

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

.....

II Valmistavat säädökset

Komissio

2002/C 203 E/01	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vuokratyöntekijöiden työehdoista (KOM(2002) 149 lopull. – 2002/0072(COD)) ⁽¹⁾	1
2002/C 203 E/02	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla tehdyn päätöksen N:o 276/1999/EY muuttamisesta (KOM(2002) 152 lopull. – 2002/0071(COD))	6
2002/C 203 E/03	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (KOM(2002) 153 lopull. – 2002/0073(COD))	10
2002/C 203 E/04	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EHTY-tilastojärjestelmän jatkamisesta EHTY-sopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen (KOM(2002) 160 lopull. – 2002/0078(COD))	22
2002/C 203 E/05	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan väliaikaisella sopimuksella perustetun väliaikaisen komitean työjärjestystä koskevasta yhteisön kannasta (KOM(2002) 161 lopull.)	24
2002/C 203 E/06	Ehdotus neuvoston asetukseksi eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Viron Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymätoimenpiteinä (KOM(2002) 164 lopull. – 80/2002(ACC))	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2002/C 203 E/07	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksella (EY) N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä neuvoston asetuksella (EY) N:o 1644/2001, käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin vahvistamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa (KOM(2002) 172 lopull.)	38
2002/C 203 E/08	Ehdotus neuvoston päätökseksi AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta 2 päivän elokuuta 2000 ja AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä 27 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn AKT-EY-ministerineuvoston päätöksen N:o 1/2000 soveltamisen jatkamiseksi (KOM(2002) 174 lopull.)	45
2002/C 203 E/09	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi energia-alan toimien monivuotisesta ohjelmasta "Euroopan älykäs energiahuolto" (2003–2006) (KOM(2002) 162 lopull. – 2002/0082(COD))	47
2002/C 203 E/10	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Ukrainan tiede- ja teknologia-yhteistyötä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta (KOM(2002) 178 lopull.)	53
2002/C 203 E/11	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa (KOM(2002) 182 lopull.)	60
2002/C 203 E/12	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energia-tehokkuudesta (KOM(2002) 192 lopull. – 2001/0098(COD)) ⁽¹⁾	69
2002/C 203 E/13	Ehdotus neuvoston asetukseksi komission päätösten N:o 2277/96/EHTY ja N:o 1889/98/EHTY nojalla käyttöön otettuja polkumyynnin ja tukien vastaisia toimenpiteitä sekä kyseisten päätösten mukaisia, vireillä olevia polkumyynnin ja tukien vastaisia tutkimuksia, valituksia ja hakemuksia koskevista siirtymäkauden säännöksistä (KOM(2002) 194 lopull.)	82
2002/C 203 E/14	Ehdotus neuvoston asetukseksi riittämättömiä vaateita koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen käyttöönotosta (KOM(2002) 159 lopull. – 2002/0090(CNS))	86
2002/C 203 E/15	Ehdotus neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta (KOM(2002) 184 lopull. – 2002/0085(ACC))	108
2002/C 203 E/16	Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä (KOM(2002) 173 lopull. – 2002/0086(CNS))	109
2002/C 203 E/17	Ehdotus neuvoston asetukseksi lisätullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuonnissa (KOM(2002) 202 lopull. – 2002/0095(ACC))	114
2002/C 203 E/18	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyihin teollisuus-, maatalous- ja kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1255/96 muuttamisesta (KOM(2002) 198 lopull.)	125

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2002/C 203 E/19	Ehdotus neuvoston asetukseksi korkealaatuisen naudanlihan autonomisen tuontikiintiön avaamisesta (KOM(2002) 199 lopull. – 2002/0094(ACC)) 130
2002/C 203 E/20	Ehdotus neuvoston päätökseksi, tehty Euroopan yhteisöjen ja Slovakian välisellä Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa päätettävää neuvoo-antavan sekakomitean perustamista koskevasta yhteisön kannasta (KOM(2002) 200 lopull. – 2002/0093(ACC)) 131
2002/C 203 E/21	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön koulutusalan Sokrates-toimintaohjelman toisesta vaiheesta tehdyn päätöksen N:o 253/2000/EY muuttamisesta (KOM(2002) 193 lopull. – 2002/0101(COD)) 133
2002/C 203 E/22	Ehdotus neuvoston päätökseksi päätöksen 97/788/EY muuttamisesta voimassaoloajan osalta (KOM(2002) 216 lopull.) 135
2002/C 203 E/23	Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi oikeudesta perheenyhdistämiseen (KOM(2002) 225 lopull. – 1999/0258(CNS)) 136
2002/C 203 E/24	Ehdotus neuvoston päätökseksi vuosia 2002–2005 koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustusta ja työelimen (UNRWA) välillä pakolaisille Lähi-idän maissa annettavasta avusta (KOM(2002) 238 lopull. – 2002/0104(CNS)) 142
2002/C 203 E/25	Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön puolesta elintarvikeapukomiteassa omaksuttavasta kannasta (KOM(2002) 219 lopull.) 145
2002/C 203 E/26	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Liettuan Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä (KOM(2002) 221 lopull. – 2002/0102(ACC)) 146
2002/C 203 E/27	Ehdotus neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnistamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevissa asioissa sekä asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 44/2001 muuttamisesta elatusapua koskevien asioiden osalta (KOM(2002) 222 lopull. – 2002/0110(CNS)) 155
2002/C 203 E/28	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96 muuttamisesta (KOM(2002) 224 lopull.) 179
2002/C 203 E/29	Ehdotus neuvoston asetukseksi Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (KOM(2002) 226 lopull.) 181

2002/C 203 E/30	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alan hankintoja koskevien sopimusten tekemettelyjen yhteensovittamisesta (KOM(2002) 235 lopull. – 2000/0117(COD)) ⁽¹⁾	183
2002/C 203 E/31	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisia tavara- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemettelyjen yhteensovittamisesta (KOM(2002) 236 lopull. – 2000/0115(COD)) ⁽¹⁾	210
2002/C 203 E/32	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Latvian Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä (KOM(2002) 227 lopull. – 2002/0103(ACC))	241
2002/C 203 E/33	Ehdotus neuvoston päätökseksi erityiskomiteoiden työjärjestystä koskevasta yhteisön kannasta EY-Meksiko-yhteisneuvostossa (KOM(2002) 228 lopull.)	250
2002/C 203 E/34	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja Bulgarian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa päätettävää neuvoa-antavan sekakomitean perustamista koskevasta yhteisön kannasta (KOM(2002) 231 lopull. – 2002/0107(ACC))	253
2002/C 203 E/35	Ehdotus neuvoston direktiiviksi öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 69/208/ETY muuttamisesta (KOM(2002) 232 lopull. – 2002/0105(CNS))	256
2002/C 203 E/36	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräraajojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta (KOM(2002) 234 lopull. – 2002/0109(COD))	258
2002/C 203 E/37	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY muuttamisesta (KOM(2002) 254 lopull. – 2001/0165(COD))	273
2002/C 203 E/38	Ehdotus neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (KOM(2002) 185 lopull. – 2002/0114(CNS)) ⁽¹⁾	284
2002/C 203 E/39	Ehdotus neuvoston asetukseksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta (KOM(2002) 187 lopull. – 2002/0116(CNS)) ⁽¹⁾	304

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vuokratyöntekijöiden työehdoista

(2002/C 203 E/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 149 lopull. — 2002/0072(COD)

(komission esittämä 21 päivänä maaliskuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tässä säädöksessä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon periaatteet, jotka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tällä säädöksellä pyritään erityisesti varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan täysimääräinen noudattaminen. Kyseisessä artiklassa määrätään, että jokaisella työntekijällä on oikeus sellaisiin työoloihin, jotka ovat hänen terveytensä, turvallisuutensa ja ihmisarvonsa mukaisia, ja oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepojaksoihin ja palkalliseen vuosilomakauteen.
- (2) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan 7 kohdassa todetaan lisäksi, että sisämarkkinoiden toteuttamisella on pyrittävä parantamaan työntekijöiden elin- ja työoloja Euroopan yhteisössä. Tämä on tehtävä yhdenmukaistamalla edistystä näillä aloilla, erityisesti muiden työmuotojen kuin vakituisen työsuhteen osalta eli määräaikaisen, osa-aikaisen, tilapäisen ja kausityön osalta.
- (3) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vahvistettiin unionille uusi strateginen päämäärä, jonka mukaan siitä on "tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietopohjainen talous, joka kykenee ylläpitämään kestäväää talouskasvua, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta".

(4) Nizzassa 7, 8 ja 9 päivänä joulukuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston komission tiedonannon perusteella hyväksymän Euroopan sosiaalisen toimintaohjelman, Tukholmassa 23 ja 24 maaliskuuta 2001 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien sekä vuoden 2001 työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 19 päivänä tammikuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen mukaisesti on luotava työjärjestelyt, jotka toimivat tyydyttävästi ja joustavasti uusien joustavien työsopimusten puitteissa, taakaavat työntekijöille riittävän turvan ja paremman ammatillisen aseman ja vastaavat sekä työntekijöiden toiveita että yritysten tarpeita.

(5) Komissio kuuli 27 päivänä syyskuuta 1995 työmarkkinaosapuolia joustavaan työaikaan ja työntekijöiden turvallisuuden liittyvistä mahdollisista yhteisön toimista.

(6) Kuulemisen jälkeen komissio arvioi, että yhteisön toimet ovat suotavia, ja kuuli uudelleen työmarkkinaosapuolia suunnitellun ehdotuksen sisällöstä 9 päivänä huhtikuuta 1996.

(7) Määräaikaisesta työstä 18 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn puitesopimuksen allekirjoittajaosapuolet totesivat puitesopimuksen johdanto-osassa, että ne aikovat harkita tarvetta tehdä tilapäistä työvoimaa välittävien yritysten kautta tehtyä työtä koskevaa samanlaista sopimusta.

(8) Toimialtaan yleiset työmarkkinajärjestöt – EY:n teollisuuden ja työnantajien keskusjärjestö (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskus (CEEP) ja Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY) – ilmoittivat komissiolle yhteisellä kirjeellään, että ne olivat halukkaita aloittamaan EY:n perustamissopimuksen 138 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn. Ne pyysivät komissiolta yhteisellä kirjeellä kolmen kuukauden lisäaikaa. Komissio suostui pyyntöön ja jatkoi neuvotteluille asetettua määräaikaa 15 päivään maaliskuuta 2001.

(9) Työmarkkinaosapuolet totesivat 21 toukokuuta 2001, että vuokratyövoimaa koskevissa neuvotteluissa ei päästä sopuun.

(10) Vuokratyövoiman oikeudellinen tilanne EU:ssa on erittäin vaihteleva.

- (11) Vuokratyön käytön on vastattava yritysten joustavuustarpeisiin ja työntekijöiden tarpeeseen sovittava yhteen työ- ja yksityiselämä ja edistettävä työpaikkojen luomista sekä työmarkkinoille osallistumista ja sijoittumista.
- (12) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda vuokratyöntekijöihin sovellettavat suojapuitteet, jotka muodostavat myös EY:n alueella toimivien työvoimanvuokrausalan yritysten toimintaa suosivat yhteiset ja joustavat puitteet ja joilla ei aseteta hallinnollisia, taloudellisia tai oikeudellisia esteitä, jotka hähtaisivat pienten ja keski suurten yritysten perustamista tai kehittämistä.
- (13) Tässä direktiivissä noudatetaan erityisesti palveluiden tarjonnan vapautta ja sijoittautumisvapautta koskevia perustamissopimuksen määräyksiä tämän kuitenkin rajoittamatta palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista.
- (14) Määräaikaisessa tai tilapäisessä työsuhteessa olevien työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden parantamisen edistämistä koskevien toimenpiteiden täydentämisestä 25 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/383/ETY⁽²⁾ vahvistetaan tilapäisiin työntekijöihin sovellettavat työturvallisuutta ja työterveyttä koskevat säännökset.
- (15) Vuokratyöntekijöitä ei saa kohdella olennaisten työolojen ja työehtojen osalta epäedullisemmin kuin ”vastaavaa työntekijää”, jolla tarkoitetaan käyttäjäyrityksen työntekijää, joka tekee samaa tai samanlaista työtä; tässä on kuitenkin otettava huomioon työkokemus ja ammattitaito.
- (16) Eriäinen kohtelu voidaan kuitenkin hyväksyä, jos se on asiallisesti ja järkevästi perusteltua.
- (17) Työvoimanvuokrausalan yrityksen palveluksessa vakituisella työsopimuksella työskentelevien työntekijöiden osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa käyttäjäyrityksessä sovellettavista säännöistä, koska näillä työntekijöillä on työsopimuksensa luonteesta johtuva erityisuoja.
- (18) Kun otetaan huomioon tarve säilyttää tietty joustavuus työsuhteissa, olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat antaa työmarkkinaosapuolille tehtäväksi määrittää olennaiset työehdot ja työolot, jotka on mukautettu tiettyntyyppisten ammattien tai toimialojen erityisvaatimuksiin.
- (19) Syrjimättömyysperiaatteen soveltamisessa olisi taattava tietty joustavuus silloin, kun vuokratyötoimeksianto luonteensa tai kestoensa vuoksi on alle kuuden viikon mittainen.

- (20) Tämän direktiivin soveltamisesta johtuvan vuokratyöntekijöiden perussuojan parantumisen vuoksi on perusteltua tarkastella säännöllisesti rajoituksia tai kieltoja, joita on voitu antaa vuokratyön käytöstä, ja tarvittaessa poistaa ne, ellei niille enää ole yleiseen etuun ja etenkin työntekijöiden suojeluun liittyviä perusteita.
- (21) Vuokratyöntekijöiden oikeuksia olisi valvottava tehokkaasti.
- (22) EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa ehdotetun toiminnan tavoitteita, koska kyseessä on vuokratyöntekijöitä koskevien yhteisön tasolla yhdenmukaistettujen suojapuitteiden luominen. Ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkialla Euroopan yhteisössä. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tämä direktiivi koskee vuokratyösuhteita työnantajan olevan työvoimanvuokrausalan yrityksen ja työntekijän välillä, joissa jälkimmäinen on asetettu käyttäjäyrityksen palvelukseen työskentelemään sen valvonnassa.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan sekä julkisen että yksityisen sektorin yrityksiin, jotka harjoittavat joko voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta taloudellista toimintaa.

3. Työmarkkinaosapuolia kuultuaan jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä direktiiviä ei sovelleta työsopimuksiin tai työsuhteisiin, jotka on tehty valtion järjestämän tai valtion tukeman erityisen ammatillisen koulutus- tai uudelleen koulutusohjelman taikka työllistymistä edistävän ohjelman puitteissa.

2 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on

1. parantaa vuokratyön laatua takaamalla syrjimättömyyden periaatteen noudattaminen vuokratyöntekijöihin nähden

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 29.7.1991, s. 19.

2. luoda vuokratyövoiman käytölle asianmukaiset puitteet, joilla edistetään työmarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja työllisyyttä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) "työntekijällä" henkilöä, jonka aseman työntekijänä asianomaisessa jäsenvaltiossa turvaa kansallinen työolainsäädäntö ja kansallinen käytäntö
- b) "vastaavalla työntekijällä" käyttäjäyrityksen työntekijää, joka tekee samaa tai samankaltaista työtä kuin työntekijä, jonka työvoimanvuokrausalan yritys on asettanut käyttäjäyrityksen palvelukseen; tässä on otettava huomioon työkokemus ja ammattitaito
- c) "toimeksiannolla" kautta, jona vuokratyöntekijä on asetettu käyttäjäyrityksen palvelukseen
- d) "olennaisilla työoloilla ja työehdoilla" työoloja ja työehtoja, jotka liittyvät
 - i) työaikaan, lepotaukoihin, yötyöhön, palkallisiin lomiin, vapaapäiviin
 - ii) palkkaan
 - iii) raskaana olevien naisten ja imettävien naisten sekä lasten ja nuorten työhön
 - iv) sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi annettuihin säännöksiin.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta kansallisessa lainsäädännössä annettujen työsopimuksen tai työsuhteen määritelmien soveltamista. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle työsopimuksia tai työsuhteita vain siitä syystä, että ne koskevat

- a) 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa neuvoston direktiivissä 97/81/EY tarkoitettuja osa-aikaisia työntekijöitä
- b) 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 99/70/EY tarkoitettuja määräaikaisia työntekijöitä

c) käyttäjäyrityksessä tilapäistä toimeksiantoa suorittavia henkilöitä.

4 artikla

Rajoitusten tai kieltojen tarkastelu

1. Työmarkkinaosapuolia kuultuaan jäsenvaltioiden on lainsäädännön, työehtosopimusten ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti tarkasteltava vuokratyön käytölle tietyissä työntekijäryhmissä tai tietyillä toimialoilla asetettuja rajoituksia tai kieltoja säännöllisin väliajoin ja vähintään joka viides vuosi sen varmistamiseksi, ovatko niiden perusteena olevat erityisedellytykset edelleen voimassa. Ellei näin ole, jäsenvaltioiden on poistettava rajoitukset tai kiellot.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarkastelun tuloksista. Jos jäsenvaltiot pitävät rajoitukset tai kiellot edelleen voimassa, niiden on ilmoitettava, miksi ne ovat tarpeen ja perusteltuja.

Mahdollisesti säilytettävälle rajoituksille tai kielloille on oltava yleiseen etuun ja etenkin työntekijöiden suojeluun liittyvät perusteet.

II LUKU

TYÖOLOT JA TYÖEHDOT

5 artikla

Syrjimättömyyden periaate

1. Vuokratyöntekijöitä on kohdeltava työhön ja työpaikkaan liittyvien olennaisten ehtojen, myös palvelusajan pituudesta riippuvien ehtojen, osalta toimeksiannon aikana vähintään samantasoisesti kuin vastaavaa käyttäjäyrityksen työntekijää, ellei erilainen kohtelu ole perusteltua asiallisista syistä.

Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, sovelletaan pro rata temporis -periaatetta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan periaatteesta voidaan poiketa, jos vuokratyöntekijät, jotka ovat vakituudessa työsuhteessa vuokratyövoimaa välittävään yritykseen, saavat palkkaa myös kahden toimeksiannon väliseltä ajalta.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa asianmukaisella tasolla toimiville työmarkkinaosapuolille mahdollisuuden tehdä työehtosopimuksia, joissa poiketaan 1 kohdassa säädetystä periaatteesta, sillä edellytyksellä, että vuokratyöntekijöiden suojan riittävä taso taataan.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos vuokratyöntekijä työskentelee toimeksiannon tai peräkkäisten toimeksiantojen puitteissa samassa käyttäjäyrityksessä työssä, joka kestoensa tai luonteensa vuoksi voidaan toteuttaa alle kuuden viikon pituisessa ajassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä olevien 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän kohdan soveltamista koskevien väärinkäytösten estämiseksi.

5. Tämän direktiivin mukaan vertailu on tehtävä suhteessa käyttäjäyrityksen vastaavaan työntekijään, mutta jos tällaista työntekijää ei ole, vertailu on tehtävä suhteessa sovellettavaan työehtosopimukseen. Jos tällaista työehtosopimusta ei ole, vertailu tehdään suhteessa työvoimanvuokrausyritykseen sovellettavaan työehtosopimukseen. Jos tällaista työehtosopimusta ei ole, vuokratyöntekijän olennaiset työehdot ja työolot kuuluvat kansallisen lainsäädännön ja kansallisten käytäntöjen soveltamisalaan.

6. Työmarkkinaosapuolia kuultuaan jäsenvaltiot päättävät tämän artiklan säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Jäsenvaltiot voivat myös antaa asianmukaisella tasolla toimivien työmarkkinaosapuolten tehtäväksi päättää sopimusteitse näistä yksityiskohtaisista säännöistä.

6 artikla

Vakituisen ja laadukkaan työpaikan saantimahdollisuudet

1. Vuokratyöntekijöille on tiedotettava käyttäjäyrityksessä olevista vapaista työpaikoista, jotta heillä olisi samat mahdollisuudet saada vakituinen työpaikka kuin muillakin yrityksen työntekijöillä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta lausekkeet, joissa kielletään tai joilla estetään työsopimuksen tekeminen tai työsuhteen solmiminen käyttäjäyrityksen ja vuokratyöntekijän välille toimeksiannon päätyttyä, julistetaan tai voidaan julistaa mitättömiksi.

3. Työvoimanvuokrausalan yritykset eivät voi periä työntekijöiltä maksua vastineeksi työn tarjoamisesta käyttäjäyrityksessä.

4. Vuokratyöntekijät voivat hyödyntää käyttäjäyrityksen sosiaalipalveluja, ellei erilainen kohtelu ole perusteltua asiallisista syistä.

5. Jäsenvaltioiden on kansallisten perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tai edistettävä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua tavoitteena

— parantaa vuokratyöntekijöiden koulutusmahdollisuuksia työvoimanvuokrausalan yrityksessä, myös toimeksiantojen

välillä, heidän urakehityksensä ja työllistyvyytensä edistämiseksi

— parantaa vuokratyöntekijöiden koulutusmahdollisuuksia käyttäjäyrityksessä, jonka palveluksessa he ovat.

7 artikla

Vuokratyöntekijöiden edustus

Vuokratyöntekijät on otettava huomioon työvoimanvuokrausalan yrityksessä, kun lasketaan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että vuokratyöntekijät otetaan tietyin edellytyksin huomioon käyttäjäyrityksessä, kun lasketaan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

8 artikla

Tiedottaminen työntekijöiden edustajille

Käyttäjäyrityksen on toimitettava asianmukaiset tiedot vuokratyövoiman käytöstä yrityksessä tiedottaessaan yrityksen työvoimatilanteesta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaan perustetuille työntekijöitä edustaville elimille, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiedottamista ja kuulemista koskevien tiukempien ja/tai täsmällisempien kansallisten ja yhteisön sääntöjen soveltamista.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa tai ottaa käyttöön työntekijöille suotuisampia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka sallia työntekijöille suotuisimmat työehtosopimukset tai työmarkkinaosapuolten sopimukset.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei missään tapauksessa ole riittävä peruste työntekijöiden suojelun yleisen tason alenemiseen direktiivin soveltamisalalla. Tämä ei kuitenkaan rajoita jäsenvaltioiden ja/tai työmarkkinaosapuolten oikeuksia antaa tilanteen kehityksen mukaan lakeja, asetuksia tai sopimusmääräyksiä, jotka eroavat direktiivin antamishetkellä voimassa olevista laeista, asetuksista tai sopimusmääräyksistä, kunhan tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

*10 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 11 artiklassa mainittuna päivämääränä ja niiden muutokset viipymättä. Niiden on erityisesti valvottava, että työntekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla on riittävät menettelyt tässä direktiivissä säädettyjen veloitteiden toteuttamiseksi.

*11 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [date] (kahden vuoden kuluttua direktiivin antamisen jälkeen) tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sopimusteitse. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat milloin tahansa taata tämän direktiivin edellyttämät tulokset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

*12 artikla***Komission suorittama uudelleentarkastelu**

Kuultuaan jäsenvaltioita ja yhteisön tason työmarkkinaosapuolia komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista viimeistään [date] (viiden vuoden kuluttua direktiivin antamisesta) tehdäkseen tarvittaessa parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tarvittavista muutoksista.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisen verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla tehdyn päätöksen N:o 276/1999/EY muuttamisesta

(2002/C 203 E/02)

KOM(2002) 152 lopull. — 2002/0071(COD)

(Komission esittämä 22 päivänä maaliskuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Päätöksessä N:o 276/1999/EY⁽¹⁾ hyväksyttiin toimintasuunnitelma neljäksi vuodeksi.
- (2) Komissio on ohjelman ensimmäisen kaksivuotiskauden jälkeen antanut päätöksen N:o 276/1999/EY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle arviointikertomuksen⁽²⁾ niistä kokemuksista, joita on saatu kyseisen päätöksen liitteessä I määriteltyihin toimintalinjoihin kuuluvien toimien toteuttamisessa.
- (3) Arvioinnin tulokset olivat keskeistä taustamateriaalia uusien verkon käyttöön liittyvien tekniikoiden turvallista käyttöä käsitellessä seminaarissa, jossa alan johtavat asiantuntijat tarkastelivat päätöksessä N:o 276/1999/EY hyväksytyyn toimintasuunnitelman (jäljempänä "toimintasuunnitelma") kattamien asioiden todennäköistä kehittymistä tulevaisuudessa ja antoivat lisäksi komissiolle suosituksia.
- (4) Uudet verkon käyttöön liittyvät tekniikat, uudet käyttäjät ja uudet käyttötavat aiheuttavat uusia vaaroja ja lisäävät olemassa olevia vaaroja samalla kun ne tarjoavat lukuisia uusia mahdollisuuksia.
- (5) Internetin turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä tarvitaan selvästi sekä kansallisen että Euroopan tason koordinointia. Olisi pyrittävä laajaan hajauttamiseen hyödyntämällä kansallisten yhteyspisteiden verkostoa. Kaikkia asiaan liittyviä tahoja, erityisesti eri alojen sisällöntuottajia, olisi rohkaistava osallistumaan toimintaan entistä laajemmin. Komission tehtävänä olisi oltava eurooppalaisen ja maa-

ilmanlaajuisen yhteistyön edistäminen ja siihen osallistuminen. Yhteistyötä yhteisön ja sen jäseniksi ehdolla olevien maiden välillä olisi tehostettava.

- (6) Toimenpiteiden toteuttamiseen on varattava enemmän aikaa verkostoitumisen tehostamiseksi, toimintasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi ja uusien verkon käyttöön liittyvien tekniikoiden huomioon ottamiseksi.
- (7) Rahoitusohjetta, joka on ensisijainen ohje budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenettelyssä, olisi muutettava tarvittavalla tavalla.
- (8) Komissiolta olisi edellytettävä toista kertomusta toimintalinjoihin kuuluvien toimien tuloksista neljän vuoden jälkeen ja loppuraporttia toimintasuunnitelman päätyttyä.
- (9) Osallistumiskelpoisten hakijamaiden luetteloon olisi lisättävä Malta ja Turkki.
- (10) Toimintasuunnitelmaa olisi jatkettava kahden vuoden ajan, ja tämä kaksivuotiskausi olisi katsottava toimintasuunnitelman toiseksi vaiheeksi; toimintalinjoja olisi muokattava toisen vaiheen erityisiä tarpeita varten saatujen kokemusten ja arviointiraportin päätelmien perusteella.
- (11) Näin ollen päätös N:o 276/1999/EY olisi muutettava,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 276/1999/EY seuraavasti:

1. Korvataan päätöksen nimi seuraavasti:

"Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 276/1999/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Internetin ja uusien verkon käyttöön liittyvien tekniikoiden käyttöturvallisuuden parantamista laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman (eSafe) hyväksymisestä."

2. Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Toimintasuunnitelma kestää kuusi vuotta siten, että se alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2004."

⁽¹⁾ EYVL L 33, 6.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2001) 690, 23.11.2001.

3. Korvataan 1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Rahoitusohje toimintasuunnitelman toteuttamiseen 1 päivänä tammikuuta 1999 alkavalla ja 31 päivänä joulukuuta 2004 päättyvällä kaudella on 38,3 miljoonaa euroa.”

4. Korvataan 6 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”Kahden vuoden kuluttua, neljän vuoden kuluttua ja toimintasuunnitelman päättyessä komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 5 artiklassa tarkoitetun komitean tarkastaman kertomuksen, jossa komissio arvioi 2 artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman toteuttamisessa saavutettuja tuloksia. Komissio voi näiden tulosten perusteella ehdottaa toimintasuunnitelman painotusten muuttamista.”

5. Korvataan 7 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. EU:n jäsenyyttä hakeneet maat voivat osallistua toimintasuunnitelman toteutukseen seuraavasti:

- a) Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) Eurooppa-sopimusten, niiden lisäpöytäkirjojen ja vastaavien assosiaationeuvostojen päätösten mukaisesti,
- b) Kypros, Malta ja Turkki tehtävien kahdenvälisten sopimusten mukaisesti.”

6. Muutetaan liite I tämän päätöksen liitteen I mukaisesti.

7. Korvataan liite II tämän päätöksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

Muutetaan päätöksen N:o 276/1999/EY liite I seuraavasti:

1. Lisätään otsikon ”Toimintalinjat” alle kolmas kohta seuraavasti:

”Alkuvaiheen 1. tammikuuta 1999–31. joulukuuta 2002 jälkeen järjestetään toinen vaihe, joka kattaa ajanjakson 1. tammikuuta 2003–31. joulukuuta 2004. Toinen vaihe rakentuu alkuvaiheen saavutuksille, mutta tarvittavia muutoksia voidaan tehdä saatujen kokemusten ja uuden teknologian vaikutusten perusteella. Erityisesti on otettava huomioon seuraavat näkökohdat:

- i) Käyttöturvallisuus laajennetaan kattamaan myös uudet verkon käyttöön liittyvät tekniikat, joihin luetaan kuuluviksi muun muassa langattomissa ja laajakaistaverkoissa tarjottava sisältö, online-pelit, käyttäjätietykoneiden välinen suora tiedostojen siirto, tekstiviestit ja niiden kehittyneemmät muunnelmat sekä kaikenlainen tosiaikainen viestintä, esimerkiksi verkkojutteluryhmät ja pikaviestipalvelut.
- ii) Varmistetaan, että toiminta kattaa kaikki laittoman ja haitallisen sisällön ja toiminnan muodot, myös rasmin ja väkivallan.
- iii) Sisältö- ja media-alaa kannustetaan osallistumaan toimintaan aktiivisemmin ja laajennetaan yhteistyötä alalla aktiivisesti toimivien valtion tukemien elinten kanssa.
- iv) Eri toimintalinjojen hankkeiden osallistujien verkostoitumista edistetään edelleen varsinkin vihjelinjoihin, sisältöluokituksiin, itsesääntelyyn ja tiedottamiseen liittyvässä toiminnassa.
- v) Ehdokasmaita pyritään liittämään meneillään olevaan toimintaan, kokemusta ja tietotaitoa pyritään jakamaan entistä paremmin ja yhteyksiä ja yhteistyötä kolmansien maiden vastaavan toiminnan ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa pyritään lisäämään.”

2. Lisätään kohtaan 1.1 kuudes alakohta seuraavasti:

”Toisessa vaiheessa tavoitteena on edelleen parantaa verkoston toimintaa käytännössä, tehdä tiivistä yhteistyötä Internetin käyttöturvallisuuden lisäämiseen liittyvien tiedotustoimien parissa, sovittaa parhaita toimintatapoja koskevia käytännesääntöjä uuteen teknologiaan, täydentää verkoston kattavuutta jäsenvaltioissa, tarjota käytännön tukea vihjelinjoja perustaville ehdokasmaille ja laajentaa yhteyksiä Euroopan ulkopuolella toimiviin vihjelinjoihin.”

3. Lisätään kohtaan 1.2 neljäs alakohta seuraavasti:

"Toisessa vaiheessa tarjotaan lisää neuvontaa ja tukea yhteisön tason yhteistyön varmistamiseksi siten, että verkostoidaan tarvittavia rakenteita jäsenvaltioissa ja käsitellään asiaan liittyviä juridisia ja sääntelykysymyksiä ja laaditaan niistä selvityksiä. Tarkoituksena on helpottaa itsesääntelymallien vertailukelpoisten arviointimenetelmien kehittämistä ja itsesääntelykäytäntöjen sovittamista uuteen teknologiaan siten, että tarjotaan järjestelmällisesti tietoa uuden teknologian kehityksestä ja käyttötaivoista. Lisäksi tarkoituksena on antaa käytännön tukea ehdokasmaille, jotka haluavat perustaa itsesääntelyelimiä ja laajentaa yhteyksiä Euroopan ulkopuolisiin itsesääntelyelimiin."

4. Lisätään kohtaan 2.1 seitsemäs alakohta seuraavasti:

"Toisessa vaiheessa painotetaan suodatusohjelmien ja -palvelujen vertailuja (erityisesti niiden tehokkuuden ja käytettävyyden osalta sekä sen suhteen, miten ne soveltuvat Euroopan markkinoille ja uusiin digitaalisissa muotoihin). Suodatusteknologian kehittämistä edesautetaan yhteisön tutkimuksen puiteohjelmassa tiiviissä yhteistyössä sisällön suodattamiseen liittyvien toimintasuunnitelman toimien kanssa."

5. Lisätään kohtaan 2.2 kolmas alakohta seuraavasti:

"Toisessa vaiheessa tuetaan alalla toimivien yrittäjien ja muiden osapuolten, kuten sisällöntuottajien, sääntely- ja itsesääntelyelinten, ohjelmistoalan organisaatioiden, Internetin luokitusorganisaatioiden sekä kuluttajajärjestöjen yhteen kokoamista suotuisien olosuhteiden luomiseksi sellaisten luokitusjärjestelmien kehittämiseksi ja toteuttamiseksi, joita sisällön tuottajien ja kuluttajien on helppo ymmärtää ja käyttää, joiden avulla vanhemmat ja kasvattajat saavat tarvittavaa tietoa tehdäkseen kulttuuristen ja kielellisten arvojensa mukaisia päätöksiä ja joissa otetaan huomioon televiestinnän, audiovisuaalisten viestinten ja tietotekniikan lähentyminen."

6. Muutetaan kohta 3.2 seuraavasti:

a) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

"Yhteisön tuen tarkoituksena on edistää laajapohjaisia tiedotustoimia ja turvata yleinen koordinointi ja kokemusten vaihto, jotta toteutettujen toimien tuloksista voidaan ottaa jatkuvasti oppia (esimerkiksi siten, että jaettavaa materiaalia mukautetaan tulosten perusteella). Olemassa olevien verkkojen käyttö mahdollistaa kustannussäästöt, mutta lisärahoitusta tarvitaan tarkoituksenmukaisen sisällön tuottamiseksi ja haluttujen kohderyhmien saavuttamiseksi."

b) Lisätään viides alakohta seuraavasti:

"Toisessa vaiheessa tuetaan uusmediakasvatuksen parhaiden toimintatapojen vaihtoa Internetin ja uusien verkon käyttöön liittyvien tekniikoiden turvallisempaa käyttöä edistävän eurooppalaisen tiedotusverkoston kautta, ja tässä käytetään apuna

— kattavaa kansainvälistä tieto- ja tiedotuslähteiden tietovarastoa (Internet-portaalia),

— soveltavaa sosiologista tutkimusta, jossa ovat mukana kaikki asianmukaiset tahot (esimerkiksi koulutusala, lasten hyvinvoinnin parissa työskentelevät viranomaiset ja vapaaehtoisjärjestöt, vanhempien yhdistykset, alan toimijat, lainvalvontaviranomaiset) ja joka koskee sitä, miten lapset käyttävät uutta teknologiaa. Tutkimuksen tavoitteena on sellaisten kasvatuksellisten ja teknisten keinojen löytäminen, joilla lapsia voidaan suojella haitoilta.

Lisäksi verkosto tarjoaa teknistä apua tiedotustoimintaa käynnistäville ehdokasmaille ja laajentaa yhteyksiään Euroopan ulkopuolisiin tiedotustoiimiin."

7. Korvataan kohdan 4.2 toinen, kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

"Näin ollen komission on tarkoitus järjestää säännöllisesti seminaareja ja työryhmätapaamisia, joissa käsitellään toimintasuunnitelman eri aiheita tai niiden yhdistelmiä. Näiden osallistujina olisi oltava toimiala-, käyttäjä-, kuluttaja- ja kansalaisjärjestöjen edustajia, alan sääntelyyn ja lainvalvontaan liittyviä viranomaisia sekä johtavia asiantuntijoita ja tutkijoita. Komissio pyrkii varmistamaan, että osallistujia saadaan runsaasti myös ETA-maista, kolmansista maista ja kansainvälisistä järjestöistä."

LIITE II

RAHOITUKSEN OHJEELLINEN JAKAUTUMINEN

1. Turvallisemman käyttöympäristön luominen	20–26 %
2. Suodatin- ja luokitusjärjestelmien kehittäminen	20–26 %
3. Tiedotustoimien edistäminen	42–46 %
4. Tukitoimet	3–5 %
Yhteensä:	100 %

**Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eläinten ruokinnassa käytettävistä
lisäaineista**

(2002/C 203 E/03)

KOM(2002) 153 lopull. — 2002/0073(COD)

(Komission esittämä 22 päivänä maaliskuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden ja rehujen vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, joka myötävaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.
- (2) Ihmisten elämän ja terveyden korkeatasoinen suojeleminen olisi varmistettava yhteisön politiikkojen toteuttamisessa.
- (3) Ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi rehujen lisäaineille olisi tehtävä turvallisuusarviointi yhteisön menettelyn mukaisesti ennen niiden markkinoille saattamista, käyttämistä tai jalostamista yhteisössä.
- (4) Ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja ympäristöön liittyvän yhteisön toiminnan olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteeseen.
- (5) Perustamissopimuksen 153 artiklan mukaisesti yhteisö edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin.
- (6) Rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/524/ETY⁽¹⁾ sovellettaessa on todettu tarpeelliseksi tarkistaa kaikki lisäaineita koskevat säännöt eläinten ja ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleksen tason parantamiseksi. On myös tarpeen ottaa huomioon se, että teknologian kehityksessä on tullut saataville uudentyyppisiä lisäaineita, kuten säilörehussa tai juomavedessä käytettäviä lisäaineita.

(7) Tämän alan periaatteena olisi oltava, että ainoastaan tässä asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksytyjä lisäaineita voidaan saattaa markkinoille, käyttää ja jalostaa eläinten rehuissa hyväksyntään sisältyvien ehtojen mukaisesti.

(8) Olisi määriteltävä rehujen lisäaineluokat hyväksyntään liittyvän arviointimenettelyn helpottamiseksi. Aminohapot, jotka kuuluvat tällä hetkellä tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annettua neuvoston direktiivin 82/471/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan, olisi otettava mukaan yhtenä rehujen lisäaineluokkana, ja siksi ne olisi siirrettävä mainitun direktiivin soveltamisalasta tähän asetukseen.

(9) Jotta voidaan taata rehujen lisäaineiden yhdenmukaistettu tieteellinen arviointi, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi toteutettava se. Hakemuksia olisi täydennettävä jäämätutkimuksilla, jotta olisi mahdollista arvioida jäämien enimmäismäärien (MRL-arvojen) vahvistamistarvetta.

(10) Yleisesti tunnustettua on, ettei joissakin tapauksissa yksinomaan tieteellisellä riskinarvioinnilla saada kaikkia niitä tietoja, joihin riskinhallintaa koskevan päätöksen pitäisi perustua, ja silloin olisi oikeutetusti otettava huomioon muita tekijöitä, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä, kuten yhteiskuntaan, talouteen ja ympäristöön liittyvät tekijät, tarkastusten toteutettavuus sekä hyöty eläimelle tai eläintuotteiden kuluttajalle. Siksi lisäainetta koskeva hyväksyntä olisi saatava komissiolta.

(11) Rehujen lisäaineiden hyväksymistä ja niiden käyttöä koskevien ehtojen vahvistamista sekä hyväksytyjä rehujen lisäaineita koskevan rekisterin pitämistä ja julkaisemista koskeva toimivalta olisi siirrettävä komissiolle noudattaen menettelyä, jossa taataan tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välillä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa.

(12) On tarpeen ottaa tapauksen mukaan käyttöön velvollisuus toteuttaa suunnitelma markkinoille saattamisen jälkeen suoritettavasta seurannasta, jotta olisi mahdollista jäljittää ja tunnistaa rehujen lisäaineiden käytön mahdolliset suorat tai epäsuorat, välittömät tai viivästyneet taikka ennakoimattomat vaikutukset ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle.

⁽¹⁾ EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8.

- (13) Tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi on tarpeen tarkistaa rehujen lisäaineita koskevia hyväksyntöjä säännöllisesti. Tarkistamisen tekevät mahdolliseksi hyväksynnät, joilla on aikaraja.
- (14) Olisi perustettava hyväksytyjä rehujen lisäaineita koskeva rekisteri, joka sisältää tuotekohtaisia tietoja sekä näytteenotto- ja jäljitysmenetelmiä. Tiedot, jotka eivät ole luottamuksellisia, olisi asetettava yleisön saataville.
- (15) On tarpeen vahvistaa säännöt, jotta otetaan huomioon markkinoilla jo olevat lisäaineet, jotka hyväksyttiin direktiivin 70/524/EY nojalla, ja aminohapot, jotka ovat tällä hetkellä hyväksytyjä direktiivin 82/471/EY nojalla, sekä lisäaineet, joiden hyväksyntämenettely on käynnissä.
- (16) Tieteellinen ohjauskomitea totesi 28 päivänä toukokuuta 1999 antamassaan lausunnossa, että sellaisiin luokkiin kuuluvien mikrobilääkkeiden, joita käytetään tai voidaan käyttää ihmisten tai eläinten lääkinnässä (ts. kun on riski resistenssistä bakteeri-infektioiden hoitoon käytettävälle lääkkeille), käyttöä kasvunestäjinä olisi vähennettävä vaihteittain mahdollisimman pian ja lopuksi se olisi lakkautettava. Mikrobilääkeresistenssistä 10–11 päivänä toukokuuta 2001 annetussa tieteellisen ohjauskomitean toisessa lausunnossa vahvistetaan tarve antaa riittävästi aikaa kyseisten mikrobilääkkeiden korvaamiseksi vaihtoehtoisilla tuotteilla ja todetaan, että käytöstä poistaminen on suunniteltava ja koordinoitava, sillä äkkinäisillä toimilla voisi olla vaikutuksia eläinten terveyteen. Siksi on tarpeen vahvistaa päivämäärä, jonka jälkeen kielletään vielä sallittujen antibioottien käyttö kasvunestäjinä, antaen samalla riittävästi aikaa vaihtoehtoisten tuotteiden kehittämiseen kyseisten antibioottien korvaamiseksi. Olisi myös säädettävä siitä, että millekään uusille antibiooteille ei saa antaa lupaa niiden käyttämiseen rehujen lisäaineina.
- (17) Tiettyjä aineita, joilla on kokkidiostaattisia vaikutuksia, olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina rehujen lisäaineina.
- (18) Kasvunestäjinä käytettävien antibioottien käytöstä poistamiseen liittyvästi ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojelun takaamiseksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista pyydetään selvittämään ennen vuotta 2005, miten vaihtoehtoisten aineiden ja kasvatusmenetelmien kehittämisessä on edistytty.
- (19) Tuotteelta olisi vaadittava yksityiskohtaisia pakkausmerkintöjä, sillä niiden ansiosta loppukäyttäjät voi tehdä valinnan täysin tietoisena tosiseikoista, kaupalla on vähiten esteitä ja ne edistävät hyvän kauppatavan mukaisia liiketoimia.
- (20) Geneettisesti muunnetuista elintarvikkeista ja rehuista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o ... säädetään geneettisesti muunnettujen elintarvikkeiden ja rehujen markkinoille saattamista koskevasta hyväksyntämenettelystä, johon sisältyvät myös geneettisesti muunnetuista organismeista koostuvat, niitä sisältävät tai niistä jalostetut rehujen lisäaineet. Koska geneettisesti muunnetuista elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o ... tavoitteet poikkeavat tämän asetuksen tavoitteista, rehujen lisäaineisiin olisi ennen niiden markkinoille saattamista sovellettava toista hyväksyntämenettelyä sen hyväksyntämenettelyn lisäksi, josta säädetään tässä asetuksessa.
- (21) Sen mukaan, mihin lopputulokseen tullaan elintarvikelain-säädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ 45 artiklassa säädetystä kertomuksessa, voitaisiin peria maksuja siitä, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen tarkastelee hakemusasiakirjoja.
- (22) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 ja 54 artiklassa vahvistetaan menettelyt kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat yhteisöstä peräisin olevia tai kolmannelta maasta tuotuja rehuja. Niiden mukaisesti komissio voi toteuttaa tällaisia toimenpiteitä tilanteissa, joissa rehusta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamilla toimenpiteillä.
- (23) Asetusta täytäntöönpanessa olisi otettava huomioon tekninen ja tieteellinen kehitys.
- (24) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi vahvistettava mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (26) Olisi kumottava direktiivi 70/524/ETY. Olisi kuitenkin säilytettävä lisäaineita sisältävien rehuseosten pakkausmerkintöihin sovellettavat säännökset, kunnes rehuseosten pitämistä kaupan 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY⁽¹⁾ tarkistus saadaan päätökseen. Direktiivin 82/471/ETY liitteessä oleva 3 ja 4 kohta olisi poistettava, jotta aminohapot ja niiden suolat voitaisiin siirtää tähän asetukseen.
- (27) Jäsenvaltioille tarkoitetut suuntaviivat hakemusasiakirjojen esittämisestä sisältyvät direktiiviin 87/153/ETY. Asiakirjojen vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen on annettu tehtäväksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle. Siksi on tarpeen kumota direktiivi 87/153/ETY mutta säilyttää kuitenkin sen liite voimassa, kunnes täytäntöönpanosäännöt on vahvistettu.
- (28) Siirtymäkausi on tarpeen, jotta vältetään katkokset rehujen lisäaineiden käytössä. Siksi olisi sallittava jo hyväksytyjen aineiden pitäminen markkinoilla ja niiden käyttö voimassa olevan lainsäädännön mukaisin ehdoin, kunnes tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

AIHE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Aihe

Tämän asetuksen tarkoituksena on perustaa yhteisön menettely rehujen lisäaineiden hyväksymistä ja valvontaa varten sekä vahvistaa säännöt rehujen lisäaineiden pakkausmerkinnöistä, jotta tarjotaan perusta ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, ympäristön ja käyttäjien etujen korkeatasoisen suojelun varmistamiselle rehujen lisäaineiden osalta ja samalla tataan sisämarkkinoiden tehokas toiminta.

2 artikla

Soveltamisala

- Tätä asetusta sovelletaan kemiallisesti määriteltyihin aineisiin tai mikro-organismeihin, joita ei tavallisesti käytetä rehuaineina ja jotka tarkoituksellisesti lisätään rehuihin tai juomaveteen, jäljempänä "rehujen lisäaineet".
- Tätä asetusta ei sovelleta

- a) teknologisiin lisäaineisiin eikä teknologisten lisäaineiden jäämiin, joita ei voi teknisistä syistä välttää lopputuotteessa,

⁽¹⁾ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30.

- b) direktiivissä 2001/82/EY⁽²⁾ määriteltyihin eläinlääkkeisiin.

- Tarvittaessa voidaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, onko aine tai mikro-organismi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rehun lisäaine.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan niitä "rehun", "rehu yrityksen", "rehualan toimijan", "markkinoille saattamisen" ja "jäljitettävyyden" määritelmiä, jotka vahvistetaan elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- "rehuaineella" tarkoitetaan neuvoston direktiivin 96/25/EY⁽³⁾ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjä tuotteita,
- "täydennysrehuilla" tarkoitetaan direktiivin 79/373/ETY 2 artiklan e alakohdassa määriteltyjä tuotteita,
- "rehujen lisäaineiden esiseoksilla" tarkoitetaan rehujen lisäaineiden seoksia taikka yhden tai useamman rehun lisäaineen sekä kantaja-aineina käytettävien rehuaineiden seoksia, joita ei ole tarkoitettu eläinten suoraan ruokintaan vaan jaettavaksi laitoksiin, jotka on rekisteröity tai hyväksytty neuvoston direktiivin 95/69/EY⁽⁴⁾ mukaisesti,
- "rehuseoksilla" tarkoitetaan direktiivin 79/373/ETY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyjä tuotteita,
- "ensimmäisellä markkinoille saattamisella" tarkoitetaan lisäaineen saattamista markkinoille ensimmäisen kerran sen valmistuksen tai maahantuonnin jälkeen tai, jos lisäaine on lisätty rehuun saattamatta sitä markkinoille, kyseisen rehun saattamista markkinoille ensimmäisen kerran,
- "teknologisilla lisäaineilla" tarkoitetaan kaikkia aineita, joita ei käytetä rehuina yksinään, joita käytetään tarkoituksellisesti rehujen tai rehuaineiden jalostuksessa teknologiseen tarkoitukseen käsittelyn tai jalostuksen aikana ja jotka eivät jää lopputuotteeseen,

⁽²⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 125, 13.5.1996, s. 35. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/46/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55).

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 30.12.1995, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).

- g) "mikrobilääkkeillä" tarkoitetaan joko synteettisesti tuotettuja tai bakteerien, sienten tai kasvien luonnollisesti tuottamia aineita, joita käytetään sellaisten mikro-organismien kuten bakteerien, virusten ja sienten sekä loisten, erityisesti alku-eläinten, tappamiseen,
- h) "antibiootilla" tarkoitetaan mikro-organismista tuotettua tai johdettua mikrobilääkettä, joka tuhoaa toisia mikro-organismeja tai estää niiden kasvun,
- i) "jäämän enimmäismäärällä" tarkoitetaan rehun lisäaineen käytöstä johtuvan jäämän enimmäispitoisuutta, jonka yhteisö voi hyväksyä laillisesti sallittavaksi tai hyväksytyksi tunnustettavaksi elintarvikkeissa tai elintarvikkeilla,
- j) "kasvunestäjällä" tarkoitetaan kemiallisesti määriteltyä ainetta, joka eläimille ruokittuna parantaa tuotannon suoritusparametreja.

II LUKU

OLEMASSA OLEVIEN REHUIEN LISÄAINEIDEN HYVÄKSYNTÄ, KÄYTTÖ JA SEURANTA SEKÄ NIIHIN SOVELLETTAVAT SIIRTYMÄTOIMENPITEET

4 artikla

Markkinoille saattaminen, jalostaminen ja käyttö

1. Rehun lisäainetta ei saa saattaa markkinoille, jalostaa eikä käyttää,
- a) jollei sillä ole tämän asetuksen mukaisesti myönnettyä hyväksyntää,
- b) jolleivät tässä asetuksessa ja lisäainetta koskevassa hyväksynnässä vahvistetut käyttöedellytykset täyty ja
- c) jolleivät tässä asetuksessa vahvistetut pakkausmerkintöjä koskevat edellytykset täyty.
2. Jäljempänä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyihin d ja e luokkiin kuuluvat lisäaineet sekä muuntogeenisistä organismeista (GMO) koostuvat, niitä sisältävät tai niistä tuotetut lisäaineet saa saattaa markkinoille ainoastaan hyväksyntää koskevassa asetuksessa nimetty hyväksynnän haltija tai hänen kirjallisella valtuutuksellaan toimiva henkilö.

5 artikla

Hyväksyntä

1. Hyväksyntää rehun lisäaineelle haluavan henkilön on esitettävä hakemus 8 artiklan mukaisesti.
2. Hyväksyntä voidaan myöntää, kieltää, uusia, muuttaa, keskeyttää tai peruuttaa ainoastaan tässä asetuksessa vahvistetuilla perusteilla ja menettelyllä tai elintarvikelainsäädäntöä kos-

kevistä yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 ja 54 artiklan mukaisesti.

3. Hyväksynnän hakijan on oltava sijoittautunut Euroopan yhteisöön.

6 artikla

Hyväksynnän edellytykset

1. Rehun lisäainetta ei hyväksytä, jollei hyväksynnän hakija ole riittävällä tavalla osoittanut, että lisäaineen käytön hyväksymistä koskevassa asetuksessa vahvistettavien edellytysten mukaisesti käytettynä lisäaine täyttää 2 kohdan vaatimukset ja sillä on vähintään yksi jäljempänä 3 kohdassa esitetystä ominaisuudesta.
2. Rehun lisäaine ei saa
- a) aiheuttaa eläinten terveyttä, ihmisten terveyttä tai ympäristöä uhkaavaa vaaraa,
- b) johtaa käyttäjää harhaan,
- c) vahingoittaa kuluttajaa muuttamalla eläintuotteiden selvästi erotettavia piirteitä.
3. Rehun lisäaineen on
- a) vaikutettava suotuisasti rehun ominaisuuksiin,
- b) vaikutettava suotuisasti eläintuotteiden ominaisuuksiin,
- c) täytettävä eläinten ravitsemukselliset tarpeet,
- d) vaikutettava suotuisasti eläintuotannon ympäristövaikutuksiin.
4. Antibiootteja ei sallita rehujen lisäaineina.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, tiettyjä aineita, joilla on kokkidiostaattinen vaikutus ja joita käytetään jatkuvasti sekoitettuna rehuun tai juomaveteen, jäljempänä "kokkidiostaattit", pidetään tämän asetuksen mukaisina rehujen lisäaineina.

7 artikla

Rehujen lisäaineiden luokat

1. Rehun lisäaine sijoitetaan sen käyttötarkoituksen ja ominaisuuksien perusteella 8–10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti yhteen tai useampaan seuraavista luokista:

- a) teknologiset lisäaineet: aine, joka lisätään rehuun teknologista tarkoitusta varten,
- b) sensoriset lisäaineet: aine, jonka lisääminen rehuun parantaa tai muuttaa rehun aistivaraisia ominaisuuksia tai elämistä johdettujen elintarvikkeiden visuaalisia ominaisuuksia,
- c) ravitsemukselliset lisäaineet: aine, jota käytetään ravitsemusystistä,
- d) kotieläinjalostuksen lisäaineet: lisäaine, jota käytetään siksi, että se vaikuttaa suotuisasti terveiden eläinten suoritukseen tai ympäristöön,
- e) kokkidiostaatit.

2. Rehujen lisäaineet jaotellaan 1 kohdassa tarkoitettujen luokkien sisällä 8–10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti yhteen tai useampaan liitteessä I mainittuun funktionaaliseen ryhmään niiden tärkeimmän käyttötarkoituksen mukaan.

3. Tarpeen mukaan voidaan tieteellisen tai teknisen kehityksen seurauksena vahvistaa uusia rehujen lisäaineiden luokkia ja funktionaalisia ryhmiä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Hyväksyntää koskeva hakemus

1. Edellä 5 artiklassa säädettyä hyväksyntää koskeva hakemus on tehtävä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä "elintarviketurvallisuusviranomainen".
2. Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa hakijalle kirjallisen vastaanottoilmoituksen 15 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Ilmoituksessa on mainittava hakemuksen vastaanottamispäivä.
3. Hakemukseen on liitettävä seuraavat tiedot ja asiakirjat:
- a) hakijan nimi ja osoite,
- b) rehun lisäaineen nimi ja ehdotus sen luokitteluksi johonkin 7 artiklassa tarkoitettuun luokkaan ja funktionaaliseen ryhmään sekä lisäainetta koskevat ominaispiirteet, myös puhtausvaatimukset,
- c) kuvaus rehun lisäaineen valmistusmenetelmästä, teollisuustuotannosta ja aiotuista käyttötarkoituksista, menetelmästä lisäaineen määrittämiseksi rehussa ja tarpeen mukaan analyttisestä menetelmästä kyseisen rehun lisäaineen jäämien määrittämiseksi elintarvikkeissa,
- d) jäljennös suoritetuista tutkimuksista ja mahdollinen muu aineisto sen toteamiseksi, että rehun lisäaine on 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen,
- e) ehdotetut edellytykset rehun lisäaineen saattamiseksi markkinoille, myös pakkausmerkintöjä koskevat vaatimukset ja tarpeen mukaan käyttöä ja käsittelyä koskevat erityisedelly-

tykset, pitoisuudet täydennysrehuissa sekä eläinlajit, joille rehun lisäaine on tarkoitettu,

- f) kirjallinen lausunto siitä, että hakija on lähettänyt kolme näytettä rehun lisäaineesta suoraan 20 artiklassa tarkoitettuun yhteisön vertailulaboratorioon määrittymenettelyn validointia varten liitteessä II asetettujen vaatimusten mukaisesti,
- g) lisäaineista, joita ehdotetaan b kohdan mukaisesti sijoitettaviksi muuhun kuin 7 artiklan 1 kohdassa esitettyyn a ja b luokkaan, sekä GMO:ista koostuvista, niitä sisältävistä tai niistä tuotetuista lisäaineista ehdotus markkinoille saattamisen jälkeen toteutettavasta seurannasta,
- h) tiivistelmä asiakirjoista,
- i) GMO:ista koostuvista, niitä sisältävistä tai niistä tuotetuista lisäaineista tiedot, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o ... mukaista yhteisön hyväksyntää.

4. Elintarviketurvallisuusviranomaisen kuulemisen jälkeen voidaan vahvistaa säännöt tämän artiklan täytäntöönpanemisesta 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Siihen asti kunnes täytäntöönpanosäännöt vahvistetaan, soveltamisessa noudatetaan direktiivin 87/153/ETY liitettä.

5. Elintarviketurvallisuusviranomainen julkaisee yksityiskohdaiset ohjeet hakemusten laatimisesta, esittämisestä ja validoinnista viimeistään vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

9 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunto

1. Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa lausunnon kuuden kuukauden kuluessa asianmukaisen hakemuksen vastaanottamisesta.
2. Elintarviketurvallisuusviranomainen voi tapauksen mukaan pyytää hakijaa täydentämään hakemukseen liitettyjä tietoja asettamansa määräajan kuluessa. Jos elintarviketurvallisuusviranomainen pyytää lisätietoja, 1 kohdassa säädettyä määräaikaa lykätään, kunnes nämä tiedot on toimitettu. Hakija voi elintarviketurvallisuusviranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan laatia suullisia tai kirjallisia selityksiä erityisen määräajan kuluessa.
3. Lausuntonsa antamisen yhteydessä elintarviketurvallisuusviranomainen
- a) tarkistaa, että hakijan toimittamat tiedot ja asiakirjat ovat 8 artiklan mukaiset, ja tekee riskinarvioinnin sen määrittämiseksi, täyttääkö rehun lisäaine 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty vaatimukset,

- b) tarkistaa yhteisön vertailulaboratorion raportin,
- c) asettaa hakemuksen sekä hakijan toimittamat mahdolliset lisätiedot jäsenvaltioiden ja komission saataville,
- d) asettaa 8 artiklan 3 kohdan h alakohdassa mainitun asiakirjoja koskevan tiivistelmän yleisön saataville,
- e) voi pyytää jotain eläinten ruokinnan alalla työskentelevää jäsenvaltioiden virallista tieteellistä elintä osallistumaan rehun lisäaineen arviointiin.

4. Jos lausunnossa puolletaan hyväksynnän myöntämistä rehun lisäaineelle, lausuntoon on myös sisällytettävä seuraavat tiedot:

- a) hakijan nimi ja osoite,
- b) rehun lisäaineen nimi sekä sen luokittelu johonkin 7 artiklassa säädettyyn luokkaan ja funktionaaliseen ryhmään sekä lisäainetta koskevat ominaispiirteet, myös puhtausvaatimukset ja määritysmenetelmä,
- c) riskinarvioinnin tuloksista riippuvasti erityisedellytykset tai rajoitukset, jotka koskevat käsittelyä, käyttöväkevyyttä, sekoitussuhdetta rehuun tai juomaveteen sekä eläinlajeja tai eläinlajin luokkaa, jolle lisäainetta on tarkoitus antaa, sekä vaatimukset markkinoille saattamisen jälkeen suoritettavasta seurannasta,
- d) rehun lisäaineen pakkausmerkintöjä koskevat erityiset lisävaatimukset, jotka ovat tarpeen edellä c alakohdassa asetettujen edellytysten ja rajoitusten seurauksena,
- e) ehdotus jäämien enimmäismäärien (MRL-arvojen) vahvistamiseksi asianomaisissa eläinperäisissä elintarvikkeissa, ellei elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnossa tulla siihen lopputulokseen, että MRL-arvojen vahvistaminen ei ole tarpeen kuluttajien suojelemiseksi tai että MRL-arvot on jo vahvistettu yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen 2377/90⁽¹⁾ liitteessä I tai III.

5. Elintarviketurvallisuusviranomaisen toimittaa lausuntonsa komissiolle, jäsenvaltioille ja hakijalle sekä liittää mukaan arviointinsa rehun lisäaineesta ja esittää päätelmiensä perustelut.

6. Elintarviketurvallisuusviranomaisen julkaisee lausuntonsa jälkeen, kun siitä on poistettu tiedot, jotka on todettu luottamuksellisiksi 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Yhteisön myöntämä hyväksyntä

1. Komissio laatii kolmen kuukauden kuluessa elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnon saamisesta asetusluonnoksen hakemuksesta ottaen huomioon 6 artiklan 2 ja 3 kohdan vaatimukset, yhteisön oikeuden sekä muut asiaan liittyvät perustellut tekijät, varsinkin hyödyn eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä eläintuotteiden kuluttajan kannalta.

Jos asetusluonnos ei ole elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnon mukainen, komissio antaa selvityksen erojen syistä.

Poikkeuksellisen monimutkaisissa tapauksissa voidaan kolmen kuukauden määräaikaa pidentää.

2. Mikäli asetusluonnoksessa esitetään hyväksynnän myöntämistä, asetusluonnokseen on sisällyttävä 9 artiklan 4 kohdan b, c ja d alakohdassa mainitut tiedot.

3. Mikäli asetusluonnoksessa esitetään hyväksynnän myöntämistä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin d ja e luokkiin kuuluville lisäaineille ja GMO:ista koostuville, niitä sisältäville tai niistä tuotetuille lisäaineille, asetusluonnoksen on sisällytettävä hyväksynnän haltijan nimi ja tarvittaessa [geneettisesti muunnettujen organismien jäljitettävyydestä ja merkinnöistä ja geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksessa (EY) N:o ... tarkoitettu geneettisesti muunnetulle organismille annettu yksilöllinen koodi.

4. Jos komissio katsoo, että lisäainetta saaneista eläimistä peräisin olevassa elintarvikkeessa olevalla kyseisen lisäaineen jäämien tasolla voi olla haitallinen vaikutus ihmisten terveyteen, se lisää asetusluonnokseen aktiivista ainetta tai sen hajoamistuotetta koskevat jäämien enimmäismäärät (MRL-arvot) asianomaisessa eläinperäisessä elintarvikkeessa. Tässä tapauksessa aktiivisen aineen katsotaan neuvoston direktiiviä 96/23/EY⁽²⁾ sovellettaessa kuuluvan kyseisen direktiivin liitteeseen I. Jos kyseiselle aineelle on jo yhteisön säännöissä vahvistettu MRL-arvo, kyseistä MRL-arvoa sovelletaan myös aineen käytöstä rehun lisäaineena peräisin oleviin aktiivisen aineen tai sen hajoamistuotteiden jäämiin.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1993, s. 10.

5. Asetus rehun lisäaineen hyväksyntää koskevasta hakemuksesta annetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Komissio ilmoittaa päätöksestä hakijalle viipymättä.

7. Tässä asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnetty hyväksyntä on voimassa koko yhteisön alueella kymmenen vuotta, ja se voidaan uusida 15 artiklan mukaisesti. Hyväksynnän saanut rehun lisäaine viedään 17 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin (jäljempänä ”rekisteri”). Jokaisessa rekisteriin tehdyssä viennissä on oltava maininta hyväksynnän myöntämispäivämäärästä sekä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

8. Hyväksynnän myöntäminen ei vaikuta rehualan toimijan yleiseen siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen kyseisen rehun lisäaineen osalta.

11 artikla

Olemassa olevien tuotteiden asema

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, rehun lisäaine, joka on saatettu markkinoille direktiivin 70/524/ETY mukaisesti, ja aminohapot, aminohapon suolat ja vastaavat aineet, jotka luettiin direktiivin 82/471/ETY liitteessä olevassa 3 ja 4 kohdassa ennen tämän asetuksen 26 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua päivämäärää, voidaan saattaa markkinoille ja niitä voidaan käyttää direktiivien 70/524/ETY tai 82/471/ETY liitteissä esitettyjen kyseistä ainetta koskevien edellytysten mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Henkilön, joka saattaa kyseisen rehun lisäaineen markkinoille, on ilmoitettava siitä elintarviketurvallisuusviranomaiselle vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Ilmoituksen liitteenä on oltava 8 artiklan 3 kohdan a-c alakohdassa mainitut tiedot.

b) Tarkistettuaan, että kaikki vaaditut tiedot on toimitettu, elintarviketurvallisuusviranomaisen toimittava vuoden kuluessa a alakohdassa tarkoitettun ilmoituksen tekemisestä komissiolle ilmoituksen siitä, että se on saanut kaikki tässä artiklassa vaaditut tiedot. Kyseiset tuotteet viedään rekisteriin. Jokaisessa rekisteriin tehdyssä viennissä on mainittava päivä, jona kyseinen tuote ensimmäistä kertaa vietiin rekisteriin, ja tarvittaessa voimassa olevan hyväksynnän päättymispäivä.

2. Hakemus on tehtävä 8 artiklan mukaisesti viimeistään vuosi ennen direktiivin 70/524/ETY mukaisesti annetun hyväksynnän päättymispäivää, jos lisäaineiden hyväksynnän kesto on rajattu, ja enintään seitsemän vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, jos lisäaineiden hyväksynnälle ei ole aikarajaa. Kokkidiostaattien luokkaan kuuluvia aineita koskeva hakemus on esitettävä viimeistään neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Yksityiskohtainen aikataulu, jossa esitetään eri lisäaineluokkien uudelleenarviointia koskeva tärkeysjärjestys, voidaan hyväksyä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Rekisteriin vietyihin tuotteisiin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä, varsinkin 13, 14, 15 ja 16 artiklaa, joita sovelletaan kyseisiin tuotteisiin niin kuin ne olisi hyväksytyt 10 artiklan mukaisesti.

4. Mikäli hyväksyntää ei ole myönnetty tietyille hyväksynnän haltijalle, tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maahantuonnista tai valmistuksesta vastaavan henkilön on toimitettava tiedot tai hakemus elintarviketurvallisuusviranomaiselle.

5. Jos 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta ja sen liitteenä esitettäviä tietoja ei toimiteta määräajan kuluessa tai ne todetaan virheellisiksi tai jos hakemusta ei toimiteta 2 kohdan vaatimusten mukaisesti määräajan kuluessa, annetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asetus, jossa vaaditaan kyseisten lisäaineiden vetämistä pois markkinoilta. Tällaisessa toimenpiteessä voidaan säätää rajoitetusta määräajasta, jonka aikana tuotteen olemassa olevat varastot voidaan käyttää loppuun.

12 artikla

Vaiheittainen käytöstä poistaminen

Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa ja 11 artiklassa säädetään, seuraavien direktiivin 70/524/ETY liitteessä B olevan I ja II luvun ryhmässä A mainittujen aineiden saattaminen markkinoille ja käyttö antibioottisina kasvunestäjinä kielletään 1 päivästä tammikuuta 2006 ja mainitut aineet poistetaan rekisteristä kyseisestä päivämäärästä lähtien: monensiininatrium, salinomysiininatrium, flavofosfolipoli ja avilamysiini.

13 artikla

Valvonta

1. Sen jälkeen kun lisäaine on saanut hyväksynnän tämän asetuksen mukaisesti, jokaisen kyseistä ainetta tai rehua, johon ainetta on lisätty, käyttävän tai markkinoille saattavan henkilön on varmistettava, että kaikkia lisäaineen tai sitä sisältävän rehun markkinoille saattamiselle, käytölle tai käsittelylle asetettuja edellytyksiä tai rajoituksia noudatetaan. Jos on asetettu 9 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja seuranta koskevia vaatimuksia, hyväksynnän haltijan on varmistettava, että seuranta toteutetaan, ja toimitettava elintarviketurvallisuusviranomaiselle raportit hyväksynnän mukaisesti.

2. Hyväksynnän haltijan on ilmoitettava elintarviketurvallisuusviranomaiselle välittömästi kaikista uusista tiedoista, jotka voivat vaikuttaa rehun lisäaineen käytön turvallisuutta koskevaan arviointiin, ja varsinkin tiettyjen kuluttajaryhmien terveydellisiin erityisherkkyyksiin. Hyväksynnän haltijan on ilmoitettava viipymättä elintarviketurvallisuusviranomaiselle kaikista kielloista tai rajoituksista, joita toimivaltainen viranomaisen asettaa kolmannessa maassa, jossa rehun lisäaine saatetaan markkinoille.

14 artikla

Hyväksynnän muuttaminen, keskeyttäminen ja peruuttaminen

1. Jos elintarviketurvallisuusviranomainen tulee omasta aloitteestaan taikka jäsenvaltion tai komission pyynnöstä siihen lopputulokseen, että tämän asetuksen mukaisesti myönnettyä hyväksyntää olisi muutettava, se olisi keskeytettävä tai peruutettava, se toimittaa viipymättä asiaa koskevan lausunnon komissiolle.

2. Jos hyväksynnän haltija ehdottaa hyväksynnän ehtojen muuttamista, hänen on jätettävä elintarviketurvallisuusviranomaiselle hakemus, joka sisältää muutospyyntöä tukevat olennaiset tiedot. Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa ehdotuksesta lausunnon.

3. Komissio käsittelee elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnon viipymättä, ja hyväksynnän muuttamista, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva lopullinen päätös tehdään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Komissio ilmoittaa päätöksestä hakijalle viipymättä. Rekisteriä muutetaan tarpeen mukaan.

15 artikla

Hyväksynnän uusiminen

1. Tämän asetuksen mukainen hyväksyntä voidaan uusia kymmenen vuoden kausiksi, ja hakijan on toimitettava hakemus elintarviketurvallisuusviranomaiselle viimeistään vuosi ennen hyväksynnän voimassaoloajan päättymispäivää.

Mikäli hyväksyntää ei ole myönnetty tietyille hyväksynnän haltijalle, tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maahantuonnista tai tuotannosta vastaava henkilö voi toimittaa tiedot tai hakemuksen elintarviketurvallisuusviranomaiselle, ja häntä pidetään hakijana.

Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa hakijalle kirjallisen vastaanottoilmoituksen 15 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Ilmoituksessa on mainittava hakemuksen vastaanottamispäivä.

2. Hakemukseen on liitettävä seuraavat tiedot ja asiakirjat:

- jäljennös rehun lisäaineen markkinoille saattamista koskevasta hyväksynnästä,
- raportti markkinoille saattamisen jälkeen toteutetun seurannan tuloksista, jos hyväksyntään sisältyy seuranta koskevia vaatimuksia,
- kaikki muut uudet tiedot, joita on saatavilla rehun lisäaineen käyttöturvallisuuden ja tehokkuuden arvioinnista sekä rehun

lisäaineen eläimille, ihmisille tai ympäristölle aiheuttamista riskeistä,

d) tapauksen mukaan ehdotus tarkistuksista tai täydennyksistä, joita on tarkoitus tehdä alkuperäisen hyväksynnän ehtoihin, muun muassa tulevaa seuranta koskeviin ehtoihin.

3. Samaan aikaan kun hakija jättää hakemuksen elintarviketurvallisuusviranomaiselle, hänen on myös lähetettävä komissiolle 2 kohdassa tarkoitettua tiedot ja asiakirjat.

4. Tämän asetuksen 9 ja 10 artiklassa säädettyä menettelyä sovelletaan vastaavalla tavalla.

5. Jos syistä, joihin hakija ei voi vaikuttaa, hyväksynnän uusimisesta ei tehdä päätöstä ennen sen voimassaolon päättämispäivää, tuotetta koskevan hyväksynnän voimassaoloaikaa jatketaan automaattisesti, kunnes komissio tekee päätöksen. Komissio ilmoittaa hakijalle hyväksynnän voimassaolon jatkamisesta.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt vahvistetaan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuulemisen jälkeen 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Elintarviketurvallisuusviranomainen julkaisee yksityiskohtaiset ohjeet hakemuksen laadintaa ja esittämistä varten.

III LUKU

PAKKAUSMERKINNÄT

16 artikla

Rehujen lisäaineiden pakkausmerkinnät

1. Rehun lisäainetta, rehujen lisäaineiden seosta tai lisäaineiden esiseosta ei saa saattaa markkinoille, jollei sen pakkaukseen tai säiliöön ole merkitty näkyvästi, selvästi ja pysyvästi seuraavia tietoja kustakin siihen sisältyvästä lisäaineesta:

- lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi, jota edeltää hyväksynnässä mainittu funktionaalisen ryhmän nimi,
- tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai toimipaikka,
- nettopaino tai, kun kyseessä on nestemäinen lisäaine, joko nettotilavuus tai nettopaino,
- tapauksen mukaan laitokselle tai välittäjälle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti annetun hyväksynnän numero tai laitokselle tai välittäjälle edellä mainitun direktiivin 10 artiklan mukaisesti annettu rekisteröintinumero,

e) käyttöohjeet ja tarvittaessa käyttöä koskevat turvallisuussuositukset sekä tarpeen mukaan hyväksynnässä mainitut erityisedellytykset, myös eläinlajit ja -luokat, joille lisäaine, lisäaineiden seos tai esiseos on tarkoitettu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi liitteessä III mainittuun funktionaaliseen ryhmään kuuluvan lisäaineen pakkaukseen tai säiliöön on merkittävä näkyvästi, selvästi ja pysyvästi kyseisessä liitteessä esitetyt tiedot.

3. Esiseoksien pakkausmerkinnöissä on oltava selvästi näkyvillä sana "ESISEOS".

4. Liitteeseen III tehtävät muutokset teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi voidaan hyväksyä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

Rehujen lisäaineita koskeva yhteisön rekisteri

1. Komissio perustaa rehujen lisäaineita koskevan yhteisön rekisterin ja ylläpitää sitä.
2. Rekisteri asetetaan yleisön saataville.
3. Rekisteri konsolidoidaan vähintään kerran vuodessa.

18 artikla

Luottamuksellisuus

1. Hakija voi osoittaa tämän asetuksen mukaisesti toimittamastaan tiedoista ne tiedot, joita hän toivoo käsiteltävän luottamuksellisina, koska niiden ilmaiseminen voi vahingoittaa merkittävästi hänen kilpailuasemaansa. Tällöin on esitettävä todennettavat perustelut.
2. Elintarviketurvallisuusviranomaisen päättää hakijaa kuuluttuaan, mitä tietoja, jotka eivät sisälly 3 kohtaan, olisi pidettävä luottamuksellisina, ja ilmoittaa päätöksestään hakijalle.
3. Seuraaviin liittyviä tietoja ei tule pitää luottamuksellisina:
 - a) rehun lisäaineen nimi ja koostumus sekä tapauksen mukaan substraatti ja tuotantokanta,
 - b) rehun lisäaineen fysikaalis-kemialliset ja biologiset ominaisuudet,
 - c) rehun lisäaineen vaikutukset ihmisten ja eläinten terveyteen sekä ympäristöön,

d) rehun lisäaineen vaikutukset eläintuotteiden ominaisuuksiin ja sen ravitsemukselliset ominaisuudet,

e) menetelmät rehun lisäaineen näytteenottoa, havaitsemista ja tunnistamista varten sekä tarpeen mukaan seurantaan koskevat vaatimukset ja yhteenveto seurannan tuloksista,

f) tiedot jätteenkäsittelystä ja hätätilanteisiin varautumisesta.

4. Sen estämättä, mitä edellä 2 kohdassa säädetään, elintarviketurvallisuusviranomaisen toimittaa pyynnöstä komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki sen hallussa olevat tiedot, myös 2 kohdan mukaisesti luottamukselliseksi määritellyt tiedot.

5. Jäsenvaltioiden, komission ja elintarviketurvallisuusviranomaisen on käsiteltävä luottamuksellisena kaikkia 2 kohdan mukaisesti luottamuksellisiksi määriteltyjä tietoja, paitsi jos tiedot on tarpeen julkistaa ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelemiseksi.

6. Jos hakija peruuttaa tai on peruuttanut hakemuksen, elintarviketurvallisuusviranomaisen, komission ja jäsenvaltioiden on säilytettävä tietojen luottamuksellisuus kaupallisten ja teollisten tietojen, myös tutkimus- ja kehitystietojen osalta samoin kuin sellaisten tietojen osalta, joiden luottamuksellisuudesta elintarviketurvallisuusviranomaisen ja hakija ovat eri mieltä.

19 artikla

Tietosuojat

Hakemusasiakirjoihin sisältyviä 8 artiklassa vaadittuja tieteellisiä ja muita tietoja ei saa käyttää toisen hakijan eduksi kymmeneen vuoteen hyväksynnän myöntämispäivämäärästä, jollei toinen hakija ole sopinut aikaisemman hakijan kanssa, että kyseisiä tietoja saa käyttää. Kymmenen vuoden ajanjakson päätyttyä elintarviketurvallisuusviranomaisen voi käyttää hakemusasiakirjoihin sisältyviin tieteellisiin ja muihin tietoihin perustuvan arvioinnin tuloksia kokonaisuudessaan tai osittain toisen hakijan hyväksi.

20 artikla

Vertailulaboratoriot

Yhteisön vertailulaboratoriosta sekä sen tehtävistä ja velvollisuuksista säädetään liitteessä II.

Kansallisia vertailulaboratorioita voidaan perustaa 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Liitteen II ja siihen tehtyjen muutosten täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

21 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

22 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan direktiivi 70/524/ETY tämän asetuksen ensimmäisestä soveltamispäivästä lähtien. Direktiivin 70/524/ETY 16 artikla pysyy kuitenkin voimassa, kunnes direktiiviä 79/373/ETY on tarkistettu niin, että se sisältää lisäaineita sisältävien rehuseosten pakkausmerkintöjä koskevat säännöt.

2. Poistetaan direktiivin 82/471/ETY liitteessä oleva 3 ja 4 kohta tämän asetuksen ensimmäisestä soveltamispäivästä lähtien.

3. Kumotaan direktiivi 87/153/ETY tämän asetuksen ensimmäisestä soveltamispäivästä lähtien. Mainitun direktiivin liite pysyy kuitenkin voimassa, kunnes tämän asetuksen 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäännöt vahvistetaan.

4. Viittauksia direktiiviin 70/524/ETY pidetään viittauksina tähän asetukseen.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutet-

tava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä ja toimenpiteistä komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen julkaisupäivästä, ja niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle myöhemmistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin sääntöihin ja toimenpiteisiin.

24 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa direktiivin 70/524/ETY 4 artiklan mukaisesti jätettyjä hakemuksia pidetään tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuina hakemuksina, jos direktiivin 70/524/ETY 4 artiklan 4 kohdassa säädettyjä huomautuksia ei ole vielä toimitettu komissiolle. Kyseisen hakemuksen esittelijäksi valitun jäsenvaltion on välittömästi toimitettava hakemuksen yhteydessä toimitetut hakemusasialkirjat elintarviketurvallisuusviranomaiselle.

2. Tämän asetuksen III luvussa säädettyjä merkintävaatimuksia ei sovelleta tuotteisiin, jotka on lainmukaisesti valmistettu ja merkitty yhteisössä tai jotka on lainmukaisesti tuotu yhteisöön ja laskettu vapaaseen liikkeeseen ennen tämän asetuksen ensimmäistä soveltamispäivää.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan (vuoden kuluttua tämän asetuksen julkaisupäivästä).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

LISÄAINERYHMÄT

1. "Teknologisten lisäaineiden" luokkaan sisältyvät seuraavat funktionaaliset ryhmät:
 - a) säilöntäaineet: aineet, myös säilörehun ainesosat tai tapauksen mukaan mikro-organismit, jotka pidentävät rehujen ja rehuaineiden säilyvyyttä suojelemalla niitä mikro-organismien aiheuttamalta pilaantumiselta,
 - b) hapettumisenestoaineet: aineet, jotka pidentävät rehujen ja rehuaineiden säilyvyyttä suojaamalla niitä hapettumisen aiheuttamalta pilaantumiselta,
 - c) emulgointiaineet: aineet, jotka tekevät mahdolliseksi tai säilyttävät tasaisen seoksen kahdesta tai useammasta toisiinsa sekoittumattomasta olomuodosta rehuissa,
 - d) stabilointiaineet: aineet, jotka mahdollistavat rehun fyysis-kemiallisen tilan ylläpitämisen,
 - e) sakeuttamisaineet: aineet, jotka lisäävät rehun jähmeyttä,
 - f) hyytelöimisaineet: aineet, jotka antavat rehulle hyytelömäisen rakenteen,
 - g) paakkuuntumisenestoaineet: aineet, jotka vähentävät rehun yksittäisten hiukkasten taipumusta tarttua toisiinsa,
 - h) happamuudensäätöaineet: aineet, joilla säädellään rehujen pH:ta.
 2. "Sensoristen lisäaineiden" luokkaan sisältyvät seuraavat funktionaaliset ryhmät:
 - a) väriaineet:
 - i) aineet, jotka lisäävät tai antavat uudelleen väriä rehuihin; kyseessä voivat olla rehuaineiden omat luonnolliset ainesosat tai muista luonnollisista lähteistä olevat aineet, joita ei tavanomaisesti käytetä rehuina,
 - ii) aineet, jotka eläimille ruokittuina lisäävät tai antavat uudelleen väriä eläinperäisiin elintarvikkeisiin,
 - iii) denaturointiaineet: aineet, jotka rehujen valmistuksessa käytettyinä antavat mahdollisuuden selvittää tietyn elintarvikkeen tai rehuaineen alkuperän,
 - b) aromiaineet ja ruokahalua lisäävät aineet: sopivilla fyysisillä, kemiallisilla, entsyymaattisilla tai mikrobiologisilla prosesseilla kasvi- tai eläinperäisistä aineista saatavat luonnolliset tuotteet tai kemiallisesti määritellyt aineet, joiden lisääminen rehuun tekee rehusta maistuvamman.
 3. "Ravitsemuksellisten lisäaineiden" luokkaan sisältyvät seuraavat funktionaaliset ryhmät:
 - a) vitamiinit,
 - b) hivenaineet,
 - c) aminohapot.
 4. "Kotieläinjalostuksen lisäaineiden" luokkaan sisältyvät seuraavat funktionaaliset ryhmät:
 - a) ruuansulatusta edistävät aineet: aineet, jotka eläimille annettuina lisäävät ruokavalion sulavuutta tiettyihin rehuaineisiin kohdistuvan toiminnan kautta,
 - b) suolistoflooran parantamiseen tarkoitettut aineet: pesäkkeitä muodostavat mikro-organismit tai muut kemiallisesti määritellyt aineet, jotka eläimille annettuina vaikuttavat positiivisesti suolistoflooraan,
 - c) kasvunedistäjät: kemiallisesti määritellyt aineet, jotka eläimille annettuina parantavat tuotannon suoritusparametreja.
-

LIITE II

YHTEISÖN VERTAILULABORATORION TEHTÄVÄT JA VELVOLLISUUDET

1. Asetuksen 20 artiklassa tarkoitettu yhteisön vertailulaboratorio on komission Yhteinen tutkimuskeskus (YTK).
2. Tässä liitteessä luetelluissa tehtävissä komission Yhteistä tutkimuskeskusta avustaa kansallisten vertailulaboratorioiden muodostama yhteenliittymä.

Yhteinen tutkimuskeskus vastaa erityisesti seuraavista tehtävistä:

- vertailunäytteiden vastaanottaminen, valmistaminen, varastointi ja ylläpito
 - näytteenotto- ja havaitsemismenetelmän testaaminen ja validointi
 - niiden tietojen arviointi, jotka hakija toimittaa rehun lisäaineen markkinoille saattamista koskevaa hyväksyntää hakiessaan näytteenotto- ja havaitsemismenetelmän testaamista ja validointia varten
 - kattavien arviointiraporttien toimittaminen elintarviketurvallisuusviranomaiselle.
3. Yhteisön vertailulaboratorio on mukana ratkaisemassa jäsenvaltioiden välisiä riitoja, jotka koskevat tässä liitteessä mainittujen tehtävien tuloksia.

LIITE III

TIETTYJEN REHUIEN LISÄAINEIDEN JA ESISEOSTEN PAKKAUSMERKINTÖJÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

- a) Kotieläinjalostuksen lisäaineet: säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja valmistuspäivä, käyttöohjeet ja tapauksen mukaan käyttöä koskevat turvallisuussuositukset, jos näille lisäaineille asetetaan erityissäännöksiä niitä hyväksyttäessä,
- b) entsyymit, edellä mainittujen tietojen lisäksi: vaikuttavan/vaikuttavien ainesosan/-osien erityisnimi ja entsyymiaktiivisuus/-aktiivisuudet annetun hyväksynnän mukaisesti, tunnuskuodi Kansainvälisen biokemian liiton (International Union of Biochemistry) mukaan,
- c) mikro-organismit, edellä mainittujen tietojen lisäksi: pesäkkeitä muodostavien yksiköiden (PMY/g) kannan tunnusnumero,
- d) ravitsemukselliset lisäaineet: vaikuttavan aineen pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä,
- e) teknologiset ja sensoriset lisäaineet: vaikuttavan aineen pitoisuus.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EHTY-tilastojärjestelmän jatkamisesta EHTY-sopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen

(2002/C 203 E/04)

KOM(2002) 160 lopull. — 2002/0078(COD)

(Komission esittämä 27 päivänä maaliskuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Terästeollisuutta koskevat tilastot ovat välttämättömiä yhteisön teräsalaa koskevan politiikan toteuttamiseksi.
- (2) Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) perustamissopimuksen voimassaolo päättyy 23 päivänä heinäkuuta 2002.
- (3) Yhteisön terästilastot kerätään EHTY-tilastojärjestelmän mukaisesti EHTY-sopimuksen voimassaolon päättymiseen asti.
- (4) Terästilastojen käyttäjät tarvitsevat katkeamattomat sarjat vuoden 2002 jälkipuoliskolta.
- (5) Jäsenvaltioiden hallitusten välisen konferenssin 26 päivänä helmikuuta 2001 annettuun päätösasiakirjaan liitettyssä 24. julistuksessa neuvostoa kehoitetaan huolehtimaan siitä, että EHTY:n tilastojärjestelmä säilytetään EHTY:n perustamissopimuksen päättymisen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2002 asti, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahostosta annetun pöytäkirjan 2 artiklan mukaisesti.

(6) Päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽¹⁾ perustettua tilastohjelmakomiteaa on kuultu mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen tarkoituksena on huolehtia siitä, että EHTY-tilastojärjestelmä säilytetään EHTY-sopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2002 asti.

2 artikla

Rautaa ja terästä tuottavia teräsalan yrityksiä, sellaisina kuin ne on EHTY-sopimuksessa määritelty, kehoitetaan edelleen toimitamaan komissiolle 24 päivästä heinäkuuta 2002 lähtien viitevuotta 2002 koskevat tilastot (kyselylomakkeet), jotka on laadittu tämän asetuksen liitteenä lueteltujen päätösten ja suosituksen mukaisesti.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Tätä asetusta sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

(¹) EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

LIITE

TILASTOT

Tilastot on toimitettava komissiolle siten kuin seuraavissa, jäljempänä lueteltujen päätösten ja suosituksen mukaisesti laadituissa kyselylomakkeissa on kuvattu ja ehdoissa on määritelty:

1. Komission päätös N:o 1566/86/EHTY, tehty 24 päivänä helmikuuta 1986 rauta- ja terästilastoista, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 16 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä N:o 1273/2000/EHTY:
 - kyselylomake 2-10 harkkoraudan tuotannosta
 - kyselylomake 2-11 raakateräksen tuotannosta
 - kyselylomake 2-13 levytuotteiden ja pitkien tuotteiden tuotannosta
 - kyselylomake 2-14 valanne-, välituote-, levytuote- ja pitkien tuotteiden varastoista
 - kyselylomake 2-31 työllisyyden muutoksista rauta- ja terästeollisuudessa (EHTY)
 - kyselylomake 2-32 työtunneista rauta- ja terästeollisuudessa (EHTY)
 - kyselylomake 2-50 teräs- ja valurautaromua koskevasta taseesta
 - kyselylomake 2-51 raaka-aineiden kulutuksesta raakaraudan tuotantoon
 - kyselylomake 2-54 raaka-aineiden kulutuksesta terästehtaassa
 - kyselylomake 2-56 EHTY-terästuotteiden vastaanotosta suoraan tai tukkukauppioiden välityksellä
 - kyselylomake 2-58 polttoaineen ja energian kulutuksesta ja sähköenergiataseesta terästeollisuudessa
 - kyselylomake 2-71 terästoimituksista yhteisön maihin ja toimituksista yhteensä
 - kyselylomake 2-72 terästoimituksista kolmansiin maihin
 - kyselylomake 2-73 terästoimituksista kansallisille markkinoille tuotteittain ja kuluttajatoimialoittain
 - kyselylomake 2-74 seostettujen ja seostamattomien erikoisterästen toimituksista ryhmittäin yhteisön maihin ja kolmansiin maihin
 - kyselylomake 2-76 EHTY-sopimuksen mukaisten tuotteiden toimituksista yhteensä arvon mukaan eriteltyinä
 - kyselylomake 2-79 I raakaraudan toimituksista ja uusista tilauksista myyntiä varten
 - kyselylomake 2-80 teräksen uusista tilauksista (yhteisö ja kolmannet maat)
 - kyselylomake 2-81 uusista tilauksista kolmansista maista.
2. Komission päätös N:o 81/3302/EHTY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1981, investointeja koskevista tiedoista, jotka teräsalan yritysten on toimitettava:
 - kyselylomake 2-60 rauta- ja terästeollisuuden investointimenoista (EHTY)
 - kyselylomake 2-61 rauta- ja terästeollisuuden kapasiteetista (EHTY)
3. Komission suositus N:o 780/94/EHTY, annettu 16 päivänä marraskuuta 1994, terästukkukaupan tilastoista:
 - kyselylomake 3-70 terästuotteiden vastaanotoista, toimituksista ja varastoista varastonpitäjittäin eriteltyinä.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan väliaikaisella sopimuksella perustetun väliaikaisen komitean työjärjestyksestä koskevasta yhteisön kannasta

(2002/C 203 E/05)

KOM(2002) 161 lopull.

(Komission esittämä 27 päivänä maaliskuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 300 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välisen kaupasta ja kaupan liitännäistoimenpiteistä tehdyn väliaikaisen sopimuksen tekemisestä 28 päivänä tammikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/107/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Väliaikaista sopimusta on sovellettu väliaikaisesti 1 päivästä tammikuuta 2002 ja se tuli lopullisesti voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.
- (2) Kyseisen sopimuksen 38 artiklalla perustetaan väliaikainen komitea, joka valvoo sopimuksen täytäntöönpanoa.

(3) Kyseisen sopimuksen 39 artiklassa määrätään, että väliaikainen komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

(4) Kyseisen sopimuksen 41 artiklassa määrätään, että väliaikainen komitea voi perustaa alakomiteoita; alakomiteoiden nimet, kokoonpano ja tehtävät olisi vahvistettava työjärjestyksessä.

(5) Yhteisön olisi vahvistettava kantansa työjärjestyksen hyväksymiseen väliaikaisessa komiteassa,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Yhteisön kanta Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan väliaikaisen sopimuksen 38 artiklan nojalla perustetussa väliaikaisessa komiteassa perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan luonnokseen väliaikaisen komitean päätökseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 12.2.2002, s. 9.

Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan väliaikaisen komitean päätös N:o 1/2002,

tehty . . .,

komitean työjärjestyksen hyväksymisestä

(. . .)

VÄLIAIKAINEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan väliaikaisen sopimuksen ja erityisesti sen 38, 39, 40 ja 41 artiklan,

katsoo, että kyseinen sopimus tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002,

ON PÄÄTTÄNYT HYVÄKSYÄ SEURAAVAN TYÖJÄRJESTYKSEN JA PERUSTAA SÄÄNNÖISSÄ MÄÄRÄTYT ALAKOMITEAT:

1 artikla**Puheenjohtajuus**

Väliaikaisen komitean puheenjohtajana toimii vuorotellen 12 kuukauden pituisina kausina Euroopan yhteisöjen komission edustaja Euroopan yhteisön, jäljempänä "yhteisö", puolesta ja Kroatian tasavallan hallituksen edustaja. Ensimmäinen kausi alkaa kuitenkin päivänä, jolloin väliaikainen komitea kokoontuu ensimmäisen kerran, ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä.

2 artikla**Kokoukset**

Väliaikainen komitea kokoontuu säännöllisesti kerran vuodessa. Väliaikaisen komitean erityiskokouksia voidaan pitää kumman tahansa sopimuspuolen pyynnöstä sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella.

Jokainen väliaikaisen komitean kokous pidetään molempien sopimuspuolten keskenään sopimaan aikaan niiden sopimassa paikassa. Kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.

Ellei toisin päätetä, väliaikaisen komitean kokoukset eivät ole julkisia.

3 artikla**Valtuuskunnat**

Sopimuspuolten valtuuskuntien suunniteltu kokoonpano ilmoitetaan puheenjohtajalle ennen kutakin kokousta.

Euroopan investointipankin edustaja voi osallistua väliaikaisen komitean kokouksiin tarkkailijana, kun esityslistalla on Euroopan investointipankkia koskevia asioita.

Väliaikainen komitea voi kutsua ulkopuolisia henkilöitä osallistumaan kokouksiinsa saadakseen tietoa erityisistä aiheista.

4 artikla**Sihteeristö**

Yksi Euroopan yhteisöjen komission virkamies ja yksi Kroatian tasavallan virkamies toimivat yhdessä väliaikaisen komitean sihteerinä.

5 artikla**Kirjeenvaihto**

Kaikki kirjeenvaihto väliaikaisen komitean puheenjohtajalle ja häneltä lähtevä kirjeenvaihto toimitetaan molemmille sihtee-reille. Molemmat sihteerit varmistavat, että kirjeenvaihto toimitetaan tarvittaessa molempien sopimuspuolten edustajille väliaikaisessa komiteassa.

6 artikla**Kokousten esityslista**

1. Puheenjohtaja ja sihteerit laativat kunkin kokouksen alustavan esityslistan viimeistään 15 työpäivää ennen kokouksen alkua.

Alustavalle esityslistalle otetaan asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on saapunut sihtee-reille vähintään 21 työpäivää ennen kokouksen alkua, edellyttäen että niihin liittyvät asiakirjat on toimitettu sihtee-reille viimeistään kyseisen esityslistan lähettämispäivänä.

Väliaikainen komitea vahvistaa esityslistan kunkin kokouksen alussa. Muu kuin alustavalla esityslistalla oleva asia voidaan ottaa esityslistalle kummankin sopimuspuolen suostumuksella.

2. Puheenjohtaja voi kummankin sopimuspuolen suostumuksella lyhentää 1 kohdassa mainittuja määräaikoja jonkin erityistapauksen vaatimusten huomioon ottamiseksi.

7 artikla

Pöytäkirja

Sihteerit laativat kustakin kokouksesta pöytäkirjaluonnoksen. Pöytäkirjassa mainitaan tehdyt päätökset, annetut suositukset ja hyväksytyt päätelmät. Pöytäkirjaluonnos annetaan väliaikaisen komitean hyväksyttäväksi. Kun pöytäkirja on hyväksytty, puheenjohtaja ja kumpikin sihteeri allekirjoittavat sen ja molemmat sopimuspuolet arkistoiivat siitä yhden alkuperäiskappaleen.

8 artikla

Asioiden käsittely

Väliaikainen komitea tekee päätöksensä ja antaa suosituksensa sopimuspuolten yhteisestä sopimuksesta.

Kokousten välisenä aikana väliaikainen komitea voi tehdä päätöksiä ja antaa suosituksia kirjallista menettelyä noudattaen, jos sopimuspuolet niin sopivat.

Väliaikaisen sopimuksen 39 artiklassa tarkoitettujen väliaikaisen komitean päätökset varustetaan otsikolla "päätös" ja suositukset otsikolla "suositus", ja niitä seuraa järjestysnumero, teko- tai antopäivä sekä kuvaus aiheesta.

Puheenjohtaja allekirjoittaa väliaikaisen komitean päätökset ja suositukset ja kumpikin sihteeri todistaa ne oikeiksi.

Sopimuspuolet julkaisevat väliaikaisen komitean tekemät päätökset virallisissa lehdissään. Kumpikin sopimuspuoli voi päättää julkaista minkä tahansa muun väliaikaisen komitean hyväksymän asiakirjan.

9 artikla

Kielet

Sopimuspuolten viralliset kielet ovat väliaikaisen komitean virallisia kieliä.

Ellei toisin päätetä, väliaikainen komitea käsittelee asioita yhteisillä kielillä laadittujen asiakirjojen perusteella.

10 artikla

Kulut

Yhteisö ja Kroatian tasavalta vastaavat kumpikin väliaikaisen komitean ja alakomiteoiden kokouksiin osallistumisesta aiheutuvista kuluistaan sekä henkilöstö-, matka- ja oleskelukulujen että posti- ja televiestintäkulujen osalta.

Yhteisö vastaa kokousten tulkkauksenkustannuksista sekä asiakirjojen käännös- ja kopiointikuluista lukuun ottamatta kroatian kieleen tai kroatian kielestä tulkkauksesta tai kääntämisestä aiheutuvia kustannuksia, joista vastaa Kroatian tasavalta.

Muista kokousten aineellisiin järjestelyihin liittyvistä menoista vastaa kokoukset järjestävä sopimuspuoli.

11 artikla

Alakomiteat

Tämän päätöksen liitteessä luetellaan väliaikaisen sopimuksen 41 artiklan mukaisesti perustetut alakomiteat ja niiden tehtävät.

Alakomiteat muodostuvat molempien sopimuspuolten edustajista. Sopimuspuolet toimivat niiden puheenjohtajana vuorotellen väliaikaisen komitean työjärjestyksen mukaisesti. Alakomiteat kokoontuvat olosuhteiden vaatiessa, jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä.

Alakomiteat toimivat väliaikaisen komitean alaisuudessa, ja niiden on raportoitava sille jokaisen kokouksensa jälkeen. Ne eivät voi tehdä päätöksiä mutta voivat antaa suosituksia väliaikaiselle komitealle.

Väliaikainen komitea voi milloin tahansa lakkauttaa olemassa olevia alakomiteoita, muuttaa niiden tehtäviä tai perustaa uusia alakomiteoita avustamaan itseään tehtäviensä hoitamisessa.

LIITE

TALOUS- JA RAHOITUSASIAIN ALAKOMITEA**Tehtävät**

1. Alakomitean yleistavoitteina on tarkastella taloudellista kehitystä ja talouspolitiikkaa sekä seurata ja analysoida väliaikaisen sopimuksen 33 ja 34 artiklan mukaista taloudellista, teknistä ja rahoitusalan yhteistyötä, tarkoituksena edistää Kroatian tasavallan taloudellista kehitystä sekä vahvistaa Kroatian tasavallan ja Euroopan yhteisön välisiä taloussuhteita.
2. Alakomitea käsittelee erityisesti seuraavia erityisaiheita:
 - makrotaloudellinen kehitys ja makrotalouspolitiikka Euroopan yhteisössä ja Kroatian tasavallassa,
 - rakenteelliset uudistukset, rahoitusalan uudistus mukaan luettuna,
 - pääomanliikkeiden helpottaminen ja asteittainen vapauttaminen,
 - tilastojärjestelmät.

MAA- JA KALATALOUDEN ALAKOMITEA**Tehtävät**

1. Alakomitean yleistavoitteena on käsitellä maataloustuotteisiin, jalostettuihin maataloustuotteisiin ja kalataloustuotteisiin liittyviä asioita. Alakomitea seuraa sopimuspuolten näitä aloja koskevien velvoitteiden noudattamista ja analysoi väliaikaisen sopimuksen 11–18 artiklan, liitteen III, IV ja V, pöytäkirjan N:o 3 ja viimejä koskevan pöytäkirjan mukaista yhteistyötä maatalouden alalla.
2. Alakomitea käsittelee erityisesti seuraavia erityisaiheita:
 - maatalousalan ja -politiikan kehittämiseen liittyvät ongelmat sekä maaseudun kehittäminen Kroatian tasavallassa ja Euroopan yhteisössä,
 - jalostetut maataloustuotteet,
 - kalatalous,
 - eläinlääkintä- ja kasvinsuojelukysymykset sekä tämän alan yhteistyön kehittämismahdollisuudet.

SISÄMARKKINOIDEN ALAKOMITEA**Tehtävät**

1. Alakomitean yleistavoitteena on käsitellä lainsäädännön uudistusta Kroatian tasavallassa. Alakomitea vahvistaa painopisteet, määrittää politiikat sekä seuraa ja analysoi vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 69 artiklan ja väliaikaisen sopimuksen 35 ja 36 artiklan mukaista Kroatian lainsäädännön lähentämistä yhteisön lainsäädäntöön.
2. Alakomitea tarkastelee Kroatian lainsäädännön asteittaista lähentämistä yhteisön säännöstöön aloilla, jotka liittyvät sisämarkkinoihin ja erityisesti seuraaviin asioihin:
 - kilpailu ja valtiontuet,
 - teollis- ja tekijänoikeudet sekä kaupalliset oikeudet,
 - julkiset hankinnat,
 - yhtiöoikeus,
 - kirjanpito,

- tietosuoja,
- standardointi, varmentaminen, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja markkinoiden valvonta,
- kuluttajansuoja.

KAUPPAA, TERÄS- ja RAUTATUOTTEITA, TULLIASIOITA JA VEROTUSTA KÄSITTELEVÄ ALAKOMITEA TULLI JA VEROTUS

Tehtävät

1. Alakomitean tavoitteina on seurata kaikkia kauppapolitiikkaan ja tulliasian yhteistyöhön liittyviä kysymyksiä ja keskustella niistä väliaikaisen sopimuksen 2–10 ja 19–31 artiklan, liitteen I ja II sekä pöytäkirjojen N:o 1, 2, 4 ja 5 mukaisesti.
2. Alakomitea käsittelee erityisesti seuraavia aiheita:
 - tavaroiden vapaa liikkuvuus: sopimuspuolten velvoitteiden noudattamisen seuranta ja keskusteleminen mahdollisesti esiin tulevista vaikeuksista teollisuustuotteita, tekstiilit sekä teräs- ja rautatuotteet mukaan luettuina, koskevien kauppajärjestelyjen yhteydessä,
 - henkistä, teollista ja kaupallista omaisuutta koskevien oikeuksien kauppaan liittyvät näkökohdat,
 - julkisten hankintojen kauppaan liittyvät näkökohdat,
 - standardoinnin, varmentamisen, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin ja markkinoiden valvonnan kauppaan liittyvät näkökohdat,
 - tulliyhteistyö ja keskusteleminen kaikista alkuperäsääntöjen soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä,
 - tietojenvaihto yhteensopivuudesta ja kehityksestä verotuksen alalla.

LIIKENTEEN ALAKOMITEA

Tehtävät

1. Alakomitean tavoitteena on seurata sopimuspuolten velvoitteiden noudattamista liikenteen alalla väliaikaisen sopimuksen pöytäkirjan N:o 6 mukaisesti.
2. Alakomitea käsittelee erityisesti seuraavia aiheita:
 - kaikki mahdolliset vapaata kauttakuljetusta koskevat kysymykset, jotka saattavat nousta esiin sopimuksen täytäntöönpanossa,
 - väliaikaisen sopimuksen pöytäkirjan N:o 6 2 artiklan mukaisen ekopistejärjestelmän perustaminen.

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Viron Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymätoimenpiteinä

(2002/C 203 E/06)

KOM(2002) 164 lopull. — 80/2002(ACC)

(Komission esittämä 2 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Viron tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdystä Eurooppa-sopimuksessa ⁽¹⁾ määrätään eräiden Virosta peräisin olevien maataloustuotteiden myönnytyksistä.
- (2) Viron Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen ensimmäisistä parannuksista määrätään Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Viron tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten huomioon ottamiseksi tehdystä pöytäkirjassa ⁽²⁾, joka sisältää parannuksia nykyisiin etuusjärjestelyihin. Neuvosto hyväksyi kyseisen pöytäkirjan yhteisön nimissä neuvoston päätöksellä 1999/86/EY ⁽³⁾.
- (3) Maatalouskaupan vapauttamista koskeneen ensimmäisen neuvottelukierroksen seurauksena määrättiin myös Viron Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen parantamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä, kunnes Eurooppa-sopimuksen vastaavia määräyksiä mukautetaan toistamiseen. Parannukset pantiin täytäntöön 1 päivästä heinäkuuta 2000 eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Viron Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 19 päivänä kesäkuuta 2000 annettulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1349/2000 ⁽⁴⁾. Eurooppa-sopimuksen asianomaisten määräysten toinen mukautus, joka tehdään uutena Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjana, ei ole vielä tullut voimaan.

- (4) Uudesta maataloustuotteiden kaupan vapauttamista koskevasta Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjasta on käyty neuvotteluja.
- (5) Uuden lisäpöytäkirjan liittämistä Viron Eurooppa-sopimukseen koskevissa neuvotteluissa sovittiin erityisesti mukautusten ripeästä täytäntöönpanosta. Tämän vuoksi on aiheellista mukauttaa Viron Eurooppa-sopimuksessa määrätty maatalousmyönnytykset autonomisena siirtymätoimenpiteenä.
- (6) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.
- (7) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2454/93 ⁽⁶⁾ kodifoidaan hallintosäännöt niiden tariffikiintiöiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tullilmoitusten päivämäärien kronologisessa järjestyksessä. Tämän asetuksen mukaisia tariffikiintiöitä olisi siksi hallinnoitava kyseisiä sääntöjä noudattaen.
- (8) Edellä mainittujen neuvottelujen seurauksena asetus (EY) N:o 1349/2000 ei enää ole sisällöllisesti tarpeen, joten se olisi kumottava.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) esitettävien tiettyjen Virosta peräisin olevien maataloustuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettava tuontijärjestelmä korvaa Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Viron tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen, jäljempänä "Eurooppa-sopimuksen", liitteessä Va esitettävän järjestelmän.

⁽¹⁾ EYVL L 68, 9.3.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 29, 3.2.1999, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 29, 3.2.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ EYVL L 155, 28.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2677/2000 (EYVL L 308, 8.12.2000, s. 7).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 933/2001 (EYVL L 141, 28.5.2001, s. 1).

2. Uusia vastavuoroisia maatalousmyönnytyksiä koskeneiden osapuolten välisten neuvottelujen tulokset huomioon ottamiseksi tehdyn, Eurooppa-sopimusta mukauttavan uuden lisäpöytäkirjan voimaantulopäivänä kyseisessä pöytäkirjassa määrätyt myönnytykset korvaavat tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) tarkoitetut myönnytykset.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 artikla

Tariffikiintiöitä, joiden järjestysnumero on suurempi kuin 09.5100, hallinnoi komissio asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

3 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 23 artiklalla perustettu viljan hallintokomitea tai, soveltuvien osin, muiden maatalousalan yhteisestä markkinajär-

jestelystä annettujen asetusten asianomaisilla säännöksillä perustettu komitea.

2. Tähän artiklaan viitattaessa sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisen päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on yksi kuukausi.

4 artikla

Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 1349/2000.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

LIITE C a)

Seuraavista Virosta peräisin olevista tuotteista ei kanneta yhteisöön tuotaessa tullia tuotemäärästä riippumatta (kannettava tulli 0 prosenttia suosituimmustullista).

CN-koodi (1)	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
0101 10 90	0709 20 00	0802 90 50	1008 20 00	1602 10 00
0101 90 19	0709 30 00	0802 90 85	1008 90 90	1602 20 19
0101 90 30	0709 40 00	0806 20 11	1102 90 90	1602 20 90
0101 90 90	0709 52 00	0806 20 12	1103 19 90	1602 31
0104	0709 59	0806 20 91	1103 20 90	1602 32 19
0106 19 10	0709 60 10	0806 20 92	1105 10 00	1602 32 30
0106 39 10	0709 60 99	0806 20 98	1105 20 00	1602 32 90
0204	0709 70 00	0808 20 90	1106 10 00	1602 39 29
0205	0709 90 10	0809 40 90	1106 30	1602 39 40
0206 80 91	0709 90 20	0810 40 30	1107	1602 39 80
0206 90 91	0709 90 50	0810 40 50	1108 20 00	1602 41 90
0207 13 91	0709 90 90	0810 40 90	1208 10 00	1602 42 90
0207 14 91	0710 10 00	0810 60 00	1209	1602 49 90
0207 26 91	0710 21 00	0810 90 95	1210	1602 50 31
0207 27 91	0710 22 00	0811 90 39	1211 90 30	1602 50 39
0207 35 91	0710 29 00	0811 90 50	1212 10 10	1602 50 80
0207 36 89	0710 30 00	0811 90 70	1212 10 99	1602 90 10
0208	0710 80 51	0811 90 75	1214 90 10	1602 90 31
0210 91 00	0710 80 59	0811 90 80	1302 19 05	1602 90 41
0210 92 00	0710 80 61	0811 90 95	1501 00 90	1602 90 69
0210 93 00	0710 80 69	0812 10 00	1502 00 90	1602 90 72
0210 99 10	0710 80 70	0812 90 40	1503 00 19	1602 90 74
0210 99 21	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 90	1602 90 76
0210 99 29	0710 80 85	0812 90 60	1504 10 10	1602 90 78
0210 99 31	0710 80 95	0812 90 99	1504 10 99	1602 90 98
0210 99 39	0710 90 00	0813 10 00	1504 20 10	1603 00 10
0210 99 59	0711 40 00	0813 20 00	1504 30 10	1703
0210 99 60	0711 59 00	0813 30 00	1507	1704 90 10
0210 99 79	0711 90 10	0813 40 10	1508 10 90	2001 10 00
0210 99 80	0711 90 50	0813 40 30	1508 90 10	2001 90 20
0407 00 90	0711 90 80	0813 40 95	1508 90 90	2001 90 50
0409 00 00	0711 90 90	0813 50 15	1511 10 90	2001 90 70
0410 00 00	0712 20 00	0813 50 19	1511 90 11	2001 90 75
0601	0712 31 00	0813 50 91	1511 90 19	2001 90 85
0602	0712 32 00	0813 50 99	1511 90 91	2001 90 93
0603	0712 33 00	0901 12 00	1511 90 99	2001 90 96
0604	0712 39 00	0901 21 00	1512	2003 20 00
0701 10 00	0712 90 05	0901 22 00	1513	2003 90 00
0701 90 10	0712 90 30	0901 90 90	1514	2004 10 10
0701 90 50	0712 90 50	0902 10 00	1515	2004 10 99
0701 90 90	0712 90 90	0904 12 00	1516 10 10	2004 90 30
0703 10	0713 50 00	0904 20 10	1516 20 91	2004 90 50
0703 90 00	0713 90 10	0904 20 90	1516 20 95	2004 90 91
0704 20 00	0713 90 90	0907 00 00	1516 20 96	2004 90 98
0704 90 90	0802 11 90	0910 40 13	1516 20 98	2005 10 00
0705 19 00	0802 12 90	0910 40 19	1517 10 90	2005 20 20
0705 21 00	0802 21 00	0910 40 90	1517 90 99	2005 20 80
0705 29 00	0802 22 00	0910 91 90	1518 00 31	2005 40 00
0706	0802 31 00	0910 99 99	1518 00 39	2005 51 00
0708 10 00	0802 32 00	1001 90 10	1522 00 91	2005 59 00
0708 90 00	0802 40	1008 10 00	1601 00 10	2005 60 00

CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
2005 90 10	2008 40 21	2008 80 50	2008 99 78	2009 80 99
2005 90 50	2008 40 29	2008 80 70	2008 99 99	2009 90 19
2005 90 60	2008 40 39	2008 80 91	2009 50 10	2009 90 29
2005 90 70	2008 40 51	2008 80 99	2009 50 90	2009 90 39
2005 90 75	2008 40 59	2008 92 14	2009 71 10	2009 90 51
2005 90 80	2008 40 71	2008 92 34	2009 71 91	2009 90 59
2006 00 99	2008 40 91	2008 92 38	2009 71 99	2009 90 96
2007 10 91	2008 40 99	2008 92 59	2009 79 19	2009 90 98
2007 10 99	2008 50 11	2008 92 74	2009 79 30	2204 30 10
2007 99 10	2008 60 11	2008 92 78	2009 79 93	2302 50 00
2007 99 91	2008 60 31	2008 92 93	2009 79 99	2306 90 19
2007 99 98	2008 60 39	2008 92 96	2009 80 19	2308 00 90
2008 11 92	2008 60 51	2008 92 98	2009 80 38	2309 10 51
2008 11 94	2008 60 59	2008 99 28	2009 80 50	2309 10 90
2008 11 96	2008 60 61	2008 99 37	2009 80 63	2309 90 10
2008 11 98	2008 60 71	2008 99 40	2009 80 69	2309 90 31
2008 19 19	2008 60 79	2008 99 45	2009 80 71	2309 90 41
2008 19 93	2008 60 91	2008 99 49	2009 80 79	2309 90 51
2008 19 95	2008 80 11	2008 99 55	2009 80 89	2309 90 91
2008 19 99	2008 80 31	2008 99 68	2009 80 95	2905 45 00
2008 40 11	2008 80 39	2008 99 72	2009 80 96	

⁽¹⁾ Kuten tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001 (EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1) määritetään.

LIITE C b)

Seuraavien Virosta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa yhteisöön sovelletaan jäljempänä mainittuja myönnytyksiä (MFN = suosituimmuustulli).

Järjestys numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% suosituimmuustullista) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2003 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.4598	0102 90 05	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on enintään 80 kg	20	178 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on enemmän kuin 80 kg mutta enintään 300 kg	20	153 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Hiehot ja lehmät, joita ei ole tarkoitettu teurastettaviksi, seuraaviin vuoristor otuihin kuuluvat: harmaa, ruskea, keltainen, laikullinen Simmental ja Pinzgau:	6 % arvotulli	7 000 eläintä	0	⁽⁴⁾
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Nautaeläinten liha, tuore tai jäädytetty Nautaeläinten liha, jäädytetty kypsentämätön; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista nautaeläimenosista tehdyt sekavalmisteen	vapaa	1 100	350	
09.4583	ex 0203	Kotieläimenä pidettävän sian liha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty, lukuun ottamatta CN-koodeja 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	vapaa	2 000	375	⁽⁶⁾
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Nautaeläinten pallea- ja kuveliha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty	vapaa	100	30	
09.6649	ex 0207	Nimikkeen 0105 siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt, lukuun ottamatta CN-koodeja 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	vapaa	1 005	250	
09.4853	0210 19	Sianliha, suolattu tai suolavedessä, kuivattu tai savustettu, muu	vapaa	100	30	
09.4578	0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön	vapaa	800	150	
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Rasvaton maitojauhe Täysmaitojauhe	vapaa	14 000	0	
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Jogurtti, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön: Lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus: enintään 3 painoprosenttia yli 3, mutta enintään 6 painoprosenttia yli 6 painoprosenttia muu, rasvapitoisuus: enintään 3 painoprosenttia yli 3, mutta enintään 6 painoprosenttia yli 6 painoprosenttia	vapaa	800	240	

Järjestys numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% suositui- muustullista) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2003 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Hapankerma, rasvapitoisuus yli 6 painoprosenttia Hapankerma, rasvapitoisuus yli 3 painoprosenttia Hapankerma, rasvapitoisuus yli 3, mutta enintään 6 painoprosenttia: Hapankerma, rasvapitoisuus yli 6 painoprosenttia	vapaa	1 120	210	
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Voi	vapaa	4 800	900	
09.4582	0406 10	Tuorejuusto (kypsentämätön), myös herajuusto ja juustoaaine	vapaa	1 120	210	
09.4581	0406 20 0406 30 0406 40 0406 90	Muut juustot	vapaa	4 000	1 200	
09.6650	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Siipikarjanmunat	vapaa	600	180	
09.6651	ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, lukuun ottamatta CN-koodeja 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20	vapaa	205	40	⁽⁹⁾
09.6603	0703 20 00	Valkosipuli	vapaa	60	5	
09.6454	0704 10 00 0704 90 10	Kukka- ja parsakaalit Valko- ja punakaalit	vapaa	270	10	
	0707 00 05 0707 00 90	Kurkut, tuoreet tai jäähdtytyt Etikkakurkut	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	0709 10 00	Latva-artisokat, tuoreet tai jäähdtytyt	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	0709 90 70	Kesäkurpitsat, tuoreet tai jäähdtytyt	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
09.6605	0808 10	Omenat, tuoreet	vapaa	400	75	⁽⁸⁾
	0808 20 50	Tuoreet päärynät (ei kuitenkaan irtotavarana, tul- lattaessa 1.8.–31.12)	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	0809 20 05	Tuoreet hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	0809 20 95	Tuoreet kirsikat (ei kuitenkaan hapankirsikat)	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	ex 0809 40 05	Tuoreet luumut, tullattaessa 1.7.–30.9.	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
	0810 10 00	Mansikat, tuoreet	vapaa	rajoittamaton		⁽⁷⁾
09.6609	0810 30	Musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset	vapaa	130	30	⁽⁷⁾

Järjestys numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% suosituim- muustullista) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2003 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.6467	0811 10 11	Mansikat, jäädytetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia	vapaa	240	45	(7)
	0811 10 19	Mansikat, jäädytetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 10 90	Mansikat, jäädytetyt, muut	vapaa	rajoittamaton		(7)
09.6611	0811 20 11	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat, musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset, jäädytetyt, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia	vapaa	640	120	
	0811 20 19	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat, musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset, jäädytetyt, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 20 31	Muut jäädytetyt vadelmat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 20 39	Muut jäädytetyt mustaherukat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 20 51	Muut jäädytetyt punaherukat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 20 59	Muut jäädytetyt karhunvatukat tai mulperinmarjat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0811 20 90	Muut	vapaa	rajoittamaton		(7)
09.6641	ex 1001	Vehnä ja sekavilja, ei kuitenkaan CN-koodi 1001 90 10	vapaa	4 400	1 300	
09.6642	1002	Ruis	vapaa	1 500	500	
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Ohra, siemen Ohra, ei kuitenkaan maltaan tuotantoon tarkoitettu ohra	vapaa	6 500	2 000	
	ex 1003 00 90	Maltaan tuotantoon tarkoitettu ohra	vapaa	rajoittamaton		
09.4588	1004 00	Kaura	vapaa	4 800	900	
09.6644	1101	Vehnä- tai sekaviljajauho	vapaa	2 000	600	
09.6645	ex 1102	Muut viljajauhot kuin vehnä- tai sekajauho, ei kuitenkaan CN-koodi 1102 90 90	vapaa	2 000	600	
09.6646	ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan CN-koodit 1103 19 90 ja 1103 20 90	vapaa	100	30	
09.6647	1108 13	Perunatärkkelys	vapaa	100	30	

Järjestys numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% suosituim- muustullista) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2003 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.4584	ex 1601 00 ex 1602 41 ex 1602 42 ex 1602 49	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä, ei kuitenkaan CN-koodi 1601 00 10 Muut valmisteet tai säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Kinkku ja sen palat, ei kuitenkaan CN-koodi 1602 41 90 Muut valmisteet tai säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Lapa ja sen palat, ei kuitenkaan CN-koodi 1602 42 90 Muut valmisteet tai säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Muut, myös sekoitukset, ei kuitenkaan CN-koodi 1602 49 90	vapaa	960	180	
09.6652	1602 32 11 1602 39 21	Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan tai kanan (<i>Gallus domesticus</i>) lihasta, muista osista tai verestä, keittämättömät Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan, muun kuin kanan (<i>Gallus domesticus</i>) lihasta, muista osista tai verestä, keittämättömät	vapaa	160	30	
09.6470	2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 %	vapaa	71	3	
09.6648	ex 2309	Eläinten ruokintaan käytettävät valmisteet, lukuun ottamatta CN-koodeja 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51, 2309 90 91	vapaa	200	50	

⁽¹⁾ Sen estämättä, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä määrätään, etuusmenettely määritetään tämän liitteen osalta CN-koodien sisällön perusteella, ja tavaran kuvauksena olevaa nimiketekstiä pidetään ainoastaan ohjeellisena. Kun CN-koodin edellä on "ex", sovellettava etuusmenettely määritetään sekä CN-koodin että sitä vastaavan kuvauksen perusteella.

⁽²⁾ Jos vähimmäissuosituimmuustulli on olemassa, sovellettava vähimmäistulli on yhtä suuri kuin vähimmäissuosituimmuustulli kerrottuna tässä sarakkeessa mainitulla prosenttimäärällä.

⁽³⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta. Jos elävien kotieläimienä pidettävien nautaeläinten tuonti yhteisöön saa tietynä vuotena ylittää 500 000 eläintä, yhteisö voi toteuttaa tarvittavat hallintotoimenpiteet markkinoidensa suojaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksessa määrättyjen muiden oikeuksien soveltamista.

⁽⁴⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta.

⁽⁵⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Viron, Latvian ja Liettuan osalta. Yhteisö voi ottaa huomioon lainsäädäntönsä mukaisesti ja soveltuvin osin markkinoidensa hankintatarpeet sekä tarpeen säilyttää markkinoidensa tasapaino.

⁽⁶⁾ Lukuun ottamatta tullille erikseen esitettäviä sisäfileitä.

⁽⁷⁾ Tämän liitteen liitteessä olevia vähimmäistuontihintaa koskevia järjestelyjä sovelletaan.

⁽⁸⁾ Alennusta sovelletaan ainoastaan tullin arvo-osaan.

⁽⁹⁾ Kuivamunaekvivalenttina (100 kg nestemäisiä munia = 25,7 kg kuivattuja munia).

Liitteen C b) liite

Tiettyjen jalostettaviksi tarkoitettujen pehmeiden hedelmien vähimmäistuontihintaa koskevat järjestelyt

1. Tuonnin vähimmäishinnat seuraaville Virosta peräisin oleville jalostustuotteille vahvistetaan seuraavasti:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäistuontihinta (euroa/netto tonnia)
ex 0810 10	Tuoreet mansikat, jalostettaviksi tarkoitettut	514
ex 0810 30 10	Tuoreet mustaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	385
ex 0810 30 30	Tuoreet punaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	233
ex 0811 10 11	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 11	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia: muut	576
ex 0811 10 19	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 19	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	576
ex 0811 10 90	Jäädetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 90	Jäädetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	576
ex 0811 20 19	Jäädetyt karhunvatukat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 19	Jäädetyt karhunvatukat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	796
ex 0811 20 31	Jäädetyt karhunvatukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 31	Jäädetyt vademat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	796
ex 0811 20 39	Jäädetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	628
ex 0811 20 39	Jäädetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	448
ex 0811 20 51	Jäädetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	390
ex 0811 20 51	Jäädetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	295

- Edellä olevan 1 kohdan mukaisia vähimmäistuontihintoja noudatetaan lähetyskohtaisesti. Jos tulli-ilmoituksessa mainittu arvo on alempi kuin vähimmäistuontihinta, veloitetaan tasoitustulli, joka on vähimmäistuontihinnan ja tulli-ilmoituksessa mainitun arvon välisen erotuksen suuruinen.
- Jos näyttää siltä, että tämän liitteen kattaman tuotteen tuontihinnat saattavat laskea lähitulevaisuudessa vähimmäistuontihinnan alapuolelle, Euroopan komissio ilmoittaa asiasta Viron tasavallan viranomaisille, jotta ne voisivat korjata tilanteen.
- Assosiaationeuvosto tutkii joko yhteisön tai Viron pyynnöstä järjestelmän toimintaa tai tarkistaa vähimmäistuontihintojen tason. Assosiaationeuvosto tekee tarvittaessa tarvittavat päätökset.
- Kauppan kehityksen tukemiseksi ja edistämiseksi sekä kaikkien osapuolten keskinäisen edun mukaisesti voidaan järjestää neuvottelut kolme kuukautta ennen kunkin markkinointivuoden alkamista Euroopan yhteisössä. Nämä neuvottelut käydään asianomaisten tuotteiden osalta Euroopan komission ja asianomaisten eurooppalaisten tuottaja-organisaatioiden kesken ja toisaalta kaikkien assosioituneiden viejämäiden viranomais-, tuottaja- ja viejäjärjestöjen kesken.

Neuvottelujen aikana keskustellaan pehmeiden hedelmien markkinatilanteesta sekä erityisesti tuotantoennusteista, varastotilanteesta, hintakehityksestä ja mahdollisesta markkinakehityksestä ja mahdollisuuksista mukauttaa tarjonta kysyntään.

Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksella (EY) N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä neuvoston asetuksella (EY) N:o 1644/2001, käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin vahvistamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa

(2002/C 203 E/07)

KOM(2002) 172 lopull.

(Komission esittämä 9. päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus",

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Neuvosto otti 28 päivänä marraskuuta 1997 annetulla asetuksella (EY) N:o 2398/97 ⁽²⁾, jäljempänä "lopullista tullia koskeva asetus", käyttöön lopullisen polkumyöntitullin Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa. Lopullisia toimenpiteitä koskevaa asetusta edelsi komission asetus (EY) N:o 1069/97 ⁽³⁾, jäljempänä "väliaikaista tullia koskeva asetus", väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa.

Maailman kauppajärjestön, jäljempänä "WTO", riitojenratkaisuelin antoi 12 päivänä maaliskuuta 2001 muutoksenhakuelimen kertomuksen ja muutoksenhakuelimen muuttaman paneelin kertomuksen asiasta "Euroopan yhteisöt – Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa sovellettavat polkumyöntitullit", jäljempänä "kertomukset" ⁽⁴⁾.

Muistutetaan, että näiden kertomusten antamisen jälkeen lopullisia toimenpiteitä koskevaa asetusta muutettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 1644/2001 ⁽⁵⁾, jolla otettiin käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuo-

deliinavaatteiden tuonnissa ja sen soveltaminen Intiasta peräisin olevan tuontiin keskeytettiin. Lopullisia toimenpiteitä koskevaa asetusta muutettiin viimeksi neuvoston asetuksella (EY) N:o 160/2002 ⁽⁶⁾, jolla keskeytettiin polkumyöntitullin soveltaminen Egyptistä peräisin olevaan tuontiin ja saatettiin päätökseen Pakistania koskeva menettely. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 160/2002 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti Egyptistä peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa sovellettavan polkumyöntitullin voimassaolo päättyi 28 päivänä helmikuuta 2002, koska komissio ei ollut saanut yhtään tarkastelupyyntöä kyseisessä asetuksessa säädettyssä määräajassa.

B. PÄÄTELMIEN UDELLEENARVIOINTI

1. Alustava huomautus

- (2) Komissio pani vireille ainoastaan polkumyöntiä koskevan tarkastelun perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun alkuperäisessä tutkimuksessa valituksen tekijänä ollut EY:n puuvilla- ja liitännästekstiiliteollisuuden komitea (EUROCOTON) oli jättänyt asianmukaisilla asiakirjoilla varustetun pyynnön. Vireille panoa koskeva ilmoitus ⁽⁷⁾ julkaistiin 13 päivänä helmikuuta 2002, ja polkumyöntitullin soveltamisen keskeyttämistä jatketaan asetuksen (EY) N:o 1644/2001 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kunnes tarkastelua koskevan tutkimuksen tulokset on saatu.
- (3) Koska menettely on saatettu päätökseen Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta ja Egyptistä peräisin olevaa tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaolo päättyi 28 päivänä helmikuuta, päätelmien uudelleenarviointia pidetään nyt aiheellisena. Uudelleenarviointi rajoittuu vahingon ja syy-yhteyden määrittämiseen siinä määrin kuin tämä määrittely aikaisemmin perustui Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevan tuonnin yhteisen vaikutuksen tarkasteluun.
- (4) Muistutetaan, että polkumyöntiä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 1995 ja 30 päivän kesäkuuta 1996 välisen ajanjakson, jäljempänä "tutkimusajanjakso". Vahinkoa koskevan arvion kannalta olennaisia tunnuslukuja koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 1992 ja tutkimusajanjakson päättämispäivän, eli 30 päivän kesäkuuta 1996, välisen ajanjakson. Tästä ajanjaksosta käytetään jäljempänä nimitystä "tarkastelujakso".

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 332, 4.12.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 156, 13.6.1997, s. 11.

⁽⁴⁾ Asiakirja WT/DS141/9, 22. maaliskuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL L 219, 14.8.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 26, 30.1.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL C 39, 13.2.2002, s. 17.

2. Vahinko

2.1 Intiasta tulevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat

- (5) Taulukko osoittaa, miten Intiasta tuleva tuonti erikseen tarkasteltuna kehittyi tarkastelujakson aikana.

Tuonti (tonnia)	1992	1993	1994	1995	tutkimus- ajanjakso
Intia (määrät)	11 845	12 424	13 113	17 998	18 428
Indeksi	100	105	111	152	156
Markkinaosuus	5,9 %	6,4 %	6,8 %	9,5 %	9,9 %
ECU/kg	5,53	6,05	6,57	5,10	4,94
Eurostat					
Indeksi	100				
Indeksi 1993-tutkimus- ajanjakso		106	119	92	89
Indeksi 1994-tutkimus- ajanjakso		100	109	84	82
			100	78	75

- (6) Intiasta tuleva tuonti erikseen tarkasteltuna kasvoi vuoden 1992 11 845 tonnista tutkimusajanjakson aikana 18 428 tonniin eli tarkastelujakson aikana 56 prosenttia ja 6 583 tonnia.
- (7) Mikäli jätetään huomiotta niiden viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, Intiasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän kasvu on edelleen merkittävä. Kun tällainen tuonti jätetään huomiotta, polkumyynnillä tapahtuva tuonti kasvoi 10 232 tonnista vuonna 1992 15 816 tonniin tutkimusajanjakson aikana eli 55 prosenttia ja 5 584 tonnia. Sen markkinaosuus oli kasvanut 66 prosenttia tarkastelujakson aikana ja oli yhä 8,5 prosenttia yhteisön markkinoista tutkimusajanjakson aikana.
- (8) On syytä huomata, että tuonti Intiasta kasvoi eniten vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (5 315 tonnia ja markkinaosuuden kasvu oli 3,1 prosenttiyksikköä, ja mikäli jätetään huomiotta intialaiset viejät, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, 5 058 tonnia ja markkinaosuuden kasvu oli 2,9 prosenttiyksikköä). Tämä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kehitys sattui samaan aikaan kuin kulutus laski 4 prosenttia ja 7 849 tonnia yhteisön markkinoilla.
- (9) Lisäksi edellä oleva taulukko osoittaa, että intialaisten vuodeliinavaatteiden hinnat olivat laskeneet merkittävästi tarkastelujakson aikana. Esimerkiksi keskimääräiset hinnat laskivat 18 prosenttia vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja 25 prosenttia vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Myyntihintojen kehityssuunnissa ei ole merkittävää eroa, mikäli jätetään huomiotta sellaisten intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä.

- (10) Tutkimusajanjakson aikana Intiasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnan alittavuus ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan mukautetuista keskihinoista vaihteli 13,8 prosentista 40,8 prosenttiin. Tilanne ei muutu myöskään tältä osin, mikäli jätetään huomiotta sellaisten intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä (ks. asetuksen (EY) N:o 1644/2001 johdanto-osan 24 kappale). Painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali on 19 prosenttia.

2.2 Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (11) Palautettakoon mieliin, että yhteisön tuotannonalan tilanne analysoitiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81–91 kappaleessa sekä lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40–41 kappaleessa. Kaikkia perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa luetteloituja tekijöitä tarkasteltiin, kuten asetuksen (EY) N:o 1644/2001 johdanto-osan 25–47 kappaleesta ilmenee.

2.2.1 Kasvu

- (12) Yhteisön tuotannonalan kasvu oli erityisen negatiivista vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana myynnin määrän osalta (-1 173 tonnia). Markkinaosuuden kasvu oli samana aikana hyvin rajoittunutta (0,2 prosenttiyksikköä) ja oli jopa negatiivinen vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Samaan aikaan Intiasta tulevan halpatuonnin markkinaosuuden kasvu oli aina positiivinen ja merkittävä. Vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuonti Intiasta kasvoi 40,5 prosenttia ja 5 315 tonnia (47 prosenttia ja 5 058 tonnia, mikäli jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä) ja markkinaosuuden kasvu oli niinkin korkea kuin 3,1 prosenttiyksikköä (2,9 prosenttiyksikköä) saman ajanjakson aikana.

2.2.2 Yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät

- (13) Kotimarkkinoiden hintoihin vaikuttavia tekijöitä koskeva arviointi keskittyi ensisijaisesti kysynnän supistumiseen ja raakapuuviilan hintoihin.
- (14) Tutkimus osoitti selvästi, että yhteisön tehtaiden sulkemisen ja tietyistä kolmansista maista tulevan tuonnin laskun aiheuttaman vajauksen täytti tarkastelujakson aikana huomattavassa määrin Intiasta tuleva tuonti, josta suurimman osan havaittiin tapahtuneen polkumyynnillä. Koska Intiasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat alittivat kaikkien vuodeliinavaatteita yhteisön markkinoilla myyvien toimijoiden hinnat, päätellään, että kysynnän supistumisella sinänsä ei ollut kumoavaa vaikutusta varsinkaan yhteisön tuotannonalan hintoihin.
- (15) Raakapuuviilan hinta, joka voi olla 15 prosenttia vuodeliinavaatteiden kokonaiskustannuksista, nousi merkittävästi tarkastelujakson aikana. Normaalisti terveissä markkinaolosuhteissa tuottajien olisi pitänyt pystyä siirtämään tämä kustannusten nousu kuluttajille. Tutkimus on osoittanut, että yhteisön tuotannonala ei tässä tapauksessa kyennyt siihen.

- (16) Kuten edellä johdanto-osan 9–10 kappaleessa kuvataan, tutkimuksessa varmistui lisäksi, että kyseiset tuontihinnat laskivat huomattavasti ja että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hintojen alittavuus oli merkittävä. Intian hinnat laskivat jopa 18 prosenttia, ja havaittiin hinnan alittavuuden marginaaleja, jotka vaihtelivat 13,8 prosentista 40,8 prosenttiin.
- (17) Lisäksi vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi eniten: 5 315 tonnia (5 058 tonnia ottamatta huomioon tuontia, joka ei tapahtunut polkumyynnihintaan) ja sen markkinaosuuden kasvu oli 3,1 prosenttiyksikköä (2,9 prosenttiyksikköä). Tämän tuonnin osuus vastasi 34 prosenttia yhteisön tuotannonalan myynnin määrästä vuonna 1994 ja yli 50 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

2.2.3 Tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin suuruus

- (18) Kun otetaan huomioon Intiasta peräisin olevan tuonnin määrät ja hinnat, varsinaisen polkumyymtimarginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä. Kuten edellä johdanto-osan 8 kappaleessa korostetaan, Intiasta tuleva tuonti kasvoi merkittävästi sekä absoluuttisesti että suhteellisesti. Se oli 33 prosenttia yhteisön tuotannonalan myynnin määrästä vuonna 1992 ja yli 50 prosenttia tutkimusajanjakson aikana (vas-taavasti 28 prosenttia ja 43 prosenttia, mikäli jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä).
- (19) Intialaisia viejiä edustava järjestö väitti, että jos polkumyymtimarginaalit ovat paljon alhaisemmat kuin hinnan alittavuuden marginaali tai viitehinnan alittavuuden marginaali, yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko johtuu muista syistä. Vaikka todettiin, että yksittäiset polkumyymtimarginaalit ja Intian painotettu keskimääräinen polkumyymtimarginaali alittavat hinnan alittavuuden marginaalit, mutta todetut polkumyymtimarginaalit ylittävät silti huomattavasti vähimmäistasot. Ainakin yksi kolmasosa hintojen alittavuudesta olisi poistunut, jos tuonti Intiasta ei olisi tapahtunut polkumyynnillä, ja intialaisia tuotteita kohtaan tunnettu kiinnostus olisi huomattavasti vähentynyt.

2.3 Vahinkoa koskeva päätelmä

- (20) Edellä olevasta uudelleenarvioinnista seuraa, että tuonti Intiasta kasvoi 56 prosenttia ja 6 583 tonnia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja sen markkinaosuus kasvoi 67 prosenttia (55 prosenttia tai 5 584 tonnia, mikäli jätetään huomiotta ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti). Mikäli ainoastaan polkumyynnillä tapahtuva tuonti otetaan huomioon, sen markkinaosuus kasvoi 3,4 prosenttiyksikköä ja oli 8,5 prosenttia yhteisön markkinoista tutkimusajanjakson aikana. Sekä absoluuttisesti että suhteellisesti kasvu on näin ollen merkittävä, vaikka jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä. Lisäksi intialaisten vuodeliinavaatteiden keskimääräiset hinnat laskivat 18

prosenttia tarkastelujakson aikana, ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintojen alittavuus määritettiin keskimäärin 19 prosentiksi tutkimusajanjakson aikana.

- (21) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että yhteisön tuotantalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

3. Syy-yhteys

3.1 Johdanto

- (22) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella asetuksen (EY) N:o 1644/2000 johdanto-osan 54–58 kappaleessa sekä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100–101 kappaleessa esitetty syy-yhteyttä koskeva arviointi olisi myös suoritettava uudelleen.

3.2 Polkumyynnillä Intiasta tapahtuvan tuonnin vaikutus

- (23) Kuten johdanto-osan 5–8 kappaleesta ilmenee, tuonti Intiasta kasvoi merkittävästi absoluuttisesti 6 583 tonnia ja 56 prosenttia (mikäli jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, määrän kasvu olisi 5 584 tonnia, mikä prosentteina on 55). Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana 5,9 prosentista 9,9 prosenttiin, eli 4,0 prosenttiyksikköä (5,1 prosentista 8,5 prosenttiin, eli 3,4 prosenttiyksikköä mikäli jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä). Tutkimusajanjakson aikainen painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali (jättäen huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä) vahvistettiin 19 prosentiksi.
- (24) Tarkastelujakson aikana yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi hiukan eli 348 tonnia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 18,1 prosentista 19,7 prosenttiin eli 1,6 prosenttiyksikköä. Tämä on nähtävä siinä valossa, että säilyttääkseen tuotannon ja myynnin tason yhteisön tuotannonala onnistui siirtämään tuotantoaan ja myyntiään lisäarvoltaan parempiin tuotteisiin. Kaiken kaikkiaan tämä johti kustannusten nousuun, jota hintojen korotukset eivät kattaneet. Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen myyntihinta pysyi suurelta osin samana.

- (25) Palautettakoon niin ikään mieliin (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappale), että vuodeliinavaatteiden markkinat ovat avoimet ja että tuotteet ovat keskenään korvattavissa. Yhteisön suuret vuodeliinavaatteiden ostajat, joiden tilauksilla voidaan varmistaa tuotantokapasiteetin korkea käyttötaso ja saavuttaa näin ollen suurtuotannon etua, reagoivat erittäin herkästi hintavaihteluihin. Tämän perusteella voidaan päätellä, että asianomaisten intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien halvat hinnat, jotka olivat yhteisön markkinoiden alhaisimmat, ja niiden merkittävä ja kasvava markkinaosuus ovat aiheuttaneet yhteisön markkinoilla jatkuvaa hintoihin kohdistuvaa laskupainetta.

(26) Kuten edellä johdanto-osan 17 kappaleessa todetaan, olisi lisäksi otettava huomioon, että vuoden 1994 ja tutkimus-ajanjakson välisenä aikana Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi eniten, eli 41 prosenttia ja 5 315 tonnia (47 prosenttia ja 5 058 tonnia, mikäli jätetään huomiotta sellaisten intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä). Sinä aikana Intian tuonnin markkinaosuus kasvoi 3,1 prosenttiyksikköä (2,9 prosenttiyksikköä). Palautettakoon mieliin, että tutkimus osoitti, että sillä ajanjaksolla yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi eniten, erityisesti tuotto laski 1,4 prosenttiyksikköä ja sijoitetun pääoman tuotto 7 prosenttiyksikköä.

Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 99 kappaleessa todetaan, hinnankorotusten estyminen ja tästä aiheutunut kannattavuuden heikkeneminen (ja vastaava kassavirran ja sijoitetun pääoman tuoton kehitys) olivat pääasiallisia tekijöitä, joiden perusteella yhteisön tuotannonalalle katsottiin aiheutuneen merkittävää vahinkoa. Koska Intiasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan halpatuonnin merkittävä kasvu ja yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen sattuivat ajallisesti samaan aikaan, vahvistetaan asianomaisen tuonnin ja todetun merkittävän vahingon välillä olevan suora yhteys.

3.3 Muiden tekijöiden vaikutukset

3.3.1 Alustavat huomiot

(27) Palautettakoon mieliin, että asetuksessa (EY) N:o 1644/2001 esitetty arvio muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista yhteisön tuotannonalan tilaan vahvisti syy-yhteyden Intiasta, Egyptistä ja Pakistanista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja todetun merkittävän vahingon välillä (asetuksen (EY) N:o 1644/2001 johdanto-osan 69 kappale). Tähän arviointiin kuului muista kolmansista maista, joihin toimenpiteitä ei sovellettu, tuleva tuonti, johon Egyptistä ja Pakistanista tuleva tuonti ei luonnollisestikaan kuulunut. Koska Pakistanista peräisin olevaa tuontia koskeva menettely oli saatettu päätökseen (asetuksen (EY) N:o 160/2002 johdanto-osan 13 kappale) ja Egyptiä koskevien toimenpiteiden voimassaolo oli päättynyt, muista kolmansista maista peräisin olevan vuodeliinavaatteiden tuonnin vaikutuksen uudelleenarviointi kattaa kaiken muun tuonnin paitsi tuonnin Intiasta, mukaan luettuna tuonti Egyptistä ja Pakistanista.

(28) Lisäksi on tärkeää varmistaa, että niistä kolmansista maista tulevan tuonnin, joita toimenpiteet eivät koske, Egypti ja Pakistan mukaan luettuina, vahingollisten vaikutusten ei katsota johtuvan Intiasta tulevasta erikseen tarkastellusta tuonnista. Sen vuoksi näistä maista tulevan tuonnin vahingollisista vaikutuksista tehtiin erillinen arviointi ja erittely.

(29) Alusta alkaen olisi korostettava yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon luonnetta eli hinnankorotusten estymistä sekä kannattavuuden heikkenemistä ja riittämättömyyttä, joista aiheutui taloudellista tappiota.

3.3.2 Kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutus

(30) Palautettakoon ensinnäkin mieliin, että muista kolmansista maista kuin Intiasta, Egyptistä ja Pakistanista tapahtuneen vuodeliinavaatteiden tuonnin vaikutusta arvioitiin väli-aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100–101 kappaleessa. Todettiin, että tämä tuonti oli peräisin hyvin monesta eri kolmannelta maasta, joiden markkinaosuus oli hyvin pieni. Kuten seuraavasta taulukosta ilmenee, tutkimusajanjakson aikana merkittävimpien kolmansien maiden markkinaosuudet olivat: Turkki (4 %), Puola (2,4 %), Thaimaa (1,5 %), Kiina (1,1 %) ja Romania (1,7 %). Kaikkien muiden kolmansien maiden markkinaosuus oli alle prosentti yhteisön kulutuksesta.

Tuonti kolmansista maista, joita toimenpiteet eivät koske (Eurostat)	1992	1993	1994	1995	Tutkimus- ajanjakso
--	------	------	------	------	------------------------

Turkki

Markkinaosuus	4,2 %	3,6 %	3,1 %	3,6 %	4 %
Hinta ECU/kg	6,7	7,1	7,6	8,1	7,9

Puola

Markkinaosuus	0,5 %	0,9 %	1,4 %	2,2 %	2,4 %
Hinta ECU/kg	7,2	7,2	7,5	8,3	8,4

Thaimaa

Markkinaosuus	2,1 %	1,6 %	2,2 %	1,8 %	1,5 %
Hinta ECU/kg	5,0	5,4	4,9	5,1	5,3

Kiina

Markkinaosuus	0,9 %	1,2 %	1,4 %	1,3 %	1,1 %
Hinta ECU/kg	10,0	9,5	9,1	9,2	9,7

Romania

Markkinaosuus	0,3 %	0,2 %	0,7 %	1,0 %	1,7 %
Hinta ECU/kg	6,7	4,9	5,1	5,6	5,8
Muut kolmannet maat, joiden markkinaosuus on pieni	12,9 %	9,8 %	7,7 %	4,5 %	4,4 %
Hinta ECU/kg	6,0	6,6	11,6	14,9	14,7

- (31) Arviosta ilmenee, että Thaimaan, jonka tuontihinta oli 7 prosenttia korkeampi kuin Intian, hinnat olivat alimmat kaikista yllä mainituista kolmansista maista. Thaimaan markkinaosuus (1,5 %) on kuitenkin vain 15 prosenttia pelkästään Intian markkinaosuudesta. Kaikki muut kolmansien maiden viejät myivät vuodeliinavaatteita yhteisön markkinoilla huomattavasti korkeammalla hinnalla kuin intialaiset ja egyptiläiset vientiä harjoittavat tuottajat. Edellä olevasta seuraa, että Intian, Egyptin ja joissakin tapauksissa myös Pakistanin tuontihinnat alittivat suurimman osan edellä mainitun tuonnin hinnoista.
- (32) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101 kappaleessa todetaan, halpatuonti muista kolmansista maista kuin Egyptistä ja Pakistanista, joka alitti yhteisön tuotannonalan hinnat, olisi myös voinut vaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Rajoitettuun markkinaosuuden ja myyntihintojen tason takia sen vaikutuksen yhteisön markkinoihin katsotaan olevan olemaan tai vähäpätöinen.
- (33) Toiseksi Pakistanin ja Egyptin vientiä harjoittaville tuottajille kuuluvaksi tuonniksi katsottu tuonti analysoitiin tutkimukseen kuulumattomista maista peräisin olevan muun yhteisöön tuonnin vaikutuksen arvioinnin yhteydessä. Vuodeliinavaatteiden tuonti kolmansista maista, Egypti ja Pakistan mukaan luettuina, kehittyi seuraavasti:

Muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti	1992	1993	1994	1995	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	63 694	65 094	67 552	65 473	64 078
Indeksi	100	102	106	103	101
Hinta ECU/kg	6,0	6,1	6,3	6,5	6,7
Indeksi	100	102	105	108	111
Markkinaosuus	31,9 %	33,5 %	34,9 %	34,6 %	34,5 %
Indeksi	100	105	109	109	108

- (34) Kuten yllä olevasta taulukosta ilmenee, tuonnin määrä kaikista muista kolmansista maista kasvoi vähän, yhden prosentin ja 384 tonnia tarkastelujakson aikana. Näin ollen verrattuna väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyihin päätelmiin, jotka osoittivat yleistä laskevaa suuntausta tarkastelujakson aikana, tuonti näistä muista maista kasvoi 6 prosenttia vuoteen 1994 mennessä ja väheni sen jälkeen 5 prosenttia. Tarkastelujakson lopussa kyseisen tuonnin määrä oli suurin piirtein samalla tasolla kuin alussa. Edellä mainittu päätelmiä koskeva muutos heijastuu myös markkinaosuudessa. Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi 8 prosenttia tai 2,6 prosenttiyksikköä samana ajankohtana.
- (35) On syytä huomata, että juuri tutkimusajanjaksoa edeltävänä aikana, eli vuodesta 1994 tutkimusajanjakson loppuun, kun yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne kehittyi kaikkein negatiivisimmin, myös tuonti muista kolmansista maista kehittyi negatiiviseen suuntaan: sen määrä laski 5 prosenttia ja 3 474 tonnia ja se myös menetti markkinaosuuttaan. Keskimääräinen hinta kuitenkin nousi jatkuvasti.

- (36) On syytä huomata, että Egyptistä ja Pakistanista tulevan tuonnin ottaminen huomioon ei muuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100–101 kappaleessa esitettyjä päätelmiä, jotka koskevat muiden kolmansien maiden tuontimäärien ja keskimääräisen tuontihinnan suuntauksia. Palautettakoon mieliin, että Pakistan on ehdottomasti suurin viejämaa ”muiden kolmansien maiden” joukossa ja että keskimääräiset tuontihinnat nousivat tasaaisesti tarkastelujakson aikana. Lisäksi tutkimusajanjakson aikana otokseen kuuluneiden pakistanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat olivat monissa tapauksissa korkeammat kuin otokseen kuuluneiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuontihinnat.
- (37) Kolmanneksi ja täydellisyyden takia Egyptistä ja Pakistanista peräisin olevien vuodeliinavaatteiden tuontia koskevat käytettävissä olevat tiedot esitetään jäljempänä ja analysoidaan erikseen, jotta erotetaan näiden kolmansien maiden tuonnin vahingollinen vaikutus Intiasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamasta vahingollisesta vaikutuksesta:

Egypti	1992	1993	1994	1995	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	1 759	2 428	4 319	5 974	6 714
Indeksi	100	142	246	340	382
Markkinaosuus	0,9 %	1,2 %	2,2 %	3,2 %	3,6 %
Indeksi	100	142	253	359	410
ECU/Kg	4,38	4,46	4,16	4,21	4,28
Eurostat					
Indeksi	100	102	95	96	98
Indeksi 1993-tutkimusajanjakso		100	93	94	96
Indeksi 1994-tutkimusajanjakso			100	101	103

Pakistan	1992	1993	1994	1995	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	20 221	21 874	18 925	21 438	21 514
Indeksi	100	111	94	106	106
Markkinaosuus	10,1 %	11,2 %	9,8 %	11,3 %	11,6 %
Indeksi	100	111	97	112	114
ECU/Kg	5,64	5,73	6,15	6,11	6,03
Eurostat					
Indeksi	100	102	109	108	107
Indeksi 1993-tutkimusajanjakso		100	107	107	105
Indeksi 1994-tutkimusajanjakso			100	99	98

- (38) Egyptistä ja Pakistanista tulevan tuonnin kehitys eroaa jyrkästi Intiasta tulevan tuonnin kehityksestä, joka esitetään edellä johdanto-osan 5–7 kappaleessa. Niiden yhteenlaskettu määrä ylitti aina yksinomaan Intiasta tulevan tuonnin määrän. Kun Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi merkittävästi sekä absoluuttisesti että suhteellisesti tarkastelujakson aikana, Pakistanista tuleva tuonti ei juurikaan muuttunut samana ajankohtana. Egyptistä tulevan tuonnin määrä kasvoi sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mutta tarkastelujakson lopussa se oli kuitenkin paljon Intian tasoja alempi.
- (39) Hintojen osalta ilmeni Eurostatin tuontitilastojen mukaan, että samanaikaisesti kun Egyptistä tulevan tuonnin, jonka markkinaosuus oli melko vähäinen verrattuna Pakistanista ja Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuuksiin, hinnat olivat laskeneet vähän 2 prosentilla tarkastelujakson aikana, Pakistanin hinnat olivat nousseet (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80 kappale). Pakistanin hinnat ovat lisäksi keskimäärin korkeammat kuin Intian hinnat. Lisäksi todettiin otokseen valituilta yrityksiltä kerättyjen, samantyyppisiä vuodelinavaatteita koskevien tietojen perusteella, että tutkimusajanjakson aikana pakistanilaisia tuotteita myytiin monissa tapauksissa ja suurien määrien osalta korkeammilla hinnoilla kuin mitä intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veloittivat.
- (40) Eurostatin tuontitilastoista ilmeni, että vuonna 1994 Intian hinnat olivat keskimäärin 7 prosenttia korkeammat kuin Pakistanin hinnat, mutta suuntaus kääntyi merkittävästi toiseen suuntaan tutkimusajanjakson aikana ja Intian hinnat laskivat keskimäärin 18 prosenttia. Tämä tarkoittaa myös sitä, että vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Pakistanin hinnat olivat laskeneet 2 prosenttia, kun taas Intian hinnat laskivat jopa 25 prosenttia. Samana ajankohtana Egyptin hinnat olivat nousseet keskimäärin 3 prosenttia.
- (41) Tarkastelujakson loppupuolella eli vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat saivat suurimman osan viennin määrästä ja markkinaosuudesta (ks. edellä johdanto-osan 17–26 kappale). Tämä ajanjakso sattui samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen.
- (42) Intian halpantuonti edusti kaikkiaan yli 50 prosenttia yhteisön tuotannonalan myynnistä tutkimusajanjakson aikana ja kyseiseen maahan sijoittautuneiden vientiä harjoittavien tuottajien hinnanalittavuus oli merkittävä (ks. edellä johdanto-osan 10–18 kappaleet). Vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Intian hinnat, jotka olivat alhaisimpia hintatietoisilla yhteisön markkinoilla toimivien toimijoiden keskuudessa, olivat laskeneet 18 prosenttia. Intian hinnat olivat laskeneet 25 prosenttia vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson aikana, jolloin yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne kehittyi kaikkein negatiivisimmin.
- (43) Kun analysoidaan Intian halpantuonnin yhteisön markkinoille aiheuttaman vahingon luonnetta ja laajuutta, on otettava huomioon tämän tuonnin määrän paisuminen yhteisön tuotannonalan myynnin määrään verrattuna (ks. edellä johdanto-osan 18 kappale) ja Intian myyntihintojen negatiivinen suuntaus tarkastelujakson aikana sekä vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin kuten on mainittu, yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen oli selvimmin havaittavissa. Edellä kuvattu määrän kasvun ja myyntihintojen suuntauksen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen on nähtävä myös avoimuuden ja hintojen tärkeyden kannalta vuodelinavaatteiden markkinoilla.
- (44) Erillinen arviointi Egyptistä ja Pakistanista tulevan tuonnin määrän vaikutuksesta ja tämän tuonnin vaikutuksesta hintoihin yhteisön vuodelinavaatteiden markkinoilla sekä arvio näistä johtuvasta vaikutuksesta yhteisön tuotannonalaan osoittaa, että vaikka tällä tuonnilla oli negatiivinen vaikutus, Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin negatiivinen vaikutus erikseen tarkasteltuna oli kaikkesta huolimatta merkittävä. Tässä päätelmässä otetaan huomioon todetun merkittävän vahingon luonne ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteisön markkinoille tarjoamat kasvaneet määrät ja alhaiset hinnat.
- (45) Kuten edellä johdanto-osan 5–10 kappaleessa osoitetaan, tuonti Intiasta kasvoi jatkuvasti tarkastelujakson aikana. Jäljempänä olevasta taulukosta ilmenee niiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, tuonnin kehitys ja niiden osuus vuodelinavaatteiden kokonaistuonnista Intiasta. Intian tuonnin kehitys on näin ollen merkittävä, vaikka jätetään huomiotta niiden intialaisten viejien tuonti, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä.

Tuonti Intiasta ilman polkumyyntiä	1992	1993	1994	1995	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	1 612	1 612	2 355	2 540	2 612
Indeksi	100	100	146	158	162
% Intian tuonnista	16 %	15 %	22 %	16 %	17 %

- (46) Lopuksi, kuten edellä osoitetaan, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, toivat vuodelinavaatteita rajoitetussa määrin yhteisön markkinoille. Tämä tuonti kasvoi 1 612 tonnista vuonna 1992 2 611 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Käytettävissä olevista tiedoista myös ilmeni, että tämän tuonnin hinnat olivat nousseet tarkastelujakson aikana. Vaikka tämä tuonti siis otettaisiin huomioon edellä mainitussa arvioinnissa, se ei kumoaisi edellä johdanto-osan 34 kappaleessa todettuja suuntauksia.

Edellä olevan perusteella johdanto-osan 44 kappaleessa esitetty päätelmä ei muutu, vaikka intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joiden ei havaittu harjoittaneen polkumyyntiä, tuonti otettaisiin huomioon muista kolmansista maista peräisin olevien vuodeliinavaatteiden tuonnin kokonaisarvioinnissa.

3.4 Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

- (47) Asetuksen (EY) N:o 1644/2001 johdanto-osan 52–70 kappaleen ja edellä olevan päätelmien uudelleenarvioinnin perusteella voidaan nähdä selvästi, että erikseen tarkasteltuna Intiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin määrän kasvun ja sen hintoihin kohdistuneen vaikutuksen sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on suora syy-yhteys.
- (48) Syy-yhteyden osoittaa erityisesti Intiasta peräisin olevan tuonnin määrän ja markkinaosuuden kasvun aste verrattuna muista kolmansista maista tulevaan tuontiin. Tämä vaikutti myyntihintojen korotusten estymiseen ja yhteisön tuotannonalan kannattavuuden heikkenemiseen 3,6 prosentista vuonna 1992 1,6 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.
- (49) Yhteisön tuotannonalan tilanteesta vuoden 1994 sekä tutkimusajanjakson välisenä aikana ja Intiasta tulevasta vuodeliinavaatteiden tuonnista tehty arviointi osoittaa lisäksi selvästi, että yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen merkittävä heikkeneminen ja Intiasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan halpatuonnin sekä absoluuttinen että suhteellinen kasvu sattui selvästi samaan aikaan.
- (50) Edellä olevan arvioinnin perusteella päätellään, että Intiasta peräisin olevien vuodeliinavaatteiden tuonnilla oli merkittävä negatiivinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja että muiden tekijöiden, erityisesti kolmansista maista, mukaan luettuina Pakistan ja Egypti, tulevan tuonnin vaikutus ei ollut sellainen, että se olisi muuttanut päätelmää Intiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välisestä aidosta ja merkittävästä syy-yhteydestä. Intiasta tulevan tuonnin vahingollinen vaikutus yhteisön markkinoihin oli todellakin suurempi kuin minkään muun tekijän tarkastelujakson loppupuolella. Tänä ajanjaksona Intiasta peräisin oleva tuonti kasvoi eniten määrällisesti ja

kasvatti eniten markkinaosuuttaan, sen hinta laski 25 prosenttia ja yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni merkittävästi. Sen vuoksi Intiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on syy-yhteys.

C. YLEINEN PÄÄTELMÄ

- (51) Tämän tuloksena asetuksella (EY) N:o 1644/2001 käyttöön otettu muutettu lopullinen tulli, jonka soveltaminen on keskeytetty, olisi vahvistettava Intiasta peräisin olevien vuodeliinavaatteiden tuonnin osalta.
- (52) Intian viranomaisille, intialaisille viejille ja niitä edustavalle järjestölle, kaikille yhteisön osapuolille, joita asia koskee, erityisesti yhteisön tuotannonalalle, tuojille ja käyttäjille ilmoitettiin uudelleenarvioinnin päätelmät ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja tulla kuuluisi. Näiden osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin huomioon, mutta ne eivät ole muuttaneet tässä asetuksessa tehtyjä päätelmiä.
- (53) Tämän asetuksen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian sen vahvistavasta luonteesta huolimatta avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä asetuksella (EY) N:o 1644/2001, 1 artiklalla käyttöön otettu lopullinen polkumyynitulli Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston päätökseksi AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta 2 päivän elokuuta 2000 ja AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä 27 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn AKT-EY-ministerineuvoston päätöksen N:o 1/2000 soveltamisen jatkamiseksi

(2002/C 203 E/08)

KOM(2002) 174 lopull.

(Komission esittämä 10 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 300 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan yhdessä sen 310 artiklan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neljännen AKT-EY-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Mauritiuksella 4 päivänä marraskuuta 1995 allekirjoitetulla sopimuksella, jäljempänä "yleissopimus", 30 artiklalla perustetulla ministerineuvostolla on yleissopimuksessa määrätyt päätöksentekovaltuudet.
- (2) Yleissopimuksen 366 artiklan 3 kohdan mukaan ministerineuvoston on toteutettava uuden yleissopimuksen voimaantuloon asti mahdollisesti tarvittavat siirtymäkauden toimenpiteet.

(3) AKT-EY-ministerineuvosto toteutti 27 päivänä heinäkuuta 2000 tekemällään päätöksellä siirtymätoimenpiteitä, jotka ovat voimassa 2 päivästä elokuuta 2000 AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantuloon, kuitenkin enintään 1 päivään kesäkuuta 2002. Koska ratifiointi on viivästynyt, päätöksen voimassaoloa on jatkettava.

(4) Olisi määritettävä ministerineuvostossa vahvistettava yhteisön kanta ministerineuvoston päätöksen tekemiseksi siirtymätoimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta nykyisin voimassa olevien siirtymätoimenpiteiden soveltamisen päättyessä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Ministerineuvostossa vahvistettava yhteisön kanta siirtymätoimenpiteiden soveltamisen jatkamiseen 2 päivän kesäkuuta 2002 ja AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana perustuu liitteenä olevaan päätösluonnokseen.

Luonnos AKT-EY-ministerineuvoston päätös 2 päivän elokuuta 2000 ja AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä 27 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn päätöksen N:o 1/2000 soveltamisen jatkamisesta

AKT-EY-MINISTERINEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Loméssa 15 päivänä joulukuuta 1989 allekirjoitetun ja Port Louisissa 4 päivänä marraskuuta 1995 tarkistettua neljännestä AKT-EY-yleissopimuksen, jäljempänä "yleissopimus", ja erityisesti sen 366 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Uusi AKT-EY-kumppanuussopimus, jäljempänä "sopimus", allekirjoitettiin Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000. Sopimus tulee voimaan vasta sitten kun sen 93 artiklan 3 kohdassa määrätyt vaatimukset on täytetty.
- (2) AKT-EY-ministerineuvosto teki 27 päivänä heinäkuuta 2000 päätöksen 2 päivästä elokuuta 2000 AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantuloon sovellettavien siirtymätoimenpiteiden toteuttamisesta.
- (3) Päätöksen N:o 1/2000 7 artiklan mukaisesti päätöstä sovelletaan sopimuksen voimaantuloon, kuitenkin enintään 1

päivään kesäkuuta 2002. Koska sopimus ei tule voimaan kyseiseen ajankohtaan mennessä, ministerineuvoston olisi päätettävä päätöksen N:o 1/2000 soveltamisen jatkamisesta rajoitettuna ajanjaksona.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 1/2000 seuraavasti:

Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 2000. Sitä sovelletaan sopimuksen voimaantuloon, kuitenkin enintään 31 päivään heinäkuuta 2003. Ministerineuvosto voi päättää sen soveltamisen jatkamisesta."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi energia-alan toimien monivuotisesta ohjelmasta "Euroopan älykäs energiahuolto" (2003–2006)

(2002/C 203 E/09)

KOM(2002) 162 lopull. — 2002/0082(COD)

(Komission esittämä 11 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luonnonvaroihin, joiden harkittu ja järkevä käyttö asetetaan tavoitteeksi perustamissopimuksen 174 artiklassa, kuuluvat uusiutuvien energialähteiden lisäksi öljy, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat keskeisiä energialähteitä mutta myös pääasiallisia hiilidioksidipäästöjen lähteitä. Sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, on yksi mainitussa artiklassa asetetuista tavoitteista.
- (2) Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 kokoon-tuneelle Eurooppa-neuvostolle esitetystä komission tiedonannossa "Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävää kehitystä koskeva Euroopan unionin strategia" ⁽¹⁾ mainitaan kestävä kehityksen pääasiallisina esteinä kasvihuonekaasupäästöt ja liikenteestä johtuvat ympäristöhaitat. Näihin esteisiin puuttumiseksi yhtei-

sön politiikassa on omaksuttava uusi lähestymistapa ja pyrittävä lähentämään suhteita kansalaisiin ja yrityksiin kulutus- ja investointimallien muuttamiseksi.

- (3) Göteborgin Eurooppa-neuvosto vahvisti uuden kestävä kehityksen strategian ja lisäsi ympäristöulottuvuuden työllisyyttä, talousuudistuksia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevaan Lissabonin prosessiin.
- (4) Energiatohokkuus ja uusiutuvien energialähteiden käyttö ovat tärkeä osa niitä toimenpiteitä, jotka tarvitaan Kioton pöytäkirjan vaatimusten noudattamiseksi ja jotka esitetään eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa (ECCP) ⁽²⁾.
- (5) Vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopalle" ⁽³⁾ todetaan, että Euroopan unionin riippuvuus sen alueen ulkopuolisista energialähteistä saattaa seuraavien 20–30 vuoden kuluessa kasvaa nykyisestä 50 prosentista 70 prosenttiin, ja korostetaan tarvetta tasapainottaa tarjontaan liittyvää politiikkaa selkeillä kysyntään liittyvää politiikkaa edistävillä toimilla, peräänkuulutetaan todellista muutosta kuluttajien käyttäytymisessä kysynnän suuntaamiseksi hallitumpaan ja ympäristöä säästävempään kulutukseen erityisesti liikenne- ja kuljetusalalla ja rakennusalalla ja peräänkuulutetaan lisäksi sitä, että energian tarjonnan suhteen etusijalle asetetaan uusien ja uusiutuvien energialähteiden käytön kehittäminen, jotta voitaisiin vastata ilmastolämpenemisen asettamaan haasteeseen.
- (6) Komission tiedonannon "Toimintasuunnitelma energiatehokkuuden parantamiseksi Euroopan yhteisössä" ⁽⁴⁾ mukaan energiatehokkuutta on parannettava yhdellä ylimääräisellä prosenttiyksiköllä vuosittain sen 0,6 prosentin lisäksi, joka vastaa kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana todettua kehitystä. Jos tämä tavoite saavutetaan, vuoteen 2010 mennessä voidaan hyödyntää kaksi kolmasosaa toteutettavissa olevista energiansäästämahdollisuuksista, jotka arvioidaan 18 prosentiksi kokonaiskulutuksesta. Toimintasuunnitelmassa ehdotetaan lainsäädäntö- ja tukitoimenpiteitä. Toimintasuunnitelman täytäntöönpano edellyttää myös tehokkaiden seurantajärjestelmien käyttöönottoa.

⁽²⁾ KOM(2000) 88 lopullinen, 8.3.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 769 lopullinen.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 247 lopullinen.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264, 15.5.2001.

- (7) Komission tiedonannossa "Tulevaisuuden energia: uusiutuvat energialähteet – Yhteisön strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskeva valkoinen kirja" ⁽¹⁾ asetetaan alustavaksi tavoitteeksi, että uusiutuvista energialähteistä tuotettavan energian osuuden on vuoteen 2010 mennessä oltava 12 prosenttia yhteisön sisäisestä bruttokulutuksesta. Neuvosto on uusiutuvista energialähteistä 8 päivänä kesäkuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentti valkoisesta kirjasta antamassaan mietinnössä korostaneet, että yhteisössä on lisättävä merkittävästi ja tuettava uusiutuvien energialähteiden käyttöä, ja vahvistaneet komission ehdottaman strategian ja toimintasuunnitelman kaikilta osin, mukaan luettuna uusiutuvien energialähteiden käytön tukiohjelmien tehostaminen. Toimintasuunnitelmaan sisältyy toimenpiteitä, joilla tuetaan uusiutuvien energialähteiden käytön edistämistä ja kehittämistä. Uusiutuvia energialähteitä koskevan yhteisön strategian ja toimintasuunnitelman (1998–2000) täytäntöönpanoa koskevassa komission tiedonannossa ⁽³⁾ todetaan saavutettu edistyminen mutta korostetaan, että tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan edelleen Euroopan ja kansallisen tason toimia, kuten uusia lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla tuetaan uusien energialähteiden käyttöä ja sen edistämistä.
- (8) Koska suurin osa energiatehokkuutta koskevista yhteisön toimenpiteistä, kuten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja toimisto- ja viestintälaitteiden merkinnät ja valaisinten ja lämmitys- ja ilmastointilaitteiden standardointi, ei ole jäsenvaltioita sitovia, yhteisön tasolla on ryhdyttävä edistämistoimiin erityisohjelmien avulla, jotta voitaisiin luoda edellytykset kehitykselle kohti kestävien energiajärjestelmien käyttöä.
- (9) Sama koskee uusiutuvien energialähteiden markkinaosuu- den lisäämiseen tähtääviä yhteisön toimenpiteitä, kuten uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energian tuottamiseen ja kuluttamiseen tarkoitettujen laitteiden standardointia.
- (10) Energia-alan toimia koskevasta monivuotisesta puiteohjelmasta (1998–2002) ja siihen liittyvistä toimenpiteistä 14 päivänä joulukuuta 1998 tehty neuvoston päätös 1999/21/EY, Euratom ⁽⁴⁾, Euratom sekä erityisohjelmista tehdyt päätökset eli energia-alan tutkimuksia, selvityksiä, ennusteita ja muuta siihen liittyvää toimintaa koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (1998–2002) (ETAP-ohjelma) 14 päivänä joulukuuta 1998 tehty neuvoston päätös 1999/22/EY ⁽⁵⁾, energia-alan kansainvälisen yhteistyön edistämistä koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (1998–2002) (Synergy-ohjelma) 14 päivänä joulukuuta 1998 tehty neuvoston päätös 1999/23/EY ⁽⁶⁾, kiinteiden polttoaineiden saastuttamatonta ja tehokasta käyttöä edistävistä monivuotisista teknologisten toimien ohjelmasta (1998–2002) (Carnot-ohjelma) 14 päivänä joulukuuta 1998 tehty neuvoston päätös 1999/24/EY, Euratom ⁽⁷⁾, ydinalan monivuotisesta toimintaohjelmasta (1998–2002), joka koskee radioaktiivisten materiaalien kuljetusten turvallisuutta sekä ydinmateriaalivalvontaa ja teollisuusyhteistyötä TACIS-ohjelmaan tällä hetkellä osallistuvien maiden ydinlaitosten tiettyjen turvallisuusnäkökohtien edistämiseksi, (SURE-ohjelma) 14 päivänä joulukuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/25/Euratom ⁽⁸⁾, monivuotisesta ohjelmasta uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseksi yhteisössä (1998–2002) (Altener-ohjelma) 28 päivänä helmikuuta 2000 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 646/2000/EY ⁽⁹⁾ ja energiatehokkuutta edistävistä monivuotisista ohjelmista (1998–2002) (SAVE-ohjelma) 28 päivänä helmikuuta 2000 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 647/2000/EY ⁽¹⁰⁾ lakkaavat olemasta voimassa 31 päivänä joulukuuta 2002.
- (11) Päätöksen 1999/21/EY 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio on teettänyt ulkopuolisilla riippumattomilla asiantuntijoilla arvion mainitusta puiteohjelmasta ja erityisohjelmista. Raportissaan arvioijat toteavat erityisesti ohjelmien Altener, SAVE, Synergy ja ETAP tärkeiden energiastrategian ja yhteisön kestävä kehityksen strategian toteutuksessa. Arvioijat panevat merkille näiden ohjelmien voimavarojen puutteen todellisiin tarpeisiin nähden ja ehdottavat niiden vahvistamista.
- (12) Yhteisön kestävä kehityksen strategian ja puiteohjelman arviointien tulosten perusteella näyttää tarpeelliselta vahvistaa yhteisön tukea kestävä kehitystä edistävillä energiahuollon osa-alueilla kokoamalla ne yhteen ainoaan ohjelmaan "Euroopan älykäs energiahuolto", joka käsittää neljä erityistä toiminta-alaa.
- (13) Uusiutuvien energialähteiden käytölle myönnetyn yhteisön tuen merkitys ja hyvät tulokset Altener-ohjelmassa kaudella 1993–2002 ovat perusteena sille, että tähän ohjelmaan sisällytetään erityinen uusiutuvia energialähteitä koskeva toiminta-ala Altener.
- (14) Tarve vahvistaa energian järkevään käyttöön myönnettävää yhteisön tukea ja SAVE-ohjelmassa saavutetut hyvät tulokset kaudella 1991–2002 ovat perusteena sille, että tähän ohjelmaan sisällytetään erityinen energiatehokkuutta koskeva toiminta-ala SAVE.

⁽¹⁾ KOM(97) 599 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2001) 69 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 20.

⁽⁶⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 23.

⁽⁷⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 28.

⁽⁸⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 31.

⁽⁹⁾ EYVL L 79, 25.10.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 79, 25.10.2000, s. 6.

(15) Energian käytön parantamisella liikenteen alalla on tärkeä osuus yhteisön toimissa, joilla pyritään vähentämään liikenteen kielteisiä ympäristövaikutuksia. Tästä syystä tähän ohjelmaan olisi sisällytettävä erityinen liikenteen energianäkökohtia koskeva toiminta-ala Steer.

(16) Uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden aloilla yhteisössä kehitettyjen parhaiden toimintatapojen edistäminen ja siirtäminen muun muassa kehitysmaihin on yksi yhteisön kansainvälisten sitoumusten painopisteistä samoin kuin yhteistyön tehostaminen Kioton pöytäkirjan joustomekanismien käytössä. Aiemman Synergy-ohjelman toiminnan jatkamiseksi mainittujen osa-alueiden toimissa tähän ohjelmaan on syytä sisällyttää erityinen toiminta-ala Coopener, joka koskee uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden edistämistä kansainvälisesti.

(17) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko voimassaolon ajaksi rahoituskehys, jota budjettivallan käyttäjä pitää ensisijaisena ohjeenaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn toimielinten sopimuksen 33 kohdan mukaisesti.

(18) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tälle ohjelmalle, joka tähtää yhteisön strategian toteutukseen kestävää kehitystä edistävillä energiahuollon osa-alueilla, asetettuja tavoitteita, sillä tämä toteutus edellyttää edistämistoimia ja tiedonvaihtoa yhteisön tason sekä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason eri toimijoiden välisenä tiiviinä Euroopan laajuusena yhteistyönä, ja koska nämä tavoitteet voidaan näin ollen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa tarkoitetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(19) Tämän päätöksen säännökset eivät rajoita EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan eivätkä ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen soveltamista.

(20) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesä-

kuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Vahvistetaan kaudeksi 2003–2006 energia-alan toimien monivuotinen ohjelma, jäljempänä ”Euroopan älykäs energiahuolto”.

2. Tällä ohjelmalla edistetään yhteisön keskipitkän ja pitkän aikavälin energiatehokkuuden toteutusta ja muun muassa seuraavien yleisten tavoitteiden saavuttamista:

a) saantivarmuus,

b) kilpailukyky ja

c) ympäristönsuojelu.

Ohjelman tarkoituksena on tukea kestävää kehitystä, taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja ympäristönsuojelua ja edistää näiden toimenpiteiden tehokasta niveltämistä yhteisön muiden politiikkojen toimiin.

Lisäksi ohjelmalla pyritään lisäämään kaikkien energia-alan toimien ja toimenpiteiden avoimuutta, johdonmukaisuutta ja koordinoitua.

2 artikla

Tämän ohjelman erityiset tavoitteet ovat seuraavat:

a) luoda tarvittava pohja sellaisen keskipitkän ja pitkän aikavälin energiapolitiikan kehittämiseksi ja täytäntöönpanolle, joka koskee muun muassa kysynnän hallintaa, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämistä, energiansaannin monipuolistamista muun muassa liikenteessä ja alueiden, muun muassa syrjäisten alueiden, mahdollisuuksien kehittämistä sekä näiden strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien lainsäädäntötoimenpiteiden valmistelua,

b) kehittää tarvittavat välineet ja keinot yhteisön ja unionin jäsenvaltioiden tasolla vahvistettujen toimenpiteiden vaikutusten seurantaan ja arviointia varten energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden aloilla, mukaan luettuina liikenteen energianäkökohdat,

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

c) saada aikaan todellinen muutos energia-asenteissa yhteisössä valistamalla ensisijaisia toimijoita eli yrityksiä ja Euroopan kansalaisia yleensä, jotta nämä siirtyisivät tehokkaisiin ja älykkäisiin energiantuotanto- ja kulutusmalleihin, joilla on vankka ja kestävä perusta; tällöin edistetään kokemuksen ja taitotiedon vaihtoa, tuetaan toimia, joilla kannustetaan uuteen teknologiaan tehtäviä investointeja, ja edistetään hyvien toimintatapojen ja parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden levitystä muun muassa koulutusjärjestelmässä sekä kansainvälisesti.

3 artikla

1. Tämä ohjelma on jäsennetty seuraaviin neljään erityiseen toiminta-alaan:

- a) toiminta-ala SAVE, joka koskee energiatehokkuuden ja kysynnän hallinnan parantamista muun muassa rakennusten ja teollisuuden energiankäytössä, mukaan luettuna lainsäädäntötoimenpiteiden valmistelu ja täytäntöönpano,
- b) toiminta-ala Altener, joka koskee uusien ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistämistä keskitetyssä ja hajautetussa tuotannossa sekä niiden integrointia taajamaympäristöön, mukaan luettuna lainsäädäntötoimenpiteiden valmistelu ja täytäntöönpano,
- c) toiminta-ala Steer, jolla tuetaan aloitteita, jotka koskevat liikenteen energianäkökohtia, polttoaineiden käytön monipuolistamista, uusiutuvista energialähteistä tuotettujen polttoaineiden edistämistä ja energiatehokkuutta liikenteessä, mukaan luettuna lainsäädäntötoimenpiteiden valmistelu ja täytäntöönpano,
- d) toiminta-ala Coopener, jolla tuetaan aloitteita, jotka koskevat uusiutuvien energialähteiden käytön ja energiatehokkuuden edistämistä kehitysmaissa.

2. Ohjelmassa voidaan käynnistää "avaintoimintoiksi" kutsuttavia aloitteita, jotka koskevat useita erityisiä toiminta-aloja ja/tai tiettyjä yhteisön painopisteitä esimerkiksi perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla etäisillä ja syrjäisillä alueilla.

4 artikla

1. Ohjelmasta myönnettävä yhteisön rahoitus on kullakin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla neljällä erityisellä toiminta-alalla tarkoitettu toimille tai hankkeille, joiden kohteena on

- a) keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioiden toteutus niillä energian osa-alueilla, jotka edistävät kestävästä kehityksestä, saantivarmuutta sisämarkkinoilla, kilpailukykyä ja ympäris-

tönsuojelua, mukaan luettuina standardien ja merkintä- ja sertifiointijärjestelmien kehittäminen, teollisuuden kanssa tehtävät pitkän aikavälin vapaaehtoiset sitoumukset, tulevaisuudentutkimus, yhteisiin analyyseihin perustuvat strategiset tutkimukset sekä markkinoiden kehityksen ja energia-alan kehityssuuntausten säännöllinen seuranta,

- b) kestävien energiajärjestelmien kehittämisen edellyttämien rakenteiden ja välineiden luominen tai laajentaminen, mukaan luettuna paikallinen ja alueellinen energiasuunnittelu ja -hallinto sekä riittävien rahoitustuotteiden ja markkinainstrumenttien kehittäminen,
- c) kestävästä energiahuollon järjestelmien ja laitteiden edistäminen niiden markkinaosuuden kasvun vauhdittamiseksi ja sellaisten investointien kannustaminen, jotka helpottavat siirtymistä tehokkaimpien teknologioiden demonstraatiosta niiden kaupallistamiseen, mukaan luettuina valistustoimet ja instituutionaalisen kapasiteetin luominen, jotta voitaisiin toteuttaa Kioton pöytäkirjan mukainen puhtaan kehityksen mekanismi ja yhteistoteutus,
- d) tiedotus-, opetus- ja koulutusrakenteiden kehittäminen; tulosten hyödyntäminen sekä taitotiedon ja parhaiden toimintatapojen edistäminen ja levitys muun muassa kaikkien kullattajien keskuudessa sekä yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa toiminnallisissa verkoissa yhteisön tasolla ja kansainvälisellä tasolla
- e) yhteisön politiikan täytäntöönpanon ja vaikutusten sekä tutkimien seuranta,
- f) ohjelmasta rahoitettavien toimien ja hankkeiden vaikutusten arviointi.

2. Tästä ohjelmasta toimille ja toimenpiteille 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla neljällä erityisellä toiminta-alalla myönnettävä rahoitustuki määritellään ehdotetusta toimesta yhteisön tasolla saatavan lisäarvon mukaan, ja se riippuu sen ennakoidusta hyödystä ja vaikutuksista sekä aloitteen alkuperästä.

Tuki voi olla enintään 50 prosenttia toimenpiteen kokonaiskustannuksista, ja jäljelle jäävä osuus voidaan kattaa julkisella tai yksityisellä rahoituksella tai näiden yhdistelmällä. Kyseinen tuki voi kuitenkin kattaa kokonaiskustannukset tietyissä toimissa, kuten tutkimuksissa ja muissa toimissa, joiden tarkoituksena on valmistella, täydentää ja panna täytäntöön yhteisön poliittista strategiaa ja toimenpiteitä ja arvioida niiden vaikutuksia, sekä toimenpiteissä, joita komissio ehdottaa edistääkseen kokemuksen ja taitotiedon levitystä ja joiden tarkoituksena on parantaa yhteisön, kansallisten, kansainvälisten ja muiden aloitteiden keskinäistä koordinointia.

Yhteisö vastaa kaikista yksinomaan komission aloitteesta toteutettuihin toimiin ja toimenpiteisiin liittyvistä kustannuksista.

5 artikla

1. Tämän päätöksen tekemistä seuraavien kuuden kuukauden aikana komissio vahvistaa työohjelman kuullen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa. Työohjelma laaditaan ja päivitetään 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Työohjelmassa määritellään yksityiskohtaisesti

a) suuntaviivat, erityistavoitteet ja painopisteet kullekin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle erityiselle toiminta-alalle ottaen huomioon lisäarvo, joka kaikista yhteisön tasolla ehdotetuista toimenpiteistä saataisiin nykyisiin toimenpiteisiin verrattuna,

b) täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joissa tehdään ero komission aloitteesta ja alan ja/tai markkinoiden aloitteesta suunniteltavien toimenpiteiden välillä, sekä rahoitusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja osallistumistyyppi ja -säännöt,

c) valintaperusteet ja niiden soveltamissäännöt kutakin toimintatyyppiä varten sekä toimien ja/tai hankkeiden tulosten seurantaan ja hyödyntämiseen sovellettava menetelmä ja välineet, mukaan luettuna suoritusindikaattorien määrittely,

d) työohjelman ohjeellinen toteutusaikataulu erityisesti ehdotuspyyntöjen sisällön osalta,

e) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat koordinoitua ja niveltämistä yhteisön muiden politiikkojen kanssa, sekä menettely, jonka mukaisesti kehitetään ja toteutetaan jäsenvaltioiden toimien ja toimenpiteiden kanssa koordinoituja toimia ja toimenpiteitä kestävän energiahuollon alalla, jotta voitaisiin saada lisäarvoa verrattuna kunkin jäsenvaltion yksittäisesti toteuttamiin toimenpiteisiin ja luoda optimaalinen yhdistelmä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden käytössä olevista erilaisista välineistä,

f) tarvittaessa toiminnalliset säännöt, joiden tarkoituksena on edistää etäisten ja syrjäisten alueiden osallistumista ohjelmaan ja pk-yritysten osallistumista.

6 artikla

1. Rahoituksen viitemäärä tämän ohjelman toteutusta varten on 215 miljoonaa euroa.

Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

Rahoituksen viitemäärät vahvistetaan ohjeellisesti kutakin erityistä toiminta-alaa varten. Tämän määrän ohjeellinen jakautuminen esitetään liitteessä. Tästä talousarvion jakautumisesta voidaan joustaa toiminta-alojen välillä, jotta voitaisiin paremmin ottaa huomioon alan tarpeiden kehitys.

2. Tässä ohjelmassa toteutettaville toimille myönnettävää yhteisön rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvion sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.

7 artikla

Komissio vastaa tämän ohjelman toteuttamisesta ja luonnosten laatimisesta suuntaviivoiksi, joita sovelletaan kullakin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla erityisellä toiminta-alalla toteutettaviin toimiin ja toimenpiteisiin. Kyseiset suuntaviivat vahvistetaan 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa mainitun päätöksen 8 artiklan säännösten mukaisesti.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

3. Komitea hyväksyy työjärjestyksensä.

9 artikla

1. Komissio tarkastelee vuosittain, miten tämän ohjelman sekä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen neljän erityisen toiminta-alan toimien toteuttaminen on edistynyt.

2. Ohjelman voimassaoloajan kolmantena vuonna ja joka tapauksessa ennen myöhemmän ohjelman laatimiseen liittyvien ehdotustensa esittämistä komissio teettää riippumattomilla asiantuntijoilla ulkopuolisen kokonaisarvion tähän ohjelmaan sisältyvien yhteisön toimien toteutuksesta. Komissio toimittaa tämän arvion päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

10 artikla

1. Tähän ohjelmaan voivat osallistua kaikki Euroopan unionin alueelle sijoittautuneet yksityis- ja julkisoikeudelliset oikeushenkilöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.

2. Tähän ohjelmaan voivat osallistua Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaat assosiaatiota koskevissa Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja asianomaisten assosiaationeuvos-

tojen päätöksissä vahvistetuin ehdoin. Siihen voivat osallistua myös Kypros, Malta ja Turkki näiden maiden kanssa tehtyjen monenvälisen sopimusten nojalla.

3. Tähän ohjelmaan voivat osallistua EFTA- ja ETA-maat lisämäärärahojen turvin ja näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

TARPEELLISEKSI ARVIOIDUN MÄÄRÄN OHJEELLINEN JAKAUTUMINEN ⁽¹⁾

Toiminta-ala	miljoonaa euroa (2003–2006)
1. Energian järkevä käyttö ja kysynnän hallinta	75
2. Uudet ja uusiutuvat energialähteet ja energiantuotannon monipuolistaminen	86
3. Liikenteen energianäkökohdat	35
4. Uusiutuvien energialähteiden käytön ja energiatehokkuuden edistäminen kansainvälisesti muun muassa kehitysmaissa	19
Yhteensä	215 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Rahoituksen viitemäärät vahvistetaan ohjeellisesti toiminta-aloilla "energian järkevä käyttö ja kysynnän hallinta", "uudet ja uusiutuvat energialähteet ja energiantuotannon monipuolistaminen" ja "liikenteen energianäkökohdat". Tästä talousarvion jakautumisesta voidaan joustaa, jotta voitaisiin paremmin ottaa huomioon alan tarpeiden kehitys.

⁽²⁾ Kansainvälisiin edistämistoimiin tarkoitetut määrärahat muodostavat kiinteän määrän, joka on 8,8 prosenttia ohjelman kokonaiskustannuksista.

⁽³⁾ Budjettiin on odotettavissa lisärahoitusosuus vuodesta 2004 lähtien uusien jäsenvaltioiden liittymisen myötä.

⁽⁴⁾ Budjettivallan käyttäjä määrittää toimeenpanoviraston talousarvion prosenttiosuutena ohjelman kokonaisuusmäärärahoista.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Ukrainan tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta

(2002/C 203 E/10)

KOM(2002) 178 lopull.

(Komission esittämä 15 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 170 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välinen kumppanuus- ja yhteistyösopimus allekirjoitettiin 16 päivänä kesäkuuta 1994, ja se tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998 ⁽¹⁾.
- (2) Helsingissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi 11 päivänä joulukuuta 1999 ⁽²⁾ Ukrainaa koskevan Eurooppa-neuvoston yhteisen strategian.
- (3) Euroopan yhteisö ja Ukraina toteuttavat erityisiä TTK-ohjelmia molemmille tärkeillä aloilla.

Molemmat osapuolet ovat saamiensa kokemusten perusteella ilmaisseet haluavansa vahvistaa pidemmälle menevät ja laajemmat puitteet tieteen ja teknologian alan yhteistoiminnalle.

Tämä tieteen ja teknologian alan yhteistyösopimus on osa Euroopan yhteisön ja Ukrainan yleistä yhteistyötä.

- (4) Neuvosto valtuutti 8 päivänä lokakuuta 2001 tekemällään päätöksellä komission neuvottelemaan Euroopan yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Ukrainan tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevasta sopimuksesta. Neuvotteluohjeiden mukaisesti käytyjen neuvottelujen tuloksena saatiin aikaan oheinen sopimusluonnos ja sen kaksi liitettä.
- (5) Sopimus, joka parafoitiin Kiovassa 13 päivänä marraskuuta 2001, olisi allekirjoitettava hyväksymisedoin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa Euroopan yhteisön ja Ukrainan tiede- ja teknologiayhteistyötä koskeva sopimus Euroopan yhteisön puolesta sopimuksen mahdollista myöhempää lopullista hyväksymistä ennakoiden.

⁽¹⁾ EYVL L 49, 19.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 331, 23.12.1999.

SOPIMUS

Euroopan yhteisön ja Ukrainan tiede- ja teknologiayhteistyöstä

EUROOPAN YHTEISÖ, jäljempänä "yhteisö",

sekä

UKRAINA,

jäljempänä "sopimuspuolet",

OTTAVAT HUOMIOON tieteen ja teknologian merkityksen niiden taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle,

TUNNUSTAVAT, että yhteisö ja Ukraina toteuttavat tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen liittyviä toimia useilla molemmille tärkeillä aloilla ja että kumpikin hyötyy vastavuoroisesta osallistumisesta toistensa tutkimus- ja kehittämishankkeisiin,

OTTAVAT HUOMIOON Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välillä 16 päivänä kesäkuuta 1994 allekirjoitetun kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja erityisesti sen 58 artiklan, ja

HALUAVAT luoda tieteellistä ja teknologista tutkimusta koskevalle yhteistyölle virallisen pohjan, jonka avulla laajennetaan ja lujitetaan yhteistoimintaa molemmille tärkeillä aloilla ja edistetään tämän yhteistyön tulosten soveltamista sopimuspuolten taloudelliseksi ja sosiaaliseksi hyödyksi,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tarkoitus

Sopimuspuolet edistävät, kehittävät ja helpottavat yhteistoimintaa yhteisen edun mukaisilla aloilla, joilla ne osallistuvat tieteellisiin ja teknologisiin tutkimus- ja kehittämishankkeisiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

- "yhteistoiminnalla" kaikkea toimintaa, johon sopimuspuolet ryhtyvät tai jota ne tukevat tämän sopimuksen mukaisesti, yhteinen tutkimus mukaan luettuna,
- "tiedolla" yhteisestä tutkimuksesta tuloksena saatua tieteellistä tai teknistä tietoa, tutkimuksen ja kehityksen tuloksia tai menetelmiä sekä mitä tahansa muuta yhteistoimintaan liittyvää tietoa,
- "henkisellä omaisuudella" Tukholmassa 14 päivänä heinäkuuta 1967 maailman henkisen omaisuuden järjestön perustamisesta tehdyn yleissopimuksen 2 artiklan mukaisesti määriteltyä henkistä omaisuutta,

d) "yhteisellä tutkimuksella" tutkimusta, joka toteutetaan yhden sopimuspuolen tai molempien sopimuspuolten taloudellisella tuella ja jossa on osanottajia sekä yhteisöstä että Ukrainasta,

e) "osanottajalla" henkilöä, oikeushenkilöä, yliopistoa, tutkimuslaitosta tai muuta yhteistoimintaan osallistuvaa elintä, tarvittaessa sopimuspuolten elimet ja viralliset laitokset mukaan luettuina.

3 artikla

Periaatteet

Yhteistoiminta perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- molemminpuolinen etu,
- yhteistoimintaan mahdollisesti vaikuttavien tietojen oikea-aikainen vaihto,
- Ukrainan ja yhteisön saamien taloudellisten ja sosiaalisten etujen tasapaino suhteessa sopimuspuolten ja/tai niiden osanottajien panokseen yhteistoiminnassa.

4 artikla

Yhteistoiminnan alat

- a) Yhteistyötä voidaan toteuttaa tutkimukseen, teknologiseen kehittämiseen ja esittelyyn liittyvinä toimintoina, perustutkimus mukaan luettuna, seuraavilla aloilla:
- ympäristö- ja ilmastotutkimus, kaukokartoitus mukaan luettuna,
 - biolääketieteen ja terveyden tutkimus,
 - maa-, metsä- ja kalatalouden tutkimus,
 - teollisuus- ja tuotantoteknologiat,
 - materiaalitutkimus ja metrologia,
 - muu kuin ydinenergia,
 - liikenne,
 - tietoyhteiskunnan teknologiat,
 - sosiaalitieteellinen tutkimus,
 - tiede- ja teknologiapolitiikka,
 - tutkijoiden koulutus ja vaihto.
- b) Tähän luetteloon voidaan lisätä muita aloja tämän sopimuksen 6 artiklassa mainitun yhteisön ja Ukrainan sekakomitean arvioinnin ja suosituksen perusteella.

5 artikla

Yhteistoiminnan muodot

- a) Yhteistoiminta voi käsittää seuraavat toiminnot:
1. Ukrainan yksikköjen osallistuminen yhteisön hankkeisiin yhteistoiminnan aloilla ja yhteisöön sijoittautuneiden yksikköjen vastavuoroinen osallistuminen Ukrainan hankkeisiin kyseisillä aloilla. Osallistumiseen sovelletaan kunkin sopimuspuolen voimassa olevia lakeja, sääntöjä, asetuksia ja menettelyjä. Hankkeisiin voivat osallistua myös sopimuspuolen tieteelliset ja teknologiset organisaatiot. Lisäksi hankkeet voidaan toteuttaa yhteistyössä sopimuspuolten elinten ja virallisten laitosten kanssa,
 2. yhteistoiminnan kannalta merkittävien tutkimustilojen ja -laitteiden vapaa ja yhteinen käyttö, seuranta-, havain-

nointi- ja koelaitokset sekä tietokokoelmat mukaan luettuina,

3. tutkijoiden, insinöörien tai muun asianomaisen henkilöstön vierailut ja vaihto tämän sopimuksen mukaiseen yhteistyöhön kuuluviin seminaareihin, symposiumeihin ja työryhmiin osallistumista varten,
 4. tämän sopimuksen mukaiseen yhteistyöhön vaikuttavia käytäntöjä, lainsäädäntöä, määräyksiä ja ohjelmia koskevan tiedon vaihto,
 5. muu toiminta, josta sopimuspuolet voivat yhdessä päättää toimintaperiaatteidensa ja ohjelmiansa mukaisesti.
- b) Yhteiset tutkimushankkeet voidaan käynnistää tämän sopimuksen mukaisesti vasta sen jälkeen, kun hankkeen osantottajat ovat tehneet tämän sopimuksen erottamattoman osan muodostavassa liitteessä 1 tarkoitetun yhteisen teknologian hallintasuunnitelman.
- c) Sopimuspuolet voivat yhdessä ryhtyä yhteistoimintaan kolmansien osapuolten kanssa.

6 artikla

Yhteistoiminnan koordinointi ja edistäminen

- a) Tämän sopimuksen mukaisen yhteistoiminnan koordinoimiseksi ja helpottamiseksi sopimuspuolet perustavat yhteisön ja Ukrainan tieteellis-teknologisen yhteistyön sekakomitean, jäljempänä ”komitea”.

Komitea kokoontuu Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen mukaisesti perustetun asianomaisen alakomitean puitteissa.

- b) Komitean tehtävänä on:

1. valvoa ja edistää sopimuksen puitteissa suunniteltavaa toimintaa,
2. antaa 4 artiklan b kohdan mukaisia suosituksia,
3. ehdottaa 5 artiklan a kohdan 5 alakohdan mukaista toimintaa,
4. antaa sopimuspuolille neuvoja siitä, miten tämän sopimuksen periaatteiden mukaista yhteistyötä voidaan tehostaa,

5. antaa vuosittain kertomus tämän sopimuksen perusteella tehdyn yhteistyön tilanteesta ja tehokkuudesta,

6. arvioida tämän sopimuksen tehokkuutta ja toimivuutta,

7. ottaa huomioon yhteistyön alueellisten näkökohtien merkitys.

c) Komitea kokoontuu kerran vuodessa, ja kokoukset pidetään vuorotellen yhteisössä ja Ukrainassa. Ylimääräisiä kokouksia voidaan pitää yhteisen sopimuksen mukaan.

d) Komiteaan kuuluu rajoitettu ja yhtä suuri määrä molempien sopimuspuolten virallisia edustajia; komitea laatii oman työjärjestyksensä, jolle on saatava sopimuspuolten hyväksyntä. Komitean päätökset tehdään yksimielisesti. Jokaisessa kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon kirjataan päätökset ja tärkeimmät käsitellyt asiat ja joka kummaltakin osapuolelta valittujen kokousta yhteisesti johtavien puheenjohtajien on hyväksyttävä. Komitean vuosikertomus toimitetaan Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välisellä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetulle yhteistyöneuvostolle ja yhteistyökomitealle sekä kunkin sopimuspuolen asianomaisille viranomaisille.

7 artikla

Rahoitus ja verovapautukset

a) Tieteellisen ja teknologisen yhteistoiminnan edellytyksenä on rahoituksen saaminen, ja yhteistoimintaa säätelevät yhteisössä ja Ukrainassa sovellettavat lait ja asetukset sekä niiden toimintaperiaatteet ja ohjelmat. Yleisesti sovelletaan sääntöä, jonka mukaan kumpikin sopimuspuoli vastaa tämän sopimuksen mukaisten vastuidensa aiheuttamista kustannuksista, komitean kokouksiin osallistumisesta aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina.

b) Kun Euroopan yhteisön taloudellista tukea annetaan Ukrainan osanottajille erityisiin tieteellisen ja teknologisen yhteistoiminnan muotoihin joko suoraan tai epäsuorasti sellaisten organisaatioiden välityksellä, joiden perustamiseen Euroopan yhteisö on osallistunut, avustuksille, rahoitusosuuksille tai muille osuuksille, jotka Euroopan yhteisö antaa Ukrainan osanottajille heidän tieteellisen ja teknologisen toimintansa tukemiseksi, myönnetään vero- ja tullietuja. Ukraina vapauttaa avustukset tulleista ja maksuista, arvonlisäveroista, tuloveroista sekä muista vaikutukseltaan vastaavista veroista ja maksuista.

8 artikla

Henkilöstön ja välineiden maahanpääsy

Sopimuspuolet toteuttavat kaikki aiheelliset toimet ja tekevät lakeja ja asetuksia noudattaen parhaansa helpottaakseen tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaan yhteistoimintaan osallistuvien henkilöiden tai siinä käytettävän materiaalin, tietojen ja välineiden alueelleen tuloa, siellä oleskelua ja sieltä poistumista.

9 artikla

Tiedottaminen ja henkinen omaisuus

Tämän sopimuksen puitteissa tehdystä yhteisestä tutkimuksesta tuloksena saadun tiedon levitykseen ja käyttöön sekä teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointiin, jakoon ja käyttöön sovelletaan tämän sopimuksen liitteen 2 määräyksiä.

10 artikla

Muut sopimukset ja siirtymäkauden määräykset

1. Tämän sopimuksen määräykset eivät rajoita sopimuspuolten välisten muiden voimassa olevien sopimusten tai järjestelyjen noudattamista eivätkä sopimuspuolten ja kolmansien osapuolten välisten sopimusten tai järjestelyjen noudattamista.

2. Sopimuspuolet pyrkivät saattamaan tämän sopimuksen 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvat voimassa olevat yhteisön ja Ukrainan väliset tiede- ja teknologiyhteistyötä koskevat järjestelyt tämän sopimuksen määräysten soveltamisalaan kuuluviksi.

11 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan alueisiin, joilla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta, mainitussa perustamissopimuksessa määrättyin edellytyksin sekä Ukrainan alueeseen. Tämä ei ole esteenä yhteistoiminnan harjoittamiselle ulkomerellä, ulkoavaruudessa tai kolmansien osapuolten alueella kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

12 artikla

Voimaantulo, irtisanominen ja riitojen ratkaisu

a) Tämä sopimus tulee voimaan päivänä, jona sopimuspuolet ilmoittavat kirjallisesti toisilleen siitä, että sopimuksen voimaantuloon tarvittavat sisäiset menettelyt on saatettu päätökseen.

b) Tämä sopimus tehdään ensin 31 päivään joulukuuta 2002, ja se voidaan uusia sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella viiden vuoden jaksoiksi.

c) Kumpikin sopimuspuoli voi milloin tahansa irtisanoa tämän sopimuksen kirjallisesti kuuden kuukauden irtisanomisajalla. Sopimuksen päätyminen tai irtisanominen ei vaikuta sen puitteissa tehtyjen järjestelyjen eikä liitteiden mukaisesti syntyneiden erityisten oikeuksien tai velvoitteiden voimassaoloon tai kestoon.

d) Sopimuspuolet voivat muuttaa tätä sopimusta sopimalla asiasta kirjallisesti. Muutokset tulevat voimaan päivänä, jona sopimuspuolet ovat kirjallisesti ilmoittaneet toisilleen, että sopimuksen muuttamiseksi tarvittavat sisäiset menettelyt on saatettu päätökseen.

e) Kaikki tämän sopimuksen tulkintaa tai täytäntöönpanoa koskevat riidat ratkaistaan sopimuspuolten yhteisellä päätöksellä.

13 artikla

Tämä sopimus laaditaan kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen, tanskan ja ukrainan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Tehty ... päivänä ... vuonna ...

Euroopan yhteisön puolesta

Ukrainan puolesta

LIITE 1

TEKNOLOGIAN HALLINTASUUNNITELMAN PÄÄPIIRTEET

Teknologian hallintasuunnitelma on osanottajien tekemä erityinen sopimus yhteisen tutkimuksen toteuttamisesta sekä osanottajien oikeuksista ja velvollisuuksista.

Teknologian hallintasuunnitelmassa käsiteltäviä asioita ovat henkisen omaisuuden osalta yleensä muun muassa omistus, suojeleminen, käyttöoikeudet tutkimus- ja kehitystarkoituksiin, hyödyntäminen ja tiedon levittäminen, mukaan luettuna yhteistä julkaisutoimintaa koskevat järjestelyt, vierailevien tutkijoiden oikeudet ja velvollisuudet sekä riitojenratkaisumenettelyt. Teknologian hallintasuunnitelmassa voidaan käsitellä myös uusia tietoja ja olemassa olevia taustatietoja, lupien myöntämistä ja suoritteita.

Teknologian hallintasuunnitelma laaditaan ottaen huomioon yhteisen tutkimuksen tavoitteet, sopimuspuolten tai osanottajien suhteelliset rahoitus- tai muut osuudet, alueittaisen tai käyttöaloittaisen lupien myöntämisen hyödyt ja haitat, vientirajoitusten kohteena olevan tiedon, tavaroiden tai palvelujen siirto, sovellettavissa laeissa säädetyt vaatimukset sekä muut osanottajien aiheellisia pitämät tekijät.

LIITE 2

TEOLLIS- JA TEKIJÄNOIKEUDET

Tämän sopimuksen 9 artiklan mukaisesti oikeudet tämän sopimuksen mukaisesti tuotettuun tai käyttöön annettuun tietoon ja henkiseen omaisuuteen jaetaan tässä liitteessä määrättyllä tavalla.

I SOVELTAMINEN

Tämän liitteen määräyksiä sovelletaan tämän sopimuksen mukaisesti tehtävään yhteiseen tutkimukseen, jolleivät sopimuspuolet muuta sovi.

II OIKEUKSIEN OMISTUS, JAKO JA KÄYTTÖ

1. Tämä liite koskee oikeuksien ja osuuksien jakamista sopimuspuolten ja niiden osanottajien kesken. Kukin sopimuspuoli ja sen osanottajat huolehtivat siitä, että toinen sopimuspuoli ja sen osanottajat voivat saada niille tämän liitteen mukaisesti jaettavat oikeudet henkiseen omaisuuteen. Tämä liite ei muulla tavoin muuta eikä rajoita oikeuksien, osuuksien ja tekijänpalkkioiden jakamista sopimuspuolen ja sen kansalaisten tai osanottajien kesken kuhunkin sopimuspuoleen sovellettavien lakien ja käytäntöjen mukaisesti.

2. Sopimusjärjestelyissä noudatetaan seuraavia periaatteita, joista on määrättävä kyseisten järjestelyjen yhteydessä:
- Henkisen omaisuuden riittävä suoja. Sopimuspuolten ja/tai niiden osanottajien on ilmoitettava toisilleen kohtuullisen ajan kuluessa tämän sopimuksen tai sen täytäntöönpanojärjestelyjen mukaisesti syntyneestä henkisestä omaisuudesta ja pyrittävä hyvissä ajoin suojaamaan tällainen omaisuus.
 - Sopimuspuolten tai niiden osanottajien panosten huomioon ottaminen määritettäessä sopimuspuolten ja osanottajien oikeuksia ja osuuksia.
 - Tulosten tehokas hyödyntäminen.
 - Toisen sopimuspuolen osanottajien syrjimätön kohtelu verrattuna omien osanottajien kohteluun.
 - Luottamuksellisen tiedon suojaaminen.
3. Osanottajat laativat yhdessä teknologian hallintasuunnitelman yhteisessä tutkimuksessa tuotettavan tiedon ja henkisen omaisuuden omistuksesta ja käytöstä, mukaan luettuna julkaiseminen. Teknologian hallintasuunnitelman pääpiirteet esitetään tämän sopimuksen liitteessä 1. Tutkimuksen rahoitukseen osallistuvan sopimuspuolen rahoituksesta vastaavan elimen tai yksikön on hyväksyttävä suunnitelma ennen siihen liittyvien yksittäisten tutkimus- ja kehittämissyhteistyösopimusten tekemistä.
4. Yhteisessä tutkimuksessa tuotettu tieto tai henkinen omaisuus, josta ei määrätä teknologian hallintasuunnitelmassa, jaetaan sopimuspuolten suostumuksella teknologian hallintasuunnitelmassa määritettyjen periaatteiden mukaisesti. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, kyseisen tiedon tai henkisen omaisuuden omistavat yhdessä kaikki osanottajat, jotka ovat osallistuneet yhteiseen tutkimukseen, jossa kyseinen tieto tai henkinen omaisuus on tuotettu. Jokaisella osanottajalla, johon tätä määräystä sovelletaan, on oikeus käyttää tällaista tietoa tai henkistä omaisuutta omiin tarkoituksiinsa ilman maantieteellisiä rajoituksia.
5. Samalla kun sopimuspuolet pitävät yllä kilpailuedellytyksiä tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, ne pyrkivät siihen, että tämän sopimuksen mukaisesti saatuja oikeuksia ja sen mukaisia järjestelyjä käytetään tavalla, joka edistää erityisesti
- sopimuksen mukaisen toiminnan puitteissa tuotetun, julkistetun tai muuten käytettäväksi saatetun tiedon levittämistä ja käyttöä ja
 - kansainvälisten teknisten standardien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa.
6. Tämän sopimuksen irtisanominen tai sen voimassaolon päättymisen ei vaikuta tämän liitteen mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

III TEKIJÄNOIKEUDELLISESTI SUOJATUT TEOKSET

Sopimus- ja muissa täytäntöönpanojärjestelyissä on määrättävä, että sopimuspuolten tai niiden osanottajien tekijänoikeuksiin sovelletaan kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehdyn Bernin yleissopimuksen (vuoden 1971 Pariisin asiakirjan) mukaista kohtelua.

IV TIETEELLISET KIRJALLISET TEOKSET

Jollei yhteisessä teknologian hallintasuunnitelmassa muuta sovita, sopimuspuolet tai yhteisen tutkimuksen osanottajat julkaisevat tutkimuksen tulokset yhteisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V jakson määräysten soveltamista. Jollei edellä olevasta yleisestä säännöstä muuta johdu, sovelletaan seuraavia menettelyjä:

- Jos sopimuspuoli tai sen julkiset elimet julkaisevat tämän sopimuksen mukaiseen yhteiseen tutkimukseen perustuvia tieteellisiä tai teknisiä lehtiä, artikkeleita, raportteja tai kirjoja taikka videoita tai ohjelmistoja, toisella sopimuspuolella tai sen julkisilla elimillä on teknologian hallintasuunnitelmassa määritetyissä rajoissa maailmanlaajuinen, ei-yksinomainen, peruuttamaton ja tekijänpalkkioista vapautettu lupa kääntää, jäljentää, mukauttaa, lähettää sähköisissä tiedotusvälineissä sekä levittää julkisesti kyseisiä teoksia.
- Sopimuspuolet huolehtivat siitä, että tämän sopimuksen mukaiseen yhteiseen tutkimukseen perustuvia tieteellisiä kirjallisia teoksia levitetään mahdollisimman laajasti.

3. Kaikissa tekijänoikeuden piiriin kuuluvien teosten kappaleissa, joita levitetään ja valmistetaan julkisesti tämän määräyksen mukaisesti, on oltava tekijän nimi tai tekijöiden nimet, jolleivät tekijä tai tekijät nimenomaisesti sitä kiellä. Lisäksi niissä on oltava selvästi nähtävissä sopimuspuolten yhdessä antamaa tukea koskeva maininta.

V JULKISTAMATON TIETO

A. Asiakirjoihin perustuva julkistamaton tieto

1. Sopimuspuolten ja niiden osanottajien on täsmennettävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, mieluiten teknologian hallintasuunnitelmassa, sellaiset tiedot, joita ne eivät halua julkistettavaksi, ottaen huomioon muun muassa seuraavat perusteet:

- a) tiedon luottamuksellisuus siinä mielessä, että se ei ole kokonaisuudessaan tai samanlaisina osina taikka osien yhdistelmänä yleisesti alan asiantuntijoiden tiedossa tai laillisin keinoin heidän käytettävissään;
- b) tiedon luottamuksellisuudesta johtuva todellinen tai mahdollinen kaupallinen arvo;
- c) tiedon aiempi suojaaminen siinä mielessä, että tiedon laillinen haltija on toteuttanut sen osalta olosuhteisiin nähden aiheellisia toimenpiteitä tiedon luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

Sopimuspuolet ja niiden osanottajat voivat tietyissä tapauksissa sopia, että jollei toisin ilmoiteta, yhteisessä tutkimuksessa annettua, vaihdettua tai tuotettua tietoa tai sen osaa ei saa julkistaa.

2. Sopimuspuolet ja niiden osanottajat ilmaisevat selkeästi, esimerkiksi asianmukaisella merkinnällä tai rajoituksista kertovan tekstin avulla, että tietoa ei saa julkistaa. Tämä koskee myös kyseisen tiedon täydellistä tai osittaista jäljentämistä.

Sopimuspuolten ja osanottajien, jotka saavat julkistamatonta tietoa, on kunnioitettava sen luottamuksellista luonnetta. Nämä rajoitukset päättyvät ilman eri toimenpiteitä, kun tiedon omistaja saattaa tiedon julkisuuteen.

3. Vastaanottava sopimuspuoli voi levittää tämän sopimuksen mukaisesti saamaansa julkistamatonta ja toiselta sopimuspuolelta vastaanotettua tietoa vastaanottavaan sopimuspuoleen kuuluville tai sen palkkaamille henkilöille ja muille yhteistä tutkimusta varten erityisesti valtuutetuille vastaanottavan sopimuspuolen yksiköille tai elimille edellyttäen, että kaikki näin levitetty julkistamaton tieto luovutetaan luottamuksellisena ja että tieto on helposti tunnistettavissa luottamukselliseksi, kuten edellä määrätään.
4. Vastaanottava sopimuspuoli voi levittää julkistamatonta tietoa laajemmin kuin tämän osan 3 kohdassa sallitaan, jos julkistamatonta tietoa toimittava sopimuspuoli antaa siihen ennakolta kirjallisen suostumuksen. Sopimuspuolet vahvistavat yhteistyössä menettelyt, joita sovelletaan hankittaessa kirjallinen suostumus tällaista laajempaa levitystä varten, ja kumpikin sopimuspuoli antaa tällaisen suostumuksen omien sisäisten toimintaperiaatteidensa, määräystensä ja lainsäädäntönsä sallimissa rajoissa.

B. Muu kuin asiakirjoihin perustuva julkistamaton tieto

Sopimuspuolten tai niiden osanottajien on kohdeltava asiakirjoihin perustumatonta julkistamatonta tai muuten luottamuksellista tietoa, jonka ne saavat tämän sopimuksen perusteella järjestetyissä seminaareissa ja muissa kokouksissa, sekä tietoa, jonka ne saavat henkilöstön palvelukseen ottamisen, tilojen ja laitteistojen käytön tai yhteisten hankkeiden myötä, siten, että ne noudattavat tässä liitteessä määritettyjä, asiakirjoihin perustuvaa tietoa koskevia periaatteita; tällöin kuitenkin edellytetään, että tällaisen julkistamattoman tai muuten luottamuksellisen taikka salassa pidettävän tiedon vastaanottajalle on tietoa välitettäessä ilmoitettu tiedon luottamuksellisesta luonteesta.

C. Valvonta

Kunkin sopimuspuolen on pyrittävä varmistamaan, että sen tämän sopimuksen mukaisesti saamaa julkistamatonta tietoa valvotaan sopimuksessa määrätyllä tavalla. Jos jompikumpi sopimuspuolista toteaa, että se ei voi tai että on aihetta epäillä, että se ei tulevaisuudessa voi noudattaa edellä tämän osan A ja B kohdassa olevia tietojen levityskieltoa koskevia määräyksiä, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi toiselle sopimuspuolelle. Sopimuspuolet neuvottelevat tämän jälkeen sopivasta toimintatavasta.

**Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnittullin käyttöön otosta Kiinan kansantasaval-
lasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa**

(2002/C 203 E/11)

KOM(2002) 182 lopull.

(Komission esittämä 15 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

kumariinin tuottajan puolesta, jonka tuotanto muodostaa koko yhteisön kumariinin tuotannon.

joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (4) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelusta esitetty pyyntö perustui siihen, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden vahingollinen polkumyynti todennäköisesti jatkuisi tai alkaisi uudelleen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

2. Tarkastelun vireillepanoa koskeva ilmoitus

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoo-antavaa komiteaa,

- (5) Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio päätti, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, mistä syystä se pani vireille tutkimuksen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ⁽⁴⁾ Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIEMPI MENETTELY JA VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Maaliskuussa 1996 otettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 600/96 ⁽²⁾ käyttöön lopullisia polkumyynnitoimenpiteitä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa. Toimenpiteet otettiin käyttöön paljoustullina, jonka määrä on 3 479 ecua tonnilta.

3. Tutkimusajanjakso

- (6) Polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisen ajanjakson, jäljempänä "tutkimusajanjakso". Vahingon jatkumisen tai toistumisen arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu koski 1 päivän tammikuuta 1996 ja tutkimusajanjakson lopun välistä ajanjaksoa, jäljempänä "tarkastelujakso".

B. TÄMÄ TUTKIMUS

1. Tarkastelua koskeva pyyntö

- (2) Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä "asianomainen maa", peräisin olevan kumariinin tuontiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ⁽³⁾ julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön.
- (3) Pyyntö esitti 4. tammikuuta 2001 Euroopan kemianteollisuutta edustava CEFIC (European Chemical Industry Council), jäljempänä "pyynnön esittäjä", yhteisön ainoan

4. Tutkimuksen osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti virallisesti tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäneelle yhteisön tuottajalle, kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille sekä niiden edustajille, Kiinan viranomaisille sekä niille tuojille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan. Komissio lähetti kyselylomakkeet vientiä harjoittaville tuottajille, yhdelle yhdysvaltalaiselle (vertailumaa) tuottajalle, ainoalle yhteisön tuottajalle, niille tuojille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niille osapuolille, jotka ilmoittautuivat tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetussa määräajassa.

- (8) Kyselyyn vastasivat yhteisön tuottaja, vertailumaan tuottaja, yksi tuojia edustava järjestö ja viisi käyttäjää. Kiinan kansantasavallasta ei kyselyyn vastattu.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 86, 4.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 271, 22.9.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL C 104, 4.4.2001, s. 5.

5. Saatujen tietojen tarkistaminen

- (9) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen määrittämisen samoin kuin yhteisön edun määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Lisäksi osapuolille, joita asia suoraan koski, annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.
- (10) Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Yhteisön tuottaja:

— Rhodia, (Lyon) Ranska

Tuojat:

— Quest International, (Ashford) Yhdistynyt kuningaskunta

Vertailumaan tuottaja:

— Rhodia, (Cranbury NJ) USA

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAI- NEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (11) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli kumariini, joka on valkeahko kiteinen jauhe, jolle on ominaista vastaniitetyn heinän tuoksu. Sitä käytetään pääasiallisesti aromikemikaalina ja kiinnitteenä puhdistusaineiden, kosmetiikan ja hajuvesien tuotannossa käytettävien hajusteiden valmistuksessa.
- (12) Kumariini oli alunperin tonkapavuista saatu luonnontuote, mutta nykyisin sitä tuotetaan synteettisesti. Sitä saadaan salisyylialdehydin tuottamiseksi käytettävällä synteetillä fenolista (Perkinin reaktio) tai synteetillä ortokresolista (Raschigin reaktio). Kumariinin tärkein kemiallisfyysinen määre on sen puhtaus, jota osoittaa sulamispiste. Yhteisössä myytävän vakiolaatuisen kumariinin sulamispiste on 68–70 °C, mikä vastaa 99 prosentin puhtautta.

- (13) Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin ex 2932 21 00.

2. Samankaltainen tuote

- (14) Vertailumaan (USA) kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty kumariini, Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tuotu kumariini sekä yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä kumariini todettiin fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisiksi, minkä vuoksi ne ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

D. POLKUMYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TO- DENNÄKÖISYYS

- (15) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti on tarpeen tutkia, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen.
- (16) Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä tutkittaessa on tarpeen selvittää, esiintyykö polkumyyntiä tällä hetkellä ja onko sen jatkuminen todennäköistä.

1. Alustavat huomiot

- (17) Jäljempänä esitettyjä polkumyyntiä koskevia päätelmiä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa ja että päätelmät perustuvat sen vuoksi käytettävissä olleisiin tietoihin eli Eurostat-tilastoihin ja valitukseen sisältyneisiin Kiinan kansantasavallan vientikaup-
paa koskeviin tietoihin.

2. Polkumyynnin nykyinen taso

a) Vertailumaa

- (18) Nykyisten toimenpiteiden mukaan Kiinan kansantasaval-
lasta peräisin olevan kumariinin kaikkeen tuontiin sovel-
letaan yhtä koko maata koskevaa tullia. Perusasetuksen 11
artiklan 9 kohdan mukaisesti komissio käytti samaa me-
netelmää kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Normaaliarvo
määritettiin näin ollen markkinataloutta toteuttavaa kol-
matta maata eli vertailumaata koskevien tietojen perus-
teella.

(19) Alkuperäisessä tutkimuksessa käytettiin vertailumaana Yhdysvaltoja. Tämän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanoilmoituksessa ehdotettiin siksi, että Yhdysvaltoja käytettäisiin jälleen vertailumaana normaaliarvon määrittämiseksi. Koska Yhdysvaltojen valitsemista perustelevien alkuperäisten syiden – kotimarkkinoiden koko, markkinoiden avoimuus ja perusaineiden saatavuus – todettiin olevan edelleen voimassa, Yhdysvaltojen valitsemista vertailumaaksi pidettiin sopivana ja hyväksyttävänä. Ainoastaan yksi asianomainen osapuoli vastusti kyseistä vertailumaan valintaa erityisesti tuotteen valmistuksessa olevan eroavaisuuden takia, mutta se ei kuitenkaan määräjassa esittänyt vaihtoehtoa. Koska yhdysvaltalainen tuottaja suostui toimimaan yhteistyössä täysimääräisesti ja koska sen kotimarkkinamyynni oli riittävän edustavaa, Yhdysvallat katsottiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti sopivaksi ja hyväksyttäväksi valinnaksi vertailumaaksi normaaliarvon määrittämiseksi tarkasteltavana olevalle tuotteelle Kiinan kansantasavallan osalta.

b) Normaaliarvo

(20) Tämän jälkeen tutkittiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voitiinko yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan myynnin kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tutkimusajanjakson koko kotimarkkinamyynniin perustuvan painotetun keskimääräisen myyntihinnan todettiin olevan suurempi kuin tuotannon painotettu keskimääräinen yksikkökustannus, ja yksikkökustannuksia alhaisemmillä hinnoilla tapahtuneiden yksittäisten myyntitoimien määrän todettiin olevan enemmän kuin 20 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia normaaliarvon määrittämisessä käytetystä myynnistä; tämän vuoksi ainoastaan kannattava kotimarkkinamyynni katsottiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneeksi, ja sitä käytettiin vertailussa. Tämän vuoksi normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjaksolla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella.

c) Vientihinta

(21) Koska kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat kieltäytyivät yhteistyöstä, yhteisöön suuntautuvaa vientiä koskevat päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän vuoksi keskimääräinen vientihinta määritettiin kaikkien liiketoimien osalta Kiinan vientikauppaa koskevien tietojen perusteella.

d) Vertailu

(22) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikaisujen muodossa huomioon sisämaarahti-, käsittely-, lastaus-, kuljetus- ja luottokustannusten eroavuudet, jotka vaikuttivat hintoihin ja niiden vertailtavuuteen.

(23) Sisämaakuljetusten osalta asianmukaiset oikaisut tehtiin vertailumaan kustannusten perusteella.

e) Polkumyynnimarginaali

(24) Vapaasti tehtaalla -tason painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin Kiinan kansantasavallan vapaasti tehtaalla -tason painotettuun keskimääräiseen vientihintaan samassa kaupan portaassa perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti.

(25) Vertailu osoitti polkumyyntiä esiintyvän erittäin merkittävässä määrin. Todettu polkumyynnimarginaali oli huomattava ja vain vähän alempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty polkumyynnimarginaali (noin 50 prosenttia).

(26) Tutkimus ei antanut aihetta päätellä, että polkumyynni loppuisi, jos toimenpiteet kumottaisiin. Tästä syystä pääteltiin, että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä. Koska kuitenkin tuonti Kiinan kansantasavallasta oli vähäistä tutkimusajanjakson aikana, katsottiin asianmukaiseksi tarkastella, toistuisiko polkumyynni viennin lisääntyessä, jos voimassa olevat toimenpiteet kumotaan.

3. Kiinan kansantasavallasta tulleen tuonnin kehittyminen

(27) Polkumyynnin toistumistodennäköisyyttä tarkasteltaessa arvioitiin seuraavia tekijöitä: polkumyynnin esiintyminen, tuotannon ja kapasiteetin käyttöasteen kehitys Kiinan kansantasavallassa sekä kiinalaisen kumariinin viennin kehitys maailmanlaajuisesti.

a) Polkumyynnin esiintyminen

(28) Alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty polkumyynnin marginaali oli korkea (yli 50 prosenttia; johti tulliin 3 479 ecua tonnilta). Tässä tarkastelussa toteutettu tutkimus osoittaa, että polkumyynti jatkui edelleen ja oli lähes samantasoisista kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty polkumyynti.

b) Tuotannon ja kapasiteetin käyttöasteen kehittyminen Kiinan kansantasavallassa

(29) Käytettävissä olevien tietojen mukaan tuotantokapasiteetti Kiinan kansantasavallassa on korkea, ja sitä voitaisiin vielä lisätä hyvin lyhyessä ajassa tuotteen ja tuotantomenetelmän luonteen ansiosta. Tiedot osoittavat, että Kiinan tuotantokapasiteetti on noin 1 900 tonnia (40 prosenttia maailmanlaajuisesta kapasiteetista; Kiinassa on seitsemän tuottajaa ja 18 potentiaalista tuottajaa valmiina tulemaan uudelleen markkinoille). Tämä on paljon enemmän kuin koko EY:n kulutus, joka on 700 tonnia.

(30) Valtava käyttämätön tuotantokapasiteetti (50–60 prosenttia tuotantokapasiteetista) antaa kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille hyvin suurta joustoa tuotannossa. Tuottajat pystyvät siten nopeasti lisäämään tuotantoaan ja ohjaamaan myyntiään mille tahansa vientimarkkinoille, myös yhteisön markkinoille, jos toimenpiteet kumotaan.

c) Kiinan kansantasavallasta kolmansiin maihin suuntautuneen viennin kehittyminen

1. Viennin yleissuuntaus

(31) Kiinan vientitilastojen perusteella kiinalaisten viejien harjoittama hinnoittelu osoittaa, että kiinalaisten viejien hinnat kyseisillä markkinoilla ovat keskimäärin 11 prosenttia yhteisössä tarjottuja hintoja alempia ja jopa 16 prosenttia alempia tietyillä kolmansien maiden markkinoilla kuten Hongkongissa ja Intiassa.

2. Kiinan kansantasavallan viennin mahdollinen uudelleen suuntaaminen kolmansissa maissa käyttöön otettujen rajoitusten vuoksi

(32) Yhdysvallat otti käyttöön polkumyynnitullit kumariinin tuonnissa Kiinan kansantasavallasta vuonna 1995 ja jatkoi tullien voimassaoloa toukokuussa 2000 toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun nojalla. Yhdysvaltain käyttöön ottamat tullit ovat määrältään 31,02–160,80 prosenttia.

(33) Tämä osoittaa, että kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on paineita löytää vaihtoehtoisia vientimarkkinoita. Mikäli yhteisö kumoaisi voimassa olevat polkumyynnitoimenpiteet, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat kiinnostuisivat viennistä yhteisön markkinoille.

3. Kiinan kansantasavallan vienti edustaville vientimarkkinoille

(34) On tärkeää panna merkille, että sen jälkeen kun neuvosto otti käyttöön polkumyynnitullit vuonna 1995, Kiinan kansantasavallan vientiä harjoittavat tuottajat eivät pystyneet pääsemään muille vientimarkkinoille eivätkä lisäämään vientiä muilla olemassa olevilla markkinoilla.

d) Päätelmät

(35) Tutkimus on osoittanut, että tuonti Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tutkimusajanjaksolla tapahtui polkumyynnillä.

(36) Tutkimus osoitti myös, että kumariinin vienti Kiinasta yhteisöön kasvaisi mitä todennäköisimmin merkittäväksi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumottaisiin. Tämä päätelmä tehtiin, koska Kiinan kansantasavallassa on huomattavasti käyttämätöntä tuotantokapasiteettia ja kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on paineita löytää vaihtoehtoisia vientimarkkinoita Yhdysvalloille ja muille vientimarkkinoille. Se osoittaa, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat edelleen erittäin kiinnostuneita myynnistä yhteisöön.

(37) Lisäksi pääteltiin, että kyseinen merkittävästi kasvanut vienti yhteisöön tapahtuisi todennäköisesti polkumyynnihintaan. Tästä osoituksena on se, että Kiinan kansantasavallasta muille tärkeille vientimarkkinoille vietyjen tuotteiden hintojen todettiin olevan alhaisia.

(38) Tiivistäen voidaan todeta, että jos toimenpiteet kumotaan, tuonti Kiinan kansantasavallasta yhteisöön hyvin todennäköisesti alkaa uudelleen merkittävässä määrin ja huomattavan alhaiseen polkumyynnihintaan.

E. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(39) Pyynnön esittäjän edustama yritys oli ainoa kumariinin tuottaja yhteisössä tutkimusajanjakson aikana.

(40) Yhteisön tuottaja toi tutkimusajanjaksolla kumariinia muusta maasta kuin Kiinan kansantasavallasta. Kyseisen tuonnin tarkoituksena oli tasata tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannossa teknisistä syistä aiheutunut vaje. Kyseinen tuonti edusti vähäistä osaa yhteisön tuottajan kokonaisyhtymän määrästä. Näin ollen tuodun kumariinin myynnistä huolimatta yrityksen perustoiminta pysyi yhteisössä eikä kyseisen tuottajan tuonti vaikuttanut sen asemaan yhteisön tuottajana. Tämän vuoksi yhteisön tuottajan katsotaan muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

F. SELVITYS YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANTEESTA

1. Yhteisön kulutus ⁽¹⁾

(41) Yhteisön kulutus määritettiin yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien määrien, sellaisina kuin ne olivat ilmoitettuna kyselyyn annetussa vastauksessa, sekä Eurostatin ilmoittaman asianomaisesta maasta ja kaikista muista kolmansista maista yhteisöön tulleen tuonnin määrän perusteella.

(42) Tämän perusteella kumariinin todettavissa oleva kulutus lisääntyi tarkastelujaksolla 92 prosenttia. Tuotanto kasvoi eniten, 82 prosenttia, vuosina 1996 ja 1997. Tätä tarkasteltaessa olisi kuitenkin otettava huomioon pääasiassa Kiinan kansantasavallasta vuosina 1994 ja 1995, eli ennen polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönottoa, tuodut suuret kumariinimäärät. Kyseiset suuret tuontimäärät varastoitettiin ja sitten myytiin/käytettiin vuonna 1996, jolloin niillä siis keinotekoisesti vähennettiin kumariinin kysyntää ja samalla todettavissa olevaa kulutusta. Vuonna 1997 kokonaistuontimäärät laskivat lähelle vuoden 1993 tasoa.

2. Asianomaisesta maasta tullut tuonti

a) Määrä ja markkinaosuus

(43) Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni tarkastelujaksolla jyrkästi, 89 prosenttia, erityisesti vuosina 1996–1998 (87 prosenttia). Tämä tapahtui samaan aikaan, kun polkumyynnitoimenpiteet otettiin käyttöön ja muut maat lisäsivät vientiään yhteisöön. Vaikuttaa siltä, että tietty Japanista tullut tuonti olikin tosiasiallisesti Kiinasta peräisin, ja näin ollen sillä kierrettiin toimenpiteitä. Tämä havainto voidaan tehdä erityisesti vuodesta 1997 lähtien, jolloin tuonti Japanista yhtäkkiä alkoi. Jälkeenpäin kun Yhdysvallat ryhtyi toimiin kyseisen kiertämisen estämiseksi omilla markkinoillaan, asianomainen japanilainen viejä päätti EY:hyn suuntautuneen vientinsä, ja Eurostatin tietojen mukaan Japanista tullut tuonti väheni vakaasti tutkimusajanjakson loppuun saakka.

⁽¹⁾ Koska yhteisön tuotannonala muodostuu ainoastaan yhdestä yhteisön tuottajasta, luottamuksellisuussyistä tässä asetuksessa esitetyt luvut indeksoidaan tai annetaan ainoastaan ohjeellisina.

(44) Kiinan kansantasavallasta tulleen tuonnin markkinaosuus supistui 25 prosenttia tarkastelujaksolla, ja sen todettiin olevan 1,5–3 prosenttia.

b) Hinnat

(45) Sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 1995, Eurostatin ilmoittamat kyseisen tuonnin keskimääräiset CIF-hinnat nousivat 23 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä, mutta jäivät tarkastelujaksolla alle kaiken muun tuonnin keskimääräisten CIF-hintojen ja myös alle yhteisön tuotannonalan hintojen.

3. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

a) Tuotanto

(46) Yhteisön tuotannonalan tuotanto kaksinkertaistui vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotanto kasvoi merkittävästi vuosina 1996 ja 1997. Sen jälkeen tuotanto hieman laski vuoteen 1999 saakka, mutta kasvoi taas vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

b) Kapasiteetti ja sen käyttöaste

(47) Yhteisön tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetti kasvoi tarkastelujaksolla 29 prosenttia. Kasvu johtuu vuonna 1999 tapahtuneesta tuotantolaitoksen nykyaikaistamisesta.

(48) Kapasiteetin käyttöaste nousi 56 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä. Kasvu oli erityisen merkittävää vuosina 1996 ja 1997 sekä vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

c) Myynti yhteisössä

(49) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi. Se kolminkertaistui vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kyseinen kehitys mahdollistui samaan aikaan, kun tuotanto kaksinkertaistui, koska vienti väheni samaan aikaan. Myynnin lisääntyminen oli huomattavinta vuosina 1996 ja 1997, vaikka myynti lisääntyi vakaasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Mutta kuten johdanto-osan 42 kappaleessa selitetään, vuonna 1996 kysyntä yhteisön markkinoilla oli erityisen vähäistä, mikä väärentää vertailua. Kun vuotta 1997 pidetään vertailun perustana, yhteisön tuotannonalan myynnin määrä lisääntyi vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 41 prosenttia. Kyseinen kehitys selittyy usealla syillä, kuten polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotolla vuonna 1995 ja tietyistä kolmansista maista tulleen tuonnin vähentymisellä, kuten johdanto-osan 43 kappaleessa mainitaan.

d) *Varastot*

- (50) Yhteisön tuotannonalan loppuvuoden varastot vähentyivät tarkastelujaksolla kahdeksan prosenttia. Ensin ne kasvoivat vuosina 1996 ja 1997 ja sitten vähentyivät vuoteen 1999 saakka ennen kuin kasvoivat taas vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä.

e) *Markkinaosuus*

- (51) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 27 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla aikana. Lisäys oli erityisen merkittävä vuosien 1996 ja 1998 välisenä aikana, jolloin markkinaosuus kasvoi 20 prosenttiyksikköä. Myöhemmin markkinaosuus supistui hieman vuonna 1999 ja kasvoi noin 12 prosenttia vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

f) *Hinnat*

- (52) Yhteisön tuottajan keskimääräinen nettomyyntihinta laski 14 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Lasku oli erityisen merkittävää vuosina 1996 ja 1997 sekä vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

- (53) Tämä selittyy osaksi kiinalaisten tuotteiden hintatasolla, joka alitti tarkastelujaksolla kaiken muun tuonnin keskimääräiset CIF-hinnat, kuten johdanto-osan 45 kappaleessa mainitaan. Vaikka tuontimäärä pysyi tutkimusajanjakson aikana suhteellisen alhaisena, tutkimus osoitti, että kiinalaisten viejien hintatarjoukset olivat edelleenkin edullisia. Japanista tulleen tuonnin aiheuttamaa hintapainetta ei voida pitää vähäpätöisenä tarkastelujaksolla aikana, vaikka määrät ovat vähentyneet vuodesta 1997 alkaen. Tätä kehitystä tarkasteltaessa olisi kuitenkin otettava huomioon yhteisön tuottajan ponnistelut tuotantomenetelmän tehokkuuden parantamiseksi. Tuotantokapasiteetin lisäyksen sekä polkumyynnitoimenpiteiden vaikutuksen ansiosta yhteisön tuottaja pystyi lisäämään myyntinsä määrää ja samalla vähentämään myytyjen tavaroiden yksikkökustannuksia.

g) *Kannattavuus*

- (54) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus koheni tarkastelujaksolla huomattavasti, koska se nousi vuoden 1996 merkittävästä tappiosta 5–10 prosentin voittoon tutkimusajanjakson aikana. Tarkasteltaessa kyseistä kasvua, joka oli erityisen huomattavaa vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, olisi otettava huomioon edellä johdanto-osan 47 kappaleessa mainittu kapasiteetin kohentaminen, jonka ansiosta yhteisön tuotannonala pystyi merkittävästi vähentämään tuotantokustannuksiaan.

h) *Kassavirta ja pääoman saanti*

- (55) Kumariinin myyntiä koskeva yhteisön tuotannonalan kassavirta kehittyi hyvin samankaltaisesti kuin kannattavuus, koska vuodesta 1999 alkaen se nousi negatiivisesta positiiviseksi.

- (56) Tutkimuksessa määritettiin, että yhteisön tuotannonalalla ei ollut vaikeuksia pääoman saannissa. Tätä ei kuitenkaan pidetä merkittävänä osoittimena, koska yhteisön tuotannonala koostuu suuresta konsernista, jonka kumariinin tuotanto edustaa suhteellisen pientä osaa kokonaistuotannosta, ja koska pääoman saanti on tiiviissä yhteydessä koko konsernin suoritukseen.

i) *Työllisyys, tuottavuus ja palkat*

- (57) Yhteisön tuotannonalan työllisyys kasvoi hieman tarkastelujaksolla ja lisääntyi yhdeksän prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus työntekijäkohtaisena tuotantomääränä mitattuna lisääntyi samalla ajanjaksolla huomattavasti, yli 80 prosenttia. Palkat nousivat vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kaiken kaikkiaan 27 prosenttia, minkä johdosta työntekijäkohtainen keskipalkka nousi 16 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

j) *Investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto*

- (58) Investoinnit lisääntyivät merkittävästi vuosina 1996–1999 ja vähenivät taas tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus osoitti, että suurin osa kyseisistä pääomakustannuksista oli yhteydessä edellä johdanto-osan 47 kappaleessa mainittuun kapasiteetin lisäämiseen ja laitteiden huoltoon.

- (59) Sijoitetun pääoman tuotto, joka ilmaistaan yhteisön tuotannonalan nettovoiton ja sen investointien nettokirjanpitoarvon välisenä suhteena, noudatti samaa suuntausta kuin kannattavuus muuttamalla positiiviseksi vuodesta 1999 alkaen ja kasvamalla 23 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

k) *Kasvu*

- (60) Kuten edellä mainitaan, tarkastelujaksolla yhteisön kulutus lähes kaksinkertaistui, mutta yhteisön tuotannonalan myyntimäärän ja markkinaosuuden osalta kehitys oli vieläkin huomattavampaa. Näin ollen yhteisön tuotannonala pystyi täysimääräisesti hyödyntämään markkinoiden kasvua.

l) Polkumyymtimarginaalin suuruus

- (61) Määritetyn polkumyymtimarginaalin suuruuden vaikutuksen osalta yhteisön tuotannonalaan (katso johdanto-osan 28 kappale) voidaan todeta, että sillä ei voi olla vaikutusta, koska tutkimusajanjaksolla tuonnin määrä oli vähäinen.

4. Päätelmät

- (62) Polkumyymntoimenpiteiden käyttöönotto Kiinan kansantasavallasta tulevassa tuonnissa vaikutti myönteisesti yhteisön tuotannonalaan, jonka heikentynyt taloudellinen tilanne pystyi elpymään. Myyntihintoja lukuun ottamatta kaikki vahingon osoittimet kehittyivät myönteisesti. Tätä kehitystä tarkasteltaessa olisi kuitenkin otettava huomioon yhteisön tuotannonalan ponnistelut tehokkuutensa parantamiseksi ja tuotantokustannustensa vähentämiseksi. Lisäksi olisi pantava merkille, että kyseisellä parannuksella yhteisön tuotannonala pääsi ainoastaan takaisin juuri ennen polkumyymntikäytännön alkamista vallinneeseen tilanteeseen.

G. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

Vahingon toistumisen todennäköisyys

- (63) Voimassa olevien toimenpiteiden päättymisen todennäköistä vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tarkasteltaessa otettiin huomioon seuraavat tekijät edellä johdanto-osan 35–38 kappaleessa esitettyjen seikkojen mukaisesti.
- (64) On olemassa selviä merkkejä siitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva tuonti jatkuu polkumyymntihintaan. Lisäksi on todennäköistä, että tuontimäärät lisääntyisivät huomattavasti, sillä kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on mahdollisuus lisätä tuotantoaan ja vientimääriään suuren käyttämättömän tuotantokapasiteettinsa vuoksi. Vaikka maailmanlaajuisen kumariinin kulutuksen ennustetaan hieman lisääntyvän seuraavan kolmen vuoden aikana, se tuskin absorboi käyttämättömän Kiinan kapasiteetin.
- (65) Kun ottaa huomioon kiinalaisten viejien vientihinnoittelun kolmansien maiden markkinoilla, joilla hinnat ovat noin 10 prosenttia alemmalla tasolla kuin yhteisön markkinoilla – erityisesti Hongkongissa, Intiassa, Japanissa ja Singaporessa –, on todennäköistä, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat alkavat toteuttaa yhteisössä aggressiivista hinnoittelua saadakseen takaisin markkinaosuutensa. Alhaiset hinnat kolmansien maiden markkinoilla osoittavat,

että kiinalaiset viejät pitävät myyntiä kyseisiin hintoihin etujensa mukaisena. Tämä puolestaan johtaisi vahingon toistumiseen, koska yhteisön tuotannonalan myyntihinnat ja myyntimäärät laskisivat, mikä taas vaikuttaisi kielteisesti kannattavuuteen.

- (66) Kiinalaiset viejät pitävät todennäköisesti myös yhteisön markkinoita kiinnostavina. Palautetaan mieleen, että yhteisön markkinat absorboivat 46 prosenttia Kiinan viennistä vuonna 1995 eli ennen nykyisin voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoa; vuonna 1999 vastaava prosenttimäärä oli 10.
- (67) Kiinan maailmanlaajuisen kokonaisviennin ja samalla ajanjaksolla Kiinasta yhteisön markkinoille suuntautuneen viennin vertailu osoittaa, että kiinalaiset viejät eivät onnistuneet löytämään sellaisia uusia markkinoita, jotka olisivat voineet korvata niiden myynnin EY:ssä. Yhteisön markkinoille suuntautuneen Kiinan viennin rajua vähentymistä (363 tonnia) vuosina 1995–1999 kompensoi ainoastaan Kiinan viennin lisääntyminen muihin kolmansiin maihin noin 100 tonnilla.
- (68) Ja koska yhteisön ja Yhdysvaltain markkinat muodostavat noin 50 prosenttia kumariinin maailmanlaajuisesta kulutuksesta ja koska Yhdysvallat on ottanut käyttöön polkumyymntoimenpiteitä kumariinin tuonnissa Kiinan kansantasavallasta, on hyvin todennäköistä, että Kiinan kansantasavallan viejät kiinnostuisivat yhteisön markkinoista, mikäli toimenpiteet kumottaisiin.
- (69) Eräs tuojia edustava järjestö väitti, että kapasiteetin olemassaolo Kiinan kansantasavallalla ei sinänsä merkitse vahingon todennäköistä toistumista.
- (70) On muistettava, että tässä tutkimuksessa olisi arvioitava polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä, mikäli toimenpiteet poistettaisiin. Vaikka Kiinan kansantasavallan suuri tuotantokapasiteetti ei sinänsä merkitse vahingollisen polkumyynnin uudelleen alkamista, se on kuitenkin tärkeä osoitin, joka olisi otettava huomioon. Kyseinen osoitin yhdessä kiinalaisten viejien käyttäytymistä muilla kolmansilla markkinoilla koskevan selvityksen ja parhailaan tapahtuvan polkumyynnin kanssa antaa viitteitä viejien todennäköisestä käyttäytymisestä, mikäli toimenpiteet kumotaan, ja tämän todennäköisistä vaikutuksista.
- (71) Edellä esitetyn perusteella katsotaan Kiinan kansantasavallasta tulevan kumariinin tuonnin aiheuttaman vahingon toistumisen olevan todennäköistä, mikäli toimenpiteet kumottaisiin.

H. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

- (72) Komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko nykyisten polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön edun määrittäminen perustui arviointiin kaikista asiaan liittyvistä etunäkökohdista, kuten tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannonalan, tuojien/kauppiain ja käyttäjien etunäkökohdista. Voidakseen arvioida toimenpiteiden voimassa pitämisen tai niistä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia komissio pyysi tietoja kaikilta edellä mainituilta asianomaisilta osapuolilta.
- (73) Palautettakoon mieleen, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei aiemmassa tutkimuksessa pidetty yhteisön edun vastaisena. Koska lisäksi nykyinen tutkimus on tarkastelu, jossa siis analysoidaan tilannetta, jossa polkumyynnitoimenpiteet ovat jo käytössä, voidaan arvioida, onko nykyisillä polkumyynnitoimenpiteillä asianomaisiin osapuoliin mahdollisesti kohtuuttoman kielteinen vaikutus.
- (74) Tällä perusteella tarkasteltiin, oliko vahingollisen polkumyynnin toistumista koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (75) Katsotaan, että jos aiemmassa tutkimuksessa käyttöönotetut polkumyynnitoimenpiteet kumottaisiin, vahingollinen polkumyynti todennäköisesti toistuisi ja yhteisön tuotannonalan tilanne, joka kohentui tarkastelujaksolla, huonontuisi.

3. Tuojujen etu

- (76) Lähetettyihin 26 kyselylomakkeeseen komission yksiköt saivat vastauksen ainoastaan yhdeltä tuojajärjestöltä.
- (77) Järjestö väitti, että polkumyynnitoimenpiteet johtivat sekä kiinalaisten että muiden kolmansien maiden tuottajien poissulkemiseen yhteisön markkinoilta ja samalla käyttäjien riippuvuuteen ainoastaan yhteisön tuottajasta.
- (78) Ensinnäkin olisi palautettava mieleen, että kumariinin maailmanmarkkinat ovat hyvin keskittyneet, ja harvoista tuottajista tuotantokapasiteetiltaan tärkeimmät sijaitsevat

Kiinassa ja yhteisössä. Tämän vuoksi mikäli toinen kyseisten alueiden tuottajista menettää markkinaosuutta, toinen todennäköisesti kasvattaa omaa markkinaosuuttaan. Muistettakoon kuitenkin, että polkumyynnitoimenpiteiden tarkoituksena ei ole rajoittaa tarjontaa, vaan palauttaa terve kilpailu yhteisön markkinoille, ja että Kiinan kansantasaavallasta peräisin olevaa kumariinia voidaan edelleen tuoda yhteisön markkinoille. Lisäksi olisi pantava merkille, että tutkimusajanjaksolla 25 prosenttia kaikesta kumariinin tuonnista tuli muista maista kuin Kiinasta, erityisesti Japanista ja Intiasta, mikä osoittaa, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä on edelleen olemassa. Koska yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen ja koska tuojien tuotevalikoimaan kuuluu kumariinin lisäksi yleensä useita muitakin kemiantuotteita, katsottiin, että toimenpiteiden voimassa pitämisen mahdolliset kielteiset vaikutukset tuojiin eivät ole pakottava syy olla jatkamatta toimenpiteiden voimassaoloa.

4. Käyttäjien etu

- (79) Vastaus kyselyyn ja/tai tietoja saatiin viideltä käyttäjältä (kyselylomakkeita lähetettiin 23).
- (80) Kyseisistä yrityksistä yksi puoltaa selkeästi toimenpiteiden jatkamista, ja yksi arvioi, että toimenpiteiden poistaminen tai niiden voimassaolon jatkaminen ei muuta sen liiketoimintaa mitenkään. Jälkimmäinen yritys painotti myös sitä, ettei toimialan edun mukaista olisi se, että yhteisön tuottaja lopettaisi tuotannon, mikäli polkumyynnillä tuleva tuonti alkaisi uudelleen.
- (81) Kaksi käyttäjää, joista vain toinen toi tarkasteltavana olevaa tuotetta asianomaisesta maasta tarkastelujaksolla, vastusti toimenpiteiden jatkamista, mutta molemmat totesivat kyselyvastauksissaan, etteivät ne oleta toimenpiteiden poistamisella tai niiden voimassaolon jatkamisella olevan mitään vaikutusta niiden liiketoimintaan.
- (82) Eräs toinenkin käyttäjä vastusti toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Kyseinen käyttäjä väitti, että kiinalaisten viejien aiheuttama kilpailu on välttämätöntä hankintavarmuuden takaamiseksi kilpailukykyiseen hintaan. Jos kilpailukykyisiä hintoja ei taattaisi, kyseinen käyttäjä siirtäisi osan hajusteiden seostuksestaan Kiinan kansantasavaltaan, mikä johtaisi työpaikkojen menetyksiin yhteisössä. Koska kuitenkin kumariini edustaa 1,5 prosenttia kyseisen käyttäjän kokonaistuotantokustannuksista, pidetään epätodennäköisenä, että tiettyjen seosten tuotanto siirrettäisiin yhteisön ulkopuolelle ainoastaan voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden jatkamisen johdosta varsinkin, kun siirtoa ei toteutettu niiden viiden vuoden aikana, jolloin toimenpiteet ovat olleet voimassa.

(83) Sama käyttäjä mainitsi myös yhteisön tuottajalla olleista vaikeuksista, jotka johtivat toimitusten merkittäviin viivästyksiin. Vaikka yhteisön tuottajalla oli tarkastelujaksolla tuotantovaikeuksia, ne johtuivat erityisistä olosuhteista (muun muassa johdanto-osan 47 kappaleessa mainitusta tuotantolaitoksen kunnostamisesta), jotka todennäköisesti eivät tule säännöllisesti toistumaan. Lisäksi toimitusongelmien vaikutuksen käyttäjiin todettiin olevan vähäpätöinen, sillä kuten johdanto-osan 40 kappaleessa mainitaan, yhteisön tuottaja pystyi tuomaan samankaltaista tuotetta korvaamaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannonsaan esiintyneen vajauksen.

(84) Edellä olevan perusteella ja koska yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen, mikä jo itsessään vaikuttaa vahvistavan, että nykyisin voimassa olevat toimenpiteet eivät vaikuttaneet huomattavan kielteisesti käyttäjien taloudelliseen tilanteeseen, käyttäjiin kohdistuvan vaikutuksen ei katsottu muodostavan pakottavaa estettä toimenpiteiden jatkamiselle, koska käyttäjiin mahdollisesti kohdistuva kielteinen vaikutus ei todennäköisesti ole merkittävämpi kuin yhteisön tuotannonalaan kohdistuva myönteinen vaikutus.

5. Kilpailunäkökohdat

(85) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että nykyiset toimenpiteet ovat johtaneet kiinalaisen kumariinin poistumiseen yhteisön markkinoilta ja samalla yhteisön tuotannonalan monopoliasemaan. Tämän vuoksi toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi yhteisön edun vastaista.

(86) Kuten edellä johdanto-osan 51 kappaleessa mainitaan, yhteisön tuotannonala kasvatti markkinaosuuttaan ja siten se pystyy hyötymään vahvasta asemasta yhteisön markkinoilla. Tässä tutkimuksessa kuitenkin määritettiin myös, että toimenpiteet mahdollistivat sen, että yhteisön tuotannonala sai takaisin sen osuuden yhteisön markkinoista, joka sillä oli ennen Kiinan polkumyöntikäytännön alkamista.

(87) Lisäksi olisi pantava merkille, että kumariinin maailmanmarkkinoille on ominaista tuottajien vähäisyys. Kyseisessä tilanteessa kilpailunäkökohtiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, koska toimenpiteillä voi olla tarjoajiin erittäin merkittävä vaikutus. Tutkimuksessa ei kuitenkaan havaittu viitteitä yhteisön tuottajan kilpailua rajoittavista toimista. Tässä yhteydessä on painotettava, että sen myyntihinnat laskivat tarkastelujaksolla. Lisäksi on edelleen olemassa useita vaihtoehtoisia kumariinin hankintalähteitä, sillä kumariinia tuodaan tai sitä voidaan tuoda monista maista, joista Japanilla ja Intialla on edelleen huomattavat osuudet yhteisön markkinoista.

(88) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että kilpailunäkökohdat eivät muodosta pakottavaa estettä toimenpiteiden voimassaolon jatkamiselle.

6. Yhteisön etua koskevat päätelmät

(89) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia, yhteisön etuun perustuvia syitä, jotka estäisivät toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen.

I. POLKUMYNTITOIMENPITEET

(90) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaiset tosiasiat ja näkökohdat, joiden perusteella oli tarkoitus suositella voimassa olevan polkumyöntitullin voimassaolon jatkamista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa. Niille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa oli mahdollista tehdä huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta. Huomautuksia, jotka olisivat antaneet aihetta muuttaa edellä mainittuja päätelmiä, ei esitetty.

(91) Edellä esitetystä seuraa, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa käytössä olevien polkumyöntitoimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja CN-koodiin 2932 21 00 (Taric-koodi 2932 21 00 10) kuuluvan kumariinin tuonnissa.

2. Tulli on 3 479 euroa tonnilta.

2 artikla

Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/12)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 192 lopull. — 2001/0098(COD)

(Komission esittämä 16 päivänä huhtikuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

(¹) EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 266.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- (2) Luonnonvaroihin, joiden harkittuun ja järkevään käyttöön perustamissopimuksen 174 artiklassa viitataan, kuuluvat öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat olennaisia energialähteitä, mutta myös suurimpia hiilidioksidipäästöjen lähteitä.
- (3) Energiatehokkuuden parantaminen muodostaa merkittävän osan niistä politiikoista ja toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen Kioton pöytäkirjassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja se olisi sisällytettävä kaikkiin lisäsitoumusten täyttämiseen tähtääviin poliittisiin ohjelmiin.
- (4) Energian kysynnän hallinta on tärkeä väline, jonka avulla yhteisö voi vaikuttaa maailmanlaajuisiin energiamarkkinoihin ja siten energian toimitusvarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (5) Neuvosto vahvisti 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 tekemissään päätelmissä ⁽¹⁾ energiatehokkuuden parantamista koskevan komission toimintasuunnitelman ja vaati, että rakennusalalla toteutetaan erityistoimenpiteitä.
- (6) Olennaisilta osin rakennuksista koostuvan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on yli 40 prosenttia; alan laajentuminen nostaa alan energian kulutusta ja siten myös alan hiilidioksidipäästöjä.
- (7) Hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta energiatehokkuutta parantamalla (SAVE) ⁽²⁾ 13 päivänä syyskuuta 1993 annetussa direktiivissä 93/76/ETY edellytetään, että jäsenvaltiot laativat ja toteuttavat energiatehokkuutta koskevia ohjelmia rakennusalalla sekä raportoivat niistä; direktiivin avulla saavutetut merkittävät edut alkavat nyt näkyä. Tarvitaan kuitenkin direktiiviä täydentävä säädös, jossa vahvistetaan nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästämahdollisuuksien saavuttamiseksi ja vähennetään jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla vallitsevia suuria eroja.
- (8) Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa direktiivissä 89/106/ETY ⁽³⁾ edellytetään, että rakennuskohteet ja niiden lämmitys-, jäähdytys- ja tuuletusjärjestelmät on suunniteltava ja rakennettava siten, että käytössä tarvittavan energian määrä on pieni kohteen ilmasto-olosuhteet ja asukkaat huomioon ottaen.
- (9) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä menetelmää, jossa otetaan huomioon lämpöeristyksen lisäksi myös muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten lämmitys/ilmastointijärjestelmät, uusiutuvien energialähteiden käyttö ja rakennuksen suunnittelu. Yhteisen lähestymistavan omaksuminen tällaiselle menettelylle, jonka suorittaa pätevä henkilöstö, auttaa osaltaan luomaan yhtäläisen toimintakentän jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalalla ja parantaa yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saisivat energiatehokkuutta koskevia tietoja.

MUUTETTU EHDOTUS

- (5) Neuvosto vahvisti 30 päivänä toukokuuta 2000 tekemissään päätelmissä 8835/2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 tekemissään päätelmissä 14000/2000 energiatehokkuuden parantamista koskevan komission toimintasuunnitelman ja vaati, että rakennusalalla toteutetaan erityistoimenpiteitä.
- (6) Valtaosan yhteisön rakennuskannasta muodostavan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on yli 40 prosenttia; alan laajentuminen nostaa alan energian kulutusta ja siten myös alan hiilidioksidipäästöjä.
- (7) Hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta energiatehokkuutta parantamalla (SAVE) ⁽¹⁾ 13 päivänä syyskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/76/ETY edellytetään, että jäsenvaltiot laativat ja toteuttavat energiatehokkuutta koskevia ohjelmia rakennusalalla sekä raportoivat niistä; direktiivin avulla saavutetut merkittävät edut alkavat nyt näkyä. Tarvitaan kuitenkin direktiiviä täydentävä säädös, jossa vahvistetaan nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästämahdollisuuksien saavuttamiseksi ja vähennetään jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla vallitsevia suuria eroja.
- (8) Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä syyskuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY ⁽²⁾ edellytetään, että rakennuskohteet ja niiden lämmitys-, jäähdytys- ja tuuletusjärjestelmät on suunniteltava ja rakennettava siten, että käytössä tarvittavan energian määrä on pieni kohteen ilmasto-olosuhteet ja asukkaat huomioon ottaen.
- (9) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä menetelmää, jossa otetaan huomioon lämpöeristyksen lisäksi muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten lämmitys/ilmastointijärjestelmät, uusiutuvien energialähteiden käyttö ja rakennuksen suunnittelu. Yhteisen lähestymistavan omaksuminen tällaiselle menettelylle, jonka suorittaa pätevä henkilöstö, auttaa osaltaan luomaan yhtäläisen toimintakentän jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalalla ja parantaa yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saisivat energiatehokkuutta koskevia tietoja.

⁽¹⁾ Neuvoston päätelmät 8835/2000 (30.5.2000) ja 14000/2000 (5.12.2000).

⁽²⁾ EYVL L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (10) Rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen pitkällä aikavälillä, ja tästä syystä uusien rakennusten olisi täytettävä energiatehokkuutta koskevat paikallisen ilmaston mukaan asetetut vähimmäisstandardit. Koska vaihtoehtoisten energiahuoltojärjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia ei yleensä tutkita täysimääräisesti, niiden toteutettavuuden järjestelmällinen arviointi on asianmukaista tietyn koon ylittävien uusien rakennusten osalta.
- (11) Tietyn koon ylittävien olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset olisi nähtävä mahdollisuutena toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi.
- (12) Tarjoamalla puolueetonta tietoa rakennusten energiatehokkuudesta niiden rakentamisen, myynnin tai vuokraamisen yhteydessä energiasertifiointi auttaa lisäämään kiinteistömarkkinoiden avoimuutta ja rohkaisee siten energiaa säästäviin investointeihin. Sen pitäisi myös helpottaa kannustinjärjestelmien käyttöä. Julkisten viranomaisten rakennusten ja rakennusten, joissa kansalaiset käyvät usein, olisi toimittava esimerkkinä siten, että niissä otettaisiin ympäristö- ja energianäkökohdat huomioon, ja tästä syystä niille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. Sisälämpötiloja koskevien virallisten suositusten ja todellisuudessa mitattujen lämpötilojen näkyville asettamisen pitäisi vähentää lämmitys-, ilmastointi- ja tuuletusjärjestelmien väärää käyttöä. Tällä tavoin vältetään tarpeetonta energiankäyttöä ja säilytetään sisätiloissa ulkoilman lämpötilaan verrattuna miellyttävä ilma.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

- (11) Tietyn koon ylittävien olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset olisi nähtävä mahdollisuutena toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi. Tarvittavien investointien olisi oltava taloudellisesti kannattavia, toisin sanoen niistä olisi kohtuullisella aikavälillä saatava tuottoa.
- (12) Tarjoamalla puolueetonta tietoa rakennusten energiatehokkuudesta niiden rakentamisen, myynnin tai vuokraamisen yhteydessä energiasertifiointi auttaa lisäämään kiinteistömarkkinoiden avoimuutta ja rohkaisee siten energiaa säästäviin investointeihin. Sertifiointimenettelyä voidaan tukea julkisesti rahoitetuilla ohjelmilla, jotta taataan tasapuoliset mahdollisuudet energiatehokkuuden parantamiseen erityisesti sosiaalipoliittisin perustein rakennetuissa tai hallinnoiduissa asuinrakennuksissa. Sen pitäisi myös helpottaa kannustinjärjestelmien käyttöä. Julkisten viranomaisten rakennusten ja rakennusten, joissa kansalaiset käyvät usein, olisi toimittava esimerkkinä siten, että niissä otettaisiin ympäristö- ja energianäkökohdat huomioon, ja tästä syystä niille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. Sisälämpötiloja koskevien virallisten suositusten ja todellisuudessa mitattujen lämpötilojen näkyville asettamisen pitäisi vähentää lämmitys-, ilmastointi- ja tuuletusjärjestelmien väärää käyttöä. Tällä tavoin olisi osaltaan myötävaikutettava siihen, että vältetään tarpeetonta energiankäyttöä ja säilytetään sisätiloissa ulkoilman lämpötilaan verrattuna miellyttävä ilma.
- (13) Viime vuosina on ollut havaittavissa, että ilmastointijärjestelmien käyttö on lisääntynyt voimakkaasti eteläisen Euroopan maissa. Tämä aiheuttaa näissä maissa huomattavia ongelmia huippukuorma-aikoina sekä nostaa sähkön kustannuksia ja rasittaa maiden energiatasetta. Keskeisenä tavoitteena olisi oltava rakennusten kesäajan lämpötehokkuutta parantavien strategioiden laatiminen. Tätä varten olisi kehitettävä edelleen passiivisia jäähdytystekniikoita, erityisesti niitä, joiden avulla voidaan parantaa sisäilmaolosuhteita sekä rakennuksia ympäröivää mikroilmastoa.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (13) Pätevän henkilöstön suorittamalla lämmityskattiloiden ja keskusilmastointijärjestelmien säännöllisellä huollolla varmistetaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko lämmitysjärjestelmän puolueeton arviointi on asianmukaista suorittaa aina, kun harkitaan järjestelmän vaihtamista kustannustehokkuuteen liittyvin perustein.
- (14) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti energiatehokkuutta koskevan standardijärjestelmän ja sen tavoitteiden perustana olevat yleiset periaatteet on vahvistettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi, jotta kukin jäsenvaltio voi valita omaan erityistilanteeseensa parhaiten soveltuvan järjestelyn. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, eikä siihen sisälly muita kuin tämän tarkoituksen kannalta välttämättömiä toimenpiteitä.

MUUTETTU EHDOTUS

- (14) Pätevän henkilöstön suorittamalla lämmityskattiloiden ja keskusilmastointijärjestelmien säännöllisellä huollolla varmistetaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko lämmitysjärjestelmän puolueeton arviointi on asianmukaista suorittaa aina, kun harkitaan järjestelmän vaihtamista kustannustehokkuuteen liittyvin perustein.
- (15) Tehokkuusstandardit EN 832 ja prEN 13790 eivät koske ilmastointi- ja valaistusjärjestelmiä; komission olisi sen vuoksi laajennettava kyseisiä standardeja niin, että ne kattaisivat myös ilmastoinnin ja valaistuksen.

Poistetaan

- (16) Jäsenvaltioiden olisi käytettävä energiatehokkuuden parantamiseksi useita eri kannustuskeinoja, kuten korkomenojen vähennyskelpoisuutta verotuksessa, matalakorkoisia lainoja sekä energiatehokkuuden sisällyttämistä julkishallinnon osto- ja hankintapolitiikan olennaiseksi osatekijäksi.
- (17) Lämmityksen, ilmastoinnin ja lämpimän veden kustannusten veloittaminen rakennusten asukkailta todellisen kulutuksen perusteella edistää energian säästämistä asumisessa. Olisi suotavaa, että rakennusten asukkaat voisivat itse säädellä omaa lämmön ja lämpimän veden kulutustaan sikäli kuin tällaiseen säätelyyn tarvittavat välineet ovat kustannustehokkaita. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon direktiivin 93/76/ETY 3 artikla sekä lisäksi neuvoston suositukset 76/493/ETY ⁽¹⁾ ja 77/712/ETY ⁽²⁾ ja neuvoston 9 päivänä kesäkuuta 1980 ⁽³⁾ ja 15 päivänä tammikuuta 1985 ⁽⁴⁾ antamat päätöslauselmat, jotka koskevat edellä mainittujen kustannusten veloittamista.

⁽¹⁾ EYVL L 140, 28.5.1976, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 295, 18.11.1977, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 149, 18.6.1980, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL C 20, 22.1.1985, s. 1.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (15) Olisi säädettävä mahdollisuudesta nopeasti mukauttaa rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmä teknii-
kan kehitykseen ja standardoinnin alalla saavutettavaan
kehitykseen.
- (14) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijai-
suusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti
energiatehokkuutta koskevan standardijärjestelmän ja sen
tavoitteiden perustana olevat yleiset periaatteet on vahvis-
tettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen
täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi,
jotta kukin jäsenvaltio voi valita omaan erityistilantee-
seensa parhaiten soveltuvan järjestelyn. Tässä direktiivissä
säädetään ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamisen
edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, eikä siihen sisälly
muita kuin tämän tarkoituksen kannalta välttämättömiä
toimenpiteitä.
- (16) Koska tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toi-
menpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytän-
töönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999
tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (1) 2 artiklassa
tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, toimenpiteistä
olisi päätettävä mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä
sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Perustetaan yhteinen sääntelykehys rakennusten energiatehok-
kuuden parantamiseksi yhteisössä ottaen huomioon ilmasto- ja
paikalliset olosuhteet

Tässä direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka koskevat:

- a) rakennusten yhtenäistetyn energiatehokkuuden yhteisen las-
kentamenetelmän yleistä kehystä,
- b) vähimmäisstandardien soveltamista uusien rakennusten
energiatehokkuuteen,
- c) vähimmäisstandardien soveltamista sellaisten suurien ole-
massa olevien rakennusten energiatehokkuuteen, joihin teh-
dään laajamittaisia korjauksia,
- d) rakennusten energiasertifiointia sekä sertifiointitodistuksen ja
muiden asiaan liittyvien tietojen näkyvää esille asettamista
julkisissa rakennuksissa ja

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

MUUTETTU EHDOTUS

- (18) Olisi säädettävä mahdollisuudesta mukauttaa nopeasti ra-
kennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmää ja tar-
kistaa säännöllisesti energiatehokkuuden vähimmäisstan-
dardeja, jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitty-
minen ja standardoinnin alalla [tulevaisuudessa] saavutet-
tava kehitys.
- (19) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijai-
suusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti
energiatehokkuutta koskevan standardijärjestelmän ja sen
tavoitteiden perustana olevat yleiset periaatteet on vahvis-
tettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen
täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi,
jotta kukin jäsenvaltio voi valita omaan erityistilantee-
seensa parhaiten soveltuvan järjestelyn. Tässä direktiivissä
säädetään ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamisen
edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, eikä siihen sisälly
muita kuin tämän tarkoituksen kannalta välttämättömiä
toimenpiteitä.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimen-
piteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä
täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta
1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (1) mu-
kaisesti,

Ei muutoksia

Tämän direktiivin tavoitteena on rakennusten energiatehokkuu-
den parantaminen yhteisössä siten, että otetaan huomioon ul-
koilmaolosuhteet ja sisäilmavaatimukset, paikalliset olosuhteet
sekä kustannustehokkuus.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

e) rakennusten lämmityskattiloiden ja keskusilmastointijärjestelmien säännöllisiä tarkastuksia sekä lämmitysjärjestelmän arviointia rakennuksissa, joissa lämmityskattilat ovat yli 15 vuotta vanhoja.

2 artikla

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

1. *rakennus*: rakennus kokonaisuudessaan tai asuntoalalla ne rakennuksen osat, jotka on suunniteltu käytettäväksi erikseen, kuten huoneistot tai paritalot,
2. *rakennuksen energiatehokkuus*: yhtenä tai useampana lukuna, joiden laskennassa on otettu huomioon eristys, järjestelmien ominaisuudet, suunnittelu ja sijainti, oma energiantuotanto sekä muut tekijät, jotka vaikuttavat energian nettokysyntään ilmaistu rakennuksen kokonaisenergiatehokkuus,
3. *rakennuksen energiatehokkuuden vähimmäisstandardi*: rakennuksen energiatehokkuutta koskeva säännelty vähimmäisvaatimus,
4. *rakennuksen energiatehokkuustodistus*: virallisesti tunnustettu todistus, jossa ilmoitetaan liitteessä vahvistetun menetelmän mukaisesti suoritettujen rakennuksen energiatehokkuuden laskennan tulokset,
5. *julkiset rakennukset*: julkisten viranomaisten rakennukset ja rakennukset, joissa kansalaiset käyvät ja joita kansalaiset käyttävät usein, esimerkiksi koulut, sairaalat, julkisen liikenteen rakennukset, sisäliikuntahallit, uimahallit ja vähittäiskaupan rakennukset, jotka ovat kooltaan yli 1 000 m²,
6. *yhdistetty lämmön ja sähkön tuotanto*: primääripolttoaineiden samanaikainen konversio mekaaniseksi energiaksi tai sähköksi ja lämmöksi,
7. *ilmastointijärjestelmä*: laitteet, jotka on suunniteltu jäähdyttämään ja käsittelemään ympäröivää ilmaa,
8. *lämmityskattila*: lämmityskattilan rungosta ja polttimesta muodostuva yksikkö, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö veteen,
9. *nimellishyötyteho (kilowatteina ilmaistuna)*: valmistajan vahvistama ja takaama suurin mahdollinen lämpöarvo, joka voidaan tuottaa jatkuvassa käytössä valmistajan ilmoittamalla hyötyteholla,

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

1. *rakennus*: katettu seinällinen rakenne, jonka sisäilman säätelyyn käytetään energiaa; "rakennus" voi tarkoittaa rakennusta kokonaisuudessaan tai rakenteen osia, jotka on suunniteltu tai muutettu käytettäväksi erikseen,
2. *rakennuksen energiatehokkuus*: rakennuksen kokonaisenergiataloudellisuus, joka ilmenee erilaisiin rakennuksen käyttöön liittyviin tarkoituksiin, kuten lämmitykseen, veden lämmitykseen, jäähdytykseen, tuuletukseen tai valaistukseen, tarvittavaksi arvioituna ja tosiasiallisesti kulutettuna suhteellisena energiamääränä. Tämä määrä on ilmaistava yhtenä tai useampana lukuna, joiden laskennassa on otettu huomioon tekijät, jotka vaikuttavat energian tarpeeseen, eli eristys, ilmatiiviys, tekniset ja asennusominaisuudet, ilmastollisiin näkökohtiin liittyvä suunnittelu ja sijainti, aurinvalon määrä ja käyttö, ympäröivien rakenteiden vaikutus, oma energiantuotanto ja uusiutuvan energian tuotanto sekä muut tekijät, mukaan luettuna sisäilma,

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

10. *hyötyteho (prosentteina ilmaistuna)*: lämmityskattilan veteen siirretyn lämpötuloksen sekä tuotteen, jonka lämpöarvo on alhaisempi kuin polttoaineen vakiopaine, ja polttoainemäärää ja aikayksikköä kohti ilmaistun kulutuksen välinen suhde,
11. *lämpöpumppu*: laite, joka ottaa lämpöä ympäröivästä ympäristöstä ja toimittaa sen säädeltyyn ympäristöön.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmä, jonka yleinen kehys esitetään liitteessä

Menetelmää ja sen määritelmää on kehitettävä edelleen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella ja yksinkertaisella tavalla, ja siihen saattaa sisältyä CO₂-päästöjen osoitin.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännölliseen käyttöön tarkoitetut uudet rakennukset täyttävät energiatehokkuutta koskevat vähimmäisstandardit, jotka on laskettu liitteen menetelmäkehysten mukaisesti.

Näiden standardien on sisällettävä sisäilmalle asetetut yleiset vaatimukset, jotta voitaisiin välttää mahdolliset negatiiviset vaikutukset kuten esimerkiksi riittämätön ilmanvaihto. Nämä energiatehokkuutta koskevat standardit on ajantasaistettava vähintään viiden vuoden välein, jotta ne vastaavat rakennusalan tekniikan kehitystä. Jäsenvaltiot voivat jättää näiden vaatimusten ulkopuolelle historialliset rakennukset, väliaikaiset rakennukset, teollisuuslaitokset, korjaamot ja asuinrakennukset, joita ei käytetä tavallisina asuintoina.

MUUTETTU EHDOTUS

10. *hyötyteho (prosentteina ilmaistuna)*: kattilaveteen siirtyneen lämpömäärän suhde polttoaineen vakiopaineisen nettolämpöarvon ja aikayksikköä kohden ilmaistun polttoaineenkulutuksen tuloon,

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmää, joka perustuu liitteessä olevassa A osassa esitettyyn yleiseen kehykseen.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava selkeällä ja yksinkertaisella tavalla, ja siihen voi sisältyä CO₂-päästöjen indikaattori.

2. Edellä mainitun kehyksen 1 ja 2 kohta on mukautettava tekniikan kehitykseen 12 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Tällaisessa mukauttamisessa on otettava huomioon kansallisella tasolla sovellettavat standardit ja normit, jotka voivat hyödyllisellä tavalla edistää parhaiden käytänteiden käyttöä yhteisössä.

Poistetaan

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännölliseen käyttöön tarkoitetut uudet rakennukset täyttävät energiatehokkuutta koskevat vähimmäisstandardit, jotka on laskettu liitteessä olevassa A osassa esitetyn yleisen kehyksen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat vaatimuksia määrittäessään tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä. Näissä vaatimuksissa on otettava huomioon yleiset sisäilmaolosuhteet, jotta voitaisiin välttää mahdolliset haittavai-
kutukset; lisäksi on otettava huomioon parhaat käytänteet.

Näitä energiatehokkuutta koskevia vaatimuksia on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti enintään viiden vuoden välein ja ne on tarvittaessa ajantasaistettava siten, että ne vastaavat tekniikan kehitystä rakennusala-

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten uusien rakennusten osalta, joiden kokonaispinta-ala on yli 1 000 m², että uusiutuvien energialähteiden käyttöön, yhdistettyyn lämmön ja sähkön tuotantoon, kaukolämpöön tai tietyissä olosuhteissa lämpöpumppujen käyttöön perustuvien hajautettujen energiahuoltojärjestelmien asentamisen tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus arvioidaan ennen rakennusluvan myöntämistä. Arvioinnin tulosten on oltava kaikkien asianomaisten saatavilla tuloksiin tutustumista varten.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten olemassaolevien rakennusten energiatehokkuus, jotka ovat kokonaispinta-alaltaan yli 1 000 m², saatetaan korjausten yhteydessä ajan tasalle siten, että rakennukset täyttävät energiatehokkuutta koskevat vähimmäisstandardit, jos tämä on teknisesti toteutettavissa ja tarkoittaa kustannustehokkaiden investointien tekemistä, toisin sanoen jos lisäkustannukset ovat nykyisellä lainauksen keskikorolla kuolettavissa kahdeksan vuoden kuluessa kertyneenä energian säästönä.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää määrittämättä tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

- a) rakennukset ja monumentit, joita suojellaan virallisesti osana suojelukohteeksi määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, jos niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi vaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä,
- b) rakennukset, joissa harjoitetaan uskontoa ja uskonnollisia menoja,
- c) väliaikaiset rakennukset, joiden suunniteltu käyttöaika on enintään kaksi vuotta, teollisuuslaitokset, työpajat ja muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maatalorakennukset, joissa energian tarve on alhainen, sekä muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maatalorakennukset, joita käytetään alalla, jota koskee kansallinen alakohtainen energiatehokkuussopimus,
- d) asuinrakennukset, jotka on tarkoitettu käytettäväksi alle neljän kuukauden ajan vuodessa,
- e) yksittäiset rakennukset, joiden hyötypinta-ala on yhteensä alle 50 m².

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten uusien rakennusten osalta, joiden kokonaispinta-ala on yli 1 000 m², että uusiutuvien energialähteiden käyttöön, yhdistettyyn lämmön ja sähkön tuotantoon, kaukolämpöön tai tietyissä olosuhteissa lämpöpumppujen käyttöön perustuvien hajautettujen energiahuoltojärjestelmien asentamisen tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus arvioidaan ennen rakennusluvan myöntämistä. Arvioinnin tulosten on oltava kaikkien asianomaisten saatavilla tuloksiin tutustumista varten.

Poistetaan

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun hyötypinta-alaltaan yhteensä yli 1 000 m²:n rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia, näiden rakennusten energiatehokkuutta parannetaan siten, että ne täyttävät vähimmäisvaatimukset, sikäli kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa ja vaadittava investointi on taloudellisesti kannattava.

Jäsenvaltioiden on johdettava nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset niiden energiatehokkuutta koskevien vaatimusten pohjalta, jotka määritetään rakennuksille 3 artiklan mukaisesti.

Vaatimukset voidaan määrittää joko koko korjatulle rakennukselle tai sen energiaa kuluttaville järjestelmille tai osille, kun ne kuuluvat rajatun ajanjakson aikana toteutettavan korjauksen piiriin, siten, että tavoitteena on rakennuksen kokonaisenergiatehokkuuden parantaminen.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Tätä periaatetta sovelletaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa korjausten kokonaiskustannukset ovat yli 25 % rakennuksen nykyisestä vakuutusarvosta.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennuksia rakennettaessa, myytäessä tai vuokrattaessa energiatehokkuutta koskeva todistus, joka saa olla enintään viisi vuotta vanha, asetetaan mahdollisen ostajan tai vuokralaisen saataville.

Jäsenvaltiot saavat jättää tämän vaatimuksen ulkopuolelle historialliset rakennukset, väliaikaiset rakennukset, teollisuuslaitokset, korjaamot ja asuinrakennukset, joita ei käytetä tavallisina asuintoina.

2. Rakennuksen energiatehokkuutta koskevassa todistuksessa on annettava olennaisia tietoja rakennuksen tuleville käyttäjille. Todistuksessa on esitettävä vertailuarvoja, kuten nykyisiä laillisia standardeja ja parhaita käytäntöjä, jotta kuluttajat voivat vertailla ja arvioida rakennuksen energiatehokkuutta.

Todistukseen on liitettävä suosituksia energiatehokkuuden parantamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että julkisissa rakennuksissa energiatehokkuutta koskeva todistus, joka saa olla enintään viisi vuotta vanha, asetetaan näkyvälle paikalle, josta se on helposti kansalaisten nähtävissä.

Julkisissa rakennuksissa on lisäksi asetettava selvästi näkyville seuraavat tiedot:

- a) sisälämpötilojen vaihteluväli ja tarvittaessa asiaan liittyvät muut ilmastotekijät, kuten suhteellinen kosteus, joista viranomaiset ovat antaneet suosituksensa kyseisen tyyppiselle rakennukselle,
- b) nykyinen sisälämpötila ja muut asiaan liittyvät ilmastotekijät, jotka osoitetaan luotettavan laitteen (luotettavien laitteiden) avulla.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa korjausten kokonaiskustannukset ovat yli 25 % rakennuksen nykyisestä vakuutusarvosta.

Ei muutoksia

Samaan rakennukseen kuuluvien, erilliseen käyttöön tarkoitettujen huoneistojen tai yksikköjen sertifiointi voi perustua:

- a) koko rakennuksen yhteissertifiointiin, kun erillisistä huoneistoista koostuva rakennus on varustettu yhteisellä lämmitysjärjestelmällä,
- b) jonkin toisen samaan rakennukseen kuuluvan ja sen kanalta edustavan huoneiston arviointiin.

Jäsenvaltiot saavat jättää ensimmäisen alakohdan soveltamisen ulkopuolelle 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut luokat.

2. Rakennuksen energiatehokkuutta koskevassa todistuksessa on esitettävä tietoa viitearvojen, kuten voimassa olevien laissa säädettyjen vaatimusten sekä vertailuarvojen, muodossa, jotta kuluttajat voivat vertailla ja arvioida rakennuksen energiatehokkuutta.

Ei muutoksia

Tietoja ja suosituksia voidaan muuttaa 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä toimenpiteistä yli 10 kW:n nimellishyötytehon lämmityskattiloiden säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi liitteen vaatimusten mukaisesti

Näitä vaatimuksia kehitetään ja määritellään edelleen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä sellaisten keskusilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi, joiden hyötyteho on yli 12 kW, liitteen vaatimusten mukaisesti. Näitä vaatimuksia kehitetään ja määritellään edelleen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten sertifiointista sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksesta on vastuussa pätevä ja riippumaton henkilöstö.

MUUTETTU EHDOTUS

Jäsenvaltioiden on säädettävä toimenpiteistä:

- a) nimellishyötyteholtaan yli 10 kW:n lämmityskattiloiden säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi liitteessä olevan B osan vaatimusten mukaisesti,
- b) nimellishyötyteholtaan yli 12 kW:n keskusilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi liitteessä olevan C osan vaatimusten mukaisesti.

Näitä vaatimuksia muutettaessa on noudatettava 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

Poistetaan

8 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten sertifiointiin, siihen liittyvien suositusten laadinnan sekä lämmityskattiloiden ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen suorittavat – riippumatta siitä, onko tarkastuksen tekijä julkinen elin tai auktorisoitu yksityinen tarkastuslaitos – puolueettomasti toimivat pätevät ja/tai valtuutetut asiantuntijat.

9 artikla

Komissio, jota avustaa 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea, arvioi tätä direktiiviä viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta direktiivin soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia muutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Osana tätä arviointia komissio pohtii:

- a) toimenpiteitä, joilla olemassa olevat rakennukset, joiden kokonaispinta-ala on alle 1 000 m², voidaan niihin tehtävien korjausten yhteydessä saattaa 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisiksi,
- b) yleisiä kannustimia, joiden avulla voitaisiin edistää energiatehokkuutta parantavia investointeja sellaisiin rakennuksiin, joihin ei tehdä laajamittaisia korjauksia, siten, että sovitetaan yhteen vuokranantajien vai vuokralaisten erilaiset etunäkökohdat.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

10 artikla

Mahdolliset muutokset, jotka ovat tarpeen liitteen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on vahvistettava 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

11 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 92/75/ETY⁽¹⁾ 10 artiklalla perustettu komitea (jäljempänä "komitea"), joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä, ottaen huomioon kyseisen päätöksen 7 ja 8 artiklan säännökset.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

MUUTETTU EHDOTUS

10 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla rakennusten käyttäjille tiedotetaan eri menetelmistä ja keinoista energiatehokkuuden parantamiseksi.

Komissio auttaa jäsenvaltioita toteuttamaan tällaisia tiedotuskampanjoita, jotka voivat sisältyä yhteisön ohjelmiin.

11 artikla

Mahdolliset muutokset, jotka ovat tarpeen liitteen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on vahvistettava 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

12 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 92/75/ETY⁽¹⁾ 10 artiklalla perustettu komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 7 ja 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [päivämäärä lisätään myöhemmin].

Ei muutoksia

14 artikla

Ei muutoksia

15 artikla

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

LIITE

A. Rakennusten energiatehokkuuden laskennan kehys (3 artikla)

Ei muutoksia

1. Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmässä on yhdistettävä seuraavat näkökohdat:

- a) rakennuksen kuoren ja laitteiden lämpöeristys
- b) lämmityslaitteet ja lämpimän veden jakelu
- c) ilmastointilaitteet
- d) tuuletusjärjestelmä
- e) valaistusjärjestelmä
- f) talojen ja asuntojen sijainti ja suunta

g) sisäilmaolosuhteet

h) elementit, tuotteet tai komponentit, joiden lämpö- tai energiaominaisuudet on määritetty rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 89/106/ETY puitteissa vahvistetun menetelmän tai – jos eurooppalaisia standardeja ei vielä ole – kansallisten standardien mukaisesti.

2. Laskennassa on otettava huomioon seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:

Ei muutoksia

- a) aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät
- b) yhdistetyllä lämmön ja sähkön tuotannolla ja/tai kaukolämpöjärjestelmillä tuotettu sähkö

3. Laskentatarkoituksia varten rakennukset olisi jaettava vähintään seuraaviin luokkiin:

- a) yhden asunnon asuinrakennukset
- b) kahden tai useamman asunnon asuinrakennukset
- c) toimistot
- d) koulutusrakennukset
- e) sairaalat
- f) hotellit ja ravintolat

g) urheilulaitokset

g) tukku- ja vähittäiskaupan rakennukset

h) tukku- ja vähittäiskaupan rakennukset

h) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset

i) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

B. Lämmityskattiloiden tarkastusvaatimukset (artikla 7)

Lämmityskattiloiden tarkastuksessa on otettava huomioon energiankulutus ja hiilidioksidipäästöjen rajoittaminen.

Sellaiset lämmityskattilat, joiden hyötyteho on yli 100 kW, on tarkastettava vähintään joka toinen vuosi.

Sellaisten lämmitysjärjestelmien osalta, joiden lämmityskattiloiden nimellishyötyteho on yli 10 kW ja joiden lämmityskattilat ovat yli 15 vuotta vanhoja, jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä koko lämmitysjärjestelmän tarkastamiseksi yhdellä kerralla. Tähän tarkastukseen sisältyy lämmityskattilan tehon arviointi täydellä ja osittaisella kuormituksella ja lämmityskattilan koon arviointi rakennuksen lämmitysvaatimuksiin verrattuna, ja sen perusteella toimivaltaiset viranomaiset antavat käyttäjille neuvoja lämmityskattiloiden vaihtamisesta ja vaihtoehtoisista ratkaisuista.

C. Keskusilmastointijärjestelmien tarkastusvaatimukset (artikla 7)

Keskusilmastointijärjestelmän tarkastuksessa on otettava huomioon energiankulutus ja hiilidioksidipäästöjen rajoittaminen.

Tähän tarkastukseen sisältyy ilmastointijärjestelmän tehon arviointi täydellä ja osittaisella kuormituksella ja järjestelmän koon arviointi rakennuksen jäähdytysvaatimuksiin verrattuna, ja sen perusteella toimivaltaiset viranomaiset antavat käyttäjille neuvoja ilmastointijärjestelmän tehon mahdollisesta parantamisesta tai järjestelmän vaihtamisesta ja vaihtoehtoisista ratkaisuista.

MUUTETTU EHDOTUS

B. Lämmityskattiloiden tarkastusvaatimukset (7 artiklan a alakohta)

Ei muutoksia

C. Keskusilmastointijärjestelmien tarkastusvaatimukset (7 artiklan b alakohta)

Ei muutoksia

Ehdotus neuvoston asetukseksi komission päätösten N:o 2277/96/EHTY ja N:o 1889/98/EHTY nojalla käyttöön otettuja polkumyynnin ja tukien vastaisia toimenpiteitä sekä kyseisten päätösten mukaisia, vireillä olevia polkumyynnin ja tukien vastaisia tutkimuksia, valituksia ja hakemuksia koskevista siirtymäkauden säännöksistä

(2002/C 203 E/13)

KOM(2002) 194 lopull.

(Komission esittämä 16 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) perustamissopimuksen, jäljempänä "EHTY-sopimus", voimassaolo päättyy 23 päivänä heinäkuuta 2002.

(2) Nykyisin EHTY-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet kuuluvat 24 päivästä heinäkuuta 2002 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan.

(3) Komissio on ottanut käyttöön polkumyynnitoimenpiteitä polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta tehdyn komission päätöksen N:o 2277/96/EHTY ⁽¹⁾, jäljempänä "polkumyynnin peruspäätös", nojalla. Toimenpiteet on yleensä otettu käyttöön viisivuotiskaudeksi polkumyynnin peruspäätöksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Jotkin näistä toimenpiteistä, jäljempänä "EHTY-polkumyynnitoimenpiteet", eivät kuitenkaan ole EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä olleet voimassa koko viisivuotiskautta. Jotkin polkumyynnin peruspäätöksen nojalla vireille pannut tutkimukset saattavat niin ikään olla kesken EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä, jäljempänä "vireillä olevat polkumyynnitutkimukset". Joidenkin polkumyynnin peruspäätöksen säännösten nojalla jätettyjen valitusten tai muiden tutkimuksen vireillepanoa koskevien hakemusten käsittely saattaa myös olla kesken EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä, jäljempänä "vireillä olevat polkumyynnitutkimushakemukset".

(4) Tämän vuoksi on aiheellista antaa säännökset, joilla mahdollistetaan EHTY-polkumyynnitoimenpiteiden soveltamisen jatkaminen EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyttyä polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽²⁾, jäljempänä "polkumyynnin perusasetus", mukaisesti, ja soveltaa siitä eteenpäin kyseisiin toimenpiteisiin polkumyynnin perusasetuksen säännöksiä. EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä mahdollisesti kesken olevia polkumyynnitutkimuksia olisi jatkettava ja ne olisi päätettävä polkumyynnin perusasetuksen säännösten mukaisesti, ja kyseisiin tutkimuksiin perustuviin mahdollisiin polkumyynnitoimenpiteisiin olisi sovellettava polkumyynnin perusasetuksen säännöksiä. Samoin myös vireillä oleviin polkumyynnitutkimushakemuksiin olisi EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyttyä sovellettava polkumyynnin perusasetuksen säännöksiä.

(5) Tässä yhteydessä on syytä muistaa että polkumyynnintä koskevan peruspäätöksen säännökset käytännöllisesti katsoen vastaavat täysin, yhteisön päätöksentekomenettelystä annettuja säännöksiä lukuun ottamatta, polkumyynnin perusasetuksen säännöksiä.

(6) Komissio on myös ottanut käyttöön tasoitustoimenpiteitä muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta tehdyn komission päätöksen N:o 1889/98/EHTY ⁽³⁾, jäljempänä "tukien vastainen perusasetus", nojalla. Toimenpiteet on yleensä otettu käyttöön viisivuotiskaudeksi tukien vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä jotkin näistä toimenpiteistä, jäljempänä "EHTY-tasoiitustoimenpiteet", eivät kuitenkaan ole vielä olleet voimassa koko viisivuotiskautta. Jotkin tukien vastaisen peruspäätöksen nojalla vireille pannut tutkimukset saattavat niin ikään olla EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä vielä kesken, jäljempänä "vireillä olevat tukien vastaiset tutkimukset". Joidenkin tukien vastaisen peruspäätöksen säännösten nojalla jätettyjen valitusten tai muiden tutkimuksen vireillepanoa koskevien hakemusten käsittely saattaa myös olla kesken EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä, jäljempänä "vireillä olevat tukien vastaisia tutkimusta koskevat hakemukset".

⁽¹⁾ EYVL L 308, 29.11.1996, s. 11. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä N:o 435/2001/EHTY (EYVL L 63, 3.3.2001, s. 14).

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin sen viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽³⁾ EYVL L 245, 4.9.1998, s. 3.

- (7) Tämän vuoksi on aiheellista antaa myös säännökset, joilla mahdollistetaan EHTY-tasoitustoimenpiteiden soveltamisen jatkaminen EHTY-sopimuksen voimassaolon päätyttyä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalla tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾, jäljempänä tukien vastainen perusasetus, mukaisesti, ja soveltaa siitä eteenpäin kyseisiin toimenpiteisiin tukien vastaisen perusasetuksen säännöksiä. EHTY-sopimuksen voimassaolon päättyessä mahdollisesti kesken olevia tukien vastaisia tutkimuksia olisi jatkettava ja ne olisi päätettävä tukien vastaisen perusasetuksen säännösten mukaisesti, ja kyseisiin tutkimuksiin perustuviin mahdollisiin tasoitustoimenpiteisiin olisi sovellettava tukien vastaisen perusasetuksen säännöksiä. Samoin myös vireillä oleviin tukien vastaista tutkimusta koskeviin hakemuksiin olisi EHTY-sopimuksen voimassaolon päätyttyä sovellettava tukien vastaisen perusasetuksen säännöksiä.
- (8) Tässä yhteydessä on syytä muistaa että tukien vastaisen peruspäätöksen säännökset käytännöllisesti katsoen vastaavat täysin, yhteisön päätöksentekomenettelystä annettuja säännöksiä lukuun ottamatta, tukien vastaisen perusasetuksen säännöksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Polkumyynnitoimenpiteet, jotka on otettu käyttöön komission päätöksen N:o 2277/96/EHTY nojalla ja jotka ovat voimassa 23 päivänä heinäkuuta 2002 (liitteessä I mainitut polkumyynnitoimenpiteet), pysyvät edelleen voimassa ja niihin sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 säännöksiä.
2. Laskettaessa, minä päivänä liitteessä I mainittujen polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolo neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti päättyy, huomioon on otettava kyseisten toimenpiteiden alkuperäinen voimaantulopäivä.
3. Tutkimukset, jotka on pantu vireille komission päätöksen N:o 2277/96/EHTY nojalla ja jotka ovat 23 päivänä heinäkuuta

2002 edelleen kesken, sekä mahdolliset valitukset ja tutkimuksen vireillepanoa koskevat hakemukset, joiden käsittely on kyseisenä päivänä vielä kesken, pysyvät edelleen voimassa ja niihin sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 säännöksiä. Mahdollisiin tällaiseen vireillä olevaan polkumyynnitutkimukseen, valitukseen tai hakemukseen perustuviin polkumyynnitoimenpiteisiin sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 säännöksiä.

2 artikla

1. Tasoitustoimenpiteet, jotka on otettu käyttöön komission päätöksen N:o 1898/98/EHTY nojalla ja jotka ovat edelleen voimassa 23 päivänä heinäkuuta 2002 (liitteessä II mainitut tasoitustoimenpiteet), pysyvät edelleen voimassa, ja niihin sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 säännöksiä.
2. Laskettaessa, minä päivänä liitteessä II mainittujen, tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolo neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti päättyy, huomioon on otettava kyseisten toimenpiteiden alkuperäinen voimaantulopäivä.

3. Tutkimukset, jotka on pantu vireille komission päätöksen N:o 1898/98/EHTY nojalla ja jotka ovat 23 päivänä heinäkuuta 2002 edelleen kesken, sekä mahdolliset valitukset ja tutkimuksen vireillepanoa koskevat hakemukset, joiden käsittely on kesken 23 päivänä heinäkuuta 2002, pysyvät edelleen voimassa ja niihin sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 säännöksiä. Mahdollisiin tällaiseen vireillä olevaan tukien vastaiseen tutkimukseen, valitukseen tai hakemukseen perustuviin tasoitustoimenpiteisiin sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 säännöksiä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

LIITE I

23. heinäkuuta 2002 voimassa olevat EHTY-polkumyyntitoimenpiteet

Tuote	Asetus	CN-koodi (Taric-koodi)	Alkuperä	Valmistajat (Taric-lisäkoodi)	Tulli
Kivihiilikoksi, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappa-leina	Komission päätös N:o 2730/2000/EHTY, 14.12.2000 (EYVL L 316, 15.12.2000)	ex 2704 00 19 (2704 00 19 10)	Kiinan kansantasavalta	Kaikki yritykset	32,6 euroa nettokuivapaino-tonnilta
Levyvalmisteet, rautaa tai seostamatonta terästä (kuumavalssatut, kelatut)	Komission päätös N:o 283/2000/EHTY, 4.2.2000 (EYVL L 31, 5.2.2000) (oikaistu päätöksellä N:o 2009/2000/EHTY, 22.9.2000) (EYVL L 240, 23.9.2000) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä N:o 1357/2001/EHTY, 4.7.2001 (EYVL L 182, 5.7.2001)	7208 10 00 7208 25 00 7208 26 00 7208 27 00 7208 36 00 7208 37 10 7208 37 90 7208 38 10 7208 38 90 7208 39 10 7208 39 90	Bulgaria	Kaikki yritykset (A999) Kremikovtzi Corp. (A082)	7,5 % Sitoumus
			Intia	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078) Kaikki muut yritykset (A999) Essar Steel Ltd. (A083) Steel Authority of India Ltd. (A084) Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270) Ispat Industries Ltd. (A204)	0 10,7 % Sitoumus/1,5 % Sitoumus/11,5 % 18,1 % Sitoumus/15 %
			Etelä-Afrikka	Iscor Ltd. (A079) Kaikki muut yritykset (A999) Highveld Steel & Vanadium Corp. (A085)	5,2 % 37,8 % Sitoumus
			Taiwan	China Steel Corp. (A080) Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A081) Kaikki muut yritykset (A999)	2,7 % 2,1 % 24,9 %
			Jugoslavian liittotasavalta	Kaikki yritykset	15,4 %
			Suuntaisrakeiset levyvalmisteet, sähköteknistä terästä	Komission päätös N:o 303/96/EHTY, 19.2.1996 (EYVL L 42, 20.2.1996)	7225 11 00 7226 11 10
Kuumavalssatut levyvalmisteet, seostamatonta terästä (kvarttolevyt)	Komission päätös N:o 1758/2000/EHTY, 9.8.2000 (EYVL L 202, 10.8.2000)	ex 7208 51 30 (7208 51 30 10) ex 7208 51 50 (7208 51 50 10) ex 7208 51 91 (7208 51 91 10) ex 7208 51 99 (7208 51 99 10) ex 7208 52 91 (7208 52 91 10)	Kiinan kansantasavalta	Kaikki yritykset	8,1 %
			Intia	Kaikki yritykset (A999) Steel Authority of India (A178)	22,3 % Sitoumus
			Romania	Sidex SA (A069) Kaikki muut yritykset (A999) Sidex Trading SRL (A179) Metalexportimport SA (A179) Metanef SA (A 179) Metagrime Business Group SA (A179) Uzinsider SA (A179) Uzinexport SA (A179) Shiral Trading Impex SRL (A179) Metaltrade International '97 SRL (A179) Romilexim Trading Limited SRL (A179) Metal SA (A179)	5,7 % 11,5 % Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus Sitoumus

LIIITE II

23. heinäkuuta 2002 voimassa olevat EHTY-tuotteita koskevat tukien vastaiset toimenpiteet

Tuote	Asetus	CN-koodi	Alkuperä	Valmistajat ja/tai Taric-koodi (Taric-lisäkoodi)	Tulli
Levyvalmisteet, rautaa tai seostamatonta terästä (kuumavalssatut, kelatut)	Komission päätös N:o 284/2000/EHTY, 4.2.2000 (EYVL L 31, 5.2.2000), oikaistu komission päätöksellä N:o 2071/2000/EHTY, 29.9.2000 (EYVL L 246, 30.9.2000)	7208 10 00	Intia	Essar Steel Ltd. (A119)	4,9 %
		7208 25 00		The Steel Authority of India Ltd. (A120)	12,3 %
		7208 26 00		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A121)	6,4 %
		7208 27 00		Kaikki muut yritykset (A999)	13,1 %
		7208 36 00		Essar Steel Ltd. (A083)	Sitoumus
		7208 37 10		The Steel Authority of India Ltd. (A084)	Sitoumus
		7208 37 90		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075)	Sitoumus
		7208 38 10			
		7208 38 90			
		7208 39 10			
		7208 39 90			
			Taiwan	China Steel Corp. (A071)	4,4 %
				Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A072)	0
				Kaikki muut yritykset (A999)	4,4 %

Ehdotus neuvoston asetukseksi riittämättömiä vaateita koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen käyttöönotosta

(2002/C 203 E/14)

KOM(2002) 159 lopull. — 2002/0090(CNS)

(Komission esittämä 18 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää yhteisöä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tätä varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Neuvosto hyväksyi 3 päivänä joulukuuta 1998 neuvoston ja komission toimintasuunnitelman parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta (Wienin toimintasuunnitelma) ⁽¹⁾.
- (3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen olevan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi.
- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽²⁾. Ohjelmaan sisältyy ensimmäisessä vaiheessa eksekvatuurimenettelyn poistaminen, toisin sanoen riittämättömiä vaateita koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen luominen.
- (5) "Riittämättömien vaateiden" käsitteen olisi katettava tilanteet, joissa velkoja, jos velallinen ei ole todistettavasti kiistänyt rahallisen vaateen laatua tai suuruutta, on saanut

tuomioistuimen päätöksen kyseistä velallista vastaan tai täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan, joka edellyttää velallisen nimenomaista suostumusta, olipa se tuomioistuimen hyväksymä sovinto tai virallinen asiakirja.

- (6) Täytäntöönpanoa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomio on annettu, olisi nopeutettava ja yksinkertaistettava poistamalla välivaiheen toimenpiteet, jotka on toteutettava ennen täytäntöönpanoa siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan. Tuomiota, jonka tuomion antanut tuomioistuin on vahvistanut eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, olisi käsiteltävä täytäntöönpanossa ikään kuin se olisi annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan.
- (7) Tällainen menettely tarjoaisi lisäksi huomattavia etuja tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 ⁽³⁾ säädettyyn eksekvatuurimenettelyyn verrattuna, koska tässä uudessa menettelyssä ei tarvita toisen jäsenvaltion oikeuslaitoksen osallistumista, josta aiheutuu viivästystä ja kuluja. Yleensä ei myöskään tarvitsisi kääntää, koska käytetään monikielisiä vakioituja todistuslomakkeita.
- (8) Jos jäsenvaltion tuomioistuin on antanut riittämättömää vaadetta koskevan tuomion velallisen osallistumatta tuomioistuinmenettelyyn, tutkimista koskevien vaatimusten poistaminen täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa olisi erottamattomasti yhteydessä siihen ja riippuvainen siitä, että vastaajan oikeuksien suojalla on riittävät takeet.
- (9) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Asetuksessa pyritään erityisesti takaamaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa tunnustetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden kunnioittaminen kaikilta osin.
- (10) Tuomioon johtavia tuomioistuinmenettelyjä koskevista vähimmäisvaatimuksista olisi säädettävä, jotta voidaan varmistaa, että velallinen saa riittävän ajoissa ja sellaisella tavalla, että hänen on mahdollista valmistautua vastaamaan asiassa, tiedon itseään koskevasta oikeudenkäynnistä, häneltä edellytetyistä aktiivisesta osallistumisesta oikeudenkäyntiin kyseisen vaateen riittämättömäksi sekä poisjäännin seurauksista.

⁽¹⁾ EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (11) Koska jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja riita-asioita koskeissa säännöissä ja erityisesti asiakirjojen tiedoksiantoa koskeissa säännöissä, näille vähimmäisvaatimuksille annettavan itsenäisen määritelmän on oltava täsmällinen ja yksityiskohtainen. Varsinkaan mitään tiedoksiantotapaa, joka perustuu oikeudelliseen olettamukseen tai todistamattomaan otaksumaan näiden vähimmäisvaatimusten täytymisestä, ei voida pitää riittävänä, jotta tuomio vahvistettaisiin eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi.
- (12) Tuomioistuimille, joilla on toimivalta suorittaa tuomioon johtavia tuomioistuinmenettelyjä, olisi annettava tehtäväksi tutkia, onko menettelyä koskevia vähimmäisvaatimuksia noudatettu kaikilta osin ennen kuin ne antavat eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavan vakimuotoisen todistuksen, josta tämän tutkinta ja tutkinnan tulos käy selväksi.
- (13) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön yhteisössä antaa jäsenvaltion tuomioistuimelle perusteet uskoa, että kaikki eurooppalaista täytäntöönpanomääräystä koskevat ehdot ovat täyttyneet, jotta tuomio voidaan panna täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa tarkastamatta asiaa oikeudellisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on määrää panna täytäntöön, onko menettelyä koskevia vähimmäisvaatimuksia sovellettu asianmukaisesti.
- (14) Tämä asetus ei velvoita jäsenvaltioita mukauttamaan kansallista lainsäädäntöään asetuksessa esitettyihin vähimmäisvaatimuksiin. Se kannustaa tähän antamalla käyttöön tehokkaamman ja nopeamman tuomioiden täytäntöönpanon muissa jäsenvaltioissa siinä tapauksessa, että nämä vähimmäisvaatimukset täytetään.
- (15) Hakemuksen tekeminen riitauttamattomia vaateita koskeviksi eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistamisesta olisi velkojalle vaihtoehto, ja hän voi sen sijaan valita asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisen tai muun yhteisön väliseen mukaisen tunnustamis- ja täytäntöönpanojärjestelmän.
- (16) Tavoitteita ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesä-

kuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

- (18) [Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen. Tämä asetus ei siten sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, eikä sitä sovelleta niihin.]/[Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.]
- (19) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen. Tämä asetus ei siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella on tarkoitus luoda riitauttamattomia vaateita koskeva eurooppalainen täytäntöönpanomääräys, joka mahdollistaa tuomioiden, tuomioistuimissa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen vapaan liikkuvuuden kaikissa jäsenvaltioissa, säätämällä vähimmäisvaatimukset, joiden noudattaminen tekee täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa ennen tunnustamista ja täytäntöönpanoa toteutettavat välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Erityisesti asetusta ei sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.

2. Asetusta ei sovelleta

- a) luonnollisten henkilöiden oikeudelliseen asemaan, oikeuskelpoisuuteen tai oikeustoimikelpoisuuteen eikä myöskään aviovarallisuussuhteisiin eikä perintöön ja testamenttiin;

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) konkurssiin, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin;
- c) sosiaaliturvaan;
- d) välimiesmenettelyyn.
3. Tässä asetuksessa jäsenvaltiolla tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita, lukuun ottamatta Tanskaa [Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Irlantia].

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

1. "Tuomiolla" tarkoitetaan jokaista jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomioiksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi, samoin kuin tuomioistuimen virkamiehen oikeudenkäyntikuluja koskevaa päätöstä.
2. Ruotsissa maksamismääräystä (betalningsföreläggande) koskevilla yksinkertaistetuissa menettelyissä ilmaisu "tuomioistuin" käsittää myös Ruotsin kruununvoutiviranomaisen (kronofogdemyndighet).
3. "Vaateella" tarkoitetaan summaltaan määriteltyä erääntynyttä rahallista vaadetta.
4. Vaadetta on pidettävä "riitauttamattomana", jos velallinen
 - a) on nimenomaisesti hyväksynyt sen tuomioistuinmenettelyn aikana hyväksymispäätöksellä tai tekemällä siitä neuvotteluteitse sopimuksen, jonka tuomioistuin on hyväksynyt; tai
 - b) ei ole vastustanut sitä tuomioistuinmenettelyn aikana; velallisen ilmoitusta, joka perustuu pelkästään tosiasiallisiin vaikeuksiin maksaa velka, ei voida pitää tällaisena vastustamisena; tai
 - c) ei ole ollut läsnä tai edustettuna vaadetta käsittelevässä oikeuden istunnossa vastustettuaan alkuaan vaadetta tuomioistuinmenettelyn aikana; tai
 - d) on nimenomaisesti hyväksynyt sen virallisessa asiakirjassa.
5. Tuomio katsotaan "päätökseksi, joka on saanut lainvoiman", jos
 - a) tuomioon ei voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin; tai
 - b) määräaika varsinaisten muutoksenhakukeinojen käytölle on päättynyt eikä tuomioon ole haettu muutosta.
6. "Varsinaisella muutoksenhaulla" tarkoitetaan muutoksenhakua, joka voi johtaa eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistamista koskevan menettelyn kohteena olevan tuomion kumoamiseen tai muuttamiseen ja joka on tuomiojäsenvaltiossa sidottu lailla säädettyyn määräaikaan, joka alkaa kyseisen tuomion antamisesta.

7. "Virallisella asiakirjalla" tarkoitetaan

- a) asiakirjaa, joka on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana ja jonka virallisuus liittyy
 - i) asiakirjan sisältöön ja
 - ii) virallisuuden on vahvistanut viranomainen tai muu sen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen valtuuttama virallinen taho, jolta asiakirja on peräisin; tai
 - b) hallintoviranomaisten kanssa tehtyä tai hallintoviranomaisten oikeaksi todistamaa, elatusvelvollisuutta koskevaa sopimusta.
8. "Tuomiojäsenvaltiolla" tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, missä eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistettava tuomio on annettu.
9. "Täytäntöönpanevilla jäsenvaltiolla" tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, missä eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistettavan tuomion täytäntöönpanoa haetaan.
10. "Tuomion antaneella tuomioistuimella" tarkoitetaan tuomioistuinta, joka antoi eurooppalaisena täytäntöönpanomääräyksenä vahvistettavan tuomion.

II LUKU

EUROOPPALAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYS

4 artikla

Eksekvaturimenettelyn poistaminen

Tuomiojäsenvaltiossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistettu riitauttamaton vaadetta koskeva tuomio on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa vaatimatta täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa minkään erityismenettelyn noudattamista.

5 artikla

Eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistamisen edellytykset

Jos jäsenvaltiossa on annettu riitauttamaton vaadetta koskeva tuomio, tuomiojäsenvaltion on vahvistettava se velkojan pyynnöstä eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, jos

- a) tuomio on tuomiojäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen ja katsottu päätökseksi, joka on saanut lainvoiman; ja
- b) tuomio ei ole ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 44/2001 II luvun 3, 4 tai 6 jakson kanssa; ja

c) tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun riitauttamattoman vaateen ollessa kyseessä tuomioistuimen menettely tapahtuu tuomiojäsenvaltiossa III luvussa säädettyjen menettelyihin liittyvien vaatimusten mukaisesti; ja

d) tämän asetuksen III luvun mukainen asiakirjojen tiedoksianto on tapahtunut 31 artiklan mukaisesti siinä tapauksessa, että tiedoksianto on toteutettava muussa kuin tuomiojäsenvaltiossa.

6 artikla

Osittainen eurooppalainen täytäntöönpanomääräys

1. Tuomion antanut tuomioistuin antaa osittaisen eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen niiltä tuomion osilta, jotka täyttävät tämän asetuksen vaatimukset, jos tuomio on annettu

a) useammasta asiasta, joista kaikki eivät koske summaltaan määriteltä erääntyneitä rahallista vaadetta; tai

b) summaltaan määritellystä erääntyneestä rahallisesta vaateesta, joka on joiltakin osiltaan riitauttamaton tai täyttää joiltakin osin vaatimukset, joita eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistaminen edellyttää.

2. Hakija voi pyytää eurooppalaista täytäntöönpanomääräystä, joka on rajattu koskemaan vain joitakin tuomion osia.

7 artikla

Eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavan todistuksen sisältö

1. Tuomion antaneen tuomioistuimen on annettava eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus käyttämällä liitteessä I olevaa vakiolomaketta.

2. Eurooppalainen täytäntöönpanomääräys on annettava tuomion kielellä.

3. Velkojalle annettavien, eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavan todistuksen oikeaksi todistettujen jäljennösten määrän on oltava sama kuin tuomiojäsenvaltion lain mukaisesti velkojalle annettavien tuomion oikeaksi todistettujen jäljennösten määrä.

8 artikla

Muutoksenhaku

Eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavaa todistusta koskevasta hakemuksesta tehtyihin päätöksiin ei voida hakea muutosta.

9 artikla

Turvaamistoimia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus

1. Jos riitauttamatonta vaadetta koskevaa tuomiota ei ole vielä katsottu päätökseksi, joka on saanut lainvoiman, mutta kaikki muut 5 artiklassa säädetty edellytykset täytyvät, tuomion antaneen tuomioistuimen on velkojan hakemuksesta annettava turvaamistoimia koskeva eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus käyttämällä liitteen II vakiolomaketta.

2. Turvaamistoimia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus oikeuttaa ryhtymään velallisen omaisuuden turvaamistoimiin täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

3. Mikään ei estä velkojaa turvautumasta täytäntöönpanevan jäsenvaltion lain mukaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin, turvaamistoimet mukaan lukien, vaikka eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavaa todistusta ei ole annettu.

III LUKU

RIITAUTTAMATTOMIA VAATEITA KOSKEVILLE MENETTELYLLE ASETETUT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

10 artikla

Vähimmäisvaatimusten soveltamisala

Tuomio vaateesta, joka katsotaan riitauttamattomaksi 3 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdan mukaan, koska sitä ei ole vastustettu tai koska velallinen ei ole saapunut oikeuden istuntoon, voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vain siinä tapauksessa, että tuomioistuimen menettely tuomiojäsenvaltiossa täyttää tässä luvussa säädetty menettelyjä koskevat vaatimukset.

11 artikla

Haastehakemuksen tiedoksiantotavat

1. Haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettava tiedoksi velalliselle jollakin seuraavista tavoista:

a) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan velallisen al-lekirjoittamalla vastaanottodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä; tai

b) henkilökohtainen tiedoksianto, joka osoitetaan tiedoksiantosta vastaavan virkamiehen antamalla todistuksella siitä, että velallinen on vastaanottanut asiakirjan; tai

c) tiedoksianto postitse, mikä osoitetaan velallisen allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä; tai

d) tiedoksianto sähköisin välinein, esimerkiksi faksilla tai sähköpostitse, mikä osoitetaan velallisen allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä.

2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa asiakirja voidaan antaa tiedoksi velallisen lakisääteiselle oikeudelliselle edustajalle tai valtuutetulle edustajalle.

12 artikla

Korvaava tiedoksianto

1. Jos kohtuulliset pyrkimykset antaa haastehakemus tai vastaava asiakirja velalliselle tiedoksi henkilökohtaisesti 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettulla tavalla eivät ole tuottaneet tulosta, voidaan käyttää seuraavia korvaavia tiedoksiantotapoja:

a) henkilökohtainen tiedoksianto velallisen asuinpaikassa täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen tai työskentelee tämän taloudessa;

b) jos velallinen on itsenäinen ammatinharjoittaja, yritys tai muu oikeushenkilö, henkilökohtainen toimitus velallisen toimipaikassa täysi-ikäiselle henkilölle, joka työskentelee velalliselle;

c) jos velallinen on itsenäinen ammatinharjoittaja, yritys tai muu oikeushenkilö, asiakirjan toimitus velallisen postilaatikkoon tämän kotipaikassa, jos postilaatikko soveltuu postilähetysten turvalliseen säilytykseen;

d) jos velallinen on itsenäinen ammatinharjoittaja, yritys tai muu oikeushenkilö, asiakirjan toimitus postitoimistoon tai toimivaltaisten viranomaisten haltuun ja kirjallinen ilmoitus tästä velallisen postilaatikkoon tämän kotipaikassa, jos postilaatikko soveltuu postilähetysten turvalliseen säilytykseen ja kirjallisessa ilmoituksessa on selkeä maininta siitä, että kyse on tuomioistuinasiakirjasta ja ilmoitus vastaa oikeusvaikutuksiltaan tiedoksiantoa ja määräaikojen kulumisen käynnistävää tointa.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa asiakirja voidaan antaa tiedoksi velallisen lakisääteiselle oikeudelliselle edustajalle tai valtuutetulle edustajalle.

3. Tätä asetusta sovellettaessa 1 kohdan mukainen tiedoksianto korvaavilla tavoilla ei ole hyväksyttävää, jos velallisen kotipaikan osoitteesta ei ole varmuutta.

13 artikla

Todiste tiedoksiannosta

Edellä 11 ja 12 artiklan mukainen todiste tiedoksiannosta on toimitettava tuomion antaneelle tuomioistuimelle. Todisteena voi olla

a) edellä 11 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan osalta velallisen vastaanottotodistus; ja

b) muissa tapauksissa tiedoksiannosta vastanneen toimivaltaisen virkamiehen allekirjoittama asiakirja, jossa ilmoitetaan

i) tiedoksiannon aika ja paikka

ii) tiedoksiantotapa

iii) mahdollisesti asiakirjan tiedoksianto muulle henkilölle kuin velalliselle, kyseisen henkilön nimi ja hänen suhteensa velalliseen.

14 artikla

Oikeuden istuntoon saapumista koskevan kutsun tiedoksiantotavat

Jos kyseessä on 3 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu tuomio vaateesta, joka on riitauttamaton, koska velallinen ei ole ollut läsnä tai edustettuna oikeuden istunnossa, on siinä tapauksessa, että kutsua saapua istuntoon ei ole annettu tiedoksi yhdessä haastehakemuksen tai vastaavan asiakirjan kanssa, kutsu istuntoon on annettava velalliselle tiedoksi

a) edellä 11, 12 ja 13 artiklan mukaisesti; tai

b) suullisesti aiemmassa samaa vaadetta koskevassa oikeuden istunnossa ja tiedoksianto todistetaan kyseisen istunnon pöytäkirjalla.

15 artikla

Tiedoksianto riittävän ajoissa vastaamiseen valmistautumiseksi

1. Velalliselle on annettava aikaa valmistautua vastaamaan asiassa ja vastaamaan vaateeseen vähintään 14 vuorokautta tai, jos velallisen kotipaikka on muussa kuin tuomiojäsenvaltiossa, vähintään 28 vuorokautta siitä, kun haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu hänelle tiedoksi.

2. Jos kyseessä on 3 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu tuomio vaateesta, joka on riitauttamaton, koska velallinen ei ole ollut läsnä tai edustettuna oikeuden istunnossa, on siinä tapauksessa, että kutsua saapua istuntoon ei ole annettu tiedoksi yhdessä haastehakemuksen tai vastaavan asiakirjan kanssa, kutsu istuntoon on toimitettava velalliselle vähintään 14 vuorokautta tai, jos velallisen kotipaikka on muussa kuin tuomiojäsenvaltiossa, vähintään 28 vuorokautta ennen istuntoa, jotta velallinen voi saapua oikeuteen tai lähettää sinne edustajansa.

16 artikla

Asianmukaisten tietojen toimittaminen velalliselle vaateesta

Sen varmistamiseksi, että velallisella on asianmukaiset tiedot vaateesta, haastehakemuksessa tai vastaavassa asiakirjassa on ilmoitettava:

- a) osapuolten nimet ja kotipaikat;
- b) vaateen määrä;
- c) jos vaateesta on maksettava korkoa, korkokanta ja aika, jolta korkoa on maksettava, ellei lisättävä korko määräydy suoraan tuomiojäsenvaltion lain nojalla;
- d) asia, jota vaade koskee, ja ainakin lyhyt kuvaus olosuhteista, joilla vaadetta perustellaan.

17 artikla

Asianmukaisten tietojen toimittaminen velalliselle vaateen riitauttamismenettelyn vaiheista

Sen varmistamiseksi, että velallisella on asianmukaiset tiedot vaateen riitauttamismenettelyn vaiheista, velalliselle on ilmoitettava selkeästi haastehakemuksessa tai vastaavassa asiakirjassa taikka sen yhteydessä

- a) vaateen riitauttamiselle asetettu määräaika, osoite, johon riitauttamisilmoitus lähetetään, ja riitauttamisilmoituksen jättämistä koskevat muodolliset vaatimukset, kuten asianajajan käyttö, jos se on pakollista;
- b) että on mahdollista antaa velkojan kannalta myönteinen tuomio, jos riitauttamisilmoituksen jättämistä koskevia vaatimuksia ei noudateta;
- c) että, jos velallinen ei kiistä vaadetta, velkojan kannalta myönteinen tuomio voidaan antaa

— ilman että tuomioistuin tutkii vaateen yleisperusteluita tai

— tuomioistuimen tutkittua rajoitetusti vaateen yleisperustelut

jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan tätä menettelyä;

d) että jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan tätä menettelyä,

— tällaisiin tuomioihin ei voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai

— varsinaisin muutoksenhakukeinoin toteutettava asian oikeudellinen tarkastelu on rajattu;

e) että tällainen tuomio on mahdollista vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi ilman muutoksenhakumahdollisuutta ja että tästä seuraa mahdollisuus panna tuomio täytäntöön muissa jäsenvaltioissa ilman että täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa olisi toteutettava väli-toimenpiteitä.

18 artikla

Velallisen asianmukaiset tiedot menettelyvaiheista sen välttämiseksi, että tuomio annetaan velallisen poissa ollessa oikeuden istunnosta

Sen varmistamiseksi, että velallisella on asianmukaiset tiedot menettelyvaiheista, jotka ovat tarpeen sen välttämiseksi, että annetaan tuomio vaateesta, joka on riitauttamaton, koska velallinen ei ole saapunut oikeuden istuntoon, tuomioistuimen on ilmoitettava selkeästi haasteessa tai sen yhteydessä

- a) milloin ja missä oikeuden istunto on;
- b) edellä 17 artiklan b–e alakohdassa luetelluista velallisen poissaolun seurauksista.

19 artikla

Vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen

1. Jos tuomiojäsenvaltiossa toteutetut menettelyt eivät täytä 11–18 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tämä täyttymättä jääminen korjautuu ja tuomio voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, jos

- a) tuomio on annettu tiedoksi velalliselle 11–14 artiklan vaatimusten mukaisesti, ja
- b) velallisella on ollut mahdollisuus valittaa tuomiosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin; ja

- c) muutoksen hakemiselle varsinaisin muutoksenhakukeinoin asetettu määräaika on vähintään 14 vuorokautta tai, jos velallinen asuu muussa kuin tuomiojäsenvaltiossa, vähintään 28 vuorokautta tuomion tiedoksiantopäivästä; ja
- d) velalliselle on annettu tuomiossa tai sen yhteydessä asianmukaiset tiedot
- i) mahdollisuudesta hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin, ja
- ii) varsinaisin muutoksenhakukeinoin tapahtuvan muutoksenhaun määräajasta, ja
- iii) siitä, missä ja miten muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin haetaan; ja
- e) velallinen ei ole hakenut muutosta tuomioon varsinaisin muutoksenhakukeinoin määräajassa.

2. Jos tuomiojäsenvaltiossa toteutetut menettelyt eivät täytä 11–14 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tämä täyttymättä jääminen korjautuu ja tuomio voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, jos todetaan, että velallinen on henkilökohtaisesti vastaanottanut 16, 17 ja 18 artiklan mukaisen tiedoksiannettavan asiakirjan 15 artiklan mukaisesti niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa.

20 artikla

Vähimmäisvaatimukset vapautukselle muutoksenhakuajan päättymisen aiheuttamista seuraamuksista

1. Jos tuomio vaateesta, joka katsotaan riittämättömäksi 3 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdan mukaan, koska sitä ei ole vastustettu tai koska velallinen ei ole saapunut oikeuden istuntoon, on vahvistettu eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, velallisella on oikeus saada hakemuksen perusteella tuomiojäsenvaltion toimivaltaiselta tuomioistuimelta vapautus tuomiota koskevan muutoksenhakuajan päättymisen aiheuttamista seuraamuksista, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) velallinen ei ollut itsestään riippumattomista syistä
- i) saanut tietoa tuomiosta niin ajoissa, että olisi voinut hakea siihen muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin; tai
- ii) saanut tietoa haastehakemuksesta tai vastaavasta asiakirjasta niin ajoissa, että olisi voinut vastata siihen, elleivät 19 artiklan 1 kohdan edellytykset täyty; tai
- iii) saanut tietoa haasteesta niin ajoissa, että olisi voinut saapua oikeuden istuntoon, elleivät 19 artiklan 1 kohdan edellytykset täyty; ja

- b) velallisen väitteet kannetta vastaan eivät ole ilmeisen perusteettomia.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuun tuomioon ei liity täyttä asian oikeudelliseen tarkasteluun johtavaa oikeutta muutoksenhakuun varsinaisin muutoksenhakukeinoin tuomiojäsenvaltiossa, velallisella on oikeus saada hakemuksen perusteella vapautus seuraamuksista, jotka aiheutuvat siitä, että vaateen riittämättömyyden määräaika on päättynyt, tai siitä, että hän ei ole saapunut oikeuden istuntoon, ainakin jos 1 kohdan a alakohdan ii tai iii alakohdan ja b alakohdan edellytykset täyttyvät.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa velalliselle myönnetään seuraamuksista vapauttamista koskevan hakemuksen jättämiseksi vähintään 14 vuorokauden määräaika tai, jos velallisen kotipaikka on muussa kuin tuomiojäsenvaltiossa, vähintään 28 vuorokauden määräaika, joka alkaa siitä, kun velallinen on saanut tuomiosta tiedon.

IV LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

21 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia rajoittamatta kuitenkin tämän luvun säännösten soveltamista.

2. Velkojan on toimitettava täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisille täytäntöönpanoviranomaisille

- a) tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja
- b) eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavasta todistuksesta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja
- c) tarvittaessa käänös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä taikka jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä, eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistavan todistuksen osista, jotka eivät koostu nimistä, osoitteista ja numeroista tai rastitetuista ruuduista. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava yksi tai useampi Euroopan unionin virallinen kieli, joka ei ole sen oma virallinen kieli, mutta jonka se voi hyväksyä todistuksen täyttämiseksi. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen jossakin jäsenvaltiossa kelpoisuus.

3. Velkojalta, joka hakee jäsenvaltiossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistetun tuomion täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa, ei voida vaatia ylimääräistä maksua, vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaan kansalainen tai hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa.

4. Velkojaa ei voida vaatia ilmoittamaan postiosoitetta täytäntöönpaneavan jäsenvaltion alueelta eikä valtuutettua edustajaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistetun tuomion täytäntöönpanemiseksi toisessa jäsenvaltiossa.

22 artikla

Oikeussuojan saatavuus täytäntöönpanomenettelyn aikana

1. Täytäntöönpaneavan jäsenvaltion on annettava velalliselle oikeus muutoksenhakuun, jos tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa

- samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa,
- aikaisempi tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen tunnistamiseksi täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa,
- ristiriitaisuutta ei ole voitu vastustaa tuomioistuinmenettelyssä tuomiojäsenvaltiossa.

2. Tuomiota tai sen vahvistamista eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi ei saa niiden sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tarkasteltavaksi täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa.

23 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen tai rajoittaminen

Jos velallinen on hakenut 20 artiklan nojalla vapautusta muutoksenhakuajan päättymisen aiheuttamista seuraamuksista tai uusintakäsittelyä taikka tuomion kumoamista tuomiojäsenvaltiossa tai jättänyt 22 artiklan 1 kohdan nojalla muutoshakemuksen täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa, täytäntöönpaneavan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin tai viranomainen voi velallisen hakemuksesta

- lykätä täytäntöönpanomenettelyä; tai
- rajata täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin; tai
- asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi tuomioistuimen tai viranomaisen määrittämän vakuuden asettamisen.

24 artikla

Täytäntöönpanomenettelyä koskevien tietojen toimittaminen

1. Parantaakseen eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen saaneen velkojan mahdollisuuksia käyttää täytäntöönpaneavan jäsenvaltion täytäntöönpanomenettelyjä jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä tiedottaakseen yleisölle ja asiantuntijoille

- jäsenvaltioissa sovellettavista täytäntöönpanotavoista ja -menetelyistä; ja
- täytäntöönpanosta vastaavista jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista.

2. Tiedot on asetettava yleisön saataville ennen kaikkea neuvoston päätöksellä 2001/470/EY⁽¹⁾ perustetun siviili- ja kauppa-oikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

V LUKU

TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO JA VIRALLISET ASIAKIRJAT

25 artikla

Tuomioistuimessa tehty sovinto

1. Vaateesta tehty sovinto, jonka tuomioistuin on hyväksynyt tuomioistuinmenettelyn aikana ja joka on täytäntöönpanokelpoinen jäsenvaltiossa, jossa se on tehty, on velkojan hakemuksesta vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi tuomioistuimessa, joka on sovinnon hyväksynyt.

2. Tuomioistuimen on annettava eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus käyttämällä liitteessä III olevaa vakiolomaketta.

3. Edellä II luvun säännöksiä 5 artiklaa lukuun ottamatta ja IV luvun säännöksiä 22 artiklan 1 kohtaa lukuun ottamatta on sovellettava soveltuvin osin.

26 artikla

Virallinen asiakirja

1. Vaadetta koskevan virallisen asiakirjan virallistaneen viranomaisen on velkojan hakemuksesta vahvistettava kyseinen jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen asiakirja eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi.

2. Asiakirjan virallistaneen viranomaisen on annettava eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen vahvistava todistus käyttämällä liitteessä IV olevaa vakiolomaketta.

⁽¹⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

3. Virallinen asiakirja voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vain siinä tapauksessa, että

- a) asiakirjan virallistava viranomais on ilmoittanut velalliselle asianmukaisesti ennen kuin tämä on antanut suostumuksensa asiakirjan laatimiseen tai rekisteröintiin siitä, että asiakirja on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa; ja
- b) ilmoittamisesta on todisteena velallisen allekirjoittamaan asiakirjaan sisältyvä lauseke.

4. Edellä II luvun säännöksiä 5 artiklaa lukuun ottamatta ja IV luvun säännöksiä 22 artiklan 1 kohtaa lukuun ottamatta on sovellettava soveltuvien osin.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

27 artikla

Kotipaikan määrittäminen

1. Määrittäessään, onko velallisen kotipaikka tuomiojäsenvaltiossa, tuomion antaneen tuomioistuimen on sovellettava kotijäsenvaltionsa lainsäädäntöä.
2. Jos velallisen kotipaikka ei ole tuomiojäsenvaltiossa, tuomion antaneen tuomioistuimen on sovellettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä määrittääkseen, onko velallisen kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa.

28 artikla

Yrityksen tai muun oikeushenkilön kotipaikka

1. Tätä asetusta sovellettaessa yrityksen tai muun oikeushenkilön kotipaikka taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden yhteenliittymän kotipaikka on paikkakunta, jolla sillä on
 - a) sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - b) pääkonttori; tai
 - c) pääasiallinen toimipaikka.
- [2. Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa "sääntömääräisellä kotipaikalla" tarkoitetaan toimipaikkaa tai, jos sellaista ei ole olemassa, rekisteröintipaikkaa tai, jos sellaista ei ole olemassa, paikkaa, jonka lainsäädännön mukaisesti kyseinen yksikkö on perustettu.]
3. Määrittäessään, onko trustin kotipaikka tuomiojäsenvaltiossa, tuomion antaneen tuomioistuimen on sovellettava omia kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiään.

VII LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖS

29 artikla

Siirtymäsäännös

1. Tätä asetusta sovelletaan vain sellaisiin tuomioistuinmenettelyihin, jotka on pantu vireille asetuksen voimaantulon jälkeen, ja sellaisiin asiakirjoihin, jotka on virallisesti laadittu tai rekisteröity virallisiksi asetuksen voimaantulon jälkeen.
2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa tuomioistuinmenettelyjen vireillepanon kannalta ratkaiseva on
 - a) ajankohta, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että velkoja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin haasteen antamiseksi tiedoksi velalliselle; tai
 - b) ajankohta, jona tiedoksiannosta vastaava viranomais ottaa asiakirjan vastaan, jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, edellyttäen, että velkoja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

VIII LUKU

SUHDE MUIHIN SÄÄDÖKSIIN

30 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 44/2001

1. Mikään ei estä velkojaa hakemasta tunnustamista ja täytäntöönpanoa
 - a) asetuksen (EY) N:o 44/2001 III ja IV luvun mukaiselle riittauttamattomasta vaateesta annetulle tuomiolle, tuomioistuimen hyväksymälle sovinnolle tai viralliselle asiakirjalle; tai
 - b) tuomiolle sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla säännellään tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla ja jotka sisältyvät yhteisöjen toimielinten antamiin säädöksiin tai näiden säädösten täytäntöönpanemiseksi yhdenmukaistettuun kansalliseen lainsäädäntöön asetuksen (EY) N:o 44/2001 67 artiklan mukaisesti; tai
 - c) tuomiolle, joka koskee tuomioiden tunnustamista tai täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla säänteleviä sopimuksia, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat, asetuksen (EY) N:o 44/2001 71 artiklan mukaisesti.

2. Jos velkoja hakee tuomion, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa hyväksytyyn sovinnon vahvistamista eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi, asianmukaisia menettelyitä sovellettaessa tämä asetus korvaa asetuksen (EY) N:o 44/2001 III, IV ja V luvun sekä asetuksen (EY) N:o 44/2001 69 artiklassa lueteltuihin yleissopimuksiin ja sopimukseen sisältyvät tuomioiden, virallisten asiakirjojen ja väli-tustuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat määräykset.

31 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1348/2000

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, tämä asetus ei vaikuta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽¹⁾ soveltamiseen, jos tuomiojäsenvaltiossa käytävän menettelyn aikana on lähetettävä oikeudenkäyntiasiakirjoja jäsenvaltiosta toiseen tiedoksianto varten.

2. Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 19 artiklan 2 kohdan nojalla annettua tuomiota ei voida vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi.

3. Jos haastehakemus tai vastaava asiakirja taikka kutsu oikeuden istuntoon tai tuomio on lähetettävä jäsenvaltiosta toiseen tiedoksianto varten, asetuksen (EY) N:o 1348/2000 nojalla tapahtuva tiedoksianto on toteutettava tämän asetuksen III luvun vaatimusten mukaisesti, jos se on tarpeen eurooppalaiseksi täytäntöönpanomääräykseksi vahvistamisen kannalta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa asetuksen (EY) N:o 1348/2000 10 artiklassa tarkoitettu todistus tiedoksianosta on korvattava tämän asetuksen liitteessä V olevalla vakiolomakkeella.

IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Soveltamissäännöt

Liitteessä olevia vakiolomakkeita päivitetään tai muutetaan 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

33 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 44/2001 75 artiklassa säädetty komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

LIITE I

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYKSESTÄ – TUOMIO

1. Tuomiojäsenvaltio
A	☐	B	☐	D	☐	E	☐	EL	☐	F	☐	FIN	☐
I	☐	[IRL]	☐	L	☐	NL	☐	P	☐	S	☐	[UK]	☐
2. Tuomion antanut tuomioistuin:
Osoite:
Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Tuomio
- 3.1 Päiväys:
- 3.2 Viitenumero:
- 3.3 Asianosaiset
- 3.3.1 Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
- 3.3.2 Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
4. Todistettu rahallinen vaade
- 4.1 Määrä:
- 4.1.1 Valuutta Euro
 Ruotsin kruunu
 [Englannin punta]
- 4.1.2 Jos kyseessä on toistuva maksu
- 4.1.2.1 Kunkin erän määrä
- 4.1.2.2 Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.2.3 Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)
- 4.1.2.4 Vaateen perusteen voimassaolo
- 4.1.2.4.1 Toistaiseksi
- 4.1.2.4.2 Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.3 Vaade koskee velallisten yhteisvastuullista velkaa?
- 4.2 Korko
- 4.2.1 Korkoprosentti
- 4.2.1.1 %
- 4.2.1.2 EKP:n peruskorko lisättyinä ... prosenttiyksiköllä
- 4.2.2 Mistä lähtien korkoa peritään:
- 4.3 Korvattavat kustannukset, jos mainittu tuomiassa:
5. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa.
Kyllä Ei
6. Tuomio on saanut lainvoiman 5 artiklan a kohdan mukaisesti
Kyllä Ei
7. Tuomio koskee vaadetta, joka on riitauttamaton 3 artiklan 4 kohdan nojalla
Kyllä Ei
8. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan b kohdan kanssa
Kyllä Ei

9. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan c kohdan kanssa, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei Ei edellytetä

10. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan d kohdan kanssa, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei Ei edellytetä

11. Haastehakemus tiedoksiannettu III luvun mukaisesti, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei

11.1 Tiedoksiantopäivä ja -osoite:

11.1.1 Velallisen kotipaikka tuntematon

11.2 Asiakirjan tiedoksiantotapa:

11.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus

11.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä toimivaltainen virkamies todistaa

11.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta on saatu vastaanottotodistus

11.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

11.3 Korvaava tiedoksianto

11.3.1 Onko 11.2.1 tai 11.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

11.3.2 Jos on, asiakirja

11.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

11.3.2.1.1 Nimi

11.3.2.1.2 Suhde velalliseen

11.3.2.1.2.1 Perheenjäsen

11.3.2.1.2.2 Vastaanottajan taloudessa työskentelevä

11.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä)

11.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

11.3.2.2.1 Nimi

11.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei

11.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

11.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

11.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

11.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

11.4 Todiste tiedoksiannosta

11.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 11.2.2 kohdan tai 11.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

11.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

11.5 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tiedoksiannon korjautuminen, mikäli 11.2–11.4 kohta ei täyty

11.5.1 Velallisen on todettu vastaanottaneen asiakirjan henkilökohtaisesti

Kyllä Ei

11.6 Tiedoksianto määräajassa

Velalliselle annettu määräaika, jonka kuluessa vaateeseen on vastattava, on 15 artiklan 1 kohdan mukainen

Kyllä Ei

11.7 Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on annettu 16 artiklan ja 17 artiklan mukaiset tiedot

Kyllä Ei

12. Haasteen tiedoksianto, jos edellytetään 14 artiklan nojalla

Kyllä Ei

12.1 Tiedoksiantopäivä ja -osoite:

12.1.1 Velallisen kotipaikka tuntematon

12.2 Haasteen toimitustapa

12.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus

12.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä toimivaltainen virkamies todistaa

12.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta saatu vastaanottotodistus

12.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

12.2.5 Suullisesti aiemmassa oikeusistunnossa

12.3 Korvaava tiedoksianto

12.3.1 Onko 12.2.1 tai 12.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

12.3.2 Jos on, haaste

12.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

12.3.2.1.1 Nimi

12.3.2.1.2 Suhde velalliseen

12.3.2.1.2.1 Perheenjäsen

12.3.2.1.2.2 Vastaanottajan taloudessa työskentelevä

12.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä)

12.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

12.3.2.2.1 Nimi

12.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei

12.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

12.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

12.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

12.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

12.4 Todiste tiedoksiannosta

12.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 12.2.2. kohdan tai 12.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

12.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

12.5 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tiedoksiannon korjautuminen, mikäli 12.2–12.4 kohta ei täyty

12.5.1 Velallisen on todettu vastaanottaneen asiakirjan henkilökohtaisesti

Kyllä Ei

12.6 Tiedoksianto määrääjässä

Haasteen tiedoksiantopäivän ja oikeuskäsittelyn väliin jäävä aika on 15 artiklan 2 kohdan mukainen Kyllä Ei

12.7 Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on annettu 18 artiklan 3 kohdan mukaiset tiedot

Kyllä Ei

13. Menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen 19 artiklan 1 kohdan nojalla

13.1 Tuomion tiedoksiantopäivä ja -osoite:

Velallisen kotipaikka tuntematon

13.2 Tuomion tiedoksiantotapa:

13.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus 13.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä virkamies todistaa 13.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta on saatu vastaanottotodistus 13.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

13.3 Korvaava tiedoksianto

13.3.1 Onko 13.2.1 tai 13.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

13.3.2 Jos on, tuomio

13.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

13.3.2.1.1 Nimi

13.3.2.1.2 Suhde velalliseen

13.3.2.1.2.1 Perheenjäsen 13.3.2.1.2.2 Velallisen taloudessa työskentelevä 13.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä) 13.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

13.3.2.2.1 Nimi

13.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei 13.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 13.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

13.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

13.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

13.4 Todiste tiedoksiannosta

13.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 13.2.2. kohdan tai 13.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

13.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

13.5 Onko velallisella ollut mahdollisuus valittaa tuomiosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin

Kyllä Ei

13.6 Muutoksenhakuaika 19 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen

Kyllä Ei

13.7 Velallinen saanut 19 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti asianmukaiset tiedot mahdollisuudesta valittaa tuomiosta

Kyllä Ei

Tehty

Päiväys:

Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE II

TURVAAMISTOIMIA KOSKEVA EUROOPPALAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYS

1. Tuomiojäsenvaltio: A B D E EL F FIN
 I [IRL] L NL P S [UK]
2. Tuomion antanut tuomioistuin:
 Osoite:
 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Tuomio
 3.1 Päiväys:
 3.2 Diaarinumero:
 3.3 Asianosaiset
 3.3.1 Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
 3.3.2 Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
4. Todistettu rahallinen vaade
 4.1 Määrä:
 4.1.1 Valuutta Euro
 Ruotsin kruunu
 [Englannin punta]
 4.1.2 Jos kyseessä on toistuva maksu
 4.1.2.1 Kunkin erän määrä
 4.1.2.2 Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä
 4.1.2.3 Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
 viikoittain kuukausittain kahdesti kuukaudessa muu (täsmennettävä)
 4.1.2.4 Vaateen perusteen voimassaolo
 4.1.2.4.1 Toistaiseksi tai
 4.1.2.4.2 Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
 4.1.3 Vaade koskee velallisten yhteisvastuullista velkaa
- 4.2 Korko
 4.2.1 Korkoprosentti
 4.2.1.1 % tai
 4.2.1.2 EKP:n peruskorko lisättyinä ... prosenttiyksiköllä
 4.2.2 Mistä lähtien korkoa peritään:
- 4.3 Korvattavat kustannukset, jos mainittu tuomiossa:
5. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa.
 Kyllä Ei
6. Tuomion täytäntöönpanokelpoisuus aika on rajoitettu Kyllä Ei
 6.1 Jos on, viimeinen täytäntöönpanokelpoisuus päivä
7. Tuomio koskee 3 artiklan 4 kohdan mukaista vaatetta
 Kyllä Ei
8. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan b kohdan kanssa
 Kyllä Ei

9. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan c kohdan kanssa, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei Ei edellytetä

10. Tuomio on sopusoinnussa 5 artiklan d kohdan kanssa, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei Ei edellytetä

11. Haastehakemus tiedoksiannettu III luvun mukaisesti, jos sitä edellytetään

Kyllä Ei

11.1 Tiedoksiantopäivä ja -osoite:

11.1.1 Velallisen kotipaikka tuntematon

11.2 Asiakirjan tiedoksiantotapa:

11.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus

11.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä toimivaltainen virkamies todistaa

11.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta on saatu vastaanottotodistus

11.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

11.3 Korvaava tiedoksianto

11.3.1 Onko 11.2.1 tai 11.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

11.3.2 Jos on, asiakirja

11.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

11.3.2.1.1 Nimi

11.3.2.1.2 Suhde velalliseen

11.3.2.1.2.1 Perheenjäsen

11.3.2.1.2.2 Velallisen taloudessa työskentelevä

11.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä)

11.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

11.3.2.2.1 Nimi

11.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei

11.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

11.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

11.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

11.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

11.4 Todiste tiedoksiannosta

11.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 11.2.2 kohdan tai 11.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

11.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

11.5 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tiedoksiannon korjautuminen, mikäli 11.2–11.4 kohta ei täyty

11.5.1 Velallisen on todettu vastaanottaneen asiakirjan henkilökohtaisesti

Kyllä Ei

11.6 Tiedoksianto määräajassa

Velalliselle annettu määräaika, jonka kuluessa vaateeseen on vastattava, on 15 artiklan 1 kohdan mukainen

Kyllä Ei

11.7 Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on annettu 16 artiklan ja 17 artiklan kohdan mukaiset tiedot

Kyllä Ei

12. Haasteen tiedoksianto, jos edellytetään 14 artiklan nojalla

Kyllä Ei

12.1 Tiedoksiantopäivä ja -osoite:

12.1.1 Velallisen kotipaikka tuntematon

12.2 Haasteen toimitustapa

12.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus

12.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä toimivaltainen virkamies todistaa

12.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta saatu vastaanottotodistus

12.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

12.2.5 Suullisesti aiemmassa oikeusistunnossa

12.3 Korvaava tiedoksianto

12.3.1 Onko 12.2.1 tai 12.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

12.3.2 Jos on, haaste

12.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

12.3.2.1.1 Nimi

12.3.2.1.2 Suhde velalliseen

12.3.2.1.2.1 Perheenjäsen

12.3.2.1.2.2 Vastaanottajan taloudessa työskentelevä

12.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä)

12.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

12.3.2.2.1 Nimi

12.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei

12.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

12.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

12.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

12.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

12.4 Todiste tiedoksiannosta

12.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 12.2.2 kohdan tai 12.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

12.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

12.5 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tiedoksiannon korjautuminen, mikäli 12.2–12.4 kohta ei täyty

12.5.1 Velallisen on todettu vastaanottaneen asiakirjan henkilökohtaisesti

Kyllä Ei

12.6 Tiedoksianto määräajassa

Haasteen tiedoksiantopäivän ja oikeuskäsittelyn väliin jäävä aika on 15 artiklan 2 kohdan mukainen Kyllä Ei

12.7 Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on annettu 18 artiklan mukaiset tiedot

Kyllä Ei

13. Menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen 19 artiklan 1 kohdan nojalla

13.1 Tuomion tiedoksiantopäivä ja -osoite:

Velallisen kotipaikka tuntematon

13.2 Tuomion tiedoksiantotapa:

13.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle (tai hänen edustajalleen), jolta on saatu vastaanottotodistus 13.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto velalliselle, minkä virkamies todistaa 13.2.3 Tiedoksianto postitse velalliselle, jolta on saatu vastaanottotodistus 13.2.4 Faksi tai sähköposti, josta on saatu vastaanottotodistus

13.3 Korvaava tiedoksianto

13.3.1 Onko 13.2.1 tai 13.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

13.3.2 Jos on, tuomio

13.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen

13.3.2.1.1 Nimi

13.3.2.1.2 Suhde velalliseen

13.3.2.1.2.1 Perheenjäsen 13.3.2.1.2.2 Velallisen taloudessa työskentelevä 13.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä) 13.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle velallisen toimipaikassa

13.3.2.2.1 Nimi

13.3.2.2.2 Velallisen työntekijä Kyllä Ei 13.3.2.3 on toimitettu velallisen postilaatikkoon 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 13.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti

13.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

13.3.2.4.2 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus toimituksesta

13.4 Todiste tiedoksiannosta

13.4.1 Onko tiedoksianto suoritettu 13.2.2 kohdan tai 13.3 kohdan mukaisesti Kyllä Ei

13.4.2 Jos on, onko tiedoksianto todistettu 13 artiklan mukaisesti

Kyllä Ei

13.5 Onko velallisella ollut mahdollisuus valittaa tuomiosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin

Kyllä Ei

13.6 Muutoksenhakuaika 19 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen

Kyllä Ei

13.7 Velallinen saanut 19 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti asianmukaiset tiedot mahdollisuudesta valittaa tuomiosta

Kyllä Ei

Tehty

Päiväys:

Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE III

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYKSESTÄ – TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO

1. Tuomiojäsenvaltio: A B D E EL F FIN
 I [IRL] L NL P S [UK]
2. Sovinnon hyväksynyt tuomioistuin:
Osoite:
Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Tuomioistuimessa tehty sovinto
- 3.1 Päiväys:
- 3.2 Diaarinumero:
- 3.3 Osapuolet
- 3.3.1 Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
- 3.3.2 Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
4. Todistettu rahallinen vaade
- 4.1 Määrä:
- 4.1.1 Valuutta Euro
 Ruotsin kruunu
 [Englannin punta]
- 4.1.2 Jos kyseessä on toistuva maksu
- 4.1.2.1 Kunkin erän määrä
- 4.1.2.2 Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.2.3 Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)
- 4.1.2.4 Vaateen perusteen voimassaolo
- 4.1.2.4.1 Toistaiseksi
- 4.1.2.4.2 Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.3 Vaade koskee velallisten yhteisvastuullista velkaa
- 4.2 Korke
- 4.2.1 Korkoprosentti
- 4.2.1.1 % tai
- 4.2.1.2 EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä
- 4.2.2 Mistä lähtien korkoa peritään:
- 4.3 Korvattavat kustannukset, jos mainittu sovinnossa
5. Sovinto on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa.
Kyllä Ei

Tehty

Päiväys:

Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE IV

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYKSESTÄ – VIRALLINEN ASIAKIRJA

1. Laatimisjäsenvaltio
A	☐	B	☐	D	☐	E	☐	EL	☐	F	☐	FIN	☐
I	☐	[IRL]	☐	L	☐	NL	☐	P	☐	S	☐	[UK]	☐
2. Asiakirjan laatinut viranomainen
- 2.1 Nimi:
- 2.2 Osoite:
- 2.3 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
- 2.4 Julkinen notaari
- 2.5 Viranomainen
- 2.6 Tuomioistuin
- 2.7 Muu (täsmennettävä)
3. Virallinen asiakirja
- 3.1 Päiväys:
- 3.2 Diaarinumero:
- 3.3 Osapuolet
- 3.3.1 Velkojan tai velkojen nimi ja osoite:
- 3.3.2 Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
4. Todistettu rahallinen vaade
- 4.1 Määrä:
- 4.1.1 Valuutta Euro
- Ruotsin kruunu
- [Englannin punta]
- 4.1.2 Jos kyseessä on toistuva maksu
- 4.1.2.1 Kunkin erän määrä
- 4.1.2.2 Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.2.3 Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
- viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)
- 4.1.2.4 Vaateen perusteen voimassaolo
- 4.1.2.4.1 Toistaiseksi tai
- 4.1.2.4.2 Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 4.1.3 Vaade koskee velallisten yhteisvastuullista velkaa
- 4.2 Korko
- 4.2.1 Korkoprosentti
- 4.2.1.1 % tai
- 4.2.1.2 EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä
- 4.2.2 Mistä lähtien korkoa peritään
- 4.3 Korvattavat kustannukset, jos mainittu virallisessa asiakirjassa
5. Velalliselle on annettu tieto virallisen asiakirjan välittömästä täytäntöönpanokelpoisuudesta 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen kuin velallinen antaa suostumuksensa Kyllä Ei
6. Virallinen asiakirja on täytäntöönpanokelpoinen laatimisjäsenvaltiossa.
- Kyllä Ei

Tehty

Päiväys:

Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE V

TODISTUS ASIAKIRJOJEN TIEDOKSIANNON TOTEUTUMISESTA TAI TOTEUTUMATTA JÄÄMISESTÄ

(Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 10 artikla)

12. TIEDOKSIANNON TOTEUTTAMINEN

12.1 Tiedoksiantopäivä ja -osoite:

12.2 Asiakirjan tiedoksiantotapa:

12.2.1 Henkilökohtainen tiedoksianto vastaanottajalle, jolta on saatu vastaanottotodistus 12.2.2 Henkilökohtainen tiedoksianto vastaanottajalle, minkä toimivaltainen virkamies todistaa 12.2.3 Tiedoksianto postitse vastaanottajalle, jolta on saatu vastaanottotodistus 12.2.4 Toimitus muulla viestintätavalla, josta on saatu vastaanottotodistus 12.2.4.1 Faksina 12.2.4.2 Sähköpostitse 12.2.4.3 Muulla tavalla (täsmennettävä) 12.3 Korvaava tiedoksianto

12.3.1 Onko 12.2.1 tai 12.2.2 kohdan mukaiseen henkilökohtaiseen toimitukseen pyritty siinä onnistumatta

Kyllä Ei

12.3.2 Jos on, asiakirja

12.3.2.1 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin vastaanottaja

12.3.2.1.1 Nimi

12.3.2.1.2 Suhde vastaanottajaan

12.3.2.1.2.1 Perheenjäsen 12.3.2.1.2.2 Vastaanottajan taloudessa työskentelevä 12.3.2.1.2.3 Muu (täsmennettävä) 12.3.2.2 on luovutettu täysi-ikäiselle henkilölle vastaanottajan toimipaikassa

12.3.2.2.1 Nimi

12.3.2.2.2 Vastaanottajan työntekijä Kyllä Ei 12.3.2.3 on toimitettu vastaanottajan postilaatikkoon 12.3.2.4 on toimitettu viranomaisten haltuun

12.3.2.4.1 Viranomaisen nimi ja osoite:

12.3.2.4.2 Ilmoitus toimituksesta vastaanottajan postilaatikkoon

12.3.2.5 annettu tiedoksi seuraavalla tavalla (täsmennä miten)

12.4 Asiakirja on toimitettu jollakin 12.2 tai 12.3 kohdassa mainitulla tavalla (merkitkää toimitustapa kyseiseen kohtaan) vastaanottajan sijasta hänen edustajalleen Kyllä Ei

12.4.1 Jos on, edustajan nimi ja osoite

12.4.2 Edustajan asema

12.4.2.1 Valtuutettu edustaja, asianajaja 12.4.2.2 Lakisäteinen oikeushenkilön oikeudellinen edustaja 12.4.2.3 Muu (täsmennettävä) 12.5 Onko tiedoksianto tapahtunut sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tiedoksianto on suoritettu Kyllä Ei 12.6 Asiakirjan vastaanottajalle on annettu (suullisesti) (kirjallisesti) tieto, että hän voi kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jos se ei ole tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai lähettäneen valtion virallisella kielellä, jota vastaanottaja ymmärtää Kyllä Ei

13. 7 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN ILMOITUS

Tiedoksiantoa ei ole voitu suorittaa kuukauden kuluessa asiakirjan vastaanottamisesta

14. KIELTÄYTYMINEN ASIAKIRJASTA

Vastaanottaja on kieltäytynyt vastaanottamasta asiakirjaa käytetyn kielen vuoksi. Asiakirjat ovat tämän todistuksen liitteenä.

15. ASIAKIRJAA EI OLE TIEDOKSIANNETTU SEURAAVASTA SYYSTÄ

15.1 Osoite tuntematon

15.2 Vastaanottajaa ei ole löydetty

15.3 Asiakirjaa ei ole voitu antaa tiedoksi ennen 6.2 kohdassa mainittua aikarajaa

15.4 Muusta syystä (täsmennettävä)

Asiakirjat ovat tämän todistuksen liitteenä.

Tehty

Päiväys:

Allekirjoitus ja/tai leima

Ehdotus neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta

(2002/C 203 E/15)

KOM(2002) 184 lopull. — 2002/0085(ACC)

(Komission esittämä 18 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1334/2000 ⁽¹⁾ nojalla kaksikäyttötuotteita (ohjelmistot ja teknologia mukaan luettuina) on valvottava tehokkaasti niitä yhteisöstä vietäessä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1334/2000 21 artiklan mukaisesti sen liitteeseen IV kuuluvien kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian yhteisötoimitukset ovat luvanvaraisia. Kyseiseen liitteeseen sisältyy tuotteita, joita valvotaan ydinalan viejämaiden ryhmän ja Wassenaarin järjestelyn puitteissa.
- (3) Jäsenvaltioiden ydinalan viejämaiden ryhmän tai Wassenaarin järjestelyn puitteissa antamia poliittisia sitoumuksia on sovellettava yhteisön lainsäädännössä, erityisesti Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksissa, vahvistettuja periaatteita tarkasti noudattaen. Näissä kahdessa perustamissopimuksessa vahvistetaan tavaroitten vapaan liikkuvuuden periaate yhteisössä, ja sitä sovelletaan kaksikäyttötuotteisiin.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1334/2000 liitteessä IV säädetään poikkeuksesta, joka koskee kaksikäyttötuotteiden vapaan liikkuvuuden periaatetta yhteisössä. Kyseinen poikkeus johtuu erityisesti jäsenvaltioiden antamista poliittisista sitoumuksista sekä kyseisten tuotteiden arkuudesta.
- (5) Koska eräät näistä tuotteista ovat leviämisen kannalta vähemmän arkoja, niiden yhteisötoimitusten valvonta asetuksen (EY) N:o 1334/2000 nojalla ei vaikuta perustellulta.
- (6) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1334/2000 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1334/2000 liite IV seuraavasti:

1. Poistetaan osasta 1 kohdat 3A002.g.2., 6A001.a.1.b.2., 6A001.a.1.b.3., 6A001.a.1.b.4., 6A001.a.1.b.5., 6A001.a.2.d., 8A002.o.3.a., 8A002.p. ja 8D002.

2. Muutetaan osa II seuraavasti:

a) Poistetaan kohdat 1C012.a., 3A201.a., 3A228.c., 6A203.b. ja 6E201.

b) Korvataan kohta 1E001 seuraavasti:

"1E001: 'Teknologia' yleisen teknologiahuomautuksen mukaisesti 1C012.b kohdassa määriteltyjen tuotteiden tai materiaalien 'kehittämistä' tai 'tuotantoa' varten."

c) Korvataan kohta 3E201 seuraavasti:

"3E201: 'Teknologia' yleisen teknologiahuomautuksen mukaisesti 3A228.a., 3A228.b., 3A229, 3A231 tai 3A232 kohdassa määriteltyjen laitteiden 'käyttöä' varten."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 30.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2432/2001 (EYVL L 338, 20.12.2001, s. 1).

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä

(2002/C 203 E/16)

KOM(2002) 173 lopull. — 2002/0086(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan, 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 31 artiklan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietojärjestelmiä vastaan on todistetusti tehty hyökkäyksiä muun muassa järjestäytyneen rikollisuuden toimeksiantona; samalla kannetaan kasvavaa huolta terrorihyökkäysten mahdollisuudesta jäsenvaltioiden kriittisten järjestelmien osana olevia tietojärjestelmiä vastaan. Koska hyökkäykset uhkaavat tietoyhteiskunnan turvallisuuden ja vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen kehittämistä, niihin on varauduttava Euroopan unionin tasolla.
- (2) Tehokas varautuminen näihin uhkii edellyttää verkko- ja tietoturvallisuuden kokonaisvaltaista turvaamista, kuten todetaan eEurope-toimintasuunnitelmassa ja komission tiedonannossa "Verkko- ja tietoturva: ehdotus eurooppalaiseksi lähestymistavaksi" ⁽¹⁾ ja 6 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston päätöslauselmassa yhteisestä lähestymistavasta ja erityisistä toimista verkko- ja tietoturvallisuuden alalla.
- (3) Myös 5 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ⁽²⁾ korostetaan tarvetta tiedottaa tietoturvaan liittyvistä ongelmista ja antaa käytännön apua niiden ratkaisemiseksi.

(4) Jäsenvaltioiden lakien puutteet ja lakien väliset erot vaikeuttavat järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa ja estävät poliisia ja tuomioistuimia tekemästä tehokasta yhteistyötä tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä vastaan. Koska nykyaikaisen sähköisen viestinnän verkot eivät tunne maantieteellisiä rajoja, tietojärjestelmiin kohdistuvat hyökkäykset ovat usein luonteeltaan kansainvälisiä; tämä korostaa pikaista tarvetta edelleen lähentää jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä tällä alalla.

(5) Parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta annetussa neuvoston ja komission toimintasuunnitelmassa ⁽³⁾, Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 ja Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 pidettyjen Eurooppa-neuvoston kokousten päätelmissä, komission tulostaulussa ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin 20 päivänä syyskuuta 2000 antamassa päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ edellytetään huipputekniikkaan liittyvän rikollisuuden torjumiseksi lainsäädäntötoimia ja näiden osana yhteisten rikostunnusmerkistöjen, syytteen asettamisen edellytysten ja seuraamusten määrittämistä.

(6) Kansainvälisten järjestöjen tekemää työtä, erityisesti Euroopan neuvoston työtä rikoslainsäädännön lähentämiseksi ja G8-ryhmän työtä huipputekniikkaan liittyvää rikollisuutta koskevan valtioiden rajat ylittävän yhteistyön edistämiseksi, on täydennettävä määrittelemällä Euroopan unionin yhteinen toimintalinja tällä alalla. Tätä ajatusta on kehitelty komission neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle antamassa tiedonannossa "Turvallisempaan tietoyhteiskuntaan tietojärjestelmien turvallisuutta parantamalla ja tietokone-rikollisuutta ehkäisemällä" ⁽⁶⁾.

(7) Tietojärjestelmiin kohdistuviin hyökkäyksiin sovellettavia rikosoikeuden säännöksiä olisi lähennettävä, jotta voidaan taata mahdollisimman tiivis oikeudellinen ja poliisiyhteistyö tällaisiin hyökkäyksiin liittyvien rikosten tutkimisessa sekä edistää järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa.

⁽³⁾ EYVL C 19, 23.1.1999.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 278 lopullinen.

⁽⁵⁾ A5-0127/2000.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 890.

⁽¹⁾ KOM(2001) 298.

⁽²⁾ (2001/2098(INI)).

- (8) Neuvoston puitepäättös eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä, Europol-yleissopimuksen liite ja Eurojustin perustamista koskeva neuvoston päätös sisältävät tietokonerikollisuutta koskevia viittauksia, jotka on vielä määriteltävä tarkemmin. Asianomaisissa asiakirjoissa esiintyvää tietoverkkorikollisuuden käsitettä on tulkittava niin, että se sisältää muun muassa tässä puitepäättöksessä määritellyt tietoverkkoihin kohdistuvat hyökkäykset. Määritelmän ansiosta kyseisten tekojen rikostunnusmerkistöjä voidaan lähentää huomattavasti. Lisäksi tämä puitepäättös täydentää terrorismin torjumisesta tehtyä puitepäättöstä, joka kattaa julkisia palveluja (kuten tietojärjestelmiä) ylläpitävälle laitokselle laajaa tuhoa aiheuttavat terroriteot, joista aiheutuu tai todennäköisesti aiheutuu vaaraa ihmishengille tai suuri taloudellinen menetys.
- (9) Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä 28 päivänä tammikuuta 1981 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen. Tämän puitepäättöksen täytäntöönpanon yhteydessä käsiteltäviä henkilötietoja suojellaan mainitun yleissopimuksen periaatteiden mukaisesti.
- (10) Alaan liittyvät yhteiset määritelmät, erityisesti tietojärjestelmistä ja sähköisistä tiedoista, ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot soveltavat tätä puitepäättöstä johdonmukaisesti.
- (11) Rikostunnusmerkistöihin on omaksuttava yhteinen linja antamalla yhteinen määritelmä tietojärjestelmän laittomasta käytöstä ja tietojärjestelmän laittomasta häirinnästä.
- (12) On vältettävä säätämästä esimerkiksi vähämerkityksisiä tekoja rangaistaviksi tai kriminalisoimasta toimintaa, jota harjoittavat oikeudenhaltijat tai valtuutetut henkilöt, kuten valtuutetut yksityiset käyttäjät tai yritykset, verkko- tai järjestelmävastaavat, -valvojat tai -operaattorit, luvallisen tieteellisen tutkimuksen tekijät ja järjestelmätestaajat, riippumatta siitä, onko kyseessä yrityksen henkilöstön jäsen vai tehtävään nimetty ulkopuolinen henkilö, joka on saanut luvan testata järjestelmän turvallisuutta.
- (13) Jäsenvaltioiden on säädettävä tietojärjestelmiin kohdistuviin hyökkäyksiin syyllistyneille määrättävistä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, vakavissa tapauksissa vapausrangaistuksista.
- (14) On säädettävä ankarammista rangaistuksista, joita sovelletaan, kun tietojärjestelmään kohdistuvaan hyökkäykseen liittyvien asianhaarojen vuoksi hyökkäys muodostaa erityisen vakavan uhan yhteiskunnalle. Tällaisissa tapauksessa rikosentekijöille määrättävien seuraamusten olisi oltava riittävän ankara, jotta tietojärjestelmiin kohdistuvat hyökkäykset voidaan sisällyttää sellaisten järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi jo aiemmin hyväksytyjen oikeusvälineiden piiriin kuin rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytty yhteinen toiminta 98/733/YOS⁽¹⁾.
- (15) Olisi toteutettava toimenpiteitä, jotta oikeushenkilöt voitaisiin saattaa vastuuseen tässä puitepäättöksessä tarkoitettuihin rikoksista, jotka on tehty niiden hyväksi, ja sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on lainkäyttövalta tietojärjestelmään kohdistuvaan rikokseen, kun rikoksenteijä on rikosta tehdessään fyysisesti jäsenvaltion alueella tai kun tietojärjestelmä sijaitsee jäsenvaltion alueella.
- (16) Lisäksi on säädettävä toimenpiteistä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tiivistämiseksi, jotta tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä voidaan torjua tehokkaasti, ja perustettava yhteispisteitä tietojenvaihtoa varten.
- (17) Koska asetettuja tavoitteita eli sitä, että tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä määrätään kaikissa jäsenvaltioissa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia ja että oikeudellista yhteistyötä tehostetaan ja siihen kannustetaan poistamalla mahdolliset esteet, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa yksittäisten jäsenvaltioiden toimin, sillä sääntöjen on oltava yhteiset ja yhteensopivat, vaan ne voidaan tästä syystä saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Viimeksi mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäättöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (18) Tällä puitepäättöksellä ei rajoiteta Euroopan yhteisön toimivaltaa.
- (19) Tässä puitepäättöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen II ja VI luvun periaatteita,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Puitepäättöksen tavoite ja laajuus

Tämän puitepäättöksen tavoitteena on parantaa oikeus- ja muiden viranomaisten, poliisi- ja muut lainvalvontaviranomaisten mukaan luettuina, yhteistyötä lähentämällä jäsenvaltioiden rikosoikeudellisia säännöksiä, jotka koskevat tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1.

2 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätoöksessä käytetään seuraavia määritelmiä:

- a) "Sähköisen viestinnän verkolla" tarkoitetaan siirtojärjestelmiä ja soveltuvin osin myös kytkentä- ja reitityslaitteita sekä muita välineitä, joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, myös Internet) ja matkaviestinnän maanpäälliset verkot, sähköverkkojärjestelmät niiltä osin kuin niitä käytetään signaalinsiirtoon, radio- ja televisiolähetysiin käytetyt verkot sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä muotoista informaatiota niissä siirretään.
- b) "Tietokoneella" tarkoitetaan yhtä tai useampaa laitetta tai yhteen kytkettyjen tai toisiinsa yhteydessä olevien laitteiden ryhmää, joka suorittaa automaattista tietojenkäsittelyä ohjelman perusteella.
- c) "Sähköisillä tiedoilla" tarkoitetaan tosiseikkojen, tietojen tai käsitteiden esitystä, joka on laadittu tai muunnettu tietojärjestelmän käsiteltäväksi soveltuvaan muotoon, esimerkiksi sellaisen ohjelman muotoon, jonka avulla tietojärjestelmä saadaan toteuttamaan jokin tehtävä.
- d) "Tietojärjestelmällä" tarkoitetaan tietokoneita ja sähköisen viestinnän verkkoja sekä tietoja, joita niissä varastoidaan, käsitellään, haetaan tai välitetään verkkojen toimintaa, käyttöä, suojausta tai huoltoa varten.
- e) "Oikeushenkilöllä" tarkoitetaan mitä tahansa muodostumaa, jolla on sovellettavan lain mukaan oikeushenkilön asema, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa, tai julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.
- f) "Valtuutetulla henkilöllä" tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on sopimukseen tai lakiin perustuva oikeus tai lainmukainen lupa käyttää, johtaa, valvoa, testata tai suorittaa tieteellistä tutkimusta tai muuten käyttää tietojärjestelmää ja joka toimii tämän oikeuden tai luvan mukaisella tavalla.
- g) Ilmauksella "luvattomasti" tarkoitetaan, että kysymys ei ole valtuutetun henkilön toiminnasta tai muusta kansallisessa lainsäädännössä lailliseksi tunnustetusta toiminnasta.

3 artikla

Tietojärjestelmän luvaton käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietojärjestelmän tai sen osan tahallinen ja luvaton käyttö on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun

- i) se kohdistuu erityisten suoja-toimenpiteiden kohteena olevaan tietojärjestelmään tai sen osaan, tai
- ii) sen tarkoituksena on aiheuttaa vahinkoa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, tai
- iii) sen tarkoituksena on tuottaa taloudellista hyötyä.

4 artikla

Tietojärjestelmän häirintä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraava tahallinen ja luvaton toiminta on rikosoikeudellisesti rangaistavaa:

- a) tietojärjestelmän toiminnan vakava estäminen tai häirintä vahingoittamalla, poistamalla, huonontamalla, muuttamalla tai tuhoamalla sähköisiä tietoja tai saattamalla ne käyttökelvottomiksi;
- b) tietojärjestelmässä olevien sähköisten tietojen poistaminen, huonontaminen, muuttaminen, tuhoaminen tai saattaminen käyttökelvottomiksi, jos teon tarkoituksena on aiheuttaa vahinkoa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.

5 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tahallinen yllytys tai avunanto 3 tai 4 artiklassa tarkoitettuun rikokseen on rangaistava teko.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 tai 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten yritys on rangaistava teko.

6 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikokset ovat rangaistavissa tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin, jollainen on muun muassa vapausrangaistus, jonka enimmäiskesto vakavissa tapauksissa on vähintään yksi vuosi. Vakaviksi tapauksiksi ei tulkita tekoja, joista ei aiheutunut vahinkoa ja joista ei saatu taloudellista hyötyä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta määrätä sakkorangaistus vapausrangaistuksen lisäksi tai sijasta.

7 artikla

Rangaistuksen koventamisperusteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan seuraavissa tapauksissa määrätä vapausrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään neljä vuotta:

- a) rikos on tehty rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyssä yhteisessä toiminnassa 98/733/YOS tarkoitettujen rikollisjärjestöjen puitteissa riippumatta siitä, mikä on yhteisessä toiminnassa säädetty rangaistus;
- b) rikos on aiheuttanut huomattavaa välitöntä tai välillistä taloudellista vahinkoa, ruumiillista vahinkoa luonnolliselle henkilölle tai huomattavaa vahinkoa jäsenvaltion kriittisten järjestelmien osalle; tai
- c) rikos on tuottanut huomattavaa taloudellista hyötyä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä 6 artiklan mukaisesti säädettyjä ankarammat vapausrangaistukset, jos rikoksentekijä on tuomittu aiemmin samankaltaisesta rikoksesta jäsenvaltiossa annetulla lainvoimaisella tuomiolla.

8 artikla

Erityisolosuhteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia voidaan lieventää 6 ja 7 artiklassa säädetystä poiketen, kun rikoksesta on aiheutunut toimivaltaisen oikeusviranomaisen näkemyksen mukaan ainoastaan vähäistä vahinkoa.

9 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen sellaisesta 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettusta teosta, jonka on sen hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön elimen edustajana toimiva henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu:

- a) valtuuteen edustaa oikeushenkilöä, tai
- b) valtuuteen tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta, tai

c) valtuuteen harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettua henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on tehnyt kyseisen oikeushenkilön hyväksi 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja rikoksia.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilön vastuusta, ei estä rikossyytteen nostamista sellaista luonnollista henkilöä vastaan, joka on tehnyt 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettua rikoksen tai toiminut kyseisissä artikloissa tarkoitettulla tavalla.

10 artikla

Oikeushenkilöihin kohdistettavat seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastuulliseksi todettua oikeushenkilöä voidaan rangaista tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin, jollaisiksi luetaan rikosoikeudelliset tai muut sakot ja jollaisiksi voidaan lukea myös muut seuraamukset, kuten:

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettyjen etuuksien tai tuen saamiseen;
- b) tilapäinen tai pysyvä liiketoimintakielto;
- c) oikeudelliseen valvontaan asettaminen; tai
- d) tuomioistuimen määräys lopettaa toiminta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastuulliseksi todettua oikeushenkilöä voidaan rangaista tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin tai toimenpitein.

11 artikla

Lainkäyttövalta

1. Jäsenvaltion on ulotettava lainkäyttövaltansa 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain jäsenvaltion alueella;

b) rikoksen on tehnyt jäsenvaltion kansalainen ja teko vaikuttaa kyseisen valtion kansalaisiin tai ihmisryhmiin; tai

c) rikos on tehty sellaisen oikeushenkilön hyväksi, jonka kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella.

2. Ulottaessaan lainkäyttövaltaansa 1 artiklan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvat myös seuraavat tapaukset:

a) rikoksenteijä tekee rikoksen ollessaan fyysisesti jäsenvaltion alueella riippumatta siitä, kohdistuuko rikos kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan tietojärjestelmään;

b) Rikos on kohdistunut kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan tietojärjestelmään riippumatta siitä, oliko rikoksenteijä rikosta tehdessään fyysisesti jäsenvaltion alueella.

3. Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta 1 kohdan b ja c alakohdassa asetettua lainkäyttövaltasääntöä tai soveltaa sitä vain erityistapauksissa tai -tilanteissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3–5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos se kieltäytyy luovuttamasta tällaisesta rikoksesta epäiltyä tai tuomittua henkilöä toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.

5. Jos useampi kuin yksi jäsenvaltio voi ulottaa lainkäyttövaltansa rikokseen ja jos rikoksesta voidaan nostaa syyte samojen tosiseikkojen perusteella missä tahansa näistä jäsenvaltioista, asianomaiset jäsenvaltiot päättävät yhteisesti siitä, missä jäsenvaltiossa syyte nostetaan, ja pyrkivät keskittämään oikeudelliset menettelyt mahdollisuuksien mukaan yhteen jäsenvaltioon. Tätä varten jäsenvaltiot voivat turvautua oikeusviranomaisten yhteistyön edistämiseksi ja niiden toiminnan koordinoimiseksi mihin tahansa Euroopan unionissa toimivaan elimeen tai mekanismiin, kuten Eurojustiin tai Euroopan oikeudelliseen verkostoon.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle päätöksestään soveltaa 3 kohtaa sekä tarvittaessa myös niistä erityistapauksista tai -tilanteista, joissa päätöstä sovelletaan.

12 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tietosuojasäännösten mukainen ympärivuorokautisesti toimiva yhteyspiste 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja rikoksia koskevaa tietojenvaihtoa varten.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle tietojärjestelmiin kohdistuvia rikoksia koskevien tietojen vaihtoa varten nimeämänsä yhteyspisteen yhteystiedot. Pääsihteeristö toimittaa tiedot muille jäsenvaltioille.

13 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä.

2. Niiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle antamansa säännökset kirjallisina ja tiedot tämän puitepäätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan muista toimenpiteistä.

3. Näiden tietojen perusteella komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän puitepäätöksen soveltamisesta ja esittää tarvittaessa säädösehdotuksia.

4. Neuvosto arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat noudattaneet tätä puitepäätöstä.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Ehdotus neuvoston asetukseksi lisätullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuonnissa

(2002/C 203 E/17)

KOM(2002) 202 lopull. — 2002/0095(ACC)

(Komission esittämä 19 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Amerikan yhdysvallat on ottanut 20 päivänä maaliskuuta 2002 käyttöön suojatoimenpiteen tullinkorotusten tai tariffikiintiöiden muodossa muun muassa Euroopan yhteisöstä tulevassa terästuotteiden tuonnissa.
- (2) Tämä toimenpide aiheuttaa huomattavaa vahinkoa asianomaisille yhteisön tuottajille ja häiritsee WTO:n sopimuksesta johtuvien myönnytysten ja velvollisuuksien tasapainoa. Toimenpide rajoittaa huomattavasti yhteisön asianomaisten terästuotteiden vientiä Amerikan yhdysvaltoihin yhteisön viennin arvon vähentyessä vähintään 2 407 miljoonaa euroa vuodessa.
- (3) WTO:n sopimuksen mukaisesti Amerikan yhdysvaltojen ja yhteisön välillä käydyissä neuvotteluissa ei päästy tyydyttävään tulokseen.
- (4) WTO:n sopimus antaa toimenpiteen kohteena olevalle vientiä harjoittavalle jäsenelle oikeuden pidättäytyä oleellisesti vastaavia tuotteita koskevien myönnytysten soveltamisesta tai muista velvollisuuksista edellyttäen, että WTO:n tavarakauppaneuvosto ei vastusta asiaa.
- (5) Tietyille Amerikan yhdysvalloista peräisin oleville, vuosittain yhteisöön tuotaville tuotteille käyttöön otettavat 100, 30, 15, 13 ja 8 prosentin lisätullit vastaavat oleellisesti vastaavan kaupallisen myönnytyksen soveltamisesta pidättäytymistä siten, että kannettavat tullit eivät ylitä Yhdysvaltojen suojatoimenpiteen soveltamisalaan kuuluvista yhteisön viemistä tuotteista kannettavien tullien määrää, joka on 626 miljoonaa euroa vuodessa.
- (6) Oleellisesti vastaavien myönnytysten soveltamisesta pidättäytymisen olisi ensisijaisesti koskettava teräsalaa ja vain

tarpeen vaatiessa muita aloja. Valitut Amerikan yhdysvalloista peräisin olevat teollisuustuotteet ovat tuotteita, joiden tarjonnasta yhteisö ei ole oleellisesti riippuvainen, mutta joihin käyttöön otettavilla lisätulleilla on oleellisesti sama vaikutus kuin Amerikan yhdysvaltojen käyttöön otama suojatoimenpide vaikuttaa yhteisön vientiin.

- (7) Amerikan yhdysvaltojen käyttöön ottamaa suojatoimenpidettä ei ole sovellettu tiettyihin tuotteisiin, joita nimitetään tietyiksi teräslevytuotteiksi, tuonnin absoluuttisen lisääntymisen vuoksi.
- (8) Kuten WTO:n sopimuksessa sallitaan, sellaisen yhteisön myönnytysten osan, joka vastaa suojatoimenpiteen osaa, jota ei sovelleta tuonnin absoluuttisen lisääntymisen seurauksena ja joka vastaa 377 miljoonan euron suuruisen sovellettavien tullien määrää, soveltamisesta olisi pidättäydyttävä Amerikan yhdysvalloille erityisen tärkeiden tuotteiden osalta 18 päivästä kesäkuuta 2002, kunnes Amerikan yhdysvallat lakkaa soveltamasta suojatoimenpidettään.
- (9) Tämä asetus ei koske Amerikan yhdysvaltojen suojatoimenpiteen yhdenmukaisuutta WTO:n sopimukseen nähden. Myönnytyksistä pidättäytymistä olisi sovellettava joka tapauksessa 20 päivästä maaliskuuta 2005, kunnes Amerikan yhdysvallat lakkaa soveltamasta suojatoimenpidettään. Sitä olisi kuitenkin sovellettava välittömästi sen jälkeen, kun WTO:n riitojenratkaisuelin on päättänyt, että Amerikan yhdysvaltojen suojatoimenpide on ristiriidassa WTO:n sopimukseen nähden.
- (10) Yhteisö toimitti tavarakauppaneuvostolle 17 päivänä toukokuuta 2002 kirjallisen ilmoituksen kyseisistä myönnytyksistä pidättäytymisestä. Tavarakauppaneuvosto ei ole vastustanut kyseistä pidättäytymistä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tiettyihin Amerikan yhdysvalloista peräisin oleviin tuotteisiin, jotka luetellaan liitteissä I ja II, sovellettavia tulleja korotetaan arvon mukaan määräytyvällä 100, 30, 15, 13 tai 8 prosentin lisätullilla kyseisten liitteiden mukaisesti.

2 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
2. Liitettä I sovelletaan 18 päivästä kesäkuuta 2002, kunnes liite II tulee voimaan.
3. Liitettä II sovelletaan
- i) 20 päivästä maaliskuuta 2005, tai
- ii) viidennestä päivästä sen jälkeen, kun WTO:n riitojenratkaisuelin on päättänyt, että Amerikan yhdysvaltojen käyttöön ottama suojatoimenpide on ristiriidassa WTO:n sopimuk-

seen nähden, mikäli tämä ajankohta aikaisempi. Tällöin komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa mainitaan WTO:n riitojenratkaisuelimen päätöksen päivämäärä.

4. Tätä asetusta sovelletaan, kunnes Amerikan yhdysvallat on luopunut suojatoimenpiteen soveltamisesta. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa mainitaan päivämäärä, jona Amerikan yhdysvallat on luopunut käyttöön ottamiensa suojatoimenpiteiden soveltamisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

LUETTELO TUOTTEISTA, JOIDEN TUONTIIN LISÄTULLEJA SOVELLETAAN 18 PÄIVÄSTÄ KESÄKUUTA 2002

Soveltamisalaa kuuluvat tuotteet yksilöidään liitteessä pelkästään CN-koodien avulla.

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät jotka kuuluvat CN-koodiin: 0805 40 00	100 %
Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit jotka kuuluvat CN-koodiin: 0808 10 90	100 %
Riisi jotka kuuluvat CN-koodiin: 1006 20 98	100 %
T-paidat, aluspaidat ja muut aluspaitojen kaltaiset paidat, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin: 6109 10 00 6109 90 10 6109 90 30 6109 90 90	100 % 100 % 100 % 100 %
Miesten ja poikien puvut, yhdistelmäasut, takit, bleiserit, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (muut kuin uimahousut) jotka kuuluvat CN-koodeihin: 6203 42 90 6203 43 11 6203 43 19	100 % 100 % 100 %
Naisten ja tyttöjen puvut, yhdistelmäasut, jakut, takit ja bleiserit, leningit, hameet, housuhameet, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (ei kuitenkaan uimapuvut) jotka kuuluvat CN-koodiin: 6204 62 90	100 %
Miesten ja poikien paidat jotka kuuluvat CN-koodiin: 6205 30 00	100 %
Vuode- ja matkahuovat jotka kuuluvat CN-koodiin: 6301 30 10	100 %
Vuodeliinavaatteet, pöytäliinat ja niiden kaltaiset tavarat sekä pyyheliinat jotka kuuluvat CN-koodeihin: 6302 32 10 6302 32 90	100 % 100 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Levyvalmisteet, ruostumatonta terästä, leveys vähintään 600 mm jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7219 32 10	100 %
7219 33 10	100 %
7219 33 90	100 %
7219 34 10	100 %
7219 34 90	100 %
7219 35 10	100 %
7219 35 90	100 %
7219 90 90	100 %
Levyvalmisteet ruostumatonta terästä, leveys pienempi kuin 600 mm jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7220 20 10	100 %
7220 20 31	100 %
7220 20 51	100 %
7220 20 59	100 %
7220 20 91	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %
Muut tangot ruostumatonta terästä; profiilit, ruostumatonta terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7222 20 11	100 %
7222 20 21	100 %
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
Silmälasit ja niiden kaltaiset esineet, näön korjaamiseen, silmien suojaamiseen tai muuhun tarkoitukseen jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
Muut tuliaseet ja niiden kaltaiset tavarat, joiden toiminta perustuu räjähtävän panoksen palamiseen (esim. metsästys- ja urheiluhaukkot ja -kiväärit, suustaladattavat tuliaseet, valopistoolit ja muut ainoastaan merkinantoraketteja ampuvat välineet, paukkupanospistoolit ja -revolverit, kiinteäpulttiset teurastuspistoolit sekä köydenheittolaitteet) jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9303 30 00	100 %
Istuimet (muut kuin nimikkeeseen 9402 kuuluvat), myös vuoteiksi muutettavat, sekä niiden osat jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9401 61 00	100 %
Muut huonekalut ja niiden osat jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9403 60 10	100 %
Seurapelivälineet ja pelilaitteet sisätiloja varten, biljardipelit, kasinoiden pelipöydät ja automaattiset keilapelivarusteet jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9504 10 00	100 %
Kuulakärkikynät; huopa-, kuitu- tai muulla huokoisella kärjellä varustetut kynät; täytekyynät ja niiden kaltaiset kynät; monistuskynät; lyijytäytekyynät; kynänvarret, kynänpitimet ja niiden kaltaiset pitimet; edellä mainittujen tavaroiden osat (myös hylsy ja pidikkeet), muut kuin nimikkeeseen 9609 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9608 10 10	100 %

LIITE II

MUUT NAHASTA

Soveltamisalaa kuuluvat tuotteet yksilöidään liitteessä pelkästään CN-koodien avulla.

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
0713 33 90	13 %
0713 40 00	13 %
Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
0802 32 00	15 %
0802 50 00	15 %
Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokadot, guavat, mangot ja mangostanit jotka kuuluvat CN- koodiin:	
0804 50 00	13 %
Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät jotka kuuluvat CN- koodiin:	
0805 40 00	15 %
Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
0808 10 90	15 %
0808 20 50	8 %
Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat jotka kuuluvat CN- koodiin:	
0809 20 95	15 %
Riisi jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
1006 20 98	8 %
1006 30 98	8 %
1006 40 00	8 %
Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut, (myös rypäleen puristemehu "grape must") ja kasvismehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
2009 11 99	15 %
2009 12 00	15 %
2009 19 98	15 %
2009 21 00	15 %
2009 29 99	15 %
2009 80 79	13 %
Paperi, kartonki ja pahvi, jotka on yhdeltä tai molemmilta puolilta sideainetta käyttäen tai ilman sitä päällystetty kaoliinilla tai muulla epäorgaanisella aineella, ilman mitään muuta päällystystä, myös pintavärjätty, pintakoristeltu tai painettu, rullina tai suorakaiteen tai neliön muotoisina arkkeina, minkä tahansa kokoisina jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
4810 13 19	15 %
4810 13 99	15 %
4810 14 99	15 %
4810 22 99	15 %
4810 29 19	15 %
4810 29 99	15 %
Paperi, kartonki, pahvi, selluloosavanu ja selluloosakuituharso, päällystetty, kyllästetty, peitetty, pintavärjätty, pintakoristeltu tai painettu, rullina tai suorakaiteen tai neliön muotoisina arkkeina, minkä tahansa kokoisina, muut kuin nimikkeissä 4803, 4809, tai 4810 kuvattujen kaltaiset tavarat jotka kuuluvat CN- koodiin:	
4811 59 00	15 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Kotelot, rasiat, laatikot, pussit ja muut pakkauspäällykset, paperia, kartonkia, pahvia, selluloosavanua tai selluloosakuituharsoa; lokerolaatikot, kirjekaukalot ja niiden kaltaiset paperi-, kartonki- tai pahvitavarat, jollaisia käytetään esim. toimistoissa tai myymälöissä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
4819 10 00	15 %
4819 20 10	15 %
4819 40 00	15 %
4819 50 00	15 %
Muu paperi, kartonki, pahvi, selluloosavanu ja selluloosakuituharso, määräkokoon tai -muotoon leikattu; muut tavarat, paperimassaa, paperia, kartonkia, pahvia, selluloosavanua tai selluloosakuituharsoa jotka kuuluvat CN- koodiin:	
4823 90 14	15 %
Miesten ja poikien päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut, anorakit (myös hiihtotakit ja -puserot), tuulipuserot, tuulitakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta, muut kuin nimikkeeseen 6103 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %
Naisten ja tyttöjen päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut, anorakit (myös hiihtotakit ja -puserot), tuulipuserot, tuulitakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta, muut kuin nimikkeeseen 6104 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6102 30 10	30 %
6102 30 90	30 %
Miesten ja poikien puvut, yhdistelmäasut, takit, bleiserit, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (muut kuin uimahousut), neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Naisten ja tyttöjen puvut, yhdistelmäasut, jakut, takit ja bleiserit, leningit, hameet, housuhameet, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (ei kuitenkaan uimapuvut), neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6104 43 00	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Miesten ja poikien paidat, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Naisten ja tyttöjen puserot, myös paitapuserot neulosta jotka kuuluvat CN- koodiin:	
6106 10 00	30 %
Miesten ja poikien alushousut, yöpaidat, pyjamat, kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta jotka kuuluvat CN- koodiin:	
6107 11 00	30 %
Naisten ja tyttöjen alushameet, pikkuhousut ja muut alushousut, yöpaidat, pyjamat, aamupuvut (negliges), kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta jotka kuuluvat CN- koodiin:	
6108 22 00	30 %
T-paidat, aluspaidat ja muut aluspaitojen kaltaiset paidat, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Neulepuserot, pujopaidat, neuletakit, liivit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %
Verryttelypuvut, hiihtopuvut sekä uimapuvut ja uimahousut, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Nimikkeiden 5903, 5906 ja 5907 neuloksista valmistetut vaatteet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Muut vaatteet, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Sukkahousut, myös terättömät, sukat, puolisuikat ja niiden kaltaiset neuletuotteet, myös suoni-kohjusukat ja jalkineet, joissa ei ole kiinnitettyä anturaa, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Kintaat ja muut käsineet, neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Miesten ja poikien päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut, anorakit (myös hiihtotakit ja -puserot), tuulipuserot, tuulitakit ja niiden kaltaiset tavarat, muut kuin nimikkeeseen 6203 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Naisten ja tyttöjen päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut, anorakit (myös hiihtotakit ja -puserot), tuulipuserot, tuulitakit ja niiden kaltaiset tavarat, muut kuin nimikkeeseen 6204 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Miesten ja poikien puvut, yhdistelmäasut, takit, bleiserit, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (muut kuin uimahousut) jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %
Naisten ja tyttöjen puvut, yhdistelmäasut, jakut, takit ja bleiserit, leningit, hameet, housuhameet, pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (ei kuitenkaan uimapuvut) jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Miesten ja poikien paidat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Naisten ja tyttöjen puserot, myös paitapuserot jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Nimikkeiden 5602, 5603, 5903, 5906 ja 5907 kankaista valmistetut vaatteet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6210 10 99	30 %
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Verryttelypuvut, hiihtopuvut sekä uimapuvut ja uimahousut; muut vaatteet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %
Rintaliivit, lantioliivit, korsetit, housunkannattimet, sukanpitimet, sukkanauhat ja niiden kaltaiset tavarat sekä niiden osat, myös neulosta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Solmiot, solmukkeet ja solmiohuivit jotka kuuluvat CN-koodiin:	
6215 10 00	30 %
Kintaat ja muut käsineet jotka kuuluvat CN-koodiin:	
6216 00 00	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Muut sovitetut vaatetustarvikkeet; vaatteiden ja vaatetustarvikkeiden osat, muut kuin nimikkeeseen 6212 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6217 10 00	30 %
6217 90 00	30 %
Vuode- ja matkahuovat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Vuodeliinavaatteet, pöytäliinat ja niiden kaltaiset tavarat sekä pyyheliinat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6302 10 10	30 %
6302 10 90	30 %
6302 31 10	30 %
6302 31 90	30 %
6302 32 10	30 %
6302 32 90	30 %
6302 60 00	30 %
6302 91 90	30 %
Tavarapeitteet, ulkokaihtimet ja aurinkokatokset; teltat; purjeet veneitä, purjelautoja tai maakulkuneuvoja varten; leirintävarusteet jotka kuuluvat CN-koodiin:	
6306 29 00	30 %
Muut sovitetut tavarat, myös vaatteiden leikkuukaavat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 10	30 %
6307 90 99	30 %
Muut jalkineet, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Jalkineet, joiden ulkopohjat ovat kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset nahkaa jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 96	30 %
6403 99 98	30 %
Jalkineet, joiden ulkopohjat ovat kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset tekstiilainetta jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Muut jalkineet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Jalkineiden osat (mukaan lukien päälliset, myös jos ne on kiinnitetty muihin pohjiin kuin ulkopohjiin); irtopohjat, kantapäätynyt ja niiden kaltaiset tavarat; nilkkaimet, säärystimet ja niiden kaltaiset tavarat sekä niiden osat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
6406 99 50	30 %
6406 99 80	30 %
Levyvalmisteet, rautaa tai seostamatonta terästä, leveys vähintään 600 mm, pletteroidut tai muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoitetut jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7210 12 11	30 %
7210 30 10	30 %
Levyvalmisteet, ruostumatonta terästä, leveys vähintään 600 mm jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 10	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 90	30 %
Levyvalmisteet ruostumatonta terästä, leveys pienempi kuin 600 mm jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7220 20 10	30 %
7220 20 31	30 %
7220 20 51	30 %
7220 20 59	30 %
7220 20 91	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %
Muut tangot ruostumatonta terästä; profiilit, ruostumatonta terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7222 20 11	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
Rakenteet (ei kuitenkaan nimikkeen 9406 tehdasvalmisteiset rakennukset) ja rakenteiden osat (esim. sillat ja siltaelementit, sulkuportit, tornit, ristikkomastot, katot, kattorakenteet, ovet, ikkunat, ovenkarmit, ikkunakehykset ja -karmit, kynnykset, ikkunaluukut, portit, kaiteet ja pylviä), rautaa tai terästä; levyt, tangot, profiilit, putket ja niiden kaltaiset tavarat, rakenteissa käytettäviksi valmistetut, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7308 30 00	30 %
7308 90 99	30 %
Altaat, astiat, tynnyrit, tölkit, laatikot, rasiat ja niiden kaltaiset säilytyspäälykset, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, rautaa tai terästä, enintään 300 l vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita jotka kuuluvat CN- koodiin:	
7310 29 90	30 %
Säiliöt tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja varten, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7311 00 10	30 %
7311 00 91	30 %
Ruuvit, pultit, mutterit, kansiruuvit, koukkuruuvit, niitit, sokat ja sokkanaulat, aluslaatat (myös jousilaatat) ja niiden kaltaiset tavarat, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7318 14 99	30 %
7318 15 10	30 %
7318 15 59	30 %
7318 15 90	30 %
7318 16 99	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Jouset ja jousenlehdet, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN- koodiin:	
7320 90 90	30 %
Uunit, kamiinat, liedet (myös jos niissä on lisäkattila keskuslämmitystä varten), grillit, hiilipannut, kaasukeittimet, lämpölevyt ja niiden kaltaiset talouslaitteet, muut kuin sähköllä toimivat, sekä niiden osat, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %
Muut valetut tavarat, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN- koodiin:	
7325 99 90	30 %
Muut tavarat, rautaa tai terästä jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
7326 20 90	30 %
7326 90 93	30 %
7326 90 97	30 %
Painokoneet ja -laitteet, joita käytetään painettaessa kirjakkeiden, kuva- ja painolaattojen, -syntierien ja muiden nimikkeeseen 8442 kuuluvien painokomponenttien avulla; mustesuihkupainokoneet ja -laitteet, muut kuin nimikkeeseen 8471 kuuluvat; painatuksen apulaitteet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
8443 11 00	30 %
8443 19 90	30 %
Pneumaattiset ja hydrauliset käsityövälineet ja käsityövälineet, joissa on yhteenrakennettu sähkö- tai muu moottori jotka kuuluvat CN- koodiin:	
8467 21 99	15 %
Akustiset tai visuaaliset sähkömerkinantolaitteet (esim. soittokellot, sireenit, ilmaisintaulut sekä murto- tai palohälyttimet), muut kuin nimikkeeseen 8512 tai 8530 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodiin:	
8531 10 30	30 %
Sähkölaitteet sähkövirtapiiriin kytkemistä, katkaisemista tai suojaamista varten tai siihen liittämistä varten (esim. kytkimet, releet, varokkeet, syöksyaaltosuojat, pistotulpat, pistorasiat, lampunpitiimet ja liitäntärasiat), enintään 1 000 voltin nimellisjännitettä varten jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
8536 20 10	15 %
8536 30 10	15 %
8536 41 90	30 %
8536 49 00	30 %
Sähköhehkulamput tai sähköpurkauslamput ja -putket, myös umpiovalonheittimet (sealed beam lamp units) sekä ultravioletti- tai infrapunalamput; kaarilamput jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
8539 21 30	30 %
8539 21 92	30 %
8539 21 98	30 %
Erikoismoottoriajoneuvot, muut kuin pääasiallisesti henkilö- tai tavarankuljetukseen suunnitellut (esim. hinausautot, nosturiautot, paloautot, betoninsekoitinautot, kadunlakaisautot, ruiskuautot, työpaja-autot ja röntgenautot) jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
8705 10 00	30 %
8705 90 90	30 %
Huvi- tai urheilukäyttöön tarkoitettut alukset; soutuveneet ja kanootit jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Silmälasiin tai niiden kaltaisten esineiden kehykset ja niiden osat jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9003 19 30	30 %

Tavaran kuvaus ja CN-koodi	Lisätulli
Silmälasit ja niiden kaltaiset esineet, näön korjaamiseen, silmien suojaamiseen tai muuhun tarkoitukseen jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Valokopiolaitteet, joissa on optinen järjestelmä tai jotka perustuvat kontaktimenetelmään, sekä lämpökopiolaitteet jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Rannekellot, taskukellot ja niiden kaltaiset kellot, myös ajanottokellot, muut kuin nimikkeeseen 9101 kuuluvat jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9102 11 00	30 %
Lyömäsoittimet (esim. rummut, ksylofonit, symbaalit, kastanjetit ja marakasit) jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9206 00 00	30 %
Revolverit ja pistoolit, muut kuin nimikkeeseen 9303 tai 9304 kuuluvat jotka kuuluvat CN-koodiin:	
9302 00 10	30 %
Muut tuliaseet ja niiden kaltaiset tavarat, joiden toiminta perustuu räjähtävän panoksen palamiseen (esim. metsästys- ja urheiluhaulikot ja -kiväärit, suustaladattavat tuliaseet, valopistoolit ja muut ainoastaan merkinantoraketteja ampuvat välineet, paukkupanospistoolit ja -revolverit, kiinteäpulttiset teurastuspistoolit sekä köydenheittolaitteet) jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9303 30 00	30 %
Pommit, kranaatit, torpedot, miinat, ohjukset ja niiden kaltaiset sota-ammukset sekä niiden osat; patruunat ja muut projektiilit ja ampumatarvikkeet sekä niiden osat, myös haulit ja etupanokset jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9306 90 90	30 %
Istuimet (muut kuin nimikkeeseen 9402 kuuluvat), myös vuoteiksi muutettavat, sekä niiden osat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %
Muut huonekalut ja niiden osat jotka kuuluvat CN-koodeihin:	
9403 60 10	30 %
9403 60 90	30 %
Seurapelivälineet ja pelilaitteet sisätiloja varten, biljardipelit, kasinoitten pelipöydät ja automaattiset keilapelivarusteet jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9504 10 00	30 %
Luudat, harjat (myös jos ne ovat koneiden, laitteiden tai kulkuneuvojen osia), siveltimeet, käsi-käyttöiset mekaaniset lattianlakaisimet, moottorittomat, sekä mopit ja höyhenhuiskut; luudan- tai harjantekoon tarkoitettua valmiita harjaskimput ja -tupsut; maalaustyyny ja -telat; kumi- ja muut kuivauspyyhkimet (ei kuitenkaan kuivaustelat) jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9603 21 00	30 %
Kuulakärkikynät; huopa-, kuitu- tai muulla huokoisella kärjellä varustetut kynät; täytekyynät ja niiden kaltaiset kynät; monistuskynät; lyijytäytekyynät; kynänvarret, kynänpitimet ja niiden kaltaiset pitimet; edellä mainittujen tavaroiden osat (myös hylsyt ja pidikkeet), muut kuin nimikkeeseen 9609 kuuluvat jotka kuuluvat CN- koodiin:	
9608 10 10	30 %

Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyihin teollisuus-, maatalous- ja kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1255/96 muuttamisesta

(2002/C 203 E/18)

KOM(2002) 198 lopull.

(Komission esittämä 22 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On yhteisön edun mukaista suspendoida kokonaan tai osittain yhteisen tullitariffin autonomiset tullit neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/96⁽¹⁾ liitteeseen kuulumattomien tiettyjen uusien tuotteiden osalta.
- (2) Mainitun asetuksen liitteessä olevasta luettelosta on poistettava tuotteet, joiden osalta ei enää ole yhteisön edun mukaista jatkaa yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspendoimista, tai joiden tavaran kuvausta on tarpeen muuttaa teknisen kehityksen vuoksi.
- (3) Uusina tuotteina olisi pidettävä myös tuotteita, joiden tavaran kuvausta on tarpeen muuttaa.
- (4) Neuvoston asetusta (EY) N:o 1255/96 on sen tähden muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1255/96 liite seuraavasti:

1. lisätään tämän asetuksen liitteessä I luetellut tuotteet;
2. poistetaan tuotteet, joiden koodit luetellaan tämän asetuksen liitteessä II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 29.6.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2499/2001 (EYVL L 340, 21.12.2001, s. 1).

LIITE I

CN-koodi & Taric		Tavaran kuvaus	Autonominen tulli (%)
0017	ex 0811 90 95 30	Ananakset (<i>Ananas comosus</i>), paloitellut, jäädytetyt	0
0018	ex 0811 90 95 20	Boysenmarjat, jäädytetyt, lisättyä sokeria sisältämättömät, muussa kuin vähittäismyyntimuodossa	0
0021	ex 1511 90 19 10 ex 1511 90 91 10 ex 1513 11 10 10 ex 1513 19 30 10 ex 1513 21 11 10 ex 1513 29 30 10	Palmuöljy, kookosöljy (kopraöljy), palmunydinöljy, tarkoitettu käytettäväksi: — alanimikkeen 3823 19 10 teollisten monokarboksyylirasvahappojen valmistukseen, — alanimikkeen 3824 90 95 rasvahappojen metyyliesterien seosten valmistukseen, — nimikkeen 2915 tai 2916 rasvahappojen metyyliesterien valmistukseen, — alanimikkeen 3823 11 00 steariinihapon valmistukseen tai — nimikkeen 3401 tuotteiden valmistukseen ^(a)	0
0028	ex 2005 90 80 70	Bambunidut, valmistetut tai säilötyt, suikaloidut, ei vähittäismyyntipakkauksissa	0
0060	ex 2850 00 20 20	Arsiini	0
0117	ex 2914 29 00 20	Sykloheksadek-8-enoni	0
0182	ex 2921 30 99 20	Sykloheks-1,3-yleenibis(metyyliamiini), astianpesukoneissa käytettävien tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ^(a)	0
0193	ex 2921 49 80 20	N-1-Naftylianiiliini	0
0219	ex 2922 39 00 40	1,4-Diamino-2,3-diklooriantrakiniini	0
0234	ex 2924 29 95 65	2-(4-Hydroksifenyli)asetamidi	0
0321	ex 2932 29 80 70	3',6'-Bis(etyyliamino)-2',7'-dimetyylispiro[isobentsofuraani-1(3H),9'-[9H]-ksanten]-3-oni	0
0322	ex 2933 99 90 75	2,3-Diklooripyratsiini	0
0327	ex 2933 29 90 50	1,3-Dimetyyliimidatsolidin-2-oni	0
0341	ex 2933 59 95 60	2,6-Dikloori-4,8-dipiperidinopyrimido[5,4-d]pyrimidiini	0
0342	ex 2933 59 95 70	N-(4-Etyyli-2,3-dioksopiperatsin-1-yylikarbonyyli)-D-2-fenyyliglysiini	0
0343	ex 2933 59 95 80	N-(4-Etyyli-2,3-dioksopiperatsin-1-yylikarbonyyli)-D-2-(4-hydroksifenyli)glysiini	0
0354	ex 2933 99 90 80	1-Metyylitetratsoli-5-tioli	0
0371	ex 2934 20 80 20	S-(1,3-Bentsotiatsol-2-yyli)-= (Z)-2-(2-aminotiatsol-4-yyli)-2-(metoksi-imino)tioasettaatti	0
0372	ex 2934 99 90 60	DL-Homokysteiniolaktonihydrokloridi	0
0398a	ex 3204 19 00 15	4-{4-[3-(4-Metoksifenyli)-1,3,1,3-dimetyyli-3,1,3-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yyli]fenyyli}morfoliini ^(a)	0
0398b	ex 3204 19 00 25	Sykloheksyyli-8-metyyli-2,2-difenyli-2H-bentso[h]kromeeni-5-karboksylaatti ^(a)	0
0398c	ex 3204 19 00 35	1,3-Butyyli-1,3-etoksi-6,11-dimetoksi-3,3-bis(4-metoksifenyli)-3,1,3-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromeeni ^(a)	0
0398d	ex 3204 19 00 45	6,7-Dimetoksi-3,3-bis(4-metoksifenyli)-1,3,1,3-dimetyyli-3,1,3-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromeeni ^(a)	0
0406	ex 3206 19 00 10	Valmiste, titaanidioksidiin perustuva, joka sisältää vähintään 66 painoprosenttia mutta enintään 71 painoprosenttia titaanidioksidi ja 1 painoprosenttia mutta enintään 2 painoprosenttia isopropoksi-titaanitriisostearaatti	0

CN-koodi & Taric		Tavaran kuvaus	Autonominen tulli (%)
0416	ex 3208 90 99 20	Kemiallisesti muunnettuihin luonnonpolymeereihin perustuva liuos, joka sisältää kahta tai useampaa seuraavista väriaineista: — 4-[4-(1,3,13-dimetyyli-3-fenyyl-3,13-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yyli)fenyyli]morfoliini, — 4-[4-[3-(4-metoksifenyyli)-1,3,13-dimetyyli-3,13-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yyli]fenyyli]morfoliini, — sykloheksyyli-8-metyyli-2,2-difenyyli-2H-bentso[h]kromeeni-5-karboksylaatti, — etoksikarbonyylimetyyli-6-asetoksi-2,2-difenyyli-2H-bentso[h]kromeeni-5-karboksylaatti, — 2-pentyyli-7,7-difenyyli-7,8-bentsokromeno[6,5-d]-1,3-dioksi-4(7H)-oni, — 1,3-butyli-1,3-etoksi-6,11-dimetoksi-3,3-bis(4-metoksifenyyli)-3,13-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromeeni, — 3-(4-metoksifenyyli)-1,3,13-dimetyyli-3-fenyyl-3,13-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromeeni, — 6,7-dimetoksi-3,3-bis(4-metoksifenyyli)-1,3,13-dimetyyli-3,13-dihydrobentso=[h]indeno[2,1-f]kromeeni	0
0443	ex 3808 20 80 30	Pyritionisinkin (INN) suspensiosta vedessä koostuva valmiste, jossa on vähintään 24 painoprosenttia mutta enintään 26 painoprosenttia Pyritionisinkin (INN)	0
0498	ex 3824 90 99 81	Kalsiumoksidilla stabiloitu zirkoniumoksidi, kappaleina, joista vähintään 94 painoprosenttia ei läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 16 mm, joissa on: — vähintään 92 painoprosenttia zirkoniumdioksidia ja — vähintään 2 painoprosenttia mutta enintään 6 painoprosenttia kalsiumoksidia	0
0499	ex 3824 90 99 82 ex 3907 40 00 20	α -(2,4,6-Tribromifenyyli)- ω -(2,4,6-tribromifenoksi)poly[oksi(2,6-dibromi-1,4-fenyleeni)isopropylideeni(3,5-dibromi-1,4-fenyleeni)oksikarbonyyli]	0
0600	ex 3905 29 00 91	Vinyliasetaatin, dibutyylimaleaatin ja akryylihapon kopolymeeri, isopropyliasetatti ja tolueniliuoksena	0
0609	ex 3906 90 90 70	Etyleenidimetakrylaatin ja joko metyylimetakrylaatin tai dodekyylimetakrylaatin kopolymeeri	0
0617	ex 3906 90 90 50	Akryylihapon estereiden polymeerit, joihin on liittynyt ketjussa yksi tai useampi seuraavista monomeereista: — kloorimetyylivinylietteri, — kloorietyylivinylietteri, — kloorimetyylistyreeni, — vinyliklooriasetaatti, — metakrylihappo, ja jotka sisältävät enintään 5 painoprosenttia kutakin monometriyksikköä	0
0631	ex 3907 60 80 10	Tereftaalihapon ja isoftaalihapon ja etyleeniglykolin, butaani-1,4-diolin ja heksaani-1,6-diolin kopolymeeri	0
0632	ex 3907 60 80 20	Happea sitova kopolymeeri (ASTM D 1434 ja 3985-menetelmällä määritettynä), bentseenidikarboksylihapoista, etyleeniglykolistä ja hydroksiryhmillä korvatusista polybutadieenista valmistettu	0
0639	ex 3906 90 90 80	Polydimetyylisiloksaani-graft-(polyakrylaatti; polymetakrylaatti)	0
0643	ex 3911 90 99 60	Hiilivedyn esipolymeeri, saatu syklopentadieenin ja 1,3-pentadieenin reaktiolla	0
0660	ex 3917 32 31 91 ex 3917 32 99 10 ex 3926 90 99 45	Lämmössä kutistuvien letkujen sarja, polyeteenistä ja poly(vinyliasetaatista) valmistettu, samansuuntaisesti tasaetäisyyden päähän toisistaan sijoitetut ja joko yhdestä tai molemmista päistä rei'itetyillä muovikaistaleilla kiinnitetyt, rullina	0
0676	ex 3926 90 99 55	Polyeteenistä valmistettu levytuote, vastakkaisista suunnista rei'itetty, jonka paksuus on vähintään 600 μm mutta enintään 1 200 μm ja paino on vähintään 21 g/m^2 mutta enintään 42 g/m^2	0
0731	ex 3921 14 00 10	Regeneroidusta selluloosasta valmistettu solukalvo, jonka paksuus on enintään 350 μm	0

CN-koodi & Taric		Tavaran kuvaus	Autonominen tulli (%)
0744	ex 4007 00 00 20	Suulakepuristettu luonnonkumilanka, nitrosamiiniton, elintarviketeollisuudessa käytettäväksi tarkoitettu ^(e)	0
0745	ex 4007 00 00 30	Suulakepuristettu luonnonkumilanka, silikonilla ja talkilla päällystetty	0
0753	ex 4803 00 90 10 ex 5603 13 90 80 ex 5603 93 90 30	Polyeteenistä valmistettu kuitukangas, peitetty molemmilta puolilta polypropyleenistä ja puumasasta valmistetulla kuitukankaalla, joka sisältää vähintään 45 painoprosenttia mutta enintään 56 painoprosenttia puumassa, jonka paino on vähintään 70 g/m ² mutta enintään 90 g/m ² , rullina, kosteuspyyhkeiden valmistukseen tarkoitettu ^(e)	0
0784	ex 5503 90 10 10 ex 5503 90 90 30	Asetyloidut, monikomponenttiset kehruukuidut, joilla on emulsio-polymeroidusta poly(vinyylialkoholista) ja poly(vinyylikloridista) muodostuva matriisifibrillirakenne	0
0826	ex 7019 12 00 15	Jatkuvakuituinen, kiertämätön lanka (rovings), jonka hienous on vähintään 650 textiä mutta enintään 2 500 textiä, päällystetty polyuretaanikerroksella, johon on myös sekoitettu mahdollisesti muita aineita	0
0844	ex 7419 99 00 91 ex 7616 99 90 60	Levykkeet (nk. targets), pinnoitetut, molybdeenisilisidista: — sisältäen enintään 1 mg/kg natriumia ja — asennettuna kupari- tai alumiinialustalle	0
0002	ex 8408 90 31 10	Dieselmoottorit, joiden teho on enintään 15 kW ja joissa on 2 tai 3 sylinteriä, käytettäväksi ajoneuvoihin asennettävien lämpötilan säätöjärjestelmien valmistuksessa ^(e)	0
0003	ex 8408 90 33 10	Dieselmoottorit, joiden teho on enintään 30 kW ja joissa on 4 sylinteriä, käytettäväksi ajoneuvoihin asennettävien lämpötilan säätöjärjestelmien valmistuksessa ^(e)	0
0004	ex 8414 30 99 10	Avoimella akselilla varustetut mäntäkompressorit, käytettäväksi ajoneuvoihin asennettävien lämpötilan säätöjärjestelmien valmistuksessa ^(e)	0
0018	ex 8454 30 90 10	Puolijähmeiden metalliseosten ruiskupuristamiseen tarkoitettut koneet, jollaisia käytetään alanimikkeen 8473 30 90 tai 8529 90 40 tavaroiden metalliosien valmistukseen ^(e)	0
0049	ex 8507 80 91 80	Sylinterimäinen nikkeli-hydridiakku, halkaisija on enintään 14,5 mm, ladattavien paristojen valmistuksessa käytettävä ^(e)	0
0073	ex 8522 90 98 44	Optisten levyjen asemayksikkö, jossa on vähintään optinen yksikkö ja tasavirtamoottoareita ja jota ei voi käyttää kaksikerrostalennukseen	0
0113	ex 8537 10 99 93	Elektroniset ohjausyksiköt 12 V jännitettä varten, käytettäväksi ajoneuvoihin asennettävien lämpötilan säätöjärjestelmien valmistuksessa ^(e)	0
0159	ex 8543 90 80 40	Ruostumattomasta teräksestä valmistettu katodi, levynä, jossa on kannatustanko, myös muovisilla sivuliuskoilla varustetut	0
0192	ex 9027 10 90 10	Moottorijoneuvojen kaasui- tai savuanalyysiin tarkoitettu anturi, joka koostuu pääosin sirkoniumkeraamisesta elementistä metallikuoreessa	0
0193	ex 9031 80 34 30 ex 9031 80 39 50	Moottorijoneuvojen moottorin pyörimiskulman ja -suunnan mittaamiseen tarkoitettu laite, jossa on vähintään yksi kiertonopeustunnistin yksikiteisen kvartsin muodossa, myös yhdistettynä yhteen tai useampaan mittausanturiin, kotelossa	0
0211	ex 9613 90 00 20	Pietosähköinen sytytysjärjestelmä, jossa voi olla täydentäviä rakenneosia	0
0300	ex 8543 89 95 60	Lämpötilaa kompensoiva oskillaattori, jossa on painettu piiri, johon on asennettu ainakin pietosähköinen kide ja säädettävä kondensaattori, kotelossa	0
0301	ex 8543 89 95 61	Jänniteohjattu oskillaattori (VCO) (lukuun ottamatta lämpötilakompensoitua), joka koostuu painetulle piirille asennetuista aktiivisista ja passiivisista elementeistä ja joka on kotelossa	0

^(e) Erityiskäyttöä on valvottava asiaa koskevien yhteisön säännösten nojalla.

LIITE II

CN-koodi	Taric
ex 1511 90 19	10
ex 1511 90 91	10
ex 1513 11 10	10
ex 1513 19 30	10
ex 1513 21 11	10
ex 1513 29 30	10
ex 2005 90 80	70
ex 2922 19 80	20
ex 3815 90 90	55
ex 3901 90 90	97
ex 3906 90 90	50
ex 3911 90 19	20
ex 5503 90 10	10
ex 5503 90 90	30
ex 7019 12 00	15
ex 7019 12 00	20
ex 7019 12 00	25
ex 7419 99 00	91
ex 7616 99 90	60
ex 8507 80 91	20
ex 8507 80 91	30
ex 8507 80 91	40
ex 8507 80 91	50
ex 8507 80 91	60
ex 8507 80 91	70
ex 8522 90 98	32
ex 8522 90 98	40
ex 8522 90 98	41
ex 8522 90 98	42
ex 8543 89 95	57
ex 8543 90 80	40
ex 9031 80 34	20
ex 9613 90 00	20

Ehdotus neuvoston asetukseksi korkealaatuisen naudanlihan autonomisen tuontikiintiön avaamisesta

(2002/C 203 E/19)

KOM(2002) 199 lopull. — 2002/0094(ACC)

(Komission esittämä 22 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Koska yhteisö haluaa kehittää sopusointuiset kauppasuhteet yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa ja koska eräät toimittajamaat kärsivät suurista taloudellisista ja sosiaalisista vaikeuksista, olisi säädettävä tuoretta, jäädytettyä ja jäädytettyä korkealaatuista naudanlihaa koskevan 10 000 tonnin yhteisön tuontitariffikiintiön avaamisesta väliaikaisesti autonomisena toimenpiteenä.
- (2) Naudanlihamarkkinat ovat alkaneet tasapainottua. Erityisesti korkealaatuisen naudanlihan kysyntä on kasvussa kuluttajien keskuudessa. Korkealaatuisen naudanlihan ylimääräinen kiintiö, jossa kannetaan alennettua tullia, tyydyttäisi niin kuluttajien kuin toimittajien kysynnän.
- (3) Olisi varmistettava, että kaikki yhteisön asianomaiset toimijat voivat käyttää kiintiötä tasaveroisesti ja jatkuvasti ja että kiintiötä valvotaan asianmukaisesti. Kiintiön käytön olisi sen vuoksi perustuttava tuotteiden tyyppin ja alkuperän takaavan aitoustodistuksen esittämiseen.

- (4) Komissio hallinnoi naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ 32 artiklan mukaisesti tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tariffikiintiötä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- Avataan tuotepainona ilmaistava 10 000 tonnin vuosittainen yhteisön tuontitariffikiintiö, joka koskee yhteisen tullitariffin CN-koodeihin 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvaa tuoretta, jäädytettyä ja jäädytettyä korkealaatuista naudanlihaa.
- Kiintiössä kannetaan 20 prosentin arvotullia.
- Kiintiö on voimassa 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välisenä aikana.

2 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin, jotka hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1254/1999 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, sisältyy säännöksiä, joiden mukaan 1 artiklassa mainitun kiintiön käyttö edellyttää tuotteiden tyyppin ja alkuperän takaavan aitoustodistuksen esittämistä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001 (EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29).

Ehdotus neuvoston päätökseksi, tehty Euroopan yhteisöjen ja Slovakian välisellä Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa päätettävää neuvoa-antavan sekakomitean perustamista koskevasta yhteisön kannasta

(2002/C 203 E/20)

KOM(2002) 200 lopull. — 2002/0093(ACC)

(Komission esittämä 23 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan välisen Eurooppa-sopimuksen tekemisestä 19 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston ja komission päätöksen 2 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Edellä mainitun Eurooppa-sopimuksen 109 artiklassa määrätään, että assosiaationeuvosto voi päättää perustaa sellaisen komitean tai erityistoimielimen, joka soveltuu avustamaan sitä sen tehtävissä.

(2) Euroopan yhteisön ja Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten vuoropuhelulla ja yhteistyöllä voidaan vaikuttaa paljon Eurooppa-sopimuksen täytäntöönpanoon kokonaisuudessaan.

(3) Näyttäisi asianmukaiselta järjestää tällainen yhteistyö Euroopan yhteisöjen alueiden komitean ja sen kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten perustetun slovakialaisen yhteyskomitean jäsenten välillä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Eurooppa-sopimuksen 104 artiklassa perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettava neuvoa-antavan sekakomitean perustamista koskeva yhteisön kanta perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan luonnokseen assosiaationeuvoston päätökseksi.

LUONNOS

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Slovakian tasavallan assosiaationeuvoston päätös n:o .../2002, tehty [...], assosiaationeuvoston työjärjestyksen vahvistamisesta tehdyn päätöksen N:o 1/95 muuttamisesta siten, että perustetaan neuvoa-antava sekakomitea alueiden komitean ja sen kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten perustetun slovakialaisen yhteyskomitean välille

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Eurooppa-sopimuksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 109 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön ja Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten vuoropuhelulla ja yhteistyöllä voidaan vaikuttaa

paljon Euroopan yhteisön ja Slovakian välisten suhteiden kehitykseen sekä Euroopan yhdentymiseen.

(2) Näyttäisi asianmukaiselta järjestää tällainen yhteistyö alueiden komitean ja sen kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten perustetun slovakialaisen yhteyskomitean tasolla perustamalla neuvoa-antava sekakomitea.

(3) Tämä tarkoittaa sitä, että päätöksellä N:o 1/95 vahvistettua assosiaationeuvoston työjärjestystä on muutettava sen mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL L 360, 31.12.1994, s. 2.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään assosiaationeuvoston työjärjestykseen artikkelit seuraavasti:

"19 artikla

Perustetaan neuvoa-antava sekakomitea, jäljempänä 'komitea', jonka tehtävänä on avustaa assosiaationeuvostoa vuoropuhelun ja yhteistyön edistämiseksi Euroopan yhteisön ja Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten välillä. Tällaisen vuoropuhelun ja yhteistyön avulla pyritään erityisesti seuraaviin tavoitteisiin:

1. Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten toimintakyvyn valmistelu Euroopan unioniin liittymisen jälkeistä aikaa silmällä pitäen,
2. Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten valmistelu alueiden komitean työhön osallistumiseen Slovakian tasavallan liittymisen jälkeen,
3. tietojenvaihto yhteistä etua koskevista ajankohtaisista kysymyksistä, erityisesti EU:n aluepolitiikan ja liittymisprosessin tämänhetkisestä tilanteesta sekä Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten valmistautumisesta näihin politiikkoihin,
4. monenvälisen suunnitelmallisen vuoropuhelun rohkaiseminen a) Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten sekä b) EU:n jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten välillä, mukaan luettuina verkot tietyillä aloilla, joilla suorat yhteydet sekä yhteistyö Slovakian ja EU:n jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten välillä saattaisi osoittautua tehokkaimmaksi tavaksi erityisongelmien ratkaisemiseen,
5. alueiden välistä yhteistyötä koskeva säännöllinen tietojenvaihto Slovakian ja EU:n jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten välillä,
6. aluepolitiikkaa ja rakennetoimia koskevien kokemusten ja tietojenvaihdon rohkaiseminen a) Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten sekä b) EU:n jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten välillä erityisesti alueellisten ja paikallisten kehittämissuunnitelmien tai -strategioiden valmistelua koskevan taitotiedon ja menetelmien alalla sekä rakennerahastojen tehokkaimman hyödyntämisen alalla,
7. Slovakian alue- ja paikallisviranomaisten tukeminen tietojenvaihdon avulla toissijaisuusperiaatteen käytännön

toteuttamisessa kaikilla alue- ja paikallistason elämänaluilla, sekä,

8. keskustelu kaikista muista jommankumman sopimuspuolen ehdottamista aiheellisista kysymyksistä, jotka saattavat tulla esiin Eurooppa-sopimuksen täytäntöönpanon ja liittymistä valmisteleavan strategian yhteydessä.

20 artikla

Komitea muodostuu kahdeksasta alueiden komitean ja kahdeksasta sen slovakialaisen yhteyskomitean edustajasta. Kumpikin sopimuspuoli nimittää komiteaan yhtä monta varajäsentä.

Komitea toimii, kun assosiaationeuvosto kuulee sitä, ja se toimii omasta aloitteestaan silloin, kun on kyse vuoropuhelun edistämisestä alue- ja paikallisviranomaisten välillä.

Komitea voi antaa suosituksia assosiaationeuvostolle.

Komitean jäsenet valitaan varmistaen, että komiteassa otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon sekä Euroopan yhteisön että Slovakian eri hallintotasojen alue- ja paikallisviranomaiset.

Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

Komitea kokoontuu määräajoin, jotka se itse määrittää työjärjestyksessään.

Komitean puheenjohtajina toimivat Euroopan yhteisön alueiden komitean jäsen ja sen slovakialaisen yhteyskomitean jäsen.

21 artikla

Alueiden komitea ja sen kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten perustettu slovakialainen yhteyskomitea vastaavat kumpikin omista henkilöstö-, matka- ja oleskelukuluistaan sekä posti- ja televiestintäkuluistaan, jotka aiheutuvat niiden osallistumisesta komitean kokouksiin.

Alueiden komitea vastaa kokousten tulkkauksenoista sekä asiakirjojen käännös- ja jäljentämiskuluista, lukuun ottamatta menoja, jotka koskevat tulkkausta tai kääntämistä slovakkiin/slovakista ja joista vastaa alueiden komitean slovakialainen yhteyskomitea.

Muista kokousten järjestämiseen liittyvistä kuluista vastaa kokousten isäntänä toimiva sopimuspuoli."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sen tekemistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön koulutusalan Sokrates-toiminta-ohjelman toisesta vaiheesta tehdyn päätöksen N:o 253/2000/EY muuttamisesta

(2002/C 203 E/21)

KOM(2002) 193 lopull. — 2002/0101(COD)

(Komission esittämä 29 päivänä huhtikuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 149 ja 150 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 253/2000/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan IV osan B kohdan 2 alakohdassa vahvistetaan, että yhteisön rahoitusosuus ohjelmasta rahoitettavaksi valitun hankkeen toteuttamisen kokonaiskustannuksista on yleensä enintään 75 prosenttia, täydentäviä toimenpiteitä lukuun ottamatta.
- (2) Yhteisön Sokrates-toimintaohjelmasta tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 14 päivänä maaliskuuta 1995 N:o 819/95/EY⁽²⁾ ei säädetä yhteisrahoituksen vähimmäistasosta.
- (3) Ohjelman hajautettuihin toimintoihin kuuluvia hankkeita ei voida toteuttaa ilman merkittävää panosta, jonka hankkeumppanuuteen osallistuvat organisaatiot tuovat hankkeeseen henkilöstönsä suorittaman työn ja infrastruktuuria tukevien toimien muodossa. Näille hankkeille myönnettävästä yhteisön tuesta ei tueta tällaisen henkilöstön työpanoksesta aiheutuvia kustannuksia, mutta tuki voi kattaa enintään 100 prosenttia hankkeen toteuttamisen yhteydessä aiheutuneista muista kustannuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 87, 20.4.1995, s. 10. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 68/2000/EY (EYVL L 10, 14.1.2000, s. 1).

(4) Hankkeiden kohderyhmänä ovat lähinnä pienet laitokset kuten koulut ja aikuiskoulutuskeskukset, joiden hallintoresurssit ovat yleensä pienet.

(5) Yhteisö ei ole aiemmin vaatinut hajautettuihin toimintoihin kuuluviin hankkeisiin osallistuvia laitoksia antamaan tietoja kustannuksista, jotka aiheutuvat laitosten palkkaaman henkilöstön työpanoksesta hankkeiden toteuttamiseen.

(6) Ohjelman hajautettuihin toimintoihin kuuluville hankkeille yhteisön tukena myönnettävät rahamäärät ovat pieniä, ja niiden keskiarvo vuonna 2000 oli 3 315 euroa.

(7) Euroopan parlamentti on Sokrates-ohjelman toteuttamisesta 28 päivänä helmikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ilmaissut huolensa pienten tukien saajille aiheutuvista suhteettoman raskaista hallintomenettelyistä varsinkin Comenius-toimen yhteydessä ja pyytänyt komissiota ehdottamaan lainsäädäntömuutoksia, jotka ovat tarpeen yhteisrahoitusvaatimuksen poistamiseksi näiden tukien osalta.

(8) Komissio sitoutui kirjassaan Komission uudistaminen – Valkoinen kirja – Osa II – Toimintasuunnitelma⁽³⁾ parantamaan ja yksinkertaistamaan sisäisiä ja ulkoisia menettelyjään, jotka liittyvät muihin toimielimiin, jäsenvaltioihin ja kansalaisiin.

(9) Olisi epäjohdonmukaista yksinkertaistamis- ja suhteellisuusperiaatteiden kanssa ottaa käyttöön uusi vaatimus, jonka mukaan hajautettuihin toimintoihin kuuluviin hankkeisiin osallistuvien laitosten on pidettävä kirjaa palkkaamansa henkilöstön hankkeiden toteuttamiseen antamasta työpanoksesta, ainoastaan siksi että voidaan osoittaa, että yhteisön tuki on yleensä enintään 75 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista.

(10) Sen vuoksi on tarpeen muuttaa päätöksen N:o 253/2000/EY liitteessä olevan IV osan B kohdan 2 alakohdan määräystä, jotta yhteisrahoitusvaatimuksen soveltamiseen saataisiin asianmukaista joustavuutta,

⁽³⁾ KOM(2000) 200 lopull.

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Korvataan päätöksen N:o 253/2000/EY liitteessä olevan IV osan B kohdan 2 alakohdan ensimmäinen kappale seuraavasti:

”Yleisenä periaatteena on, että yhteisön tukea myönnetään tämän ohjelman mukaisiin hankkeisiin siten, että tuki kattaa osittain kyseisten toimien toteuttamisen kannalta välttämättömiksi arvioidut kustannukset enintään kolmen vuoden ajan ja edellyttäen, että saavutettua edistystä arvioidaan säännöllisin väliajoin. Yhteisrahoitusperiaatteen

mukaisesti edunsaaja voi suorittaa osuutensa antamalla käyttöön hankkeen toteuttamiseksi tarvittavan henkilöstön ja/tai infrastruktuurin. Tukea voidaan myöntää etukäteen asianomaiseen hankkeeseen liittyvien valmistelevien vierailujen mahdollistamiseksi.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Ehdotus neuvoston päätökseksi päätöksen 97/788/EY muuttamisesta voimassaoloajan osalta

(2002/C 203 E/22)

KOM(2002) 216 lopull.

(Komission esittämä 2 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/457/EY⁽¹⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan,ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/458/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kolmansissa maissa suoritettavien lajikkeiden ylläpitoa koskevien tarkastusten vastaavuudesta 17 päivänä marraskuuta 1997 tehdyssä neuvoston päätöksessä 97/788/EY⁽³⁾ todetaan, että tietyissä kolmansissa maissa tehdyillä lajikkeiden ylläpitoa koskevilla virallisilla tarkastuksilla on samat takeet kuin jäsenvaltioiden tekemillä virallisilla tarkastuksilla. Kyseisen päätöksen voimassaolo päättyi tiettyjen kolmansien maiden osalta 30 päivänä kesäkuuta 1999 ja muiden kolmansien maiden osalta voimassaolo päättyi 30 päivänä kesäkuuta 2002.
- (2) Vaikuttaa siltä, että kolmansissa maissa päätöksen 97/788/EY mukaisesti tehdyt tarkastukset tarjoavat edelleen samat takeet kuin jäsenvaltioissa tehdyt tarkastukset.
- (3) Päätös 97/788/EY olisi tästä syystä muutettava vastaavasti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 97/788/EY 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivän heinäkuuta 1997 ja 30 päivän kesäkuuta 1999 välisenä aikana sekä ... (pätöksen .../2002/EY tekemisen päivämäärä) ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana Korean tasavallan ja Jugoslavian liittotasavallan osalta ja 1 päivän heinäkuuta 1997 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana liitteessä lueteltujen muiden kolmansien maiden osalta.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY.

⁽³⁾ EYVL L 322, 25.11.1997, p. 39.

Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi oikeudesta perheenyhdistämiseen ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/23)

KOM(2002) 225 lopull. — 1999/0258(CNS)

(Komission esittämä 2 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista käyttöönottoa varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista rinnakkaistoimenpiteistä, ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.
- (2) Perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto toteuttaa maahanmuuttopolitiikkaa koskevat toimenpiteet. Kyseisen artiklan a alakohdassa määrätään erityisesti, että neuvosto toteuttaa toimenpiteet, jotka liittyvät maahantuloa ja oleskelua koskeviin edellytyksiin sekä menettelyihin pitkäaikaisten viisumien ja oleskelulupien myöntämisessä jäsenvaltioissa, perheenyhdistäminen mukaan luettuna.
- (3) Perheenyhdistämistä koskevat toimenpiteet on hyväksyttävä perheen suojelua ja perhe-elämän kunnioittamista koskevan veloitteen mukaisesti, joka on kirjattu useisiin kansainvälisen oikeuden säädöksiin. Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (4) Eurooppa-neuvosto vahvisti Tampereen erityiskokouksessaan 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 tarpeen lähentää kolmansista maista peräisin oleviin henkilöihin sovellettavaa, maahantuloa ja maassa oleskelua koskevaa jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä yhteisen arvion pohjalta, joka perustuu Euroopan unionin talouden ja väestörakenteen kehitykseen sekä lähtömaiden tilanteeseen. Eurooppa-

neuvosto pyysi siten neuvostoa tekemään asiasta pikaisesti päätöksiä komission ehdotusten pohjalta. Näissä päätöksissä oli otettava huomioon paitsi kunkin jäsenvaltion vastaanottovalmiudet myös niiden historialliset ja kulttuuriset lähtömailhin.

- (5) Jotta muuttovirtojen laajuutta voidaan arvioida ja valmistua neuvoston toimenpiteiden hyväksymiseen, on tärkeää, että komissiolla on käytettävissään tilastoja ja muita tietoja kuhunkin jäsenvaltioon laillisesti muuttaneista kolmansien maiden kansalaisista, erityisesti myönnettyjen oleskelulupien määrästä ja luonteesta sekä niiden voimassaoloajasta; jäsenvaltioiden on tätä varten toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot säännöllisesti ja nopeasti.
- (6) Eurooppa-neuvosto vahvisti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan, että Euroopan unionin on varmistettava jäsenvaltioidensa alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu ja että heille olisi pyrittävä tehokkaamman integraatiopolitiikan avulla takaamaan Euroopan unionin kansalaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin verrattavissa olevat oikeudet ja velvollisuudet.
- (7) Laekenissa 14 ja 15 päivänä joulukuuta 2001 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti sitoutuneensa Tampereella määriteltyihin poliittisiin suuntaviivoihin ja tavoitteisiin ja totesi, että vaikka edistystä on tapahtunut, tarvitaan uutta pontta ja suuntaviivoja eräillä aloilla esiintyvien viiveiden kuromiseksi umpeen; se vahvisti, että todellinen yhteinen maahanmuuttopolitiikka edellyttää perheenyhdistämistä koskevien yhteisten vaatimusten laatimista ja kehotti komissiota esittämään asiasta uuden muutetun ehdotuksen.
- (8) Perheiden yhdistäminen on tarpeen, jotta perhe-elämä olisi mahdollista. Se edistää sellaisen sosiaalisen ja kulttuurisen vakauden muodostumista, joka helpottaa kolmansien maiden kansalaisten kotoutumista jäsenvaltioissa. Se myös lujittaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, mikä on yhteisön perustavoitteita, kuten Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 2 artiklassa ja 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa todetaan.
- (9) Perheen suojelun ja perhe-elämän ylläpitämisen tai luomisen varmistamiseksi olisi vahvistettava perheenyhdistämistä koskevan oikeuden aineelliset edellytykset yhteisten perusteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 62 E, 27.2.2001, s. 99.

- (10) Pakolaisten tilanne vaatii erityistä huomiota niiden syiden vuoksi, jotka ovat pakottaneet heidät pakenemaan kotimaastaan ja jotka estävät heitä viettämästä siellä perhe-elämää. Tämän vuoksi olisi säädettävä tavanomaista suotuisammista edellytyksistä heidän oikeudelleen perheenyhdistämiseen.
- (11) Perheenyhdistäminen koskee ydinperheen jäseniä eli avio- puolisoa ja alaikäisiä lapsia. Jäsenvaltiot voivat päättää tämän piirin laajentamisesta ja ulottaa oikeuden perheen- yhdistämiseen koskemaan myös ylenevää polvea olevia sukulaisia, täysi-ikäisiä lapsia ja avopuolisoita.
- (12) On laadittava menettelysäännöt, jotka säatelevät perheen- yhdistämistä koskevien hakemusten tutkimista sekä per- heenjäsenten maahanmuuttoa ja maassa oleskelua. Näitä menettelyjä on voitava soveltaa tehokkaasti jäsenvaltioiden hallintojen keskimääräiseen työtaakkaan nähden, ja niiden on oltava avoimia ja tasapuolisia, jotta niiden avulla voi- daan taata kyseisille henkilöille asianmukainen oikeusvar- muuden taso.
- (13) On edistettävä perheenjäsenten kotoutumista. Tätä varten heille on myönnettävä perheenkokoajasta riippumaton asema sen jälkeen kun he ovat oleskelleet jäsenvaltiossa tietyn ajanjakson. Heillä on oltava oikeus opiskeluun, työssäkäyntiin ja ammatilliseen koulutukseen samoin edel- lytyksin kuin perheenkokoajalla.
- (14) On toteutettava riittäviä, suhteutettuja ja varoittavia toi- menpiteitä, jotta voidaan estää perheenyhdistämistä kos- kevien sääntöjen ja menettelyjen rikkomisen ja rangaista tällaisesta rikkomisesta.
- (15) EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti suun- nitellun toiminnan tavoitetta, joka on kolmansien maiden kansalaisia koskevan ja yhteisten sääntöjen mukaan toteu- tettavan perheiden yhdistämiseen tähtäävän oikeuden luo- minen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, ja se voidaan siten suunnitellun toiminnan vai- kutukset ja laajuus huomioon ottaen paremmin saavuttaa yhteisön tasolla. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavista vähimmäis- säännöistä eikä siinä mennä pidemmälle kuin on tämän vuoksi tarpeen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tämän direktiivin tavoitteena on vahvistaa edellytykset, joiden täytyessä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevilla kolmansien mai- den kansalaisilla on oikeus perheenyhdistämiseen.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "kolmannen maan kansalaisella" henkilöä, joka ei ole perus- tamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Euroo- pan unionin kansalainen, kansalaisuudeton henkilö mukaan luettuna,
- "pakolaisella" kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuu- detonta henkilöä, jolle on myönnetty 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa yleis- sopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna New Yor- kissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, tarkoitettu pakolaisasema,
- "perheenkokoajalla" jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevaa kol- mannen maan kansalaista, joka pyytää perheensä yhdis- tämistä,
- "perheenyhdistämisellä" jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenten maahantuloa ja oleskelua jäsenvaltiossa perheyhteyden säilyttämistä var- ten riippumatta siitä, ovatko perhesuhteet muodostuneet jo ennen perheenkokoajan maahantuloa vai vasta sen jälkeen,
- "oleskeluluvalla" jäsenvaltion myöntämää asiakirjaa, joka oi- keuttaa oleskeluun kyseisen jäsenvaltion alueella. Tämän määritelmän piiriin ei kuulu väliaikainen lupa oleskella jä- senvaltion alueella turvapaikka- tai oleskelulupahakemuksen käsittelyn aikana.

3 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan, kun perheenkokoaja on jäsen- valtiossa laillisesti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, jolla on kyseisen jäsenvaltion vähintään yhdeksi vuodeksi myöntämä oleskelulupa ja perusteltu mahdollisuus saada py- syvä oleskeluoikeus, jos hänen perheenjäsenensä ovat kolman- nen maan kansalaisia, näiden oikeudellisesta asemasta riippu- matta.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta, kun jäsenvaltiossa asuva per- heenjäsen on

- kolmannen maan kansalainen, joka on hakenut pakolaisase- man tunnustamista ja jonka hakemuksesta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä,
- kolmannen maan kansalainen, jolle on myönnetty oikeus oleskella jäsenvaltiossa tilapäisen suojelun perusteella tai joka on hakenut oleskelulupaa tällä perusteella ja odottaa asemaansa koskevaa päätöstä,

- c) kolmannen maan kansalainen, jolle on myönnetty oikeus oleskella jäsenvaltiossa toissijaisen suojelun perusteella kansainvälisten velvoitteiden, kansallisen lainsäädännön tai jäsenvaltioiden käytännön mukaisesti, tai joka on hakenut oleskelulupaa tällä perusteella ja odottaa asemaansa koskevaa päätöstä.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta unionin kansalaisten perheenjäseniin.
4. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, jotka sisältyvät
- a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin yhteisön tai yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, tai
- b) 18 päivänä lokakuuta 1961 tehtyyn Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan, 3 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn tarkistettuun Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan ja 24 päivänä marraskuuta 1977 tehtyyn siirtotyöläisten asemaa koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen.
5. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa tai säilyttää voimassa säännöksiä, jotka ovat sen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kannalta edullisempia.
6. Tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan, 2 ja 3 artiklan, 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisen alakohdan ja 8 artiklan seurauksena ei saa olla se, että jäsenvaltioissa otetaan käyttöön vähemmän suotuisat edellytykset kuin ne, jotka ovat voimassa tämän direktiivin hyväksymisajankohtana.

II LUKU

Perheenjäsenet

4 artikla

1. Jollei IV luvussa tarkoitetuista edellytyksistä muuta johdu, jäsenvaltiot sallivat tämän direktiivin nojalla seuraavien perheenjäsenten maahantulon ja maassa oleskelun:
- a) perheenkokoajan aviopuoliso,
- b) perheenkokoajan ja hänen aviopuolisonsa alaikäiset lapset, mukaan luettuina lapset, jotka on adoptoitu asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksellä tai sellaisella kyseisen jäsenvaltion päätöksellä, joka on jäsenvaltion kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti täytäntöönpanokelpoinen ilman eri toimenpiteitä tai joka tunnustetaan kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti,
- c) alaikäiset lapset, mukaan luettuina perheenkokoajan tai hänen aviopuolisonsa adoptoimat lapset, jos jompikumpi heistä on näiden huoltaja ja lapset ovat hänen huollettavanaan. Jäsenvaltiot voivat myöntää oikeuden perheenyhdistämiseen myös silloin, kun lapset kuuluvat yhteishuoltajuuden piiriin, jos toinen vanhemmista antaa siihen suostumuksensa.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitettujen alaikäisten lasten on oltava nuorempia kuin mikä on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä määritelty täysi-ikäisyyden raja eivätkä he saa olla naimisissa.

Yli 12-vuotiaiden lasten osalta jäsenvaltio voi ennen tähän direktiiviin perustuvan maahantulo- ja oleskeluluvan myöntämistä poikkeuksellisesti tutkia, täyttääkö lapsi integroitumisperusteet, jos jäsenvaltion voimassaolevassa lainsäädännössä säädetään tällaisesta tutkimuksesta tämän direktiivin hyväksymisajankohtana.

2. Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja edellyttäen, että IV luvussa määriteltyjä edellytyksiä noudatetaan, sallia lailla tai asetuksella seuraavien perheenjäsenten maahantulon ja maassa oleskelun:
- a) perheenkokoajan tai hänen aviopuolisonsa suoraan ylenevää ja vain edellistä polvea olevat sukulaiset, edellyttäen, että nämä ovat heidän huollettavanaan eikä näillä ole kotimaassaan riittävää sukulaisten tukea,
- b) perheenkokoajan tai hänen aviopuolisonsa täysi-ikäiset lapset, jotka eivät ole naimisissa, edellyttäen että he eivät terveydentilansa vuoksi voi itse huolehtia toimeentulostaan.

3. Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja edellyttäen, että IV luvussa määriteltyjä edellytyksiä noudatetaan, sallia lailla tai asetuksella sellaisen avopuolison maahantulon ja maassa oleskelun, joka on kolmannen maan kansalainen ja jolla on perheenkokoajaan asianmukaisesti todistettu pysyvä suhde tai 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröity suhde, sekä kyseisen henkilön alaikäisten ja naimattomien, myös adoptoitujen, lasten maahantulon ja maassa oleskelun.

4. Jos kyseessä on moniaviolinen avioliitto ja perheenkokoajalla on jo luonaan jäsenvaltiossa yksi aviopuoliso, kyseinen jäsenvaltio ei anna lupaa toisen aviopuolison eikä tämän lasten maahantulon ja maassa oleskeluun, sanotun kuitenkin rajoittamatta vuonna 1989 tehdyn, lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen soveltamista.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että perheenkokoaja ja hänen aviopuolisonsa ovat täyttäneet tietyn vähimmäisiän, joka voi olla enintään lakisääteinen täysi-ikäisyyden raja, ennen kuin aviopuoliso voi tulla perheenkokoajan luokse.

III LUKU

Hakemuksen tekeminen ja käsittely

5 artikla

1. Jäsenvaltiot vahvistavat, onko perheenkokoajan vai yhden tai useamman perheenjäsenen esitettävä perheenyhdistämisoikeuden käyttöä varten tehtävä, maahantuloa ja maassa oleskelua koskeva hakemus asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Hakemukseen on liitettävä perheenjäsenen tai perheenjäsenten matkustusasiakirjat, todistusasiakirjat, joista käy ilmi sukulaisuussuhde sekä 4 ja 6 artiklassa ja tarvittaessa 7 ja 8 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen.

Sukulaisuussuhteen olemassaoloa koskevien todisteiden saamiseksi jäsenvaltiot voivat haastatella perheenkokoajaa ja hänen perheenjäsentään tai perheenjäseniään sekä suorittaa muita tarpeelliseksi katsottuja tutkimuksia.

Käsitellessään perheenkokoajan tekemää hakemusta, joka koskee hänen avopuolisoaan, jäsenvaltioiden on pysyvän suhteen toteamiseksi otettava huomioon sellaiset seikat kuin yhteinen lapsi, aiempi avoliitto, suhteen rekisteröinti tai muut luotettavat todisteet.

3. Hakemus on esitettävä ennen kuin kyseiset perheenjäsenet ovat tulleet sen jäsenvaltion alueelle, jonka alueella perheenkokoaja oleskelee.

Jäsenvaltio voi asianmukaisissa olosuhteissa hyväksyä poikkeuksellisesti myös hakemuksen, joka on tehty sen jälkeen kun perheenjäsenet ovat jo tulleet sen alueelle.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat tekevästään päätöksestä perheenkokoajalle/perheenjäsenelle/perheenjäsenille kirjallisesti mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua hakemuksen jättämispäivästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaika voidaan jatkaa poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka liittyvät hakemuksen käsittelyssä ilmenneisiin vaikeuksiin; se ei kuitenkaan missään tapauksessa saa olla yli 12 kuukautta.

Hylkäävä päätös on perusteltava asianmukaisesti. Jos päätöstä ei ole tehty ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä, tästä aiheutuvia seurauksia on säänneltävä asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

5. Hakemusta tutkiessaan jäsenvaltiot ottavat asianmukaisesti huomioon alaikäisen lapsen edun vuonna 1989 tehdyn, lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

IV LUKU

Perheenyhdistämistä varten vaadittavat edellytykset

6 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat evätä perheenjäsenen maahantuloa ja maassa oleskelua koskevan hakemuksen yleiseen järjestykseen, kansalliseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa perheenjäsenen oleskeluluvan tai olla jatkamatta sen voimassaoloa yleiseen järjestykseen tai kansalliseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

3. Yleiseen järjestykseen tai kansalliseen turvallisuuteen liittyvien syiden on perustuttava yksinomaan asianomaisen perheenjäsenen omaan käytökseen.

4. Sairauden tai vamman ilmeneminen oleskeluluvan myöntämisen jälkeen ei yksinään voi olla perusteena sille, että asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hylkää oleskeluluvan uusimista koskevan hakemuksen tai tekee maastapoistamista koskevan päätöksen.

7 artikla

1. Jäsenvaltio voi pyytää perheenkokoajalta tai muulta perheenjäseneltä/muilta perheenjäseniltä perheenyhdistämistä koskevan hakemuksen jättämisen yhteydessä todisteita siitä, että perheenkokoajalla on

- asunto, jota voidaan pitää vastaavanlaisen perheen tavanomaisena asuntona samalla alueella ja joka täyttää asianomaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevat yleiset turvallisuus- ja terveystaamukset,
- sairausvakuutus, joka kattaa sekä perheenkokoajan että hänen perheenjäsentensä kaikki riskit asianomaisessa jäsenvaltiossa,
- vakaat tulot ja varat, jotka ylittävät tai ovat vähintään yhtä suuret kuin asianomaisessa jäsenvaltiossa sosiaaliavustuksen myöntämiselle asetettu tuloraja. Jos tätä säännöstä ei voida soveltaa, tulojen ja varojen on ylitettävä tai oltava vähintään yhtä suuret kuin asianomaisen jäsenvaltion sosiaaliturvan mukaan maksettava vähimmäiseläke. Vakaiden tulojen ja varojen perustetta on arvioitava tulojen ja varojen luonteen ja säännöllisyyden mukaisesti.

Jäsenvaltio voi vaatia, että perheenkokoaja täyttää 1 kohdassa mainitut edellytykset myös silloin kun perheenjäsenen oleskelulupa uusitaan ensimmäisen kerran.

Ellei perheenkokoaja täytä mainittuja edellytyksiä, jäsenvaltioiden on otettava huomioon perheenjäsenten osuus kotitalouden tuloista.

2. Jäsenvaltiot saavat vahvistaa 1 kohdassa säädetyt asuntoa, sairausvakuutusta sekä tuloja ja varoja koskevat edellytykset ainoastaan voidakseen varmistaa, että perheenkokoaja pystyy huolehtimaan luoksensa tulevien perheenjäsenten elatuksesta hakematta lisätukea julkisista varoista. Näiden edellytysten soveltaminen ei saa aiheuttaa syrjintää jäsenvaltion kansalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten välillä.

8 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että perheenkokoaja on asunut laillisesti niiden alueella tietyn ajanjakson, jonka pituus voi olla enintään kaksi vuotta, ennen kuin hän voi hakea perheensä yhdistämistä.

Jos jäsenvaltion voimassaolevassa lainsäädännössä otetaan perheen yhdistämisen alalla huomioon jäsenvaltion vastaanottokapasiteetti, kyseinen jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti säätää enintään kolmen vuoden odotusajan käyttöönotosta perheen yhdistämistä koskevan hakemuksen jättämisen ja perheenjäsenen oleskeluluvan myöntämisen välillä.

V LUKU

Pakolaisten perheiden yhdistäminen

9 artikla

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan pakolaisten perheiden yhdistämiseen.
2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän luvun säännösten soveltamisen ainoastaan pakolaisiin, joiden perhesiteet ovat olleet olemassa jo ennen pakolaisaseman tunnustamista.

10 artikla

1. Perheenjäsenen määrittelyyn sovelletaan 4 artiklan säännöksiä, lukuun ottamatta 1 kohdan c alakohdan kolmannen alakohdan säännöksiä, joita ei sovelleta pakolaisten lapsiin.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa oikeuden perheen yhdistämiseen myös muihin kuin 4 artiklassa tarkoitetuille perheenjäsenille, jos nämä ovat pakolaisen huollettavina.
3. Jos pakolainen on ilman huoltajaa tuleva alaikäinen, jäsenvaltiot
 - a) sallivat perheen yhdistämisen perusteella hänen suoraan ylenevää ja vain edellistä polvea olevien sukulaistensa maahantulon ja maassa oleskelun soveltamatta 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä,
 - b) sallivat perheen yhdistämisen perusteella hänen laillisen huoltajansa tai muun lähisukulaisensa maahantulon ja maassa oleskelun, kun pakolaisella ei ole suoraan ylenevää polvea olevia sukulaisia tai jos heitä ei voida jäljittää.

11 artikla

1. Hakemuksen tekemiseen ja tutkimiseen sovelletaan 6 artiklan säännöksiä, ellei 2 kohdasta muuta johdu.
2. Jos pakolaisella ei ole asiakirjoja, joista käy ilmi sukulaisuussuhde, jäsenvaltioiden on otettava huomioon muut todisteet tällaisen suhteen olemassaolosta. Hylkäävä päätös ei saa perustua pelkästään siihen, että sukulaisuussuhdetta osoittavat asiakirjat puuttuvat.

12 artikla

1. Edellä 7 artiklasta poiketen jäsenvaltiot eivät saa pyytää pakolaista tai perheenjäsentä/perheenjäsentä esittämään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja perheenjäseniä koskevien hakemusten osalta todisteita siitä, että pakolainen täyttää asuntoa,

sairausvakuutusta sekä vakaita tuloja ja varoja koskevat vaatimukset.

2. Edellä 8 artiklasta poiketen jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että pakolainen on oleskellut niiden alueella tietyn ajan, ennen kuin hänen perheensä voidaan yhdistää.

VI LUKU

Perheenjäsenen maahantulo ja maassa oleskelu

13 artikla

1. Asianomainen jäsenvaltio antaa luvan perheenjäsenen/perheenjäsenen maahantuloon heti kun perheen yhdistämisen nojalla tehty maahantulohakemus on hyväksytty. Jäsenvaltiot edistävät kaikin tavoin tällaisilta henkilöiltä vaadittujen viisumien myöntämistä.
2. Asianomainen jäsenvaltio myöntää perheenjäsenille oleskeluluvan, jonka voimassaoloa voidaan jatkaa ja joka on voimassa yhtä kauan kuin perheenkokoajan oleskelulupa.

Jos perheenkokoajalla on EU:n alueella pitkään oleskelleen henkilön asema, jäsenvaltiot myöntävät perheenjäsenille oleskeluluvan, jonka voimassaolo on rajattu vähintään yhteen vuoteen ja joka voidaan uusida, kunnes he täyttävät direktiivissä .../.../EY määritellyt edellytykset pitkään oleskelleen henkilön aseman saamiseksi, niin että he voivat vuorostaan saada kyseisen aseman.

14 artikla

1. Perheenkokoajan perheenjäsenillä on hänen kanssaan yhdenvertaiset oikeudet
 - a) koulutukseen,
 - b) palkkatyön tekemiseen tai itsenäisen ammatin harjoittamiseen,
 - c) ammatilliseen ohjaukseen, ammatilliseen koulutukseen ja täydennyskoulutukseen sekä uudelleen koulutukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ylenevää polvea olevien sukulaisten ja täysi-ikäisten lasten oikeutta palkkatyön tekemiseen tai itsenäiseen ammatin harjoittamiseen.

15 artikla

1. Avio- tai avopuolisolla ja täysi-ikäisyyden saavuttaneella lapsella on viimeistään viiden vuoden maassa oleskelun jälkeen, jos perhesuhteet ovat säilyneet, oikeus omaan oleskelulupaun, joka ei ole sidoksissa perheenkokoajan oleskelulupaun.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille ylenevää polvea oleville sukulaisille ja täysi-ikäisille lapsille oman oleskeluluvan.

3. Perheenyhdistämistä varten maahan tulleet henkilöt voivat leskeyden, avioeron, asumuseron taikka ylenevää tai alenevaa polvea olevien sukulaisten kuoleman yhteydessä saada oleskeluluvan, joka ei ole sidoksissa perheenkokoajan oleskelulupaun. Jäsenvaltiot antavat säännökset sen varmistamiseksi, että erityisen vaikeissa olosuhteissa myönnetään erillinen oleskelulupa, joka ei ole sidoksissa perheenkokoajan oleskelulupaun.

VII LUKU

Seuraamukset ja muutoksenhaku

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat hylätä perheenyhdistämistä varten tapahtuvaa maahantuloa ja maassa oleskelua koskevan hakemuksen tai tarvittaessa peruuttaa perheenjäsenen oleskeluluvan tai olla jatkamatta sen voimassaoloa seuraavissa tapauksissa:

- a) jos tässä direktiivissä asetetut edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty,
- b) jos perheenkokoaja ja perheenjäsen(et) tosiasiallisesti eivät pidä yllä tai eivät enää pidä yllä avioliittoa tai perhe-elämää,
- c) jos todetaan, että perheenkokoaja tai hänen avopuolisonsa on avioliitossa tai pysyvässä suhteessa toisen henkilön kanssa.

2. Jäsenvaltiot voivat hylätä perheenyhdistämistä varten tapahtuvaa maahantuloa ja maassa oleskelua koskevan hakemuksen ja peruuttaa perheenjäsenen oleskeluluvan tai olla jatkamatta sen voimassaoloa myös, jos käy ilmi,

- a) että on käytetty vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, vääriä tai väärennettyjä asiakirjoja tai tehty muunlainen petos tai käytetty muita laittomia keinoja,
- b) että avio- tai avoliitto on solmittu tai adoptio toteutettu yksinomaan sitä varten, että asianomainen henkilö voisi tulla jäsenvaltioon tai oleskella siellä.

3. Jäsenvaltiot voivat myös peruuttaa perheenjäsenen oleskeluluvan tai olla jatkamatta sen voimassaoloa, jos perheenkokoajan oleskelu määrätään päättyväksi ja perheenjäsenellä ei vielä ole oikeutta omaan oleskelulupaun 15 artiklan nojalla.

4. Jäsenvaltiot voivat suorittaa tapauskohtaisia tarkastuksia, jos on olemassa perusteltu syy olettaa, että avio- tai avoliitto tai adoptio on toteutettu harhautustarkoituksessa 2 kohdan mukaisesti. Tapauskohtaisia tarkastuksia voidaan suorittaa myös perheenjäsenten oleskelulupien voimassaolon jatkamisen yhteydessä.

17 artikla

Päätöksessään oleskeluluvan hylkäämisestä, peruuttamisesta tai uusimatta jättämisestä tai perheenkokoajan tai hänen perheenjäsentensä maastapoistamisesta jäsenvaltiot ottavat asianmukaisesti huomioon perhesiteiden luonteen ja kiinteyden ja jäsenvaltiossa oleskelun keston sekä perheeseen liittyvät, kulttuuriset ja sosiaaliset siteet lähtömaahan.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perheenkokoajalla ja/tai tämän perheenjäsenillä on sekä lakiperusteinen oikeus että tosiasiallinen mahdollisuus hakea päätökseen muutosta oikeusteitse, jos perheenyhdistämistä koskeva hakemus hylätään tai jos oleskeluluvan voimassaoloa ei jatketa tai se peruutetaan tai heidät päätetään poistaa maasta.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on määriteltävä menettely, jonka mukaisesti ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua oikeutta käytetään.

VIII LUKU

Loppusäännökset

19 artikla

Komissio toimittaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua 20 artiklassa säädetyn määräajan päättymisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Muutosehdotukset koskevat ensisijaisesti 2, 4, 7, 8 ja 13 artiklaa.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään (31 päivänä joulukuuta 2002). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

21 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan (...) päivänä siitä päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston päätökseksi vuosia 2002–2005 koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) välillä pakolaisille Lähi-idän maissa annettavasta avusta

(2002/C 203 E/24)

KOM(2002) 238 lopull. — 2002/0104(CNS)

(Komission esittämä 3 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 181 artiklan yhdessä 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 4 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) kanssa tehdyn kymmenennen yleissopimuksen⁽¹⁾ voimassaolo päättyi 31 päivänä joulukuuta 2001.
- (2) Lähi-idässä parhaillaan vallitseva kriisi on lisännyt UNRWA:n työtaakkaa.
- (3) Yhteisön UNRWA:lle antama tuki on tärkeä tekijä Lähi-idän tilanteen vakauttamisessa ja se on osa kehitysmaissa vallitsevan köyhyyden vastaista toimintaa, mistä syystä se vaikuttaa myönteisesti asianomaisen väestön ja sellaisten maiden, joissa kyseiseen väestöön kuuluvat henkilöt asuvat, kestävään taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen.
- (4) UNRWA:n toimien tukeminen vaikuttaisi todennäköisesti myönteisesti edellisessä johdanto-osan kappaleessa kuvattujen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen.
- (5) UNRWA:n kanssa on tehtävä uusi yleissopimus, jotta yhteisön apua voidaan jatkaa osana kokonaisvaltaista ja jatkuvuuden mahdollistavaa ohjelmaa.

(6) Sopimuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tarkoituksenmukainen sisäinen menettely. Tämän vuoksi on tarpeen antaa komissiolle valtuudet tehdä muutoksia silloin, kun yleissopimuksessa määrätään muutosten tekemisestä yksinkertaistetulla menettelyllä (kirjeenvaihto),

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) yleissopimus avusta pakolaisille Lähi-idän maissa.

Yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Yhteisön UNRWA:lle myöntämä elintarvikeapuohjelma pannaan täytäntöön asetuksessa (EY) N:o 1292/96⁽²⁾ säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Komissio hyväksyy erityiskomiteaa kuultuaan yleissopimukseen tehtävät muutokset silloin, kun yleissopimuksessa määrätään muutosten tekemisestä yksinkertaistetulla menettelyllä (kirjeenvaihto).

4 artikla

Valtuutetaan neuvoston puheenjohtaja nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa yleissopimus yhteisöä sitovasti.

⁽¹⁾ EYVL L 261, 7.11.1996, s. 69.

⁽²⁾ EYVL L 166, 5.7.1996, s. 1.

SOPIMUS

Euroopan yhteisön ja Yhdistyneiden Kansakuntien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) yleissopimus pakolaisille Lähi-idän maissa annettavasta avusta

1 artikla

Euroopan yhteisö, jäljempänä ”yhteisö”, tekee tämän yleissopimuksen Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen, jäljempänä ”UNRWA”, kanssa vahvistaakseen sitoutumisensa UNRWA:lle annettavaan apuun. Nelivuotiskauden (2002–2005) kattama rahoitus muodostuu käteissuorituksesta, joka käytetään UNRWA:n yleisen talousarvion mukaisesti.

Rahoitukseen sitoudutaan edellyttäen, että talousarviossa on käytettävissä riittävästi varoja ja noudattaen Euroopan yhteisöjen rahoitusnäkyymiä vuoteen 2006 saakka.

2 artikla

Yhteisön tuki

1. Yhteisö maksaa UNRWA:lle vuosittaisen käteissuorituksen yleiseen talousarvioon.

Yleissopimuksen 3 artiklasta poiketen rahoitusosuuden määrä ei saa ylittää 55 miljoonaa euroa vuonna 2002, 57,75 miljoonaa euroa vuonna 2003, 60 637 500 euroa vuonna 2004 ja 63 669 375 euroa vuonna 2005.

2. Rahoitusosuudet yleiseen talousarvioon maksetaan Euroopan komission ja UNRWA:n välisten avustussopimusten perusteella, jotka kattavat vuodet 2002–2005. Avustussopimukset tehdään täysin Yhdistyneiden Kansakuntien hallinnoimien ohjelmien ja hankkeiden yhteisön rahoitukseen tai yhteisrahoitukseen sovellettavista periaatteista 9 päivänä elokuuta 1999 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan yhteisön välisen sopimuksen määräysten mukaisesti.

3. Rahoitusosuudet tarkastetaan varainhoitoasetuksissa ja UNRWA:n säännöissä ja ohjeissa vahvistettuja sisäisiä ja ulkoisia tilintarkastusmenettelyjä käyttäen, ja tarkastuksen tulos ilmoitetaan asianmukaisesti Euroopan komissiolle.

3 artikla

Elintarvikeapu

Pakolaisväestön vuosittain muuttuvat tarpeet huomioon ottaen myös muita yhteisön varoja voidaan ottaa käyttöön UNRWA:n elintarvikeapuohjelmaa varten heikoimmassa asemassa olevien ryhmien erityistarpeiden tyydyttämiseksi. Apuna toimitettavien hyödykkeiden, käteisen rahan ja palveluiden määrien ja ominaisuuksien sekä kaikkien muiden elintarvikeapuohjelman tukemiseen liittyvien ehtojen osalta noudatetaan erikseen sovittuja ehtoja, jotka perustuvat UNRWA:n vuotuisiin pyyntöihin.

4 artikla

Muutokset

Sopimuspuolet voivat yleissopimuksen voimassaolon aikana tarvittaessa yhteisestä sopimuksesta lisätä tai vähentää tässä yleissopimuksessa muutoin vahvistettuja määriä yhteisön ja UNRWA:n välisellä kirjeenvaihdolla.

Sopimuspuolet tarkastelevat vuoden 2003 lopussa pakolaisia koskevaa poliittista kehitystä, ja kaikki UNRWA:n laatimat suunnitelmat arvioidaan ja tarvittaessa pannaan täytäntöön sen tehtävien luovuttamiseksi palestiinalaishallinnolle ja/tai jollekin muulle elimelle.

Jos UNRWA:n tehtäviä tai tehtävät luovutetaan yleissopimuksen voimassaoloaikana palestiinalaishallinnolle tai jollekin muulle elimelle, yleissopimuksen mukaisesti annettavaa yhteisön tukea UNRWA:lle muutetaan tarvittavalla tavalla yhteisön ja UNRWA:n välisen kirjeenvaihdon perusteella.

5 artikla

Välityslauseke

1. Kaikki tämän yleissopimuksen tulkintaa, soveltamista tai täytäntöönpanoa, mukaan lukien sen olemassa- tai voimassaoloa tai voimassaolon päättymistä koskevat erimielisyydet, ristiriidat tai valitukset, joita sopimuspuolet eivät kykene yhteisymmärryksessä ratkaisemaan, käsitellään välitysmenettelyssä tämän yleissopimuksen allekirjoittamispäivänä voimassa olevien pysyvän välitystuomioistuimen kansainvälisiä järjestöjä ja valtiota koskevien valinnanvaraisten välitysmenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. Välimiehiä on yksi.

3. Välitysmenettelyssä käytettävä kieli on englanti.

4. Jos sopimuspuolet eivät pääse yksimielisyyteen, kansainvälisen tuomioistuimen presidentti nimeää välimiehen kumman tahansa sopimuspuolen kirjallisesta pyynnöstä.

5. Välimies tekee päätöksensä sopimuksen ehtojen mukaisesti valtioiden tunnustaman oikeuden yleisten periaatteiden pohjalta.

6 artikla

Sopimus yleisistä järjestelyistä

Kun Yhdistyneet Kansakunnat ja komissio keskustelujensa perusteella sopivat yleisistä järjestelyistä vapaaehtoisten avustusten osalta, kyseisen sopimuksen asianmukaisia määräyksiä ja tätä yleissopimusta tarkastellaan viipymättä ja kaikki UNRWA:n ja

komission sopimat tarvittavat mukautukset tehdään tämän yleissopimuksen asianmukaisiin määräyksiin.

7 artikla

Yleissopimuksen voimassaolo

Tämä yleissopimus on voimassa neljä kalenterivuotta (2002, 2003, 2004 ja 2005).

8 artikla

Sopimuspuolet hyväksyvät tämän yleissopimuksen omien menettelyjensä mukaisesti.

Tämä yleissopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toisilleen ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen saamisesta päätökseen.

9 artikla

Tämä yleissopimus laaditaan kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielillä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön puolesta elintarvikeapukomiteassa omaksuttavasta kannasta

(2002/C 203 E/25)

KOM(2002) 219 lopull.

(Komission esittämä 3 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 181 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

Yhteisö teki elintarvikeapua koskevan vuoden 1999 yleissopimuksen neuvoston päätöksellä 2000/421/EY. Sopimus on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2002, ellei elintarvikeapukomitea päättä jatkaa sitä enintään kahdella vuodella. Sopimuksen jatkaminen on yhteisön edun mukaista. Komissio, joka edustaa yhteisöä elintarvikeapua koskevassa yleissopimuksessa, olisi sen vuoksi valtuutettava neuvoston päätöksellä äänestämään sopimuksen jatkamisen puolesta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

1. Euroopan yhteisö puoltaa elintarvikeapua koskevan vuoden 1999 yleissopimuksen jatkamista edelleen kahdella vuodella.
 2. Komissio valtuutetaan ilmaisemaan tämä kanta elintarvikeapukomiteassa.
-

Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön tariffikiintiönä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Liettuan Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä

(2002/C 203 E/26)

KOM(2002) 221 lopull. — 2002/0102(ACC)

(Komission esittämä 3 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Liettuan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdystä Eurooppa-sopimuksessa ⁽¹⁾ määrätään eräiden Liettuasta peräisin olevien maataloustuotteiden tietyistä myönnytyksistä.
- (2) Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen ensimmäisistä parannuksista määrätään Euroopan yhteisöjen ja Liettuan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguay'n kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten, mukaan lukien voimassa olevan etuusjärjestelyn parannukset, huomioon ottamiseksi tehdystä pöytäkirjasta ⁽²⁾.
- (3) Maataloustuotteiden kaupan vapauttamista koskeneen ensimmäisen neuvottelukierroksen seurauksena määrättiin myös Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen parantamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä, kunnes Eurooppa-sopimuksen vastaavat määräykset mukautetaan toistamiseen. Parannukset tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 eräistä yhteisön tariffikiintiönä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen eräiden maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymäkauden toimenpiteenä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2766/2000 ⁽³⁾ Eurooppa-sopimuksen asianomaisten määräysten toinen mukautus, joka tehdään uutena Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjana, ei ole vielä tullut voimaan.
- (4) Uudesta maataloustuotteiden kaupan vapauttamista koskevasta Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjasta on käyty neuvotteluja.

(5) Uuden lisäpöytäkirjan liittämistä Liettuan Eurooppa-sopimukseen koskevista neuvotteluissa sovittiin mukautusten ripeästä täytäntöönpanosta. Tämän vuoksi on aiheellista mukauttaa Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrätty maatalousmyönnytykset autonomisena siirtymäkauden toimenpiteenä.

(6) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.

(7) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2454/93 ⁽⁵⁾ kodifoidaan hallintosäännöt niiden tariffikiintiöiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tulli-ilmoitusten päivämäärien kronologisessa järjestyksessä. Tämän asetuksen mukaisia tariffikiintiöitä olisi siksi hallinnoitava kyseisiä sääntöjä noudattaen.

(8) Edellä mainittujen neuvottelujen seurauksena asetus (EY) N:o 2766/2000 ei enää ole sisällöllisesti tarpeen, joten se olisi kumottava.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) esitettävien tiettyjen Liettuasta peräisin olevien maataloustuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavat edellytykset korvaavat Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Liettuan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen, jäljempänä "Eurooppa-sopimus", liitteessä Va vahvistetut edellytykset.

2. Kun uusia vastavuoroisia maatalousmyönnytyksiä koskevien sopimuspuolten välisten neuvottelujen tulosten huomioon ottamiseksi tehty Eurooppa-sopimusta mukauttava pöytäkirja tulee voimaan, siinä määrätty myönnytykset korvaavat tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) tarkoitettut myönnytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 51, 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 321, 30.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 321, 19.12.2000, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2002 (EYVL L 144, 28.5.2001, s. 1).

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 artikla

Tariffikiintiöitä, joiden järjestysnumero on suurempi kuin 09.5100, hallinnoi komissio asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a), 308 b) ja 308 c) artiklan mukaisesti.

3 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 23 artiklalla perustettu vilja-alan hallinnointikomitea tai tarvittaessa muiden maatalousalan yhteisistä markkinajärjestelyistä annettujen asetusten asianomaisilla säännöksillä perustettu komitea.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohta.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on yksi kuukausi.

4 artikla

Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 2766/2000.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE C a)

Seuraavista Liettuasta peräisin olevista tuotteista ei kanneta yhteisöön tuotaessa tullia tuotemäärästä riippumatta (kannettava tulli 0 prosenttia suosituimmuustullista).

CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
0101 10 90	0210 99 80	0709 52 00	0711 90 10	0806 20 11
0101 90 19	0407 00 90	0709 59 00	0711 90 50	0806 20 12
0101 90 30	0409 00 00	0709 60 10	0711 90 80	0806 20 91
0101 90 90	0410 00 00	0709 60 99	0711 90 90	0806 20 92
0104 20 10	0601	0709 70 00	0712 20 00	0806 20 98
0106 19 10	0602	0709 90 10	0712 31 00	0808 20 90
0106 39 10	0603	0709 90 20	0712 32 00	0809 40 90
0205	0604	0709 90 50	0712 33 00	0810 40 30
0206 80 91	0701 10 00	0709 90 90	0712 39 00	0810 40 50
0206 90 91	0701 90 10	0710 10 00	0712 90 05	0810 40 90
0207 13 91	0703 10	0710 21 00	0712 90 30	0811 90 39
0207 14 91	0703 90 00	0710 22 00	0712 90 50	0811 90 50
0207 26 91	0704 20 00	0710 29 00	0712 90 90	0811 90 75
0207 27 91	0704 90 90	0710 30 00	0713 50 00	0811 90 80
0207 35 91	0705 19 00	0710 80 51	0713 90 10	0811 90 85
0207 36 89	0705 21 00	0710 80 59	0713 90 90	0811 90 95
0208	0705 29 00	0710 80 61	0802 11 90	0812 10 00
0210 91 00	0706	0710 80 69	0802 12 90	0812 90 40
0210 92 00	0707 00 90	0710 80 70	0802 21 00	0812 90 50
0210 93 00	0708 10 00	0710 80 80	0802 22 00	0812 90 60
0210 99 10	0708 90 00	0710 80 85	0802 31 00	0812 90 99
0210 99 31	0709 20 00	0710 80 95	0802 32 00	0813 10 00
0210 99 39	0709 30 00	0710 90 00	0802 40 00	0813 20 00
0210 99 59	0709 40 00	0711 40 00	0802 90 50	0813 30 00
0210 99 79	0709 51 00	0711 59 00	0802 90 85	0813 40 10

CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
0813 40 30	1508 90 90	2001 90 75	2008 40 71	2009 50 90
0813 40 95	1511 10 90	2001 90 85	2008 40 79	2009 71 10
0813 50 15	1511 90 11	2003 20 00	2008 40 91	2009 71 91
0813 50 19	1511 90 19	2003 90 00	2008 40 99	2009 71 99
0813 50 91	1511 90 91	2004 10 10	2008 50 11	2009 79 19
0813 50 99	1511 90 99	2004 10 99	2008 60 11	2009 79 30
0901 12 00	1512	2004 90 30	2008 60 31	2009 79 93
0901 21 00	1513	2004 90 50	2008 60 39	2009 79 99
0901 22 00	1514	2004 90 91	2008 60 51	2009 80 19
0901 90 90	1515	2004 90 98	2008 60 59	2009 80 38
0902 10 00	1516 10 10	2005 10 00	2008 60 61	2009 80 50
0904 12 00	1516 10 90	2005 20 20	2008 60 69	2009 80 63
0904 20 10	1516 20 91	2005 20 80	2008 60 71	2009 80 69
0904 20 90	1516 20 95	2005 40 00	2008 60 79	2009 80 71
0907 00 00	1516 20 96	2005 51 00	2008 60 91	2009 80 79
0910 40 13	1516 20 98	2005 59 00	2008 60 99	2009 80 89
0910 40 19	1517 10 90	2005 60 00	2008 80 11	2009 80 95
0910 40 90	1517 90 99	2005 90 10	2008 80 31	2009 80 96
0910 91 90	1518 00 31	2005 90 50	2008 80 39	2009 80 99
0910 99 99	1518 00 39	2005 90 60	2008 80 50	2009 90 19
1001 90 10	1522 00 91	2005 90 70	2008 80 70	2009 90 29
1105	1602 10 00	2005 90 75	2008 80 91	2009 90 39
1106 10 00	1602 20 11	2005 90 80	2008 80 99	2009 90 51
1106 30	1602 20 19	2006 00 99	2008 92 14	2009 90 59
1108 20 00	1602 20 90	2007 10 91	2008 92 34	2009 90 96
1208 10 00	1602 31	2007 10 99	2008 92 38	2009 90 98
1209	1602 41 90	2007 99 10	2008 92 59	2204 30 10
1210	1602 42 90	2007 99 91	2008 92 74	2206 00 39
1211 90 30	1602 49 90	2007 99 98	2008 92 78	2206 00 59
1212 10 10	1602 90 10	2008 11 92	2008 92 93	2302 50 00
1212 10 99	1602 90 31	2008 11 94	2008 92 96	2306 90 19
1214 90 10	1602 90 41	2008 11 96	2008 92 98	2308 00 90
1501 00 90	1602 90 72	2008 11 98	2008 99 28	2309 10 51
1502 00 90	1602 90 74	2008 19 19	2008 99 37	2309 10 90
1503 00 19	1602 90 76	2008 19 93	2008 99 40	2309 90 10
1503 00 90	1602 90 78	2008 19 95	2008 99 45	2309 90 31
1504 10 10	1602 90 98	2008 19 99	2008 99 49	2309 90 41
1504 10 99	1603 00 10	2008 40 11	2008 99 55	2309 90 51
1504 20 10	1704 90 10	2008 40 21	2008 99 68	2309 90 91
1504 30 10	2001 10 00	2008 40 29	2008 99 72	
1507	2001 90 20	2008 40 39	2008 99 78	
1508 10 90	2001 90 50	2008 40 51	2008 99 99	
1508 90 10	2001 90 70	2008 40 59	2009 50 10	

⁽¹⁾ Kuten tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 031/2001 (EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1) määritetään.

LIITE C b)

Seuraavien Liettuasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa yhteisöön sovelletaan jäljempänä mainittuja myönnytyksiä (MFN = suosituimmuustulli).

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Erytyissäännökset
09.4598	0102 90 05	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on enintään 80 kg	20	178 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on yli 80 kg, mutta enintään 300 kg	20	153 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Hiehot ja lehmät, joita ei ole tarkoitettu teurastettaviksi, seuraaviin vuoristorotuihin kuuluvat: harmaa, ruskea, keltainen, laikullinen Simmental ja Pinzgau	6 % arvotulli	7 000 eläintä	0	⁽⁴⁾
09.4861	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Naudanliha, tuore tai jäädytetty Naudanliha, jäädytetty Nautaeläimen syötävät muut osat, tuoreet tai jäädytetyt, pallealiha ja kuveliha Nautaeläimen syötävät osat, jäädytetyt, muut, pallealiha ja kuveliha Naudanliha, suolattu tai suolavedessä, kuivattu tai savustettu Nautaeläinten pallea- ja kuveliha Lihasta ja muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe Muut naudanlihavalmistetut tai -säilykkeet tai muut eläimenosat	vapaa	2 000	200	⁽⁸⁾
09.4542	ex 0203	Kotieläimenä pidettävän sian liha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty, lukuun ottamatta CN-koodeja 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	vapaa	1 800	150	⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Elävät lampaat, enintään vuoden ikäiset karitsat Elävät lampaat, muut Elävät vuohet, muut Lampaan- ja vuohenliha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty Syötävä lampaan- ja vuohenliha, luullinen Syötävä lampaan- ja vuohenliha, luuton Muut syötävät lampaan ja vuohen osat	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
09.6661	ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt, lukuun ottamatta CN-koodeja 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	vapaa	1 200	100	⁽⁸⁾

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaan 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
09.4862	0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön	vapaa	3 000	300	⁽⁸⁾
09.4863	0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä	vapaa	6 350	635	⁽⁸⁾
09.4864	0403 10 11– 0403 10 39 0403 90 11– 0403 90 69	Jogurtti, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön Kirnupiimä, juoksutettu maito ja kerma, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön	vapaa	300	30	⁽⁸⁾
09.4865	0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista aineosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät	vapaa	2 000	200	⁽⁸⁾
09.4866	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Luonnollinen voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia, pakkausta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino enintään 1 kg Luonnollinen voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia, muut Uudelleen yhdistetty (recombined) voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia Heravoi Voi, muut Maidosta valmistetut levitteet, rasvapitoisuus yli 75 mutta alle 80 painoprosenttia Muut maidosta saadut rasvat ja öljyt	vapaa	2 100	210	⁽⁸⁾
09.4557	0406	Juusto ja juustoaaine	vapaa	7 200	600	⁽⁸⁾
09.6662	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Siipikarjan munat	vapaa	700	70	⁽⁸⁾
09.6663	0408 91 80	Kuivatut munat, muut	vapaa	140	15	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
09.6452	ex 0702 00 00 ex 0702 00 00	Tuoreet tai jäädytetyt tomaatit tullattaessa 15.5.–31.10. tullattaessa 1.11.–14.5.	vapaa vapaa	400 rajoittama- ton	40	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
09.6453	0703 20 00	Valkosipuli, tuore tai jäädytetyt	vapaa	60	5	
09.6664	ex 0707 00 05 ex 0707 00 05	Kurkut, tuoreet tai jäädytetyt (tullattaessa 1.3.–31.10.) Kurkut, tuoreet tai jäädytetyt (tullattaessa 1.11.–helmikuun loppu)	vapaa vapaa	100 rajoittama- ton	10	⁽⁷⁾ ⁽⁷⁾
	0709 10 00	Latva-artisokat, tuoreet tai jäädytetyt	vapaa	rajoittama- ton		⁽⁷⁾

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Eriyissäännökset
	0709 90 70	Kesäkurpitsat, tuoreet tai jäädytetyt	vapaa	rajoittamaton		(7)
09.6631	0808 10	Tuoreet omenat	vapaa	2 760	230	(7) (8)
	0808 20 50	Tuoreet päärynät (ei kuitenkaan päärynäsiiderin tai päärynämehun valmistukseen tarkoitettut, irtotavarana, tullattaessa 1.8.–31.12.)	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0809 20	Tuoreet kirsikat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	ex 0809 40 05	Tuoreet luumut, tullattaessa 1.7.–30.9.	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0810 10 00	Tuoreet mansikat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0810 30	Tuoreet musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 10 19	Mansikat, jäädytetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 10 90	Mansikat, jäädytetyt, muut	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 19	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat, musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset, jäädytetyt, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 31	Muut jäädytetyt vadelmat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 39	Muut jäädytetyt mustaherukat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 51	Muut jäädytetyt punaherukat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 59	Muut jäädytetyt karhunvatukat tai mulperinmarjat	vapaa	rajoittamaton		
	0811 20 90	Muut, jäädytetyt	vapaa	rajoittamaton		
09.6665	1001 10 00 1001 90 91 1001 90 99 1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1103 11 10 1103 11 90 1103 20 60	Durum- eli makaronivehnä Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja Muut Durum- eli makaronivehnästä tehty hieno jauho Tavallisesta vehnästä ja spelttivehnästä tehty hieno jauho Vehnän ja rukiin sekajauhot Durum- eli makaronivehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Tavallisesta vehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Vehnäpelletit	vapaa	25 000	2 500	(8)

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus (1)	Kannettava tulli (% MFN:stä) (2)	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Eriyissäännökset
09.6666	1002 00 00	Ruis	vapaa	6 000	600	(8)
	1102 10 00	Hienot ruisjauhot				
	1103 19 10	Rukiista valmistetut rouheet ja karkeat jauhot				
	1103 20 10	Ruispelletit				
09.6667	1004 00 00	Kaura	vapaa	500	50	(8)
	1102 90 30	Hienot kaurajauhot				
	1103 19 40	Kaurasta valmistetut rouheet ja karkeat jauhot				
	1103 20 30	Kaurapelletit				
	1008 10 00	Tattari	vapaa	rajoittamaton		(8)
	1008 20 00	Hirssi				
	1008 30 00	Kanariansiemenet				
	1008 90 10	Ruisvehnä				
	1008 90 90	Muu vilja, muu				
	1102 90 90	Hienot viljajauhot, muu				
	1103 19 90	Muista viljoista valmistetut rouheet ja karkeat jauhot				
	1103 20 90	Viljapelletit, muu				
09.6668	1104 29 19	Viljanjyvät, kuoritut, myös leikatut tai karkeasti rouhitut, muuta kuin kauraa, maissia, ohraa, vehnää ja ruista	vapaa	1 000	100	
	1104 29 39	Viljanjyvät, pyöristetyt, muuta kuin kauraa, maissia, ohraa, vehnää ja ruista				
	1104 29 59	Viljanjyvät, ainoastaan karkeasti rouhitut, muuta kuin kauraa, maissia, ohraa, vehnää ja ruista				
09.4569	1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet	vapaa	360	30	(8)
	ex 1602 41	Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Kinkku ja sen palat, lukuun ottamatta CN-koodia 1602 41 90				
	ex 1602 42	Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Lapa ja sen palat, lukuun ottamatta CN-koodia 1602 42 90				
	ex 1602 49	Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Muut, myös sekavalmisteet, lukuun ottamatta CN-koodia 1602 49 90				
09.6669	1602 32	Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan tai kanan (Gallus domesticus) lihasta, muista osista tai verestä	vapaa	240	20	(8)
	1602 39	Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan lihasta, muista osista tai verestä: ei kuitenkaan kanasta (Gallus domesticus) ja kalkkunasta				

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
	1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
09.6670	2001 90 93 2001 90 96	Kepasipulit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat	vapaa	100	10	
	2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
09.6671	ex 2302 2302 30 2302 40	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleiksi valmistetut — vehnästä peräisin olevat — muusta viljasta peräisin olevat	vapaa	300	30	
09.6672	ex 2309 90 2309 9033 2309 90 43 2309 90 53	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, ei kuitenkaan koiran- tai kissanruoka, vähittäismyyntipakkauksissa Muut, joissa ei ole lainkaan tärkkelystä tai joissa sitä on enintään 10 painoprosenttia, joissa on maitotuotteita vähintään 10 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 50 painoprosenttia Muut, joissa on tärkkelystä enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta enintään 30 painoprosenttia, joissa on maitotuotteita vähintään 10 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 50 painoprosenttia Muut, joissa on tärkkelystä enemmän kuin 30 painoprosenttia, joissa on maitotuotteita vähintään 10 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 50 painoprosenttia	vapaa	200	20	

⁽¹⁾ Sen estämättä, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä määrätään, etuusmenettely määritetään tämän liitteen osalta CN-koodien sisällön perusteella, ja tavaran kuvauksena olevaa nimiketekstiä pidetään ainoastaan ohjeellisena. Kun CN-koodin edellä on "ex", sovellettava etuusmenettely määritetään sekä CN-koodin että sitä vastaavan kuvauksen sisällön perusteella.

⁽²⁾ Jos suosituimmuustulli on olemassa, kannettava vähimmäistulli on yhtä suuri kuin suosituimmuustulli kerrottuna tässä sarakkeessa mainitulla prosenttimäärällä.

⁽³⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta. Jos elävien kotieläimien pidettävien nautaeläinten tuonti yhteisöön tietynä vuotena ylittää 500 000 eläintä, yhteisö voi toteuttaa tarvittavat hallintotoimenpiteet markkinoidensa suojaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksessa määrättyjen muiden oikeuksien soveltamista.

⁽⁴⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta.

⁽⁵⁾ Tullille erikseen esitettävä sisäfilee pois luettuna.

⁽⁶⁾ Tämän liitteen liitteessä olevia vähimmäistuontihintaa koskevia järjestelyjä sovelletaan.

⁽⁷⁾ Alennusta sovelletaan ainoastaan tullin arvo-osaan.

⁽⁸⁾ Tätä myönnytystä sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, joille ei myönnetä vientitukia.

⁽⁹⁾ Kuivamunaekvivalentina (100 kg nestemäisiä munia = 25,7 kg kuivattuja munia).

Liitteen C b) LIITE

Tiettyjen jalostettaviksi tarkoitettujen pehmeiden hedelmien vähimmäistuontihintaa koskevat järjestelyt

1. Vähimmäistuontihinnat vahvistetaan jalostusta varten seuraaville Liettuasta peräisin oleville tuotteille:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäistuontihinta (euroa/nettonni)
ex 0810 10	Tuoreet mansikat, jalostettaviksi tarkoitetut	514
ex 0810 30 10	Tuoreet mustaherukat, jalostettaviksi tarkoitetut	385
ex 0810 30 30	Tuoreet punaherukat, jalostettaviksi tarkoitetut	233
ex 0811 10 19	Jäädetytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 19	Jäädetytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	576
ex 0811 10 90	Jäädetytetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 90	Jäädetytetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	576
ex 0811 20 19	Jäädetytetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 19	Jäädetytetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	796
ex 0811 20 31	Jäädetytetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 31	Jäädetytetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	796
ex 0811 20 39	Jäädetytetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	628
ex 0811 20 39	Jäädetytetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	448
ex 0811 20 51	Jäädetytetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	390
ex 0811 20 51	Jäädetytetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	295

- Edellä olevan 1 kohdan mukaisia vähimmäistuontihintoja noudatetaan lähetykskohtaisesti. Jos tulli-ilmoituksessa mainittu arvo on alempi kuin vähimmäistuontihinta, veloitetaan tasoitustulli, joka on vähimmäistuontihinnan ja tulli-ilmoituksessa mainitun arvon välisen erotuksen suuruinen.
- Jos vaikuttaa siltä, että tämän liitteen kattaman tuotteen tuontihinnat saattavat laskea lähitulevaisuudessa vähimmäistuontihintojen alapuolelle, Euroopan komissio ilmoittaa asiasta Liettuan viranomaisille, jotta ne voisivat korjata tilanteen.
- Assosiaationeuvosto tutkii joko yhteisön tai Liettuan pyynnöstä järjestelmän toimintaa tai tarkistaa vähimmäistuontihintojen tason. Assosiaationeuvosto tekee tarvittaessa tarvittavat päätökset.
- Kauppan kehityksen tukemiseksi ja edistämiseksi sekä kaikkien osapuolten keskinäisen edun mukaisesti voidaan järjestää neuvottelut kolme kuukautta ennen kunkin markkinointivuoden alkamista Euroopan yhteisössä. Nämä neuvottelut käydään asianomaisten tuotteiden osalta Euroopan komission ja asianomaisten eurooppalaisten tuottaja-organisaatioiden sekä kaikkien assosioituneiden viejämäiden viranomaisten, tuottajien ja viejien järjestöjen kesken.

Neuvottelujen aikana keskustellaan pehmeiden hedelmien markkinatilanteesta sekä erityisesti tuotantoennusteista, varastotilanteesta, hintakehityksestä ja mahdollisesta markkinakehityksestä ja mahdollisuuksista mukauttaa tarjonta kysyntään.

Ehdotus neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevissa asioissa sekä asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 44/2001 muuttamisesta elatusapua koskevien asioiden osalta

(2002/C 203 E/27)

KOM(2002) 222 lopull. — 2002/0110(CNS)

(Komission esittämä 3 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan ja 67 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisö on asettanut tavoitteekseen luoda vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tätä varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Eurooppa-neuvosto kannatti Tampereen kokouksessaan oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, joka on oikeudellisen yhteistyön kulmakivi, ja määritteli tapaamisoikeuden ensisijaiseksi aiheeksi.
- (3) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1347/2000 ⁽¹⁾ esitetään säännöksiä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa, kun tuomiot on annettu avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä.
- (4) Ranskan tasavalta esitti 3 päivänä heinäkuuta 2000 aloitteen neuvoston asetuksen antamiseksi lasten tapaamisoikeutta koskevien tuomioiden vastavuoroisesta täytäntöönpanosta ⁽²⁾.

- (5) Avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä usein esiin tulevan lasten huoltoa koskevien säännösten soveltamisen helpottamiseksi on tarkoituksenmukaisempaa luoda yksi säädös avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevia asioita varten.
- (6) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava yksityisoikeudelliset menettelyt, oikeudenkäyntejä vastaaviksi katsotut menettelyt mukaan luettuna, puhtaasti uskonnollisluonteiset menettelyt pois luettuna. Näin ollen ilmauksen ”tuomioistuimet” olisi katettava kaikki tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvissa asioissa toimivaltaiset oikeudelliset tai muut viranomaiset.
- (7) Jäsenvaltioissa täytäntöönpanokelpoiset viralliset asiakirjat ja tuomioistuimen tunnustamat sovinnot olisi rinnastettava tuomioihin.
- (8) Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevien tuomioiden osalta tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan avioliiton purkamiseen. Tällä asetuksella ei pitäisi olla vaikutusta esimerkiksi kysymykseen puolisoiden syyllisyydestä, avioliiton varallisuusoikeudellisiin seurauksiin tai elatusvelvollisuuden eikä muihin mahdollisiin liitännäiskysymyksiin.
- (9) Lasten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki lapsen huoltoa koskevat päätökset, lukuun ottamatta elatusapua koskevia asioita, jotka kuuluvat tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽³⁾ soveltamisalaa, ja lasten tekemien rikosten johdosta toteutettuja toimenpiteitä.
- (10) Tässä asetuksessa hyväksytyt, lapsen huoltoa koskevat toimivaltaperusteet olisi muotoiltava lapsen edun perusteella. Tämä tarkoittaa, että toimivalta on ensisijaisesti lapsen asuinpaikkana olevassa jäsenvaltiossa, paitsi tietyissä olosuhteissa silloin kun lapsen asuinpaikka muuttuu tai lapsen huoltajat ovat sopineet toisin.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 234, 15.8.2000, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (11) Asiakirjojen tiedoksiintoon menettelyissä, jotka on pantu vireille tämän asetuksen mukaisesti, olisi sovellettava oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1348/2000 ⁽¹⁾.
- (12) Tämän asetuksen säännökset eivät saisi estää jäsenvaltion tuomioistuimia kiireellisissä tapauksissa toteuttamasta valtiossa oleskelevia henkilöitä tai siellä olevaa omaisuutta koskevia väliaikaisia toimenpiteitä, turvaamistoimet mukaan lukien.
- (13) Lapsikaappaustapauksissa sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonne lapsi on viety tai josta lapsi on jätetty palauttamatta, olisi oltava mahdollisuus toteuttaa lapsen palauttamisen estäviä väliaikaisia turvaamistoimia. Tällaiset toimet olisi keskeytettävä, kun sen valtion, jossa lapsella oli aiemmin asuinpaikka, tuomioistuin antaa lapsen huoltajuutta koskevan tuomion. Jos kyseisessä tuomiossa edellytetään lapsen palauttamista, lapsi olisi palautettava vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista tuomion tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltiossa, johon lapsi on kaapattu.
- (14) Lasta kuultaessa voidaan käyttää neuvoston asetusta (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa ⁽²⁾.
- (15) Jäsenvaltioiden tuomioistuinten antamien tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano perustuvat keskinäisen luottamuksen periaatteeseen, ja tunnustamatta jättämisen perusteet olisi rajoitettava ainoastaan välttämättömiin. Nämä liittyvät yleisen oikeusjärjestyksen perusteiden noudattamiseen täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa sekä puolustuksen ja asianosaisten oikeuksien, myös lapsen oikeuksien, turvaamiseen ja ristiriitaisten tuomioiden tunnustamisen välttämiseen.
- (16) Täytäntöönpaneva jäsenvaltio ei saisi vaatia minkään erityisen menettelyn noudattamista lapsen tapaamisoikeutta tai palauttamista koskevien tuomioiden, joista tuomion antanut jäsenvaltio on antanut todistuksen tämän asetuksen säännösten mukaisesti, tunnustamiseksi tai täytäntöönpanemiseksi.
- (17) Keskusviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä sekä yleisellä tasolla että yksittäistapauksissa, ja siinä olisi pyrittävä myös edistämään perheeseen liittyvien riita-asioiden ratkaisemista sovintoteitse. Tätä varten keskusviranomaisten olisi osallistuttava siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ⁽³⁾ perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaan.
- (18) Komissiolla olisi oltava valtuudet huolehtia liitteessä I, II ja III olevien tuomioistuinten ja muutoksenhakumenettelyä koskevien tietojen muuttamisesta kyseisen jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella.
- (19) Komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä sovellettavasta menettelystä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklan mukaisesti muutokset liitteeseen IV–VII on tehtävä saman päätöksen 3 artiklan mukaista neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
- (20) Edellisen perusteella olisi kumottava ja korvattava asetukset (EY) N:o 1347/2000.
- (21) Olisi muutettava asetusta (EY) N:o 44/2001 siten, että tuomioistuin, joka on toimivaltainen lapsen huoltoa koskevissa kysymyksissä tämän asetuksen säännösten mukaisesti, voi tehdä myös elatusapua koskevia päätöksiä.
- (22) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (23) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetusta siten sidos Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (25) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita. Siinä pyritään varmistamaan varsinkin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklassa tunnustettujen lapsen perusoikeuksien kunnioittaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA PERUSPERIAATTEET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin yksityisoikeudellisiin oikeudenkäynteihin, jotka liittyvät

a) avioeroon, asumuseroon ja avioliiton pätemättömäksi julistamiseen

ja

b) lapsen huollon myöntämiseen, käyttöön, siirtämiseen, rajoittamiseen tai päättämiseen.

2. Rajoittamatta edellä 1 kohdan soveltamista, tätä asetusta ei sovelleta yksityisoikeudellisiin oikeudenkäynteihin, jotka liittyvät

a) elatusapua koskeviin asioihin

ja

b) lasten tekemien rikosten johdosta toteutettuihin toimenpiteisiin.

3. Muut jäsenvaltiossa virallisesti tunnustetut menettelyt rinnastetaan oikeudenkäynteihin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa käytetyt termit määritellään seuraavasti:

1. "Tuomioistuimella" tarkoitetaan jäsenvaltioiden kaikkia viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen 1 artiklan mukaiseen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa;

2. "jäsenvaltiolla" tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltiota lukuun ottamatta Tanskaa;

3. "tuomiolla" tarkoitetaan jäsenvaltion tuomioistuimen julistamaa avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista ja lapsen huoltoa koskevaa ratkaisua, riippu-

matta siitä, kutsutaanko sitä tuomioksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi;

4. "tuomion antaneella jäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa täytäntöön pantava tuomio on annettu;

5. "täytäntöönpanevilla jäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa tuomion täytäntöönpanoa haetaan;

6. "lapsen huollolla" tarkoitetaan oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka liittyvät sekä lapsen henkilöön että omaisuuteen ja jotka on myönnetty luonnolliselle tai oikeushenkilölle tuomioistuimen päätöksen tai lain perusteella taikka sopimuksella, joka on lain mukaan sitova. Termi käsittää erityisesti huoltoa koskevat oikeudet ja tapaamisoikeuden;

7. "lapsen huoltajalla" tarkoitetaan ketä tahansa henkilöä, joka on vastuussa lapsen huollosta;

8. termi "lapsen huoltoa koskevat oikeudet" käsittää lapsesta huolehtimiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet, varsinkin oikeuden käyttää ratkaisuvaltaa päätettäessä lapsen asuinpaikasta;

9. termi "tapaamisoikeus" käsittää oikeuden viedä lapsi rajoitetuksi ajaksi asuinpaikastaan muualle;

10. "lapsikaappauksella" tarkoitetaan lapsen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä,

a) jos se loukkaa huoltoa koskevia oikeuksia, jotka perustuvat tuomioistuimen päätöksen tai lakiin taikka sopimukseen, joka on sitova sen valtion oikeusjärjestyksen mukaan, jossa lapsella oli asuinpaikka välittömästi ennen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä,

ja

b) jos huoltoa koskevia oikeuksia oli poisviemisen tai palauttamatta jättämisen hetkellä tosiasiallisesti käytetty, joko yhdessä tai yksin, tai olisi käytetty, jollei poisviemistä tai palauttamatta jättämistä olisi tapahtunut.

3 artikla

Lapsen oikeus pitää yhteyttä kumpaankin vanhempansa

Lapsella on oikeus ylläpitää henkilökohtaisia suhteita ja suoria yhteyksiä kumpaankin vanhempansa säännöllisesti, jollei se ole lapsen edun vastaista.

4 artikla

Lapsen oikeus tulla kuulluksi

Lapsella on oikeus tulla kuulluksi hänen huoltoaan koskevissa asioissa ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.

II LUKU

OIKEUDELLINEN TOIMIVALTA

1 Jakso

Avioero, asumusero ja avioliiton pätemättömäksi julistaminen

5 artikla

Yleinen toimivalta

1. Puolisoiden avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevassa asiassa ovat toimivaltaisia sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

a) jonka alueella

— puolisoilla on asuinpaikka, tai

— puolisoilla oli viimeinen asuinpaikka, jos toinen puolisoista asuu siellä edelleen, tai

— vastaajalla on asuinpaikka, tai

— jommallakummalla puolisoista on asuinpaikka, jos puoliset jättävät yhteisen hakemuksen, tai

— kantajalla on asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään vuoden ajan välittömästi ennen hakemuksen tekemistä, taikka

— kantajalla on asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään kuuden kuukauden ajan välittömästi ennen hakemuksen tekemistä, ja hän on joko kyseisen jäsenvaltion kansalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, hänen ”kotipaikkansa” on siellä;

b) jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, jossa on kummankin puolison ”kotipaikka”.

2. Tässä asetuksessa ”kotipaikalla” on se merkitys, joka sillä on Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin oikeusjärjestelmissä.

6 artikla

Vastakanne

Tuomioistuimella, jossa oikeudenkäynti on vireillä 5 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

7 artikla

Asumuseron muuntaminen avioeroksi

Sillä jäsenvaltion tuomioistuimella, joka on tehnyt asumuseropäätöksen, on toimivalta myös muuntaa tämä päätös avioeroksi, jos tämän jäsenvaltion laissa niin säädetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan säännösten soveltamista.

8 artikla

5–7 artiklassa tarkoitettu yksinomainen toimivalta

Puoliso,

a) jolla on asuinpaikka jäsenvaltion alueella, tai

b) joka on jäsenvaltion kansalainen, tai, kun kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti, puoliso, jonka ”kotipaikka” on jommankumman viimeksi mainitun jäsenvaltion alueella,

voidaan haastaa oikeuteen toisessa jäsenvaltiossa ainoastaan 5–7 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Toimivalta muissa tapauksissa

1. Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 5–7 artiklan mukaan toimivaltaa, toimivalta määräytyy kussakin jäsenvaltiossa kyseisen valtion oman lainsäädännön mukaan.

2. Jäsenvaltion kansalainen, jolla on asuinpaikka toisen jäsenvaltion alueella, voi samoin edellytyksin kuin kyseisen valtion kansalaiset turvautua siinä valtiossa sovellettaviin toimivaltasääntöihin sellaista vastaajaa vastaan, jolla ei ole asuinpaikkaa jonkin jäsenvaltion alueella ja joka ei ole jäsenvaltion kansalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, jonka ”kotipaikka” ei ole jommankumman viimeksi mainitun jäsenvaltion alueella.

2 Jakso

Lapsen huolto

10 artikla

Yleinen toimivalta

1. Jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia lapsen huoltoa koskevista asioista, jos lapsen asuinpaikka on asian vireillepanoajankohtana kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, jollei 11, 12 ja 13 artiklassa toisin säädetä.

11 artikla

Toimivallan säilyminen sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa lapsi aiemmin asui

1. Lapsen olinpaikan muuttuessa toimivalta säilyy sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa lapsi aiemmin asui, silloin kun

a) nämä tuomioistuimet ovat antaneet tuomion 10 artiklan mukaisesti,

b) lapsi on asunut uudessa asuinvaltiossaan asian vireillepanoajankohtana vähemmän kuin kuuden kuukauden ajan,

ja

c) joku lapsen huoltajista asuu edelleen siinä jäsenvaltiossa, jossa lapsi aiemmin asui.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos lapsen uudesta olinpaikasta on tullut hänen asuinpaikkansa ja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu huoltaja on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivallan.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa huoltajan saapumista oikeuskäsittelyyn ei pidä tulkita niin, että hänen katsotaan hyväksyneen tuomioistuimen toimivallan.

12 artikla

Oikeuspaikkasopimus

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, joka on 5 artiklan nojalla toimivaltainen avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevista hakemuksissa, ovat toimivaltaisia puolisoitten yhteisen lapsen huoltoa koskevassa asiassa,

a) jos lapsen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa,

b) jos ainakin toinen vanhemmista on lapsen huoltaja

ja

c) jos kyseisten tuomioistuinten toimivalta on puolisoitten hyväksymä ja lapsen edun mukainen.

2. Jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, jos

a) kaikki huoltajat ovat hyväksyneet kyseisen toimivallan asian vireillepanoajankohtana,

b) lapsella on kiinteät siteet jäsenvaltioon, koska yhdellä hänen huoltajistaan on asuinpaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai koska lapsi on kyseisen jäsenvaltion kansalainen

ja

c) tuomioistuimen toimivalta on lapsen edun mukainen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimivalta lakkaa,

a) kun avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta annettu hyväksytty tai hylkäävä tuomio tulee lainvoimaiseksi

tai

b) jos lapsen huoltoa koskeva oikeudenkäynti on vireillä edellä a alakohdassa tarkoitettuna ajankohtana, silloin kun huoltoa koskeva tuomio tulee lainvoimaiseksi

tai

c) kun a ja b alakohdassa tarkoitettu oikeudenkäynti päättyy muusta syystä.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa huoltajan saapumista oikeuskäsittelyyn ei pidä tulkita niin, että hänen katsotaan hyväksyneen tuomioistuimen toimivallan.

13 artikla

Toimivallan määräytyminen lapsen olinpaikan perusteella

1. Jos lapsen asuinpaikkaa ei kyetä ratkaisemaan eikä millään jäsenvaltion tuomioistuimella ole 11 tai 12 artiklan nojalla toimivaltaa, toimivalta on sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa lapsi on.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös lapsipakolaisiin tai maastaan levottomuuksien vuoksi siirtymään joutuneisiin lapsiin.

*14 artikla***Toimivalta muissa tapauksissa**

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 10–13 tai 21 artiklan mukaan toimivaltaa, toimivalta määräytyy kussakin jäsenvaltiossa kyseisen valtion oman lainsäädännön mukaan.

*15 artikla***Asian siirtäminen tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn**

1. Lapsen huoltajan hakemuksesta jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia tutkimaan pääasian, voivat poikkeustapauksissa ja kun se on lapsen edun mukaista siirtää asian sen jäsenvaltion tuomioistuihin,

- a) jossa lapsella oli aiemmin asuinpaikka tai
- b) jonka kansalainen lapsi on tai
- c) jossa lapsen huoltajalla on asuinpaikka tai
- d) jossa lapsella on omaisuutta.

Tätä varten pääasian tutkinnassa toimivaltaisten jäsenvaltion tuomioistuinten on keskeytettävä asian käsittely ja asetettava määräaika, jonka kuluessa asia on pantava vireille toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.

Kyseisen toisen jäsenvaltion tuomioistuinten on hyväksyttävä toimivalta kuukauden kuluessa siitä, kun asia on pantu niissä vireille. Tällöin tuomioistuimen, jossa asia on ensin pantu vireille, on jätettävä asia tutkimatta. Muissa tapauksissa tuomioistuimen, jossa asia on ensin pantu vireille, on käytettävä toimivaltaansa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa tuomioistuinten on tehtävä yhteistyötä joko suoraan keskenään tai 55 artiklassa tarkoitettujen keskusviranomaisten välityksellä.

*3 Jakso***Yhteiset säännökset***16 artikla***Asian paneminen vireille tuomioistuimessa**

Asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen edellyttäen, että hakija ei ole sen jäl-

keen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle,

tai

- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomais ottaa sen vastaan, edellyttäen, että hakija ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

*17 artikla***Toimivallan tutkiminen**

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostettu kanne koskee asiaa, jossa se ei tämän asetuksen mukaan ole toimivaltainen, mutta jonka toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia käsittelemättä.

*18 artikla***Menettelyn edellytysten tutkiminen**

1. Jos vastaaja, jonka asuinpaikka on muussa valtiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kanne nostettiin, ei saavu oikeuskäsittelyyn, toimivaltaisen tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada tieto haastehakemuksesta tai vastaavasta asiakirjasta niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

2. Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 19 artiklan säännöksiä sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan säännösten asemesta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja on toimitettava jäsenvaltiosta toiseen kyseisen asetuksen nojalla.

3. Kun asetuksen (EY) N:o 1348/2000 säännöksiä ei voida soveltaa, sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa ulkomailta siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn Haagin yleis-sopimuksen 15 artiklaa, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja on toimitettava ulkomaille kyseisen yleissopimuksen nojalla.

*19 artikla***Vireilläolo ja samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet**

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asianosaisten välillä avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan lykättävä asian käsittelyä, kunnes on ratkaistu, onko tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, toimivaltainen.

2. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa pannaan vireille saman lapsen huoltoa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan lykättävä asian käsittelyä, kunnes on ratkaistu, onko tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, toimivaltainen.

3. Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, on jätettävä asia tutkimatta.

Tällöin asian myöhemmin vireille pannut kantaja voi siirtää asian siihen tuomioistuimeen, jossa kanne on ensiksi pantu vireille.

20 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

1. Tämän asetuksen säännökset eivät estä jäsenvaltion tuomioistuimia toteuttamasta kiireellisissä tapauksissa jäsenvaltion laissa säädettyjä väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka koskevat valtiossa oleskelevia henkilöitä tai siellä olevaa omaisuutta, myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, sanotun kuitenkin rajoittamatta III luvun soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen on keskeytettävä, jos sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia tutkimaan pääasian, ovat antaneet tuomion.

III LUKU

LAPSIKAAPPAUS

21 artikla

Toimivalta

1. Lapsikaappaustapauksissa toimivalta säilyy sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa lapsella oli asuinpaikka välittömästi ennen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos lapsi on saanut asuinpaikan toisesta jäsenvaltiosta ja

a) jos kaikki huoltoa koskevien oikeuksien haltijat ovat suostuneet poisviemiseen tai palauttamatta jättämiseen;

tai

b) jos kaikki seuraavassa mainitut edellytykset täyttyvät:

i) lapsi on asunut mainitussa toisessa jäsenvaltiossa vähintään yhden vuoden jälkeen, kun huoltoa koskevien oikeuksien haltija on saanut tai hänen olisi pitänyt saada tieto lapsen olinpaikasta,

ii) lapsen palauttamishakemusta ei ole tehty i kohdassa mainitun ajan kuluessa 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai on annettu 24 artiklan 3 kohdan mukainen tuomio, joka ei edellytä lapsen palauttamista, tai tuomioistuin ei ole antanut huoltajuutta koskevaa tuomiota vuoden kuluessa siitä, kun asia on pantu siinä vireille 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

ja

iii) lapsi on sopeutunut uuteen ympäristöönsä.

22 artikla

Lapsen palauttaminen

1. Huoltoa koskevien oikeuksien haltija voi tehdä kaapatun lapsen palauttamista vaativan hakemuksen sen jäsenvaltion keskusviranomaiselle, johon lapsi on kaapattu, joko suoraan tai toisen keskusviranomaisen kautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden oikeudellisten keinojen käyttöä.

2. Vastaanotettuaan 1 kohdassa tarkoitettua palauttamishakemuksen, sen jäsenvaltion keskusviranomaisen, johon lapsi on kaapattu, on

a) toteutettava tarvittavat toimenpiteet lapsen löytämiseksi

ja

b) varmistettava, että lapsi palautetaan yhden kuukauden kuluessa tämän löytämisestä, paitsi jos 3 kohdan mukaisesti aloitettu menettely on vireillä.

Sen jäsenvaltion keskusviranomaisen, johon lapsi on kaapattu, on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot lapsen asuinpaikkana välittömästi ennen lapsen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä olevan jäsenvaltion keskusviranomaiselle ja tehtävä ehdotuksia hänen palauttamisensa helpottamiseksi tai annettava kaikki tarvittavat tiedot ja pidettävä yhteyttä koko 3 artiklan mukaisen menettelyn ajan.

3. Lapsen palauttamisesta voi kieltäytyä ainoastaan tekemällä turvaamistoimia koskevan hakemuksen sen jäsenvaltion tuomioistuimiin, johon lapsi on kaapattu, 2 kohdassa mainitun ajan kuluessa.

23 artikla

Lapsen palauttamisen estävät väliaikaiset turvaamistoimet

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuinten, johon lapsi on kaapattu, on tehtävä viipymättä päätös 22 artiklan 3 kohdan mukaisia turvaamistoimia koskevasta hakemuksesta.

Lasta on kuultava menettelyssä, ellei sitä pidetä perusteettomana lapsen iän ja kehitystason huomioon ottaen.

2. Tuomioistuimet voivat toteuttaa lapsen palauttamisen estäviä turvaamistoimia 1 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos

a) on olemassa vakava vaara, että palauttaminen saattaisi lapsen ruumiillisille tai henkisille vaurioille alttiiksi taikka lapsi muutoin joutuisi kestävämpään tilanteeseen,

tai

b) lapsi vastustaa palauttamistaan ja on saavuttanut sellaisen iän ja kehitystason, että hänen mielipiteensä on perusteltua ottaa huomioon.

3. Edellä mainitun 1 kohdan nojalla toteutetut toimet ovat väliaikaisia. Toimista määränneet tuomioistuimet voivat päättää milloin tahansa niiden keskeyttämisestä.

Edellä mainitun 1 kohdan mukaiset toimet on keskeytettävä, jos tuomioistuin antaa 24 artiklan 3 kohdan mukaisen, huoltajuutta koskevan tuomion.

24 artikla

Lapsen huoltajuutta koskeva tuomio

1. Sen jäsenvaltion keskusviranomaisen, johon lapsi on kaapattu, on ilmoitettava lapsen asuinpaikkana välittömästi ennen lapsen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä olevan jäsenvaltion keskusviranomaiselle kaikista 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutetuista turvaamistoimista kahden viikon kuluessa toimien toteuttamisesta ja toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, varsinkin jäljennös pöytäkirjaan merkitystä lapsen mielipiteestä, jos häntä on kuultu.

2. Lapsen asuinpaikkana välittömästi ennen lapsen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä olevan jäsenvaltion keskusviranomaisen on pantava asia vireille kyseisen toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa yhden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, jotta huoltajuudesta tehtäisiin päätös.

Myös lapsen huoltaja voi tehdä tuomioistuimille hakemuksen samasta asiasta.

3. Tuomioistuinten, joissa asia on pantu vireille 2 kohdan mukaisesti, on viipymättä annettava huoltajuutta koskeva tuomio.

Menettelyn aikana tuomioistuimen on pidettävä yhteyttä joko suoraan tai keskusviranomaisten välityksellä siihen tuomioistuimeen, joka toteutti lapsen palauttamista estävän turvaamistoimen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti, valvoakseen lapsen tilannetta.

Lasta on kuultava menettelyssä, ellei sitä pidetä perusteettomana lapsen iän ja kehitystason huomioon ottaen. Tätä varten tuomioistuimen on otettava huomioon 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ja tarvittaessa käytettävä asetuksen (EY) N:o 1206/2001 yhteistyötä koskevia säännöksiä.

4. Lapsen asuinpaikkana välittömästi ennen lapsen poisviemistä tai palauttamatta jättämistä olevan jäsenvaltion keskusviranomaisen on ilmoitettava sen jäsenvaltion keskusviranomaiselle, johon lapsi on kaapattu, 3 kohdan mukaisesti annettua tuomiosta ja toimitettava kaikki tarvittavat tiedot sekä tehtävä tarvittaessa suosituksia.

5. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti annettu tuomio, joka edellyttää lapsen palauttamista ja josta on annettu IV luvun 3 jakson säännösten mukainen todistus, on tunnustettava ja pantava täytäntöön vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista ainoastaan lapsen palauttamiseksi.

Tämän vuoksi 3 kohdan mukaisesti annettu tuomio on pantava täytäntöön muutoksenhausta huolimatta.

25 artikla

Maksut ja muut kustannukset

1. Keskusviranomaisten avun on oltava maksutonta.

2. Tuomioistuimet voivat määrätä lapsen kaapanneen henkilön maksamaan kaikki lapsen etsimisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset, myös oikeudenkäyntikulut.

IV LUKU

TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 Jakso

Tunnustaminen

26 artikla

Tuomion tunnustaminen

1. Jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös tämän asetuksen mukaan aloitetuista menettelyistä aiheutuvien oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamiseen sekä tällaisia oikeudenkäyntikuluja koskevan määräyksen tai päätöksen täytäntöönpanoon.

Viralliset asiakirjat, jotka on asianmukaisesti laadittu tai rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, sekä jäsenvaltion tuomioistuimessa oikeudenkäynnin aikana tehty sovinto, joka on täytäntöönpanokelpoinen mainitussa jäsenvaltiossa, on tunnustettava ja ovat täytäntöönpanokelpoisia samoin edellytyksin kuin tuomiot.

2. Mitään erityistä menettelyä ei vaadita siviilisäätä koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden päivittämiseksi toisessa jäsenvaltiossa avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan tuomion perusteella, johon kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ei saa hakea muutosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää tämän luvun 2 jaksossa tarkoitettua menettelyssä vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava tai jätettävä tunnustamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun 3 jakson soveltamista.

Litteen I luettelossa mainittu alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa tunnustamista tai tunnustamatta jättämistä koskevat menettelyt pannaan vireille.

4. Jos kysymys tuomion tunnustamisesta tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, asiaa käsittelevä tuomioistuin voi ratkaista tuomion tunnustamista koskevan kysymyksen.

27 artikla

Avioeroa, asumuseroa ja avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevien tuomioiden tunnustamatta jättämisen perusteet

Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevaa tuomiota ei tunnusteta

- a) jos tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, jossa tunnustamista pyydetään;
- b) jos tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu vastaajalle tiedoksi niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaajan katsotaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion;

- c) jos tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään tai
- d) jos tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa ja tämä aikaisemmin annettu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

28 artikla

Lapsen huoltoa koskevien tuomioiden tunnustamatta jättämisen perusteet

Lapsen huoltoa koskevaa tuomiota ei tunnusteta

- a) jos tunnustaminen on selvästi, ottaen huomioon lapsen etu, vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, jossa tunnustamista pyydetään;
 - b) jos tuomio on annettu, kiireellistä tilannetta lukuun ottamatta, antamatta lapselle tilaisuutta tulla kuulluksi vastoin sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyjä koskevia peruseriaatteita, jossa tunnustamista pyydetään;
 - c) jos tuomio on annettu poisjäänyttä henkilöä vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ei ole annettu tiedoksi poisjääneelle henkilölle niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos hänen katsotaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion;
 - d) kenen tahansa sellaisen henkilön vaatimuksesta, jonka huoltajan asemaa tuomio loukkaa, jos tälle henkilölle ei ole varattu tilaisuutta tulla kuulluksi;
 - e) jos tuomio on ristiriidassa lapsen huoltoa koskevassa asiassa myöhemmin siinä jäsenvaltiossa annetun tuomion kanssa, jossa tunnustamista pyydetään;
- tai
- f) jos tuomio on ristiriidassa sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa lapsella on asuinpaikka, lapsen huoltoa koskevassa asiassa myöhemmin annetun tuomion kanssa, siitä alkaen kun tämä myöhemmin annettu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

29 artikla

Tuomion antaneen tuomioistuimen toimivallan tutkimista koskeva kielto

Tuomion antaneen jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaa ei saa tutkia. Tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin säännöksiin, joista säädetään 5–9 ja 10–14 sekä 21 artiklassa, ei voida soveltaa 27 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 28 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettua oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa kieltäytymisperustetta.

30 artikla

Sovellettavan lainsäädännön eroavuus

Tuomion tunnustamisesta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista pyydetään, lainsäädännössä ei sallita avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista samojen tosiseikkojen perusteella.

31 artikla

Asiaratkaisun uudelleen tutkimisen kieltäminen

Tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

32 artikla

Asian käsittelyn lykkääminen

1. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista, tämä voi lykätä asian käsittelyn, jos tuomioon on haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

2. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään Irlannissa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa annetun tuomion tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyn, jos tuomion täytäntöönpano on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, muutoksenhaun vuoksi lykätty.

2 Jakso

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskeva hakemus

33 artikla

Täytäntöönpanokelpoiset tuomiot

1. Lapsen huollosta jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on siinä jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen ja on annettu tiedoksi, on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, kun se

asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.

2. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kuitenkin sellainen tuomio pantava täytäntöön Englannissa ja Walesissa, Skotlannissa tai Pohjois-Irlannissa, kun se asiaan osallisen hakemuksesta on rekisteröity täytäntöönpanoa varten kyseisessä Yhdistyneen kuningaskunnan osassa.

34 artikla

Paikallisten tuomioistuinten toimivalta

1. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskeva hakemus on toimitettava liitteessä I olevassa luettelossa mainittuun tuomioistuimeen.

2. Alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen henkilön asuinpaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai sen lapsen asuinpaikan mukaan, jota hakemus koskee.

Jos kumpikaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista paikoista ei ole täytäntöönpanevan jäsenvaltion alueella, alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy täytäntöönpanopaikan mukaan.

35 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanoa on haettava täytäntöönpanevan jäsenvaltion lain mukaisesti.

2. Hakijan on ilmoitettava osoite tiedoksiantoja varten sen tuomioistuimen tuomiopiirin alueella, jolta täytäntöönpanoa pyydetään. Jos täytäntöönpanevan jäsenvaltion lainsäädännössä ei tunneta sellaisen paikallisen osoitteen ilmoittamista, hakijan on nimettävä oikeudenkäyntiasiamies.

3. Hakemukseen on liitettävä 42 ja 44 artiklassa tarkoitettut asiakirjat.

36 artikla

Tuomioistuimen päätös

1. Tuomioistuimen, jolle hakemus on osoitettu, on annettava päätöksensä viipymättä. Menettelyn tässä vaiheessa henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa pyydetään, ei varata oikeutta tulla kuulluksi hakemuksen johdosta.

2. Hakemus voidaan hylätä ainoastaan jollakin 27, 28 ja 29 artiklassa mainitulla perusteella.

3. Tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

37 artikla

Päätöksestä ilmoittaminen

Tuomioistuimen asianomaisen virkamiehen on viipymättä ilmoitettava hakijalle hakemuksen johdosta annetusta päätöksestä täytäntöönpanevan jäsenvaltion lain mukaisesti.

38 artikla

Muutoksenhaku täytäntöönpanoa koskevaan päätökseen

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta hakemuksen perusteella tehtyyn päätökseen tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi.

2. Hakemus on jätettävä liitteessä II olevassa luettelossa mainitulle tuomioistuimelle.

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

4. Jos muutosta hakee se, joka on hakenut tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, vastapuoli on kutsuttava kuultavaksi muutoksenhakua käsittelevään tuomioistuimeen. Jos tällainen henkilö jää pois, sovelletaan 18 artiklan säännöksiä.

5. Hakemus tuomion täytäntöönpanokelpoisuudesta annetun ratkaisun muuttamiseksi on jätettävä tuomioistuimeen kuukauden kuluessa ilmoituksen tiedoksiannosta. Jos sen henkilön asuinpaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa päätös täytäntöönpanokelpoisuudesta annettiin, muutoksenhaku on kaksi kuukautta siitä päivästä, kun päätös on annettu tiedoksi joko hänelle henkilökohtaisesti tai hänen asunnollaan. Tätä määräaikaa ei voida pidentää välimatkan perusteella.

39 artikla

Muutoksenhakutuomioistuimet ja muutoksenhakukeinot

Muutoksenhakuun annettuun päätökseen saa hakea muutosta ainoastaan liitteessä III tarkoitettuja menettelyjä käyttäen.

40 artikla

Asian käsittelyn lykkääminen

1. Tuomioistuin, jolta muutosta on haettu 38 tai 39 artiklan mukaisesti, voi sen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa

haetaan, lykkää täytäntöönpanoa koskevan asian käsittelyä, jos tuomio on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiseksi säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuomioistuin voi määrätä ajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

2. Jos tuomio on annettu Irlannissa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on jokaista siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, käytettävissä olevaa muutoksenhakukeinoa pidettävä 1 kohdassa tarkoitettuna varsinaisena muutoksenhakukeinona.

41 artikla

Osittainen täytäntöönpano

1. Jos tuomiolla on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos täytäntöönpanoa ei voida sallia kaikkien vaatimusten osalta, tuomioistuimen on sallittava täytäntöönpano yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

2. Hakija voi pyytää tuomion osittaista täytäntöönpanoa.

42 artikla

Asiakirjat

1. Asianomaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai sen tunnustamatta jättämistä tai hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi on annettava

a) tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi;

ja

b) 44 artiklassa tarkoitettu todistus.

2. Jos tuomio on annettu pois jäänyttä asianosaista vastaan, asianomaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, on lisäksi toimitettava

a) alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä asiakirja, josta ilmenee, että haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu pois jääneelle asianosaiselle tiedoksi,

tai

b) asiakirja, josta ilmenee, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt tuomion.

43 artikla

Asiakirjojen puuttuminen

1. Jollei 42 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ole annettu, tuomioistuin voi asettaa asiakirjojen antamiselle määräajan tai hyväksyä sanotuissa kohdissa tarkoitettuja asiakirjoja vastaavia muita asiakirjoja tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa asiakirjan antamisvelvollisuudesta.

2. Tuomioistuimen vaatimuksesta asiakirjoista on annettava käännös. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen jossakin jäsenvaltiossa kelpoisuus.

44 artikla

Avioliittoasioissa annettuja tuomioita koskeva todistus ja lapsen huollosta annettuja tuomioita koskeva todistus

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen, jossa tuomio on annettu, on annettava asiaan osallisen pyynnöstä todistus käyttäen liitteessä IV (tuomiot avioliittoa koskevissa asioissa) tai liitteessä V (tuomiot lasten huoltoa koskevissa asioissa) esitettyä vakiolomaketta.

3 Jakso

Lapsen tapaamisoikeutta ja palauttamista koskevan tuomion täytäntöönpano

45 artikla

Soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan

a) lapsen toiselle vanhemmalle myönnettyyn tapaamisoikeuteen

ja

b) lapsen palauttamiseen, jota edellytetään 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetussa, huoltajuutta koskevassa tuomiossa.

2. Tämän jaksos määräykset eivät estä lapsen huoltajaa hakemasta tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa tämän luvun 1 ja 2 jaksos mukaisesti.

46 artikla

Tapaamisoikeus

1. Edellä mainitun 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittu tapaamisoikeus, joka on myönnetty jäsenvaltion anta-

massa täytäntöönpanokelpoisessa tuomiossa, on tunnustettava ja pantava täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista, jos tuomio täyttää menettelyvaatimukset ja siitä on annettu todistus tuomion antaneessa jäsenvaltiossa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Tuomion antaneen jäsenvaltion on annettava 1 mainittu todistus ainoastaan, jos

a) tuomiota ei annettu vastaajan poissaollessa

ja

b) lapselle annettiin tilaisuus tulla kuulluksi, ellei sitä pidetty perusteettomana lapsen iän ja kehitystason huomioon ottaen.

Tuomion antanut tuomioistuin antaa todistuksen tapaamisoikeuden haltijan pyynnöstä liitteessä VI (tapaamisoikeutta koskeva todistus) esitettyä vakiolomaketta käyttäen.

Todistus on täytettävä tuomion kielellä.

47 artikla

Lapsen palauttaminen

1. Edellä mainitun 45 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lapsen palauttaminen, jota edellyttää jäsenvaltiossa annettu täytäntöönpanokelpoinen tuomio on tunnustettava ja pantava täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista, jos tuomio täyttää menettelyvaatimukset ja siitä on annettu todistus tuomion antaneessa jäsenvaltiossa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Tuomion antaneen tuomioistuimen on annettava 1 kohdassa tarkoitettu todistus ainoastaan, jos lapselle annettiin tilaisuus tulla kuulluksi, ellei sitä pidetty perusteettomana lapsen iän ja kehitystason huomioon ottaen.

Tuomion antaneen tuomioistuimen on annettava todistus omasta aloitteestaan liitteessä VII (lapsen palauttamista koskeva todistus) esitettyä vakiolomaketta käyttäen.

Todistus on täytettävä tuomion kielellä.

48 artikla

Muutoksenhaku

Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan tai 47 artiklan 1 kohdan mukaiseen todistuksen myöntämiseen ei saa hakea muutosta.

49 artikla

Asiakirjat

1. Tuomion täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava

a) jäljennös kyseisestä tuomioistuimen päätöksestä, joka täyttää sen oikeellisuuden edellyttämät ehdot,

ja

b) 46 artiklan 1 kohdassa tai 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus.

2. Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun todistukseen on liitettävä tarvittaessa käännös todistuksen 10 kohdasta, joka liittyy tapaamisoikeuden käyttöä koskeviin järjestelyihin.

Todistus on käännettävä täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä taikka muulle sellaiselle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen jossakin jäsenvaltiossa kelpoisuus.

Edellä olevan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta ei tarvitse kääntää.

4 Jaks o

Muut säännökset

50 artikla

Täytäntöönpanomenettely

Täytäntöönpanomenettely tapahtuu täytäntöönpanevan jäsenvaltion lain mukaisesti.

51 artikla

Käytännön järjestelyt tapaamisoikeuden käyttämiseksi

1. Täytäntöönpanevan jäsenvaltion tuomioistuimet voivat tehdä tapaamisoikeuden käyttöä koskevia käytännön järjestelyjä, jos pääasian tutkinnassa toimivaltaisen jäsenvaltion tuomioistuimen tuomiossa ei ole annettu tarvittavia järjestelyjä, edellyttäen että tuomiota noudatetaan olennaisilta osin.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut käytännön järjestelyt on peruutettava, jos pääasian osalta annetaan tuomio siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia.

52 artikla

Oikeusapu

Jos siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, täytäntöönpanon hakijalle on myönnetty kokonaan tai osittain maksuton oikeusapu tai vapautus kulujen tai maksujen suorittamisesta, on hänelle myös 26, 33 ja 51 artiklassa tarkoitettu menettelyssä myönnettävä maksuton oikeusapu tai vapautus kulujen tai maksujen suorittamisesta niin laajalti kuin se on mahdollista täytäntöönpanevan jäsenvaltion lain mukaan.

53 artikla

Vakuus, takuu tai talletus

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, ei saa vaatia vakuutta, takuuta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta seuraavin perustein:

a) hänellä ei ole asuinpaikkaa siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan; tai

b) hän joko on ulkomaalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin ollessa kyseessä, hänellä ei ole "kotipaikkaa" kummassakaan mainituista jäsenvaltioista.

54 artikla

Laillistaminen tai vastaava muodollisuus

Edellä 42, 43 ja 49 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen samoin kuin asianajovaltakirjan osalta ei saa vaatia laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta.

V LUKU

KESKUSVIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

55 artikla

Viranomaisen nimeäminen

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä keskusviranomaisen avustamaan tämän asetuksen soveltamisessa.

Jäsenvaltio, jossa on kaksi oikeusjärjestelmää tai säännöstöä tai useita oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan sen eri alueilla tämän asetuksen soveltamisalaan liittyvissä asioissa, voi edellä 1 kohdan mukaisesti nimetyn keskusviranomaisen lisäksi nimetä viranomaisen kullekin alueelle ja määrittellä niiden alueellisen toimivallan. Tällöin tiedoksiannot voidaan lähettää joko suoraan toimivaltaiselle alueviranomaiselle tai keskusviranomaiselle, joka on vastuussa tietojen toimittamisesta edelleen toimivaltaiselle alueviranomaiselle ja jonka tehtävänä on ilmoittaa tästä tiedoksiannon lähettäjälle.

56 artikla

Viranomaisen tehtävät

Keskusviranomaisten on luotava jäsenvaltioiden lakeja ja menettelyjä koskeva tietojärjestelmä ja toteutettava yleisiä toimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisen parantamiseksi ja keskinäisen yhteistyönsä lujittamiseksi kehittämällä tähän tarkoitukseen sovittelua koskevia valtioiden rajat ylittäviä yhteistyömenettelyjä.

Tätä varten on käytettävä päätöstä 2001/470/EY siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta.

57 artikla

Yhteistyö erityiskysymyksissä

Keskusviranomaisten on tehtävä yhteistyötä myös yksittäisissä tapauksissa varsinkin sen varmistamiseksi, että lapsen huoltoon liittyviä oikeuksia todella käytetään. Tätä tarkoitusta varten ja jäsenvaltionsa lakeja noudattaen niiden on joko suoraan taikka viranomaisten tai muiden elinten välityksellä

a) vaihdettava tietoja

i) lapsen tilanteesta

ii) vireillä olevista menettelyistä tai

iii) lasta koskevista päätöksistä,

b) annettava tarvittaessa suosituksia varsinkin kun on kyse sen jäsenvaltion, jossa lapsi on, toteuttamien turvaamistoimien koordinoinnista sen jäsenvaltion, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaiset tutkimaan pääasian, tekemän päätöksen kanssa,

c) toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet lapsen löytämiseksi ja palauttamiseksi, myös aloitettava 22–24 artiklan mukaiset menettelyt tätä tarkoitusta varten,

d) annettava tietoja ja apua lapsen huoltajille, jotka hakevat päätösten, varsinkin lapsen tapaamisoikeutta ja palauttamista koskevien päätösten, tunnustamista ja täytäntöönpanoa niiden alueella,

e) tuettava tuomioistuinten keskinäistä viestintää, varsinkin jos tarkoituksena on asian siirtäminen 15 artiklan mukaisesti tai lapsikaappaustapauksissa päätösten tekeminen 22–24 artiklan mukaisesti,

ja

f) edistettävä sovinnon saavuttamista lapsen huoltajien välillä sovittelun tai muiden keinojen avulla ja järjestettävä tätä tarkoitusta varten valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä.

58 artikla

Toimintatapa

1. Lapsen huoltaja voi hakea apua sen jäsenvaltion keskusviranomaiselta, jossa hänellä on asuinpaikka tai sen jäsenvaltion keskusviranomaiselta, jossa lapsella on asuinpaikka tai jossa hän on. Jos avunpyyntöhakemus koskee tämän asetuksen mukaisesti annettua tuomiota, huoltajan on liitettävä siihen todistukset, joista säädetään 44 artiklassa, 46 artiklan 1 kohdassa tai 47 artiklan 1 kohdassa.

2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ne Euroopan unionin viralliset kielet, joita saa käyttää viestinnässä sen keskusviranomaisten kanssa, oman virallisen kielensä tai omien virallisten kieltensä lisäksi.

3. Edellä olevan 57 artiklan mukaisen keskusviranomaisten avun on oltava maksutonta.

4. Kukin keskusviranomainen vastaa omista kuluistaan.

59 artikla

Kokoukset

Komissio kutsuu kokoon keskusviranomaisten väliset kokoukset päätöksellä N:o 2001/470/EY perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

VI LUKU

ASETUKSEN SUHDE MUIHIN SÄÄDÖKSIIN

60 artikla

Suhde muihin säädöksiin

1. Jollei 63 artiklassa ja tämän artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, tämä asetus korvaa jäsenvaltioiden osalta sen voimaan tullessa voimassa olevat yleissopimukset, jotka on tehty kahden tai useamman jäsenvaltion välillä ja jotka koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

2. a) Ruotsi ja Suomi voivat ilmoittaa, että avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyä sopimusta sekä siihen liittyvää lisäpöytäkirjaa sovelletaan kokonaisuudessaan tai osittain näiden valtioiden keskinäisissä suhteissa tämän asetuksen säännösten sijasta. Kyseiset ilmoitukset julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja liitetään tähän asetukseen. Mainitut jäsenvaltiot voivat peruuttaa nämä ilmoitukset kokonaisuudessaan tai osittain milloin tahansa

- b) Euroopan unionin kansalaisten kansallisuudesta riippumattoman, tasa-arvoisen kohtelun periaatetta on noudatettava.
- c) Kaikki a alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden väliset sopimukset, jotka koskevat tämän asetuksen piiriin kuuluvia asioita, voidaan tulevaisuudessa tehdä vain, jos niissä olevat toimivaltaperusteet ovat tämän asetuksen mukaiset.
- d) Tuomiot, jotka on annettu a alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaneessa Pohjoismaassa tämän asetuksen II ja III luvun säännöstä vastaavan toimivaltamääräyksen nojalla, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen IV luvun säännösten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle
- a) jäljennös 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuista sopimuksista ja niiden täytäntöönpanoa koskevasta yhdenmukaisesta lainsäädännöstä,
- b) tieto tällaisten sopimusten tai yhdenmukaisen lainsäädännön irtisanomisesta tai niihin tehdyistä muutoksista.

61 artikla

Suhde tiettyihin monenvälisiin yleissopimuksiin

Jäsenvaltioiden suhteissa tällä asetuksella on etusija suhteessa seuraaviin yleissopimuksiin niiltä osin kuin ne koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita:

- a) alaikäisten suojelun suhteen toimivaltaisista viranomaisista ja sovellettavasta lainsäädännöstä 5 päivänä lokakuuta 1961 tehty Haagin yleissopimus;
- b) avioliittojen pätevyyttä koskevien päätösten tunnustamisesta 8 päivänä syyskuuta 1967 tehty Luxemburgin yleissopimus;
- c) avioerojen ja asumuserojen tunnustamisesta 1 päivänä kesäkuuta 1970 tehty Haagin yleissopimus;
- d) lasten huoltoa koskevien päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja lasten palauttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1980 tehty eurooppalainen yleissopimus;
- e) kansainvälisestä lapsikaappauksesta 25 päivänä lokakuuta 1980 tehty yksityisoikeuden alaa koskeva yleissopimus;
- ja
- f) toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, tunnustamisesta, täytäntöönpanosta ja yhteistyöstä lasten huoltoa ja

lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa 19 päivänä lokakuuta 1996 tehty Haagin yleissopimus.

62 artikla

Pyhän istuimen kanssa tehdyt sopimukset

1. Tämä asetus ei rajoita Vatikaanissa 7 päivänä toukokuuta 1940 allekirjoitetun Pyhän istuimen ja Portugalin välillä tehdyn kansainvälisen sopimuksen (konkordaatti) soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti tehty päätös avioliiton mitättömäksi julistamisesta tunnustetaan jäsenvaltioissa IV luvun 1 jaksossa säädettyin edellytyksin.
3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sovelletaan myös seuraaviin Pyhän istuimen kanssa tehtyihin kansainvälisiin sopimuksiin (konkordaatteihin):
- a) Italian tasavallan ja Pyhän istuimen välillä 11 päivänä helmikuuta 1929 tehty concordato lateranense, sellaisena kuin se on muutettuna Roomassa 18 päivänä helmikuuta 1984 allekirjoitetulla sopimuksella ja sen lisäpöytäkirjalla;
- b) Pyhän istuimen ja Espanjan välillä oikeusasioista 3 päivänä tammikuuta 1979 tehty sopimus.
4. Italia ja Espanja saavat soveltaa 2 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamiseen samoja menettelyjä ja tarkastuksia kuin kirkollisten tuomioistuinten 3 kohdassa tarkoitettujen Pyhän istuimen kanssa tehtyjen kansainvälisten sopimusten mukaisesti antamiin päätöksiin.
5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle
- a) jäljennös 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista;
- b) tieto sopimusten irtisanomisesta tai muuttamisesta.

VII LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

63 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu tai rekisteröity, ja sellaisiin sovintoihin, jotka tuomioistuin on hyväksynyt asian käsittelyn aikana sen jälkeen, kun tätä asetusta on alettu soveltaa 71 artiklan mukaisesti.

2. Tuomiot, jotka on annettu tämän asetuksen soveltamis­päivän jälkeen asioissa, jotka on pantu vireille ennen tämän asetuksen soveltamis­päivää mutta asetuksen (EY) N:o 1347/2000 voimaantulo­päivän jälkeen, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön tämän asetuksen IV luvun säännösten mu­kaisesti, jos sovelletut toimivaltasäännökset vastaavat joko tämän asetuksen II tai III luvun säännöksiä tai asetuksen (EY) N:o 1347/2000 säännöksiä taikka sellaisen yleissopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa kyseisten jäsenvaltioiden välillä.

3. Tuomiot, jotka on annettu ennen tämän asetuksen sovel­tamispäivää asioissa, jotka on aloitettu asetuksen (EY) N:o 1347/2000 voimaantulon jälkeen, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön tämän asetuksen IV luvun säännösten mukaisesti, jos ne liittyvät avioeroon, asumuseroon tai avioliiton pätemät­ömäksi julistamiseen taikka puoliso­iden yhteisten lasten huoltoon tällaisten avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä.

4. Tuomiot, jotka on annettu ennen tämän asetuksen sovel­tamispäivää mutta asetuksen (EY) N:o 1347/2000 voimaantu­lon jälkeen asioissa, jotka on pantu vireille ennen asetuksen (EY) N:o 1347/2000 voimaantuloa, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön tämän asetuksen IV luvun säännösten mukaisesti, jos ne liittyvät avioeroon, asumuseroon tai avioliiton pätemät­ömäksi julistamiseen taikka puoliso­iden yhteisten lasten huoltoon tällaisten avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä, kun sovelletut toimivaltasäännökset vastaavat joko tämän asetuksen II tai III luvun säännöksiä tai asetuksen (EY) N:o 1347/2000 säännöksiä taikka sellaisen yleissopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa kyseisten jäsenvaltioiden välillä.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

64 artikla

Jäsenvaltiot, joissa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä

Sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa on kaksi oikeusjärjestelmää tai säännöstöä tai useita oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan sen eri alueilla tämän asetuksen soveltamisalaan liittyvissä asioissa:

- a) viittauksella asuinpaikkaan tässä jäsenvaltiossa tarkoitetaan viittausta asuinpaikkaan alueella;
- b) viittauksella kansallisuuteen tai, Yhdistyneen kuningaskun­nan ollessa kyseessä, ”kotipaikkaan”, tarkoitetaan viittausta jäsenvaltion lainsäädännössä määrättyyn alueeseen;

- c) viittauksella jäsenvaltion viranomaiseen tarkoitetaan viittausta asianomaisen valtion alueviranomaiseen;
- d) viittauksella jäsenvaltion sääntöihin tarkoitetaan viittausta sen alueen sääntöihin, jossa toimivaltaan, tunnustamiseen tai täytäntöönpanoon vedotaan.

65 artikla

Keskusviranomaisia ja käytettäviä kieliä koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on annettava kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta komissiolle tiedoksi:

- a) edellä 55 artiklan mukaisesti nimettyjen keskusviranomais­ten nimet ja osoitteet sekä viestintämenetelmät;
- b) edellä 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut kielet, joita käytetään viestinnässä keskusviranomaisten kanssa;

ja

- c) kielet, joita voidaan käyttää 49 artiklan 2 kohdassa tarkoi­tetun todistuksen tapaamisoikeutta koskevassa kohdassa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisiä tietoja kos­kevat muutokset.

Komissio saattaa tiedot julkisiksi.

66 artikla

Muutokset liitteeseen I, II ja III

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tekstit, joilla muu­tetaan liitteessä I, II ja III olevia tuomioistuinten ja muutoksen­hakumenettelyjen luetteloita.

Komissio tekee kyseisiin liitteisiin ilmoituksen mukaiset muu­tokset.

67 artikla

Muutokset liitteeseen IV–VII

Muutokset liitteiden IV–VII vakiolomakkeisiin hyväksytään 68 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä noudattaen.

68 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, jonka jäseninä ovat jäsenvaltioiden edustajat ja jonka puheenjohtajuudesta vastaavat komission edustajat.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä saman päätöksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

69 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 1347/2000 tämän asetuksen soveltamispäivästä 71 artiklan mukaisesti.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1347/2000 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

70 artikla

Asetuksen (EY) N:o 44/2001 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. elatusapua koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä elatusapuun oikeutetun kotipaikka tai asuinpaikka on tai, jos asia liittyy henkilöiden oikeudellista asemaa koskevaan asiaan, siinä tuomioistuimessa, joka oman lakinsa mukaan on toimivaltainen tuossa asiassa, jollei toimivalta perustu ainoastaan toisen asianosaisen kansallisuuteen, tai, jos asia on liitännäinen lapsen huoltoa koskeviin menettelyihin, tuomioistuimessa, joka on kyseisissä menettelyissä toimivaltainen [tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevissa asioissa] annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o ... (*) mukaisesti

(*) EYVL L ...”

71 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Asetusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2004, lukuun ottamatta 65 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

LIITE I

Hakemukset, joista säädetään 26 ja 33 artiklassa, toimitetaan seuraaville tuomioistuimille tai toimivaltaisille viranomaisille:

- Belgiassa "tribunal de première instance", "Rechtbank van eerste aanleg", "erstinstanzliche Gericht",
- Saksassa
 - "Kammergerichtin" alueella (Berliini) "Familiengericht Pankow/Weißensee",
 - muissa "Oberlandesgerichtien" alueella "Familiengericht", joka on asianomaisen "Oberlandesgerichtin" yhteydessä,
- Kreikassa "Μονομελές Πρωτοδικείο",
- Espanjassa "Juzgado de Primera Instancia",
- Ranskassa "tribunal de grande instance" puheenjohtaja,
- Irlannissa "High Court",
- Italiassa "Corte d'appello",
- Luxemburgissa "Tribunal d'arrondissement'in" puheenjohtaja,
- Alankomaissa "Arrondissementsrechtbankin" puheenjohtaja,
- Itävallassa "Bezirksgericht",
- Portugalissa "Tribunal de Comarca" tai "Tribunal de Família",
- Suomessa "käräjäoikeus"/"tingsrätt",
- Ruotsissa "Svea hovrätt",
- Yhdistyneessä kuningaskunnassa
 - a) Englannissa ja Walesissa "High Court of Justice";
 - b) Skotlannissa "Court of Session";
 - c) Pohjois-Irlannissa "High Court of Justice";
 - d) Gibraltarissa "Supreme Court".

LIITE II

Muutoksenhaku, josta säädetään 38 artiklassa, toimitetaan jollekin seuraavista tuomioistuimista:

- Belgiassa
 - a) henkilö, joka hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, voi jättää hakemuksensa seuraavaan tuomioistuimeen: "Cour d'appel" tai "hof van beroep";
 - b) henkilö, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, voi vastustaa hakemusta seuraavassa tuomioistuimessa: "tribunal de première instance"/"rechtbank van eerste aanleg"/"erstinstanzliche Gericht",
- Saksassa "Oberlandesgericht",
- Kreikassa "Εφετείο",
- Espanjassa "Audiencia Provincial",

- Ranskassa "Cour d'appel",
- Irlannissa "High Court",
- Italiassa "Corte d'appello",
- Luxemburgissa "Cour d'appel",
- Alankomaissa
 - a) jos muutosta hakee hakija tai vastaaja, joka on vastannut: "Gerechtshof";
 - b) jos muutosta hakee vastaaja, joka on saanut luvan olla poissa oikeudenkäynnistä: "arrondissementsrechtbank",
- Itävallassa "Bezirksgericht",
- Portugalissa "Tribunal de Relação",
- Suomessa "hovioikeus"/"hovrätt",
- Ruotsissa "Svea hovrätt",
- Yhdistyneessä kuningaskunnassa
 - a) Englannissa ja Walesissa "High Court of Justice";
 - b) Skotlannissa "Court of Session";
 - c) Pohjois-Irlannissa "High Court of Justice";
 - d) Gibraltarissa "Court of Appeal".

LIITE III

Muutoksia, joista säädetään 39 artiklassa, voidaan hakea ainoastaan:

- Alankomaissa, Belgiassa, Espanjassa, Italiassa, Kreikassa, Luxemburgissa ja Ranskassa kassaatiovalituksella,
 - Saksassa "Rechtsbeschwerdellä",
 - Irlannissa oikeuskysymykseen rajoituvalla valituksella Supreme Courtilta (appeal on a point of law to the Supreme Court),
 - Itävallassa "Revisionsrekursilla",
 - Portugalissa "recurso restrito à matéria de direito",
 - Suomessa "valittamalla korkeimmalta oikeudelta"/"genom besvär hos högsta domstolen",
 - Ruotsissa valittamalla "högsta domstolenilta",
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa yhden kerran oikeuskysymykseen rajoituvalla muutoksenhaulla (single further appeal on a point of law).
-

LIITE IV

Todistus tuomiosta avioliittoa koskeissa asioissa (44 artikla)

1. Maa, jossa tuomio on annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi
 - 2.2 Osoite
 - 2.3 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Avioliitto
 - 3.1 Aviovaimo
 - 3.1.1 Täydellinen nimi
 - 3.1.2 Syntymämaa ja -paikka
 - 3.1.3 Syntymäaika
 - 3.2 Aviomies
 - 3.2.1 Täydellinen nimi
 - 3.2.2 Syntymämaa ja -paikka
 - 3.2.3 Syntymäaika
 - 3.3 Avioliiton solmimismaa, -paikka (jos tiedossa) ja -päivä
 - 3.3.1 Avioliiton solmimismaa
 - 3.3.2 Avioliiton solmimispaikka (jos tiedossa)
 - 3.3.3 Avioliiton solmimispäivä
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä
 - 5.2 Viitenumero
 - 5.3 Tuomion laji
 - 5.3.1 Avioero
 - 5.3.2 Avioliiton pätemättömäksi julistaminen
 - 5.3.3 Asumusero
 - 5.4 Annettiinko tuomio vastaajan poissaollessa?
 - 5.4.1 Ei
 - 5.4.2 Kyllä (!)
6. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua
7. Voidaanko tuomioon vielä hakea muutosta sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tuomio on annettu?
 - 7.1 Ei
 - 7.2 Kyllä
8. Oikeusvaikutusten alkamispäivämäärä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu.
 - 8.1 Avioero
 - 8.2 Asumusero

Tehty ... ssa/ssä, päivänä ... kuuta ... Allekirjoitus ja/tai leima

(!) 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen on liitettävä mukaan.

LIITE V

Todistus tuomiosta lapsen huoltoa koskevissa asioissa (44 artikla)

1. Maa, jossa tuomio on annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi
 - 2.2 Osoite
 - 2.3 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Lapsen huoltajat
 - 3.1 Äiti
 - 3.1.1 Täydellinen nimi
 - 3.1.2 Syntymäaika ja -paikka
 - 3.2 Isä
 - 3.2.1 Täydellinen nimi
 - 3.2.2 Syntymäaika ja -paikka
 - 3.3 Muu huoltaja
 - 3.3.1 Täydellinen nimi
 - 3.3.2 Syntymäaika ja -paikka
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä
 - 5.2 Viitenumero
 - 5.3 Annettiinko tuomio vastaajan poissaollessa?
 - 5.3.1 Ei
 - 5.3.2 Kyllä ⁽¹⁾
6. Lapset, joita tuomio koskee ⁽²⁾
 - 6.1 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.2 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.3 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.4 Täydellinen nimi ja syntymäaika
7. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua
8. Täytäntöönpanokelpoisuutta ja tiedoksiantoa koskeva ilmoitus
 - 8.1 Voidaanko tuomio panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti?
 - 8.1.1 Kyllä
 - 8.1.2 Ei
 - 8.2 Onko tuomio annettu tiedoksi sille asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu?
 - 8.2.1 Kyllä
 - 8.2.1.1 Asianosaisen täydellinen nimi
 - 8.2.1.2 Tiedoksiantopäivä
 - 8.2.2 Ei

Tehty ... ssa/ssä, päivänä ... kuuta ... Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut asiakirjat on liitettävä mukaan.

⁽²⁾ Jos tuomio koskee useampaa kuin neljää lasta, käytetään lisäksi toista lomaketta.

LIITE VI

Todistus tuomiosta lapsen tapaamisoikeutta koskevissa asioissa (46 artiklan 1 kohta)

1. Maa, jossa tuomio on annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi
 - 2.2 Osoite
 - 2.3 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Vanhemmat
 - 3.1 Äiti
 - 3.1.1 Täydellinen nimi
 - 3.1.2 Syntymäaika ja -paikka
 - 3.2 Isä
 - 3.2.1 Täydellinen nimi
 - 3.2.2 Syntymäaika ja -paikka
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä
 - 5.2 Viitenumero
6. Lapset, joita tuomio koskee ⁽¹⁾
 - 6.1 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.2 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.3 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.4 Täydellinen nimi ja syntymäaika
7. Tuomio voidaan panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti
8. Tuomiota ei annettu vastaajan poissaollessa
9. Lapsille annettiin tilaisuus tulla kuulluksi, ellei sitä pidetty perusteettomana lasten iän ja kehitystason huomioon ottaen
10. Järjestelyt tapaamisoikeuden käyttämiseksi
 - 10.1 Päivämäärä
 - 10.2 Paikkakunta
 - 10.3 Lasten hakemista/palauttamista koskevat huoltajien erityisvelvollisuudet
 - 10.3.1 Vastuu kuljetuskustannuksista
 - 10.3.2 Muu huoltaja
 - 10.4 Tapaamisoikeuden käyttöön liitetyt rajoitukset
11. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua

Tehty ... ssa/ssä, päivänä ... kuuta ... Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ Jos tuomio koskee useampaa kuin neljää lasta, käytetään lisäksi toista lomaketta.

LIITE VII

Todistus lapsen palauttamisesta (47 artiklan 1 kohta)

1. Maa, jossa tuomio on annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi
 - 2.2 Osoite
 - 2.3 Puhelin/faksi/sähköpostiosoite
3. Lapsen huoltajat
 - 3.1 Äiti
 - 3.1.1 Täydellinen nimi
 - 3.1.2 Syntymäaika ja -paikka
 - 3.2 Isä
 - 3.2.1 Täydellinen nimi
 - 3.2.2 Syntymäaika ja -paikka
 - 3.3 Muu huoltaja
 - 3.3.1 Täydellinen nimi
 - 3.3.2 Syntymäaika ja -paikka
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä
 - 5.2 Viitenumero
6. Lapset, joita tuomio koskee ⁽¹⁾
 - 6.1 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.2 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.3 Täydellinen nimi ja syntymäaika
 - 6.4 Täydellinen nimi ja syntymäaika
7. Lapsille annettiin tilaisuus tulla kuulluksi, ellei sitä pidetty perusteettomana lasten iän ja kehitystason huomioon ottaen
8. Tuomio edellyttää lasten palauttamista
9. Lasten huoltaja
10. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua

Tehty ... ssa/ssä, päivänä ... kuuta ... Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ Jos tuomio koskee useampaa kuin neljää lasta, käytetään lisäksi toista lomaketta.

LIITE VIII

Taulukko asetuksen (EY) N:o 1347/2000 artikloista ja niitä vastaavista uusista artikloista

Kumottu artikla	Vastaava artikla uudessa tekstissä
1	1, 2
2	5
3	12
4	
5	6
6	7
7	8
8	9
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 26
14	26
15	27, 28
16	
17	29
18	30
19	31
20	32
21	33
22	26, 34
23	35
24	36
25	37
26	38
27	39
28	40
29	41
30	52
31	53
32	42
33	44
34	43
35	54
36	60
37	61
38	
39	
40	62
41	64
42	63
43	
44	66, 67
45	68
46	71
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V

Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96 muuttamisesta

(2002/C 203 E/28)

KOM(2002) 224 lopull.

(Komission esittämä 6 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto on avannut asetuksellaan (EY) N:o 2505/96 ⁽¹⁾ yhteisön tariffikiintiötä tietyille maatalous- ja teollisuustuotteille. Olisi tyydytettävä kyseisten tuotteiden hankintatarpeet yhteisössä mahdollisimman suotuisin edellytyksin. Tämän vuoksi olisi avattava yhteisön tariffikiintiötä alennetuin tullein tai tulleitta aiheellisten määrien mukaisesti, korotettava tiettyjen voimassa olevien tariffikiintiöiden määrää ja jatkettava niiden voimassaoloa häiritsemättä samalla näiden tuotteiden markkinoita.

(2) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 2505/96 on muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I kiintiökaudeksi 1.1.–30.6.2002 seuraavasti:

— tariffikiintiön, jonka järjestysnumero on 09.2935, määräksi tulee 80 000 tonnia.

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I kiintiökaudeksi 1.1.–31.12.2002 seuraavasti:

— tariffikiintiön, jonka järjestysnumero on 09.2799, määräksi tulee 50 000 tonnia;

— tariffikiintiön, jonka järjestysnumero on 09.2950, määräksi tulee 6 500 tonnia.

3 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2505/96 liitteeseen I tämän asetuksen liitteessä luetellut tariffikiintiöt 1 päivästä heinäkuuta 2002.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 345, 31.12.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2559/2001 (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 5).

LIITE

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-koodi	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-dikloori-3-etyyli-6-nitrofenoli, jauheena	43 t	0	1.7.–31.12.2002
09.2890	ex 4819 40 00	10	Pussipaperia, painettu, ulkomitat 139 × 303 mm (± 5 mm), mikroaalto-uunissa valmistettävien popcornien pakkausten valmistukseen ^(a)	33 000 000 kpl	0	1.7.–31.12.2002
09.2902	ex 8540 11 15	91	Litteäruutuinen värikatodisädeputki, jonka kuvaruudun leveys-korkeussuhde on 4/3, läpimitta vähintään 59 cm, mutta enintään 61 cm ja taivutussäde vähintään 50 m	13 000 kpl	7	1.7.–31.12.2002
09.2904	ex 8540 11 19	95	Litteäruutuinen värikatodisädeputki, jonka kuvaruudun leveys-korkeussuhde on 4/3, läpimitta vähintään 79 cm, mutta enintään 81 cm ja taivutussäde vähintään 50 m	3 600 kpl	0	1.7.–31.12.2002
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Näppäimistöt, jotka koostuvat — silikonikerroksesta ja polykarbonaatinäppäimistä tai — kokonaan silikonista tai kokonaan polykarbonaatista, joissa painetut näppäimet, alanimikkeeseen 8525 20 91 kuuluvien matkapuhelinten valmistukseen tai korjaukseen tarkoitettut ^(a)	10 000 000 kpl	0	1.7.–31.12.2002
09.2998	ex 2924 29 95	80	3-hydroksi-5'-kloori-2',4'-dimetoksi-2-naftanilidi	8 t	0	1.7.–31.12.2002

^(a) Tämän erityiskäytön valvomiseksi on sovellettava yhteisön asiaa koskevia määräyksiä.

Ehdotus neuvoston asetukseksi Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

(2002/C 203 E/29)

KOM(2002) 226 lopull.

(Komission esittämä 6 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Neuvosto otti 28 päivänä maaliskuuta 1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 648/96 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynitullin Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien ja CN-koodeihin 8712 00 10, 8712 00 30 ja 8712 00 80 kuuluvien polkupyörien ja muiden moottorimattomien pyörien (mukaan lukien kolmipyöräiset tavarakuljetuspolkupyörät) tuonnissa.
- (2) Kun ilmoitus Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien polkumyynitoimenpiteiden voimassaolon tulevasta päättämisestä ⁽³⁾ oli julkaistu, komissio vastaanotti 12 päivänä tammikuuta 2001 pyynnön tarkastella kyseisiä toimenpiteitä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla.
- (3) Pyyntöön esitti Euroopan polkupyörienvalmistajien järjestö (*European Bicycle Manufacturers Association*), jäljempänä "EBMA", niiden yhteisön tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön tuotannosta.
- (4) Pyyntöön sisältyi alustava näyttö siitä, että jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, vahingollinen polkumyyni jatkuisi tai toistuisi, mitä pidettiin riittävänä perusteena toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanolle.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 91, 12.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 271, 22.9.2000, s. 5.

(5) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio pani 11 päivänä huhtikuuta 2001 vireille Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistulla ilmoituksella ⁽⁴⁾ Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun.

(6) Komissio ilmoitti virallisesti tarkastelun vireillepanosta vientiä harjoittaville tuottajille, niille tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämään edustajille ja yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus ilmaista näkökantansa kirjallisesti sekä pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

B. PYYNNÖN PERUUTTAMINEN JA MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

- (7) EBMA peruutti virallisesti 6 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä komissiolle osoitetulla kirjeellä pyyntönsä Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien toimenpiteiden tarkastelusta.
- (8) Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti menettely on päätettävä, jos pyyntö peruutetaan, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.
- (9) Katsottiin, että menettely olisi päätettävä, sillä tutkimuksessa ei tullut ilmi seikkoja, jotka olisivat osoittaneet päättämisen olevan yhteisön edun vastaista. Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin asiasta ja annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia; niitä saatiin kuitenkin vain muutama. Huomautuksien tarkastelun jälkeen ei ole viitteitä siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättäminen olisi yhteisön edun vastaista.
- (10) Tämän vuoksi katsottiin, että Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien yhteisöön tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä ja voimassa olevien toimenpiteiden olisi annettava raueta,

⁽⁴⁾ EYVL C 110, 11.4.2001, s. 6.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2 artikla

1 artikla

Kumotaan Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien ja tällä hetkellä CN-koodeihin 8712 00 10, 8712 00 30 ja 8712 00 80 luokiteltujen polkupyörien tuontiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet, ja päätetään kyseistä tuontia koskeva menettely.

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/30)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 235 lopull. — 2000/0117(COD)

(Komission esittämä 6 päivänä toukokuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

1. Tausta

Ehdotus toimitettu neuvostolle ja Euroopan parlamentille (KOM(2000) 276 lopullinen – 2000/0117(COD)) perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan mukaisesti: 11 päivänä heinäkuuta 2000

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto: 26 päivänä huhtikuuta 2001

Alueiden komitean lausunto: 13 päivänä joulukuuta 2000

Euroopan parlamentin lausunto – ensimmäinen käsittely: 17 päivänä tammikuuta 2002

2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamista koskevalla direktiivillä pyritään kolmeen tavoitteeseen: aihetta koskevan oikeudellisen kehityksen nykyaikaistamiseen, yksinkertaistamiseen ja suurempaan joustavuuteen. Nykyaikaistamisessa otetaan huomioon uusi tekniikka ja talouden tilanteen muuttuminen, direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen toimintojen parhaillaan käynnissä oleva vapauttaminen mukaan luetuna. Yksinkertaistamista tarvitaan, jotta käyttäjät ymmärtäisivät paremmin nykyistä lainsäädäntöä ja näin ollen hankintasopimukset tehtäisiin aihetta koskevia säännöksiä ja periaatteita kaikilta osin noudattaen ja osapuolet (hankintayksiköt ja toimittajat) tietäisivät paremmin omat oikeutensa. Menettelyjen on puolestaan oltava joustavia, jotta ne vastaisivat hankintayksiköiden ja taloudellisten toimijoiden tarpeita.

3. Komission lausunto parlamentin tarkistuksista

Komissio on hyväksynyt kokonaisuudessaan tai osittain ja tarvittaessa uudelleen muotoiltuna 47 tarkistusta Euroopan parlamentin tekemistä 83 tarkistuksesta.

⁽¹⁾ EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 112.

3.1 Komission kokonaisuudessaan hyväksymät tai ainoastaan muo-
dolisista syistä uudelleen muotoillut tarkistukset. (tarkistukset
111, 7, 8, 67, 68 ja 69)

Tarkistuksella 111 lisätään johdanto-osaan uusi perustelukap-
pale, jossa painotetaan, että direktiivi ei estä hankintayksikköä
määräämistä tai toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen
julkisen moraalien, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka
ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemi-
seksi. Komissio hyväksyy tämän tarkistuksen painottamalla, että
se muotoillaan siten, että EY:n perustamissopimuksen (30 ar-
tiklan) säännökset tulevat otetuiksi huomioon:

Johdanto-osan 2 c kappale: ”(2 c) Tämä direktiivi ei millään
tavoin estä hankintayksikköä määräämistä toimista tai toteut-
tamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen julkisen moraalien,
yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka ihmisten, eläinten
tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi erityisesti kes-
tävä kehitys huomioon ottaen edellyttäen, että nämä toimenpi-
teet eivät ole syrjiviä eivätkä ristiriidassa julkisten hankintojen
alan markkinoiden avaamistavoitteen tai perustamissopimuksen
kanssa.”

Tarkistuksella 7 muutetaan johdanto-osan 34 kappaletta sen
selkeyttämiseksi, että hankintayksikön on otettava huomioon
muihin kuin sen esittämiin ratkaisuihin perustuvat tarjoukset,
jotka täyttävät hankintayksikön asettamat vaatimukset vastaa-
valla tavalla, ja että hankintayksiköiden on perusteltava päätös,
jossa todetaan, ettei tarjous ole vastaava.

On tarpeen yhdistää tarkistus 7 muihin samaa problematiikkaa
koskeviin tarkistuksiin – katso huomautuksia, jotka koskevat
tarkistuksia 35, 36, 38, 40, 95 ja 99/118.

Tarkistuksella 8 muutetaan johdanto-osan 42 kappaletta. Siinä
lisätään insinöörien suorittamat palvelut niiden esimerkkipalve-
luiden joukkoon, joista perittäviä palkkioita koskee kansallinen
lainsäädäntö, jonka soveltamiseen ei saa puuttua.

Tarkistuksilla 67, 68 ja 69 poistetaan hyvin seikkaperäiset
säännökset niistä yksityiskohtaisista säännöistä, joilla täsmenne-
tään kunkin sovellettavan kriteerin painotus taloudellisesti edul-
lisimman tarjouksen määrittämiseksi. Näiden kolmen kohdan
poistaminen voidaan hyväksyä painotusta koskevien sääntöjen
yksinkertaistamiseksi.

3.2 Tarkistukset, jotka komissio hyväksyy osittain tai sisällöltään uudelleen muotoiltuina (tarkistukset 89/96, 4, 33, 9, 70, 35, 36, 38, 40, 95, 99/118, 64, 18, 57, 109, 60, 43, 47, 13, 16, 21, 22, 26, 27, 29, 30, 117, 51, 53, 56, 66, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85 ja 86)

Tarkistuksilla 89/96 lisätään johdanto-osaan uusi perustelukappale, jonka tarkoituksena on korostaa ympäristönsuojelua koskevan yhteisön politiikan sisällyttämistä julkisia hankintoja koskevaan menettelyyn. Perustamissopimuksen 6 artiklassa edellytetään ympäristönsuojelun sisällyttämistä muihin politiikan aloihin: tämä merkitsee sitä, että ympäristöpolitiikka ja julkisia hankintoja koskeva politiikka sovitetaan yhteen. Komissio katsoo näin ollen, että hankintayksikköjen on saatava hankkia "vihreitä" tuotteita tai palveluja parhaimmalla hinta-laatu-suhteella. Komissio hyväksyy tarkistuksen muotoiltuna uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 2 b kappale: "(2 b) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä kyseisen perustamissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettun yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi.

Tässä direktiivissä selvennetään siis, kuinka hankintayksiköt voivat edistää ympäristön suojelua ja kestävä kehitystä, ja taataan samalla hankintayksiköille mahdollisuus saada sopimuksilleen paras hinta-laatu-suhte.

Tarkistuksella 4 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jonka tarkoituksena on täsmentää, että hankintayksiköt voivat vaatia hankintasopimuksen toteuttamiselle erityisehtoja, jotka liittyvät esimerkiksi sosiaalipoliittisten tavoitteiden edistämiseen, edellyttäen, että nämä ehdot ovat yhteensopivat yhteisön oikeuden kanssa. Jotta varmistettaisiin yhtenäisyys kahden julkisia hankintoja koskevan direktiivin välillä, olisi tämä mahdollisuus laajennettava koskemaan myös ehtoja, joiden tarkoituksena on suojella ympäristöä⁽¹⁾.

Tarkistuksella 33 muutetaan 33 artiklan kolmatta kohtaa, ja muutoksella on tarkoitus täsmentää, että hankinnan toteuttamiselle asetettavat ehdot voivat liittyä sosiaalipoliittisten tavoitteiden edistämiseen; lisäksi sen tarkoituksena on vahvistaa entisestään yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden ja avoimuuden periaatteiden noudattamista silloin, kun hankintayksiköt asettavat hankinnan toteuttamiselle erityisiä ehtoja. Itse asiassa tässä tarkistuksessa täsmennetään omana säännöksenään se, mikä jo sisältyy 9 artiklaan, jonka soveltamisala on yleinen.

⁽¹⁾ Katso tarkistus 10, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisia tavara- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta.

Komissio sisällyttää siten tarkistukset 4 ja 33 ehdotukseensa seuraavasti:

Johdanto-osan 32 kappale: "(32) Hankintasopimuksen toteuttamiselle asetetut ehdot ovat direktiivin mukaisia, kun ne eivät ole suoraan tai välillisesti syrjiviä ja kun ne mainitaan tarjouskilpailukutsuna käytettävässä ilmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjassa. Niillä voidaan pyrkiä tukemaan ammatillista koulutusta työmaalla ja erityisistä työllistymisvaikeuksista kärsivien henkilöiden työllistämistä, torjumaan työttömyyttä tai edistämään ympäristönsuojelua sekä asettaa velvoitteita sovellettavaksi sopimusten täytäntöönpanossa, kuten pitkäaikaistyöttömien palvelukseen ottamista tai työttömien tai nuorten kouluttamista koskevia toimenpiteitä, Kansainvälisen työjärjestön perustavanlaatuisten sopimusten säännösten sisällön noudattamista olettaen, ettei niitä ole pantu kansallisessa lainsäädännössä täytäntöön, sekä sellaisen vammaisten tietyn vähimmäismäärän palvelukseen ottamista, joka ylittää kansallisen lainsäädännön vaatimukset."

"37 a artikla

Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot

Hankintayksiköt voivat asettaa hankintasopimuksen toteuttamiselle erityisehtoja edellyttäen, että ehdot ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja ne on ilmoitettu tarjouskilpailukutsuna käytetyssä ilmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjassa. Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdoissa voidaan käsitellä erityisesti sosiaalisia ja ympäristönäkökohtia."

Tarkistuksella 9 lisätään uusi johdanto-osan 42 a kappale, jonka tarkoituksena on täsmentää, että hankintayksiköt voivat hylätä poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset, joissa ei noudateta sosiaalialan lainsäädäntöä. Tämä mahdollisuus sisältyy jo nykyiseen lainsäädäntöön, joten se on vain ilmaistava selvästi.

Tarkistuksella 70 muutetaan poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia koskevaa 55 artiklaa vaihtamalla ilmaus "suoritteeseen nähden" ilmaukseen "tavarahankintaan, palveluhankintaan tai urakkaan nähden". Perustelusta (että tätä säännöstä on sovellettava myös tavarahankintoihin ja urakoihin eikä ainoastaan palveluihin) ilmenee selvästi, että tarkistus perustuu väärinkäsitykseen, joka johtuu käännösongelmasta. Säännöstä sovelletaan todellakin näihin kolmeen sopimustyyppiin. Jotta yhdenmukaisuus perusdirektiivin kanssa säilyisi ja jotta vältettäisiin myöhemmät tulkintaerot, nykyisen lainsäädännön ranskankielistä versiota ei pidä muuttaa, koska siitä ilmenee riittävän selvästi, että säännöstä sovelletaan näihin kolmeen sopimustyyppiin. Olisi lisäksi varmistettava, että tämä pätee yhtäläillä kaikkiiin kielitoisintoihin⁽²⁾.

⁽²⁾ Englanninkielisessä toisinnossa on näin ollen käytettävä ilmaisua "goods, works or services".

Komissio sisällyttää tarkistukset 9 ja 70 ehdotukseensa seuraavasti:

”55 artikla

Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset

1. Jos tiettyä hankintasopimusta varten jätetyt tarjoukset vaikuttavat suoritteeseen nähden poikkeuksellisen alhaisilta, hankintayksikön on, ennen kuin se voi hylätä tarjoukset, pyydettävä kirjallisesti tarkemmat tiedot tarpeellisiksi katsomistaan tarjouksen pääkohdista.

Tällaisia tietoja voivat olla erityisesti:

- a) tuotteiden valmistusmenetelmän, palvelun suorittamisen tai rakennusmenetelmän taloudellisuus;
- b) valitut tekniset ratkaisut ja/tai poikkeuksellisen edulliset, tarjoajaa suosivat tuotteiden toimittamisen, palvelun suorittamisen tai urakan toteuttamisen edellytykset;
- c) tarjoajan ehdottamien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden omintakeisuus;
- c a) niiden säännösten noudattaminen, jotka koskevat työsuojelua ja työoloja ja jotka ovat voimassa siinä paikassa, jossa suorite on tarkoitus toteuttaa;
- d) tarjoajan mahdollisesti saama valtiontuki.

2. Hankintayksikkö tarkistaa tarjouksen pääkohdat tarjoajaa kuullen ja ottaen huomioon toimitetut perustelut.

3. Hankintayksikkö, joka toteaa, että tarjous on poikkeuksellisen alhainen tarjoajan saaman valtiontuen johdosta, voi hylätä tarjouksen pelkästään tällä perusteella vain siinä tapauksessa, että se on kuullut tarjoajaa eikä tämä ole voinut osoittaa hankintayksikön vahvistamassa aiheellisessa määräajassa, että kyseinen tuki on laillisesti myönnetty. Hankintayksikkö, joka hylkää tarjouksen näissä olosuhteissa, ilmoittaa siitä komissiolle.”

Tarkistukset 35, 36, 38, 40, 95 ja 99/118 liittyvät 34 artiklaan, joka koskee teknisiä eritelmiä.

Tarkistuksen 35 mukaan tekniset eritelmit voidaan myös laatia tuotteen elinkaarensa aikana aiheuttamien ympäristövaikutusten perusteella. Komissio on samaa mieltä tästä lähestymistavasta.

Tarkistuksella 36 otetaan käyttöön uusi määritelmä ”vastaava standardi” niitä tapauksia varten, joissa päinvastoin on kyse tarjouksesta, joka takaa vastaavan ratkaisun. Vaikka tarkistuksen ymmärretäänkin käsittelevän vastaavia ratkaisuja, kustannusten sisällyttämistä vastaavan ratkaisun määritelmään ei voida hyväksyä, koska hinta on otettava huomioon siinä vaiheessa, kun tarjouksia arvioidaan sopimuksen myöntämisperusteiden perusteella, eikä sitä voida käyttää poissulkemaan muihin ratkaisuihin perustuvia tarjouksia sillä perusteella, että ne eivät olisi hankintayksikön asettamien teknisten eritelmien mukaisia.

Tarkistuksilla 99/118 muutetaan 34 artiklaa sen selventämiseksi, että hankintayksikkö ei voi hylätä tarjousta, jos tarjoutsentekijä on osoittanut sille, että tarjous on sopimuksen vaatimuksia vastaava.

Tarkistuksessa 38 täsmennetään toisaalta, että tunnustetun elimen tekemää testejä koskevaa kertomusta voidaan pitää tarkoituksenmukaisena todisteena, ja toisaalta, että hankintayksikön, joka hylkää tarjouksen sillä perusteella, ettei se ole vaatimuksia vastaava, kuuluu perustella kyseinen päätös ja välittää taloudellisille toimijoille pyynnöstä perustelut vastaavuuden puuttumisesta. Velvoite perustelujen välittämisestä on otettu yleisesti huomioon 48 artiklan 2 kohdassa.

Tarkistuksen 40 tarkoituksena on sallia poikkeustapauksissa viittaus erityisiin valmistusmenetelmiin tai tiettyyn valmistajaan tai toimittajaan.

Mahdollisuus viitata erityiseen valmistusmenetelmään voidaan hyväksyä sillä edellytyksellä, että seurauksena ei ole sopimuksen varaaminen tietyille toimittajalle.

Tarkistuksella 95 muutetaan liitettä XX, ja tarkoituksena on muuttaa teknisten eritelmien määritelmää lisäämällä siihen ympäristövaikutuksen huomioon ottaminen, käyttöohjeet sekä tuotantoprosessit tai -menetelmät.

Tässä tarkistuksen osassa säädöstä selkiytetään komission 4 päivänä heinäkuuta 2001 antaman tiedonannon mukaisesti, joka koskee julkisia hankintoja ja ympäristöä⁽¹⁾, ja tarkistus voidaan siten hyväksyä uudelleen muotoiltuna.

Lisäksi tarkistuksen mukaan ehdotukseen lisätään kaikille sopivan suunnittelun periaatteen vaatimukset (mukaan lukien vammaisten huomioonottaminen).

⁽¹⁾ Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa ympäristönäkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa, KOM(2001) 274 lopullinen (EYVL C 333, 29.11.2001, s. 13).

Kun otetaan huomioon myös tarkistus 7, josta on kyse edellä 3.1 kohdassa, komissio sisällyttää ehdotukseensa tarkistukset 35, 36, 38, 40, 95 ja 99/118 johdanto-osan 34 kappaleeseen, 34 artiklaan, 48 artiklan 2 kohtaan ja liitteeseen XX muotoilutina uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 34 kappale: ”(34) Julkisten hankintayksiköiden laatimien teknisten eritelmien on oltava sellaisia, että julkiset hankinnat ovat avoimia kilpailulle; siksi on oltava mahdollisuus esittää tarjouksia, jotka perustuvat moniin erilaisiin teknisiin ratkaisuihin. Teknisiä eritelmiä on näin ollen voitava laatia toisaalta suorituskyvyn ja toimintaa koskevien vaatimusten perusteella, mutta toisaalta, jos viitataan eurooppalaiseen standardiin – tai jos sellaista ei ole, kansalliseen standardiin – hankintayksiköiden on harkittava vastaaviin ratkaisuihin perustuvia tarjouksia, jotka vastaavat hankintayksiköiden asettamia vaatimuksia ja ovat turvallisuuden kannalta vastaavia. Vastavuuden osoittamiseksi tarjoajat voivat esittää minkä tahansa tyyppisiä todisteita. Jos hankintayksiköt katsovat, että vastavuutta ei tietyssä tapauksessa ole, on niiden voitava perustella asiaa koskeva päätöksensä.

Hankintayksiköt, jotka haluavat määritellä ympäristövaatimuksia tietyn hankinnan teknisissä eritelmissä, voivat vahvistaa tiettyjen tuote- tai palveluryhmien ympäristöystävällisyyden ja/tai -vaikutukset. Ne voivat käyttää tai olla käyttämättä eritelmiä, jotka ovat soveltuvia tarvittavien hankintojen tai suoritteiden määrittelyyn sellaisina kuin ne on määritelty ympäristömerkeissä, esimerkiksi Euroopan ympäristömerkissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä, tai näiden eritelmien osia. Tämä mahdollisuus voidaan kuitenkin sallia vain, jos merkkiä koskevat vaatimukset kehitetään ja hyväksytään tieteellisiin tutkimuksiin perustuvien tietojen pohjalta prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytettävissä.”

”34 artikla

Tekniset eritelmät

1. Liitteessä XX olevassa 1 kohdassa määriteltyjen teknisten eritelmien on oltava hankintaa koskevissa asiakirjoissa, kuten hankintasopimusta koskevassa ilmoituksessa, tarjouseritelmässä tai täydennysasiakirjoissa.

2. Teknisten eritelmien on taattava tarjoajille yhdenvertaiset mahdollisuudet esittää tarjous, eivätkä ne saa perusteettomasti haitata julkisten hankintojen avaamista kilpailulle.

3. Rajoittamatta oikeudellisesti sitovien teknisten sääntöjen soveltamista, mikäli ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia, tekniset eritelmät on laadittava:

a) joko viittaamalla liitteessä XX määriteltyihin eritelmiin ja tässä luetellussa tärkeysjärjestyksessä kansallisiin standardeihin,

joilla saatetaan voimaan eurooppalaisia standardeja, eurooppalaisiin teknisiin hyväksyntöihin, yhteisiin teknisiin eritelmiin, kansainvälisiin standardeihin, muihin eurooppalaisten standardointielinten laatimiin teknisiin viitteisiin, tai jos näitä ei ole, kansallisiin standardeihin, kansallisiin teknisiin hyväksyntöihin tai kansallisiin suunnitteluun, laskentaan ja rakennusurakoiden toteuttamiseen sekä tuotteiden tuottamiseen liittyviin teknisiin eritelmiin. Jokaiseen viittaukseen liitetään ilmaisu 'tai vastaava'.

b) tai suorituskykyjen tai toiminnallisten vaatimusten perusteella; näihin voi sisältyä ympäristöominaisuuksia. Teknisten eritelmien on oltava riittävän täsmällisiä, jotta tarjoajat pystyvät määrittelemään hankintasopimuksen kohteen ja jotta hankintayksiköt pystyvät tekemään kyseisen hankintasopimuksen.

c) tai b alakohdassa tarkoitettujen suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella viittaamalla näiden vaatimusten tai suorituskyvyn vaatimustenmukaisuusolettamana a alakohdassa mainittuihin eritelmiin.

d) tai viittaamalla a alakohdan eritelmiin tiettyjen ominaisuuksien osalta ja b alakohdan suorituskykyyn tai toiminnallisiin vaatimuksiin muiden ominaisuuksien osalta.

4. Kun hankintayksiköt käyttävät mahdollisuutta viitata 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin eritelmiin, ne eivät saa hylätä tarjousta sillä perusteella, että tarjotut tuotteet ja palvelut eivät ole niiden eritelmien mukaisia, joihin yksiköt ovat viittaneet, jos tarjoaja osoittaa tarjouksessaan millä tahansa tarkoitukseen soveltuvalla ja hankintayksikköä tyydyttävällä tavalla, että sen ehdottamat ratkaisut täyttävät vastaavalla tavalla teknisissä eritelmissä määritetyt vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää esimerkiksi valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausraporttia.

5. Kun hankintayksiköt käyttävät 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta asettaa eritelmät suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella, ne eivät saa hylätä tarjousta tuotteista, palveluista tai rakennusurakoista, jotka ovat kansallisesti voimaan saatetun eurooppalaisen standardin, eurooppalaisen teknisen hyväksynnän, yhteisen teknisen eritelmän, kansainvälisen standardin tai eurooppalaisen standardointielimen laatiman teknisen viitteen mukaisia, jos nämä eritelmät koskevat suorituskykyä tai toiminnallisia vaatimuksia, joita yksiköt ovat vaatineet.

Tarjoajan on osoitettava tarjouksessaan millä tahansa tarkoitukseen soveltuvalla ja hankintayksikköä tyydyttävällä tavalla, että standardin mukainen tuote, palvelu tai urakka täyttää hankintayksikön toiminnalliset tai suorituskykyä koskevat vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää esimerkiksi valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausraporttia.

5 a) Vahvistaessaan suorituskykyä tai toiminnallisia vaatimuksia koskevia ympäristöominaisuuksia hankintayksikkö voi käyttää eurooppalaisissa ympäristömerkeissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä määritellyjä yksityiskohtaisia eritelmiä tai niiden osia, jos ne ovat soveltuvia sopimuksen kohteena olevien hankintojen tai suoritteiden ominaisuuksien määrittelyyn, jos merkkiä koskevat vaatimukset kehitetään tieteellisen tiedon pohjalta ja ympäristömerkit hyväksytään prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytävissä.

Hankintayksiköt voivat ilmoittaa, että ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden tai palvelujen oletetaan täyttävän tarjouspyyntöasiakirjassa määritellyt tekniset eritelmit; niiden on hyväksyttävä kaikki muut tämän osoittamiseen soveltuvat tavat, kuten valmistajan tekniset asiakirjat tai tunnustetun elimen laatima testausraportti.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'tunnustetuilla elimillä' testaus- ja kalibrintilaboratorioita ja tarkastus- ja sertifiointielimiä, jotka noudattavat sovellettavia eurooppalaisia standardeja.

Hankintayksiköiden on hyväksyttävä muissa jäsenvaltioissa olevien tunnustettujen elinten antamat todistukset.

7. Teknisissä eritelmissä ei saa mainita tiettyä valmistajaa tai tiettyä alkuperää tai erityistä menetelmää eikä viitata tavaramerkkiin, patentiin tai tyyppiin tai tiettyyn alkuperään tai tuotantoon siten, että maininta vaikuttaisi hyödyttävästi tai poisulkevasti tiettyihin yrityksiin tai tiettyihin tuotteisiin, paitsi jos tämä on perusteltua hankintasopimuksen kohteen vuoksi. Tällainen maininta tai viittaus on sallittu poikkeuksellisesti silloin, kun hankintasopimuksen kohdetta ei voida selostaa tarpeeksi tarkalla ja kaikille asianomaisille täysin selvällä kuvauksella 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Tällaiseen mainintaan tai viittaukseen on liitettävä ilmaus 'tai vastaava'.

"48 artikla

Kelpuuttamista hakeneille, ehdokkaille ja tarjoajille tiedottaminen

1. ...

2. Hankintayksiköiden on ilmoitettava mahdollisimman pian jokaiselle hylätylle ehdokkaalle tai tarjoajalle, joka sitä pyytää, seikat, joiden perusteella asianomaisen ehdokkuus tai tarjous on hylätty, sekä jokaiselle hyväksyttävän tarjouksen tehneelle tarjoajalle valitun tarjouksen ominaisuudet ja edut sekä tarjouskilpailun voittajan nimi tai puitesopimuksen osapuolet. Määräaika ei missään tapauksessa saa ylittää 15:tä päivää asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta.

Hankintayksiköt voivat kuitenkin päättää, että tiettyjä hankintasopimuksen myöntämistä tai puitesopimuksen tekemistä koskevia, ensimmäisessä alakohdassa mainittuja tietoja ei anneta, jos niiden julkistaminen olisi lain soveltamisen esteenä tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista tai vaarantaisi julkisten tai yksityisten taloudellisten toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja, mukaan luettuna sopimuspuoleksi valitun taloudellisen toimijan edut, tai voisi haitata taloudellisten toimijoiden välistä rehellistä kilpailua.

3. ...

4. ...

5. ..."

"LIITE XX

TIETTYJEN TEKNISTEN ERITELMIEN MÄÄRITELMÄT

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. a) 'teknisellä eritelmällä' julkisten palvelu- tai tavarahankintasopimusten osalta eritelmiä, jolla asiakirjassa määritellään tuotteelta tai palvelulta vaadittavat ominaisuudet, kuten laatutasot, ympäristöominaisuuksien tasot, kaikille sopivan suunnittelun periaatteen vaatimukset (mukaan lukien vammaisten huomioonottaminen), tuotteen käyttö, sen turvallisuus tai sen mitat, mukaan lukien sellaiset tuotteeseen liittyvät seikat kuin nimi, jolla tuotetta myydään, nimikkeistö, symbolit, testaus ja testausmenetelmät, pakkaus ja pakkausmerkinnät, käyttöohjeet, tuotantoprosessit ja -menetelmät sekä menettelyt, joilla tuotteen vaatimustenmukaisuus arvioidaan;

b) 'teknisillä eritelmillä' julkisten urakkasopimusten osalta kaikkia teknisiä määräyksiä, jotka sisältyvät erityisesti tarjouspyyntöasiakirjoihin ja joissa määritellään materiaalista, tuotteelta tai hankinnalta vaadittavat ominaisuudet, jotta kyseinen materiaali, tuote tai hankinta kuvauksen perusteella täyttää hankintayksikön tarkoittaman käytön vaatimukset. Näihin ominaisuuksiin sisältyvät ympäristöominaisuuksien tasot, kaikille sopivan suunnittelun periaatteen vaatimukset (mukaan lukien vammaisten huomioonottaminen), vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tasot, käyttöön soveltuvuus, turvallisuus tai mitat, mukaan lukien menettelyt, jotka koskevat laadunvarmistusta, nimikkeistöä, symboleja, testausta ja testausmenetelmiä, pakkausta ja pakkausmerkintöjä, käyttöohjeita sekä tuotantoprosesseja ja -menetelmiä. Ne sisältävät myös sääntöjä, jotka koskevat rakennusurakoiden suunnittelua ja hinnoittelua, testausta, tarkastusta ja hyväksymistä sekä rakennusmenetelmiä tai -tekniikkaa ja muita teknisiä edellytyksiä, jotka hankintayksikkö voi yleisten tai erityisten määräysten nojalla asettaa valmiille rakennusurakalle ja siihen kuuluville materiaaleille tai osille;

2. 'standardilla': tunnustetun standardointielimen toistuvaa tai jatkuvaa käyttöä varten hyväksymää teknistä eritelmiä, jonka noudattaminen ei ole pakollista ja joka kuuluu yhteen seuraavista luokista:
- 'kansainvälinen standardi': kansainvälisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön
 - 'eurooppalainen standardi': eurooppalaisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön
 - 'kansallinen standardi': kansallisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön;
3. 'eurooppalaisella teknisellä hyväksymisellä': tuotteen kelpoisuudesta annettua myönteistä teknistä lausuntoa, joka perustuu rakennustyössä sovellettavien olennaisten vaatimusten täyttymiseen ottaen huomioon tuotteen perusominaisuudet ja sen nimenomaiset käyttö- ja soveltamisolosuhteet. Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän myöntää jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten hyväksymä laitos.
4. 'yhteisillä teknisillä eritelmillä': *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistuja, jäsenvaltioiden kesken sovittua menettelyä noudattaen laadittuja teknisiä eritelmiä.
5. 'teknisellä viitteellä': Euroopan standardointielinten laatimia asiakirjoja, jotka ovat muita kuin virallisia standardeja ja jotka laaditaan markkinoiden kehittymiseen mukautettuja menettelyjä noudattaen."

Tarkistuksella 64 lisätään uusi 53 a artikla, jossa todetaan, että jos hankintayksikkö vaatii todistusta, joka liittyy ympäristöasioiden hallintajärjestelmään, sen on hyväksyttävä EMAS-todistukset, kansainvälisten standardien mukaiset todistukset sekä kaikki muut vastaavat todistukset. Tietyissä soveltuviissa tapauksissa – esimerkiksi kun on kyse kyvystä ottaa ekosysteemi huomioon julkista rakennusurakkaa toteutettaessa ⁽¹⁾ – ympäristöasioiden hallintajärjestelmä voi olla todiste teknisestä suorituskyvystä. Näitä tapauksia varten on hyödyllistä säätää mahdollisista todistuseinoista sekä vastaavuuden tunnustamisesta siten, että taataan, että sopimuksia ei varata pelkästään tiettyjen todistusten haltijoille. Tässä tarkistuksessa toistetaan sisällöltään 51 artiklan 2 kohdan säännökset, jotka koskevat laadunvarmistustodistuksia. Kun tämä yhtäläisyys otetaan huomioon, tämä tarkistus voidaan sisällyttää 51 artiklaan ja muotoilla uudelleen, jotta taataan vastaavuus kahden säännöksen välillä. Komissio sisällyttää siten tarkistuksen 64 ehdotukseensa seuraavasti:

Johdanto-osan 39 a kappale: "(39 a) Soveltuviissa tapauksissa, joissa rakennusurakan ja/tai palvelujen luonteen perusteella voi-

daan soveltaa ympäristöasioiden hallintatoimenpiteitä tai hallintajärjestelmiä, tällaisten toimenpiteiden tai järjestelmien soveltamista voidaan edellyttää. Ympäristöasioiden hallintajärjestelmät, riippumatta siitä, onko ne rekisteröity yhteisön sääntöjen mukaisesti (EMAS-säännöt), voivat olla osoituksena taloudellisen toimijan teknisestä suorituskyvystä hankintasopimuksen toteuttamisessa. Lisäksi kuvaus niistä toimenpiteistä, joita taloudellinen toimija soveltaa taatakseen saman ympäristönsuojelutason, on hyväksyttävä vaihtoehtoiseksi todistuskeinoksi rekisteröityjen ympäristöasioiden hallintajärjestelmien ohella."

"51 artikla

Vastavuoroinen tunnustaminen hallinnollisten, teknisten ja rahoitusta koskevien ehtojen sekä todistusten, testauksen ja selvitysten osalta

1. ...
2. Jos hankintayksiköt vaativat esitettäväksi riippumattomien laitosten antamia todistuksia siitä, että taloudellinen toimija täyttää tiettyjen laadun-varmistusstandardien vaatimukset, niiden on viitattava alan eurooppalaisiin standardisarjoihin perustuviin laadunvarmistusjärjestelmiin, jotka varmentamista koskevia eurooppalaisia standardisarjoja noudattavat laitokset ovat vahvistaneet.

Hankintayksiköiden on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden laitosten antamat vastaavat todistukset. Niiden on myös hyväksyttävä muut taloudellisten toimijoiden toimittamat todistukset vastaavien laadunvarmistustoimenpiteiden suorittamisesta.

3. Rakennusurakoita ja palveluhankintoja koskevien sopimusten osalta ja ainoastaan soveltuviissa tapauksissa hankintayksiköt voivat vaatia ilmoitusta niistä ympäristöasioiden hallintaa koskevista toimenpiteistä, joita taloudellinen toimija voi soveltaa sopimusta toteutettaessa. Näissä tapauksissa, jos hankintayksiköt vaativat esitettäväksi riippumattomien laitosten antamia todistuksia siitä, että taloudellinen toimija täyttää tiettyjen ympäristöasioiden hallintaa koskevien standardien vaatimukset, niiden on viitattava yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) tai alan eurooppalaisiin tai kansainvälisiin standardeihin perustuviin ympäristöasioiden hallintaa koskeviin standardeihin, jotka yhteisön oikeutta tai varmentamista koskevia eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja noudattavat laitokset ovat vahvistaneet.

Hankintayksiköiden on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden laitosten antamat vastaavat todistukset. Niiden on myös hyväksyttävä muut taloudellisten toimijoiden toimittamat todistukset vastaavien ympäristöasioiden hallintaa koskevien toimenpiteiden suorittamisesta."

⁽¹⁾ Vrt. edellä mainittu tulkitseva tiedonanto.

Tarkistuksen 18 tarkoituksena on antaa ryhmittymiin kuuluville taloudellisille toimijoille mahdollisuus esittää yhteenlaskettu suorituskykynsä valintaa varten, ja tämä koskee seuraavia osa-alueita: pätevyys harjoittaa ammattitoimintaa, taloudellinen ja rahoituksellinen suorituskyky ja taloudellinen ja/tai ammatillinen suorituskyky. Mahdollisesti edellytettävää alan kokemuksen kestoa ei kuitenkaan voida yhdistää. Lisäksi tarkistuksen mukaan ryhmittymän johtajalta voidaan edellyttää vähimmäisvaatimusten täyttämistä.

Tarkistus on johdonmukainen oikeuskäytännön kanssa. Jokaiselta ryhmittymän jäseneltä on kuitenkin voitava edellyttää pätevyyttä harjoittaa ammattitoimintaa sen mukaisesti, mitä toimintaa näiden henkilöiden odotetaan harjoittavan sopimusta toteutettaessa. Mitä tulee vähimmäisvaatimuksiin, joiden täyttämistä hankintayksikkö voi edellyttää ryhmittymän johtajalta, on varmistettava, että sanaa "vähimmäinen" tulkitaan siten, että hankintayksikölle taataan, että ainakin yhdellä ryhmittymään osallistuvalla on tarvittava taitotieto sopimuksen toteuttamiseksi.

Tämä problematiikka voi ilmetä eri yhteyksissä (niin kelpuuttamisjärjestelmässä kuin avoimissa menettelyissä, rajoitetuissa menettelyissä tai neuvottelumenettelyissä, jotka sisältävät ennalta toteutetun kilpailuttamisen, ja kussakin tapauksessa voi olla kyse niin varsinaisista taloudellisten toimijoiden ryhmittymistä kuin yksin esiintyvistä taloudellisista toimijoista, jotka kuitenkin haluavat esittää arvioitavaksi muiden yksiköiden, kuten niiden hallinnassa olevien yritysten, alihankkijoiden jne. suorituskyvyn). Tämä on siten otettava huomioon muotoilussa uudelleen 52 ja 53 artikla.

Tässä uudelleen muotoilussa on myös otettava huomioon tarkistukset 57 ja 109, joissa, tekemättä eroa pakollisten poissulkemisperusteiden ja valinnaisten perusteiden välillä, tehdään kaikista klassisen direktiiviehdotuksen 46 artiklan mukaisista poissulkemisperusteista pakollisia niin kelpuuttamisjärjestelmän hallinnassa kuin osallistujien valinnassa avoimissa, rajoitetuissa ja neuvottelumenettelyissä, jotka sisältävät ennalta toteutetun kilpailuttamisen.

Mitä tulee klassisen direktiivin 46 artiklan 2 kohdan mukaisten valinnaisten perusteiden soveltamiseen (konkurssi, vakava virhe ammattitoiminnassa jne.), olisi nämä tarkistukset muotoiltava uudelleen, jotta näiden poissulkemisperusteiden valinnainen luonne säilyy.

Mitä tulee klassisen direktiivin 46 artiklan 1 kohdan mukaisiin pakollisiin poissulkemisperusteisiin (tuomittu lainvoimaisella päätöksellä tietyistä vakavista rikkomuksista, kuten osallistumisesta rikollisjärjestön toimintaan), voidaan näiden säännösten soveltamisalaa laajentaa tapauksiin, joissa hankintaviranomaiset tekevät erityisaloja koskevan direktiivin soveltamisalaa kuuluvia sopimuksia, varsinkin kun on tavallista, että sama hankintaviranomainen toimii niin "erityisaloilla" kuin "klassisilla aloilla".

Sitä vastoin niiden hankintayksiköiden osalta, jotka eivät ole viranomaisia (eli julkiset yritykset ja yksityiset yritykset, jotka toimivat erityis- tai yksinoikeuksien nojalla), tällaista veloitetta

soveltaa kyseisiä poissulkemisperusteita ei voida hyväksyä, koska näiden veloitteiden noudattaminen muiden yksiköiden kuin viranomaisten toimesta edellyttäisi välttämättä, että näillä yksiköillä olisi mahdollisuus käyttää rikosrekistereistä saatavia tietoja, mikä voisi aiheuttaa vakavia tietosuojaoongelmia. Lisäksi on otettava huomioon, että nämä tiedot voivat koskea kilpailuvia yrityksiä.

Tarkistuksella 60 on tarkoitus lisätä luettelo valinnaisista poissulkemisperusteista 53 artiklaan, joka koskee osallistujien valintaa avoimiin, rajoitettuihin tai neuvottelumenettelyihin, jotka sisältävät ennalta toteutetun kilpailuttamisen. Tarkistusta ei voida sisällyttää ehdotukseen sellaisenaan, koska osa tapauksista aiheuttaisi perusteettomia eroja klassisessa direktiivissä tarkoitettujen tapausten kanssa (esimerkiksi luettelo sisältää mahdollisuuden poissulkemiseen "ympäristörikoksen" perusteella, kun taas tätä mahdollisuutta ei ole nimenomaisesti mainittu klassisen direktiivin 46 artiklan 2 kohdassa). Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus näiden kahden direktiivin välillä, olisi tämä tarkistus otettava huomioon sisällöltään viittaamalla klassisen direktiivin 46 artiklan 2 kohtaan.

Siinä määrin kuin edellä on selvitetty, komissio voi siis sisällyttää tarkistukset 18, 57, 109 ja 60 ehdotuksensa 52 artiklaan (uudelleen muokattu) ja 53 artiklaan, jotka muotoillaan seuraavasti:

"52 artikla

Kelpuuttamisjärjestelmät

1. Hankintayksiköt voivat halutessaan luoda taloudellisten toimijoiden kelpuuttamisjärjestelmän sekä soveltaa sitä.

Hankintayksiköiden, jotka luovat kelpuuttamisjärjestelmän tai soveltavat sitä, on huolehdittava, että taloudelliset toimijat voivat milloin tahansa hakea kelpuutusta.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyssä järjestelmässä voi olla eri kelpoisuusasteita.

Sitä on sovellettava hankintayksikön laatimia puolueettomia perusteita ja sääntöjä noudattaen.

Jos näihin perusteisiin ja sääntöihin sisältyy teknisiä eritelmiä, sovelletaan 34 artiklan säännöksiä. Perusteet ja säännöt voidaan tarpeen mukaan saattaa ajan tasalle.

2 a) Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin kelpuuttamisen perusteisiin ja sääntöihin voivat sisältyä (julkisia tavara- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten toimenpiteiden yhteensovittamisesta) annetun direktiivin .../EY 46 artiklassa luetellut poissulkemisperusteet.

Jos hankintayksikkö on 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen, näihin perusteisiin ja sääntöihin sisältyvät direktiivin .../EY 46 artiklan 1 kohdassa luetellut pakolliset poissulkemisperusteet.

2 b) Jos edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kelpuuttamisen perusteet ja säännöt sisältävät vaatimuksia, jotka koskevat taloudellisen toimijan taloudellista ja rahoituksellista suorituskykyä, tämä voi tarvittaessa esittää arvioitavaksi muiden yksiköiden suorituskyvyn, riippumatta niiden siteiden oikeudellisesta luonteesta, jotka yhdistävät toimijan kyseisiin yksiköihin. Taloudellisen toimijan on tässä tapauksessa todistettava hankintayksikölle, että nämä resurssit ovat sen käytettävissä kelpuuttamisjärjestelmän koko voimassaoloaikana, esimerkiksi esittämällä kyseisten yksiköiden tätä asiaa koskevan sitoumuksen.

Samoin edellytyksin 10 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi esittää arvioitavaksi ryhmittymään osallistuvien tai muiden yksiköiden suorituskyvyn.

2 c) Jos edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kelpuuttamisen perusteet ja säännöt sisältävät vaatimuksia, jotka koskevat taloudellisen toimijan teknistä ja/tai ammatillista suorituskykyä, tämä voi tarvittaessa esittää arvioitavaksi muiden yksiköiden suorituskyvyn, riippumatta niiden siteiden oikeudellisesta luonteesta, jotka yhdistävät toimijan kyseisiin yksiköihin. Taloudellisen toimijan on tässä tapauksessa todistettava hankintayksikölle, että nämä resurssit ovat sen käytettävissä kelpuuttamisjärjestelmän koko voimassaoloaikana, esimerkiksi esittämällä kyseisten yksiköiden sitoumuksen siitä, että ne antavat tarvittavat resurssit taloudellisen toimijan käyttöön.

Samoin edellytyksin 10 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi esittää arvioitavaksi ryhmittymään osallistuvien tai muiden yksiköiden suorituskyvyn.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kelpuuttamisen perusteet ja säännöt on pyynnöstä toimitettava niistä kiinnostuneille taloudellisille toimijoille. Ajan tasalle saatetut kelpuuttamisen perusteet ja säännöt on toimitettava asiasta kiinnostuneille taloudellisille toimijoille.

Jos hankintayksikkö katsoo tiettyjen kolmansien yksiköiden tai laitosten kelpuuttamisjärjestelmän vastaavan sen vaatimuksia, sen on toimitettava näiden kolmansien yksiköiden tai laitosten nimet niistä kiinnostuneille taloudellisille toimijoille.

4. Kelpuutetuista taloudellisista toimijoista on pidettävä luetteloa. Luettelo voidaan jakaa luokkiin niiden hankintasopimustyyppien mukaan, joiden toteuttamista kelpuuttaminen koskee.

5. Kun tarjouskilpailukutsu on esitetty ilmoituksella kelpuuttamisjärjestelmän olemassaolosta, rajoitetun menettelyn tarjoajat tai neuvottelumenettelyyn osallistujat on valittava kyseisen järjestelmän mukaisesti kelpuutetuista ehdokkaista.”

”53 artikla

Laadulliset valintaperusteet

1. Avoimessa menettelyssä valintaperusteita vahvistaessaan hankintayksiköiden on noudatettava objektiivisia sääntöjä ja

perusteita, joiden on oltava niistä kiinnostuneiden taloudellisten toimijoiden saatavilla.

2. Rajoitetussa hankintamenettelyssä tai neuvottelumenettelyssä ehdokkaita valitessaan hankintayksiköiden on noudatettava laatimiaan objektiivisia sääntöjä ja perusteita, joiden on oltava niistä kiinnostuneiden taloudellisten toimijoiden saatavilla.

3. Rajoitetuissa menettelyissä tai neuvottelumenettelyissä perusteiden syynä voi olla hankintayksikön objektiivinen tarve vähentää ehdokkaiden lukumäärä tasolle, joka on välttämätön hankintamenettelyn erityisten ominaisuuksien ja sen toteuttamiseen tarvittavien keinojen tasapainon saavuttamiseksi. Valittujen ehdokkaiden määrässä on kuitenkin otettava huomioon tarve varmistaa riittävä kilpailu.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin voivat sisältyä [julkisia tavara- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta] annetun direktiivin .../EY 46 artiklassa luetellut poissulkemisperusteet.

Jos hankintayksikkö on 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin sisältyvät direktiivin .../EY 46 artiklan 1 kohdassa luetellut pakolliset poissulkemisperusteet.

5. Jos edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen perusteet sisältävät vaatimuksia, jotka koskevat taloudellisen toimijan taloudellista ja rahoituksellista suorituskykyä, tämä voi tarvittaessa ja tietyn hankinnan osalta esittää arvioitavaksi muiden yksiköiden suorituskyvyn, riippumatta niiden siteiden oikeudellisesta luonteesta, jotka yhdistävät toimijan kyseisiin yksiköihin. Taloudellisen toimijan on tässä tapauksessa todistettava hankintayksikölle, että tarvittavat resurssit ovat sen käytettävissä, esimerkiksi esittämällä kyseisten yksiköiden tätä asiaa koskevan sitoumuksen.

Samoin edellytyksin 10 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi esittää arvioitavaksi ryhmittymään osallistuvien tai muiden yksiköiden suorituskyvyn.

6. Jos edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen perusteet sisältävät vaatimuksia, jotka koskevat taloudellisen toimijan teknistä ja/tai ammatillista suorituskykyä, tämä voi tarvittaessa ja tietyn hankinnan osalta esittää arvioitavaksi muiden yksiköiden suorituskyvyn, riippumatta niiden siteiden oikeudellisesta luonteesta, jotka yhdistävät toimijan kyseisiin yksiköihin. Taloudellisen toimijan on tässä tapauksessa todistettava hankintayksikölle, että tarvittavat resurssit ovat sen käytettävissä sopimuksen toteuttamiseen, esimerkiksi esittämällä kyseisten yksiköiden sitoumuksen siitä, että ne antavat tarvittavat resurssit taloudellisen toimijan käyttöön.

Samoin edellytyksin 10 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi esittää arvioitavaksi ryhmittymään osallistuvien tai muiden yksiköiden suorituskyvyn.”

Tarkistuksella 43 muutetaan 38 artiklan otsikkoa lisäämällä siihen viittaus ympäristönsuojeluun liittyviin velvoitteisiin. Tämän seurauksena yksiköt voivat osoittaa viranomaiset, joilta toimijat voivat saada tietoja asiaan liittyvistä, urakoiden tai palvelujen suorituspaikassa voimassa olevista velvoitteista.

Vaikka esitetty otsikon muuttaminen tällä tarkistuksella ei vastakaan säännöksen sisältöä sen vuoksi, että kyseisen artiklan sisältöä muuttavat tarkistukset hylättiin, se voidaan kuitenkin hyväksyä sisällöltään, koska 38 artiklan sisältöä on muutettava perusteettomien erojen välttämiseksi tämän säännöksen ja klassisen direktiivin säännösten välillä (27 artikla), sellaisina kuin ne ovat muutettuina (katso perusdirektiivin tarkistus 50).

Tarkistuksella 47 lisätään 41 artiklan 1 kohtaan uusi alakohta, jonka tarkoituksena on lisätä avoimuutta sen suhteen, mitä tietoja taloudellisille toimijoille on annettava sosiaalilainsäädännöstä johtuvista velvoitteista 38 artiklan mukaisesti. Vaikka tarkistus olisi edellyttänyt 38 artiklaa koskevien (hylättyjen) tarkistusten hyväksymistä, voidaan kuitenkin hyväksyä periaate, jonka mukaan sopimusta toteutettaessa noudatettavaksi tulevien säädösten on oltava taloudellisten toimijoiden tiedossa, jotta nämä voivat ottaa ne huomioon tarjouksien valmisteluaiheessa. Näitä tietoja ei kuitenkaan voida rajoittaa ainoastaan sosiaalilainsäädännöstä johtuviin velvoitteisiin, koska muiden alojen lainsäädäntö (ympäristöä tai verotusta koskeva lainsäädäntö) – mainitaan 38 artiklassa – on myös otettava huomioon. Näitä tietoja voi kuitenkin olla niin paljon, ettei niitä voida sisällyttää ilmoituksiin, kun kilpailuttaminen tapahtuu kausittaisella ennakoilmoituksella tai kelpuuttamisjärjestelmän olemassaoloa koskevalla ilmoituksella, jotka voivat koskea suurta määrää yksittäisiä hankintoja ja jotka sen lisäksi voidaan julkaista niin aikaisin (joskus vuoden tai enemmän) ennen yksittäisen hankinnan käynnistämistä, että tiedot voivat vanhentua. Tämän vuoksi on suotavaa rajoittaa velvoitetta ilmoittaa näitä tietoja hankinnoissa, joiden kilpailuttamistapa on hankintailmoitus. Jos näin ei ole, tarvittava avoimuus varmistuu kuitenkin, koska yksittäisiä hankintasopimuksia koskevissa tarjouseritelmissä on oltava tarvittavat ohjeet, jotta taloudelliset toimijat voivat saada asianmukaiset ja ajantasaiset tiedot.

Komissio voi sisällyttää tarkistuksen 43 ja tarkistuksen 47 ehdotukseensa 38 artiklan 1 kohtaan ja liitteeseen XII seuraavasti uudelleen muotoiltuina:

”38 artikla

Verotukseen, ympäristönsuojeluun ja työsuojelua ja työoloja koskeviin säännöksiin liittyvät velvoitteet

Hankintayksikkö ilmoittaa tarjouspyyntöasiakirjassa, miltä viranomaiselta tai viranomaisilta ehdokkaat tai tarjoajat voivat saada tarvittavat tiedot verotuksesta, ympäristönsuojelusta ja niistä työsuojelua ja työoloja koskeviin säännöksiin liittyvistä velvoitteista, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa tai sillä alueella tai paikkakunnalla, jolla suoritteet on määrä toteuttaa,

ja joita sovelletaan hankintasopimusta toteutettaessa suoritettaviin rakennustöihin tai tarjottaviin palveluihin.”

”LIITE XII

HANKINTASOPIMUSTA KOSKEVAAN ILMOITUKSEEN SISÄLYTETTÄVÄT TIEDOT

A. AVOIMET MENETTELYT

1. Hankintayksikön nimi, osoite, sähköosoite, sähköposti-osoite, puhelin-, teleksi- ja telekopionumero.

- 1 a) Jos kyseessä on julkinen rakennusurakka, tavarahankinta, johon kuuluu kokoamis- ja asennustöitä, tai palveluhankinta: niiden yksiköiden nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite, joilta voidaan saada tarvittavat tiedot verotusta, ympäristönsuojelua, työsuojelua ja työoloja koskevista säännöksistä, joita sovelletaan suoritteiden toteutuspaikassa.

...

B. RAJOITETUT MENETTELYT

1. Hankintayksikön nimi, osoite, sähköosoite, sähköposti-osoite, puhelin-, teleksi- ja telekopionumero.

- 1 a) Jos kyseessä on julkinen rakennusurakka, tavarahankinta, johon kuuluu kokoamis- ja asennustöitä, tai palveluhankinta: niiden yksiköiden nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite, joilta voidaan saada tarvittavat tiedot verotusta, ympäristönsuojelua, työsuojelua ja työoloja koskevista säännöksistä, joita sovelletaan suoritteiden toteutuspaikassa.

...

C. NEUVOTTELUMENETTELYT

1. Hankintayksikön nimi, osoite, sähköosoite, sähköposti-osoite, puhelin-, teleksi- ja telekopionumero.

- 1 a) Jos kyseessä on julkinen rakennusurakka, tavarahankinta, johon kuuluu kokoamis- ja asennustöitä, tai palveluhankinta: niiden yksiköiden nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite, joilta voidaan saada tarvittavat tiedot verotusta, ympäristönsuojelua, työsuojelua ja työoloja koskevista säännöksistä, joita sovelletaan suoritteiden toteutuspaikassa.

...”

Tarkistus 13 liittyy tarkistukseen 16. Niiden tarkoituksena on varmistaa, että postialan hankintaviranomaiset, jotka nyt kuuluvat klassisen direktiivin soveltamisalaan, kuuluisivatkin alakohtaisen direktiivin joustavampien sääntöjen soveltamisalaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon kyseisellä alalla käynnissä oleva vapauttaminen.

Tarkistuksella 13 lisättäisiin siten viittaus postipalveluihin tämän direktiivin soveltamisalan määritelmään, niin hankintaviranomaisten kuin julkisten yritysten ja yksityisten yritysten osalta, jotka harjoittavat jotakin postipalvelua erityis- tai yksinoikeuksien nojalla.

Tarkistuksessa 16 olevan 2 kohdan mukaan direktiiviä ei sovelleta postipalveluihin, joita muut tahot voivat tarjota joko rajoituksitta tai toimilupamenettelyn perusteella. Mitä tulee 3 kohtaan, siitä on vaikea esittää yhteenvedoa, koska eri kieliversiot eroavat toisistaan huomattavasti. Sen perusteella, mikä näyttäisi yhdistävän useimpia versioita, 3 kohdassa täydennetään tarkistusta siten, että sen mukaan direktiiviä ei sovellettaisi sellaisiin hankintasopimuksiin, joita postipalvelua harjoittavat yksiköt (joita ei ole suljettu pois 2 kohdan nojalla) tekevät omaa toimintaa varten, jos muut yksiköt voivat tarjota samalla alueella kaikkia postipalveluita olennaisesti samoin ehdoin ilman, että on kyse pelkästään taloudellisesti vähäpätöisestä toiminnasta.

Komissio voi hyväksyä periaatteen, jonka mukaan postiala voidaan rinnastaa muihin tässä direktiivissä tarkoitettuihin toiminnan muotoihin. Itse asiassa on kyse alasta, jolle on ominaista se, että toimintaa harjoittavat niin julkiset kuin yksityiset yksiköt verkon välityksellä ja usein monopoli- tai oligopolitilanteessa. Lisäksi yhteisön postipalvelujen avaaminen kilpailulle jatkuu. Siirron yhteydessä olisi varmistettava, että tarkoitettujen toimintojen määritelmään kuuluvat kaikki suoraan tai epäsuorasti perinteisiin postipalveluihin liittyvät toiminnot, ja myös, että määritelmä ei ole avoin valtakirja sellaisten toimintojen siirtoon, jotka eivät liity suoraan eivätkä epäsuorasti perinteisiin postipalveluihin. Tähän pyrittäessä yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/67/EY⁽¹⁾ olevat määritelmät ovat hyvä lähtökohta. On myös huomattava, että tarkistuksen 16 osittainen huomioon ottaminen 5 a artiklassa tekee tarkistuksessa 13 olevat 2 artiklan 2 kohtaan ehdotetut muutokset tarpeettomiksi ilman, että tämä muuttaa sisältöä.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksessa 16 ehdotettuja poikkeuksia, koska sen 2 kohta on ristiriidassa komission ehdotuksen yleisen lähestymistavan kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa, että soveltamisalan ulkopuolelle jättämiseen on vain yksi mekanismi, jota sovelletaan samoin edellytyksin kaikkiin tässä direktiivissä tarkoitettuihin toimintoihin. Ajatusta, jonka mukaan toimijat voidaan niiden oikeudellisesta asemasta riippumatta jättää soveltamisalan ulkopuolelle silloin, kun käynnissä oleva vapauttaminen on edennyt riittävän pitkälle, voidaan kuitenkin kannattaa. Katso tarkistusta 117 koskevia huomioita niiden muutosten osalta, joilla 29 artiklan soveltamisalaan lisätään viranomaiset, jotka harjoittavat vapautettua toimintaa. Tämän vuoksi johdanto-osan 14 kappale on poistettu. Olisi myös huomattava, että tekstin tiiviydellä varmistetaan, että nämä säännöt eivät koske postialalla toimivia yksityisiä yksiköitä muuta kuin siltä osin, kuin ne harjoittavat tarkoitettua toimintaa erityis- tai yksinoikeuksin. Mitä tulee 3 kohtaan, sitä ei voida hyväksyä ehdotetussa muodossa, koska sen soveltaminen näyttäisi liittyvän ainoastaan sellaiseen tilanteeseen, jossa toiset yksiköt voisivat tarjota postipalveluja taloudellisesti merkittävässä määrin. Olisi kuitenkin korostettava, että nykyisiä poikkeuksia, myös 20 artiklan mukaista poikkeusta, joka koskee hankintasopimuksia, joiden tarkoituksena on jälleenmyynti tai vuokraus kolmannelle, sovelletaan myös postialaan.

Komissio voi siten hyväksyä tarkistusten 13 ja 16 sisällön seuraavasti:

Otsake: "EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta"

Johdanto-osan 2 kappale: "(2) Nämä tavoitteet edellyttävät myös vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien hankintayksiköiden noudattamien hankintamenettelyjen yhteensovittamista, joka perustuu EY:n perustamis-sopimuksen 14, 28 ja 49 artiklan ja Euratomin perustamis-sopimuksen 97 artiklan välittömiin seurauksiin, toisin sanoen yhdenvertaisen kohtelun periaatteisiin, joihin myös syrjimättömyyden periaate kuuluu, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, suhteellisuusperiaatteeseen, avoimuuden periaatteeseen sekä hankintojen avaamiseen kilpailulle. Yhteensovittamisen avulla on mainittuja periaatteita noudattaen luotava hyvien kauppatapojen kehys ja sallittava mahdollisimman suuri joustavuus."

(1) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Johdanto-osan 2 a kappale: "(2 a) Kun otetaan huomioon postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkaminen ja se seikka, että näitä palveluja tarjoavat verkon kautta niin viranomaiset, julkiset yritykset kuin muut yritykset, olisi säädettävä, että postipalveluja tarjoavien hankintayksiköiden tekemisiin hankintasopimuksiin sovelletaan sääntöjä, jotka, samalla kuin ne varmistavat johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettujen periaatteiden soveltamisen, luovat kehyksen hyvälle kauppatavoille ja sallivat suuremman joustavuuden kuin julkisia tavara- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemistelyjen yhteensovittamisesta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/00/EY säännökset, odottaessa sitä, että vapauttamisprosessissa on edetty sellaiselle tasolle, jolla tätä varten säädetyt yleisen mekanismin mukainen poikkeus on mahdollinen. Tarkoitettujen toimintojen määrittämiseksi olisi otettava huomioon ja samalla mukautettava tämän direktiivin tarkoituksiin säännökset, jotka sisältyvät yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 97/67/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi ... annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../.../EY."

Johdanto-osan 8 kappale: "(8) Tarve varmistaa hankintojen todellinen avaaminen sekä hankintasopimusten tekemistä koskevien sääntöjen tasapuolinen soveltaminen vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla edellyttää kyseisten yksiköiden määrittelyä muun kuin niiden oikeudellisen aseman perusteella. Tämän vuoksi on huolehdittava siitä, että julkisella sektorilla ja yksityisellä sektorilla toimivien hankintayksiköiden yhdenvertaista kohtelua ei vaaranneta. On myös varmistettava perustamissopimuksen 295 artiklan mukaisesti, ettei jäsenvaltioissa voimassa oleviin omistusoikeusjärjestelmiin puututa."

Johdanto-osan 14 kappale: "(14): poistettu."

"5 a artikla

Postipalveluja koskevat säännökset

1. Tätä direktiiviä sovelletaan toimintoihin, joiden tarkoituksena on tarjota peruspostipalveluja, muita postipalveluja tai postipalveluihin liittyviä liitännäispalveluja.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi ... annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../.../EY, soveltamista:

a) 'postilähetyksellä' kuljetettavaa valmista lähetystä, joka on osoitettu jollekin vastaanottajalle, lähetysten painosta riip-

pumatta. Nämä lähetykset voivat kirjelähetysten lisäksi olla esimerkiksi kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja sekä postipaketteja, jotka sisältävät joko kaupallista arvoa omaavaa tai sitä vailla olevaa tavaraa, lähetysten painosta riippumatta. Lisäksi postilähetyksiin katsotaan kuuluviksi muita lähetysmuotoja, kuten suoramainontaposti, jossa ei ole osoitetta;

- b) 'peruspostipalveluilla' palveluja, jotka on varattu tai jotka voidaan varata direktiivin 97/67/EY 7 artiklan nojalla ja joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu;
- c) 'muilla postipalveluilla' muita kuin b) alakohdassa tarkoitettuja palveluja, joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu; ja
- d) 'postipalveluihin liittyvillä liitännäispalveluilla' seuraavilla aloilla tarjottavia palveluja:

— postipalvelujen hallintapalvelut (niin lähetystä edeltävät palvelut kuin lähetysten jälkeiset palvelut, kuten postinkäsittelypalvelut eli 'mailroom management'); ja

— lisäarvopalvelut, jotka liittyvät sähköpostiin (mukaan luettuna koodattujen asiakirjojen varmennettu siirto sähköisesti);

— rahoituspalvelut; ja

— logistiikkapalvelut,

jos näitä palveluja tarjoaa yksikkö, joka tarjoaa myös b) tai c) alakohdassa tarkoitettuja postipalveluja."

"LIITE V a

POSTIPALVELUJEN ALAN HANKINTAYKSIKÖT

BELGIA

De Post/La Poste

TANSKA

Post Danmark

SAKSA

Deutsche Post AG

KREIKKA

ELTA

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

ESPANJA

"LIITE X

Correos y Telégrafos, SA

LUETTELO 29 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUSTA LAINSÄÄDÄNNÖSTÄ

RANSKA

G a POSTIPALVELUJEN ALAN HANKINTAYKSIKÖT

La Poste

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä ⁽¹⁾

IRLANTI

An Post

Tarkistuksilla 21 ja 22 muutetaan 19 artiklaa, joka koskee palveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemiseen käytettäviä menetelmiä.

ITALIA

Poste Italiane SpA

Tarkistuksen 21 tarkoituksena on ottaa huomioon vakuutusmaksut sekä muut verrannolliset korvaukset, kun on kyse vakuutuspalveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemisesta.

LUXEMBURG

Entreprise des Postes et Télécommunications Luxembourg

Tämä tarkistus on oikeutettu suoritteen tyypin ja korvaustavan perusteella.

ALANKOMAAT

TNT Post Groep (TPG)

Tarkistuksella 22 on tarkoitus nimenomaisesti säännellä määräämättömäksi ajaksi tehtyjen, automaattista jatkumista koskevan lausekkeen sisältävien hankintasopimusten arvon laskemista.

ITÄVALTA

Österreichische Post AG

Tarkistuksella pyritään välttämään sopimuksen perusteeton osittaminen, jonka tarkoituksena olisi välttää direktiivissä asetettujen velvoitteiden noudattamista: tarkistuksella on siten kannatettava tavoite. On kuitenkin vältettävä sopimusten uusimista, joka vähentää kilpailua.

PORTUGALI

CTT – Correios de Portugal

Helpottaakseen sopimukseen pääsemistä lainsäädäntään osallistuvien toimielinten välillä komissio arvioi, että olisi yhdistettävä laskentamenetelmiä koskevat neljä artiklaa – yleiset säännöt sisältävä 16 artikla, rakennusurakkasopimuksia koskeva 17 artikla, tavaroita koskevia hankintasopimuksia koskeva 18 artikla ja palveluja koskevia hankintasopimuksia koskeva 19 artikla. Komissio sisällyttää siten tarkistukset 21 ja 22 ehdotukseensa seuraavasti:

Suomen Posti OYJ

"16 artikla

RUOTSI

Hankintasopimusten ja puitesopimusten ennakoidun arvon laskentamenetelmät

Posten Sverige AB

Posten Logistik AB

1. Hankintasopimuksen ennakoidun arvon laskentaperusteena käytetään hankintayksikön arvioimaa maksettavaa kokonaismäärää ilman arvonlisäveroa. Tässä laskelmassa otetaan huomioon arvioitu kokonaismäärä, mukaan luettuna mahdolliset optiot sekä mahdolliset sopimuksen automaattiset jatkumiset.

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Consignia plc"

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi ... annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../EY (EYVL L ...).

Luetteloa täydennettävä

Jos hankintayksikön on määrä suorittaa ehdokkaille tai tarjoajille palkkioita tai maksuja, se ottaa ne huomioon laskettaessa sopimuksen ennakoitua arvoa.

2. Hankintayksiköt eivät saa tämän direktiivin soveltamisen välttämiseksi jakaa osiin rakennusurakkahanketta tai suunniteltua hankintaa, jolla on tarkoitus hankkia tietty määrä tavaraa ja/tai palveluja, tai soveltaa hankintasopimuksen arvon laskentaan erityismenetelmiä.

3. Puitesopimuksen arvon laskentaperusteena on käytettävä suurinta mahdollista kyseiselle kaudelle suunniteltujen hankintasopimusten ennakoitua yhteisarvoa ilman arvonlisäveroa.

4. Hankintayksiköiden on 15 artiklan soveltamiseksi sisällytettävä rakennusurakoita koskevien hankintasopimusten ennakoituun arvoon rakennusurakan arvo sekä kaikkien niiden tavaroiden tai palvelujen arvo, jotka ovat välttämättömiä kyseisen rakennusurakan toteuttamiseksi ja jotka hankintayksiköt saattavat urakoitsijan saataville.

5. Sellaisten tavaroiden tai palvelujen arvoa, jotka eivät ole välttämättömiä tietyn rakennusurakan toteuttamiseksi, ei saa lisätä kyseisen rakennusurakan arvoon siinä tarkoituksessa, että näitä tavaroita tai palveluja koskevat hankinnat jäisivät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

6. Jos tavarahankinta, palvelu tai urakka on jaettu useaan osaan, kaikkien näiden osien arvioitu yhteisarvo on otettava huomioon. Jos osien yhteisarvo on vähintään 15 artiklassa säädetty kynnyсарvo, mainitun artiklan säännöksiä on sovellettava kaikkiin osiin.

Rakennusurakoita koskevissa hankintasopimuksissa hankintayksiköt voivat kuitenkin poiketa 15 artiklan soveltamisesta niiden osien osalta, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on vähemmän kuin 1 miljoonaa euroa, jos näiden osien yhteisarvo on enintään 20 prosenttia kaikkien osien yhteisarvosta.

7. Jos tavarat tai palvelut hankitaan tietyn ajan kuluessa tekemällä useita hankintasopimuksia yhden tai useamman tavarantoimittajan tai palvelujen suorittajan kanssa tai tekemällä uudistettavia hankintasopimuksia, hankintasopimuksen arvon määrittämisperusteena on käytettävä:

- a) viimeksi kuluneen varainhoitovuoden tai 12 kuukauden aikana tehtyjen samanlaisten hankintasopimusten kokonaisarvoa, mahdollisuuksien mukaan oikaistuna seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa olevien määrän tai arvon muutosten mukaisesti;
- b) niiden hankintasopimusten yhteisarvoa, jotka tehdään ensimmäisen hankintasopimuksen tekemistä seuraavien 12

kuukauden aikana tai koko hankintasopimuksen voimassaoloaikana, jos se on pitempi kuin 12 kuukautta.

8. Sekä palveluja että tavaroita koskevan hankintasopimuksen ennakoidun arvon määrittämisperusteena on käytettävä palvelujen ja tavaroiden kokonaisarvoa niiden osuuksista riippumatta. Laskentaan on sisällytettävä kokoamis- ja asennustöiden arvo.

9. Jos tavaranhankintasopimus koskee leasing-toimintaa, vuokrausta tai osamaksukauppaa, hankintasopimuksen arvon määrittämisperusteena on käytettävä:

- a) määräaikaisten, enintään 12 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten osalta ennakoitua hankintasopimuksen voimassaolon aikaista kokonaisarvoa tai enemmän kuin 12 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten osalta kokonaisarvoa, johon sisältyy ennakoitu jäännösarvo;
- b) määräämättömäksi ajaksi tehtyjen hankintasopimusten tai hankintasopimusten, joiden voimassaolo ei voida määrittää, osalta neljän ensimmäisen vuoden aikana erääntyvien maksuerien ennakoitua kokonaisarvoa.

10. Rahoituspalveluja koskevien hankintasopimusten ennakoitua arvoa laskettaessa on otettava huomioon:

- a) vakuutuspalveluista maksettavat vakuutusmaksut ja muunlaiset korvaukset,
- b) pankkipalveluista ja muista rahoituspalveluista maksettavat maksut, palkkiot, korot ja muut korvaukset,
- c) suunnittelua sisältävistä hankintasopimuksista maksettavat maksut, palkkiot ja muunlaiset korvaukset.

11. Jos palveluja koskevista hankintasopimuksista ei käy ilmi kokonaishintaa, hankintasopimusten ennakoidun arvon laskentaperusteena on käytettävä:

- a) määräaikaisten, enintään 48 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten osalta voimassaolon aikaista kokonaisarvoa,
- b) määräämättömäksi ajaksi tehtyjen tai yli 48 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten osalta neljän ensimmäisen vuoden aikana erääntyvien maksuerien ennakoitua kokonaisarvoa.”

Tarkistuksilla 26 ja 27 muutetaan 26 artiklan otsikkoa ja 1 kohtaa. Artikla koskee mahdollisuutta tehdä palveluja koskevia hankintasopimuksia sidossuhteessa olevan yrityksen tai yhteisyritykseen kuuluvan hankintayksikön kanssa.

Näiden tarkistusten tarkoituksena on ensinnäkin laajentaa säännös koskemaan tavaroita ja rakennusurakoita koskevia hankintasopimuksia.

Toiseksi niissä tehdään seuraavat poikkeukset niiden hankintasopimusten osalta, jotka tehdään seuraavien toimijoiden kanssa:

- 1) hankintayksikköön sidossuhteessa oleva yritys tai
- 2) yhteisyritys, jonka eri hankintayksiköt ovat perustaneet tässä direktiivissä tarkoitettuja toimintoja varten.

Näissä kahdessa tapauksessa tarkistuksen tarkoituksena on alentaa vaadittavaa osuutta liikevaihdosta 50 prosenttiin. Lisäksi tarkistuksen mukaan tämä edellytys voi täytyä myös alle kolme vuotta toiminnassa olleiden yritysten osalta, jos on odotettavissa, että vaadittu liikevaihtotavoite saavutetaan ensimmäisten kolmen vuoden kuluttua.

Tarkistukseen sisältyy myös poikkeuksia niiden hankintasopimusten osalta, jotka yhteisyritys tekee:

- 3) sellaisen hankintayksikön kanssa, joka on yksi sen perustajista tai
- 4) sellaisen yrityksen kanssa, joka on sidoksissa yhteen tällaiseen hankintayksikköön.

Kahdessa viimeksi mainitussa tapauksessa muita ehtoja ei esitetä.

Säännöksen laajentamista koskemaan rakennusurakoita ja tavaroita ei voida hyväksyä, koska se asettaisi ilman pätevää perustetta kyseenalaiseksi yhteisön säännösten jättämällä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle hankintasopimuksia, jotka siihen nykyisin kuuluvat. Lisäksi tämän laajennuksen mahdollinen hyväksyminen voisi aiheuttaa kilpailun vääristymistä, koska tietuille yrityksille varattaisiin mahdollisuus hankkia viitteeksi tuloja ja kokemusta, joita nämä samat yritykset voisivat esittää kilpailuttamisen yhteydessä – muiden hankintayksiköiden toimesta – vastaavissa hankintasopimuksissa sellaisten kilpailevien yritysten vahingoksi, joilla ei ole ollut mahdollisuutta hankkia vastaavia tuloja ja kokemusta.

Samoin perustein ei myöskään voida hyväksyä poikkeukseen vaadittavan liikevaihdon määrän alentamista 80 prosentista 50 prosenttiin eikä myöskään kaikkien ehtojen poistamista tapauksessa, jossa hankintasopimuksen tekee yhteisyritys sellaisen yrityksen kanssa, joka on sidossuhteessa yhteen yhteisyrityksen perustaneista hankintayksiköistä (tapaus N:o 4).

Sitä vastoin voidaan uudelleen muotoiltuna hyväksyä periaate, jonka mukaan varataan mahdollisuus tehdä hankintasopimuksia sidossuhteessa olevien yritysten kanssa niiden kolmen ensimmäisen toimintavuoden aikana. Hankintayksiköille annettava mahdollisuus tehdä hankintasopimuksia yhteisyrityksen kanssa (tapaus N:o 2) seuraa säännöksen logiikkaa, ja voidaan siten hyväksyä. Tapauksista 1 ja 3 on jo säädetty voimassa

olevassa lainsäädännössä, eivätkä ne siten aiheuta ongelmia sisällöltään.

Komissio sisällyttää siten tarkistukset 26 ja 27 ehdotukseensa seuraavasti:

Johdanto-osan 28 kappale: "(28) Soveltamisen ulkopuolelle olisi jätettävä tietyt sellaisen sidossuhteessa olevan yrityksen kanssa tehdyt palveluja koskevat hankintasopimukset, jonka pääasiallisena palvelutoimintana on palvelujen suorittaminen ryhmälle, johon se kuuluu, eikä palvelujen pitäminen kaupan markkinoilla. Samoin olisi soveltamisen ulkopuolelle jätettävä tietyt hankintayksikön sellaisen yhteisyrityksen kanssa tekemät palveluja koskevat hankintasopimukset, jonka useat hankintayksiköt ovat muodostaneet tässä direktiivissä tarkoitettujen toimintojen toteuttamista varten ja johon hankintayksikkö kuuluu."

"26 artikla

Sidossuhteessa olevan yrityksen, yhteisyrityksen tai yhteisyritykseen kuuluvan hankintayksikön kanssa tehtävät palveluja koskevat hankintasopimukset

1. Tässä artiklassa 'sidossuhteessa olevalla yrityksellä' tarkoitetaan yritystä, jonka vuosittaiset tilinpäätökset konsolidoidaan hankintayksikön tilinpäätösten kanssa seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ vaatimusten mukaisesti tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien yksiköiden ollessa kyseessä yritystä, johon hankintayksikkö voi suoraan tai välillisesti käyttää 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa taikka joka voi käyttää määräysvaltaa hankintayksikköön tai joka on hankintayksikkönä toisen yrityksen määräysvallan alainen omistuksen, rahoitusosuuden tai yritystä koskevien sääntöjen nojalla.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta palveluja koskeviin hankintasopimuksiin, jotka:

- a) hankintayksikkö tekee sidossuhteessa olevan yrityksen kanssa;
- b) useista hankintayksiköistä koostuva, 3–6 artiklassa tarkoitettua toimintaa harjoittava yhteisyritys tekee johonkin näistä hankintayksiköistä sidossuhteessa olevan yrityksen kanssa,

jos vähintään 80 prosenttia tämän yrityksen kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana palvelujen alalla saavuttamasta keskimääräisestä liikevaihdosta muodostuu näiden palvelujen suorittamisesta yrityksille, joihin se on sidossuhteessa.

Jos sidossuhteessa olevan yrityksen perustamisajankohdan tai toiminnan aloittamisen ajankohdan vuoksi liikevaihtotietoja kolmelta viimeksi kuluneelta vuodelta ei ole käytettävissä, riittää, että kyseinen yritys osoittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua liikevaihdon toteutumisen todennäköiseksi, muun muassa esittämällä tietoja toiminnasta.

(¹) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60).

Jos useampi kuin yksi hankintayksikköön sidossuhteessa oleva yritys tarjoaa samaa palvelua tai vastaavia palveluja, on otettava huomioon näiden yritysten suorittamista palveluista muodostuva kokonaisliikevaihto.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta palveluja koskeviin hankintasopimuksiin, jotka:

- a) useista hankintayksiköistä koostuva, 3–6 artiklassa tarkoitettua toimintaa harjoittava yhteisyritys tekee jonkin näihin hankintayksiköihin kuuluvan hankintayksikön kanssa,
- b) hankintayksikkö tekee sellaisen yhteisyrityksen kanssa, johon se kuuluu.

4. Hankintayksiköiden on ilmoitettava komissiolle sen pyynnöstä seuraavat 2 ja 3 kohdan säännösten soveltamiseen liittyvät tiedot:

- a) asianomaisten yritysten tai yhteisyritysten nimet;
- b) kyseisten palveluja koskevien hankintasopimusten luonne ja arvo,
- c) komission tarpeellisina pitämät tiedot sen osoittamiseksi, että hankintayksikön ja sopimuspuoleksi valitun yrityksen tai yhteisyrityksen väliset suhteet täyttävät tämän artiklan vaatimukset.”

Tarkistuksella 29 muutetaan 27 artiklan 1 kohtaa, ja sen tarkoituksena on ottaa uudelleen käyttöön nykyisessä direktiivissä oleva poikkeus, joka koskee hankintasopimuksia energian tuottamiseksi tarkoitettua energian tai polttoaineen hankkimiseksi, jos niiden tekijöinä ovat energiasektorilla laajassa merkityksessä toimivat hankintayksiköt (sähkön, kaasun tai lämmön tuotanto, kuljetus tai jakelu sekä öljyn, kaasun, hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsintä ja taaleenotto). Tekstiä olisi kuitenkin muutettava teknisesti uudelleen korvaamalla liitteisiin tehdyt viittaukset, jotka merkitsevät viittausta hankintayksiköihin, viittauksella artikloihin, joissa määritellään asiaankuuluvat toiminnot.

Tarkistuksella 30 on tarkoitus varmistaa, että 1 kohdassa säädettyyn poikkeukseen mahdollisesti tehtävä muutos tehdään yhteisymmärryksessä Euroopan parlamentin kanssa. Koska kaikki tämän säännöksen muuttamista koskevat mahdolliset ehdotukset on käsiteltävä perustamissopimuksessa määrättyssä yhteispäätösmenettelyssä ja koska komissiolla on aina mahdollisuus saattaa säännös kahden lainsäätäjän uudelleen käsiteltäväksi esittämällä asianmukaiset ja perustellut ehdotukset, tarkistus voidaan, vaikka sitä ei nimenomaisesti toistetakaan, hyväksyä sisällöltään poistamalla 27 artiklan 2 kohta.

Komissio sisällyttää tarkistukset 29 ja 30 seuraavasti 27 artiklaan:

”27 artikla

Tiettyjen hankintayksiköiden tekemät hankintasopimukset veden hankkimiseksi tai energian tuottamiseksi tarkoitettua energian tai polttoaineen toimittamiseksi

Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) veden hankkimiseksi tehtäviin hankintasopimuksiin, jos niiden tekijöinä ovat 4 artiklassa tarkoitettua toimintaa harjoittavat hankintayksiköt;
- b) energian tuottamiseksi tarkoitettua energian tai polttoaineen toimittamiseksi tehtäviin hankintasopimuksiin, jos niiden tekijöinä ovat 3 artiklan 1 kohdassa, 3 artiklan 3 kohdassa tai 6 artiklan a) alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavat hankintayksiköt.”

Tarkistuksella 117 on tarkoitus lisätä ehdotukseen hankintayksiköille annettava mahdollisuus pyytää itse 29 artiklan mukaisen poikkeusta koskevan menettelyn avaamista. Komissio voi hyväksyä tämän mahdollisuuden. Kun tarkistus 117 sisällytetään ehdotukseen, voidaan myös ottaa huomioon tarkistuksen 31 taustalla oleva huoli siitä, että 29 artiklan mukaisten päätösten tekemiseen käytettävä menettely olisi liian monimutkainen ja pitkä. Näin ollen tarkistus 117 voidaan sisällyttää ehdotukseen seuraavasti:

Johdanto-osan 14 kappale: ”(14): poistettu.”

”29 artikla

Yleinen järjestelmä suoran kilpailun kohteena olevan toiminnan poissulkemiseksi

1. Edellä 3–6 artiklassa tarkoitettua palvelun suorittamiseksi tarkoitettuihin hankintasopimuksiin ei sovelleta tätä direktiiviä, jos siinä jäsenvaltiossa, jossa toiminta toteutetaan, toimintaan kohdistuu suora kilpailu markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu.
2. Edellä 1 kohdassa sen määrittämiseksi, kohdistuuko toimintaan suora kilpailu, on käytettävä perusteina esimerkiksi kyseisten tavaroiden tai palvelujen ominaispiirteitä, vaihtoehtoisten tavaroiden tai palvelujen olemassaoloa, hintaa tai useamman kuin yhden tavarantoimittajan tai palvelujen suorittajan todellista tai mahdollista olemassaoloa.
3. Edellä 1 kohdassa markkinoille pääsyä ei pidetä rajoitettuna, jos jäsenvaltio on pannut täytäntöön liitteessä X mainitun yhteisön lainsäädännön säännökset ja soveltaa niitä.

Jos vapaata pääsyä markkinoille ei voida arvioida ensimmäisen alakohdan perusteella, poikkeusta pyytävän jäsenvaltion tai hankintayksikön on osoitettava, että kyseisille markkinoille pääsy on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti vapaata.

4. Edellä olevaan 1 kohtaan perustuvan poikkeuksen soveltamiseksi jäsenvaltioiden tai hankintayksiköiden on pyydettävä komissiolta poikkeusta koskevaa päätöstä. Jos pyynnön esittäjä on hankintayksikkö, komissio ilmoittaa asiasta viipymättä asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Asianomaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 2 ja 3 kohta huomioon ottaen kaikki aiheelliset seikat ja erityisesti kaikki lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja sopimukset, jotka koskevat 1 kohdassa mainittujen edellytysten täyttymistä.

Komissio voi myös omasta aloitteestaan päättää käynnistää menettelyn poikkeusta koskevan päätöksen tekemiseksi.

Komissio tekee päätöksen tämän artiklan mukaisesta hakemuksesta 65 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä työpäivästä, joka seuraa sitä päivää, jona komissio on vastaanottanut poikkeusta koskevan hakemuksen. Tätä määräaikaa voidaan jatkaa kerran yhdellä, kahdella tai kolmella kuukaudella asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, erityisesti silloin, kun hakemuksessa tai siihen liitetyissä asiakirjoissa olevat tiedot ovat epätäydellisiä tai epätarkkoja tai kun esitetyissä tiedoissa tapahtuu olennaisia muutoksia.

Jos komissio ei ole tehnyt määräajan kuluessa poikkeusta koskevaa päätöstä, 1 kohtaa katsotaan sovellettavan.

Komissio hyväksyy tämän kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 65 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

Tarkistuksessa 51 täsmennetään, että hankintayksikön velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja koskemattomuus kattaa menettelyn kaikki vaiheet: tallentamisen, käsittelyn ja säilyttämisen.

Ehdotetut täsmennykset sisällytetään asiaankuuluviin ehdotuksen säännöksiin uudelleen muotoiltuina, jotta erilaisten sähköisten toimitusmuotojen vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon.

Komissio sisällyttää tarkistuksen 51 ehdotukseen muuttamalla 47 artiklaa seuraavasti:

”47 artikla

Tiedottamiseen sovellettavat säännöt

1. Kaikki tässä osassa mainitut ilmoitukset ja tiedonvaihto voidaan toimittaa hankintayksikön valinnan mukaan kirjeitse, telekopiolla, 4 ja 5 kohdan mukaisessa sähköisessä muodossa, puhelimitse 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja siinä tar-

koitettujen edellytysten mukaisesti tai useammalla mainituista välineistä.

2. Valittujen viestintävälineiden on oltava yleisesti saatavilla eivätkä ne näin ollen saa rajoittaa taloudellisten toimijoiden mahdollisuutta osallistua hankintasopimusten tekemettelelyyn.

3. Tiedottamisessa ja tiedonvaihdossa sekä tietojen tallentamisessa varmistetaan, että tietojen koskemattomuus sekä tarjousten ja osallistumishakemusten luottamuksellisuus säilyvät ja että hankintaviranomaiset saavat tietää tarjousten ja osallistumishakemusten sisällöstä vasta niiden esittämiseksi asetetun määräajan päätyttyä.

4. Sähköisessä muodossa tapahtuvaan tietojen toimittamiseen käytettävien välineiden ja niiden teknisten vaatimusten on oltava syrjimättömiä, kohtuullisesti saatavilla ja yhteentoimivia yleisesti käytössä olevien tieto- ja viestintäteknologian tuotteiden kanssa.

5. Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen XXII vaatimusten mukaisia.

b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.

c) Tarjoajien tai ehdokkaiden on sitouduttava toimittamaan sellaiset 51 artiklan 2 kohdan ja 52 ja 53 artiklan mukaisesti vaaditut asiakirjat, todistukset, vakuutukset ja ilmoitukset, joita ei ole saatavilla sähköisessä muodossa, ennen tarjousten tai osallistumishakemusten esittämiseksi asetetun määräajan päättymistä.

6. Osallistumishakemusten toimittamiseen sovellettavat säännöt:

a) Julkisia hankintamenettelyjä koskevat osallistumishakemukset voidaan tehdä kirjallisesti tai puhelimitse.

b) Silloin kun osallistumishakemus tehdään puhelimitse, asiasta on lähetettävä kirjallinen vahvistus ennen hakemusten vastaanottamisen määräajan päättymistä.

c) Hankintayksiköt voivat vaatia, että telekopiona lähetetyt osallistumishakemukset on vahvistettava postitse tai sähköisin keinoin, jos tämä on tarpeen laillista toteamista varten. Hankintayksiköiden on tässä tapauksessa ilmoitettava tarjouskilpailukutsuna käytettävässä ilmoituksessa tai 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pyynnössä kyseisestä vaatimuksesta ja määräajasta, jonka kuluessa vahvistus on toimitettava.”

Tarkistuksessa 53 muutetaan 48 artiklan 4 kohtaa lisäämällä siihen kahden kuukauden määräaika, jonka kuluessa kelpuuttamisessa hylätyille taloudellisille toimijoille on ilmoitettava hylkäämispäätös ja hylkäämisen perusteet. Nykyisessä säännöksessä ei ole määräaika. Määräajan periaate voi siten olla hyödyllinen. Kahden kuukauden enimmäismääräaika saattaisi kuitenkin olla kohtuuttoman pitkä, kun otetaan huomioon kansalliset määräajat muutoksenhauille. Koska ongelmia aiheutuu siitä, ettei ole asetettu määräaika hylkäämispäätöksen ilmoittamiseen sen kohteena oleville taloudellisille toimijoille, komissio voi sisällyttää tarkistuksen ehdotukseensa seuraavasti:

”48 artikla

Kelpuuttamista hakeneille, ehdokkaille ja tarjoajille tiedottaminen

1. Hankintayksiköiden on ilmoitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viidentoista päivän kuluessa ja pyydettyä kirjallisesti hankintamenettelyyn osallistuvilla taloudellisilla toimijoilla päätökset, jotka koskevat puitesopimuksen tai hankintasopimuksen tekemistä, mukaan lukien seikat, joiden perusteella ne ovat päättäneet olla tekemättä puitesopimusta tai tarjouskilpailun kohteena ollutta sopimusta taikka päättäneet aloittaa menettelyn uudelleen.

2. Hankintayksiköiden on ilmoitettava mahdollisimman pian jokaiselle hylätylle ehdokkaalle tai tarjoajalle, joka sitä pyytää, seikat, joiden perusteella asianomaisen ehdokkuus tai tarjous on hylätty, sekä jokaiselle hyväksyttävän tarjouksen tehneelle tarjoajalle valitun tarjouksen ominaisuudet ja edut sekä tarjouskilpailun voittajan nimi tai puitesopimuksen osapuolet. Määräaika ei missään tapauksessa saa ylittää 15:tä päivää asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta.

Hankintayksiköt voivat kuitenkin päättää, että tiettyjä hankintasopimuksen myöntämistä tai puitesopimuksen tekemistä koskevia, ensimmäisessä alakohdassa mainittuja tietoja ei anneta, jos niiden julkistaminen olisi lain soveltamisen esteenä tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista tai vaarantaisi julkisten tai yksityisten taloudellisten toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja, mukaan luettuna sopimuspuoleksi valitun taloudellisen toimijan edut, tai voisi haitata taloudellisten toimijoiden välistä rehellistä kilpailua.

3. Kelpuuttamisjärjestelmän laatineiden ja sitä soveltavien hankintayksiköiden on kohtuullisen ajan kuluessa annettava hakijoille tiedoksi päätöksensä näiden kelpuuttamisesta.

Jos kelpuuttamispäätöksen tekeminen kestää yli kuusi kuukautta kelpuuttamishakemuksen jättämisestä, hankintayksikön on ilmoitettava hakijalle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä perusteet pidemmälle päätöksentekoaikalle sekä päivä, johon mennessä hakemus joko hyväksytään tai hylätään.

4. Kelpuuttamisessa hylätyille hakijoille on ilmoitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivän kuluessa hylkäämispäätös ja hylkäämisen syyt. Näiden on perustuttava 52 artiklan 2 kohdassa mainittuihin kelpuuttamisperusteisiin.

5. Kelpuuttamisjärjestelmän laatineet ja sitä soveltavat hankintayksiköt voivat peruuttaa taloudellisen toimijan kelpuuttamisen ainoastaan 52 artiklan 2 kohdassa mainittuihin perusteisiin liittyvistä syistä. Aikomuksesta peruuttaa kelpoisuus sekä aiotun toimenpiteen perusteesta tai perusteista on ilmoitettava kirjallisesti taloudelliselle toimijalle. Tämä ilmoitus on tehtävä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivää ennen sitä päivää, jona kelpuutuksen on tarkoitus päättyä.”

Tarkistuksella 56 muutetaan 50 artiklaa, jossa kuvataan menettelyn kulkua, ja tarkoituksena on sisällyttää siihen velvoite varmistaa, että tarjoajat tai ehdokkaat noudattavat ympäristö-, sosiaali- ja verolainsäädännössä asetettuja velvoitteita 38 artiklan mukaisesti. Samoin kuin äänestyksessä hylätyillä tarkistuksilla, myös tällä tarkistuksella tarkoitetaan lähinnä tapauksia, joissa sosiaalilainsäädäntöä ei ole noudatettu. Tarkistus olisi siten edellyttänyt 38 artiklaa koskevien (hylättyjen) tarkistusten hyväksymistä.

Pitää kuitenkin paikkansa, että työolainsäädännön noudattamatta jättäminen voi olla perusteluna näkökannoille, joiden mukaan on mahdollista sulkea pois tarjoajia komission ehdottamien säännösten nojalla ilman, että säännöksessä on tarpeen mainita nimenomaisesti tämänkaltaista tapausta; se voi myös olla perusteluna poissulkemiselle, jonka syynä on klassisen direktiivin 46 artiklan 2 kohdan mukainen ”vakava virhe ammattitoiminnassa”, johon hankintayksiköt voivat nimenomaisesti viitata (katso edellä tarkistuksia 57, 109 ja 60 koskevat huomiot). Komissio selvitti 15. lokakuuta 2001 antamassaan tiedonannossa mahdollisuuksista ottaa sosiaaliset näkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa⁽¹⁾, missä määrin voimassa oleva lainsäädäntö kattaa mainitunkaltaiset tapaukset. Tämä koskee myös nyt käsillä olevaa ehdotusta; niinpä asian selvittäminen voidaan hyväksyä. Komissio voi siten sisällyttää tarkistuksen 56 ehdotukseensa seuraavasti:

⁽¹⁾ Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa sosiaaliset näkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa, KOM(2001) 566 lopullinen (EYVL C 333, 29.11.2001, s. 13).

Johdanto-osan 32 a) kappale: "(32 a) Julkisia hankintoja koskevaa sopimusta täytäntönpantaessa sovelletaan sosiaali- ja työturvallisuusalan voimassa olevia sekä kansallisia että yhteisön säädöksiä, sääntöjä ja työehtosopimuksia edellyttäen, että kyseiset säännöt sekä niiden soveltaminen ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Rajat ylittävissä tapauksissa, joissa jonkin jäsenvaltion työntekijät suorittavat palveluja toisessa jäsenvaltiossa julkisia hankintoja koskevan sopimuksen panemiseksi täytäntöön, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY⁽¹⁾ esitetään edellytykset, joita vastaanottajamaan on noudatettava kyseisten lähetettyjen työntekijöiden osalta. Kyseisten velvoitteiden noudattamatta jättämistä voidaan pitää sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä riippuen vakana virheenä tai taloudellisen toimijan ammatinharjoittamiseen liittyvänä lainvastaisena tekona."

Tarkistuksella 66 on tarkoitus ensinnäkin poistaa hankintayksiköiden velvollisuus ilmoittaa taloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitsemansa kunkin perusteen suhteellinen painotus. Tarkistuksessa tämä korvataan yksinkertaisella ilmoituksella perusteiden tärkeysjärjestyksestä.

Painotusta edellyttävän säännöksen lisääminen on olennainen osa ehdotusta, ja sen tarkoituksena on estää käytännössä todettu tiettyjä toimijoita suosiva manipulointi, ja antaa kaikille tarjoajille mahdollisuus saada kohtuullisesti tietoja yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa "SIAC"⁽²⁾ esittämien periaatteiden mukaisesti. Perusteiden suhteellisen painotuksen ilmoittaminen etukäteen on keskeistä.

Lisäksi tarkistuksen 66 tarkoituksena on yksinkertaistaa tapaa, jolla taloudellisille toimijoille ilmoitetaan kukin peruste.

Komissio voi sisällyttää ehdotukseensa osittain tarkistuksen 66 johdanto-osan kappaleisiin 40 ja 41, jotka on yhdistetty, sekä 54 artiklan 2 kohtaan:

Johdanto-osan 40 kappale: "(40) Myös hankintasopimuksen myöntämisessä on käytettävä puolueettomia perusteita, joilla varmistetaan avoimuusperiaatteen, syrjimättömyyden periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen ja joilla taataan, että tarjous arvioidaan todellisen kilpailun olosuhteissa. Tämän vuoksi on syytä hyväksyä ainoastaan kaksi hankintasopimuksen myöntämisperustetta: alhaisin hinta ja taloudellisesti edullisin tarjous.

Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamisen takaamiseksi hankintasopimuksen myöntämisen yhteydessä on syytä

kodifioida velvollisuus varmistua riittävästä avoimuudesta, jotta kaikki tarjoajat voivat saada kohtuullisesti tiedot valituista perusteista taloudellisesti edullisimman tarjouksen tunnistamiseksi. Näin ollen hankintayksiköiden on ilmoitettava kunkin perusteen suhteellinen painotus hyvissä ajoin, jotta taloudelliset toimijat olisivat siitä tietoisia tarjouksiaan laatiessaan. Pelkkä perusteiden tärkeysjärjestykseen asettaminen ei ole riittävä. Perusteiden esittäminen tärkeysjärjestyksessä kuitenkin riittää, jos erityisissä tapauksissa painottaminen ei ole mahdollista erityisesti sopimuksen kohteen vuoksi."

"54 artikla

Hankintasopimuksen tekoperusteet

1. ...

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisessa tapauksessa hankintayksikkö täsmentää taloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitsemansa kunkin perusteen suhteellisen painotuksen.

Painotus voidaan ilmaista määrittämällä ääriarajoiltaan kohtuullinen suuruusluokka.

Jos painottaminen ei poikkeuksellisesti ole mahdollista erityisesti sopimuksen kohteen vuoksi, hankintayksikkö ilmoittaa sovellettavien perusteiden tärkeysjärjestyksen.

Suhteellinen painotus tai tärkeysjärjestys ilmoitetaan tarjouskilpailukutsuna käytettävässä ilmoituksessa, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kiinnostuksen vahvistamista koskevassa pyynnössä, tarjouksen esittämispyynnössä tai neuvottelukutsussa tai tarjouspyyntöasiakirjassa."

Tarkistuksessa 75 täsmennetään, että hankintayksikön velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja koskemattomuus kattaa menettelyn kaikki vaiheet: tallentamisen, käsittelyn ja säilyttämisen.

Ehdotetut täsmennykset sisällytetään asiaankuuluviin ehdotuksen säännöksiin uudelleen muotoiltuina, jotta erilaisten sähköisten toimitusmuotojen vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon. Komissio sisällyttää tarkistuksen ehdotukseensa seuraavasti:

"62 artikla

Viestintätavat

1. Kaikkiin suunnittelukilpailuihin liittyviin ilmoituksiin sovelletaan 47 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaa.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ Tuomio asiassa C-19/00, 18.10.2001, Kok. 2001, s. I-7725.

2. Tiedottamisessa, tiedonvaihdossa ja tietojen tallentamisessa varmistetaan, että kaikkien kilpailuun osallistujien toimitamien tietojen koskemattomuus ja luottamuksellisuus säilyy ja että tuomaristo saa tietää suunnitelmien ja hankkeiden sisällöstä vasta niiden esittämiselle asetetun määräajan päätyttyä.

3. Suunnitelmien ja hankkeiden sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) Suunnitelmien ja hankkeiden sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi suunnitelmien ja hankkeiden sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen XXII vaatimusten mukaisia.

b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.”

Tarkistuksella 76, joka koskee erityisesti Saksan tilannetta, otettiin käyttöön oikeusolettama, jonka mukaan hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsintään ja talteenottoon saisi vapaasti ryhtyä siinä tapauksessa, että jäsenvaltio olisi vapaaehtoisesti säätänyt hiilivetyihin liittyviä lupia koskevan direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ soveltamisesta hiilialaan. Tämä tarkistus liittyy 29 artiklan mukaiseen yleiseen poissulkemisjärjestelmään.

Sellaisen oikeusolettaman käyttöönotto, joka liittyy yhteisön direktiivin vapaaehtoiseen soveltamiseen yli sen varsinaisen soveltamisalan, aiheuttaa vakavia ongelmia oikeusvarmuuden kannalta, eikä siinä oteta huomioon eroja hiilivetyalan ja hiilen ja muut kiinteät polttoaineet kattavan alan välillä. Tällaista vapaaehtoista soveltamista ei kuitenkaan voida jättää huomioon ottamatta. Komissio sisällyttää siten tarkistuksen 76 ehdotuksen johdanto-osan 13 kappaleeseen seuraavasti muutettuna:

Johdanto-osan 13 kappale: ”(13) Toimintaan kohdistuva suora kilpailu on arvioitava puolueettomin perustein ja asianomaisten alan erityispiirteet huomioon ottaen. Tietyn alan tai sen osan vapauttamisesta annetun asianmukaisen yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen katsotaan olevan riittävä osoitus vapaasta pääsystä kyseisille markkinoille. Tämä asianmukainen lainsäädäntö eritellään liitteessä, jonka komissio voi saattaa ajan tasalle. Jos markkinoille pääsyä ei ole vapautettu yhteisön lainsäädännön nojalla, jäsenvaltioiden on osoitettava, että markkinoille pääsy on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti vapaata. Tietyn alan vapauttamista koskevan direktiivin vapaaehtoinen soveltaminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti toiseen alaan on seikka, joka on otettava huomioon 29 artiklan soveltamiseksi.”

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/22/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä (EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3).

Tarkistuksissa 78, 79 ja 80 asetetaan hankintailmoituksella kilpailutettavien avointen, rajoitettujen ja neuvottelumenettelyjen osalta hankintayksiköille velvoite sisällyttää hankintasopimusta koskevaan ilmoitukseen hankintasopimuksen myöntämisessä toimivaltaisten muutoksenhakuelinten yhteystiedot.

Avoimuuden lisääminen tällä alueella on suotavaa.

Komissio sisällyttää siten tarkistukset 78, 79 ja 80 ehdotukseensa seuraavasti:

”LIITE XII

HANKINTASOPIMUSTA KOSKEVAAN ILMOITUKSEEN SISÄLYTETTÄVÄT TIEDOT

A. AVOIMET MENETTELYT

...

19 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...

B. RAJOITETUT MENETTELYT

...

17 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...

C. NEUVOTTELUMENETTELYT

...

18 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...”.

Tarkistukset 81 ja 82 koskevat hankintasopimuksia, joissa kilpailuttaminen tapahtuu ilmoituksella kelpuuttamisjärjestelmän olemassaolosta ja kausittaisella ennakkoilmoituksella, ja näissä tarkistuksissa asetetaan hankintayksiköille velvoite sisällyttää näihin ilmoituksiin hankintasopimuksen myöntämisessä toimivaltaisten muutoksenhakuelinten yhteystiedot. Kausittaisten ennakkoilmoitusten osalta olisi kuitenkin rajoitettava tämä uusi avoimuusvelvoite koskemaan niitä tapauksia, joissa kausittaista ennakkoilmoitusta käytetään tarjouskilpailukutsuna tai joissa sen perusteella voidaan lyhentää hakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle asetettuja määräaikoja. Jos ilmoitus ei täytä näitä tehtäviä, muutoksenhakutietojen ilmoittamisvelvollisuuden ei voida osoittaa tuovan lisäarvoa.

Tarkistuksessa 83 lisätään sama velvoite tehtyjä hankintasopimuksia koskevan ilmoituksen osalta.

Avoimuuden lisääminen tällä alueella on suotavaa.

Komissio sisällyttää siten tarkistukset 81, 82 ja 83 ehdotukseensa seuraavasti:

”LIITE XIII

ILMOITUKSEEN KELPUUTTAMISJÄRJESTELMÄN OLEMASSAOLOSTA SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

...

6 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...”

”LIITE XIV

KAUSITTAISEEN ILMOITUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

I. KAIKISSA TAPAUKSISSA TÄYTETTÄVÄT KOHDAT

...

II. TIEDOT, JOTKA ON EHDOTTOMASTI TOIMITETTAVA SILLOIN, KUN ILMOITUSTA KÄYTETÄÄN TARJOUSKILPAILUKUTSUNA TAI KUN SEN PERUSTEELLA VOIDAAN LYHENTÄÄ HAKEMUSTEN TAI TARJOUSTEN VASTAANOTTAMISELLE ASETETTUA MÄÄRÄAIKOA

...

14 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...”

”LIITE XV

TEHTYJÄ HANKINTASOPIMUKSIA KOSKEVAAN ILMOITUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

I. Tiedot, jotka on tarkoitettu julkaistaviksi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾

...

11 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

12. Vapaaehtoisesti annettavat tiedot:

...”

Tarkistukset 85 ja 86 koskevat suunnittelukilpailua koskevia ilmoituksia ja suunnittelukilpailun tuloksia koskevia ilmoituksia, ja näissä tarkistuksissa asetetaan hankintayksiköille velvoite sisällyttää näihin ilmoituksiin hankintasopimuksen myöntämisessä toimivaltaisten muutoksenhakuelinten yhteystiedot.

Avoimuuden lisääminen tällä alueella on suotavaa.

Komissio sisällyttää siten tarkistukset 85 ja 86 ehdotukseensa seuraavasti:

”LIITE XVII

SUUNNITTELUKILPAILUA KOSKEVAAN ILMOITUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

...

13 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...”

⁽¹⁾ Kohtien 6, 9 ja 11 tietoja pidetään tietoina, joita ei ole tarkoitettu julkaistaviksi, jos hankintayksikkö katsoo, että niiden julkaiseminen vahingoittaisi arkaluonteista kaupallista etua.

”LIITE XVIII

SUUNNITTELUKILPAILUN TULOKSIA KOSKEVAAN ILMOITUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

...

- 8 a) Muutoksenhakumenettelystä ja tarvittaessa välitysmenettelystä vastaavan elimen nimi ja osoite. Tarkat tiedot muutoksenhakupyynnöiden jättämisen määräajasta.

...”

- 3.3 Tarkistukset, joita komissio ei hyväksynyt (tarkistukset 1, 5, 6, 123, 124, 10, 11, 106, 14, 19, 23, 25, 28, 31, 32, 91–98, 100, 120, 45, 48, 49, 50, 103, 52, 54, 55, 58, 61, 62, 125, 71, 73, 74, 77, 84 ja 88)

Tarkistuksessa 1 esitetään direktiivin tavoitteisiin lisättäväksi tavoitetta ”taata luotettavien yleisen edun mukaisten palvelujen korkea taso kohtuullisin hinnoin”. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä, koska direktiivillä pyritään koordinoimaan ainoastaan hankintamenettelyjä eikä siis eri jäsenvaltioiden tarjoamien yleishyödyllisten palveluiden tasoa.

Tarkistuksella 5 muutetaan johdanto-osan 8 kappaletta, johon lisätään virke: ”Vesi-, energia- ja liikennealoja säädellään tällä direktiivillä, koska näillä aloilla palveluja tarjoavat sekä julkiset että yksityiset yksiköt.”

On eittämättä totta, että direktiivin piiriin kuuluvia toimintoja harjoittavat sekä julkiset että yksityiset yksiköt. Hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun säädöksen antamisperustetta ei kuitenkaan voida rajata siihen, että kyseistä säädöstä sovelletaan kaikkiin yksiköihin niiden oikeudellisesta asemasta riippumatta. Itse asiassa hankintamenettelyjä koskevien säädösten antaminen liittyy sisämarkkinoiden toteuttamiseen näillä aloilla, joille on tyypillistä sekä julkisten että yksityisten yksiköiden toiminta verkoston kautta usein monopoli tai oligopolitilanteessa ja joilla voi vielä olla esteitä sisämarkkinoiden hyväälle toiminnalle. Se että näillä aloilla toimii sekä julkisia että yksityisiä yksiköitä ei ole perusta säädöksen antamiselle, mutta sen vuoksi direktiivin soveltamisala on määriteltävä toisin kuin pelkästään viittaamalla yksiköiden oikeudelliseen asemaan.

Tarkistuksella 6 pyritään perustelemaan 26 artiklassa (sidossuhteessa oleva yritys), sellaisena kuin se on muutettuna, annetun poikkeuksen laajentaminen tavarahankintoihin ja rakennusurakoihin. Tällainen laajentaminen ei ole mahdollista jäljempänä tarkistusten 26 ja 27 kohdalla esitetystä syistä.

Tarkistuksilla 123 ja 124 pyritään muuttamaan ”puitesopimuksen” käsitettä⁽¹⁾ 1 artiklan määritelmässä ja 13 artiklassa, jossa säädetään sen käytöstä. Näitä tarkistuksia ei voida hyväksyä: yhtäältä ne aiheuttaisivat perusteettomasti merkittävän eron kahden julkisia hankintoja koskevan direktiivin välille (tiukasti alakohtaisen direktiivin määritelmään perustuva puitesopimuksen – *accord-cadre* – määritelmä on itse asiassa tarkoitus ottaa käyttöön klassisessa direktiivissä) ja toisaalta ne veisivät hankintayksiköiltä käyttökelpoisen välineen.

Tarkistus 10 koskee puitesopimuksia⁽²⁾ käänös- ja tulkkauspalveluiden alalla.

Myöskään tätä muutosta ei voida hyväksyä. Hankintayksiköt, joiden on hankittava käänös- ja tulkkauspalveluita, voivat tarvita joustavuutta siinä kuin muutkin hankintayksiköt. Lisäksi ei ole mitään perustetta soveltaa tähän luokkaan kuuluvien, liitteessä XVI B tarkoitettujen palveluiden hankintamenettelyihin tai puitesopimuksiin muita yksityiskohtaisia menettelysääntöjä kuin niitä, joita sovelletaan mainitussa liitteessä tarkoitettuihin muihinkin palveluihin.

Tarkistuksella 11 muutetaan ”suunnittelukilpailun” määritelmää rajaamalla käsite kilpailuihin, joissa annetaan palkinto. Näin halutaan tehdä pakolliseksi palkintojen antaminen kilpailuun osallistujille.

Osallistujille myönnettävien palkintojen tekemistä pakolliseksi voidaan perustella, kun kyseessä on hanke, johon liittyy todellisia kustannuksia. Tällaisia ovat esim. rakennusurakoita taikka kaupunki- tai maisemasuunnittelua koskevat kilpailut. On kuitenkin huomattava, että kilpailuja voidaan järjestää myös muista aiheista, joissa pakollinen palkintojen myöntäminen ei olisi perusteltua. Lisäksi tarkistuksessa ehdotettu määritelmä, jolla määrätään käytettäväksi kilpailuja, joissa annetaan palkinto, ei ole sopiva tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tällainen määritelmä ei itse asiassa estäisi sellaisten kilpailujen järjestämistä, joissa ei myönnetä palkintoja, vaan se ainoastaan sulki ne direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Tarkistuksessa 106 pyritään parantamaan oikeusvarmuutta yhteisten hankintayksiköiden osalta. Monet jäsenvaltiot ovatkin jo perustaneet tällaisia yksiköitä, ja tarkistuksessa lisätään ”yhteinen hankintayksikkö” hankintaviranomaisten luetteloon. Tämän vuoksi tarkistuksessa lisätään viittaus tällaisiin yhteisiin hankintayksiköihin ja muutetaan toisen alakohdan ensimmäistä luettelumakohtaa (eli ensimmäistä niistä ehdoista, joilla määritellään ”julkisoikeudellinen laitos”) poistamalla sanat ”ja joka ei harjoita teollista tai kaupallista toimintaa”.

⁽¹⁾ Alkuperäisen kielitoisinnon (DE) ja 8 muun kielitoisinnon mukaisesti. Italiankielinen toisinto on kuitenkin muuttumaton. Suomeksi ei ilmeisesti ole mahdollista erottaa näitä kahta käsitettä.

⁽²⁾ On kuitenkin huomattava, että alkuperäinen kielitoisinto (IT) viittaa käsitteeseen ”*accords-cadre*” ja yhdeksän muuta kielitoisintoa käsitteeseen ”*contrats-cadre*”. Suomeksi ei ilmeisesti ole mahdollista erottaa näitä kahta käsitettä.

Tarkistus ei ole mahdollinen useista syistä:

- ”julkisoikeudellisen laitoksen” määritelmän muuttaminen lisäisi perusteettoman eron näiden kahden direktiivin välille, koska klassista direktiiviä koskevat tarkistukset 126 ja 172, jotka koskevat vastaavaa muutosta julkisoikeudellisen laitoksen määritelmään, päädyttiin hylkäämään kohta kohdalta -äänestyksessä. Tarkistuksen tämä osa aiheuttaisi myös erittäin merkittävää oikeudellista epävarmuutta ”viranomaisen” ja erityisesti ”julkisoikeudellisen laitoksen” ja ”julkisen yrityksen” määritelmän osalta. Tätä oikeudellista epävarmuutta lisäisi entisestään se, että tiettyjä sääntöjä sovellettaisiin ”viranomaisiin” mutta ei ”julkisiin yrityksiin” ja päinvastoin
- yhteisten hankintayksiköiden sisällyttämisellä hankintaviranomaisiin ei ole mitään oikeudellista vaikutusta, koska hankintayksiköiden ja yhteisten hankintayksiköiden välisiä suhteita ei säädellä millään soveltuvilla oikeudellisilla puitteilla
- yhteiset hankintayksiköt, joista komissiolla on tietoa, eivät harjoita mitään tässä direktiivissä tarkoitettuja toimintoja eivätkä ne siten kuulu sen säännösten piiriin
- lukuun ottamatta tätä tarkistusta, jonka perustelut osoittavat, että se on suunnattu lähinnä klassisella direktiivillä säännelyihin tapauksiin, Euroopan parlamentin tai neuvoston keskusteluissa ei ole ilmennyt todellista tarvetta tähän direktiiviin sisällytettävälle tätä aihetta koskeville säännöksille.

Tarkistuksella 14 hylätään komission ehdottamat erityis- ja yksinoikeuksia koskevat muutokset, mikä tarkoittaisi palaamista nykyiseen oikeudelliseen tilanteeseen.

Erityis- ja yksinoikeuksien määritelmän muutos on tarpeellinen, jotta se voitaisiin yhdenmukaistaa muiden samaa käsitettä koskevien yhteisön lainsäädännössä (esim. tietyissä televiestintädirektiiveissä ja ”avoimuusdirektiivissä”⁽¹⁾) annettujen määritelmien kanssa ja koska käytännön kokemus on osoittanut nykyisen määritelmän liian väljäksi. Komission mielestä paluu nykyiseen oikeudelliseen tilanteeseen ei siis ole toivottavaa.

Tarkistuksella 19 otettaisiin artiklaosan uusi säännös, jossa korostetaan, että direktiivi ei estä hankintayksiköitä määräämästä tai toteuttamasta toimia, jotka ovat tarpeen yleisten etujen, kuten järjestyksen, turvallisuuden, terveyden tai ihmisten, eläinten tai kasvien elämän suojaamiseksi.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2000/52/EY, annettu 26. heinäkuuta 2000, jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 75).

Tämä tarkistus, jonka sisältö on olennaisilta osin sama kuin tarkistuksen 111, on tarpeeton, koska komissio on hyväksynyt viimeksi mainitun tarkistuksen.

Tarkistuksella 23 annettaisiin komissiolle mahdollisuus pyytää jäsenvaltioilta lisätietoja tietyistä sopimuksista voidakseen määrittää, sovelletaanko niihin 22 artiklassa tarkoitettua direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä, joka koskee salaisia sopimuksia. Tarkistus on tarpeeton ja saattaisi mm. johtaa vastakkaiseen johtopäätelmään niiden säännösten osalta, joissa tällaista mahdollisuutta ei mainita, ja voisi näin ollen asettaa kyseenalaiseksi komission mahdollisuuden esittää tällaisia kysymyksiä jäsenvaltioille 10 artiklan tai perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti.

Tarkistuksella 25 laajennetaan tavarahankintasopimukseen ja rakennusurakoihin poikkeus, joka koskee ainoastaan palveluhankintasopimuksia. Tätä artiklassa 25 tarkoitettua poikkeuksen laajentamista ei voida hyväksyä, sillä se sulki direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sopimuksia, jotka nyt kuuluvat siihen, ja näin ollen asettaisi ilman pätevää syytä kyseenalaiseksi yhteisön säännösten.

Tarkistus 28, jolla muutetaan 26 artiklan 3 kohdan b alakohta on välitöntä seurausta tarkistuksissa 26 ja 27 ehdotetusta laajennuksesta, jonka mukaan 26 artiklan 1 kohdan mukainen ainoastaan palveluja koskeva poikkeus laajennettaisiin koskemaan tavarahankintoja ja rakennusurakoita. Koska komissio ei voi hyväksyä tätä osaa tarkistuksista 26 ja 27, sama koskee myös tarkistusta 28.

Tarkistuksella 31 muutetaan 29 artiklassa säädettyä yleistä pois-sulkemisjärjestelmää supistamalla poissulkemiselle asetettujen ehtojen sisältöä. Edellytykseksi jää, että kyseistä toimintaa ei ole rajoitettu, ja tähän lisätään toteamus, jonka mukaan pääsy toimintaan ei pidetä rajoitettuna, jos jäsenvaltio on ottanut kansallisen lainsäädännön osaksi näiden toimintojen vapauttamista koskevan yhteisön lainsäädännön säännökset ja soveltaa niitä. Lisäksi tarkistuksella poistettaisiin komission päätöksellä todettava vapauttaminen, mikä tekisi julkisia hankintoja koskevien sääntöjen soveltamisen tarpeettomaksi.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistusta, koska siitä puuttuu täysin oikeusvarmuus sekä kyseisten hankintayksiköiden että talouden toimijoiden osalta. Päättyessään soveltaa – tai varsinkin päättyessään olla soveltamatta – julkisia hankintoja koskevia sääntöjä hankintayksiköt voisivat joutua lukemattomien riita-asioiden osapuoleksi, ja talouden toimijat eivät enää tunnistaisi oikeudellisia puitteita, joissa ne toimivat suhteissaan hankintayksiköihin. Tämän lisäksi seurauksena saattaisi olla kilpailun vääristymiä, jos arviot tietyn alan vapauttamisesta ovat erilaisia – esimerkiksi alan vakiintuneiden toimijoiden ja alalla tulleiden uusien yritysten keskuudessa. Tämä koskee ennen kaikkea tapauksia, joissa kyseistä toimintaa ei ole vapautettu yhteisön lainsäädännöllä.

Tarkistusta on mahdoton hyväksyä myös siksi, että sillä poistettaisiin ehto, jonka mukaan vapaa pääsy markkinoille on toiminut ja kyseiset markkinat ovat täysin avautuneet kilpailulle. Kun kyseessä ovat verkon kautta tarjottavat palvelut, on itse asiassa yleistä, että vapauttamislainsäädännön antamisen ja vapauttamisen käytännön vaikutusten välillä on tietty viive. On myös täysin mahdollista, että joissakin tapauksissa markkinoiden vakiintuneet toimijat ovat pitkään nauttineet sellaisista eduista, että muiden toimijoiden tulo markkinoille on pitkään mahdollista vain teoriassa.

Tarkistuksella 32 muutetaan veloitteeksi komission alkuperäisen ehdotuksen 33 artiklassa tarkoitettu hankintayksiköiden mahdollisuus vaatia tarjoajilta tietoja suunnitellusta alihankinnasta ja palataan nykyiseen käytäntöön.

Tarkistuksella muutetaan pakolliseksi myös työsuojelua ja työoloja koskevien ehtojen asettaminen. Tarkistuksella myös lisätään ympäristönsuojelua koskevia ehtoja.

Ensiksi mainittua seikkaa koskevat samat huomiot kuin jäljempänä tarkistuksen 120 toista kohtaa.

Tarkistuksen toinen osa on tarpeeton, koska mahdollisuus asettaa ympäristönsuojelua koskevia ehtoja on ilmaistu muualla ehdotuksessa (ks. tarkistuksia 3 ja 33 koskevat huomiot) ja sosiaali- ja työlainsäädännön noudattamista koskeva velvoite toistetaan uudessa johdanto-osan 32 a) kappaleessa, joka mainitaan tarkistusta 56 koskevissa huomioissa. Näin ollen velvoite sellaisten ehtojen asettamiseksi, jotka ulottuvat lainsäädännöstä tai työehtosopimuksista johtuvia velvoitteita pidemmälle, ei ole tarpeellinen.

Tarkistuksilla 91–98 sisällytetään ympäristömerkit ja ympäristöasioiden hallintajärjestelmät niihin välineisiin, joihin voidaan viitata teknisissä eritelmissä. Tarkistuksissa myös asetetaan etusijalle eurooppalaiset ympäristömerkit.

Eurooppalaisten ympäristömerkkien asettaminen etusijalle ei ole mahdollista, koska nämä merkit eivät korvaa kansallisia tai monikansallisia merkkejä. Viittaus ympäristöasioiden hallintajärjestelmään ei ole mahdollinen, koska kyseessä ei ole tuotetta tai palvelua kuvaava tekninen erittely. Sitä vastoin jos hankintayksikkö asettaa ympäristöominaisuuksia koskevia vaatimuksia, se voi käyttää eurooppalaisen, kansallisten tai minkä tahansa muun ympäristömerkin kriteerejä, jos tällainen merkki on suunniteltu yhdessä kaikkien asianomaisten osapuolten

kanssa ja se on saatavilla (ks. edellä tarkistusten 35, 36, 38, 40, 95, 99 ja 118 käsittely).

Tarkistus 100 koskee keinoja, joilla talouden toimijat voivat osoittaa hankintayksikölle, että niiden ehdottamat tekniset ratkaisut ovat esitetyt ratkaisuja vastaavia. Tarkistuksella poistetaan kaikki yksiselitteiset viittaukset muihin keinoihin kuin puolueettoman kolmannen osapuolen tekemiä testejä koskevaan raporttiin, jonka hankkiminen voi osoittautua kalliiksi.

Vaikka tarkistus onkin monitulkintainen siltä osin, että sen mukaan tällaista raporttia "voidaan" pitää tarkoituksenmukaisena keinona, se jättää vakavia epäilyksiä siitä, ovatko muut keinot, kuten valmistajan tekniset asiakirjat, hyväksyttävissä. Tarkistus onkin ristiriidassa selkeyttämistavoitteen kanssa, joka tukee komission ehdotusta, ja jos tarkistuksella todellakin pyrittiin sulkemaan pois muut keinot, se on tämän tavoitteen vastainen.

Tarkistuksella 120 pyritään

1. varmistamaan, että hankintayksikkö ei voi "rajoittaa määrällisesti yritysten vapautta järjestää oma tuotantonsa"
2. velvoittamaan hankintayksikkö pyytämään tarjoajalta ilmoitus siitä, minkä osan sopimuksesta tämä aikoo teettää alihankintana, sekä alihankkijoiden nimet
3. velvoittamaan hankintayksiköt kieltämään alihankinta yrityksiltä, jotka ovat perusdirektiivin 46 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa "ja/tai yrityksiltä, jotka eivät täytä kyseisen direktiivin 47, 48 ja 49 artiklassa säädettyjä vaatimuksia"
4. kieltämään alihankinta, joka koskee "henkisiä palveluja, lukuun ottamatta käännös- ja tulkkaukspalveluja sekä hallintopalveluja ja vastaavia".

Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta seuraavista syistä:

1. Jos taloudellinen toimija voi osoittaa, että sillä on käytösään muiden yksiköiden kapasiteettia, esim. alihankintasopimuksen ansioista, sillä on oikeuskäytännön mukaan mahdollisuus hyödyntää tätä valintaa tehtäessä. Mikään nykyisessä lainsäädännössä ei sitä vastoin estä hankintayksikköä kieltämästä (myöhempää) alihankintaa sopimuksen toteuttamisvaiheessa.

2. Tämän veloitteen mukaisesti tarjousten tekijöiden olisi ilmoitettava tarjouksessaan sekä alihankintana tehtävä osuus että valitut alihankkijat. Tämän määrittäminen yhteisön tasolla vaikuttaa liialliselta, koska vastuu sopimuksen toteuttamisesta on aina tarjouskilpailun voittajalla. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa säädettävä veloitteesta, joka koskee alihankkijoiden nimeämistä.
3. Mitä tulee viranomaisten hankintayksiköinä tekemiin hankintasopimuksiin, mahdollisuus alihankkijoiden poissulkemiseen vaikuttaa oikeutetulta tietyissä rikkomuksista (järjestäytynyt rikollisuus/korruptio/Euroopan yhteisön taloudellisen edun vastainen petos, vrt. perusdirektiivin 46 artiklan 1 kohta) tuomittujen yritysten tai henkilöiden osalta tai muista syistä (työoikeuden noudattamatta jättäminen, vrt. mainitun artiklan 2 kohta); sen soveltamiseen liittyy kuitenkin ongelmia. Se edellyttää itse asiassa ennalta tapahtuvaa alihankkijoiden tutkimista ja valvontaa (vrt. kohta 2), mikä pitkittäisi tarjouskilpailumenettelyä kohtuuttomasti.

Se voitaisiin kuitenkin ottaa huomioon toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (jäsenvaltion mahdollisesti säätämä velvoite).

Mitä tulee muiden hankintayksiköiden kuin viranomaisten tekemiin hankintasopimuksiin, tällaisen veloitteen soveltaminen olisi käytännössä mahdotonta, minkä lisäksi edellä tarkistusten 57 ja 109 yhteydessä on mainittu ongelmat, jotka liittyvät perusdirektiivin 46 artiklan 1 kohdassa luettujen poissulkemisperusteiden pakolliseen soveltamiseen.

Mahdollinen velvoite alihankkijoiden poissulkemiseksi muissa tapauksissa (työoikeuden noudattamatta jättäminen, vrt. mainitun artiklan 2 kohta) saattaa olla mahdollinen toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (jäsenvaltion mahdollisesti säätämä velvoite), mutta siihen liittyisi samoja vaikeuksia kuin tapaukseen, jossa hankintayksikkö on viranomainen.

Klassisen direktiivin 48 ja 49 artiklassa tarkoitettujen taloudellisen, rahoituksellisen, teknisen ja ammatillisen suorituskyvyn osalta kohdan 3 soveltaminen merkitsisi, että alihankkijoilta edellytettäisiin vastaavaa suorituskykyä kuin pääsopimuspuoleltakin, mikä sulki pk-yritykset perusteettomasti sopimusten ulkopuolelle. Näitä seikkoja ei siis voida ottaa huomioon, eritoten sen vuoksi, että hankintayksiköillä ei ole mitään velvollisuutta sisällyttää tällaisia perusteita niihin sääntöihin tai perusteisiin, joiden mukaisesti pääsopimuspuolet valitaan tai joiden mukaisesti kelpuuttamisjärjestelmää hallitaan.

Klassisen direktiivin 47 artiklan osalta tarkistuksessa ehdotetaan, että alihankkijoihin sovellettaisiin tiukempia vaatimuksia kuin ehdokkaisiin ja tarjoajiin (viimeksi mainittujen osalta hankintayksiköillä ei ole velvollisuutta sisällyttää tällaisia vaatimuksia niihin sääntöihin tai perusteisiin, joita sovelletaan ehdokkaiden tai tarjoajien valintaan tai kelpuuttamisjärjestelmän hallintaan, eikä vaatia tällaisia tietoja, vaikka alihankkijoiden kohdalla näin olisi tehtävä järjestelmällisesti). Kun osallistujien valintaa tai kelpuuttamisjärjestelmän hallintaa koskevat säännöt ja perusteet sen sallivat, klassisen direktiivin 47 artiklaa voidaan kuitenkin jo nyt soveltaa alihankkijoihin, jos tarjoaja tukeutuu resursseihin, jotka alihankkija asettaa sen käyttöön (tuomio "Holst Italia" ⁽¹⁾).

4. Tällainen yleinen kieltäminen ei vaikuta perustellulta: hankintayksiköt, jotka eivät ole asianomaisia osapuolia, voivat jo nyt halutessaan kieltää alihankinnan hankintasopimuksen toteuttamista koskevien ehtojen avulla. Tämä koskee kaikkia hankintatyyppisiä, ei ainoastaan tiettyjen palveluiden hankintaa. Samoin perusteiden niiden on myös voitava vapaasti sallia alihankinta.

Tarkistuksella 45 pyritään laajentamaan mahdollisuuksia hankintasopimusten tekemiseen tutkimusta tai kehittämistä varten ilman kilpailua, sillä muutoksella poistetaan nykyisessä lainsäädännössä annetut ehdot, joiden mukaan tällaisia sopimuksia ei voida tehdä "taloudellisen kannattavuuden varmistamiseksi taikka tutkimus- ja kehittämiskustannusten korvaamiseksi, ja tällaisen hankintasopimuksen tekeminen ei rajoita myöhempien, erityisesti näitä tarkoituksia varten tehtävien hankintojen kilpailuttamista".

Poistamalla nämä ehdot tarkistus sulki säädöksen soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset sopimukset, jotka nykyisin kuuluvat direktiivin alaan, jolloin se asettaisi kyseenalaiseksi yhteisön säännösten. Lisäksi on mahdollista, että tarkistus loisi pitkiksi ajoiksi suljettuja markkinoita, koska tämän poikkeuksen soveltamisen jälkeen voitaisiin helposti soveltaa muuta, teknisiin syihin (kuten yhteentoimivuuteen) perustuvaa poikkeusta, jotta sopimuksia voitaisiin edelleen myöntää alkuperäisen tutkimussopimuksen saaneelle taholle. Tarkistusta ei siis voida hyväksyä.

Tarkistuksella 48 lisätään vaatimus, jonka mukaan mahdolliset "muut hankintamenettelyyn osallistumisen erityiset edellytykset", jotka on ilmoitettava tarjouspyyntöasiakirjassa tai neuvottelutuksessa, kun on kyse rajoitetusta menettelystä tai neuvottelumenettelystä, eivät "perusteettomasti syrji tarjoajia".

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2. joulukuuta 1999, Holst Italia SpA vastaan Comune di Cagliari, Ruhrwasser AG International Water Managementin osallistuessa asian käsittelyyn, asia C-176/98, Kok. 1999, s. I-08607.

Tämän tarkistuksen tavoite on yhdenmukainen direktiiviehdotuksen kanssa. Lisäys on kuitenkin tarpeeton, sillä se kuuluu jo yleisesti noudatettavia periaatteita käsittelevän 9 artiklan alaan.

Tarkistuksella 49 pyritään estämään se, että hankintayksikkö voisi valita viestintä- ja tietojenvaihtotavan, jolla kaikki sopimuksen tekomenettelyyn tai kelpuuttamisjärjestelmän hallintaan liittyvät ilmoitukset on tehtävä.

Tämän tarkistuksen seurauksena hankintayksikön olisi otettava tarjoukset vastaan missä tahansa viestintämuodossa, riippumatta siitä, onko yksiköllä tähän tarvittavat välineet. Tarkistus on siis hylättävä.

Tarkistuksessa 50 määrätään hylättäväksi sähköisessä muodossa jätetyt tarjoukset, joihin ei liity direktiivin 1999/93/EY mukaista kehittyneitä sähköistä allekirjoitusta ja tarjouksen sisällön luotettavaa salausta.

Tällä muutoksella toistetaan nykytilanne sähköisten allekirjoitusten osalta. Alan tekninen kehitys on kuitenkin nopeaa. Tämä tarkistus pakottaisi muuttamaan direktiiviä aina tekniikan kehittyessä. Sähköistä allekirjoitusta koskevia takeita voidaan saada sähköisiä allekirjoituksia koskevista kansallisista säädöksistä (jolloin vältetään tekstin lisämuutokset yhteisön lainsäädännön mahdollisesti muuttuessa). Toisaalta salaus ei ole välttämätöntä, koska myös muilla keinoin voidaan ilman salausta varmistaa tarjoustietojen koskemattomuus. Pakollinen salaus aiheuttaisi lisäksi sekä hankkijalle että tarjoajalle lisäkustannuksia. Tätä tarkistusta ei näin ollen voida hyväksyä.

Tarkistuksella 103 pyritään määrittämään, että olisi käytettävä valtuutetun kolmannen osapuolen antamaa todistusta, jolla osoitetaan, että tarjoajien toimittamien tietojen luottamuksellisuus voidaan turvata.

On huomattava, että yhteisön politiikkana on ollut, että minikään akkreditointijärjestelmän käyttämisestä ei tehdä pakolliseksi, koska vaarana on toiminnan vääristyminen ja jäsenvaltioiden välisten erojen kasvaminen.

Tarkistuksella 52 täsmennetään, että hankintayksiköiden on enintään kahden kuukauden kuluessa annettava hakijoille tiedoksi päätöksensä näiden kelpuuttamisesta.

Tarkistuksessa esitettyä vaatimusta, jonka mukaan hankintayksiköiden olisi arvioitava kelpuuttamista koskeva hakemus kahden kuukauden kuluessa, ei voida hyväksyä, koska kelpuuttamisjärjestelmät on otettu tämän direktiivin piiriin mm. siksi, että voitaisiin ottaa huomioon tapaukset, joissa hankintayksiköiden tarpeet koskevat erittäin monimutkaisia teollisia laitteita

(esim. rautateiden liikkuva kalusto), jonka tekninen arviointi voi edellyttää pitkiä kokeita, analyyseja jne. Jos toisaalta tarkistuksella pyritään vain varmistamaan, että talouden toimijoille toimitetaan tieto kahden kuukauden kuluessa, se on tarpeeton, koska toisessa alakohdassa säädetään jo nyt seuraavaa: "Jos kelpuuttamispäätöksen tekeminen kestää yli kuusi kuukautta kelpuuttamishakemuksen jättämisestä, hankintayksikön on ilmoitettava hakijalle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä perusteet pidemmälle päätöksentekoaikalle sekä päivä, johon mennessä hakemus joko hyväksytään tai hylätään."

Tarkistuksella 54 pyritään pidentämään neljästä kuudeksi vuodeksi se aika, jonka hankintayksiköiden on säilytettävä tiedot hankintasopimuksesta.

Kyseinen säännös on annettu, "jotta hankintayksikkö voi tänä aikana antaa tarvittavat tiedot komissiolle tämän pyynnöstä." Valitusten käsittelyä koskevien sääntöjen ja hyvää hallintotapaa koskevien toimintasääntöjen valossa tällainen pidennys vaikuttaa kohtuuttomalta, kun samalla otetaan huomioon sangen merkittävät kustannukset, joita tämä vaatimus aiheuttaisi hankintayksiköille (ennen kaikkea arkistointikustannuksina). On huomattava, että jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää pidemmästä säilytysajasta, jos tämä osoittautuu tarpeelliseksi talouden toimijoiden oikeuksien suojelun kannalta (tai tämän ajan yhdenmukaistamiseksi esim. vanhenemista koskevien kansallisten säästöjen kanssa).

Tarkistuksella 55 pyritään luomaan hankintayksikön päätöksiä koskeva muutoksenhakujärjestelmä ja varmistamaan, että se on avoin työntekijöille ja heidän edustajilleen.

Julkisia hankintoja koskevasta muutoksenhausta on jo erityisdirektiivi (erityisaloille direktiivi 92/13/ETY eikä siis direktiivi 89/665/ETY). Lisäksi työntekijöillä ja heidän edustajillaan on jo muutoksenhakumahdollisuuksia julkisissa hankinnoissa noudatettavan sosiaalioikeuden osalta. Työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevassa direktiivissä (96/71/ETY) säädetään erityisesti tällaisia työntekijöitä koskevista muutoksenhakuineista. Näitä kahta muutoksenhakujärjestelmää ei voida yhdistää. Oikeudellinen valiokunta hylkäsi vastaavan tarkistuksen (41 a) artikla, jota ei siis esitetty perusaloja koskevaan direktiiviin. Tämän seurauksena näihin kahteen direktiiviin tulisi perusteettomia eroja, jos tässä käsiteltävä tarkistus hyväksyttäisiin.

Tarkistuksella 58 pyritään ottamaan käyttöön sääntö, jonka mukaan alakohtaiset säännökset ovat ristiriitatilanteessa etusijalla julkisia hankintoja koskeviin säännöksiin nähden.

Perustelujen mukaan tarkistus kohdistuisi ennen kaikkea rautatiealaan (ehdotus rautateiden, maanteiden ja sisävesien henkilöliikennettä koskevaksi asetukseksi ⁽¹⁾).

Ehdotus on hylättävä koska se on ristiriidassa komission toimittavan kanssa asetusehdotuksen puitteissa. Tämän toimittavan mukaisesti alakohtaiset säännökset eivät rajoita yleisiä, kaikkiin julkisiin hankintoihin sovellettavia säännöksiä, sillä alakohtaisilla säännöksillä ei voida antaa menettelysääntöjä sellaisille markkinoille, joilla kilpailu on pakollista julkisia hankintoja koskevien direktiivien yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti. Tarkistus toisi lisäksi perusteettomia eroja näihin kahteen direktiiviin, koska vastaavaa tarkistusta ei ole esitetty klassiseen direktiiviin, mikä saattaisi aiheuttaa vastaavan ongelman.

Tarkistuksella 61 tehtäisiin klassisen direktiivin puitteissa säädetystä järjestelmästä, jossa on hyväksytyt taloudellisten toimijoiden virallisia luetteloita, myös hankintayksiköihin sovellettava.

On huomattava, että mikään ei estä hankintayksikköä hyväksymästä todistusta tällaiseen luetteloon kuulumisesta suorituskyvyn osoitukseksi. Toisaalta on myös huomattava, että myös klassisen direktiivin osalta on hyväksyttävä muutkin todistuskäytännöt. Tarkistus on ristiriidassa myös tämän direktiivin yleisen lähestymistavan kanssa. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhteisön oikeuden peruseräkkeet edellyttävät samoja sääntöjä, direktiivissä säädetään klassista direktiiviä joustavammista säännöistä, jotta voitaisiin ottaa huomioon sen soveltamisala, jolle kuuluu sekä julkisia että yksityisiä yrityksiä.

Tarkistuksella 62 on tarkoitus rajoittaa osallistujien valintaa koskevia perusteita ja sääntöjä siten, että ne eivät rajoita mahdollisia toteuttamishetkiä.

Toteuttamishetket ovat nimensä mukaisesti ehtoja, joilla säädelään sopimuksen täytäntöönpanoa, eivätkä ne siis ole valintaperusteita eivätkä myöntämisperusteita, mikä on vahvistettu myös oikeuskäytännössä. Koska mitään vastaavaa tarkistusta ei ole ehdotettu klassiseen direktiiviin, tämän tarkistuksen hyväksyminen toisi lisäksi kyseisten kahden direktiivin välille eron, joka on mahdotonta hyväksyä.

Tarkistuksella 125, niiltä osin kuin se koskee myöntämisperustetta, jonka mukaan valitaan "taloudellisesti edullisin tarjous", pyritään

1. poistamaan tarkennus, jonka mukaan kyseessä on "hankintayksikön kannalta" taloudellisesti edullisin tarjous
2. tarkentamaan, että ympäristöä koskeviin perusteisiin voivat sisältyä "tuotantomenetelmät"

⁽¹⁾ EYVL C 365, 19.12.2000, s. 169.

3. lisäämään "yhtäläisen kohtelun politiikkaa" koskeva peruste

Kohta 1: jos poistetaan ilmaus "hankintayksikön kannalta", huomioon voitaisiin ottaa sängen erilaisia tekijöitä, jotka eivät ole aina mitattavissa ja jotka liittyvät mahdolliseen "yhteiskunnalliseen" hyötyyn hyvinkin laajasti ymmärrettyinä. Tällaiset myöntämisperusteet eivät täytä tehtävänsä, joka on tarjouksen perusominaisuuksien arviointi hankkijan kannalta parhaimman laatu/hintasuhteen määrittämiseksi. Tällainen muutos mullistaisi julkisia hankintoja koskeville direktiiveille asetetun tavoitteen ja alistaisi tämän lainsäädännön alakohtaisen politiikan välineeksi, jolloin lisäksi yhdenvertainen kohtelu vaarantuisi vakavasti.

Kohta 2: sopimuksen myöntämisperuste ei ole sopiva vähemmän saastuttavan menetelmän valitsemiseen. Vähemmän saastuttavia tuotantomenetelmiä voidaan edellyttää teknisissä eritelmissä annettavissa sopimuksen kohteen määrittelyissä. Nämä laaditaan silloin, kun hankkija päättää vähiten saastuttavasta hankinnasta. Jos hankkija haluaa vertailla eri vaihtoehtoja ja arvioida enemmän tai vähemmän saastuttavien ratkaisujen etuja ja kustannuksia, se voi sallia eri vaihtoehtojen esittämisen tai vaatia tätä.

Kohta 3: julkisten hankintojen yhteydessä käsitteellä yhdenvertainen kohtelu on erityismerkitys (kaikkien ehdokkaiden/tarjoajien kohtelemine samalla tavoin), mutta tarkistuksen tavoitteena näyttää olevan perustamissopimuksen 13 artiklassa tarkoitettu syrjinnän torjuminen. Jos kyseessä on yrityspolitiikkaan eikä tarjouksen ominaisuuksiin viitattava peruste, se ei voi olla myöntämisperuste. Yritykseen liittyvien perusteiden ottaminen mukaan johtaisi tiettyjen yritysten suosimiseen sopimuksen myöntämisperusteella sellaisen tekijöiden perusteella, jotka eivät ole mitattavissa, vaikka näiden yritysten tarjoukset eivät edes olisi laatu/hintasuhteeltaan hankkijan kannalta edullisempia.

Tarkistus 71 käsittelee 57 artiklaa. Tätä säännöstä sovelletaan nyt ainoastaan palvelusopimuksiin, ja se koskee vaikeuksia, joita Euroopan taloudellisilla toimijoilla voi olla pääsyssä kolmansien maiden palvelumarkkinoille. Säännöksen mukaan komission on pyrittävä ratkaisemaan ongelmat, jotka liittyvät pääsyyn kolmansien maiden markkinoille. Tarkistuksella yhtäältä laajennettaisiin nykyisten säännösten soveltamista kolmeen sopimustyyppiin ja toisaalta laajennettaisiin toimintavelvoitetta tiettyihin tapauksiin, joissa kolmannet maat eivät noudata kansainvälisen työjärjestön tiettyjä yleissopimuksia.

Nykyisten toimintavelvoitteiden laajentaminen tavarahankintasopimuksiin ja rakennusurakoihin ei ole perusteltua. Näiden sopimusten osalta on käytettävissä muita välineitä, joko tässä direktiivissä (ks. esim. 56 artikla) tai kahden- tai monenkeskisten neuvotteluiden tai sopimusten puitteissa. Tarkistuksen tämä osa ei siis ole hyväksyttävissä.

Mitä tulee uuteen toimintamahdollisuuteen, julkisia hankintoja koskeva direktiivi ei ole väline, jolla voitaisiin ottaa käyttöön komissiota koskeva velvoite valvoa kansainvälisen työoikeuden noudattamista kolmansissa maissa.

Tarkistuksella 73 poistetaan 62 artiklan 1 kohdasta se virkkeen osa, josta käy selvästi ilmi, että tarjouskilpailussa käytettävän viestintätavan valitsee hankintayksikkö.

Jos tämä virkkeen osa puuttuu, teksti antaa osallistujille mahdollisuuden itse valita viestintäkeino, mikä johtaisi tarkistuksen 49 kohdalla käsitelyihin seurauksiin.

Tarkistuksella 74 lisätään 62 artiklaan uusi 1 a alakohta, jonka mukaan on käytettävä kehittyneitä sähköisiä allekirjoitusta ja tarjouksen sisällön luotettavaa salausta, jos hankkeet tai suunnitelmat toimitetaan sähköisessä muodossa palveluja koskevaan suunnittelukilpailuun.

Ks. perustelut tarkistuksen 50 hylkäämiselle ja 62 artiklan muutettu teksti (tarkistus 75).

Tarkistuksella 77 lisättäisiin oikeusolettamus vapaasta pääsystä rautatiealalle, jos yhteisön rautateiden kehittämisestä annettu direktiivi 91/440/ETY⁽¹⁾ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sitä sovelletaan asianmukaisesti. Tarkistus liittyy 29 artiklassa tarkoitettuun yleiseen poissulkemisjärjestelmään.

Tarkistusta ei voida hyväksyä, koska direktiivi 91/440/ETY ei ole varsinainen vapauttamista koskeva direktiivi.

Tarkistuksella 84 pyritään sulkemaan pankkipalvelut täysin direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Tätä muutosta ei voida hyväksyä, koska se sulkisi soveltamisalan ulkopuolelle sopimuksia, jotka nyt kuuluvat direktiivin piiriin, ja asettaisi näin kyseenalaiseksi yhteisön säännösten. Perustelut, joita usein annetaan tämän poissulkemisen tueksi (menettelyjen soveltaminen ei ole mahdollista vaihtokurssien muutosten vuoksi) eivät ole päteviä; itse asiassa direktiivi tarjoaa välineitä (kelpuuttamisjärjestelmien käyttö, puitesopimukset, sähköiset välineet), jotka voivat täyttää näiden julkisten hankintojen tarpeet.

Tarkistuksella 88 lisätään uusi liite, jossa on luettelo kansainvälisistä työoloja koskevista yleissopimuksista ja joka on tarkoitettu tarkistuksen 71 soveltamista varten.

Koska tämä liite on tarkoitettu ainoastaan 57 artiklaan ehdotettua tarkistusta 71 varten ja koska tarkistusta 71 ei voida edellä mainituista syistä hyväksyä, myös tarkistus 88 on samoista syistä hylättävä.

3.4 Muutettu ehdotus

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio muuttaa ehdotustaan edellä esitettyä vastaavasti.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25.

**Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisia tavara- ja palveluhan-
kintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittami-
sesta ⁽¹⁾**

(2002/C 203 E/31)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 236 lopull. — 2000/0115(COD)

(Komission esittämä 6 päivänä toukokuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

1. Tausta

Ehdotukset toimitettu neuvostolle ja Euroopan parlamentille (KOM(2000) 275 lopull. – 2000/0115(COD)) EY:n perustamis-
sopimuksen 175 artiklan 1 kohdan mukaisesti: 12. heinäkuuta
2000

talous- ja sosiaalikomitean lausunto: 26. huhtikuuta 2001

alueiden komitean lausunto: 13. joulukuuta 2000

Euroopan parlamentin lausunto – ensimmäinen käsittely:
17. tammikuuta 2002

2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Ehdotuksen tarkoituksena on julkisia hankintoja koskevan yh-
teisön lainsäädännön uudelleen laatiminen, jonka tavoitteena
on luoda julkisten hankintojen alalle todelliset sisämarkkinat.
Lainsäädännön tavoitteena ei ole korvata kansallista oikeutta,
vaan varmistaa yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden ja
avoimuuden periaatteiden noudattaminen, kun jäsenvaltioissa
tehdään julkisia hankintoja koskevia sopimuksia.

Tämä ehdotus on jatkoa julkisia hankintoja koskevan vihreän
kirjan myötä käynnistyneeseen keskusteluun, ja sillä pyritään
kolmeen tavoitteeseen: aihetta koskevan oikeudellisen kehyksen
nykyaikaistamiseen, yksinkertaistamiseen ja suurempaan jous-
tavuuteen. Nykyaikaistamisessa otetaan huomioon uusi tek-
niikka ja taloudellisen toimintaympäristön muuttuminen. Yk-
sinkertaistamista taas tarvitaan, jotta käyttäjät ymmärtäisivät
paremmin nykyistä lainsäädäntöä ja näin ollen hankintasopi-
mukset tehtäisiin aihetta koskevia säännöksiä ja periaatteita
kaikeilta osin noudattaen, ja jotta asianomaiset yritykset tuntisi-
vat paremmin omat oikeutensa. Menettelyjen on puolestaan
oltava joustavia, jotta ne vastaisivat julkisten hankintayksikkö-
jen ja taloudellisten toimijoiden tarpeita.

Lisäksi voimassa olevien kolmen säädöksen uudelleenlaatiminen
antaa taloudellisten toimijoiden, hankintaviranomaisten ja Eu-
roopan kansalaisten käyttöön yhden selkeän ja avoimen asia-
kirjan.

3. Komission lausunto parlamentin hyväksymistä tarkis- tuksista

Komissio on hyväksynyt joko kokonaisuudessaan tai osittain,
joko sisällöllisesti tai uudelleen muotoiltuina 63 tarkistusta Eu-
roopan parlamentin tekemistä 103 tarkistuksesta.

3.1 *Komission kokonaisuudessaan hyväksymät tai ainoastaan muo-
dolisista syistä uudelleen muotoillut tarkistukset (tarkistukset 1,
141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97 ja 112)*

Tarkistuksella 1 lisätään johdanto-osaan uusi kappale, jossa
myönnetään, että julkisoikeudellisen elimen osallistuminen jul-
kisia hankintoja tai urakoita koskevan sopimuksen tekomenet-
telyyn saattaa aiheuttaa kilpailun vääristymistä, ja todetaan, että
jäsenvaltiot voivat määritellä tarjouksen todellisten hintojen/
kustannusten laskemiseen käytettäviä menetelmiä koskevat
säännöt.

Tarkistuksella 141 lisätään johdanto-osaan uusi kappale, jossa
korostetaan, että direktiivi ei estä hankintaviranomaista määrää-
mästä tai toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen julki-
sen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka ihmisten,
eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi.
Komissio hyväksyy tarkistuksen painottamalla, että se on muo-
toiltava uudelleen siten, että EY:n perustamissopimuksen (30
artiklan) säännökset tulevat otetuiksi huomioon:

johdanto-osan 6 kappale: ”(6) Tämä direktiivi ei millään ta-
voin estä hankintaviranomaista määräämästä tai toteuttamasta
toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen julkisen moraalin, yleisen jär-
jestyksen tai turvallisuuden taikka ihmisten, eläinten tai kasvien
terveyden ja elämän suojelemiseksi, erityisesti kestäväää kehi-
tystä silmällä pitäen, edellyttäen että nämä toimenpiteet eivät
ole syrjiviä eivätkä ristiriidassa julkisten hankintojen alan kil-
pailulle avaamista koskevan tavoitteen tai perustamissopimuk-
sen kanssa.”

Tarkistuksella 4 lisätään johdanto-osaan uusi, tarkistukseen 40
liittyvä kappale. Sillä pyritään selventämään Euroopan yhteisö-
jen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (tuomio ”Tec-
kal” ⁽²⁾) niitä edellytyksiä, joilla hankintaviranomaiset voivat
tehdä julkisia hankintoja koskevia sopimuksia suoraan sellaisten
yksiköiden kanssa, jotka ovat muodollisesti erillisiä yksiköitä,
mutta joihin ne käyttävät vastaavaa hallintavaltaa kuin omiin
yksiköihinsä.

⁽¹⁾ EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 11.

⁽²⁾ Asia C-107/98, tuomio 18. marraskuuta 1999, Kok. 1999,
s. I-8121.

Tarkistuksella 13 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa korostetaan jäsenvaltioiden velvollisuutta vahvistaa asianmukaiset menettelyt direktiivin voimaansaattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi ja tarkastella tarvetta perustaa riippumaton julkinen hankintavirasto.

Tarkistuksella 125 muutetaan johdanto-osan 31 kappaletta. Sillä lisätään insinöörien suorittamat palvelut niiden esimerkki-palveluiden joukkoon, joista perittäviä palkkioita säännellään kansallisilla säännöksillä, joihin ei saa puuttua.

Tarkistuksella 17 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa komissiota kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta hyväksyä direktiiviehdotus käyttöoikeussopimusten ja projektirahoitusten ("project financing") alan yleisestä sääntelystä.

Tämä tarkistus hyväksytään toimielimiin liittyvien syiden vuoksi hieman muutettuna:

"(46) Komissiota kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta lisätä oikeusvarmuutta käyttöoikeuksien sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisen yhteistyön alalla ja, jos se katsoo tarpeelliseksi, antamaan lainsäädäntöehdotus."

Tarkistuksella 50 muutetaan 27 artiklaa – sen otsikkoa ja 1 kohtaa – tarkoituksena varmistaa, että tarjoajilla on käytössään tarvittavat tiedot suoritteiden toteutuspaikalla sovellettavasta ympäristö-, vero- ja sosiaalilainsäädännöstä, ja velvoittaa hankintaviranomaiset ilmoittamaan tarjouseritelmässä, miltä taholta tai tahoilta tarjoaja voi saada kyseisiä lainsäädäntöjä koskevat tarvittavat tiedot.

Tarkistuksella 85 muutetaan 46 artiklan 2 kohdan c alakohtaa – joka koskee mahdollisuutta sulkea ehdokas tai tarjoaja pois hankintamenettelystä ammattinsa harjoittamiseen liittyvän lainvastaisen teon takia – niin, että poissulkeminen voi tapahtua vasta sen jälkeen, kun ehdokas tai tarjoaja on tuomittu kyseisessä jäsenvaltiossa lainvoimaisella päätöksellä.

Tarkistuksella 88 poistetaan 46 artiklan 2 kohdan h alakohta, jossa säädetään mahdollisuudesta sulkea pois ehdokas tai tarjoaja, joka on tuomittu perustamissopimuksen 280 artiklassa tarkoitettua petoksesta tai muusta laittomasta toiminnasta, jota ei tarkoiteta 1 kohdassa (poissulkemiselvöite).

Tarkistuksella 97 lisätään uusi 50 a artikla, jossa säädetään, että jos hankintaviranomainen vaatii esitettäväksi ympäristöhallintajärjestelmää koskevan todistuksen, sen on hyväksyttävä EMAS-todistukset, kansainvälisten standardien mukaiset todistukset ja muut vastaavat todisteet. Tämä tarkistus liittyy teknistä suorituskykyä koskevaan tarkistukseen 93; sillä tietyissä tapauksissa – esimerkiksi kun on kyse kyvystä suojella ekosysteemiä julkista rakennusurakkaa toteuttaessa – ympäristönhallintajärjestelmä voi toimia osoituksena teknisestä suorituskyvystä. Näissä tapauksissa voisi olla hyödyllistä säätää mahdollisista todisteista

ja vastaavuuden tunnustamisesta, jotta taattaisiin se, ettei hankintasopimuksia varata ainoastaan tietynlaisten todistusten haltijoille. Tämä tarkistus vastaa sisällöltään laadunvarmistukseen liittyviä todistuksia koskevan 50 artiklan säännöksiä.

Tarkistuksella 112 lisätään hankintailmoitusta koskevan liitteen VII A 11 kohdan a alakohtaan – joka koskee sen yksikön nimeä ja osoitetta, josta voi pyytää tarjouseritelmää ja täydentäviä asiakirjoja – puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite.

3.2 Tarkistukset, jotka komissio on hyväksynyt osittain tai sisällöltään uudelleen muotoiltuina (tarkistukset 2, 5, 168, 126–172, 21, 175, 7, 142, 171–145, 9, 137, 138, 45, 46, 47–123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77–132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)

Tarkistuksella 2 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jolla pyritään korostamaan ympäristönsuojelua koskevan yhteisön politiikan sisällyttämistä julkisia hankintoja koskevaan politiikkaan. EY:n perustamissopimuksen 6 artiklassa säädetään ympäristönsuojelua koskevien vaatimusten sisällyttämisestä muihin politiikan aloihin: tämä merkitsee sitä, että ympäristöpolitiikka ja julkisia hankintoja koskeva politiikka on sovitettava yhteen. Komissio katsoo näin ollen, että julkisten hankintayksikköjen on saatava hankkia "vihreitä" tuotteita tai palveluja parhaimmalla hinta-laatu-suhteella. Komissio hyväksyy tarkistuksen muotoiltuna uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 5 kappale: "(5) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 6 artiklan mukaisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä kyseisen perustamissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävästä kehityksestä edistämiseksi.

Tässä direktiivissä selvennetään siis, kuinka hankintaviranomaiset voivat edistää ympäristön suojelua ja kestävästä kehityksestä, ja taataan samalla hankintaviranomaisille mahdollisuus saada hankinnoilleen paras hinta-laatu-suhte.

Tarkistus 5 liittyy tarkistuksiin 168, 126–172 ja 21: näillä tarkistuksilla direktiiviehdotukseen sisällytetään säännökset, joiden mukaan hankintaviranomaiset voivat suorittaa hankintansa yhteisen hankintakeskuksen palveluja käyttäen.

Tarkistuksella 5 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa perustellaan yhteisen hankintakeskuksen määrittelyn ja niiden erivapausmenettelyjen käyttöönotto, joita sovelletaan hankintaviranomaisiin, jotka käyttävät sellaisten hankintakeskusten palveluita, jotka ovat itse hankintaviranomaisia.

Tarkistuksella 168 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jonka tarkoituksena on sallia tavaroiden ja palvelujen hankkiminen yhteisiltä hankintakeskuksilta, jos ne ovat noudattaneet direktiivin menettelysääntöjä. Komissio katsoo, että tällaisten keskusten palvelujen käyttämisen on oltava mahdollista myös rakennusurakoiden osalta.

Komissio hyväksyy muutetut tarkistukset, jotka on yhdistetty yhdeksi johdanto-osan kappaleeksi seuraavasti:

”(13) Jäsenvaltioissa on kehitetty tapoja hankintojen keskitämiseksi. Useiden hankintaviranomaisten tehtävänä on suorittaa toisille hankintaviranomaisille tarkoitettuja hankintoja tai tehdä niitä koskevia julkisia hankintoja koskevia sopimuksia. Koska hankintojen määrät ovat suuria, tällaisilla tavoilla voidaan laajentaa kilpailua ja tehostaa julkisia hankintoja. Olisi siis määriteltävä yhteisön tasolla hankintaviranomaisten käytävissä olevat yhteiset hankintakeskukset. Olisi määriteltävä myös syrjimättömyyden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita noudattaen ne edellytykset, joilla hankintaviranomaisten, jotka toteuttavat rakennusurakoita ja/tai hankkivat tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteisen hankintakeskuksen palveluja, voidaan katsoa noudattaneen tämän direktiivin säännöksiä.”

Tarkistuksilla 126–172, 21 ja 175 lisätään yhteisiä hankintakeskuksia koskevia erityissäännöksiä.

Tarkistuksilla 126–172 lisätään direktiivissä tarkoitettujen hankintaviranomaisten joukkoon niiden perustamat yhteiset hankintakeskukset.

Tarkistuksella 21 määritellään yhteinen hankintakeskus ja veloitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan tällaiset keskuksensa komissiolle.

Tavoite, johon tarkistuksilla 126–172 ja 21 pyritään, on perusteltu, sillä yhteiset hankintakeskukset voivat samanaikaisesti tuoda mittakaavaetuja, vahvistaa kilpailua julkaisemalla ilmoituksia Euroopan tasolla sopimusten koko huomioon ottaen ja olla avuksi paikallisyhteisöille. Olisi kuitenkin valvottava laajemmin jäsenvaltioiden järjestelyjä.

Tarkistuksella 175 pyritään siihen, että direktiiviä sovelletaan täysimääräisesti yhteisiin hankintakeskuksiin ja että hankintaviranomaiset voivat suorittaa hankintoja suoraan tällaiselta keskukselta tai palvelujen ja tavaroiden välittäjältä tarvitsematta puolestaan erikseen noudattaa direktiiviä.

Tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa yhteisen hankintayksikön palvelujen käyttämisen osalta siten, että tämä mahdollisuus laajennetaan koskemaan rakennusurakoita, mikä helpotaisi lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamista.

Näin ollen komissio hyväksyy näiden tarkistusten sisällön siten, että otetaan käyttöön yhteisen hankintakeskuksen määritelmä ja lisätään artikla, jossa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää näiden keskusten palveluja ja tarvittaessa rajoittaa käyttö tiettyihin hankintoihin.

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

7 a Yhteinen hankintakeskus on hankintaviranomainen, joka

— hankkii hankintaviranomaisille tarkoitettuja tavaroita ja/tai palveluja ja/tai

— tekee julkisia hankintoja koskevia sopimuksia tai puitesopimuksia hankintaviranomaisille tarkoitetuista rakennusurakoista tai tavaratai palveluhankinnoista.”

”7 a artikla

Yhteisten hankintakeskusten tekemät julkisia hankintoja koskevat sopimukset ja puitesopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden toteuttaa rakennusurakoita ja hankkia tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteisiä hankintakeskuksia.

2. Hankintaviranomaisten, jotka toteuttavat rakennusurakoita tai hankkivat tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteistä hankintakeskusta 1 artiklan 7 a kohdassa tarkoitettuina oletuksina, katsotaan noudattaneen tämän direktiivin säännöksiä, jos yhteinen hankintakeskus on noudattanut niitä.”

Tarkistukset 7, 142, 171–145 koskevat hankintoja, jotka sisältävät sekä palveluja että rakennusurakoita.

Tarkistus 7 liittyy tarkistuksiin 171–145; sillä lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa selvennetään, että hankintaviranomaiset voivat valita tekevätkö ne yhteisen sopimuksen, joka kattaa sekä suunnittelun että toteuttamisen, vai erillisiä sopimuksia, ja että valinnasta ei voida säätää direktiivissä. Tarkistuksessa täsmennetään, että hankintaviranomaisen on tehtävä päätöksensä laadullisin ja taloudellisin perustein ja että hankintaviranomaisen on perusteltava yhteisen sopimuksen tekemistä koskeva päätös.

Komissio haluaa tässä yhteydessä ilmaista, että vapauden tehdä yhteinen tai erillinen sopimus on perustuttava laadullisiin ja taloudellisiin perusteisiin. Komissio ei kuitenkaan kannata velvoitetta perustella suunnittelua ja/tai toteuttamista koskevan sopimuksen teko. Kyseinen velvoite koskee nimittäin ainoastaan tapausta, jossa valitaan yhteisen sopimuksen tekeminen, ja se suosii näin ollen erillisen sopimuksen tekemistä, jonka oletetaan ennakolta olevan laadulliset ja taloudelliset perusteet automaattisesti täyttävä sopimuksen tekotapa. Tämä ennakkooletus ei kuitenkaan ole kiistaton, ja lisäksi se on vastoin valinnanvapautta, joka on toissijaisuusperiaatteen ilmenemä. Ei myöskään ole tarkoituksenmukaista rangaista yhteisen sopimuksen tekemistä, sillä laskemalla suunnittelupalvelut ja rakennustyöt yhteen voidaan saavuttaa helpommin kynnys, jonka jälkeen on alettava soveltaa direktiivin menettelysääntöjä.

Tarkistus 142 liittyy tarkistuksiin 171–145; sillä lisätään uusi johdanto-osan kappale, jolla selkeytetään julkisten rakennusurakoiden ja julkisten palveluhankintojen välistä eroa (kiinteistöhoitoalan hankintasopimukset, joihin sisältyy sopimuksen varsinaista kohdetta seuraavia tai täydentäviä rakennusurakoita, ja rakennusurakat, joihin kuuluu rakennustöiden toteuttamiseksi välttämättömiä palveluja). Tämä tarkistus on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen (tuomio asiassa "Gestión Hotelera" ⁽¹⁾).

Tarkistuksilla 171–145 muutetaan 1 artiklaa siten, että siinä täsmennetään julkiset rakennusurakat, jotka sisältävät palveluja, ja julkiset palveluhankinnat, jotka sisältävät rakennustöitä. Tarkistuksessa selostetaan erityisesti missä tapauksessa rakennustöitä sisältävää kiinteistöhoitoalan palveluja koskevaa sopimusta ei saa pitää julkisena rakennusurakkana. Lisäksi tarkistuksella lisätään direktiiviehdotukseen säännös, joka koskee tarkistuksessa 7 tarkoitettujen rakennusurakoita/palveluja koskevan sopimuksen tekemistä erillisenä tai yhteisenä (vapaus valita sopimuksen tekotapa ja velvoite perustella yhteisen sopimuksen teko). Tapaus, jossa hankinta sisältää samalla kertaa palveluja ja rakennustöitä, ratkaistaan soveltamalla sopimuksen varsinaisen kohteen perustetta, kuten komission ehdotuksessa mainitaan. Tarkistuksessa myös selkeytetään tätä sääntöä erityistapauksessa, jossa kiinteistöhoitoalan palvelut käsittävät rakennustöitä; sen sisältö kuuluisi pikemminkin johdanto-osaan. Lisäksi olisi huomautettava, että tarkistuksen rajoittaminen ainoastaan rakennustöiden toteuttamiseen ei ole perusteltua.

Näin ollen komissio muotoilee uudelleen tarkistukset 7, 142, 171–145 yhdeksi johdanto-osan kappaleeksi:

"(10) Koska julkisia rakennusurakoita koskevat sopimukset ovat erilaisia, hankintaviranomaisten on voitava tehdä joko erillinen tai yhteinen sopimus rakennustöiden toteuttamisesta ja suunnittelupalveluista. Tällä direktiivillä ei pyritä säättämään joko erillisen tai yhteisen sopimuksen tekemisestä. Päätös sopi-

muksen tekemisestä joko erillisenä tai yhteisenä on tehtävä laadullisiin ja taloudellisiin perusteisiin, jotka voidaan määritellä kansallisessa lainsäädännössä.

Sopimusta voidaan pitää julkista rakennusurakkaa koskevana sopimuksena vain, jos sen nimenomaisena kohteena on liitteessä I tarkoitettujen toimintojen toteuttaminen, vaikka sopimus voikin käsittää näiden toimintojen toteuttamiseksi välttämättömiä muita palveluja. Julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset voivat tietyissä tapauksissa, erityisesti kiinteistöhoitopalvelujen alalla, sisältää rakennustöitä; näillä töillä, jos ne ovat toisarvoisia ja näin ollen ainoastaan sopimuksen varsinaista kohdetta mahdollisesti seuraavia tai täydentäviä, ei voida kuitenkaan perustella sopimuksen luokittelua julkista rakennusurakkaa koskevaksi sopimukseksi."

Tarkistukset 9 ja 137 koskevat kilpailevaa neuvottelumenettelyä, ja tarkistus 138 keskinäisen keskustelun uutta mahdollisuutta.

Tarkistuksella 9 muutetaan johdanto-osan 18 kappaletta sen täsmentämiseksi, että kilpailevassa neuvottelumenettelyssä neuvottelut päättyvät kuulemisen päättyessä ilman, että lopullista tarjouseritelmää (välttämättä) laaditaan.

Tarkistuksella 137 pyritään pääasiassa

1. tekemään ratkaisuluonnoksesta pakollinen. Kuultuaan asianosaisia tahoja komissio katsoo, että velvoite vaatia ratkaisuluonnosta aiheuttaisi lainsäädännöllisiä ongelmia ja saattaisi johtaa parhaiden ratkaisujen kuorimiseen päältä (aineettoman omaisuuden "varkaudet", joita ei voida estää). Näin ollen komissio ei hyväksy tätä velvoitetta.
2. vahvistamaan taloudellisten toimijoiden toimittamien tietojen luottamuksellisuutta. Jotta lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välinen yhteisymmärrys saavutettaisiin, hankintaviranomaisille olisi jätettävä mahdollisuus välittää yhden osanottajan antamat tiedot muille osanottajille siten, että tämä mahdollisuus rajataan ainoastaan tapauksiin, joissa kyseinen osanottaja on antanut suostumuksensa tietojen välittämiseksi.
3. rajoittamaan neuvottelut keskusteluvaiheen aikana muihin kuin taloudellisiin näkökohtiin. Jos tällä tarkistuksella pyritään tosiasiallisesti rajoittamaan aiheet, joita voidaan käsitellä keskusteluvaiheen aikana, ainoastaan muihin kuin taloudellisiin näkökohtiin, tämä tarkistus ei ole hyväksyttävä. Komission lähestymistapa nimittäin on se, että jotta menettelystä olisi hyötyä, keskusteluvaiheessa on voitava keskustella kaikista hankkeen näkökohdista.

⁽¹⁾ Asia C-331/92, tuomio 19. huhtikuuta 1994, Kok. 1994, s. I-1329.

4. laajentamaan jo olemassa olevia tai ottamaan käyttöön uusia mahdollisuuksia, joilla hankintaviranomainen voi muuttaa sopimuseritelmiä, myöntämisperusteita ja niiden painotusta (viimeksi mainitun osalta tarkistus on epäselvä, sillä siinä viitataan sekä nimenomaisesti painotukseen että pelkkään perusteiden tärkeysjärjestykseen). Komission alkuperäisessä ehdotuksessa säädettiin mahdollisuudesta muuttaa myöntämisperusteita, jos ne eivät enää sopisi lopullisessa tarjous-eritelmässä olevaan ratkaisuun. On kuitenkin osoittautunut, että – parhaiden ratkaisujen päältä poimimista koskevien laajalle levinneiden pelkojen huomioon ottamiseksi ja lain-säättämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi – on hylättävä ajatus siitä, että tarjous-eritelmiä voitaisiin laatia lopulliseksi keskusteluvaiheen jälkeen useampien ratkaisujen mahdollisen yhdistelmän perusteella. Siksi mahdollisuus muuttaa myöntämisperusteita menettelyn aikana aiheuttaisi vakavan manipuloinnin vaaran.
5. ottamaan käyttöön osanottajille maksettava pakollinen korvaus kuluista (jonka arvo ei saa ylittää yhteensä 15:tä prosenttia sopimuksen arvioidusta arvosta). Osanottajille maksettavan pakollisen korvauksen periaate voidaan hyväksyä, varsinkin kun keskustelujen toteuttamiseen liittyvien kustannusten takia hankintaviranomaiset voivat päätyä varaamaan tämän uuden menettelyn käyttämisen erityisen monitahoisiin julkisiin hankintasopimuksiin. Toissijaisuussyistä ei sen sijaan olisi säädettävä maksettavista määristä.

Tarkistuksella 138 lisätään uusi 30 a artikla, jossa säädetään, että ”jos kyseessä on tarjouspyyntömenettely, jonka tavoitteena on luoda julkisen ja yksityisen tahon välinen kumppanuus”, hankintaviranomainen ja taloudellisesti edullisimman tarjouksen esittänyt tarjoaja voivat keskustella keskenään, kunhan tällä keskinäisellä keskustelulla ei muuteta merkittävästi taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusnäkökohtia eikä vääristetä kilpailua. Vaikka tarkistus onkin tällä kohtaa epäselvä, näyttäisi siltä, että tämä mahdollisuus otettaisiin käyttöön kaikissa tarjousmenettelyjen muodoissa.

Jos tämä tarkistuksen osa koskee kaikkia menettelyjä eikä ainoastaan kilpailevan neuvottelumenettelyn viimeistä vaihetta, sitä ei voida hyväksyä. Uusi kilpaileva neuvottelumenettely on nimittäin otettu käyttöön nimenomaan siksi, että voidaan ottaa huomioon muun muassa joustavuutta koskevat tarpeet, joita voi liittyä julkisen ja yksityisen tahon välisten kumppanuuksien luomisen käsittäviin hankkeisiin.

Sen sijaan tarkistuksen taustalla oleva ajatus, jonka mukaan saattaa osoittautua tarpeelliseksi selvittää tiettyjä näkökohtia taloudellisesti edullisimmaksi todetussa tarjouksessa tai vahvistamaan siinä olevat sitoumukset, voidaan hyväksyä, jos siihen

liitetään asianmukaiset suojalausekkeet erityisesti sen varmistamiseksi, että tämä ei johda tarjouksen tai hankintasopimuksen sisällön olennaiseen muuttumiseen sellaisena kuin siitä on annettu kilpailuilmoitus, kilpailun vääristymiseen tai syrjinnän ilmenemiseen. On myös varmistettava, että nämä selvennykset eivät tarkoita muita tarjoajia kuin taloudellisesti edullisimman tarjouksen jättänyttä tarjoajaa. Tältä osin tarkistuksen ajatus voidaan hyväksyä muotoilemalla johdanto-osan 18 kappale ja itse 30 artikla uudelleen tarkoituksenmukaisesti.

Komissio ottaa huomioon tarkistukset 9, 137 ja 138 muotoilemalla ne uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 27 kappale: ”(27) Hankintaviranomaisten voi erityisen monitahoisten sopimusten osalta olla objektiivisesti mahdotonta määritellä sopivat keinot tarpeidensa tyydyttämiseksi tai arvioida, mitä teknisiä ja/tai taloudellisia ja oikeudellisia ratkaisuja sopimus voi tarjota ilman, että niitä kohtaan voitaisiin esittää kritiikkiä. Tällainen tilanne voi syntyä erityisesti toteutettaessa merkittäviä integroitua liikenneinfrastruktuurihankkeita, mittavia tietoverkkoja sekä hankkeita, joihin liittyy monimuotoista rahoitusta ja joiden rahoituksellista ja oikeudellista koostumusta ei voida ennakoita. Jos sopimusta ei voida tehdä avointa tai rajoitettua menettelyä käyttämällä, olisi säädettävä joustavasta menettelystä, joka säilyttää samalla kertaa kilpailun taloudellisten toimijoiden välillä ja hankintaviranomaisten tarpeen keskustella jokaisen ehdokkaan kanssa kaikista hankintaan liittyvistä näkökohdista. Tätä menettelyä ei kuitenkaan pidä käyttää väärin kilpailua rajoittavalla tai vääristävällä tavalla, erityisesti muuttamalla tarjousten perustekijöitä tai määräämällä valitulle tarjoajalle uusia olennaisia tekijöitä tai ottamalla mukaan muu kuin taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella valittu tarjoaja.”

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

8. ...

’Kilpailullinen neuvottelumenettely’ on menettely, johon kaikki taloudelliset toimijat voivat pyytää saada osallistua ja jossa hankintaviranomainen neuvottelee menettelyyn hyväksytyjen hakijoiden kanssa löytääkseen ratkaisun tai useampia ratkaisuja, jotka vastaavat hankintaviranomaisen tarpeita ja joiden perusteella valittuja hakijoita pyydetään tekemään tarjouksensa.

...”

”30 artikla

Kilpailullinen neuvottelumenettely

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että mikäli hankintaviranomaiset katsovat, että sopimusta ei pystytä tekemään avoimen tai rajoitetun menettelyn avulla, ne voivat tämän artiklan säännösten mukaisesti noudattaa kilpailullista neuvottelumenettelyä:

- a) jos ne eivät objektiivisesti pysty määrittämään 24 artiklan 3 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti tarpeitaan ja tavoitteitaan tyydyttäviä teknisiä keinoja ja/tai
- b) jos ne eivät objektiivisesti pysty määrittämään hankkeen oikeudellisia ja/tai rahoituksellisia järjestelyjä.

Julkisen hankintasopimuksen tekemisen ainoa peruste on taloudellisesti edullisimman tarjouksen valitseminen.

2. Hankintaviranomaiset julkaisevat hankintasopimuksesta ilmoituksen, jossa ne tiedottavat kyseisessä ilmoituksessa ja/tai havainnollistavassa asiakirjassa määritellyistä tarpeistaan ja vaatimuksistaan.

3. Hankintaviranomaiset aloittavat 43 a–52 artiklojen asiaan kuuluvien säännösten mukaisesti valittujen ehdokkaiden kanssa neuvottelumenettelyn, jonka tarkoituksena on kartoittaa ja määritellä parhaat keinot hankintaviranomaisen tarpeiden tyydyttämiseksi. Hankintaviranomaiset voivat neuvottelumenettelyn kuluessa keskustella valittujen ehdokkaiden kanssa kaikista hankintasopimukseen liittyvistä näkökohdista.

Neuvottelumenettelyn aikana hankintaviranomaiset huolehtivat kaikkien tarjoajien tasapuolisesta kohtelusta. Ne eivät missään tapauksessa saa antaa syrjivällä tavalla tietoja, jotka saattavat asettaa jonkun tarjoajan muita edullisempaan asemaan.

Hankintaviranomaiset eivät saa paljastaa muille osallistujille jonkin neuvottelumenettelyyn osallistuvan ehdokkaan ehdottamia ratkaisuja tai antamia luottamuksellisia tietoja ilman tämän suostumusta.

4. Hankintaviranomaiset voivat määrätä, että neuvottelumenettely tapahtuu vaiheittain siten, että neuvoteltavien ratkaisujen määrää supistetaan neuvotteluvaiheen aikana soveltamalla hankintailmoituksessa tai havainnollistavassa asiakirjassa ilmoitettuja sopimuksen tekoperusteita. Kyseisen mahdollisuuden käyttämisestä on ilmoitettava hankintasopimusta koskevassa ilmoituksessa tai havainnollistavassa asiakirjassa.

5. Hankintaviranomainen jatkaa neuvottelumenettelyä, kunnes kykenee ratkaisuvaihtoehtoja tarvittaessa vertailtuaan kar-

toittamaan sen ratkaisumallin tai ne ratkaisumallit, joilla kyetään täyttämään sen tarpeet.

6. Kun hankintaviranomaiset ovat julistaneet neuvottelumenettelyn päättyneeksi ja tiedottaneet siitä osallistujille, ne pyytävät näiltä lopullisen tarjouksen neuvottelumenettelyn aikana esitettyjen ja määritettyjen ratkaisujen pohjalta. Tarjouksessa on oltava kaikki hankkeen toteuttamiseksi pyydetty ja tarpeelliset osat.

Tarjouksia voidaan hankintaviranomaisen pyynnöstä selkeyttää ja täsmentää. Näillä täsmennyksillä, selkeytyksillä tai täydennyksillä ei kuitenkaan voida muuttaa tarjouksen tai tarjouspyynnön perustekijöitä, joiden muuttaminen saattaa vääristää kilpailua tai aiheuttaa syrjintää.

7. Hankintaviranomaiset arvioivat saadut tarjoukset hankintailmoituksessa vahvistettujen sopimuksen tekoperusteiden mukaan ja valitsevat taloudellisesti edullisimman tarjouksen 53 artiklan mukaisesti.

Tarjoaja, jonka on todettu tehneen taloudellisesti edullisimman tarjouksen, voi hankintaviranomaisen pyynnöstä joutua täsmentämään tarjoukseensa liittyviä näkökohtia tai vahvistamaan tarjouksessa olevat sitoumukset edellyttäen, että tämä ei muuta tarjouksen tai tarjouskilpailun olennaisia tekijöitä, vääristä kilpailua tai aiheuta syrjintää.

8. Hankintaviranomaiset voivat luovuttaa palkintoja tai maksuja neuvottelumenettelyn osanottajille.”

Tarkistukset 45, 46, 47–123 ja 109 koskevat 24 artiklaa, joka koskee teknisiä eritelmiä, joita käytetään hankintaviranomaisen tarvitsemien rakennusurakoiden, tavaroiden ja/tai palvelujen määrittämisessä.

Tarkistuksella 45 lisätään viittaus eurooppalaisiin ympäristömerkkeihin pakolliseksi viittaukseksi, mitä ei voida hyväksyä, koska ympäristömerkkejä koskevassa yhteisön politiikassa eurooppalaisia monikansallisia ja kansallisia ympäristömerkkejä ei ole asetettu tärkeysjärjestykseen.

Lisäksi tarkistuksessa esitetään, että tekniset eritelmat on voitava laatia tuotteen elinkaarensa aikana aiheuttamien ympäristövaikutusten perusteella. Komissio kannattaa tätä lähestymistapaa.

Tarkistuksella lisätään myös uusi ”vastaavan standardin” määritelmä, jossa on puolestaan kyse vastaavan ratkaisun takaavasta tarjouksesta.

Tarkistuksella 46 muutetaan 24 artiklaa siten, että siinä täsmennetään, että hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta, jos tarjoaja on osoittanut sille, että tarjous täyttää hankintaa koskevat vaatimukset vastaavalla tavalla. Lisäksi tarkistuksella varmistetaan, että keinoja osoittaa vastaavuus on mahdollisimman monta, ja taataan, että tarjoajalle annetaan riittävät tiedot siitä, miksi tarjous ei ole vastaava. Viimeinen kohta otetaan yleisesti huomioon 41 artiklan 2 kohdassa.

Tarkistuksilla 47–123 pyritään välttämään syrjintä, joka aiheutuu tiettyyn alkuperään tai tuotantoon tai toimitukseen osallistuvaan taloudelliseen toimittajaan viittaamisesta.

Tarkistuksella 109 lisätään liitteessä VI tarkoitettujen teknisten eritelmien määritelmiin ympäristönäkökohdat, ympäristövaikutukset sekä tuotantoprosessit ja -menetelmät.

Tällä tarkistuksen osalla täsmennetään ehdotustekstiä julkisista hankinnoista ja ympäristönäkökohdista annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ mukaisesti, ja se on näin ollen hyväksyttävissä uudelleen muotoiltuna.

Sen sijaan yhteensopivuus ympäristön kanssa ei ole sellaisenaan eritelmä; se voi kuitenkin antaa aihetta laatia tekniset eritelmät ympäristönäkökohtien mukaan. Sama koskee ympäristövaikutuksia.

Tarkistuksella lisätään myös suunnittelu- ja käyttövaatimukset mukaan luettuna vammaiskäyttö.

Komissio hyväksyy tarkistukset 45, 46, 47–123 ja 109 johdanto-osan 25 kappaleeseen (entinen 17 kappale), 24 artiklaan, 41 artiklaan (uudelleen järjesteltynä) ja liitteeseen VI muotoiltuina uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 25 kappale: "(25) Julkisten hankintayksikköjen laatimien teknisten eritelmien on oltava sellaisia, että julkiset hankinnat ovat avoimia kilpailulle. Sen vuoksi on oltava mahdollisuus esittää tarjouksia, jotka perustuvat moniin erilaisiin teknisiin ratkaisuihin. Tekniset eritelmät on näin ollen voitava laatia toisaalta suorituskyvyn ja toimintaa koskevien vaatimusten mukaisesti, mutta toisaalta, jos viitataan eurooppalaisten standardiin – tai sellaisen puuttuessa kansalliseen standardiin – hankintaviranomaisten on otettava huomioon myös muihin vastaaviin ratkaisuihin perustuvat tarjoukset. Vastavuuden osoittamiseksi tarjoajat voivat esittää minkä tahansa tyyppisiä todisteita. Jos hankintaviranomaiset katsovat, että vastaavuutta ei tietyssä tapauksessa ole, niiden on voitava perustella asiaa koskeva päätöksensä.

Hankintaviranomaiset, jotka haluavat määrittellä ympäristövaatimuksia tietyn sopimuksen teknisissä eritelmissä, voivat mää-

rätä tiettyjen tuote- tai palveluryhmien ympäristöystävällisyyttä ja/tai -vaikutuksia koskevista ominaisuuksista. Ne voivat halutessaan käyttää yksityiskohtaisia eritelmiä tai niiden osia, jotka soveltuvat tarvittavien hankintojen tai suoritteiden määrittelyyn sellaisina kuin ne on määritelty ympäristömerkeissä, esimerkiksi eurooppalaisessa ympäristömerkissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä, jos merkkiä koskevat vaatimukset on kehitetty ja hyväksytty tieteellisiin tutkimuksiin perustuvien tietojen pohjalta prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytettävissä."

"24 artikla

Tekniset eritelmät

1. Liitteen VI 1 kohdassa määritellyt tekniset eritelmät ovat hankintasopimusta koskevissa asiakirjoissa kuten hankintailmoituksessa, tarjouseritelmässä tai täydentävissä asiakirjoissa.

2. Teknisten eritelmien on mahdollistettava tarjoajille yhtäläiset mahdollisuudet esittää tarjous, eivätkä ne saa perusteettomasti haitata julkisten hankintojen avaamista kilpailulle.

3. Rajoittamatta oikeudellisesti sitovien teknisten sääntöjen soveltamista, sikäli kuin ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia, tekniset eritelmät on laadittava:

a) joko viittaamalla liitteessä VI määriteltyihin eritelmiin ja tässä luetellussa etusijajärjestyksessä kansallisiin standardeihin, joilla saatetaan voimaan eurooppalaisia standardeja, eurooppalaisiin teknisiin hyväksyntöihin, yhteisiin teknisiin eritelmiin, kansainvälisiin standardeihin, muihin eurooppalaisten standardointielinten laatimiin teknisiin viittaajajärjestelmiin, tai jos näitä ei ole, kansallisiin standardeihin, kansallisiin teknisiin hyväksyntöihin tai kansallisiin suunniteluihin, laskentaan ja rakennusurakoiden toteuttamiseen sekä tuotteiden tuottamiseen liittyviin teknisiin eritelmiin. Jokaiseen viittaukseen liitetään ilmaisu 'tai vastaava'.

b) tai suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella; näihin voi sisältyä ympäristöominaisuuksia. Niiden on oltava riittävän täsmällisiä, jotta tarjoajat pystyvät määrittämään hankintasopimuksen kohteen ja jotta hankintaviranomaiset pystyvät tekemään kyseisen hankintasopimuksen.

c) tai b alakohdassa tarkoitettujen suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella viittaamalla vaatimustenmukaisuusolehtamana a alakohdassa mainittuihin eritelmiin.

(¹) Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa ympäristönäkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa (EYVL C 333, 28.11.2001, s. 13).

d) tai viittaamalla a alakohdan eritelmiin tiettyjen ominaisuuksien osalta ja viittaamalla b alakohdan suorituskykyyn ja toiminnallisiin vaatimuksiin muiden ominaisuuksien osalta.

4. Käyttäessään mahdollisuutta viitata 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin eritelmiin hankintaviranomaiset eivät kuitenkaan saa hylätä tarjousta sillä perusteella, että tarjotut tuotteet tai palvelut eivät ole mainittujen eritelmien mukaisia, jos tarjoaja osoittaa tarjouksessaan millä tahansa hankintaviranomaista tyydyttävällä, tarkoitukseen soveltuvalla tavalla, että ehdotetut ratkaisut täyttävät vastaavalla tavalla teknisissä eritelmissä määritetyt vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausselostusta.

5. Käyttäessään 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta asettaa suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta tuotteista, palveluista tai rakennusurakoista, jotka ovat kansallisesti voimaan saatetun eurooppalaisen standardin, eurooppalaisen teknisen hyväksynnän, yhteisen teknisen eritelmän, kansainvälisen standardin tai eurooppalaisen standardointielimen laatiman teknisen viitejärjestelmän mukaisia, jos nämä eritelmät koskevat niiden edellyttämiä suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia.

Tarjoajan on millä tahansa tarkoitukseen soveltuvalla tavalla osoitettava tarjouksessaan hankintaviranomaisen tyydytykseksi, että standardin mukainen tuote, palvelu tai urakka täyttää hankintaviranomaisen toiminnalliset tai suorituskykyä koskevat vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausselostusta.

5 a Määrätessään 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja suorituskykyä tai toiminnallisia vaatimuksia koskevia ympäristöominaisuuksia hankintaviranomainen voi käyttää eurooppalaisissa ympäristömerkeissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä määriteltyjä yksityiskohdaisia eritelmiä tai tarvittaessa niiden osia, jotka ovat soveltuvia sopimuksen kohteena olevien hankintojen tai suoritteiden määrittelyyn, jos merkkiä koskevat vaatimukset on kehitetty tieteellisen tiedon pohjalta ja hyväksytyt prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytettävissä.

Hankintaviranomaiset voivat ilmoittaa, että ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden tai palvelujen oletetaan täyttävän tarjouseritelmässä määritellyt tekniset eritelmät; niiden on hyväksyttävä kaikki muut tarkoitukseen soveltuvat todistuskeinot, kuten valmistajan tekniset asiakirjat tai tunnustetun elimen laatima testausselostus.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'tunnustetuilla elimillä' testaus- ja kalibrointilaboratorioita ja tarkastus- ja sertifiointielimiä, jotka noudattavat sovellettavia eurooppalaisia standardeja.

Hankintaviranomaisten on hyväksyttävä muissa jäsenvaltioissa olevien tunnustettujen elinten antamat todistukset.

7. Teknisissä eritelmissä ei saa mainita tiettyä valmistajaa tai tiettyä alkuperää olevia tuotteita tai erityistä menetelmää eikä viitata tavaramerkkiin, patentiin tai tyyppiin tai tiettyyn alkuperään tai tuotantoon siten, että maininta suosisi tai sulki pois tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä tuotteita, paitsi, jos tämä on perusteltua hankintasopimuksen kohteen vuoksi. Maininta tai viittaus on poikkeuksellisesti sallittu siinä tapauksessa, että hankintasopimuksen kohdetta ei ole mahdollista riittävän täsmällisesti ja täysin selvästi kuvata 3 ja 4 kohtaa soveltamalla; mainintaan tai viittaukseen on liitettävä ilmaisu 'tai vastaava'.

"41 artikla

Ehdokkaille ja tarjoajille tiedottaminen

1. Hankintaviranomaisten on ilmoitettava ehdokkaille ja tarjoajille mahdollisimman nopeasti ja pyydettyä kirjallisesti päätökset, jotka koskevat puite- tai hankintasopimuksen tekemistä, mukaan lukien seikat, joiden perusteella ne ovat päättäneet olla tekemättä puitesopimusta tai tarjouskilpailun kohteena ollutta sopimusta tai aloittaa menettelyn uudelleen.

2. Hankintaviranomaisen on mahdollisimman nopeasti ilmoitettava jokaiselle hylätylle ehdokkaalle tai tarjoajalle, joka sitä on pyytänyt, seikat, joiden perusteella asianomaisen ehdokkuus tai tarjous on hylätty, sekä jokaiselle hyväksyttävän tarjouksen tehneelle tarjoajalle valitun tarjouksen ominaisuudet ja suhteelliset edut sekä sopimuspuoleksi valitun tarjoajan nimi tai puitesopimuksen osapuolet. Määräaika ei missään tapauksessa saa ylittää 15:tä päivää asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta.

Hankintaviranomaiset voivat kuitenkin päättää, että tiettyjä ensimmäisessä alakohdassa mainittuja tehtyjä puite- tai hankintasopimuksia koskevia tietoja ei anneta, jos niiden julkaiseminen olisi esteenä lainsäädännön soveltamiselle tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista tai vaarantaisi julkisten tai yksityisten taloudellisten toimijoiden oikeudet kaupalliset edut taikka voisi haitata niiden välistä rehellistä kilpailua."

"LIITE VI

TIETTYJEN TEKNISTEN ERITELMIEN MÄÄRITELMÄT

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. a) 'teknisellä eritelmällä' julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten ollessa kyseessä: tuotteelta tai palvelulta edellytetyt ominaisuudet määrittävässä asiakirjassa olevaa erittelyä, joihin ominaisuuksiin kuuluvat laatutaso, ympäristönäkökohdat, suunnittelu- ja käyttövaatimukset (mukaan luettuna vammaiskäyttö), vaatimustenmukaisuuden, käyttöön soveltuvuuden ja tuotteen käytön arvioinnin tasot, tuotteen turvallisuus tai mitat, mukaan lukien tuotteeseen kohdistuvat vaatimukset myyntinimityksen, termistön, tunnusten, testauksen ja testausmenetelmien, pakkauksen, merkitsemisen, etiketöinnin, käyttöohjeiden, tuotantoprosessien ja -menetelmien osalta, sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- b) 'teknisillä eritelmillä' julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten ollessa kyseessä: teknisten vaatimusten kokonaisuutta, joka sisältyy erityisesti tarjouseritelmään ja jossa määritellään materiaalilta, tuotteelta tai tavaralta vaadittavat ominaisuudet ja jonka avulla voidaan puolueettomasti kuvailla materiaali, tuote tai tavara siten, että se täyttää hankintayksikön sille asettaman käyttötarkoituksen. Näihin ominaisuuksiin kuuluvat ympäristönäkökohdat, suunnittelu- ja käyttövaatimukset (mukaan luettuna vammaiskäyttö), vaatimustenmukaisuuden arviointitaso, käyttöön soveltuvuus, turvallisuus tai mitat, mukaan lukien laadunvarmistusmenettelyt, termistö, tunnukset, testaukset ja testausmenetelmät, pakkaus, merkitseminen ja etiketöinti sekä tuotantoprosessit ja -menetelmät. Ne sisältävät myös sääntöjä, jotka koskevat rakennusurakan suunnittelua ja hinnoittelua, testausta, tarkastusta ja hyväksymistä sekä rakennusmenetelmiä tai -tekniikkaa ja kaikkia muita teknisiä edellytyksiä, jotka hankintaviranomainen voi yleisten tai erityisten määräysten nojalla asettaa valmiille työlle ja siihen kuuluville materiaaleille tai osille.
2. 'standardilla': tunnustetun standardointielimen toistuvaa tai jatkuvaa käyttöä varten hyväksymää teknistä eritelmää, jonka noudattaminen ei ole pakollista ja joka kuuluu yhteen seuraavista luokista:

— 'kansainvälinen standardi': kansainvälisen standardointijärjestön antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön,

— 'eurooppalainen standardi': eurooppalaisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön,

— 'kansallinen standardi': kansallisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön.

3. 'eurooppalaisella teknisellä hyväksymisellä': tuotteen kelpoisuudesta tiettyyn käyttötarkoitukseen annettua myönteistä teknistä lausuntoa, joka perustuu rakennustyössä sovellettavien olennaisten vaatimusten täyttymiseen ottaen huomioon tuotteen perusominaisuudet ja sen nimenomaiset käyttö- ja soveltamisolosuhteet. Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antaa jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten hyväksymä laitos.
4. 'yhteisellä teknisellä eritelmällä': teknistä eritelmää, joka on laadittu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistun jäsenvaltioiden hyväksymän menettelyn mukaisesti;
5. 'teknisellä viitteellä': Euroopan standardointielinten laatimia asiakirjoja, jotka ovat muita kuin virallisia standardeja ja jotka laaditaan markkinoiden kehittymiseen mukautettuja menettelyä noudattaen."

Tarkistukset 10 ja 127 koskevat hankintasopimuksen toteuttamisen ehtoja.

Tarkistus 10 sisältää muutoksia johdanto-osan 22 kappaleeseen, ja niillä on tarkoitus selventää edelleen, että hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot eivät saa olla syrjiviä ja että niiden tavoitteena voi muun muassa olla erityisten ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttaminen.

Tarkistuksen ensimmäisellä osalla muutetaan komission sanamuotoa ("jos ne eivät välittömästi tai välillisesti syrji"). Komission käyttämä sanamuoto on peräisin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (tuomio asiassa "Beentjes" ⁽¹⁾) eikä sitä pitäisi näin ollen muuttaa, koska se ei edes rajoita tarkistuksen toisessa osassa tarkoitettua ympäristönäkökohtien huomioon ottamista, jonka periaate on täysin hyväksyttävissä.

Tarkistuksen 127 tarkoitus on edelleen vahvistaa yhdenvertaista kohtelua, syrjimättömyyttä ja avoimuutta koskevien periaatteiden noudattamista silloin, kun hankintaviranomaiset vaativat julkisten hankintojen toteuttamiselle erityisehtoja. Tällä tarkistuksella itse asiassa täsmennetään omassa säännöksessään asia, joka jo sisältyy 2 artiklassa olevaan säännökseen, jonka soveltamisala on yleinen.

Komissio siis hyväksyy tarkistukset 10 ja 127 seuraavissa muodoissa, joissa otetaan huomioon myös tilaisuus helpottaa lainsaattamiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamista.

⁽¹⁾ Asia 31/87, tuomio 20. syyskuuta 1988, Kok. 1988, s. 4635.

Johdanto-osan 29 kappale: "(29) Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot ovat yhteensopivat direktiivin kanssa, jos ne eivät ole välittömästi tai välillisesti syrjiviä ja jos ne on mainittu hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä. Niillä voidaan pyrkiä tukemaan ammatillista koulutusta työmaalla, erityisistä työllistymisvaikeuksista kärsivien henkilöiden työllistämistä, torjumaan työttömyyttä tai edistämään ympäristönsuojelua sekä luomaan velvoitteita, joita sovellettaisiin sopimusten toteuttamisessa ja jotka koskisivat erityisesti pitkäaikaistyöttömien palvelukseen ottamista tai työttömien tai nuorten kouluttamista koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa, Kansainvälisen työjärjestön perustavanlaatuisten sopimusten säännösten sisällön noudattamista olettaen, ettei niitä ole pantu kansallisessa lainsäädännössä täytäntöön, tai sellaisen vammaisten tietyn vähimmäismäärän palvelukseen ottamista, joka ylittää kansallisen lainsäädännön vaatimukset."

"26 a artikla

Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot

Hankintaviranomaiset voivat vaatia hankintasopimuksen toteuttamiselle erityisehtoja edellyttäen, että nämä ehdot ovat yhteisön oikeuden mukaisia ja että ne on ilmoitettu hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä. Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdoissa voidaan käsitellä muun muassa sosiaalisia ja ympäristönäkökohtia."

Tarkistukset 11 ja 51 koskevat sosiaaliseen suojeluun liittyvien säännösten noudattamista.

Tarkistuksella 11 lisätään uusi johdanto-osaa kappale, jossa muistutetaan, että työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annettu direktiiviä (96/71/EY), jossa asetetaan työsuojelua koskevat vähimmäisehdot, joita tarjoajien on noudatettava siinä maassa, jossa suorite toteutetaan, sovelletaan. Tämä tarkistus liittyy siihen, mitä komissio itse muistutti sosiaalisten näkökohtien ottamisesta huomioon julkisissa hankinnoissa 15. lokakuuta 2001 antamassaan tiedonannossa⁽¹⁾. Se lisää tarjoajille annettavaa tietoa ja tuo näin lisäarvoa.

Tarkistuksen 51 tarkoitus on velvoittaa tarjoajat noudattamaan sosiaalilainsäädäntöä, mukaan lukien kollektiiviset ja henkilökohtaiset oikeudet, oikeuskäytäntö ja yleissitoviksi julistetut työehtosopimukset. Nämä velvoitteet eivät saa estää soveltamasta edullisempia työsuojelua ja työoloja koskevia säännöksiä.

On kiistatonta, että julkisiin hankintamenettelyihin osallistuvien yritysten on noudatettava sijoittautumismaassa ja tarvittaessa suoritteiden toteutuspaikalla sovellettavaa sosiaalilainsäädäntöä

⁽¹⁾ Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa sosiaaliset näkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa (EYVL C 333, 28.11.2001, s. 27).

(vrt. julkisten hankintojen sosiaalisista näkökohdista 15. lokakuuta 2001 annettu komission tiedonanto). Tämä sovellettavaa oikeutta koskeva muistutus voisi olla johdanto-osassa omana kappaleenaan; sen ei kuitenkaan pitäisi sijaita artiklaosassa, sillä julkisia hankintoja koskevien direktiivien tavoitteena on koordinoita hankintamenettelyjä eikä asettaa yrityksille sosiaalilainsäädäntöä koskevia tai muita velvoitteita.

Komissio katsoo, että tarkistuksen taustalla oleva huoli on riittävästi huomioitu edellä mainitussa johdanto-osan 29 kappaleessa sekä jäljempänä olevassa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Näin ollen komissio hyväksyy tarkistukset 11 ja 51 lisäämällä johdanto-osaan seuraavan kappaleen:

"(30) Julkisia hankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön pantaessa sovelletaan sosiaali- ja työturvallisuusalan voimassa olevia sekä kansallisia että yhteisön säädöksiä, sääntöjä ja työehtosopimuksia edellyttäen, että kyseiset säännöt sekä niiden soveltaminen ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Rajat ylittävissä tapauksissa, joissa jonkin jäsenvaltion työntekijät suorittavat palveluja toisessa jäsenvaltiossa julkisia hankintoja koskevan sopimuksen panemiseksi täytäntöön, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY⁽²⁾ esitetään edellytykset, joita vastaanottajamaan on noudatettava kyseisten lähetettyjen työntekijöiden osalta. Sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan näiden velvoitteiden noudattamatta jättämisen voidaan katsoa olevan vakava virhe tai taloudellisen toimijan ammatin harjoittamiseen liittyvä lainvastainen teko."

Tarkistukset 15 ja 100 koskevat poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia.

Tarkistuksella 15, joka liittyy tarkistukseen 100, lisätään johdanto-osaan uusi 31 a kappale, jolla pyritään täsmentämään, että hankintayksiköt voivat hylätä poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset, joissa ei noudateta sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä mahdollisuus on jo nykyilainsäädännössä, joten siis riittää, että se ilmaistaan tarkoituksenmukaisella tavalla.

Tarkistuksen 100 ensimmäisen osan tarkoituksena on poistaa ilmaisu, että tarjousten on oltava suoritteeseen nähden poikkeuksellisen alhaisia. Voimassa olevissa direktiiveissä olevan ilmaisun "suoritteeseen nähden" poistaminen poistaisi säännöksen keskeisen tekijän. Näin ollen tätä tarkistuksen osaa ei voida hyväksyä.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Tarkistuksen 100 toisessa osassa niiden (poikkeuksellisen alhaista hintaa koskevien) selvitysten joukkoon, jotka hankintaviranomaisen on otettava huomioon sen määrittämiseksi, onko tarjous poikkeuksellisen alhainen, lisätään se, että tarjoajan ja alihankkijoiden on sopimuksen täytäntöönpanossa noudatettava työsuojelua ja työoloja koskevia säännöksiä, mukaan lukien se, että hankittaessa kolmansista maista peräisin olevia tavaroita ja palveluja tuotannossa on noudatettava liitteessä IX b esitettyjä kansainvälisiä työnormeja, jotka esitetään tarkistuksessa 116.

Hankintaviranomaisia voi kiinnostaa tarkistaa, että hinta ei ole liian alhainen siksi, ettei työlainsäädäntöä ole noudatettu; tältä osin komissio hyväksyy tarkistuksen täsmentämällä ehdotustekstissä, että selvitysten luettelo ei ole tyhjentävä.

Työoikeutta koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista on huomattava, että niiden noudattaminen ei ole julkisia hankintoja koskevien direktiivien kohde. Koska kyseiset sopimukset on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, niiden noudattaminen voidaan kuitenkin tarkistaa ehdokkaita tai tarjoajia valittaessa.

Komissio hyväksyy tarkistukset 15 ja 100 seuraavasti:

"54 artikla

Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset

1. Jos tiettyä hankintasopimusta varten jätetyt tarjoukset vaikuttavat suoritteeseen nähden poikkeuksellisen alhaisilta, hankintaviranomaisen on, ennen kuin se voi hylätä kyseiset tarjoukset, pyydettävä kirjallisesti tarkempia tietoja olennaisiksi katsomistaan tarjouksen pääkohdista.

Tällaiset tiedot voivat liittyä erityisesti:

- a) tuotteiden valmistusmenetelmän, palvelun suorittamisen tai rakennusmenetelmän taloudellisuuteen;
- b) valittuihin teknisiin ratkaisuihin ja/tai tarjoajaa suosiviin poikkeuksellisen edullisiin tuotteiden toimittamisen, palvelun suorittamisen tai urakan toteuttamisen edellytyksiin;
- c) tarjoajan ehdottamien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden omintakeisuuteen;
- c a) suoritteiden toteutuspaikalla voimassa olevien työsuojelua ja työoloja koskevien säännösten noudattamiseen;
- d) tarjoajan mahdollisesti saamaan valtiontukeen.

2. Hankintaviranomainen tarkistaa tarjoajaa kuullen tarjouksen pääkohdat ottaen huomioon toimitetut selvitykset.

3. Hankintaviranomainen, joka toteaa tarjouksen olevan poikkeuksellisen alhainen tarjoajan saaman valtiontuen takia, voi hylätä tarjouksen pelkästään tästä syystä vasta kuultuaan tarjoajaa ja jos tämä ei pysty osoittamaan hankintaviranomaisen asettaman riittävän pitkän määräajan kuluessa, että kyseessä oleva tuki on myönnetty lainmukaisesti. Hankintaviranomaisen, joka hylkää tarjouksen tällaisessa tapauksessa, on ilmoitettava siitä komissiolle."

Tarkistuksella 170 lisätään johdanto-osaan uusi 33 a kappale, jossa toistetaan ne syyt, joiden perusteella hankintamenettelystä on suljettava pois tarjoajat, jotka ovat osallistuneet rikollisjärjestön toimintaan, petokseen tai lahjontaan, ja lisätään syiden joukkoon työ- tai ympäristölainsäädännön rikkomuksista saadut tuomiot. Tarkistuksessa todetaan myös, että laittomia sopimuksia tai ammatillisen toiminnan harjoittamiseen liittyviä vakavia rikkomuksia koskevat seuraamukset ovat peruste poissulkemiseen.

Tällä tarkistuksella voidaan johdanto-osan kappaleella perustella 46 artiklan 1 kohdan tapaukset (pakollinen poissulkeminen) sellaisena kuin komissio sitä ehdottaa; tarkistuksessa tähän liitetään kuitenkin muita seikkoja, joiden paikka olisi paremminkin 46 artiklan 2 kohdassa (valinnainen poissulkeminen), koska tämä kohta jo kattaa ne epäsuorasti.

Komissio hyväksyy tarkistuksen johdanto-osan kappaleeseen seuraavasti:

"(39) Olisi vältettävä tekemästä julkisia hankintoja koskevia sopimuksia sellaisten taloudellisten toimijoiden kanssa, jotka ovat osallistuneet rikollisjärjestön toimintaan tai syyllystyneet Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavaan lahjontaan tai petokseen tai rahanpesuun. Tällaiset taloudelliset toimijat on suljettava pois kilpailusta heti, kun hankintaviranomainen on saanut tiedon kyseisistä rikoksista annetusta kansallisen lainsäädännön mukaisesta lopullisesta tuomiosta.

Hankintaviranomaiset voivat tässä tarkoituksessa pyytää ehdokailta/tarjoajilta asianmukaisia asiakirjoja ja, jos niillä on kyseisten ehdokkaiden/tarjoajien henkilökohtaista asemaa koskevia epäilyksiä, pyytää asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä.

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä on tätä koskevia säännöksiä, ympäristölainsäädännön rikkomiseen liittyvästä lainvastaisesta teosta saatua tuomiota tai julkisia hankintoja koskevasta laittomasta sopimuksesta saatua tuomiota tai seuraamusta voidaan pitää taloudellisen toimijan ammatin harjoittamiseen liittyvänä lainvastaisena tekona tai vakavana virheenä."

Tarkistukset 23, 54 ja 65 koskevat sähköistä huutokauppaa.

Tarkistuksella 23 määritellään käännteinen huutokauppa tarkoituksessa ottaa käyttöön sähköinen huutokauppa. Määritelmässä rajataan tällaisen huutokaupan käyttö ainoastaan sellaisiin sopimuksen tekemennettelyihin, joissa sopimus myönnetään edullisimman hinnan tarjonneelle tarjoajalle.

On suotavaa hyväksyä tällaisen huutokaupan käyttöönotto sähköisten julkisten hankintojen edistämiseksi, joten määritelmä on siis lisättävä ja se on muotoiltava uudelleen, jotta se olisi lähempänä neuvoston määritelmää, jossa huutokauppamahdollisuus on laajennettu koskemaan hinnan lisäksi muitakin muutujia.

Tarkistuksella 54 ehdotetaan mahdollisuutta käyttää sähköistä huutokauppaa sopimusta myönnettäessä. Sähköisen huutokaupan käyttöönotto edellyttää kuitenkin ehdotustekstin uudelleenmuotoilua, jotta voitaisiin mahdollistaa huutokauppa myös silloin, kun sopimus myönnetään taloudellisesti edullisimman tarjouksen antaneelle tarjoajalle ja jotta siihen voitaisiin lisätä menettelyä koskevat takeet ja tarvittavat tekniikat.

Tarkistuksella 65 ehdotetaan mahdollisuutta käyttää sähköistä huutokauppaa sopimusta myönnettäessä. Siinä tämä mahdollisuus on kuitenkin erillinen menettely, mikä on vastoin komission ehdotuksella tavoiteltua yksinkertaistamisen ja joustavuuden tavoitetta.

Näin ollen komissio hyväksyy tarkistukset 23, 54 ja 65 muuntaen ne seuraavasti:

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

5 b 'Sähköinen huutokauppa' on toistuva prosessi, jonka kuudessa tarjousten osatekijöitä koskevia uusia alennettuja hintoja ja/tai uusia arvoja esitetään sähköisesti ja joka toteutetaan sen jälkeen, kun tarjousten ensimmäinen täydellinen arviointi on saatu päätökseen ja jonka avulla tarjoukset voidaan arvioida automaattisesti.

...”

”53 a artikla

Sähköisen huutokaupan käyttäminen

1. Jäsenvaltiot voivat antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden käyttää sähköistä huutokauppaa.

2. Avointa, rajoitettua tai neuvottelumenettelyä sovellettaessa hankintaviranomaiset voivat 29 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa päättää, että ennen julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekemistä käydään sähköinen huutokauppa, jos kyseinen hankintasopimus koskee sellaisia rakennusurakoita, tavara- tai palveluhankintoja, joiden tekniset eritelmät voidaan laatia riittävän tarkasti. Sähköistä huutokauppaa voidaan käydä useissa peräkkäisissä vaiheissa.

Sähköistä huutokauppaa voidaan käyttää samoin ehdoin silloin, kun puitesopimuksen osapuolet kilpailutetaan uudelleen 32 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.

3. Sähköisen huutokaupan järjestämisestä päättävät hankintaviranomaiset ilmoittavat asiasta hankintailmoituksessa. Tarjouseritelmässä on oltava muun muassa seuraavat tiedot:

- a) tekijät, joiden arvot ovat sähköisen huutokaupan kohteena, jos nämä tekijät ovat ilmaistavissa määrällisesti lukuina tai prosentteina;
- b) niiden arvojen rajat, jotka voidaan esittää, sellaisina kuin ne seuraavat hankintasopimuksen kohteen erittelyistä;
- c) tiedot, jotka annetaan tarjoajien käyttöön sähköisen huutokaupan aikana, sekä tietojen antamisen ajankohta;
- d) tarvittavat tiedot sähköisen huutokaupan kulusta;
- e) edellytykset, joiden mukaisesti tarjoajat voivat tehdä tarjouksen, ja erityisesti vaadittavat tarjousten väliset vähimmäiserot;
- f) tarvittavat tiedot käytettävästä sähköisestä järjestelmästä sekä viestintäyhteyttä koskevista yksityiskohdista ja teknisistä eritelmistä.

4. Ennen sähköisen huutokaupan aloittamista hankintaviranomaiset arvioivat tarjoukset valitun myöntämisperusteen tai valittujen myöntämisperusteiden mukaisesti.

Sähköinen huutokauppa koskee:

- a) joko ainoastaan hintoja, kun sopimus myönnetään alimman hinnan perusteella;
- b) tai hintoja ja/tai tarjouseritelmässä ilmoitettuja tarjouksen osatekijöiden uusia arvoja, kun sopimus myönnetään taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella.

Kaikki hyväksyttävän tarjouksen tehneet tarjoajat kutsutaan samanaikaisesti sähköisellä viestintäkeinolla esittämään uusia hintoja ja/tai uusia arvoja; kutsun on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot yksilöllisestä yhteydestä käytettävään sähköiseen järjestelmään sekä täsmälliset tiedot sähköisen huutokaupan alkamispäivästä ja kellonajasta. Sähköinen huutokauppa voi alkaa vasta kahden työpäivän kuluttua kutsujen lähettämispäivästä.

5. Kun sopimus tehdään taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, pyyntöön liitetään 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun painatuksen mukaisesti tehdyn vastaanottajan tarjouksen kokonaisarvioinnin tulokset.

Kutsussa ilmoitetaan myös matemaattinen kaava, jonka mukaan tarjoajat asetetaan esitettyjen uusien hintojen ja/tai uusien arvojen perusteella automaattisesti uuteen järjestykseen sähköisessä huutokaupassa. Kaava ilmaisee kunkin taloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitun perusteen suhteellisen painatuksen, joka ilmoitetaan hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä; mahdolliset hintahaarukat on kuitenkin suositettava yhteen määritettyyn arvoon.

Jos hyväksytään vaihtoehtoja, kullekin vaihtoehdolle on määriteltävä erillinen kaava.

6. Sähköisen huutokaupan kussakin vaiheessa hankintaviranomaisten on toimitettava keskeytyksettä ja välittömästi kaikille tarjoajille vähintään ne tiedot, joiden perusteella nämä voivat milloin hyvänsä tarkistaa keskinäisen järjestyksensä; hankintaviranomaiset voivat myös toimittaa muita tietoja muista esitetyistä hinnoista sillä edellytyksellä, että tästä ilmoitetaan tarjouseritelmässä; ne voivat myös ilmoittaa kaikissa vaiheissa huutokauppavaiheeseen osallistuvien lukumäärän; ne eivät voi kuitenkaan missään tapauksessa paljastaa tarjoajien henkilöllisyyttä sähköisen huutokaupan eri vaiheiden aikana.

7. Hankintaviranomaiset saattavat sähköisen huutokaupan päätökseen yhden tai useamman seuraavan menettelytavan mukaisesti:

- a) huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa ilmoitetaan etukäteen vahvistettu päivämäärä ja kellonaika;
- b) kun hankintaviranomaisille ei enää tarjota uusia hintoja, jotka vastaavat tarjottavien hintojen vähimmäiseroja koskevia vaatimuksia, eikä uusia arvoja. Tässä tapauksessa hankintaviranomaiset täsmentävät huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa määrääjän, jota noudatetaan viimeisen esityksen vastaanoton jälkeen ennen sähköisen huutokaupan päättämistä;
- c) kun huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa vahvistettu huutokaupan eri vaiheiden määrä on täyttynyt.

Kun hankintaviranomaiset ovat päättäneet saattaa sähköisen huutokaupan päätökseen c alakohdan mukaisesti soveltaen tarvittaessa sen lisäksi b alakohdassa tarkoitettuja menettelytapoja, huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa ilmoitetaan huutokaupan kunkin vaiheen aikataulu.

8. Saatettuaan sähköisen huutokaupan päätökseen hankintaviranomaiset tekevät hankintasopimuksen 53 artiklan mukaisesti sähköisessä huutokaupassa saatujen tulosten perusteella.

9. Hankintaviranomaiset eivät saa väärinkäyttää sähköistä huutokaupaa estääkseen, rajoittaakseen tai vääristääkseen kilpailua tai muuttaakseen sopimuksen kohdetta, sellaisena kuin se on julkaistu hankintailmoituksessa ja määritelty tarjouseritelmässä.”

Tarkistuksen 24 tarkoituksena on mukauttaa puitesopimuksen määritelmä alakohtaisessa direktiivissä 93/38/EY olevaan määritelmään. Tarkistuksessa oleva määritelmä voidaan hyväksyä, mutta se on muotoiltava siten, että useat hankintaviranomaiset voivat tehdä samanaikaisesti saman puitesopimuksen.

Tarkistus siis hyväksytään seuraavasti:

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

5. 'Puitesopimus' on yhden tai useamman hankintaviranomaisen ja yhden tai useamman taloudellisen toimijan välinen sopimus, jonka tarkoituksena on vahvistaa tietyn ajanjakson aikana tehtäviä hankintasopimuksia koskevat ehdot erityisesti hintojen ja tarvittaessa suunniteltujen määrien osalta.

...”

Tarkistukset 30, 93 ja 95 koskevat taloudellista ja rahoituksellista tilannetta sekä teknistä suorituskykyä ja/tai ammattipätevyyttä.

Tarkistuksen 30 tarkoituksena on antaa ryhmittymiin kuuluville taloudellisille toimijoille mahdollisuus esittää yhteenlasketun suorituskykynsä valintaa varten, ja tämä koskee seuraavia osa-alueita: pätevyys harjoittaa ammattitoimintaa, taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne ja tekninen suorituskyky ja/tai ammatillinen pätevyys. Mahdollisesti edellytettävää alan kokemuksen kesto ei kuitenkaan voida yhdistää. Lisäksi tarkistuksen mukaan ryhmittymän johtajalta voidaan edellyttää vähimmäisvaatimusten täyttämistä.

Tarkistus on johdonmukainen oikeuskäytännön kanssa. Jokaiselta ryhmittymän jäseneltä on kuitenkin voitava edellyttää pätevyyttä harjoittaa ammattitoimintaa sen mukaisesti, mitä toimintaa näiden henkilöiden odotetaan harjoittavan sopimusta toteutettaessa. Mitä tulee vähimmäisvaatimuksiin, joiden täyttämistä hankintaviranomainen voi edellyttää ryhmittymän johtajalta, on varmistettava, että sanaa "vähimmäinen" tulkitaan siten, että hankintaviranomaiselle taataan, että ainakin yhdellä ryhmittymään osallistuvalla on tarvittava taitotieto sopimuksen toteuttamiseksi.

Komissio katsoo, että tarkistuksen tavoite on toistettava 48 ja 49 artiklassa, jotka koskevat erityisesti taloudellista ja rahoituksellista tilannetta sekä teknistä suorituskyykyä ja/tai ammattipätevyyttä.

Tarkistuksella 93 lisätään niiden keinojen joukkoon, joilla voidaan osoittaa tekninen suorituskyyky ja/tai ammattipätevyys palvelujen osalta, selvitys ympäristöasioiden hallinnasta sekä työsuojelusta ja työterveydestä vastaavista teknisistä asiantuntijoista tai teknisistä laitoksista.

Tarkistuksella 95 sisällytetään rakennusurakoiden osalta sama lisäys kuin tarkistuksella 93 palvelujen osalta.

Tarkistusten 93 ja 95 tarkoituksena on arvioida taloudellisen toimijan tekninen kyyky toimittaa palveluja tai toteuttaa rakennusurakoita, jotka ovat myönteisiä ympäristön, työsuojelun ja työterveyden kannalta. Nämä tekijät käyvät ilmi joko palveluja koskevan eritelmän kuvauksesta tai sosiaali- tai ympäristölainsäädännön noudattamisesta, ja sijoittuvat sopimuksen tekemennettelyn muihin vaiheisiin. Ympäristöasioiden hallintaan liittyvät toimenpiteet voivat soveltuviin tapauksissa olla osoitus ympäristöystävällisestä teknisestä suorituskyyvystä.

Komissio hyväksyy siis 48 ja 49 artiklaa koskevat tarkistukset 30, 93 ja 95 muutettuina seuraavasti:

"48 artikla

Taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne

1. Osoitukseksi taloudellisen toimijan taloudellisesta ja rahoituksellisesta tilanteesta voidaan yleensä toimittaa yksi tai useampi seuraavista viiteasiakirjoista:

- a) pankkien antamat asianmukaiset lausunnot tai mahdollisesti todistus ammatinharjoittajan vastuuvakuutuksesta,
- b) yrityksen tase tai ote siitä, jos sen valtion lainsäädännössä, johon taloudellinen toimija on sijoittautunut, edellytetään taseen julkistamista,
- c) kokonaisliikevaihtoa koskeva todistus ja tarvittaessa hankintasopimuksen kohteena olevan toimialan liikevaihto enin-

tään kolmelta viimeiseltä saatavilla olevalta tilikaudelta sen mukaan, milloin yritys on perustettu tai taloudellinen toimija on aloittanut toimintansa, siltä osin kuin kyseisiä liikevaihtoja koskevat tiedot ovat saatavilla.

2. Taloudellinen toimija voi tarvittaessa tiettyä hankintasopimusta varten käyttää hyväkseen muiden yksiköiden suorituspanoksia riippumatta sen ja näiden yksiköiden välisten yhteyksien oikeudellisesta luonteesta. Sen on tässä tapauksessa osoitettava hankintaviranomaiselle, että sillä on käytettävissään tarvittavat resurssit, esittämällä esimerkiksi todisteen näiden yksiköiden tätä asiaa koskevasta sitoumuksesta.

2 a Samoin edellytyksin 3 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi käyttää hyväkseen ryhmittymän tai muiden yksikköjen suorituspanoksia.

3. Hankintaviranomaisten on hankintailmoituksessa tai tarjouspyynnössään ilmoitettava, minkä tai mitkä 1 kohdassa tarkoitetuista viiteasiakirjoista ne ovat valinneet ja mitä muita todisteita niille on esitettävä.

4. Jos taloudellinen toimija ei hyväksyttävästä syystä voi toimittaa hankintaviranomaiselle sen pyytämää viiteasiakirjoja, se saa osoittaa taloudellisen ja rahoituksellisen tilanteensa jollain muulla hankintaviranomaisen soveltuvaan katsomalla asiakirjalla."

Johdanto-osan 40 kappale: "(40) Soveltuviin tapauksissa, joissa rakennusurakan ja/tai palvelujen luonteen vuoksi on perusteltua, että ympäristönhallintaa koskevia toimenpiteitä tai järjestelmiä sovelletaan julkista hankintaa koskevaa sopimusta täytäntöönpannaessa, tällaisten toimenpiteiden tai järjestelmien soveltamista voidaan edellyttää. Ympäristönhallintajärjestelmät, riippumatta niiden rekisteröinnistä yhteisön säästöjen mukaisesti (EMAS-säännökset), voivat osoittaa taloudellisen toimijan teknisen kyyvyn toteuttaa hankintasopimus. Lisäksi kuvaus niistä taloudellisen toimijan soveltamista toimenpiteistä, joilla taataan sama ympäristönsuojelun taso, on hyväksyttävä vaihtoehtoisena todistuskeinona rekisteröityjen ympäristönhallintajärjestelmien ohella."

"49 artikla

Tekninen suorituskyyky ja/tai ammatillinen pätevyys

1. Taloudellisten toimijoiden tekninen suorituskyyky ja/tai ammatillinen pätevyys arvioidaan ja todennetaan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Taloudellisten toimijoiden tekninen suorituskyyky voidaan osoittaa yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista tavarahankintojen, palvelujen tai rakennusurakoiden luonteen, määrän tai laajuuden ja käyttötarkoituksen mukaan:

1. a) luettelo viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana toteutetuista rakennusurakoista, jonka liitteenä on todistukset merkittävimpien urakoiden asianmukaisesta toteuttamisesta. Todistuksista on käytävä ilmi urakoiden arvo, ajankohta ja toteutuspaikka, ja niissä on erikseen ilmoitettava, toteutettiin urakat ammattialan sääntöjen mukaan ja saatettiin ne asianmukaisesti päätökseen. Tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava nämä todistukset suoraan hankintaviranomaiselle;
 - b) luettelo tärkeimmistä toimituksista tai tärkeimmistä palveluista sekä tiedot niiden arvosta, ajankohdasta sekä julkisesta tai yksityisestä vastaanottajasta viimeksi kuluneilta kolmelta vuodelta. Osoitukseksi toimituksista ja palveluista on esitettävä:
 - toimivaltaisen viranomaisen antama tai vahvistama todistus, kun vastaanottajana on hankintaviranomainen,
 - ostajan antama todistus tai, jollei tällaista ole, pelkästään taloudellisen toimijan antama vakuutus, kun vastaanottajana on yksityinen ostaja;
2. selvitys toimitukseen osallistuvista taloudellisen toimijan yritykseen suoraan kuuluvista tai kuulumattomista teknisistä asiantuntijoista tai teknisistä laitoksista, erityisesti niistä, jotka vastaavat laadunvalvonnasta, ja, kun kyseessä ovat julkiset rakennusurakat, niistä, jotka ovat urakoitsijan käytettävissä urakan toteuttamista varten;
3. selvitys tavarantoimittajan tai palvelun suorittajan teknisistä välineistä, laadunvarmistustoimenpiteistä ja kyseisen yrityksen käyttämistä tutkimus- ja kokeilujärjestelmistä;
4. jos toimitettavat tuotteet tai suoritettavat palvelut ovat monitahoisia tai niitä tarvitaan poikkeuksellisesti ainoastaan tiettyä tarkoitusta varten, tarkastus, jonka suorittaa hankintaviranomainen tai tämän puolesta sen valtion, johon tavarantoimittaja tai palvelujen suorittaja on sijoittautunut, toimivaltainen virallinen elin suostumuksellaan; tarkastus koskee tavarantoimittajan tuotantokykyä tai palvelujen suorittajan teknistä suorituskykyä ja tarvittaessa sen tutkimus- ja kokeilujärjestelmiä sekä laadunvalvontatoimenpiteitä;
5. todistukset palvelujen suorittajan tai urakoitsijan ja/tai yrityksen johtohenkilöiden sekä erityisesti palvelujen suorittamisesta tai rakennustöiden toteuttamisesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden koulutuksesta ja ammattinimikkeistä;
 - 5 a) julkisia rakennusurakoita ja julkisia palveluja koskevien sopimusten tapauksessa ja ainoastaan soveltuviissa tapauksissa selvitys ympäristöasioiden hallintaa koskevista toimenpiteistä, joita taloudellinen toimija voi soveltaa sopimusta toteutettaessa;
 6. selvitys palvelujen suorittajan tai urakoitsijan työvoiman vuotuisesta keskimäärästä ja johtohenkilöiden lukumäärästä kolmelta viimeksi kuluneelta vuodelta;
 7. selvitys työvälineistä, kalustosta tai teknisistä laitteista, jotka ovat palvelujen suorittajan tai urakoitsijan käytettävissä sopimuksen toteuttamiseksi;
 8. ilmoitus siitä, miltä osin palvelujen suorittaja mahdollisesti aikoo antaa sopimuksen alihankkijoiden toteuttavaksi;
 9. toimitettavien tuotteiden osalta:
 - a) näytteet, kuvaukset ja/tai valokuvat, joiden aitous on voitava todistaa hankintaviranomaisen pyynnöstä;
 - b) laadunvalvonnasta vastaavien ja toimivaltaisiksi tunnustettujen virallisten elinten tai laitosten antamat todistukset, jotka osoittavat tiettyihin eritelmiin tai standardeihin viittaamalla tavaroiden todetun vaatimustenmukaisuuden;
3. Taloudellinen toimija voi tarvittaessa tiettyä hankintasopimusta varten käyttää muiden yksiköiden suorituspanoksia riippumatta sen ja näiden yksiköiden välisten yhteyksien oikeudellisesta luonteesta. Sen on tässä tapauksessa osoitettava hankintaviranomaisille, että sillä on käytettävissään hankintasopimuksen toteuttamiseen tarvittavat resurssit esittämällä esimerkiksi todisteen näiden yksiköiden antamasta sitoumuksesta antaa taloudellisen toimijan käyttöön tarvittavat resurssit.
 - 3 a Samoin edellytyksin 3 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi käyttää hyväkseen ryhmittymän tai muiden yksikköjen suorituspanoksia.
 4. Niissä julkisia hankintoja koskevissa menettelyissä, joiden tarkoituksena on palvelujen suorittaminen ja/tai rakennusurakoiden toteuttaminen, taloudellisten toimijoiden kyky suorittaa näitä palveluja tai toteuttaa näitä rakennusurakoita voidaan arvioida erityisesti niiden ammattitaidon, tehokkuuden, kokemuksen ja luotettavuuden perusteella.

5. Hankintaviranomaisten on ilmoituksessaan tai tarjouspyynnössään ilmoitettava, mitkä 2 kohdassa tarkoitetuista viiteasiakirjoista sille on esitettävä.”

Tarkistuksen 31 tarkoituksena on vahvistaa hankintaviranomaisten velvollisuutta käsitellä taloudellisten toimijoiden antamia tietoja luottamuksellisina esimerkiksi antamalla luettelo asianomaisista tiedoista tai asiakirjoista ja täsmentämällä, että velvoitetta on noudatettava koko hankintamenettelyn ajan ja sen jälkeen.

Tietoja ja asiakirjoja koskevan luettelon laatiminen sellaisena kuin siitä tarkistuksessa esitetään vaikuttaa liioittelevalla, mutta se voidaan hyväksyä esimerkkien muodossa. Kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä ehdotetuista teknisistä ratkaisuksista säädetään jo 30 artiklassa (3 kohdan kolmas alakohta). Sen sijaan ilmaisun ”koko hankintamenettelyn ajan ja sen jälkeen” ehdoton luonne saattaa estää kilpailua: yritys, joka on suunnitellut palvelujen hankintaan liittyvän hankkeen olisi vastedes ainoa, joka voisi toteuttaa tämän hankkeen, koska suunnitelmia ei saisi antaa yhdellekään muulle ehdokkaalle tai tarjoajalle. Toisaalta avoimuuteen liittyvien velvoitteiden, esimerkiksi valvontaelimiin nähden, ja luottamuksellisuutta koskevien velvoitteiden välillä saattaa ilmetä ristiriitä.

Ottaen huomioon tarkistuksen 31, jossa tunnustetaan taloudellisten toimijoiden oikeus vaatia sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan, että niiden antamat tiedot pysyvät luottamuksellisina, komissio muuttaa 5 artiklaa seuraavasti:

”5 artikla

Luottamuksellisuus

Tämä direktiivi ei rajoita taloudellisten toimijoiden oikeutta vaatia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, että hankintaviranomainen käsittelee niiden antamia tietoja luottamuksellisina; kyseisiin tietoihin kuuluvat erityisesti tekniset tai liikesalaisuudet ja tarjoukset.”

Tarkistuksella 147 luodaan uusi säännös, jossa muistutetaan, että perustamissopimuksen peruseriaatteet koskevat kaikkia julkisia hankintoja, myös direktiivissä säädettyjen kynnysarvojen alapuolelle jääviä. Syrjimättömyyden periaatteen osalta tässä säännöksessä täsmennetään, että siihen sisältyy avoimuuden velvoite ja että avoimuus merkitsee riittävän julkisuuden tason takaamista, joka mahdollistaa julkisten palveluhankintojen avaamisen kilpailulle ja sopimuksentekomenettelyjen puolueettomuuden. Tämän velvoitteen noudattamisen takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi viitattava direktiivin asiaa koskeviin säännöksiin.

Muistutus perustamissopimuksen peruseriaatteiden noudattamisvelvollisuudesta tehtäessä direktiivin kynnysarvot alittavia julkisia hankintoja koskevia sopimuksia on yhteisön oikeuden ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mu-

kainen. Ei olisi kuitenkaan millään lailla perusteltua rajoittaa avoimuuden periaatteesta johtuvia vaikutuksia ainoastaan julkisiin palveluhankintoihin, kuten tarkistuksessa esitetään.

Ei myöskään olisi aiheellista säätää, että avoimuuden velvoitteen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on viitattava ”tämän direktiivin vastaaviin säännöksiin”, mikä toisaalta loisi oikeudellista epävarmuutta ja toisaalta ylittäisi perustamissopimuksen peruseriaatteiden noudattamisen. Nämä periaatteet eivät nimittäin sisällä niin tarkkoja julkisuutta ja menettelyjä koskevia velvoitteita kuin mistä direktiivissä säädetään, eikä olisi perusteltua eikä tarkoituksenmukaista soveltaa näitä sääntöjä kaikkiin hankintasopimuksiin niiden arvosta riippumatta.

Komissio hyväksyy tarkistuksen muotoilemalla uudelleen ehdotuksensa johdanto-osan 2 kappaleen seuraavasti:

”(2) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palveluiden tarjoamisen vapauden periaatteita ja niistä johdettuja periaatteita kuten yhdenvertaisen kohtelun, josta syrjimättömyyden periaate muodostaa pelkästään erityisen osatekijän, vastavuoroisen tunnustamisen, suhteellisuuden ja avoimuuden periaatteita sovelletaan perustamissopimuksen alaisten yksikköjen tekemisiin tai näiden yksikköjen nimissä ja lukuun tehtyihin hankintasopimuksiin. Näitä periaatteita sovelletaan sopimusten arvosta riippumatta. Jotta helpotettaisiin niiden soveltamista huomattavan suuriarvoisiin hankintoihin, olisi tässä direktiivissä sovitettava yhteen kansalliset sopimuksen tekomenettelyt. Näitä yhteensovittamista koskevia säännöksiä on tulkittava edellä mainittujen sääntöjen ja periaatteiden sekä perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisesti.”

Tarkistukset 34 ja 35 koskevat palveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemiseen käytettäviä menetelmiä.

Tarkistuksen 34 tarkoituksena on ottaa huomioon vakuutusmaksut sekä muut verrannolliset korvaukset, kun on kyse vakuutuspalveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemisesta.

Tämä tarkistus on oikeutettu suoritteen tyyppin ja korvaustavan perusteella.

Tarkistuksella 35 on tarkoitus nimenomaisesti säännellä määräämättömäksi ajaksi tehtyjen, automaattista jatkumista koskevan lausekkeen sisältävien hankintasopimusten arvon laskemista.

Tarkistuksella pyritään välttämään sopimuksen perusteeton osittaminen, jonka tarkoituksena olisi välttää direktiivissä asetettujen velvoitteiden noudattamista: tarkistuksella on siten kannatettava tavoite. On kuitenkin vältettävä sopimusten uusimista, joka vähentää kilpailua.

Komissio hyväksyy tarkistukset 34 ja 35 muotoilemalla ne uudelleen tarkoituksenaan samalla yksinkertaistaa ehdotustekstiä yhdistämällä laskentamenetelmiä koskevat neljä artiklaa – puitesopimuksia koskeva 10 artikla, tavaroita koskeva 11 artikla, palveluja koskeva 12 artikla ja rakennusurakoita koskeva 13 artikla – seuraavasti:

”10 artikla

Julkisia hankintoja koskevien sopimusten ja puitesopimusten arvioidun arvon laskentamenetelmät

1. Julkista hankintaa koskevan sopimuksen arvioidun arvon laskentaperusteena käytetään hankintaviranomaisen arvioimaa maksettavaa kokonaismäärää ilman arvonlisäveroa. Tässä laskelmassa otetaan huomioon arvioitu kokonaismäärä, mukaan lukien mahdolliset eri optiomuodot ja sopimuksen mahdollinen jatkuminen ilman eri toimenpiteitä.

Jos hankintaviranomaisen on määrä suorittaa ehdokkaille tai tarjoajille palkkioita tai maksuja, se ottaa ne huomioon laskettaessa sopimuksen arvioitua arvoa.

2. Tämän arvion on pädeävä 34 artiklan 2 kohdassa säädettyä hankintailmoitusta lähetettäessä, tai jos tällaista ilmoitusta ei vaadita, silloin kun hankintaviranomainen aloittaa hankintasopimuksen tekomenettely.

3. Mitään rakennusurakkahanketta tai suunniteltua hankintaa, jolla on tarkoitus hankkia tietty määrä tavaraa ja/tai palveluja, ei saa jakaa osiin tämän direktiivin soveltamisen välttämiseksi.

4. Jos hankintasopimus koskee leasing-toimintaa, tuotteiden vuokrausta tai osamaksukauppaa, sopimuksen arvioidun arvon laskentaperusteena on käytettävä:

- a) määräaikaisten, enintään 12 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten arvioitua sopimuksen voimassaolon aikaista kokonaisarvoa tai yli 12 kuukautta voimassa olevien sopimusten kokonaisarvoa, johon sisältyy arvioitu jäännösarvo,
- b) määräämättömäksi ajaksi tehtyjen hankintasopimusten tai hankintasopimusten, joiden voimassaoloa ei voida määrittää, kuukausiarvoa kerrottuna 48:lla.

5. Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten arvioidun arvon laskentaperusteena on tapauksen mukaan:

- a) seuraavissa palvelutyypeissä:
 - i) vakuutuspalvelut: maksettavat vakuutusmaksut ja muunlaiset korvaukset;

- ii) pankkipalvelut ja muut rahoituspalvelut: maksettavat maksut, palkkiot, korot ja muunlaiset korvaukset;
- iii) suunnittelua koskevat hankintasopimukset: maksettavat maksut, palkkiot ja muunlaiset korvaukset.

b) niissä hankintasopimuksissa, joissa ei ilmoiteta kokonaishintaa:

- i) määräaikaisten, enintään 48 kuukautta voimassa olevat hankintasopimukset: voimassaolon aikainen arvioitu kokonaisarvo;
- ii) määräämättömäksi ajaksi tehdyt tai yli 48 kuukautta voimassa olevat hankintasopimukset: kuukausiarvo kerrottuna 48:lla.

6. Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten osalta arvioidun arvon laskennassa on otettava huomioon urakan arvo ja niiden tavarahankintojen arvioitu kokonaisarvo, jotka ovat tarpeen kyseisen urakan toteuttamiseksi ja jotka hankintaviranomaiset asettavat urakoitsijan käyttöön.

7. a) Jos suunniteltu rakennusurakka tai suunniteltu palveluhankinta voi johtaa siihen, että hankintoja tehdään samanaikaisesti erillisinä osina, kaikkien näiden osien arvioitu yhteisarvo on otettava huomioon.

Jos osien yhteenlaskettu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 8 artiklassa vahvistettu arvo, tätä direktiiviä sovelletaan kutakin osaa koskevan sopimuksen tekoon.

Hankintaviranomaiset saavat kuitenkin jättää soveltamatta tätä direktiiviä niiden osien osalta, joiden arvioitu arvo ilman arvonlisäveroa on palvelujen osalta vähemmän kuin 80 000 euroa ja rakennusurakoiden osalta vähemmän kuin 1 miljoona euroa, jos tällaisten osien yhteenlaskettu arvo on enintään 20 prosenttia kaikkien osien yhteisarvosta.

b) Jos suunniteltu samanlaisten tavaroiden hankinta voi johtaa siihen, että hankintoja tehdään samanaikaisesti erillisinä osina, 8 artiklan a ja b alakohtaa sovellettaessa määrittämisperusteena on käytettävä näiden osien arvioitua yhteisarvoa.

Jos osien yhteenlaskettu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 8 artiklassa vahvistettu arvo, tätä direktiiviä sovelletaan kutakin osaa koskevan sopimuksen tekoon.

8. Säännöllisesti toistuvien tai määräajoin uudistettavien julkisia tavara- tai palveluhankintoja koskevien sopimusten arvioidun arvon laskentaperusteena on käytettävä:

a) joko viimeksi kuluneiden 12 kuukauden tai varainhoitovuoden aikana peräkkäin tehtyjen vastaavien hankintasopimusten todellista yhteisarvoa, mahdollisuuksien mukaan oikaisutuna alkuperäisen sopimuksen alkamista seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa olevien määrän tai arvon muutosten mukaisesti,

b) tai niiden sopimusten arvioidun yhteisarvoa, jotka tehdään ensimmäistä tavarantoimitusta seuraavien 12 kuukauden aikana tai sopimuskauden aikana, jos se on pitempi kuin 12 kuukautta.

Julkisen hankintasopimuksen arvioidun arvon laskentamenetelmän valintaa ei saa tehdä tämän direktiivin soveltamisen välttämiseksi.

9. Puitesopimuksen arvon määrittämisperusteena on käytettävä suurinta mahdollista kyseiselle kaudelle suunniteltujen hankintasopimusten arvioitua yhteisarvoa ilman arvonnalisäveroa.”

Tarkistus 36 koskee jäsenvaltioiden mahdollisuutta varata hankintasopimuksia suojatyöpaikkaohjelmille tai suojatyöpaikoille.

Tämä tarkistus voidaan hyväksyä muuttamalla sitä sen selventämiseksi, että varaaminen ei merkitse vapautusta muiden julkisia hankintoja koskevan direktiivin säännösten soveltamisesta.

Komissio hyväksyy tarkistuksen seuraavasti:

”19 b artikla

Varatut sopimukset

Jäsenvaltiot voivat varata osallistumisen julkisiin hankintamennettelyihin suojatyöpaikoille tai varata niiden toteuttamisen suojatyöpaikkaohjelmien yhteydessä, jos asianomaisten työntekijöiden enemmistö on vammaisia, jotka vammansa luonteen tai vaikeuden vuoksi eivät pysty harjoittamaan ammattia normaaleissa työskentelyoloissa.

Hankintailmoituksessa on oltava maininta tästä säännöksestä.”

Tarkistuksella 121 muutetaan 18 artiklan b alakohtaa; sen tausta on palveluja koskevan direktiivin 92/50/ETY erilaisissa kielitoisinoissa, ja siinä painotetaan tarvetta parempaan kielelliseen yhdenmukaistamiseen. Tämä on hyödyllistä, mutta edellyttää tarkistuksen tekstin uudelleen muotoilua, jotta sitä tulkittaisiin tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen mukaisesti.

Komissio hyväksyy tarkistuksen muutettuna seuraavasti:

”18 artikla

Erityiset poissulkemiset

Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka ovat:

...

b) radiotoiminnan harjoittajien ohjelmien ostoa, kehittämistä, tuotantoa tai yhteistuotantoa koskevia sopimuksia sekä radiolähetysaikaa koskevia sopimuksia. Poissulkeminen ei koske näiden ohjelmien tuotannossa, yhteistuotannossa ja lähettämisessä tarvittavan teknisen materiaalin toimittamista.

...”

Tarkistuksella 38 laajennetaan ainoastaan palveluhankintoja koskeva poissulkeminen koskemaan myös tavarahankintoja ja rakennusurakoita. Tällainen laajennus ei ole hyväksyttävissä, sillä se kyseenalaistaisi ilman pätevää perustetta yhteisön säännösten poistamalla direktiivin soveltamisalasta tällä hetkellä siihen kuuluvat hankintasopimukset.

Toisaalta tarkistuksella täsmennetään ilmaisua ”sopimuspuolena oleva yksikkö on itse hankintaviranomainen”: tämä tarkistuksen osa on hyväksyttävissä, sillä se ei aseta yhteisön säännöstöä kyseenalaiseksi, vaan on päin vastoin omiaan selventämään säännöstä.

Komissio hyväksyy siis tarkistuksen 38 seuraavasti:

”19 artikla

Yksinoikeuden perusteella myönnetty palvelujen hankintasopimukset

Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka hankintaviranomainen tekee toisen hankintaviranomaisen tai hankintaviranomaisten yhteenliittymän kanssa ja jotka perustuvat tälle viranomaiselle perustamissopimuksen mukaisten julkaistujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla annettuun yksinoikeuteen.”

Tarkistuksella 40 luodaan uusi artikla, jonka tarkoituksena on poistaa direktiivin soveltamisalasta hankintasopimukset, jotka hankintaviranomainen on tehnyt täysin sen hallintaan asetetun yksikön kanssa tai yhteisyrityksen kanssa, jonka kyseinen hankintaviranomainen on muodostanut muiden hankintaviranomaisten kanssa.

Tässä tarkistuksessa toistetaan nykyisen oikeuskäytännön henki (tuomio ”Teckal”). Se on muotoiltava uudelleen tuomion sisältämien seikkojen toistamiseksi täsmällisesti, niiden mukauttamiseksi tilanteeseen, jossa hankintaviranomaiset muodostavat ryhmittymiä ja niiden sijoittamiseksi sopivaan kohtaan direktiivissä.

"19 a artikla

Hankintaviranomaisen määräysvallassa olevien yksiköiden kanssa tehtävät hankintasopimukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka hankintaviranomainen tekee oikeudellisesti erillisen yksikön kanssa, joka on sen yksinomaisessa määräysvallassa, jos:

— kyseinen yksikkö ei ole päätösvalaltaan itsenäinen kyseiseen hankintaviranomaiseen nähden, koska kyseinen hankintaviranomainen käyttää kyseiseen yksikköön vastaavaa valtaa kuin omiin yksikköihinsä;

— kyseinen yksikkö harjoittaa toimintaansa ainoastaan sen hankintaviranomaisen kanssa, jonka määräysvallassa se on.

2. Jos tällainen yksikkö on itse hankintaviranomainen, sen on noudatettava omiin tarpeisiinsa vastaamisessa tässä direktiivissä säädettyjä sopimuksen tekomenettelyä koskevia sääntöjä.

3. Jos tällainen yksikkö ei ole hankintaviranomainen, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta se soveltaisi omiin tarpeisiinsa vastaamisessa tässä direktiivissä säädettyjä sopimuksen tekomenettelyä koskevia sääntöjä."

Tarkistuksella 57 on tarkoitus:

1. lisätä uusi mahdollisuus käyttää tavarahankinnoissa neuvottelumenettelyä, johon liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen etukäteen
2. ja täsmentää nykyisen säännöksen sovellettavuutta "henkisten" palvelujen osalta.

Tarkistuksen ensimmäinen osa ei ole hyväksyttävissä, sillä siinä asetetaan yhteisön säännöstö kyseenalaiseksi laajentamalla ilman pätevää perustetta mahdollisuus neuvotella tarjouksista koskemaan myös tavaranhankintoja. On syytä korostaa, että niiden mahdollisuuksien avulla, joita teknisten eritelmien määrittäminen suorituskyvyn ja vaihtoehtojen perusteella tarjoaa, hankintaviranomaisille ei voi olla mahdotonta määrittellä tarvitsemansa tavarahankinnat riittävän tarkoin kuin ainoastaan kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä tarkoitetuissa tapauksissa.

Tarkistuksen toinen osa sen sijaan hyväksytään muotoiltuna uudelleen seuraavasti:

"29 artikla

Tapaukset, joissa neuvottelumenettelyä voidaan noudattaa ja joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen

Hankintaviranomaiset voivat julkisia hankintoja koskevia sopimuksia tehdessään noudattaa neuvottelumenettelyä julkaistuaan hankintailmoituksen seuraavissa tapauksissa:

...

- c) palvelujen alalla, erityisesti liitteessä II A olevaan 6 pääluokkaan kuuluvien palvelujen sekä henkisten suoritteiden, kuten rakennusurakoiden suunnittelupalvelujen osalta, sikäli kuin toimitettavan suoritteen luonteen vuoksi sopimuseritelmiä ei voida laatia niin tarkasti, että sopimus voitaisiin tehdä valitsemalla paras tarjous avoimen tai rajoitetun menettelyn sääntöjä noudattaen.

..."

Olisi huomattava, että komissio katsoo hyödylliseksi, ensimmäisten direktiivien hyväksymispäivien huomioon ottamiseksi, muuttaa järjestys "tavarahankinnat, palveluhankinnat ja rakennusurakat" muotoon "rakennusurakat, tavarahankinnat ja palveluhankinnat". Tästä seuraa, että liitteestä I A tulee liite II A.

Tarkistuksen 150 tarkoitus on varmistaa, että urakan antajat voivat käyttää hyväkseen neuvottelumenettelyä, johon ei liity hankintailmoituksen julkaiseminen, antaakseen urakoitsijalle suoraan lisäurakoita, joita ei ole merkitty alkuperäiseen suunnitelmaan, mutta jotka ovat tulleet urakan toteuttamisen kannalta välttämättömiksi ennalta arvaamattomien olosuhteiden vuoksi ja joita ei voida teknisesti tai taloudellisesti erottaa pääurakasta ilman vakavia vaikeuksia, tai urakoita, jotka voitaisiin kyllä erottaa pääurakan toteuttamisesta, mutta jotka ovat ehdottoman välttämättömiä sen loppuunsaattamiseksi.

Tämä tarkistus voidaan hyväksyä seuraavassa muodossa:

"73 a artikla

Tapaukset, joissa on perusteltua antaa lisäurakoita suoraan urakoitsijalle

Hankintaviranomaiset voivat myöntää suoraan urakoitsijalle julkisia hankintoja koskevan sopimuksen, joka koskee lisäurakoita, jotka eivät sisälly alkuperäiseen hankkeeseen tai alkuperäiseen sopimukseen ja jotka ovat ennalta arvaamattomista syistä tulleet välttämättömiksi rakennuskohteen toteuttamiselle sellaisena kuin se on kuvattu, jos sopimus lisäurakasta tehdään palvelun suorittavan tai urakan toteuttavan alkuperäisen taloudellisen toimijan kanssa:

- jos kyseisiä lisäpalveluja tai -urakoita ei voida erottaa teknisesti tai taloudellisesti pääsopimuksesta aiheuttamatta hankintaviranomaisille huomattavaa haittaa,

tai

- jos lisäpalvelut tai -urakat, vaikka ne voitaisiin erottaa alkuperäisen sopimuksen toteuttamisesta, ovat ehdottoman välttämättömiä sen loppuunsaattamiseksi.

Lisäurakoista tehtyjen hankintasopimusten yhteenlaskettu arvo saa kuitenkin olla enintään 50 prosenttia alkuperäisen sopimuksen arvosta.”

Tarkistuksen 70 tarkoitus on:

1. yksinkertaistaa hankintasopimusten tekomenettelyjen eri vaiheissa sovellettavia määräaikoja koskevia säännöksiä;
2. poistaa määräaikojen lyhentäminen tapauksissa, joissa on julkaistu kausittainen ennakkoilmoitus;
3. poistaa kaikki mahdollisuudet lyhentää näitä määräaikoja tapauksissa, joissa käytetään sähköisiä keinoja.

Kohta 1: jotta vältettäisiin oikeudellisen tyhjiön syntyminen tarjousten vastaanottamisen määräaikojen osalta rajoitetuissa menettelyissä, on tarpeen muotoilla uudelleen tarkistus, jonka hyväksyminen johtaa eräiden määräaikojen pidentymiseen kolmella päivällä.

Kohta 2: tarkistus ei ole perusteltu, sillä siihen liittyy kaksi ongelmaa: toisaalta se aiheuttaa eurooppalaisten hankintaviranomaisten käänteistä syrjintää niiden Euroopan unionin ulkopuolisista maista tuleviin vastaaviin toimijoihin nähden, jotka ovat liittyneet Maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevaan sopimukseen, ja toisaalta se uhkaa evätä yrityksiltä tiedot hankintaviranomaisten aikomuksista.

Kohta 3: sellaisten määräaikojen, jotka eivät millään lailla rangaikse yrityksiä, lyhentämismahdollisuuksien poistaminen olisi vastoin sitä tavoitetta, että ostajia kannustetaan käyttämään sähköisiä keinoja, kuten Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto toivoo.

Komissio hyväksyy tarkistuksen 70 seuraavasti:

”37 artikla

Osallistumishakemusten ja tarjousten vastaanottamisen määräajat

1. Vahvistaessaan osallistumishakemuksille ja tarjousten vastaanottamiselle asetetut määräajat hankintaviranomaisten on otettava erityisesti huomioon hankintasopimuksen monitahoisuus ja tarjousten laatimisen tarvittava aika, tämän kuitenkin rajoittamatta tässä artiklassa vahvistettujen vähimmäismääräaikojen noudattamista.

2. Avoimissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 52 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, 29 artiklassa tarkoitetuissa neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, sekä kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä:

- a) vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 40 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.
- b) rajoitetuissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 40 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.

4. Jos hankintaviranomaiset ovat julkaisseet ennakkotietoilmoituksen, 2 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan mukainen vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle voidaan yleensä lyhentää 36 päivään mutta ei missään tapauksessa alle 22 päivään.

Tämä määräaika lasketaan hankintailmoituksen lähetyspäivästä avoimissa menettelyissä ja tarjouspyynnön lähetyspäivästä rajoitetuissa menettelyissä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lyhennetty määräaika hyväksytään edellyttäen, että ennakkotietoilmoitus sisältää kaikki liitteessä VII A olevassa hankintailmoituksen mallissa vaaditut tiedot, mikäli nämä tiedot ovat saatavilla ilmoituksen julkaisuhetkellä, ja että se on lähetetty julkaisemista varten vähintään 52 päivää ja enintään 12 kuukautta ennen hankintailmoituksen lähettämistä.

5. Jos ilmoitukset laaditaan ja lähetetään sähköisesti liitteen VIII 3 kohdan mukaisessa muodossa ja mukaista toimitustapaa noudattaen, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tarjousten vastaanottamisen määräaikoja avoimissa menettelyissä ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua osallistumishakemusten vastaanottamisen määräaika rajoitetuissa menettelyissä, neuvottelumenettelyissä ja kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä voidaan lyhentää seitsemällä päivällä.

6. Tarjousten vastaanottamiselle edellä 2 kohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa asetettua määräaika voidaan lyhentää viidellä päivällä, jos hankintaviranomainen asettaa tarjouseritelmän sekä kaikki sitä täydentävät asiakirjat liitteen VIII mukaisesti sähköisessä muodossa ja ilmoituksen julkaisupäivästä alkaen vapaasti, suoraan ja kokonaan kaikkien saataville ja mainitsee ilmoituksessa Internet-osoitteen, jossa asiakirjat ovat saatavilla.

Tämä lyhentäminen voidaan tehdä 5 kohdassa säädetyin lyhentämisen lisäksi.

7. Jos tarjouseritelmiä ja sen täydennysasiakirjoja tai lisätietoja, jotka on pyydetty riittävän ajoissa, ei ole mistä tahansa syystä toimitettu 38 artiklassa säädettyjen määräaikojen kuluessa tai jos tarjousten tekeminen edellyttää paikalla käyntiä tai tarjouseritelmiin liittyvien asiakirjojen tarkastusta itse paikalla, tarjousten vastaanottamisen määräaikoja on pidennettävä siten, että määräajat alkavat kuluu vasta, kun kaikki asianomaiset taloudelliset toimijat ovat saaneet kaikki tarjousten laatimisessa tarvittavat tiedot.

8. Jos tässä artiklassa säädettyjen määräaikojen noudattaminen on kiireen vuoksi mahdotonta rajoitetuissa menettelyissä ja 29 artiklassa tarkoitetuissa neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, hankintaviranomaiset voivat vahvistaa määräajat seuraaviksi:

- a) osallistumishakemusten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava vähintään 15 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä tai, jos ilmoitus lähetetään sähköisesti liitteen VIII 3 kohdan mukaisessa muodossa ja mukaista toimitustapaa noudattaen, vähintään 10 päivää,
- b) tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava rajoitetuissa menettelyissä vähintään 10 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivästä.”

Tarkistuksella 74 täsmennetään, että hankintaviranomaisen velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja kokonaisuus koskee menettelyn kaikkia vaiheita: tallentamista, käsittelyä ja säilyttämistä.

Ehdotetut täsmennykset on huomioitu uudelleen muotoiltuina ehdotustekstin asiaankuuluvissa säännöksissä, jotta eri sähköisten toimitustapojen vaatimukset tulisivat huomioon otetuiksi.

Komissio hyväksyy tarkistuksen 74 ja muuttaa ehdotuksensa 42 artiklaa seuraavasti:

”42 artikla

Viestintään sovellettavat säännöt

1. Kaikki tässä osassa mainitut ilmoitukset ja tiedonvaihto voidaan toimittaa hankintaviranomaisen valinnan mukaan kirjeitse, telekopiolla, 4 ja 5 kohdan mukaisessa sähköisessä muodossa, puhelimitse 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti tai useammalla mainituista välineistä.

2. Valittujen viestintävälineiden on oltava yleisesti käytävissä, eivätkä ne saa rajoittaa taloudellisten toimijoiden mahdollisuutta osallistua hankintasopimusten tekomenettelyyn.

3. Tiedottamisessa, tiedonvaihdossa ja tiedon tallentamisessa varmistetaan, että tiedot kokonaisuudessaan sekä tarjousten ja taloudellisten toimijoiden toimittamien tietojen luottamuksellisuus säilyvät ja että hankintaviranomaiset saavat tietää tarjousten sisällöstä vasta tarjousten esittämiseksi asetetun määräajan päätyttyä.

4. Sähköisessä muodossa tapahtuvaan tietojen toimittamiseen käytettävien välineiden ja niiden teknisten ominaisuuksien on oltava syrjimättömiä, kohtuullisesti yleisesti saatavilla ja yhteentoimivia yleisesti käytössä olevien tieto- ja viestintätekniikoiden kanssa.

5. Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen X vaatimusten mukaisia.
- b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.
- c) Tarjoajien tai ehdokkaiden on sitouduttava toimittamaan sellaiset 46–50 ja 52 artiklan mukaisesti vaaditut asiakirjat, todistukset, vakuutukset ja ilmoitukset, joita ei ole saatavilla sähköisessä muodossa, ennen tarjousten ja osallistumishakemusten esittämiseksi asetetun määräajan päättymistä.

6. Osallistumishakemusten toimittamiseen sovellettavat säännöt:

- a) Pyynnöt osallistua julkisiin hankintamenettelyihin voidaan tehdä kirjallisesti tai puhelimitse.
- b) Silloin kun osallistumista pyydetään puhelimitse, asiasta on lähetettävä kirjallinen vahvistus ennen hakemusten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä.
- c) Hankintaviranomaiset voivat edellyttää, että telekopiona lähetetyt osallistumishakemukset on vahvistettava postitse tai sähköisin keinoin, jos tämä on tarpeen laillista toteamista varten. Hankintaviranomaisten on mainittava tällaiset mahdolliset edellytykset ja määräaika vahvistuksen lähettämiseksi postitse tai sähköisin keinoin hankintailmoituksessa.”

Tarkistuksilla 77–132 pyritään

- 1. selventämään, että osallistujien valintaa koskevat vaatimukset on suhteutettava hankintasopimuksen kohteeseen
- 2. tiukentamaan hankintaviranomaisen velvollisuuksia säilyttää taloudellisten toimijoiden lähettämien tietojen luottamuksellisuus.

Ensimmäisen näkökannan osalta tarkistukset ovat ehdotuksen suuntaisia, ja ne voidaan hyväksyä sen hengessä. Toinen näkökanta on sitä vastoin tarpeeton, sillä se on jo mukana 5 artiklaa koskevassa tarkistuksessa 31.

Komissio hyväksyykin tarkistukset 77–132 uudelleen muotoiltuina ja yhdistettyinä 44 ja 45 artiklaan ehdotustekstin yksinkertaistamiseksi ja lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi:

"43 a artikla

Osanottajien soveltuvuuden tarkistaminen ja valinta, hankintasopimusten tekeminen

1. Hankintasopimus on tehtävä 53 ja 54 artiklassa säädetyn perusteiden ottaen huomioon 25 artikla sen jälkeen, kun hankintaviranomaiset ovat 48–52 artiklassa tarkoitettuina taloudellista ja rahoituksellista tilannetta sekä ammatillista ja teknistä tietämystä tai suorituskykyä koskevin perusteiden sekä tarvittaessa 3 kohdassa tarkoitettuihin syrjimättömiin sääntöihin ja perusteiden tarkastaneet niiden taloudellisten toimijoiden soveltuvuuden, joita ei ole 46 ja 47 artiklan nojalla poissuljettu hankintamenettelystä.

2. Hankintaviranomaisten on hankintailmoituksessa eriteltävä ne 48–50 artiklan mukaiset suorituskykyä koskevat vähimmäisedellytykset, jotka ehdokkaiden ja tarjoajien on täytettävä.

Edellä 48 ja 49 artiklassa tarkoitettujen tietojen laajuus sekä tietyt hankintasopimuksen osalta vaadittu suorituskyvyn vähimmäistaso on liityttävä hankintasopimuksen kohteeseen ja se on suhteutettava siihen.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoitus, ja kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä hankintaviranomaiset voivat rajoittaa niiden sopivien ehdokkaiden lukumäärää, joilta ne pyytävät tarjousta tai jotka kutsutaan neuvotteluihin tai osallistumaan kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn edellyttäen, että sopivia ehdokkaita on riittävä määrä. Hankintaviranomaisten on ilmoitettava hankintailmoituksessa ne objektiiviset ja syrjimättömät perusteet tai säännöt, joita ne aikovat soveltaa, niiden ehdokkaiden vähimmäismäärä, joille ne aikovat esittää tarjous- tai neuvottelupyynnön, ja tarvittaessa enimmäismäärä, jonka ne aikovat asettaa.

4. Rajoitetussa menettelyssä vähimmäismäärän on oltava viisi. Neuvottelumenettelyssä, johon liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, ja kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä vähimmäismäärän on oltava kolme. Joka tapauksessa niiden ehdokkaiden lukumäärän, joille aiotaan esittää tarjous- tai neuvottelupyynnö, on oltava riittävä varmistamaan todellisen kilpailun.

Hankintaviranomaisten on kutsuttava vähintään sama määrä ehdokkaita kuin on ennakolta vahvistettu ehdokkaiden vähimmäismääräksi. Jos valintaperusteet ja vähimmäistason täyttävien ehdokkaiden määrä on alle vähimmäismäärän, hankintaviranomainen voi jatkaa menettelyä pyytämällä vaaditut edellytykset täyttävää ehdokasta tai täyttäviä ehdokkaita esittämään tarjouksen tai aloittamaan neuvottelut. Hankintaviranomainen ei saa ottaa menettelyyn muita taloudellisia toimijoita, jotka eivät ole esittäneet osallistumispyyntöä, tai ehdokkaita, jotka eivät täytä vaadittuja edellytyksiä.

5. Kun hankintaviranomaiset käyttävät 30 artiklan 4 kohdassa ja 29 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta supistaa neuvoteltavien ratkaisujen tai neuvoteltavien tarjousten

määrää, ne suorittavat supistamisen soveltamalla hankintailmoituksessa, tarjouseritelmässä tai havainnollistavassa asiakirjassa ilmoittamiaan sopimuksen tekemistä koskevia perusteita. Viimeisessä vaiheessa kyseisen määrän on oltava riittävä todellisen kilpailun varmistamiseksi edellyttäen, että ratkaisuja tai vaatimukset täyttäviä ehdokkaita on riittävästi."

Tarkistuksella 80 täydennetään 46 artiklan 1 kohdan osallistumisen poissulkevia ehdottomia syitä lisäämällä niihin 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY 1 artiklassa tarkoitettu rikollisesta toiminnasta saatujen varojen käsittely eli rahanpesurikos.

Lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi komissio hyväksyy tarkistuksen seuraavasti:

"46 artikla

Ehdokkaan tai tarjoajan henkilökohtainen asema

1. Kun hankintaviranomaisen tiedossa on lainvoimaisella päätöksellä annettu tuomio yhdestä tai useammasta jäljempänä luetelluista syistä, hänen on suljettava kyseinen ehdokas tai tarjoaja pois julkiseen hankintaan osallistumisesta:

- a) osallistuminen 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 2 artiklan 1 kohdassa määritellyn rikollisjärjestön toimintaan,
- b) lahjominen 26 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston säädöksen 3 artiklan ja 22 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 3 artiklan 1 kohdan määrittelyn mukaisesti,
- c) yhteisön taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleis-sopimuksen tekemisestä 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetun neuvoston säädöksen 1 artiklan mukaiset petokset,
- d) rahanpesu siten kuin se määritellään rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/308/ETY⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 4 päivänä joulukuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/97/EY⁽²⁾.

..."

Tarkistuksilla 86, 87 ja 89 muutetaan 46 artiklan 2 kohtaa.

Tarkistuksella 86 muutetaan 46 artiklan 2 kohdan d alakohtaa lisäämällä siihen mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta taloudellinen toimija, joka on syyllistynyt vakavaan virheeseen rikkomalla kansainvälisiä työnormeja ja työsuojelusta ja työoloista annettua yhteisön "peruslainsäädäntöä".

⁽¹⁾ EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76.

Työoikeuden laiminlyönti voi olla perusteena tuomioihin, joiden nojalla poissulkeminen on komission ehdottamassa säännöstössä mahdollista mainitsematta tilannetta erikseen artikla-osassa. Se voi myös olla perusteena "ammattitoiminnan vakavasta virheestä" johtuneeseen poissulkemiseen siten kuin ehdotetun 46 artiklan 2 kohdassa säädetään. Julkisten hankintojen sosiaalisia näkökohtia koskevassa lokakuun 15 päivänä 2001 annetussa tiedonannossa komissio ilmaisi selvästi, missä määrin voimassaoleva oikeus kattaa nämä tilanteet. Tämä pätee myös käsillä olevaan ehdotukseen. Komissio on ilmaissut asian johdanto-osan 30 kappaleessa, jota lainataan edellä mainitussa tarkistuksessa 51.

Tarkistuksella 87 luodaan mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta toimija, joka on laiminlyönyt noudattaa voimassaolevaan lainsäädäntöön tai työehtosopimukseen sisältyviä velvoitteita, jotka koskevat työsuojelua tai työntekijöiden edustajista annettua lainsäädäntöä. Rikkomisen on oltava tuomioistuimen päätöksellä toteen näytetty.

Tässä tarkistuksessa ilmaistaan mahdollisuus, joka sisältyy jo ehdotuksen 46 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, jonka mukaan tarjoaja, joka on tuomittu ammattimoraaliin liittyvästä rikoksesta, on suljettava pois tarjouskilpailusta; asia on selitetty edellä mainitussa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Tarkistuksella 89 luodaan mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta toimija, jonka tuomioistuin on katsonut tai jonka on muulla tavoin näytetty jättäneen noudattamatta työlainsäädännössä asetettuja velvoitteita.

Kuten tarkistukset 86 ja 87, komissio on ottanut tämänkin tarkistuksen huomioon edellä mainitussa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Tarkistuksen 153 tarkoituksena on, että jäsenvaltioiden sallitaan uskoa 46, 47, 48, 49, 50 ja 50a artiklassa vahvistettujen ehtojen tarkastaminen yksityisoikeudellisten varmennelaitosten tehtäväksi.

Poissulkemis- ja valintaperusteiden tarkastamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat vapaasti uskoa tämän tehtävän varmennelaitoksille, olivat ne yksityisiä tai julkisia. Tämä ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että tarjouskilpailuun osallistumiselta määrättyssä jäsenvaltiossa voitaisiin edellyttää yksinomaan kansallisten viranomaisten suorittamaa varmentamista.

Komissio hyväksyy tämän tarkistuksen seuraavasti uudelleen muotoiltuna:

"52 artikla

Hyväksytyjen taloudellisten toimijoiden viralliset luettelot ja julkis- tai yksityisoikeudellisten laitosten suorittama varmennus

1. Jäsenvaltiot voivat joko pitää virallisia luetteloita hyväksytyistä urakoitsijoista, tavarantoimittajista, tai palvelujen suo-

rittajista tai käyttää julkisten tai yksityisten varmennelaitosten suorittamaa varmennusta.

Jäsenvaltiot mukauttavat luetteloihin merkitsemiselle sekä varmennelaitosten toimittamille todistuksille asetettavat ehdot 46 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a–d ja g alakohdan, 47 artiklan, 48 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan sekä 49 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan sekä 50 ja 50 a artiklan säännöksiin.

Jäsenvaltiot mukauttavat ehdot 48 artiklan 2 kohdan ja 49 artiklan 3 kohdan säännöksiin myös taloudellisten toimijoiden, jotka kuuluvat ryhmään ja käyttävät ryhmän muiden yhtiöiden heidän käyttöönsä asettamia keinoja, merkitsemistä koskevien hakemusten osalta. Kyseisten toimijoiden on tässä tapauksessa osoitettava virallisen luettelon laativalle viranomaiselle, että kyseiset resurssit ovat taloudellisen toimijan käytettävissä viralliseen luetteloon merkitsemistä koskevan todistuksen koko voimassaolon ajan.

2. Virallisiin luetteloihin merkityt toimijat tai toimijat, joilla on todistus, voivat kunkin sopimuksen osalta esittää hankintaviranomaisille toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen rekisteröinnistä tai toimivaltaisen varmennelaitoksen antaman todistuksen. Mainituissa todistuksissa on mainittava ne viiteasiakirjat, joiden perusteella tavarantoimittaja on merkitty luetteloon/varmentaminen on suoritettu, sekä luokka, johon kyseinen toimija luettelossa sijoittuu.

3. Muiden jäsenvaltioiden hankintaviranomaisten on hyväksyttävä todistettu toimivaltaisten laitosten tekemä merkintä virallisiin luetteloihin tai varmennelaitoksen antama todistus osoitukseksi taloudellisen toimijan soveltuvuudesta ainoastaan siltä osin mitä 46 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a–d ja g alakohdassa, 47 artiklassa, 48 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 49 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan a alakohdassa, 2, 5, 6 ja 7 alakohdassa urakoitsijoiden osalta, 2 kohdan 1 kohdan b alakohdassa, 2, 3, 4 ja 9 alakohdassa tavarantoimittajien osalta ja 2 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa ja 3–8 alakohdassa palvelujen suorittajien osalta säädetään.

4. Virallisiin luetteloihin tehdyn merkinnän tai varmennuksen mukaisia tietoja ei saa perusteetta kyseenalaistaa. Jokaiselta luetteloon merkityltä taloudelliselta toimijalta voidaan kuitenkin jokaisen hankintasopimuksen yhteydessä vaatia lisätodistus sosiaaliturvamaksujen sekä verojen ja muiden veronluonteisten maksujen suorittamisesta.

Muiden jäsenvaltioiden hankintaviranomaiset saavat soveltaa 3 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä ainoastaan niihin taloudellisiin toimijoihin, jotka ovat sijoittautuneet virallista luetteloa pitävään jäsenvaltioon.

5. Merkittäessä muista jäsenvaltioista olevia taloudellisia toimijoita viralliseen luetteloon tai 1 kohdassa tarkoitettujen varmennelaitosten suorittaessa niiden varmentamista, niiltä ei saa vaatia muita kuin kotimaisilta taloudellisilta toimijoilta vaadittavia todisteita tai ilmoituksia, eikä missään tapauksessa muita kuin 46–50 a artiklassa tarkoitettuja todisteita tai ilmoituksia.

Muista jäsenvaltioista olevilta taloudellisilta toimijoilta, jotka haluavat osallistua julkiseen hankintamenettelyyn, ei saa vaatia edellä mainittua luetteloon merkitsemistä tai varmennusta. Hankintaviranomaisten on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden toimitelinten antamat vastaavat todistukset. Niiden on hyväksyttävä myös muut vastaavat todistelukeinot.

6. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut varmennelaitokset ovat laitoksia, jotka täyttävät varmennukselle asetetut eurooppalaiset standardit.

7. Virallisia luetteloja pitävien tai 1 kohdassa tarkoitettuja varmennelaitoksia käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille sen laitoksen osoite, jolle hakemukset on esitettävä.”

Tarkistuksessa 104 täsmennetään, että hankintaviranomaisen velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja kokonaisuus koskee menettelyn eri vaiheita: tallennusta, käsittelyä ja säilyttämistä.

Ehdotetut täsmennykset on muotoiltu uudelleen, jotta eri sähköisten toimitustapojen vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon, ja hyväksytyt seuraavasti:

”61 artikla

Viestintätavat

1. Kaikkiin kilpailuja koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 42 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan säännöksiä.

2. Ilmoitukset, tiedonvaihto ja tietojen tallennus on suoritettava varmistaen, että kaikki tarjouskilpailuun osallistujien toimitettavat tiedot säilytetään kokonaisuudessaan ja pidetään luottamuksellisina ja että hankintaviranomaiset saavat tietää suunnitelmien ja ehdotusten sisällöstä vasta suunnitelmien ja ehdotusten esittämiselle asetetun määräajan päätyttyä.

3. Suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) Suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen X vaatimusten mukaisia.

b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.”

Tarkistuksilla 110 ja 113 muutetaan liitettä VII A hankintailmoitusten osalta.

Tarkistuksella 110 vaaditaan hankintaviranomaisia mainitsemaan ennakkotietoilmoituksessa tiedot yksiköstä, josta saa tiedot vero-, työ- ja ympäristölainsäädännöstä.

Taloudellisten toimijoiden on tunnettava tarjouksen laatimisen kannalta tarpeelliset tiedot. Eräät tiedot sanelee kansallinen lainsäädäntö silloin, kun rakennusurakka tai palvelusuoritus toteutetaan hankintaviranomaisen omassa maassa. Näin ollen on oikeutettua, että hankintaviranomaiset velvoitetaan ilmoittamaan, mistä nämä tiedot ovat saatavissa. Tiedoista olisi kuitenkin enemmän hyötyä, jos ne ilmenisivät hankintasopimusilmoituksesta.

Tarkistuksella 113 vaaditaan hankintaviranomaisia mainitsemaan hankintailmoituksissa niiden elinten yhteystiedot, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Avoimuuden lisääminen tässä asiassa on suotavaa.

Komissio hyväksyykin tarkistukset 110 ja 113 seuraavasti:

”ILMOITUS HANKINTASOPIMUKSESTA

AVOIMET JA RAJOITETUT MENETTELYT, KILPAILULLINEN NEUVOTTELUMENETELY SEKÄ NEUVOTTELUMENETELYT:

1. Hankintaviranomaisen nimi, osoite, faksinumero ja sähköpostiosoite.

1 a) Julkisia rakennusurakoita, tavaranhankintoja, joihin liittyy paikalleen asettamis- ja asennustöitä, ja palveluja koskevat julkiset hankintasopimukset: sen yksikön nimi, osoite, telekopionumero ja sähköpostiosoite, jolta voi saada tarvittavia tietoja verotus-, ympäristönsuojelu-, työsuojelu- ja työehtosäännöksistä, joita sovelletaan suoritteiden toteutuspaikalla.

...

23 a) Muutoksenhakuelimen nimi ja osoite ja tiedot mahdollisista väliesmenettelyistä. Muutoksenhauille säädettyjä määräaikoja koskevat tarkat tiedot.

...”

Tarkistuksessa 114 vaaditaan hankintaviranomaisia ilmoittamaan tehtyjä sopimuksia koskevissa ilmoituksissa niiden elinten yhteystiedot, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Avoimuuden lisääminen tässä asiassa on suotavaa. Komissio hyväksyykin tämän tarkistuksen seuraavasti:

”ILMOITUS TEHDYSTÄ SOPIMUKSESTA

...

12 a) Muutoksenhakuelimen nimi ja osoite ja tiedot mahdollisista väliesmenettelyistä. Muutoksenhauille säädettyjä määräaikoja koskevat tarkat tiedot.”

3.3 Tarkistukset, joita komissio ei hyväksy (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 ja 116)

Tarkistuksella 162 luodaan johdanto-osaan uusi 1 a kappale, jonka tarkoituksena on, että hankintasopimusmenettelyissä otetaan huomioon tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY.

Tämä tarkistus on tarpeeton, sillä se ei kuulu käsiteltävän direktiivin soveltamisalaan: tarkistuksessa vahvistetaan uudelleen sellaisen direktiivin soveltaminen, jolla asetetaan yksityis- ja julkissektorille velvoitteita, jotka on täytettävä ennen mihin tahansa hankkeeseen ryhtymistä ja siis ennen sopimuksentekomenettelyä.

Tarkistuksella 8 täydennetään teknisiä eritelmiä koskevaa johdanto-osan kappaletta korostamalla, että eurooppalaisten eritelmien puuttuessa hankintaviranomaisten on voitava määrätä ennalta tarkat kansalliset perusteet, jotta huolto- ja kunnostustöiden kustannukset voidaan pitää mahdollisimman alhaisella tasolla. Tätä tarkistusta on käsiteltävä tarkistuksen 45 yhteydessä, jossa hankintaviranomaiselle annetaan kansallisen standardin osalta mahdollisuus hylätä vastaava ratkaisu sillä perusteella, että sen kustannukset olisivat korkeammat. Koska tätä tarkistuksen 45 osaa ei voida hyväksyä sillä perusteella, että se on vastoin perustamissopimuksen 28 artiklaa, tarkistusta 8 ei myöskään voida hyväksyä. Lisäksi hankintaviranomaisten toimivaltaan ei kuulu sellaisten kansallisten perusteiden määrittäminen, joilla on yleistä vaikutusta. Kansalliseen standardiin viittaamisen osalta komission alkuperäisen ehdotuksen johdanto-osan kappale on jo ilmaisultaan selvä.

Tarkistuksella 173 muutetaan 1 artiklaa määrittelemällä erityisen monitahoiset hankintasopimukset, jotka voivat olla kilpailullisen neuvottelumenettelyn kohteena, tarkempaa menettelyä koskevan 30 artiklan sijasta 1 artiklan esimerkkiluettelolla, joka ei ole tyhjentävä. Muutoksessa ei ole kyse pelkästä määritelmästä vaan niiden tapausten luettelamisesta, joissa sallitaan turvautua kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn ja joissa hankintaviranomaiset eivät kykene joko määrittelemään teknisiä tai muita keinoja, joilla tarpeet voidaan tyydyttää, tai arviomaan markkinoilla tarjolla olevia ratkaisuja. Mahdollisuus määritellä keinoja ei saa johtua siitä, että aikaisempaa tarjouskilpailua ei ole järjestetty tai siitä, että toiminnalliset eritelmit sisältävä hankintasopimus olisi ollut riittävä.

Komissio on sitä mieltä, että monitahoisen hankintasopimuksen mainitseminen ei ole tarpeellista ja että on parempi, että 30 artiklassa määritellään objektiiviset olosuhteet, joissa kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn voidaan turvautua.

Sen ehdon osalta, jonka mukaan aikaisempi tarjouskilpailu ei olisi antanut hankintaviranomaiselle valmiutta määritellä tarpeidensa tyydyttämiseksi soveltuvia keinoja, tarkistusta ei voida hyväksyä, koska siitä seuraa samat toissijaisuutta koskevat ongelmat kuin tarkistuksista 142 ja 7 sekä 171–145, joiden tarkoituksena on luoda velvollisuus erottaa urakoiden suunnittelu niiden toteutuksesta.

Tarkistuksella 25 luodaan erityissäännöstö käännös- ja tulkkauspalvelujen puitesopimuksia varten.

On syytä korostaa, että tässä tarkistuksessa tarkoitettut palvelut sisältyvät liitteeseen I B, eivätkä direktiivin kaikki menettelysäännöt koske niitä (kilpailuttaminen ja yksityiskohtaiset säännöt). Erityissäännöt puitesopimuksille säätävä tarkistus tekisikin näihin sopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä perusteetta ankarampaa kuin siitä, jota sovelletaan samalla alalla tehtyihin julkisiin hankintasopimuksiin.

Tarkistuksella 29 pyritään tekemään palkintojen antaminen kilpailuihin osallistujille pakolliseksi, minkä vuoksi "suunnittelukilpailujen" määritelmää muutetaan rajaamalla se koskemaan ainoastaan kilpailuja, joissa voidaan antaa palkintoja.

Periaate, jonka mukaan osallistujat palkitaan, voi olla perusteltu silloin, kun kilpailussa on kyse hankkeista, joihin sitoutuu todellisia kuluja, kuten sellaisissa kilpailuissa, jotka on järjestetty urakan, kaupunki- tai seutus suunnittelun toteuttamiseksi. On kuitenkin syytä huomauttaa, että kilpailuja voidaan järjestää muilla aloilla, jotka eivät oikeuta mainittua palkitsemisvelvollisuutta. Lisäksi tarkistuksessa ehdotettu määritelmä, joka pakottaa turvautumaan ainoastaan palkintokilpailuihin, ei vaikuta tarkoituksenmukaiselta tavoitteen saavuttamiseksi. Kyseinen määritelmä ei estäisi järjestämästä palkinnottomia kilpailuja, vaan se jättäisi ne direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Tarkistuksella 32 nostetaan komission ehdotuksessa mainittuja kynnysarvoja noin 50 prosentilla.

Voimassaolevien direktiivien kynnysarvot ovat sellaiset, että yhteisön lainsäädäntö koskee ainoastaan sopimuksia, jotka ovat arvoltaan huomattavia. Direktiivin kynnysarvojen nostaminen vähentäisi oikeudettomasti niiden julkisten hankintasopimusten avoimuustakuita, jotka tällä hetkellä tarjotaan Euroopan unionin taloudellisille toimijoille. On todettava, että direktiivien mukaisten menettelyjen väitetty monimutkaisuus ja niihin liittyvät hallintokustannukset eivät oikeuttane kynnysarvojen nostamiseen: nämä kulut ovatkin verrattavissa niiden muiden kansallisten sopimuksentekomenettelyjen monimutkaisuuteen ja kustannuksiin, jotka ovat voimassa kynnysarvojen alittavien hankintasopimusten osalta.

Lisäksi Euroopan unionin yksipuolinen kynnysarvojen nostaminen olisi vastoin sen kansainvälisiä velvoitteita Maailman kauppajärjestössä. Toisaalta Euroopan unionin vaatimus nostaa kynnysarvoja julkisia hankintasopimuksia koskevan sopimuksen tarkistuksen yhteydessä merkitsisi Euroopan uskottavuuden selvää laskua mainittuun tarkistukseen liittyvissä neuvotteluissa, joiden neuvottelutoimeksiannossa mainitaan selvästi tavoitteena olevan laajentaa sopimuksen kattavuutta; lisäksi mainittu vaatimus saisi vastapuolen joko vaatimaan korvausta kumppaneiltamme tai kansainvälisten hankintasopimusten vastavuoroista sulkemista.

Muutoin on paikallaan todeta, että kynnysarvojen kerran kahdessa vuodessa suoritettava tarkistusmenettely, jonka tarkoituksena on mukauttaa ne Euroopan valuuttojen/erityisnosto-oikeuksien pariteettien muutoksiin, voi jo, kuten tällä hetkellä on tilanne kaudella 2002–2004 sovellettavien kynnysarvojen osalta, johtaa kynnysarvojen huomattavaan nostamiseen.

Tarkistuksella 37 lisätään direktiiviin ala, johon sitä ei sovelleta, nimittäin investointien ja varainhallinnan tarkoituksessa tehtyihin lainasopimuksiin liittyvät rahoituspalvelut.

Tämä poissulkeminen vaikuttaisi siten, että erityisesti paikallisen julkisyhteisön kaikkien hankkeiden rahoituksesta voitaisiin sopia järjestämättä Euroopan laajuista tarjouskilpailua. Tämä on vastoin rahoituspalvelujen vapauttamistavoitteita eikä sitä voida oikeuttaa väitteinä esitetyllä korkokantojen vaihtelulla. Käytössä on tarpeeksi joustavat menettelyt – puitesopimukset yhdistettyinä sähköisiin keinoihin ja erityisesti käänteiset huu-tokaupat – joiden avulla vaihtelu voidaan ottaa huomioon.

Tarkistuksella 159 pyritään

1. varmistamaan, että hankintaviranomainen ei voi "tarjousertelmässä rajoittaa määrällisesti yritysten vapautta järjestää oma tuotantonsa"
2. määräämään, että hankintaviranomainen pyytää tarjoajaa ilmoittamaan, minkä osan sopimuksesta tämä aikoo antaa alihankkijoille sekä alihankkijoiden nimet
3. määräämään, että hankintaviranomaisen on kiellettävä alihankinta yrityksiltä, jotka ovat 46 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa "ja/tai jotka eivät täytä 47, 48 ja 49 artiklassa säädettyjä vaatimuksia"
4. määräämään, että "henkisiä palveluja, lukuun ottamatta käänös- ja tulkkaukspalveluja sekä hallintopalveluja ja vastaavia, ei voida teettää alihankkijoilla".

Komissio ei hyväksy tätä tarkistusta seuraavista syistä:

1. Jos taloudellinen toimija pystyy osoittamaan, että tällä on todella käytössään muiden yksikköjen suorituspanoksia, esimerkiksi alihankintasopimuksen muodossa, tällä on oikeuskäytännön mukaan oikeus hyödyntää niitä pyrkiessään tulemaan valituksi. Toisaalta mikään nykyisessä laissa ei estä hankintaviranomaista määräämästä, että koko hankintasopimuksen tai sen osan toteuttaminen alihankintana on kiellettyä.
2. Tämän velvoitteen seurauksena tarjoajien olisi pakko tehdä alihankintana suoritettava osa tarjouksesta sekä alihankkijoiden valinta siten, ettei niitä voi enää muuttaa. Tällaisen velvoitteen määrääminen yhteisön tasolla vaikuttaa liioitellulta ottaen huomioon, että vastuu hankintasopimuksen toteuttamisesta on aina hankinnan suorittavalla viranomaisella. Toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa määrättävä alihankkijoiden nimeämisvelvollisuudesta.
3. Alihankinnan poissulkemismahdollisuus vaikuttaa oikeutetulta sellaisten yritysten/henkilöiden kohdalla, jotka on tuomittu tietyistä rikoksista (järjestäytynyt rikollisuus/lahjonta/yhteisön taloudellisia etuja loukannut petos, vrt. 46 artiklan 1 kohta) tai muissa tilanteissa (työoikeuden noudattamatta jättäminen, vrt. 46 artiklan 2 kohta), mutta se aiheuttaa soveltamisongelmia. Se edellyttää nimittäin alihankkijoiden tuntemista (katso kohta 2) ja ennakkovalvontaa, mikä pitkittäisi kohtuuttomasti hankintamenettelyjä. Se voitaneen kuitenkin ottaa huomioon toissijaisuusperiaatteen mukaisena (jäsenvaltioiden tarvittaessa määräämänä velvoitteena).

Edellä kohdassa 3 mainitut näkökannat tarkoittavat 48 ja 49 artiklassa säädettyjen taloudellisten ja rahoituksellisten sekä teknisten ja ammatillisten edellytysten kannalta sitä, että alihankkijoilla olisi oltava sama suorituskyky kuin päätoimeksisaajalla, mikä rajoittaisi oikeudettomasti pien- ja keskiuurten yritysten osallistumista. Mainittuja näkökantoja ei siis voida ottaa huomioon.

Direktiivin 47 artiklan osalta tarkistuksessa ehdotetaan, että alihankkijoihin sovelletaan ankarampaa säännöstöä kuin ehdokkaisiin ja tarjoajiin (jälkimmäisten osalta hankintaviranomaiset eivät ole velvollisia pyytämään tietoja, kun taas alihankkijoiden osalta se olisi tehtävä järjestelmällisesti). Direktiivin 47 artiklaa on kuitenkin jo nyt mahdollista soveltaa alihankkijoihin valinnan suorittamisessa, mikäli tarjoaja hyödyntää tuotantovälineitä, jotka alihankkijat ovat asettaneet tämän käyttöön (tuomio asiassa "Holst Italia" ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Asia C-176/98, tuomio 2.12.1999, Kok. 1999, s. I-8607.

4. Ei liene perusteltua määrätä tällaista yleiskieltoa: asianomaiset hankintaviranomaiset voivat jo niin halutessaan kieltää alihankinnan asettamallaan hankintasopimuksen toteuttamista koskevilla ehdoilla kaikkien hankintatyyppien ei vain tiettyjen palvelujen osalta. Saman näkemyksen mukaisesti hankintaviranomaisilla on myös oltava vapaus sallia alihankinta.

Tarkistuksella 49 lisätään 26 artiklaan uusi alakohta, jossa alihankkijoille määrätään samat taloudellista, rahoituksellista ja sosiaalista suorituskykyä koskevat vaatimukset kuin ehdokkaille tai tarjoajille.

Samoin syistä kuin tarkistusta 159 koskevista huomautuksissa on edellä todettu (kohta 3, toinen ja kolmas kappale), tarkistusta 49 ei voida hyväksyä.

Tarkistusten 151, 68 ja 78 olennaisena tarkoituksena on luoda kelpoisuusjärjestelmät sellaisina kuin niistä säädetään "alakohtaisessa" direktiivissä 93/38/ETY.

Tarkistuksella 151 lisätään 32 artiklaan uusi 2 a kohta, jolla on tarkoitus luoda hankintaviranomaisille mahdollisuus perustaa kelpoisuusjärjestelmä, josta on tehtävä vuosittainen ilmoitus silloin, kun järjestelmä on voimassa yli kolme vuotta, ja yksi ainoa ilmoitus muissa tapauksissa.

Tarkistuksella 68 luodaan mahdollisuus toteuttaa kilpailumenettely kelpoisuusjärjestelmän olemassaolosta tehdyn ilmoituksen avulla.

Tarkistuksella 78 säädetään kelpoisuusjärjestelmiin sovellettavista säännöistä. Vaikka säännökset ovat saaneet läheisiä vaikutteita voimassaolevan alakohtaisen direktiivin vastaavista säännöksistä, tarkistukseen ei ole sisällytetty säännöksiä, jotka koskevat kelpoisuusasioissa tehtyjen päätösten perustelemisvelvoitteita, eikä säännöksiä, joissa vaaditaan kelpoisuusjärjestelmien vastavuoroista tunnustamista ja yhtäläistä kohtelua. Taloudellisten toimijoiden valinnan osalta tarkistus rajoittuu toteamaan, että järjestelmä on pantava täytäntöön "objektiivisten kriteereiden ja hankintayksikköjen laatimien sääntöjen mukaan" viittaamatta lainkaan laatuun perustuvaa valintaa koskeviin yleissääntöihin.

Tarkistuksia 151, 68 ja 78 (45 a artikla) on analysoitava yhdessä. Niiden merkityksenä on luoda "alakohtaisen" direktiivin ("julkisten palvelujen direktiivin") järjestelmä, jossa on mahdollista käyttää – kunkin hankintaviranomaisen omaa – kelpoisuusjärjestelmää, keinona kilpailuttaa useita yksittäisiä hankintoja, jotka on suoritettava järjestelmän voimassaoloaikana. Toisin sanoen, sen sijaan, että kustakin hankintamenettelystä tehtäisiin oma ilmoituksensa, laadittaisiin joko yksi vuosittainen ilmoitus, jolla kilpailutetaan kaikki järjestelmän kyseisen vuo-

den aikana kattamat hankinnat, tai järjestelmän voimassaoloajan ylittäessä yhden vuoden yksi ainoa ilmoitus, jolla kilpailutetaan kaikki kyseisen ajanjakson aikana tehtävät hankinnat. Kelpoisuusjärjestelmä olisi teoriassa aina avoin. Järjestelmään pääsy olisi käytännössä erittäin epävarmaa, sillä siinä edellytetään, että taloudelliset toimijat saavat tiedon itse järjestelmän olemassaolosta ilmoituksella, joka on julkaistu kuukausia, jopa vuosia aikaisemmin. Tämä haittaisi hankintasopimusten kilpailuttamista ja vasta perustettuja yrityksiä. Tarkistus johtaisikin avoimuuden menetykseen, mikä ei ole hyväksyttävissä, ja uhkaksi varata hankinnat yrityksille, jotka ovat saaneet tiedon alkutilmoituksesta. Asia voi olla toisin tapauksissa, joissa tällaiset järjestelmät ja niihin perustuvat hankintasopimukset kilpailutettaisiin asianmukaisesti ja pantaisiin toimeen avoimuuden ja yhtäläisen kohtelun varmistavin sähköisin keinoin. On myös huomautettava, että kelpoisuusjärjestelmien käyttöönotto olisi vastoin julkisia hankintasopimuksia koskevaa sopimusta siltä osin, kuin sitä voidaan soveltaa keskeisiin hankintaviranomaisiin.

Tarkistuksella 63 pyritään kieltämään puitesopimusten soveltaminen henkisiin palveluihin ja luomaan erityissäännöt käännois- ja tulkkauksipalveluille.

Tarkistuksen ensimmäinen osa on mitätön, koska henkiset palvelut muista palveluista erottavasta tarkistuksesta ei äänestetty. Tarkistuksen toisen osan lähtökohtana ovat Euroopan toimielinten, etenkin parlamentin, käännoisipalvelujen esiin tuomat ongelmat, jotka on sittemmin ratkaistu palveluyksikköjen täydeksi tyydytykseksi.

Lisäksi on syytä korostaa, että tarkistuksen tarkoitamiin palveluihin, jotka sisältyvät liitteeseen I B, ei sovelleta kaikkia direktiivin menettelysääntöjä (kilpailuttaminen ja yksityiskohtaiset säännöt). Säättämällä erityissäännöt puitesopimuksille tarkistus tekisikin näihin sopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä perusteetta ankarampaa kuin samalla alalla tehtyihin julkisiin hankintasopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä.

Tarkistuksella 139 kielletään rakennusurakoita koskevat puitesopimukset.

Puitesopimuksia voidaan käyttää rakennusurakoissa, varsinkin "standardoiduissa" urakoissa, kuten teiden asfaltoinnissa ja kunnostuksessa. Tarkistuksella säädettyä poissulkemista ei voida näin ollen hyväksyä.

Tarkistuksella 66 muutetaan 33 artiklaa sosiaalisesta asuntotutunnosta säädetyn erityismenettelyn soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kaikkia "julkisia rakennusurakoita, joiden laajuus, monitahoisuus, toteuttamisaika ja/tai rahoitus vaativat yhteistyössä tehtävää suunnittelua ...".

Tätä tarkistusta ei voida mitenkään hyväksyä, sillä siinä laajennetaan, vieläpä erittäin väljästi, neuvottelumenettelyn mahdollisuuksia. Toisaalta on huomautettava, että 30 artikla mahdollistaa jo usean tämän tarkistuksen tarkoittaman tapauksen ottamisen huomioon.

Tarkistuksella 69 lisätään 35 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan nimenomainen viittaus *Euroopan yhteisöjen viralliseen lehteen*, jossa ilmoitukset on julkaistava.

Tämä tarkistus kangistaisi julkaisutavat ja estäisi ottamasta huomioon tekniikan kehitystä, joka voi tulevaisuudessa johtaa muihin sopivampiin julkaisutapoihin.

Tarkistuksella 161 poistetaan säännös, jonka mukaan osallistumishakemusten ja tarjousten vastaanottamisen määräajat on vahvistettava siten, että taloudellisille toimijoille jää todellisuudessa riittävästi aikaa tarjousten tekemiseen.

Koska tämän säännöksen tavoitteena on edistää julkisten hankintasopimusten todellista kilpailuttamista, tarkistusta ei voida hyväksyä.

Tarkistuksella 71 muutetaan 40 artiklaa täsmentäen, että hankintamenettelyyn osallistumisen erityisillä edellytyksillä ei saa syrjiä tiettyjä tarjoajia. Tämä täsmennys koskee tarjouspyynnössä ilmoitettuja ehtoja.

Tällä tarkistuksella tavoitellaan samaa asiaa kuin direktiiviehdotuksella. Lisäys on kuitenkin tarpeeton, sillä se on jo huomioitu 2 artiklassa, jossa säädetään kaikissa hankintamenettelyn vaiheissa noudatettavista peruseriaateista.

Tarkistuksella 72 rajataan mahdollisuudet päättää hankintamenettely ennen sopimuksen tekemistä kahteen tilanteeseen: kun yhtään hankinnan ehdot täyttävää tarjousta ei ole tehty ja kun on olemassa muita painavia syitä, jotka eivät kuulu hankintaviranomaisten vastuualueeseen.

Tämä tarkistus on tavoitteiltaan hyväksyttävä (vältetään mahdolliset manipuloinnit ja edistetään yritysten suunnitteluvarmuutta), mutta sen muotoa ei voida hyväksyä, sillä se rajoittaa jyrkällä, kohtuuttomalla ja tarkoitukseen sopimattomalla tavalla mahdollisuuksia luopua hankintasopimuksen tekemisestä.

Luopumissyitä ei pidä luetella tyhjentävästi, sillä hankintaviranomaiset toimivat ostajina, jolloin heidän on pystyttävä mukautumaan hyvinkin vaihteleviin tilanteisiin, joita direktiivillä ei voida rajata. On paikallaan todeta, että tarkistuksella suljettaisiin pois muun muassa mahdollisuus päättää menettely ennen-

aikaisesti, kun sovellettavaa yhteisön oikeutta on rikottu, mikä on vastoin "muutoksenhakudirektiiviä" (1).

Vielä on huomautettava, että hankintaviranomainen on jo velvollinen toimittamaan osallistujien tietoon syyt, jotka ovat johdaneet hankintasopimuksen teosta luopumiseen. Tällä pyritään juuri estämään omavaltaisia manipulointeja ja auttamaan osallistujia tarkastamaan, onko hankintaviranomaisen päätös ollut perusteltu.

Tarkistuksella 131 pyritään estämään se, että hankintaviranomainen voisi valita keinot, joita hankintamenettelyssä on käytettävä ilmoitusten lähettämiseen ja tiedonvaihtoon.

Tämä tarkistus pakottaisi hankintaviranomaiset ottamaan vastaan missä muodossa tahansa lähetettyjä tarjouksia, vaikka näillä ei olisi käytössään keinoja niiden vastaanottamiseen. Tarkistus on siksi hylättävä.

Tarkistuksessa 73 vaaditaan hylkäämään sähköisessä muodossa tehdyt tarjoukset, ellei niihin ole sovellettu direktiivin 1999/93/EY mukaista kehittynyttä sähköistä allekirjoitusta eikä sisällön luotettavaa salausta.

Tässä tarkistuksessa lähdetään sähköisten allekirjoitusten alalla tällä hetkellä vallitsevasta tilanteesta. Tämän alan teknologia kehittyy kuitenkin nopeasti. Tarkistus pakottaisi muuttamaan direktiiviä kehityksen tahdissa. Sähköisen allekirjoituksen takuut voidaan saavuttaa viittaamalla sähköistä allekirjoitusta koskeviin kansallisiin säännöksiin (millä vältetään säädöstekstin myöhemmiltä muutoksilta yhteisön lainsäädännön kehityksessä). Salaus ei ole toisaalta välttämätöntä, sillä tarjousten koskemattomuus voidaan varmistaa muilla tavoilla käyttämättä salausta. Lisäksi pakollinen salaus merkitsisi lisäkustannuksia sekä ostajalle että tarjoajille. Tätä tarkistusta ei siis voida hyväksyä.

Tarkistuksella 75 vaaditaan turvautumaan kolmanteen osapuoleen, akkreditoituun laitokseen tarjoajien lähettämien tietojen luottamuksellisuuden varmistamisessa.

On korostettava, että yhteisön politiikan tarkoituksena on aina nimenomaan välttää akkreditointijärjestelmän tekemistä pakolliseksi, koska se voi johtaa vääristymiin ja jäsenvaltioiden välisten erojen kasvuun.

(1) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL L 34, 6.2.1990, s. 30), jota on muutettu julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemisen yhteensovittamisesta 18 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1).

Tarkistuksessa 76 ehdotetaan, että vahvistettaessa määrättyssä hankintasopimuksessa vaadittavia erityisedellytyksiä puuttuva kokemus korvattaisiin osoituksella ”erityisestä suorituskyvystä”.

Erityisellä suorituskyvyllä ei voida yksin eikä konkreettisesti korvata kokemusta eikä antaa hankintaviranomaiselle riittäviä takuita siitä, että hankintasopimus pystytään toteuttamaan hyvin (opintotodistukset eivät korvaa kentältä saatua kokemusta). Lisäksi direktiiveissä tarkoitettujen hankinnat, ottaen huomioon kynnysarvot, ovat tärkeitä hankintoja, jotka vaativat asianmukaiset takuut. Tarkistuksessa mainittua ”erityistä suorituskykyä” ja sen osoittamista ei ole myöskään määritelty. Tämä on omiaan aiheuttamaan huomattavia kiistakysymyksiä, jotka hankintaviranomaisten on ratkaistava.

Tarkistuksella 81 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäyksellä ”julkisten sopimusten myöntämisen yhteydessä ilmenneet petolliset menettelyt tai muut vilpilliset ja kilpailun vastaiset menettelyt”.

Yhteisön oikeudessa ei ole sen nyky muodossa yhdenmukaisesti kolmannen pilarin alalla näihin ilmiöihin liittyviä syytteitä eikä myöskään kaikkien jäsenvaltioiden rangaistusten seuraamusjärjestelmiä. Näissä olosuhteissa 46 artiklan 1 kohtaan luotua menettelyä ei voida panna toimeen.

Tarkistuksella 82 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäämällä pakollisiin poissulkemistapauksiin työehtosopimusten ja muiden työ- ja sosiaaliturvaoikeudellisten säännösten noudattamatta jättäminen siinä maassa, johon taloudellinen toimija on sijoittautunut tai jossakin toisessa maassa.

Samoista syistä kuin edellisen tarkistuksen kohdalla, ja koska työoikeutta koskevia syytteitä/rikkomuksia ei ole lähennetty kolmannen pilarin toimin, tarkistusta ei hyväksytä.

On kuitenkin todettava, että 46 artiklan 2 kohdassa annetaan jo mahdollisuus tällaisiin poissulkemisiin, joten periaate voidaan selkeyttää johdanto-osan kappaleessa (katso tarkistus 86).

Tarkistuksella 83 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäämällä perusteisiin Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (Wien 19. joulukuuta 1988) mukainen huumausainerikos.

Yhteisön oikeudessa ei ole sen nyky muodossa yhdenmukaisesti kolmannen pilarin alalla näihin ilmiöihin liittyviä syytteitä eikä myöskään kaikkien jäsenvaltioiden rangaistusten seuraamusjärjestelmiä. Näissä olosuhteissa 46 artiklan 1 kohdalla luotua menettelyä ei voida panna toimeen.

Tarkistuksella 84 pyritään poistamaan hankintaviranomaisten tämänhetkinen mahdollisuus sulkea pois hankintamenettelystä tarjoajat tai ehdokkaat, jotka ovat konkurssissa, selvitystilassa, keskeyttäneet liiketoimintansa, oikeuden määräämässä velkajärjestelyssä, sopineet akordista velkojensa kanssa tai muussa vastaavassa tilanteessa. Tarkistuksen 90 mukaan tästä mahdollisuudesta tulee ehdoton.

Tarkistuksella 90 säädetään, että kaikki taloudelliset toimijat, jotka ovat konkurssissa, selvitystilassa, keskeyttäneet liiketoimintansa, oikeuden määräämässä velkajärjestelyssä tai sopineet akordista velkojensa kanssa, on ehdottomasti suljettava pois hankintamenettelystä.

Tarkistusten 84 ja 90 vaikutuksesta kaikkia EU:n hankintaviranomaisia kielletäisiin sopimasta urakoitsijan kanssa tarvittavasta akordista, jolloin tälle ei jäisi mitään mahdollisuuksia jatkaa liiketoimintaansa, vaan se olisi pakko lopettaa. Tästä syystä lienee tarkoituksenmukaisempaa jättää vastaavassa tilanteessa olevien toimijoiden poissulkeminen kunkin ostajan päätettäväksi.

Tarkistuksella 92 lisätään tavarantoimittajien teknisen suorituskyvyn osoittamiskeinoihin tavarantoimittajan ympäristönsuojelun sekä työsuojelun ja työterveyden varmistamiseksi käytettävät menetelmät ja maininta teknisistä asiantuntijoista tai laitoksista, jotka vastaavat ympäristöasioiden hallinnasta sekä työsuojelusta ja työterveydestä.

Tarkistuksella pyritään arvioimaan yritykseltä tuotteen valmistamisessa vaadittavaa teknistä suorituskykyä sen suhteen, otaanko siinä huomioon ympäristö, sekä työterveys ja työsuojelu. Nämä tekijät ilmenevät joko tuotteen teknisistä eritelmistä (määrättävä käyttämään vähiten saastuttavaa tuotantomenetelmää) tai sellaisen sosiaali- tai ympäristölainsäädännön noudattamisena (lakeja rikkovan tarjoajan poissulkeminen), joka koskee hankintasopimuksen teon muita vaiheita.

Tarkistuksella 94 lisätään luotettavuus ominaisuudeksi, joka rinnastetaan urakoitsijan tekniseen suorituskykyyn tai ammatilliseen pätevyteen.

Koska luotettavuus on varsin subjektiivinen ominaisuus, sitä ei voi rinnastaa pätevyteen. Tästä syystä tarkistusta ei voida hyväksyä.

Tarkistuksella 176 pyritään ”taloudellisesti edullisimpaa tarjousta” koskevan hankintasopimuksen tekoperusteen osalta

1. poistamaan täsmennys, jonka mukaan kyse on ”hankintaviranomaisille” taloudellisesti edullisimmasta tarjouksesta
2. täsmentämään, että ympäristöominaisuuksiin voidaan sisällyttää ”tuotantomenetelmät”
3. lisäämään ”yhdenvertaisen kohtelun politiikkaa” koskeva peruste.

Sanan "hankintaviranomaisille" poistaminen kohdassa 1 mahdollistaisi epätarkkojen tekijöiden, joita ei useinkaan voida mitata, huomioimisen "yhteiskunnan", laajassa merkityksessä, edun nimissä. Tällaiset hankintasopimuksen tekoperusteet eivät enää täyttäisi tehtäväänsä, joka on tarjousten olennaisten ominaisuuksien arvioiminen, jotta voitaisiin valita ostajan kannalta parhaan hinta-laatu-suhteen esittävä tarjous. Tämä merkitsisi julkisista hankinnoista säädetyille direktiiveille asetetun tavoitteen järkkymistä ja tekisi lainsäädännöstä alakohhtaisten politiikkojen välikappaleen lisäämällä huomattavasti mahdollisuuksia epäyhtenäiseen kohteluun.

Kohdan 2 osalta hankintasopimuksen tekeminen ei ole tarkoitukseen sopiva vaihe vähemmän saastuttavan tuotantomenetelmän valitsemiseksi. Hankinnan kohteelle voidaan ennalta määrittellä vähemmän saastuttavia tuotantomenetelmiä koskevat vaatimukset teknisissä eritelmissä silloin kun ostaja päättää hankkia vähemmän saastuttavan ratkaisun. Jos ostaja haluaa verrata eri ratkaisuja ja arvioida enemmän tai vähemmän saastuttavien ratkaisujen etuja/kustannuksia, hän voi sallia eri muunnelmien esittämisen tai vaatia sitä.

Kohdan 3 osalta yhtäläisen kohtelun käsitteellä on erityinen merkitys julkisissa hankinnoissa (= kaikkia ehdokkaita/tarjoajia on kohdeltava samalla tavalla), kun tarkistuksella halutaan ilmeisesti puuttua perustamissopimuksen 13 artiklassa tarkoitettuun syrjimättömyyteen. Sikäli kuin on kyse yrityksen toimintalinjaa koskevasta perusteesta eikä tarjouksen ominaisuudesta, ei kyseessä voi olla hankintasopimuksen tekoperuste. Yritykseen liittyvien perusteiden käyttöönotto hankintasopimuksen tekovaiheessa johtaisi tiettyjen yritysten suosimiseen sellaisten ominaisuuksien perusteella, jotka eivät ole mitattavissa, vaikka näiden yritysten esittämä tarjous ei edustaisi ostajan kannalta parasta laatu/hintasuhdetta.

Tarkistuksella 99 poistetaan valintaperusteiden suhteellista painotusta koskeva velvollisuus, joka korvataan mainittujen perusteiden asettamisella tärkeyden suhteen alenevaan järjestykseen.

Painotuksen sisältävän säännöksen lisääminen on tärkeä tekijä ehdotuksessa, ja sen tarkoituksena on estää tiettyjä toimijoita suosivia manipulaatioita, joita on käytännössä esiintynyt, sillä se antaa kaikille tarjoajille mahdollisuuden saada kohtuullisesti tietoja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa "SIAC" ⁽¹⁾ ilmaisseiden periaatteiden mukaisesti. Perusteiden painotuksen ilmoittaminen ennalta on olennaisen tärkeää.

Tarkistuksella 102 poistetaan 61 artiklan 1 kohdan virkkeen osa, jossa todetaan selvästi, että hankintaviranomainen valitsee tarjouskilpailun aikana käytettävät viestintätavat.

Jos tätä virkkeen osaa ei olisi, direktiiviteksti antaisi osallistujille mahdollisuuden valita itse viestintätapa tarkistuksen 131 kohdalla mainituin seuraamuksin.

Tarkistuksella 103 luodaan 61 artiklaan uusi 1 a kohta, jossa vaaditaan käyttämään kehittyneitä sähköistä allekirjoitusta ja luotettavaa salausta silloin, kun luonnokset tai suunnitelmat toimitetaan sähköisessä muodossa palveluja koskeissa tarjouskilpailuissa.

Katso tarkistuksen 73 hylkäämisperusteet ja 61 artiklan teksti, jota tarkistus 104 koskee.

Tarkistuksella 107 poistetaan tiettyjä komissiolle annettuja valtuuksia, joiden nojalla se voi muuttaa, julkisten hankintojen neuvoa-antavan komitean annettua lausuntonsa, direktiivin tiettyjä kohtia, jotka ovat tarpeen sen moitteettoman toimivuuden kannalta. Annetut valtuudet koskevat erityisnosto-oikeudet/euro-pariteettien vaihtelun huomioimiseksi tarvittavaa kynnysarvojen mukauttamista, ilmoitusten ja tilastollisten kertomusten laatimista, lähettämistä ja julkaisemista koskevien ehtojen mahdollisia muutoksia sekä liitteen VIII muuttamista, joiden avulla teknologian kehittyminen ja liitteisiin I ja II sisältyvien nimikkeistöjen muutokset voidaan huomioida.

Ensinnäkin on huomautettava, että tarkistuksella poistetaan useita valtuuksia, jotka voimassaolevassa lainsäädännössä on jo myönnetty komissiolle. Uudet valtuudet taas rajoittuvat tiettyille teknologian aloille tai sen kehitykseen (sähköisten keinojen käyttö) ja ne vanhentuisivat nopeasti, ellei direktiiviä mukautettaisi, myös yhteispäätösmenettelyyn kuluvaan ajan vuoksi.

Tarkistuksella 108 luodaan uusi artikla, jossa velvoitetaan jäsenvaltiot ottamaan käyttöön tehokkaat, avoimet ja läpinäkyvät mekanismit direktiivin soveltamisen takaamiseksi. Siinä täsmennetään lisäksi, että jäsenvaltiot voivat perustaa tätä tarkoitusta varten itsenäisiä julkisia hankintavirastoja, joilla on laajat valtuudet muun muassa keskeyttää hankintasopimusprosessi tai käynnistää se uudelleen.

Direktiivissä 89/665/ETY vaaditaan jo jäsenvaltioita säätämään hankintasopimusten myöntämistä koskevat tehokkaat kansalliset muutoksenhakukeinot, joihin sisältyvät väliaikaiset toimenpiteet, valta mitätöidä lainvastaiset päätökset ja määrätä vahingonkorvauksia. Jäsenvaltiot voivat täyttää velvollisuutensa joko varmistamalla, että kansallisilla tuomioistuimilla on vaadittava toimivalta tai perustamalla asianmukaisin toimivaltuuksin varustettuja elimiä. Tarkistuksella luotu velvollisuus on jo yhteisön voimassaolevan lainsäädännön kohteena eikä sitä tarvitse toistaa. Itsenäisten elinten perustaminen on myös voimassaolevan lainsäädännön mukaan mahdollista, ja siitä muistutetaan nimenomaisesti johdanto-osan uudessa 30 a kappaleessa, jossa huomioidaan komission hyväksymä tarkistus 13. Asian toistaminen on tarpeetonta.

⁽¹⁾ Tuomio asiassa C-19/00, 18. lokakuuta 2001, Kok. 2001, s. I-7725.

Tarkistuksella 111 pyritään luomaan velvoite ilmoittaa hankinnan ennakkotiedoissa niiden elinten yhteystiedot sähköposti-osoitteineen, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekoa koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Vaikka on suotavaa lisätä muutoksenhaun avoimuutta, ennakkotiedot eivät ole sopiva keino.

Tarkistuksella 115 vaaditaan useimmissa kielitoisinnoissa, että hankintasopimusmenettelyjä sisältävien julkissektorin verkkosivujen on oltava Internet-saatavuutta koskevien unionin suunta-viivojen mukaisia. (On huomautettava, että ranskankielinen toisinto on täysin erilainen.)

Ei ole mitään syytä luoda erityistä oikeussäännöstöä tämäntyyppisille Internet-sivuille. Tätä aihetta on käsiteltävä horisontaalisissa säädöksissä, eikä sitä pidä yhdenmukaistaa ”julkisten hankintojen” direktiivillä.

Tarkistuksella 117 luodaan uusi liite, jonka avulla on tarkoitus varmistaa, että tarjousten tai osallistumishakemusten esittämi-

seen käytettäviä sähköisiä viestintätapoja sovelletaan siten, että niiden luotettavuus voidaan varmistaa.

Vaikka näihin tarkistuksiin johtaneet huolenaiheet ovat oikeutettuja, uutta liitettä ei voida lisätä, koska ehdotuksen artiklaosassa sellaisena kuin se on muutetussa muodossaan ei ole mitään mainintaa uudesta liitteestä. Sitä koskevat oikeussäännökset jäisivät siten määrittelemättä.

Tarkistuksella 116 luodaan uusi liite, joka on yhteydessä 54 artiklan toisen kohdan uuteen c a alakohtaan, jota ehdotettiin tarkistuksessa 100. Koska tarkistusta 100 ei hyväksytty, tätäkään tarkistusta ei hyväksytä: katso edellä tarkistusta 100 koskevat huomautukset.

3.4 Muutettu ehdotus

Ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan komissio muuttaa ehdotuksensa siten kuin edellä on kerrottu.

Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Latvian Eurooppa-sopimuksessa vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymätoimenpiteenä

(2002/C 203 E/32)

KOM(2002) 227 lopull. — 2002/0103(ACC)

(Komission esittämä 7 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Latvian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyssä Eurooppa-sopimuksessa ⁽¹⁾ määrätään tietyistä myönnytyksistä eräiden Latviasta peräisin olevien maataloustuotteiden osalta.
- (2) Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen ensimmäisistä parannuksista määrätään Euroopan yhteisöjen ja Latvian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten, mukaan lukien voimassa olevien etuusjärjestelyjen parannukset, huomioon ottamiseksi tehdyssä pöytäkirjassa ⁽²⁾.
- (3) Maatalouskaupan vapauttamista koskeneen ensimmäisen neuvottelukierroksen seurauksena määrättiin myös Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen parantamisesta. Parannukset tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2000 eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen eräiden maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisena siirtymäkauden toimenpiteenä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2341/2000 ⁽³⁾. Eurooppa-sopimuksen asianomaisten määräysten toinen mukautus, joka tehdään uutena Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjana, ei ole vielä tullut voimaan.

- (4) Uudesta maataloustuotteiden kaupan vapauttamista koskevasta Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjasta on käyty neuvotteluja.
- (5) Uuden lisäpöytäkirjan liittämistä Latvian Eurooppa-sopimukseen koskevista neuvotteluissa sovittiin mukautusten ripeästä täytäntöönpanosta. Tämän vuoksi on aiheellista mukauttaa Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrätty maatalousmyönnytykset autonomisena siirtymäkauden toimenpiteenä.
- (6) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.
- (7) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2454/93 ⁽⁵⁾ kodifioidaan hallintosäännöt niiden tariffikiintiöiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tulli-ilmoitusten päivämäärien kronologisessa järjestyksessä. Tämän asetuksen mukaisia tariffikiintiöitä olisi siksi hallinnoitava kyseisiä sääntöjä noudattaen.
- (8) Asetus (EY) N:o 2341/2000 olisi näin ollen kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) esitettävien tiettyjen Latviasta peräisin olevien maataloustuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavat tuontiedellytykset korvaavat Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Latvian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen, jäljempänä "Eurooppa-sopimus", liitteessä V a vahvistetut edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 26, 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 317, 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 271, 24.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2002 (EYVL L 68, 12.3.2002, s. 11).

2. Kun uusia vastavuoroisia maatalousmyönnytyksiä koskeneiden sopimuspuolten välisten neuvottelujen tulosten huomioon ottamiseksi tehty Eurooppa-sopimusta mukauttava pöytäkirja tulee voimaan, siinä määrätty myönnytykset korvaavat tämän asetuksen liitteissä C a) ja C b) tarkoitetut myönnytykset.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 artikla

1. Tariffikiintiötä, joiden järjestysnumero on suurempi kuin 09.5100, hallinnoi komissio asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

2. Tariffikiintiöiden alaiset määrät, jotka luovutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2000 liitteessä A b) säädettyjen myönnytysten mukaisesti vapaaseen liikkeeseen 1 päivästä heinäkuuta 2002 alkaen, on luettava kokonaisuudessaan tämän asetuksen liitteessä C b) tarkoitettuihin määriin, lukuun ottamatta määriä, joiden tuontitodistukset on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002.

3 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 23 artiklalla perustettu vilja-alan hallintokomitea

(¹) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

tai tarvittaessa muiden maatalousalan yhteisistä markkinajärjestelyistä annettujen asetusten asianomaisilla säännöksillä perustettu komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöstä 1999/468/EY.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on yksi kuukausi.

4 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2341/2000.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE C a)

Seuraavista Latviasta peräisin olevista tuotteista ei kanneta yhteisöön tuotaessa tullia tuotemäärästä riippumatta (kannettava tulli 0 prosenttia suosituimmuustullista).

CN-koodi (¹)	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
0101 10 90	0208 10 19	0210 99 80	0709 30 00	0710 80 85
0101 90 19	0208 20 00	0407 00 90	0709 40 00	0711 40 00
0101 90 30	0208 30 00	0410 00 00	0709 52 00	0711 59 00
0101 90 90	0208 40 10	0601 10	0709 59 00	0711 90 10
0104 20 10	0208 40 90	0601 20	0709 60	0711 90 50
0106 19 10	0208 90 10	0602	0709 70 00	0711 90 80
0106 39 10	0208 90 55	0603	0709 90 10	0711 90 90
0205	0208 90 60	0604	0709 90 20	0712 20 00
0206 80 91	0208 90 95	0701 10 00	0709 90 50	0712 32 00
0206 90 91	0210 91 00	0701 90 10	0709 90 70	0712 33 00
0207 13 91	0210 92 00	0703 10	0709 90 90	0712 39 00
0207 14 91	0210 93 00	0703 90 00	0710 29 00	0713 50 00
0207 26 91	0210 99 10	0707 00 90	0710 30 00	0713 90 10
0207 27 91	0210 99 31	0708 10 00	0710 80 51	0713 90 90
0207 35 91	0210 99 39	0708 90 00	0710 80 59	0802 11 90
0207 36 89	0210 99 59	0709 10 00	0710 80 69	0802 12 90
0208 10 11	0210 99 79	0709 20 00	0710 80 80	0802 21 00

CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi	CN-koodi
0802 22 00	0901 90 90	1602 31	2008 40 59	2008 99 99
0802 31 00	0902 10 00	1602 90 10	2008 40 71	2009 31 11
0802 32 00	0904 12 00	1602 90 31	2008 40 79	2009 39 31
0802 40 00	0904 20 10	1602 90 41	2008 40 91	2009 41 10
0802 90 50	0904 20 90	1602 90 72	2008 40 99	2009 49 30
0802 90 85	0907 00 00	1602 90 74	2008 50 11	2009 50 10
0806 20 11	0910 40 13	1602 90 76	2008 60 11	2009 50 90
0806 20 12	0910 40 19	1602 90 78	2008 60 31	2009 80 19
0806 20 91	0910 40 90	1602 90 98	2008 60 39	2009 80 38
0806 20 92	0910 91 90	1603 00 10	2008 60 51	2009 80 50
0806 20 98	0910 99 99	1704 90 10	2008 60 59	2009 80 63
0808 20 90	1106 10 00	2001 90 20	2008 60 61	2009 80 69
0809 40 90	1106 30	2001 90 70	2008 60 69	2009 80 71
0810 40 30	1208 10 00	2001 90 75	2008 60 71	2009 80 79
0810 40 50	1209	2001 90 85	2008 60 79	2009 80 89
0810 40 90	1210	2003 20 00	2008 60 91	2009 80 95
0811 90 39	1211 90 30	2003 90 00	2008 60 99	2009 80 96
0811 90 50	1212 10 10	2004 90 50	2008 80 11	2009 80 99
0811 90 75	1212 10 99	2004 90 91	2008 80 31	2009 90 19
0811 90 80	1214 90 10	2004 90 98	2008 80 39	2009 90 29
0811 90 85	1502 00 90	2005 10 00	2008 92 12	2009 90 39
0811 90 95	1503 00 19	2005 60 00	2008 92 14	2009 90 51
0812 10 00	1503 00 90	2005 90 10	2008 92 34	2009 90 59
0812 90 40	1504	2005 90 50	2008 92 38	2009 90 96
0812 90 50	1507	2006 00 99	2008 92 51	2009 90 97
0812 90 60	1508	2007 10 91	2008 92 59	2009 90 98
0812 90 99	1511	2007 10 99	2008 92 74	2204 30 10
0813 10 00	1512	2008 11 92	2008 92 78	2302 50 00
0813 20 00	1513	2008 11 94	2008 92 93	2306 90 19
0813 30 00	1514	2008 11 96	2008 92 96	2308 00 90
0813 40 10	1515	2008 11 98	2008 92 98	2309 10 51
0813 40 30	1516 10 10	2008 19 19	2008 99 28	2309 10 90
0813 40 95	1516 10 90	2008 19 93	2008 99 37	2309 90 10
0813 50 15	1516 20 91	2008 19 95	2008 99 40	2309 90 31
0813 50 19	1516 20 95	2008 19 99	2008 99 45	2309 90 41
0813 50 91	1516 20 96	2008 40 11	2008 99 49	2309 90 51
0813 50 99	1516 20 98	2008 40 21	2008 99 55	
0901 12 00	1518 00 31	2008 40 29	2008 99 68	
0901 21 00	1518 00 39	2008 40 39	2008 99 72	
0901 22 00	1522 00 91	2008 40 51	2008 99 78	

⁽¹⁾ Kuten tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001 (EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1) määritetään.

LIITE C b)

Seuraavien Latviasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa yhteisöön sovelletaan jäljempänä mainittuja myönnytyksiä (MFN = suosituimmuustulli).

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus (1)	Kannettava tulli (% MFN:stä) (2)	Vuotuinen määrä 1.7.2002–30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
09.4598	0102 90 05	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on enintään 80 kg	20	178 000 eläintä	0	(3)
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Kotieläimenä pidettävät elävät nautaeläimet, joiden elopaino on yli 80 kg, mutta enintään 300 kg	20	153 000 eläintä	0	(3)
09.4563	ex 0102 90	Hiehot ja lehmät, joita ei ole tarkoitettu teuras-tettaviksi, seuraaviin vuoristorotuihin kuuluvat: harmaa, ruskea, keltainen, laikullinen Simmental ja Pinzgau	6 % arvotulli	7 000 eläintä	0	(4)
09.4871	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty Naudanliha, jäädytetty Nautaeläimen syötävät muut osat, tuoreet tai jäähdytetyt, pallealiha ja kuveliha Nautaeläimen syötävät osat, jäädytetty, muut, pallealiha ja kuveliha Naudanliha, suolattu tai suolavedessä, kuivattu tai savustettu Nautaeläinten pallea- ja kuveliha Lihasta ja muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe Muut nautaeläinten lihasta tai muista osista tehdyt valmisteet tai säilykkeet	vapaa	675	75	(8)
09.4540	ex 0203	Kotieläimenä pidettävän sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty, lukuun ottamatta CN-koodeja 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	vapaa	1 500	125	(5) (8)
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Elävät lampaat, enintään vuoden ikäiset karitsat Elävät lampaat, muut Elävät vuohet, muut Lampaan- ja vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty Syötävä lampaan- ja vuohenliha, luullinen Syötävä lampaan- ja vuohenliha, luuton Muut syötävät lampaan ja vuoheen osat	vapaa	rajoittamaton		(8)
09.6676	ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytettyt, lukuun ottamatta CN-koodeja 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	vapaa	755	65	(8)
09.4872	0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön	vapaa	200	20	(8)

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaan 1.7.2003 (tonnia)	Eriyissäännökset
09.4873	0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä	vapaa	3 800	0	⁽⁸⁾
09.4874	0403 10 11– 0403 10 39 0403 90 11– 0403 90 69	Jogurtti, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön Kirnupiimä, juoksettu maito ja kerma, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön	vapaa	100	10	⁽⁸⁾
09.4551	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Luonnollinen voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia, pakkausta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino enintään 1 kg Luonnollinen voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia, muut Uudelleen yhdistetty (recombined) voi, rasvapitoisuus enintään 85 painoprosenttia Heravoi Voi, muut Maidosta valmistetut levitteet, rasvapitoisuus yli 75 mutta alle 80 painoprosenttia Muut maidosta saadut rasvat ja öljyt	vapaa	2 255	190	⁽⁸⁾
09.4552	0406	Juusto ja juustoaine	vapaa	5 000	500	⁽⁸⁾
09.6677	0409 00 00	Luonnonhunaja	vapaa	100	10	⁽⁸⁾
09.6621	ex 0702 00 00	Tomaatit, tuoreet tai jäädytetyt (tullattaessa 15.5.–31.10)	vapaa	250	50	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
09.6623	0703 20 00	Valkosipuli, tuore tai jäädytetty	vapaa	60	5	
09.6456	0704 90	Tuore tai jäädytetty keräkaali, kukkakaali, kysäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen Brassica-sukuinen syötävä kaali	vapaa	550	50	
09.6457	ex 0706 10 00	Tuoreet tai jäädytetyt porkkanat	20	250	0	
09.6678	0706 90	Porkkanat, turnipsit, punajuuret, pukinparta, selleri, retiisit ja vastaavat syötävät juurivihannekset, tuoreena tai jäädytettynä, muut	vapaa	200	20	
09.6679	0707 00 05	Tuoreet tai jäädytetyt kurkut	vapaa	500	50	⁽⁷⁾
09.6680	0709 40 00	Tuore tai jäädytetty ruoti- eli lehtiselleri	vapaa	50	5	
09.6458	0710 10 00	Perunat, jäädytetyt	20	250	0	
09.6681	0712 90 50 0712 90 90	Kuivatut porkkanat, myös paloitetut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut Muut kuivatut kasvikset ja kasvissekoitukset, myös paloitetut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut	vapaa	200	20	

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaan 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
09.6682	ex 0714 90 90	Jäädetyt tai kuivatut maa-artistokat	vapaa	100	10	
	0806 10 10	Tuoreet syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	vapaa	rajoittamaton		(7)
09.6625	0808 10	Tuoreet omenat	vapaa	250	50	(7) (8)
	0808 20 50	Tuoreet päärynät (ei kuitenkaan päärynäsiiderin tai päärynämehun valmistukseen tarkoitetut, irtotavarana, tullattaessa 1.8.–31.12)	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0809 20	Tuoreet kirsikat	vapaa	rajoittamaton		(7)
	0809 40 05	Tuoreet luumut	vapaa	rajoittamaton		(7)
	ex 0810 10 00	Tuoreet mansikat (tullattaessa 1.8.–14.6)	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0810 20	Tuoreet vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat ja loganinmarjat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0810 30	Tuoreet musta-, valko- ja punaherukat sekä karviaiset	vapaa	rajoittamaton		(6)
09.6683	0811 10 11	Mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia	20	250	0	(6)
	0811 10 19	Mansikat, jäädetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 10 90	Mansikat, jäädetyt, muut	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 19	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat, musta-, valko- tai punaherukat sekä karviaiset, jäädetyt, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 31	Muut jäädetyt vadelmat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 39	Muut jäädetyt mustaherukat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 51	Muut jäädetyt punaherukat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 59	Muut jäädetyt karhunvatukat tai mulperinmarjat	vapaa	rajoittamaton		(6)
	0811 20 90	Muut, jäädetyt	vapaa	rajoittamaton		(6)
09.6684	1001 10 00 1001 90 10 1001 90 91 1001 90 99	Durum- eli makaronivehnä Speltivehnä, kylvämiseen tarkoitettu Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja Muut	vapaa	26 000	2 600	(8)
09.6685	1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1103 11 10 1103 11 90 1103 20 60	Durum- eli makaronivehnästä tehty hieno jauho Tavallisesta vehnästä ja speltivehnästä tehty hieno jauho Vehnän ja rukiin sekajauhot Durum- eli makaronivehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Tavallisesta vehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Vehnäpelletit	vapaa	9 000	900	(8)

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaen 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
09.6686	1002 00 00	Ruis	vapaa	3 750	375	⁽⁸⁾
09.6687	1102 10 00 1103 19 10 1103 20 10	Hienot ruisjauhot Rukiista valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Ruispelletit	vapaa	1 250	125	⁽⁸⁾
09.6688	1003 00	Ohra	vapaa	7 500	750	⁽⁸⁾
09.6689	1102 90 10 1103 19 30 1103 20 20	Ohrajauho Ohrasta valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Ohrapelletit	vapaa	2 500	250	⁽⁸⁾
09.6690	1004 00 00	Kaura	vapaa	2 250	225	⁽⁸⁾
09.6691	1102 90 30 1103 19 40 1103 20 30	Kaurajauho Kaurasta valmistetut rouheet ja karkeat jauhot Kaurapelletit	vapaa	750	75	⁽⁸⁾
09.6692	ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät, ei kuitenkaan CN-koodi 1104 19 50 ja CN-koodi 1104 23	vapaa	900	90	
09.6473	1108 13 00	Perunatärkkelys	vapaa	500	0	
09.4564	1601 00 1602 41 1602 42 1602 49	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Kinkku ja sen palat Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Lapa ja sen palat Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: Muut, myös sekavalmisteet	vapaa	180	15	⁽⁸⁾
09.6693	1602 32– 1602 39	Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan tai kanan (<i>Gallus domesticus</i>) lihasta, muista osista tai verestä Muut valmisteet tai säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan, muun kuin kanan (<i>Gallus domesticus</i>) tai kalkkunan lihasta, muista osista tai verestä	vapaa	120	10	⁽⁸⁾
	1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi	vapaa	rajoittamaton		⁽⁸⁾
09.6694	ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan CN-koodit 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 ja 2001 90 91	vapaa	600	60	
09.6695	ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, ei kuitenkaan CN-koodit 2005 20 10, 2005 70 ja 2005 80 00	vapaa	300	30	

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2002– 30.6.2003 (tonnia)	Vuotuinen kasvu alkaan 1.7.2003 (tonnia)	Erityissäännökset
09.6696	2009 71	Omenamehu, jonka brix-arvo alle 20	vapaa	1 000	100	
09.6697	ex 2009 79	Omenamehu, jonka brix-arvo yli 20, ei kuitenkaan CN-koodit 2009 79 11 ja 2009 79 91	vapaa	1 000	100	

⁽¹⁾ Sen estämättä, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä määrätään, etuusmenettely määritetään tämän liitteen osalta CN-koodien sisällön perusteella, ja tavaran kuvauksena olevaa nimiketekstiä pidetään ainoastaan ohjeellisena. Kun CN-koodin edellä on "ex", sovellettava etuusmenettely määritetään sekä CN-koodin että sitä vastaavan kuvauksen sisällön perusteella.

⁽²⁾ Jos suosituimmuustulli on olemassa, kannettava vähimmäistulli on yhtä suuri kuin vähimmäissuosituimmuustulli kerrottuna tässä sarakkeessa mainitulla prosenttimäärällä.

⁽³⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta. Jos elävien kotieläimienä pidettävien nautaeläinten tuonti yhteisöön tietynä vuotena ylittää 500 000 eläintä, yhteisö voi toteuttaa tarvittavat hallintotoimenpiteet markkinoidensa suojaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sopimuksessa määrättyjen muiden oikeuksien soveltamista.

⁽⁴⁾ Tämän tuotteen kiintiö avataan Tšekin, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Puolan, Viron, Latvian ja Liettuan osalta.

⁽⁵⁾ Tullille erikseen esitettävä sisäfilee pois luettuna.

⁽⁶⁾ Tämän liitteen liitteessä olevia vähimmäistuontihintaa koskevia järjestelyjä sovelletaan.

⁽⁷⁾ Alennusta sovelletaan ainoastaan tullin arvo-osaan.

⁽⁸⁾ Tätä myönnytystä sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, joille ei myönnetä vientitukia.

Liitteen C b) LIITE

Tiettyjen jalostettaviksi tarkoitettujen pehmeiden hedelmien vähimmäistuontihintaa koskevat järjestelyt

1. Vähimmäistuontihinnat vahvistetaan jalostusta varten seuraaville Latviasta peräisin oleville tuotteille:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäistuontihinta (euroa/nettonni)
ex 0810 10	Tuoreet mansikat, jalostettaviksi tarkoitettut	514
ex 0810 30 10	Tuoreet mustaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	385
ex 0810 30 30	Tuoreet punaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	233
ex 0811 10 11	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus yli 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 11	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus yli 13 painoprosenttia: muut	576
ex 0811 10 19	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 19	Jäädetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	576
ex 0811 10 90	Jäädetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	750
ex 0811 10 90	Jäädetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	576
ex 0811 20 19	Jäädetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus enintään 13 painoprosenttia: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 19	Jäädetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeroitaisuus enintään 13 painoprosenttia: muut	796
ex 0811 20 31	Jäädetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: kokonaiset hedelmät	995
ex 0811 20 31	Jäädetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	796
ex 0811 20 39	Jäädetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	628
ex 0811 20 39	Jäädetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	448
ex 0811 20 51	Jäädetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: ilman varsia	390
ex 0811 20 51	Jäädetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta: muut	295

- Edellä olevan 1 kohdan mukaisia vähimmäistuontihintoja noudatetaan lähetykskohtaisesti. Jos tull ilmoituksessa mainittu arvo on alempi kuin vähimmäistuontihinta, veloitetaan tasoitustulli, joka on vähimmäistuontihinnan ja tull ilmoituksessa mainitun arvon välisen erotuksen suuruinen.
- Jos näyttää siltä, että tämän liitteen kattaman tuotteen tuontihinnat saattavat laskea lähitulevaisuudessa vähimmäistuontihinnan alapuolelle, Euroopan komissio ilmoittaa asiasta Latvian viranomaisille, jotta ne voisivat korjata tilanteen.
- Assosiaationeuvosto tutkii joko yhteisön tai Latvian pyynnöstä järjestelmän toimintaa tai tarkistaa vähimmäistuontihintojen tason. Assosiaationeuvosto tekee tarvittaessa tarvittavat päätökset.
- Kaupankäytön tukemiseksi ja edistämiseksi sekä kaikkien osapuolten keskinäisen edun mukaisesti voidaan järjestää neuvottelut kolme kuukautta ennen kunkin markkinointivuoden alkamista Euroopan yhteisössä. Nämä neuvottelut käydään asianomaisten tuotteiden osalta Euroopan komission ja asianomaisten eurooppalaisten tuottajaorganisaatioiden kesken sekä kaikkien assosioituneiden viejämäiden viranomaisien, tuottajien ja viejien järjestöjen kesken.

Neuvottelujen aikana keskustellaan pehmeiden hedelmien markkinatilanteesta sekä erityisesti tuotantoennusteista, varastotilanteesta, hintakehityksestä ja mahdollisesta markkinakehityksestä ja mahdollisuuksista mukauttaa tarjontaa kysyntään.

Ehdotus neuvoston päätökseksi erityiskomiteoiden työjärjestystä koskevasta yhteisön kannasta EY-Meksiko-yhteisneuvostossa

(2002/C 203 E/33)

KOM(2002) 228 lopull.

(Komission esittämä 7 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Meksikon yhdysvaltojen taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevan sopimuksen 49 artiklassa määrätään, että yhteisneuvosto voi päättää perustaa erityiskomiteoita avustamaan sitä tehtäviensä suorittamisessa.
- (2) Maaliskuun 23 päivänä 2000 tehdyn EU-Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2000, jäljempänä "pätös N:o 2/2000", 17 artiklalla perustettiin tulliyhteistyön ja alkupe-räsääntöjen erityiskomitea.
- (3) Päätöksen N:o 2/2000 19 artiklalla perustettiin standardien ja teknisten määräysten erityiskomitea.
- (4) Päätöksen N:o 2/2000 20 artiklalla perustettiin terveys- ja kasvinsuojelutoimien erityiskomitea.

(5) Päätöksen N:o 2/2000 24 artiklalla perustettiin terästuotteiden erityiskomitea.

(6) Päätöksen N:o 2/2000 32 artiklalla perustettiin julkisten hankintojen erityiskomitea.

(7) Päätöksen N:o 2/2000 40 artiklalla perustettiin teollis- ja tekijänoikeuksien erityiskomitea.

(8) Helmikuun 27 päivänä 2001 tehdyn EU-Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2001, jäljempänä "pätös N:o 2/2001", 23 artiklalla perustettiin rahoituspalvelujen erityiskomitea.

(9) Sopimuksen 49 artiklassa määrätään, että yhteisneuvosto määrittää työjärjestyksessään tällaisten komiteoiden toimintatavoista,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Hyväksytään liitteenä oleva päätösluonnos EU-Meksiko-yhteisneuvostossa esitettäväksi yhteisön kannaksi.

LIITE

Joulukuun 8 päivänä 1997 allekirjoitetussa Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Meksikon yhdysvaltojen taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevassa sopimuksessa perustetun

EU-MEKSIKO-YHTEISNEUVOSTON PÄÄTÖS N:o .../2002,

tehty ... 2002,

KOMITEOIDEN TYÖJÄRJESTYKSESTÄ

YHTEISNEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 1997 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Meksikon yhdysvaltojen taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevan sopimuksen, jäljempänä "sopimus", ja erityisesti sen 49 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

Sopimuksen 49 artiklassa määrätään, että yhteisneuvosto voi päättää perustaa erityiskomiteita avustamaan sitä tehtäviensä suorittamisessa.

Maaliskuun 23 päivänä 2000 tehdyn EU-Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2000, jäljempänä "päätos N:o 2/2000", 17 artiklalla perustettiin tulliyhteistyön ja alkuperäsääntöjen erityiskomitea.

Päätöksen N:o 2/2000 19 artiklalla perustettiin standardien ja teknisten määräysten erityiskomitea.

Päätöksen N:o 2/2000 20 artiklalla perustettiin terveys- ja kasvinsuojelutoimien erityiskomitea.

Päätöksen N:o 2/2000 24 artiklalla perustettiin terästuotteiden erityiskomitea.

Päätöksen N:o 2/2000 32 artiklalla perustettiin julkisten hankintojen erityiskomitea.

Päätöksen N:o 2/2000 40 artiklalla perustettiin teollis- ja tekijänoikeuksien erityiskomitea.

Helmikuun 27 päivänä 2001 tehdyn EU-Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2001, jäljempänä "päätos N:o 2/2001", 23 artiklalla perustettiin rahoituspalvelujen erityiskomitea.

Sopimuksen 49 artiklassa määrätään, että yhteisneuvosto määrittää työjärjestyksessään tällaisten komiteoiden toimintatavat,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Erityiskomiteoiden työjärjestys vahvistetaan tämän päätöksen liitteessä, josta tulee lisäys EU-Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 1/2001 liitteenä olevaan yhteisneuvoston työjärjestykseen.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan ...

LIITE

EY-MEKSIKO-ERITYISKOMITEOIDEN TYÖJÄRJESTYS

1 artikla

Puheenjohtajuus

Erityiskomiteoiden kokousten puheenjohtajana on vuorotellen Euroopan komission edustaja ja Meksikon hallituksen edustaja, jotka ovat tavallisesti korkean tason virkamiehiä.

2 artikla

Kokoukset

Erityiskomiteat kokoontuvat kuten niiden perustamista koskevissa päätösten N:o 2/2000 ja 2/2001 artikloissa säädetään.

3 artikla

Valtuuskunnat

Ennen kutakin kokousta erityiskomitean puheenjohtajalle on ilmoitettava kummankin osapuolen valtuuskunnan aiottu kokoonpano ja sen johtaja.

4 artikla

Sihteeristö

1. Euroopan yhteisöjen komission virkamies ja Meksikon hallituksen virkamies toimivat yhdessä erityiskomitean sihteerinä.

2. Kaikki erityiskomitean puheenjohtajalle osoitettu ja hänen lähettämänsä tässä työjärjestyksessä tarkoitettu kirjeenvaihto toimitetaan erityiskomitean sihteereille, sekakomitean sihteereille ja puheenjohtajalle sekä tarvittaessa sekakomitean jäsenille.

5 artikla

Asiakirjat

Kun asioiden käsittely erityiskomiteassa perustuu niitä tukeviin asiakirjoihin, sihteerit numeroivat kyseiset asiakirjat ja jakavat ne erityiskomitean asiakirjoina.

6 artikla

Julkisuus

Ellei toisin päätetä, erityiskomiteoiden kokoukset eivät ole julkisia.

7 artikla

Kokousten asialista

1. Erityiskomiteoiden sihteerit laativat jokaista kokousta varten alustavan asialistan ja tausta-asiakirjat viimeistään kolmekymmentä päivää ennen kokousta. Asialista lähetetään sekakomitean puheenjohtajalle, sihteereille ja jäsenille viimeistään 15 päivää ennen kokousta. Erityiskomitea hyväksyy asialistan kunkin kokouksen alussa. Muita kuin alustavalla asialistalla olevia asioita voidaan ottaa asialistalle osapuolten suostumuksella.

2. Osapuolten suostumuksella 1 kohdassa asetettuja määräaikoja voidaan lyhentää erityistapauksissa esille tulevien vaatimusten huomioon ottamiseksi.

8 artikla

Pöytäkirja

Kustakin kokouksesta laaditaan pöytäkirja, joka perustuu puheenjohtajan yhteenvetoon erityiskomitean tekemistä päätelmistä:

1. Osapuolet laativat ensimmäisen luonnoksen pöytäkirjaksi heti komitean kokouksen jälkeen ja sopivat siitä.
2. Osapuolilla on tämän jälkeen 20 työpäivää aikaa kierrättää pöytäkirjaa sisäisesti ja verrata sisäisesti hyväksytyjä toisintoja keskenään.

3. Erityiskomitean hyväksyttyä pöytäkirjan puheenjohtaja ja sihteerit allekirjoittavat sen 10 työpäivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettun sisäisen hyväksymismenettelyn päätyttyä.

4. Pöytäkirjasta toimitetaan jäljennös sekakomitean puheenjohtajalle ja sihteereille.

9 artikla

Suosituks

1. Tapauksissa, joissa erityiskomitealla on valtuudet antaa suosituksia päätöksen N:o 2/2000 tai 2/2001 mukaisesti, kyseiset asiakirjat otsikoidaan sanalla "suositus", jota seuraa järjestysnumero, suosituksen antopäivä ja kuvaus niiden aiheesta.

2. Kun erityiskomitea antaa suosituksen, yhteisneuvoston työjärjestyksen vahvistamista koskevan yhteisneuvoston päätöksen N:o 1/2001 10–12 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Erityiskomitean suositukset toimitetaan sekakomitean sihteereille.

10 artikla

Kustannukset

1. Euroopan yhteisö ja Meksikon yhdysvallat vastaavat kumpikin erityiskomiteoiden kokouksiin osallistumisestaan aiheutuvista kustannuksista sekä henkilöstö-, matka- ja oleskelukulujen että posti- ja televiestintäkulujen osalta.

2. Kokoukset järjestävä osapuoli vastaa kokousten järjestämis- ja tulkkaus- sekä asiakirjojen käännös- ja kopiointikustannuksista.

11 artikla

Vuosikertomus

Erityiskomiteat antavat vuosittain kertomuksen sekakomitealle.

12 artikla

Muut erityiskomiteat

Tätä työjärjestystä sovelletaan kaikkiin muihin erityiskomiteoihin tai elimiin, joita perustetaan sopimuksen 49 artiklan mukaisesti avustamaan yhteisneuvostoa sen tehtävissä.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja Bulgarian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa päätettävää neuvoa-antavan sekakomitean perustamista koskevasta yhteisön kannasta

(2002/C 203 E/34)

KOM(2002) 231 lopull. — 2002/0107(ACC)

(Komission esittämä 13 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen sekä Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 (2) kohdan toisen ja kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen tekemisestä 19 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn neuvoston ja komission päätöksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kyseisen Eurooppa-sopimuksen 110 artiklassa määrätään, että assosiaationeuvosto voi päättää erityisten komiteoiden tai elinten perustamisesta avustamaan sitä sen tehtävissä.

(2) Euroopan unionin ja Bulgarian alue- ja paikallisviranomais-ten vuoropuhelulla ja yhteistyöllä voidaan vaikuttaa merkittävästi Eurooppa-sopimuksen täytäntöönpanoon kokonaisuudessaan.

(3) Näyttäisi asianmukaiselta järjestää tällainen yhteistyö Euroopan yhteisöjen alueiden komitean ja sen bulgarialaisen yhteyskomitean jäsenten välillä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen 110 artiklalla perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettava neuvoa-antavan sekakomitean perustamista koskeva yhteisön kanta perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan luonnokseen assosiaationeuvoston päätökseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.1994, s. 1.

LUONNOS ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o .../2002

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian

assosiaationeuvoston työjärjestyksen vahvistamisesta tehdyn päätöksen N:o 1/95 ⁽¹⁾ muuttamisesta siten, että perustetaan neuvoo-antava sekakomitea alueiden komitean ja sen bulgarialaisen yhteyskomitean välille

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 110 artiklan,

Sekä katsoo seuraavaa:

Euroopan yhteisön ja Bulgarian alue- ja paikallisviranomaisten vuoropuhelulla ja yhteistyöllä voidaan vaikuttaa merkittävästi yhteisön ja Bulgarian välisten suhteiden kehitykseen sekä Euroopan yhdentymiseen.

Näyttäisi asianmukaiselta järjestää tällainen yhteistyö alueiden komitean ja sen bulgarialaisen yhteyskomitean tasolla perustamalla neuvoo-antava sekakomitea.

Päätöksellä N:o 1/95 vahvistettu assosiaationeuvoston työjärjestys olisi vastaavasti muutettava,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään seuraavat artikkelit assosiaationeuvoston työjärjestykseen:

"15 artikla

Perustetaan neuvoo-antava sekakomitea, jäljempänä 'komitea', jonka tehtävänä on avustaa assosiaationeuvostoa vuoropuhelun ja yhteistyön edistämiseksi Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan alue- ja paikallisviranomaisten välillä. Tällaisen vuoropuhelun ja yhteistyön avulla pyritään erityisesti seuraaviin tavoitteisiin:

1. Bulgarian alueiden ja paikallisviranomaisten toimintakyvyn valmistelu Euroopan unioniin liittymistä silmällä pitäen;
2. Bulgarian alueiden ja paikallisviranomaisten valmistelu alueiden komitean työhön osallistumiseen Bulgarian liittymisen jälkeen;
3. tietojenvaihto yhteistä etua koskevissa ajankohtaisissa kysymyksissä, erityisesti EU:n aluepolitiikan ja liittymis-

prosessin tämänhetkisestä tilanteesta sekä Bulgarian alueiden ja paikallisviranomaisten valmistautumisesta näihin politiikkoihin;

4. monenvälisen suunnitelmallisen vuoropuhelun rohkaiseminen a) Bulgarian alueiden ja paikallisviranomaisten sekä b) EU:n jäsenvaltioiden alueiden välillä, mukaan luettuna verkottuminen tietyillä aloilla, joilla suorat yhteydet ja yhteistyö Bulgarian ja EU:n jäsenvaltioiden alueiden ja paikallisviranomaisten välillä saattaisi osoittautua tehokkaimmaksi tavaksi ratkaista erityisongelmia;
5. alueiden välistä yhteistyötä koskeva säännöllinen tietojenvaihto Bulgarian ja EU:n jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten välillä;
6. aluepolitiikkaa ja rakennetoimia koskevien kokemusten ja tietojen vaihdon rohkaiseminen a) Bulgarian alueiden ja paikallisviranomaisten sekä b) EU:n jäsenvaltioiden alueiden ja paikallisviranomaisten välillä erityisesti alueellisten ja paikallisten kehittämissuunnitelmien tai -strategioiden valmistelua koskevan taitotiedon ja menetelmien alalla sekä rakennerahastojen tehokkaimman hyödyntämisen alalla;
7. Bulgarian alue- ja paikallisviranomaisten tukeminen tietojenvaihdon avulla toissijaisuusperiaatteen käytännön toteuttamisessa kaikilla alue- ja paikallistason elämäneläimillä; sekä

⁽¹⁾ EYVL L 255, 25.10.1995, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1994, s. 3.

8. keskustelu kaikista muista jommankumman osapuolen ehdottamista aiheellisista kysymyksistä, jotka saattavat tulla esiin osana Eurooppa-sopimuksen täytäntöönpanoa ja liittymistä valmistelevaa strategiaa.

16 artikla

Komitea muodostuu kahdeksasta alueiden komitean ja kahdeksasta sen bulgarialaisen yhteyskomitean edustajasta. Kukin edustajalle nimitetään varaedustaja.

Komitea toimii, kun assosiaationeuvosto kuulee sitä, ja se toimii omasta aloitteestaan silloin, kun on kyse vuoropuhelun edistämisestä alue- ja paikallisviranomaisten välillä.

Komitea voi antaa suosituksia assosiaationeuvostolle.

Komitean jäsenet valitaan varmistaen, että komiteassa otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon sekä Euroopan yhteisön että Bulgarian eri hallintotasojen alue- ja paikallisviranomaiset.

Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

Komitea kokoontuu tietyin väliajoin, jotka se itse määrittää työjärjestyksessään.

Komitean puheenjohtajina toimivat Euroopan yhteisön alueiden komitean jäsen ja sen bulgarialaisen yhteyskomitean jäsen.

17 artikla

Alueiden komitea ja sen bulgarialainen yhteyskomitea vastaavat kumpikin omista henkilöstö-, matka- ja oleskelukuluistaan sekä posti- ja televiestintäkuluistaan, jotka aiheutuvat niiden osallistumisesta komitean kokouksiin.

Alueiden komitea vastaa kokousten tulkkausmenoista sekä asiakirjojen käännös- ja jäljentämiskuluista, lukuun ottamatta menoja, jotka koskevat tulkkausta tai kääntämistä bulgarian kielelle/kielestä ja joista vastaa alueiden komitean bulgarialainen yhteyskomitea.

Muista kokousten järjestämiseen liittyvistä kuluista vastaa kokousten isäntänä toimiva sopimuspuoli.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sen tekemistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Ehdotus neuvoston direktiiviksi öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 69/208/ETY muuttamisesta

(2002/C 203 E/35)

KOM(2002) 232 lopull. — 2002/0105(CNS)

(Komission esittämä 14 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

direktiivin soveltamisalaan tehdään 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

2. Lisätään 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen virkkeen jälkeen virke seuraavasti:

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

”Lajikeseosten varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen, ja siinä on oltava vihreä poikkiviiva.”

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

Sekä katsoo seuraavaa:

3. Korvataan 14 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 70/457/ETY” seuraavasti:

(1) Öljy- ja kuitukasvien lajikeseosten siemenet olisi sisällytettävä neuvoston direktiivin 69/208/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Lajikeseoksia koskevat vaatimukset, joihin kuuluu lajikeseosten varmennettujen siementen pakkausten virallisen etiketin väri, olisi myös määritettävä.

”direktiivin 70/457/ETY (*)

(2) Öljy- ja kuitukasvien hybridilajikkeiden siemenet olisi myös sisällytettävä auringonkukan siementen lisäksi direktiivin 69/208/ETY soveltamisalaan, sillä niiden merkitys yhteisössä on kasvanut.

(*) EYVL L 225, 12.10.1970, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1).”

(3) Tätä direktiiviä on kiireellisenä sovellettava 30 päivästä kesäkuuta 2002. Koska tällaisten siementen merkitys yhteisössä on kasvanut, komissio teki vuonna 1995 päätöksen 95/232/EY⁽²⁾, jonka tarkoituksena on vahvistaa rapsi- ja rypsihybridien ja lajikeseosten siemeniä koskevat vaatimukset. Tämän päätöksen voimassaoloaika päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2002.

4. Lisätään 14 b artikla seuraavasti:

”14 b artikla

(4) Sen vuoksi direktiiviä 69/208/ETY olisi muutettava,

1. Jäsenvaltioiden on sallittava öljy- ja kuitukasvilajien siementen kaupan pitäminen lajikeseoksina.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi:

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 69/208/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan 1 b kohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”1 c. Edellä 1 kohdan B alakohtaan ja B alakohdan a alakohtaan tehtävät muutokset muiden öljy- ja kuitukasvien kuin auringonkukkien hybridien sisällyttämiseksi tämän

— ’lajikeseoksella’ tarkoitetaan neuvoston direktiivin 70/457/ETY mukaisesti virallisesti hyväksytyyn määrätyn koirassteriilin hybridilajikkeen varmennettujen siementen ja yhden tai useamman määrätyn pölyttäjälajikkeen varmennettujen samalla tavalla hyväksytyjen siementen seosta, joka on mekaanisesti yhdistetty ’pölyttäjistä riippuvaisen hybridin’ ja ’pölyttäjän/pölyttäjien ylläpidosta huolehtivien henkilöiden’ yhdessä määräämissä mittasuhteissa, ja jonka yhdistämisestä on tiedotettu varmentamisesta vastuussa olevalle viranomaiselle;

— ’pölyttäjistä riippuvaisella hybridillä’ tarkoitetaan koirassteriiliä risteytysvanhempaa ’lajikeseoksessa’ (emoris- teytysvanhempi)

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EYVL L 154, 5.7.1995, s. 2. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 99/84/EY (EYVL L 27, 2.2.1999, s. 31).

— ’pölyttäjällä/pölyttäjillä’ tarkoitetaan pölyttävää risteytysvanhempaa ’lajikeseoksessa’ (koirasristeytysvanhempi).

3. Emo- ja koirasristeytysvanhemmat on kuorutettava käyttäen eri värisiä siemenkuorutteita.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niiden liitteenä on oltava viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta

(2002/C 203 E/36)

KOM(2002) 234 lopull. — 2002/0109(COD)

(Komission esittämä 15 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96 ⁽¹⁾ (EKT 95), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 995/2001 ⁽²⁾, sisältää yhteisten standardien, määritelmien, luokittelujen ja tilinpitosäännösten muodostaman viitekehyksen, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden tilien laatimiseen yhteisön tilastollisiin tarpeisiin ja jonka avulla jäsenvaltioiden tulokset saadaan keskenään vertailukelpoiksi.
- (2) Raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean kertomuksessa, joka koskee EMU:n tilastollisia vaatimuksia ja jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 18 päivänä tammikuuta 1999, korostettiin sitä, että talous- ja rahaliiton (EMU) ja yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toimivuuden kannalta talouspolitiikkojen tehokas valvonta ja yhteensovittaminen on erittäin tärkeää ja että tämä edellyttää kattavaa tilastointijärjestelmää, joka tarjoaa päättäjille päätöksentekoa varten tarvittavaa tietoa. Kertomuksessa todettiin erittäin tärkeäksi, että yhteisöllä ja erityisesti euroalueen jäsenvaltioilla on käytettävissään tällaisia tietoja.
- (3) Kertomuksessa korostettiin sitä, että maiden välinen työmarkkinoiden vertailu vaatii talous- ja rahaliitossa enemmän huomiota.
- (4) Euroalueen neljännesvuosittaisten tilastojen kokoamiseksi kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaika olisi lyhennettävä 70 päivään.

- (5) Neljännesvuosittaiset ja vuosittaiset jäsenvaltiokohtaiset poikkeukset, jotka estävät kansantalouksien tilinpitojen pääaggregaattien keräämisen euroalueelta ja Euroopan unionin alueelta, olisi kumottava.
- (6) EMU:n tilastovaatimuksia koskevassa toimintasuunnitelmassa ⁽³⁾, jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 29 päivänä syyskuuta 2000, yksilöidään ensisijaiseksi toimenpiteeksi kansantalouden tilinpidon työllisyyttä koskevien tietojen lähettäminen työtunteina ilmaistuna.
- (7) Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa (SPC) ja raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomiteaa (CMFB) on kuultu päätöksen 89/382/ETY, Euratom ⁽⁴⁾ 3 artiklan sekä neuvoston päätöksen 91/115/ETY ⁽⁵⁾ 3 artiklan mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite B seuraavasti:

1. Muutetaan otsikkoa "Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämisohjelma" seuraava teksti seuraavasti:
 - a) Korvataan otsikkoa "Yhteenveto taulukoista" seuraava teksti liitteen I tekstillä.
 - b) Korvataan taulukon 1 "Pääaggregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely" teksti liitteen II tekstillä.
2. Korvataan otsikkoa "ESA 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain" seuraava teksti liitteen III tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 139, 23.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ Yleisölle tarkoitettu neuvoston asiakirjahakemisto, 11655/2000, Action Plan on EMU Statistical Requirements, 27.9.2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁵⁾ EYVL L 59, 6.3.1991, s. 19.

LIITE I

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B "Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma" taulukkoon "Yhteenveto taulukoista"

KANSANTALouden TILINPIDON TIETOJEN LÄHETTÄMISOHJELMA

Yhteenveto taulukoista

Ensimmäinen toimitus	Viive t + kuukausi (päivät, jos ilmoitettu)	Vuodet	Taulukon aihe	Taulukon numero
2002	70 päivää	95–01	Pääaggregaatit, vuosittaiset	1
2002	70 päivää	95–01	Pääaggregaatit, neljännesvuosittaiset	1
1999	8	95–98	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	2
2001	3	97–00	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	2
2000	9	95–99	Toimialoittaiset taulukot	3
2000	9	95–99	Vienti ja tuonti EU-maihin / kolmansiin maihin	4
2000	9	95–99	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	5
2000	9	95–99	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	6
2000	9	95–99	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	7
2000	12	95–99	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	8
2000	12	95–99	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	9
2000	24	95–98	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	10
2001	12	95–00	Julkiset menot tehtävittäin	11
2001	24	95–99	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3	12
2001	24	95–99	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	13
2001	24	95–99	Kiinteät varat koko taloudelle sekä tuotteittain, Pi3	14
2002	36	95–99	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	15
2002	36	95–99	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	16
2002	36	95 (*)	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	17
2002	36	95 (*)	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	18
2002	36	95 (*)	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	19
2003	36	00	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain	20
2003	36	00	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	21
2003	36	00	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × P60, 5-vuosittain	22
katso taulukko	katso taulukko	katso taulukko	Taaksepäin tehtävät laskelmat	23

t = Tilastojakso (vuosi tai vuosineljännes).

(*) viisivuosittainen taulukko vuodelle 2000 on toimitettava vuonna 2003.

LIITE II

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma” taulukkoon 1 ”Pääagregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely”

Taulukko 1 – Pääagregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely

Tunnus	Muuttujat	Jako +	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
Arvonlisäys ja bruttokansantuote				
B.1g	1. Bruttoarvonlisäys perushintaan	A6	x	x
D.21–D.31	2. Tuoteverot miinus tuotetukipalkkiot		x	x
P.119	3. Välilliset rahoituspalvelut (FISIM)		x	x
B.1*g	4. Bruttokansantuote markkinahintaan		x	x
Bruttokansantuotteen käyttö				
P.3	5. Kulutusmenot yhteensä		x	x
P.3	6. a) Kotitalouksien kulutusmenot (kotimaan käsite)		x	x
P.3	b) Kotitalouksien kulutusmenot (kansallinen käsite)		x	x
P.3	7. Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenot		x	x
P.3	8. Julkiset kulutusmenot		x	x
P.31	a) Yksilölliset kulutusmenot		x	x
P.32	b) Kollektiiviset kulutusmenot		x	x
P.4	9. Kotitalouksien todellinen kulutus		x	x
P41	a) Todellinen yksilöllinen kulutus		x	x
P.5	10. Pääoman bruttomuodostus		x	x
P.51	a) Kiinteän pääoman bruttomuodostus	Pi6	x	x
P.52	b) Varastojen muutokset		x	x
P.53	c) Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset		x	x
P.6	11. Tavaroiden (fob) ja palvelujen vienti		x	x
P.7	12. Tavaroiden (fob) ja palvelujen tuonti		x	x
Tulot, säästö ja nettoluotonanto				
B.5	13. Ensitulo ulkomaille/ulkomailta		x	x
B.5*g	14. Bruttokansantulo markkinahintaan		x	(x)
K.1	15. Kiinteän pääoman kuluminen		x	x
B.5*n	16. Nettokansantulo markkinahintaan		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Tulonsiirrot ulkomaille/ulkomailta		x	

Tunnus	Muuttujat	Jako +	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
B.6n	18. Käytettävissä oleva tulo, netto		x	(x)
B.8n	19. Kansantalouden säästö, netto		x	
D.9	20. Pääomansiirrot ulkomaille/ulkomailta		x	
B.9	21. Vaihtotase		x	

Väestö, työllisyys, palkansaajakorvaukset

	22. Väestö- ja työllisyystiedot			
	a) Kokonaisväkiluku (1 000)			
	b) Työttömät (1 000)			
	c) Työpaikat kotimaisissa tuotantoyksiköissä (tuhansina työntekijöinä ja tuhansina työtunteina) ja maassa asuvien työllisyys (tuhansina henkilöinä)			
	— yrittäjät	A6 (*)		
	— palkansaajat	A6 (*)		
D.1	23. Kotimaisissa tuotantoyksiköissä työskentelevien työntekijöiden palkansaajakorvaukset ja kotimaisten työntekijöiden palkansaajakorvaukset	A6	x	
D.11	a) Bruttopalkat ja -palkkiot	A6	x	

+ Tarkoittaa koko kansantaloutta ellei toisin merkitty.

(*) A6 ainoastaan kotimaisten tuotantoyksiköiden yrittäjien ja työntekijöiden osalta.

(x) reaalisesti.

LIITE III

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B maakohtaisiin taulukoihin "EKT 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain"

EKT 95 -KYSELYLOMAKKEEN TAULUKOIDEN TOIMITTAMISEEN LIITTYVÄT POIKKEUKSET MAITTAIN

1. ITÄVALTA

1.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	1999
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 88–94	2005
3	Toimialoitettavat taulukot	Viive: t+12 kuukautta	1999
3	Toimialoitettavat taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 88–94	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 88–94	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 90–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003

1.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitettavat taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain tai sektoreittain	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			

2. TANSKA

2.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+13 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+13 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

2.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Palkat ja palkkiot toimialoittain	Ei lasketa	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman bruttomuodostus toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Varastojen muutokset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Yrittäjät toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Palkansaajat toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Palkansaajakorvaukset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (tuontiverot) Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Valmisteverot (tuontiverot) Valmisteverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Tiettyjen palvelujen verot (tuontiverot) Tiettyjen palvelujen verot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen, Toimintaylijäämä, netto	Molemmat muuttujat yhdessä P60: ssa	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman muodostus	vain P31	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta	Ei lasketa	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Yksityisten kotitalouksien sektori Voittoa tavoittelemattomat laitos-kotitaloudet	Molemmat sektorit yhdessä	2005

3. SAKSA

3.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 91–94	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 91–94	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	t+9 kuukautta vain A17, A31 vain t+21 kuukauden viiveellä	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 91–94	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	osittain vain 1- numerotasolla	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 91–94	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Ei kirjaintunnustasoilla	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	vain NUTS I ja A6	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 91–94	2005
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t+30 kuukautta, vain joka 2. vuosi	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+30 kuukautta, vain NUTS I	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	vain joka 2. vuosi	2005
16	Käyttötäulukko ostajan hintaan, A60 × P60	vain joka 2. vuosi	2005
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Ei kiintein hinnoin	2005

3.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain, Varastojen muutokset toimialoittain	Molemmat muuttajat yhdessä, ei toimialoittain	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Julkisyhteisösektori	S1311/S1312 ja S1313 vain yhdessä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet			
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman bruttomuodostus	Viive: t+30 kuukautta	2005

4. KREIKKA

4.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 88–94	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 88–94	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus: vastaus tällä hetkellä epäselvä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: vastaus tällä hetkellä epäselvä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 88–94	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 80–89 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 88–94	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

4.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

5. ESPANJA

5.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t+21 kuukautta	2005

5.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein	Ensimmäinen toimitus	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittein	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittein	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Olemassaolevien tulo-, omaisuus- ja verojen jako, tuontiverot ja maksut pois lukien ALV sekä muut valtionhallinnon (S1312) ja paikallishallinnon (S1313) sektoreiden tuotantoon liittyvät verot	Viive: t+21 kuukautta	200
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein (A60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain			

6. RANSKA

6.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t+36 kuukautta	2005
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t+36 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+42 kuukautta	2005

6.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitettavat taulukot	Kaikki	Toimialaerittely laskettuna homogeenisten tuotannonhaarojen mukaan	2005
10	Alueittaiset toimialoitettavat taulukot, NUTS II, A17			
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3			
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60			
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60			
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoitettain ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoitettain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoitettain ja tuotteittain, A31 × P60, 5-vuosittain			

7. IRLANTI

7.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 85–94	2005
2	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t + 3	2002
3	Toimialoitettavat taulukot	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitettavat taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 70–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 85–94	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 90–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 80–89 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × P13, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

7.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	P52 + P53 + K2	Ei lasketa	2003

8 ITALIA

8.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 70–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 80–94 toimitettava joulukuussa 01	2001
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × P13, 5-vuosittain	Ei lasketa	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

8.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Jako A17, ensimmäinen toimitus 2002	2002
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Jako A31, ensimmäinen toimitus	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005

9. LUXEMBURG

9.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 90–94	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 80–94	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 90–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 80–89 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Ei lasketa	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 90–94 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ei lasketa	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ei lasketa	2005

9.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman bruttomuodostus toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	S11, S12, S14+45, S211, S212	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain	Alkuperäisiin hankintahintoihin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

10. ALANKOMAAT

10.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 86–94 toimitettava heinäkuussa 01	2001
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 70–85 toimitettava joulukuussa 01	2001
2	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t+3	Vuoteen 2003 asti
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 86–94 toimitettava heinäkuussa 01	2001
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 70–85 toimitettava joulukuussa 01	2001
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 86–94 toimitettava heinäkuussa 01	2001
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 80–85 toimitettava joulukuussa 01	2001

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
7	Rahoitustilit Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+19 kuukautta	2003
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 86–94 toimitettava heinäkuussa 01, vuodet 80–85 toimitettava joulukuussa 01	2001
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t+30 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+36 kuukautta	2005

10.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman bruttomuodostus alueittain	Ei lasketa	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Työlliset alueittain	Ei lasketa	2005
12	Alueittaiset taulukot, NUTS III, A3			

11. PORTUGALI

11.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 77–94, toimitettava joulukuussa 2000	2005/ 2000
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 77–94	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Viive: t+12 kuukautta	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+12 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 90–94 toimitettava joulukuussa	1999
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005

12. SUOMI

12.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 75–94	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 75–94	2005

12.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sectoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sectoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ei lasketa	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	Kaikki	A31 ja P31 jako vain käyvin hinnoin	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	Kaikki		
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kaikki		
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kaikki		
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	Kaikki		
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoitain ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Kaikki	jako A31	2005

13. RUOTSI

13.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 80–94	2005
3	Toimialoitaiset taulukot	Viive: t+12 kuukautta	2005
3	Toimialoitaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 80–94	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+12 kuukautta	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t+16 kuukautta	2005

13.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sectoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sectoreille	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t+16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t+16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t+16 kuukautta	2005
3	Toimialoitaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitaiset taulukot	Jako A31	Viive: t+12 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/ektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t+16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t+16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t+16 kuukautta	2005

14. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

14.1 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/ektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/ektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
4	Vienti ja tuonti EU-maihin/kolmansiin maihin	Vienti ja tuonti EU-maihin/kolmansiin maihin	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Monetäärinen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaanlukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Monetäärinen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaanlukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset sekä tavaroiden ja palvelusten tuonti ja vienti	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Bruttokansantuote markkinahintaan	NUTS II:lle vain A17	2001

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/37)

KOM(2002) 254 lopull. — 2001/0165(COD)

(Komission esittämä 16 päivänä toukokuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 304 E, 30.10.2001, s. 179.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt kulttuaan työmarkkinaosapuolia ja työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavaa komiteaa,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston 7 päivänä huhtikuuta 1998 tekemissä päätelmissä ⁽²⁾ työntekijöiden suojelemisesta asbestialtistuksen vaaroilta kehoitetaan komissiota tekemään ehdotuksia direktiivin 83/477/ETY ⁽³⁾ muuttamisesta, erityisesti koska on syytä kohdistaa suojelutoimet kaikkein altistuneimpiin henkilöihin.

(2) Talous- ja sosiaalikomitea pyytää asbestia koskevassa lausunnossaan ⁽⁴⁾ komissiota ryhtymään uusiin toimenpiteisiin työntekijöihin kohdistuvien vaarojen vähentämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 340, 10.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 142, 7.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 263, 24.9.1983, s. 25. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/24/EY (EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11).

⁽⁴⁾ EYVL C 138, 18.5.1999, s. 24.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (3) Neuvoston direktiivissä 76/769/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1999 annetulla komission direktiivillä 99/77/EY⁽²⁾, säädetty krysotiiliasbestin markkinoille saattamisen ja käytön kieltäminen 1 päivästä tammikuuta 2005 lähtien auttaa vähentämään työntekijöiden asbestialtistusta merkittävästi.
- (4) Kaikkia työntekijöitä on suojeltava asbestialtistukseen liittyviltä vaaroilta, ja siksi merenkulku- ja ilmailualaa koskevat poikkeukset on kumottava.
- (5) Kyseisten kuitujen selkeän määritelmän varmistamiseksi kuidut määritellään uudelleen mineralogisesti ja Chemical Abstract Service (CAS) -numeron osalta.
- (6) Asbestialtistusta aiheuttavien toimien rajoittaminen auttaa erittäin merkittävästi ehkäisemään asbestialtistukseen liittyviä sairauksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asbestin markkinointia ja käyttöä koskevien muiden yhteisön säännösten soveltamista.
- (7) Asbestialtistusta aiheuttavien toimien ilmoitusjärjestelmä on mukautettava uusiin työskentelytilanteisiin.
- (8) Ottaen huomioon uusin tekninen tietämys on määriteltävä paremmin ilman asbestipitoisuuden määrittämiseksi tehtävässä näytteenotossa käytettävät menetelmät sekä kuitujen laskentamenetelmät.
- (3) Ottaen huomioon neuvoston päätelmät komissiota kehotetaan esittämään ehdotuksia direktiivin 83/477/ETY muuttamiseksi ottaen huomioon krysotiilille altistumisen raja-arvoja ja asbestille altistumista hengitysteitse koskevat perusteellisemmat tutkimukset (kiinnittäen huomiota Maailman terveysjärjestön WHO:n hyväksymään menetelmään). Samankaltaisiin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä korvaavien kuitujen suhteen.
- (4) Neuvoston direktiivissä 76/769/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1999 annetulla komission direktiivillä 99/77/EY⁽²⁾, säädetty krysotiiliasbestin markkinoille saattamisen ja käytön kieltäminen 1 päivästä tammikuuta 2005 lähtien auttaa vähentämään työntekijöiden asbestialtistusta merkittävästi.
- (5) Kaikkia työntekijöitä on suojeltava asbestialtistukseen liittyviltä vaaroilta, ja siksi merenkulku- ja ilmailualaa koskevat poikkeukset on kumottava.
- (6) Kyseisten kuitujen selkeän määritelmän varmistamiseksi kuidut määritellään uudelleen mineralogisesti ja Chemical Abstract Service (CAS) -numeron osalta.
- (7) Asbestialtistusta aiheuttavien toimien rajoittaminen auttaa erittäin merkittävästi ehkäisemään asbestialtistukseen liittyviä sairauksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asbestin markkinointia ja käyttöä koskevien muiden yhteisön säännösten soveltamista.
- (8) Asbestialtistusta aiheuttavien toimien ilmoitusjärjestelmä on mukautettava uusiin työskentelytilanteisiin.
- (9) Ottaen huomioon uusin tekninen tietämys on määriteltävä paremmin ilman asbestipitoisuuden määrittämiseksi tehtävässä näytteenotossa käytettävät menetelmät sekä kuitujen laskentamenetelmät.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/77/EY (EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/77/EY (EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (9) Vaikka vielä ei ole kyettykään määrittämään altistuskynnystä, jota vähäisempi asbestialtistus ei aiheuta syöpävaaraa, on suotavaa alentaa asbestin työperäisen altistuksen raja-arvoja.
- (10) Rakennuksista vastuussa olevia henkilöitä on vaadittava ennen asbestin poistotöiden aloittamista kartoittamaan asbestin esiintyminen tai oletettu esiintyminen rakennuksissa ja laitteissa sekä välittämään tiedot muille henkilöille, jotka saattavat altistua rakennuksen käytön, sen ylläpidon tai muun siellä tapahtuvan toiminnan yhteydessä.
- (11) On varmistettava, että asbestin purku- ja poistotöitä tekevät yritykset, jotka tuntevat kaikki työntekijöiden suojelemiseksi toteutettavat varotoimet.
- (12) Asbestille altistuvien tai mahdollisesti altistuvien työntekijöiden erityiskoulutus olisi varmistettava, jotta voidaan auttaa merkittävästi vähentämään altistukseen liittyviä vaaroja.
- (13) Direktiivissä 83/477/ETY säädettyjen altistus- ja terveystietojen sisältö olisi yhdenmukaistettava työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville teki- jöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/394/ETY⁽¹⁾ (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) tarkoitettujen tietojen kanssa.
- (14) On suotavaa saattaa altistuneiden työntekijöiden kliinistä seurantaan koskevat käytännön suositukset ajan tasalle uusimman lääketieteellisen tietämyksen perusteella, jotta asbestiin liittyvät sairaudet voidaan havaita varhaisessa vaiheessa.
- (10) Vaikka vielä ei ole kyettykään määrittämään altistuskynnystä, jota vähäisempi asbestialtistus ei aiheuta syöpävaaraa, on suotavaa alentaa asbestin työperäisen altistuksen raja-arvoja.
- (11) Rakennuksista vastuussa olevia henkilöitä on vaadittava ennen asbestin poistotöiden aloittamista kartoittamaan asbestin esiintyminen tai oletettu esiintyminen rakennuksissa ja laitteissa sekä välittämään tiedot muille henkilöille, jotka saattavat altistua rakennuksen käytön, sen ylläpidon tai muun siellä tai sen välittömässä läheisyydessä tapahtuvan toiminnan yhteydessä.
- (12) On varmistettava, että asbestin purku- ja poistotöitä tekevät yritykset, jotka tuntevat kaikki työntekijöiden suojelemiseksi toteutettavat varotoimet.
- (13) Asbestille altistuvien tai mahdollisesti altistuvien työntekijöiden erityiskoulutus olisi varmistettava, jotta voidaan auttaa merkittävästi vähentämään altistukseen liittyviä vaaroja.
- (14) Direktiivissä 83/477/ETY säädettyjen altistus- ja terveystietojen sisältö olisi yhdenmukaistettava työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville teki- jöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/394/ETY⁽¹⁾ (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) tarkoitettujen tietojen kanssa.
- (15) On suotavaa saattaa altistuneiden työntekijöiden kliinistä seurantaan koskevat käytännön suositukset ajan tasalle uusimman lääketieteellisen tietämyksen perusteella, jotta asbestiin liittyvät sairaudet voidaan havaita varhaisessa vaiheessa.

(¹) EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/38/EY (EYVL L 138, 1.6.1999, s. 66).

(¹) EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/38/EY (EYVL L 138, 1.6.1999, s. 66).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (15) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on direktiivin 83/477/ETY tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen ja aiheellista muuttaa kyseistä direktiiviä ehdotetulla tavalla. Perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti muutokset eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (16) Tässä direktiivissä esitettävillä muutoksilla toteutetaan osaltaan käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalista ulottuvuutta.
- (17) Muutokset on rajattu mahdollisimman vähäisiksi, jotta pienten ja keskisuurten yritysten perustamiselle ja kehittämiselle ei aseteta tarpeetonta räsitusta.
- (18) Päätöksen 74/325/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti komission on kuuluttava työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoo-antavaa komiteaa tehdessään kyseiseen alaan liittyviä ehdotuksia.
- (19) Direktiivi 83/477/ETY olisi siksi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 83/477/ETY seuraavasti:

1. Poistetaan 1 artiklan 2 kohta.

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tässä direktiivissä ’asbestilla’ tarkoitetaan seuraavia kuitumaisia silikaatteja:

- asbestimuotoinen aktinoliitti, CAS No 77536-66-4 (*)
- asbestimuotoinen grüneriitti (amosiitti) CAS No 12172-73-5 (*)
- asbestimuotoinen antofylliitti, CAS No 77536-67-5 (*)
- krysotiili, CAS No 12001-29-5 (*)

⁽¹⁾ EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

MUUTETTU EHDOTUS

- (16) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on direktiivin 83/477/ETY tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen ja aiheellista muuttaa kyseistä direktiiviä ehdotetulla tavalla. Perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti muutokset eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (17) Tässä direktiivissä esitettävillä muutoksilla toteutetaan osaltaan käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalista ulottuvuutta.
- (18) Muutokset on rajattu mahdollisimman vähäisiksi, jotta pienten ja keskisuurten yritysten perustamiselle ja kehittämiselle ei aseteta tarpeetonta räsitusta.
- (19) Päätöksen 74/325/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti komission on kuuluttava työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoo-antavaa komiteaa tehdessään kyseiseen alaan liittyviä ehdotuksia.
- (20) Direktiivi 83/477/ETY olisi siksi muutettava vastaavasti,

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- krokidoliitti, CAS No 12001-28-4 (*)
- asbestimuotoinen tremoliitti, CAS No 77536-68-6 (*).

(*) Chemical Abstract Servicen (CAS) luettelonumero.”

3. Korvataan 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellyttäen että työntekijöiden kokonaisaltistus aika ei ylitä kahta tuntia yhdenkään seitsemän vuorokauden ajanjakson aikana ja että 2 kohdassa edellytety riskien arvioinnin perusteella on selvää, ettei asbestialtistuksen raja-arvoja ylitetä, 4, 15 ja 16 artiklaa ei sovelleta, kun työ käsittää jonkin seuraavista toimista:

- a) tehdään asbestilla päällystämistä, asbestilla eristämistä tai asbestieristyslevyn asentamista
- b) tehdään ilman mittauksia, hyväksyntätarkastuksia tai kerätään irtonäytteitä sen selvittämiseksi, onko materiaali asbestia”.

4. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Työnantajan on tehtävä ilmoitus jäsenvaltion vastuussa olevalle viranomaiselle kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Ilmoitukseen tulee sisältyä ainakin lyhyt kuvaus seuraavista asioista:

- a) työskentelypaikan sijainti
- b) käytetyn tai käsitellyn asbestin laatu ja määrä
- c) kysymyksessä olevat toiminnot ja prosessit

- c) kysymyksessä olevat toiminnot ja prosessit mukaan lukien toimenpiteet asbestialtistuksen ehkäisemiseksi työpaikan ulkopuolella

- d) valmistettavat tuotteet

Ei muutoksia

- e) asbestin käsittelyyn palkattu yritys ja työntekijä (työntekijät) tai taho.

Kun asbestia poistetaan, ilmoitukseen on myös sisällytettävä tiedot ajankohdasta, jolloin asbestinpoistotyöt tosiasiallisesti tehdään, sekä tiedot toimenpiteistä, joilla työhön osallistuvien työntekijöiden asbestialtistusta rajoitetaan. Ilmoitus on tehtävä ennen asbestinpurkutöiden aloittamista.”

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Aina kun työolosuhteissa tapahtuu muutos, joka voi johtaa muuttuneeseen altistukseen asbestista tai asbestipitoisesta materiaalista vapautuvalle pölylle, on tehtävä uusi ilmoitus."

5. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Kaikissa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa toimissa työntekijöiden altistuminen asbestista tai asbestipitoisesta materiaalista vapautuvalle pölylle työpaikalla on pidettävä mahdollisimman vähäisenä ja joka tapauksessa alle 8 artiklassa vahvistetun raja-arvon erityisesti seuraavin toimenpitein:

1. Asbestista tai asbestipitoisesta materiaalista vapautuvalle pölylle altistuvien tai todennäköisesti altistuvien työntekijöiden lukumäärä on pidettävä mahdollisimman pieninä.
2. Työprosessit on periaatteessa suunniteltava siten, että vältetään asbestipölyn vapautuminen ilmaan
3. Kaikki tilat ja laitteet, joissa asbestia käsitellään, on voitava puhdistaa ja pitää kunnossa säännöllisesti ja tehokkaasti.
4. Asbesti tai asbestipitoiset materiaalit, joista vapautuu pölyä, on säilytettävä ja kuljetettava asianmukaisissa tiiviisti suljetuissa pakkauksissa.
5. Jätteet on kerättävä ja poistettava työpaikalta mahdollisimman nopeasti asianmukaisissa tiiviisti suljetuissa pakkauksissa, joiden merkinnöistä käy ilmi, että ne sisältävät asbestia. Tätä toimenpidettä ei sovelleta kaivannais-toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu jäte on tämän jälkeen käsiteltävä neuvoston direktiivin 91/689/ETY (*) mukaisesti.

(*) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20."

6. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

1. Työpaikkailman asbestikuitupitoisuus on mitattava säännöllisesti riskien alustavan arvioinnin tulosten perusteella ja 8 artiklassa vahvistetun raja-arvon noudattamiseksi.

2. Työprosessit on suunniteltava siten, että ehkäistään asbestipölyn vapautuminen ilmaan työpaikan sisällä ja sen yleisessä ympäristössä.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Näytteiden on edustettava työntekijän henkilökoh- taista altistusta asbestista tai asbestipitoisesta materiaalista vapautuvalle pölylle.

3. Näytteenotto tehdään sen jälkeen, kun työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan on kuultu yrityksissä.

4. Näytteenoton tekemisestä huolehtivat henkilöt, joilla on siihen sopiva pätevyys. Näytteet on tämän jälkeen ana- lysoitava laboratorioissa, joissa on välineet niiden analysoi- miseen ja joilla on edellytykset käyttää tarpeellisia tunnis- tamiskeinoja.

5. Näytteenoton keston on oltava sellainen, että edus- tava altistus voidaan määrittää kahdeksan tunnin vertailu- ajalle (yksi työvuoro) mittauksilla tai aikapainotetulla las- kennalla.

6. Kuitulaskenta on tehtävä mieluiten vaihekontras- timikroskoopilla Maailman terveysjärjestön WHO:n vuonna 1997 suosittelemaa menetelmää ⁽¹⁾ käyttäen.

Asbestin mittaamiseksi ilmasta siten, kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, otetaan huomioon vain kuidut, joiden pituus on enemmän kuin 5 mikrometriä ja pituus/ leveys-suhde suurempi kuin 3:1.”

7. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Työnantajien on varmistettava, ettei yksikään työntekijä altistu ilman asbestipitoisuudelle, joka kahdeksan tunnin aikapainotettuna keskiarvona ylittää 0,1 kuitua kuutiometrinä.”

8. Poistetaan 9 artiklan 1 kohta.

6. Kuitulaskenta on tehtävä mieluiten vaihekontrastimikros- koopilla Maailman terveysjärjestön WHO:n vuonna 1997 suo- sittelemaa menetelmää ⁽¹⁾ tai jotakin muuta vastaavan tuloksen antavaa menetelmää käyttäen.

Ei muutoksia

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recom- mended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Geneva 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recom- mended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Geneva 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

9. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos 8 artiklassa vahvistettu raja-arvo ylittyy, on ensin selvítettävä syyt raja-arvon ylittymiselle, ja asianmukaisiin toimenpiteisiin tilanteen korjaamiseksi on ryhdyttävä mahdollisimman nopeasti.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun altistusta ei voida vähentää muilla keinoin ja henkilökohtaisten hengityssuojainten käyttäminen osoittautuu tarpeelliseksi, niiden käyttäminen ei saa olla pysyvä ratkaisu, ja se on rajoitettava kunkin työntekijän osalta vain välttämättömimpään.”

10. Lisätään 10 a artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Ennen purku- tai kunnossapitotöiden aloittamista työtiloista vastuussa olevien työnantajien on, tarvittaessa hankkimalla tietoa tilojen omistajilta, ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin mahdollisten asbestipitoisten materiaalien tunnistamiseksi.

Jos vallitsee pieninkin epäily asbestin esiintymisestä materiaalissa tai rakenteessa, on noudatettava asbestipurkutöitä koskevia sääntöjä ja menettelyitä.”

11. Korvataan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun kyseessä on tietynlainen toiminta, kuten purku-, tai poistotyö, jossa 8 kohdassa vahvistettu raja-arvo todennäköisesti ylittyy huolimatta teknisistä ehkäisytoimenpiteistä ilman asbestipitoisuuden rajoittamiseksi, työnantajan on määrättävä erityisesti seuraavat toimenpiteet, joilla pyritään varmistamaan työntekijöiden suojele heidän osallistuessaan toimintaa:

a) työntekijät on varustettava sopivilla hengitys- ja muilla henkilösuojaimilla, joita täytyy käyttää

b) näkyviin on asetettava varoituksia, joista ilmenee, että 8 artiklassa asetettu raja-arvo todennäköisesti ylittyy

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun altistusta ei voida vähentää muilla keinoin ja henkilökohtaisten hengityssuojainten käyttäminen osoittautuu tarpeelliseksi, niiden käyttäminen ei saa olla pysyvä ratkaisu, ja se on rajoitettava kunkin työntekijän osalta vain välttämättömimpään. Työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan kuullen olisi säädettävä fyysisten ja ilmastollisten olosuhteiden mukaisista asianmukaisista tauoista työvaiheissa, joissa on käytettävä henkilökohtaisia hengityssuojaimia.”

Ei muutoksia

Ennen purku- tai kunnossapitotöiden aloittamista työtiloista vastuussa olevien työnantajien on, tarvittaessa hankkimalla tietoa tilojen omistajilta, paikallisilta viranomaisilta, väestönsuojeluviranomaisilta ja muilta viranomaisilta, elimiltä tai yksityishenkilöiltä ja kaikilta tahoilta, jotka voivat tarjota, laajentaa tai parantaa kyseisiä tietoja, ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin mahdollisten asbestipitoisten materiaalien tunnistamiseksi.

Ei muutoksia

”1. Kun kyseessä on tietynlainen toiminta, kuten purku-, poisto-, korjaus- tai kunnossapitotyö, jossa 8 kohdassa vahvistettu raja-arvo todennäköisesti ylittyy huolimatta teknisistä ehkäisytoimenpiteistä ilman asbestipitoisuuden rajoittamiseksi, työnantajan on määrättävä erityisesti seuraavat toimenpiteet, joilla pyritään varmistamaan työntekijöiden suojele heidän osallistuessaan toimintaa:

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

c) asbestista tai asbestipitoisesta materiaalista peräisin olevan pölyn leviäminen tilan/toimipaikan ulkopuolelle on estettävä.”

12. Korvataan 12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelmassa on määrättävä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden varmistamiseksi työpaikalla.

Suunnitelmassa on erityisesti mainittava, että

- asbesti ja/tai asbestipitoiset tuotteet poistetaan ennen kuin purkumenetelmiä käytetään
- tarpeen mukaan on saatavissa 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja henkilösuojaimia.”

13. Lisätään 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla

1. Työnantajien tulee tarjota asianmukaista koulutusta kaikille työntekijöille, jotka altistuvat tai mahdollisesti altistuvat asbestipitoisille pölyille. Koulutusta on tarjottava säännöllisesti, ja sen on oltava työntekijöille maksutonta.

2. Koulutuskurssien tulee olla helposti ymmärrettäviä, ja niillä tulee tiedottaa työntekijöille muun muassa

a) asbestin ominaisuuksista ja sen terveystaakasta, myös tupakoinnin synergiavaikutuksesta,

a) kunkintyyppisen asbestin erityisriskeistä ja yksittäisille henkilöille tai ulkopuolisille aiheutuvista seurauksista, myös mahdollisista tupakoinnin tai muiden työpaikalla olevien myrkyllisten aineiden ja vastaavalla tavalla haitallisten aineiden sivuvaikutuksista,

b) sentyyppisistä tuotteista ja materiaaleista, jotka todennäköisesti sisältävät asbestia,

Ei muutoksia

c) toimista, joissa voi altistua asbestille, ja ennaltaehkäisevien toimien merkityksestä altistuksen minimoinnissa,

d) turvallisista työtavoista, valvonnasta ja suojavälineistä

e) hengityssuojainten asianmukaisesta tarkoituksesta, valinnasta, rajoituksista ja oikeasta käytöstä,

f) hätämenettelyistä

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- g) dekontaminaatiomenettelyistä
- h) jätteiden käsittelystä
- i) terveystarkastusvaatimuksista,
3. Käytännön ohjeet asbestinpoistoon osallistuvien työntekijöiden kouluttamiseksi kehitetään yhteisön tasolla.”
14. Lisätään 12 b artikla seuraavasti:
- ”12 b artikla*
- Jotta yritykset voivat tehdä asbestin purku- tai poistotöitä, niiden on esitettävä todisteita pätevydestään alalla.”
15. Korvataan 14 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) jos tulokset ylittävät 8 artiklassa vahvistetun raja-arvon, asiantilasta ja siihen johtaneista syistä tiedotetaan mahdollisimman nopeasti asianomaisille työntekijöille ja heidän edustajilleen yrityksessä tai laitoksessa, ja työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan yrityksessä tai laitoksessa kuullaan toteutettavien toimenpiteiden osalta tai – hätätapauksessa – heille tiedotetaan jo toteutetuista toimenpiteistä.”
16. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua luetteloa ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja terveystietoja on säilytettävä vähintään 40 vuotta altistumisen päättymisen jälkeen kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti.”
17. Lisätään 16 artiklaan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut asiakirjat on asetettava vastuussa olevien viranomaisten saataville kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti siinä tapauksessa, että yrityksen toiminta päättyy”.
- i) terveystarkastusvaatimuksista, myös näiden tarkastusten tiheydestä.
- Ei muutoksia
16. Korvataan 15 artiklan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Työntekijöille on annettava neuvoja ja tietoja jokaisesta terveystarkastuksesta, joka heille suoritetaan altistumisen päätyttyä.
- Lääkäri tai työntekijöiden terveystarkastuksesta vastuulliset voivat todeta, että on tarpeen jatkaa terveyden seurantaan työn lopettamisen jälkeen niin kauan kuin edellä mainitut henkilöt pitävät tätä tarpeellisenä työntekijän terveyden turvaamiseksi.
- Tämä pitkitetty terveyden seuranta toteutetaan jäsenvaltioiden lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti.”
17. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- Ei muutoksia
18. Lisätään 16 artiklaan 3 kohta seuraavasti:
- Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

18. Poistetaan liite I.

19. Poistetaan liite I.

19. Korvataan liitteessä II oleva 3 kohta seuraavasti:

20. Korvataan liitteessä II oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Työntekijöiden terveystarkastukset tulee tehdä työterveyshuollon periaatteiden ja käytännön mukaisesti; niihin tulee sisältyä seuraavat toimet:

Ei muutoksia

- työntekijän terveyteen ja palvelussuhteeseen liittyvien tietojen jatkuva tallentaminen
- henkilökohtainen haastattelu
- keuhkojen kliininen tutkiminen
- hengityselinten toiminnan tutkimus (hengitystilavuuden ja hengitysvirtauksen määrän mittaaminen).

Lääkärin ja/tai terveyden valvonnasta vastaavan viranomaisen olisi päätettävä jatkotutkimuksista, kuten ysköksen sytologisesta tutkimisesta ja rintakehän röntgenkuvauksesta tai tietokonetomografiasta, kussakin yksittäisessä tapauksessa uusimman käytettävissä olevan työterveyteen liittyvän tietämyksen perusteella”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamiseen tarpeelliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

(2002/C 203 E/38)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 185 lopull. — 2002/0114(CNS)

(Komission esittämä 29 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

kantoihin kohdistuvaa pyyntiponnistusta saatetaan joutua tieteellisten lausuntojen perusteella vähentämään merkittävästi.

- (1) Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmä perustettiin 20 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾. Mainitun asetuksen mukaan neuvoston on päätettävä tarvittavista muutoksista 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä.
- (2) Koska monet kalakannat vähenevät edelleen, yhteistä kalastuspolitiikkaa on parannettava kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuuden takaamiseksi siten, että elävien vesiluonnonvarojen hyödyntämisen perustana ovat moitteetomat tieteelliset lausunnot ja ennalta varautumisen periaate.
- (3) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena olisi sen vuoksi oltaava pyrkimys elollisten vesiluonnonvarojen ja vesiviljelyn kestävään hyödyntämiseen osana kestävää kehitystä ja ottaen tasapainoisella tavalla huomioon ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.
- (4) On tärkeätä, että yhteisen kalastuspolitiikan hoitamista ohjaa hyvän hallintotavan periaate ja että toteutettavat toimenpiteet ovat yhteensopivia keskenään ja muiden yhteisön politiikkojen kanssa.
- (5) Kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksenhoitoon monivuotista lähestymistapaa, joka sisältää kalakantojen monivuotiset hoitosuunnitelmat. Turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kalakantojen osalta monivuotisten hoitosuunnitelmien vahvistaminen on ehdottomasti etusijalla. Näihin

(6) Näissä monivuotisissa hoitosuunnitelmissa olisi vahvistettava tavoitteet kyseisten kalakantojen kestäväälle hyödyntämiselle, niissä olisi oltava pyyntisäännöt, joissa säädetään, miten vuosittaiset saalis- ja pyyntiponnistusrajat on laskettava, ja niissä olisi säädettävä muista erityishoitoimenpiteistä ottaen huomioon myös muille lajeille aiheutuvat seuraukset.

(7) Sellaisten kantojen, joille ei ole vahvistettu monivuotisia hoitosuunnitelmia, kestävä hyödyntäminen olisi varmistettava asettamalla saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajat.

(8) Olisi annettava säännös siitä, miten jäsenvaltiot tai komissio voivat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille.

(9) Jäsenvaltioille tulisi antaa lupa toteuttaa kaikkiin kalastusaluksiin sovellettavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisällä edellyttäen, että niiden koskiessa toisten jäsenvaltioiden kalastusalueita toteutettavat toimenpiteet ovat syrjimättömiä ja niistä on ensin kuultu muita osapuolia ja että yhteisö ei toteuta kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastuksenhoitoa koskevia toimenpiteitä.

(10) Yhteisön laivastoa olisi supistettava, jotta se vastaisi käytävissä olevia vesiluonnonvaroja, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi turvauduttava erityistoimenpiteisiin, kuten vahvistettava kalastuskapasiteetille viitetasot, joita ei saa ylittää, vahvistettava kalastusalueiden romuttamiseen kannustavia toimenpiteitä ja vahvistettava kansalliset laivastoon lisäys- ja laivastosta poistojärjestelyt.

(11) Jokaisen jäsenvaltion olisi pidettävä kansallista rekisteriä kalastusalueista ja annettava rekisteriin sisältyvät tiedot komission käyttöön jäsenvaltioiden laivastojen koon seuraamiseksi.

(12) Vuodesta 1983 käytössä olleet säännöt, joilla rajoitetaan vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeiden sisällä, ovat toimineet tyydyttävästi, ja niiden soveltamista olisi jatkettava pysyvältä pohjalta.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

- (13) Vaikka muutkin yhteisön lainsäädäntöön sisältyvät pääsyräjoitukset olisi pidettävä toistaiseksi voimassa, niitä olisi tarkistettava sen arvioimiseksi, tarvitaanko niitä varmistamaan kestävä kalastus.
- (14) Kalastusalan epävarman taloudellisen tilanteen ja eräiden rannikkoalueiden asukkaiden kalastuksesta riippuvuuden vuoksi on tarpeen taata kalastustoiminnan suhteellinen vakaus jakamalla kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että ne perustuvat kullekin jäsenvaltiolle kalakannoista kuuluvaan ennakoitavissa olevaan osuuteen.
- (15) Yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmää olisi vahvistettava ja vastuunjako jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä olisi entisestään selkiinnyttävä. Tässä tarkoituksessa on aiheellista sisällyttää tähän asetukseen keskeiset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset, joista osa sisältyy jo yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettuun asetukseen (ETY) N:o 2847/93, jonka on oltava edelleen voimassa, kunnes kaikki tarvittavat täytäntöönpanosäännöt on annettu.
- (16) Säännökset valvonnasta, tarkastuksista ja täytäntöönpanosta koskevat kalastusalan päällikköjen ja kaupantähtämisketjun toimijoiden velvollisuuksia sekä määrittelevät lisäksi jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet.
- (17) Yhteisön olisi voitava hakea hyvitystä jäsenvaltioilta kiintiöiden alennuksina silloin, kun yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä on rikottu tavalla, josta on aiheutunut yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksiä. Jos kiintiön alentaminen ei ole mahdollista, korvaus voidaan määrittää kiintiön arvoa vastaavaksi. Kun voidaan osoittaa, että sääntöjen rikkomisesta on aiheutunut vahinkoa jollekin toiselle jäsenvaltiolle, hyvitys tai korvaus olisi myönnettävä osittain tai kokonaan vahinkoa kärsineelle jäsenvaltiolle.
- (18) Jäsenvaltiot olisi veloitettava toteuttamaan välittömästi toimenpiteitä, joilla estetään sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä 24 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999⁽¹⁾ tarkoitettujen vakavien rikkomisten jatkuminen, kun rikkoja on tavattu itse teossa. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot langettavat sellaisista vakavista rikkomisista yhtä tehokkaat seuraamukset.
- (19) Komission olisi voitava toteuttaa välittömästi toimenpiteitä estääkseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämistä aiheuttamasta eläville vesiluonnonvaroille vahinkoa.
- (20) Komissiolle olisi annettava tarvittavat toimivaltuudet, jotta se voisi hoitaa velvollisuutensa valvoa ja arvioida sitä, miten jäsenvaltiot toteuttavat yhteistä kalastuspolitiikkaa.
- (21) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi on tarpeen lujittaa kaikkien asianosaisten virkamiesten välistä yhteistyötä ja koordinaatiota, erityisesti vaihtamalla kansallisia tarkastajia ja säätämällä, että jäsenvaltioiden on annettava tapahtumia arvioidessaan sama arvo yhteisön tarkastajien, muiden jäsenvaltioiden tarkastajien ja komission tarkastajien laatimille tarkastuskertomuksille kuin omille tarkastuskertomuksilleenkin.
- (22) Kansainvälisten sopimusten yhteydessä hyväksytyjen toimenpiteiden, joista tulee yhteisöä sitovia, ellei se vastusta niitä, täytäntöön panemiseksi olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu menettely.
- (23) Koska tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat hallintotoimenpiteitä tai menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi vahvistettava kyseisen päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä tai 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (24) Näiden yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi perustettava alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia, joiden välityksellä yhteinen kalastuspolitiikka voisi hyötyä alan toimijoiden tietämyksestä ja kokemuksesta ja yhteisön eri vesialueilla vallitsevat erilaiset olosuhteet voitaisiin ottaa huomioon.
- (25) Sen varmistamiseksi, että yhteisen kalastuspolitiikan käytettävissä on parhaat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, komissiolla olisi oltava apunaan tarkoitukseen soveltuva komitea.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) Elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntämisen perustavoitteen saavuttamiseksi on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tarpeen ja aiheellista säätää noiden luonnonvarojen säilyttämistä ja hyödyntämistä koskevat säännöt. Perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tämä asetus ei ulotu laajemmalle kuin on asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(27) Asetukseen (ETY) N:o 3760/92 tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja laajuuden vuoksi kyseinen asetus olisi kumottava. Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annettu asetus (ETY) N:o 101/76 ⁽¹⁾, jonka kaikki olennaiset säännökset on mitätöity, olisi myös kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA TAVOITTEET

1 artikla

Soveltamisala

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluu elollisiin vesiluonnonvaroihin ja vesiviljelyyn liittyvä säilyttämis- ja hyödyntämistoiminta sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja pitäminen kaupan, jos kyseistä toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön kalastusvesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalueet tai jäsenvaltioiden kansalaiset.

Tämän soveltamisalan puitteissa yhteisessä kalastuspolitiikassa säädetään johdonmukaisista elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteistä ja kalastuksen ympäristövaikutusten rajoittamisesta, kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden edellytyksistä, rakennepolitiikasta ja laivastokapasiteetin sääntelystä, valvonnasta ja täytäntöönpanosta, vesiviljelystä, yhteisestä markkinajärjestelystä ja kansainvälisistä suhteista.

2 artikla

Tavoitteet

1. Yhteinen kalastuspolitiikka takaa sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämisen, joka luo niin ympäristön kuin taloudellisten ja sosiaalistenkin tekijöiden osalta kestävä edellytykset.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttaen toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollis-

tamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja minimoimaan kalastustoimien vaikutuksia meriekosysteemeihin. Sen tavoitteena on ottaa vähitellen käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa kalastuksenhoidossa. Sen tavoitteena on edistää tehokasta kalastustoimintaa taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla tarjoamalla kohtuullinen elintaso kalastustoimista riippuvaisille ja ottamalla huomioon kuluttajien edut.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan seuraavia hyvän hallintotavan periaatteita:

- vastuiden selkeä määrittely niin yhteisön kuin kansallisella ja paikallisellakin tasolla;
- moitteettomille tieteellisille lausunnoille perustuva päätöksentekomenettely, joka tuottaa ajankohtaisia tuloksia;
- alan toimijoiden laaja osallistuminen kaikissa politiikan vaiheissa sen laatimisesta täytäntöönpanoon asti;
- yhdennäköisyys yhteisön muiden politiikkojen, erityisesti ympäristö-, alue-, kehitysyhteistyö-, terveys- ja kuluttajansuojapolitiikan kanssa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- "yhteisön vesillä" jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita;
- "kalastusalueella" kaikkia aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten ja joilla on siihen lupa mukaan luettuna tutkimus- ja koe-kalastus;
- "yhteisön kalastusalueella" jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja yhteisössä rekisteröityä kalastusalausta;
- "kestävällä hyödyntämisellä" kannan hyödyntämistä tavalla, joka todennäköisesti ei vaaranna sen hyödyntämistä tulevaisuudessa ja jolla ei ole kielteistä vaikutusta meriekosysteemeihin;
- "kalastuskuolevuudella" jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliiden osuutta verrattuna kyseisenä ajanjaksona käytettävissä olevaan keskimääräiseen kantaan;
- "kannalla" tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää elollista vesiluonnonvaraa;

⁽¹⁾ EYVL L 20, 28.1.1976, s. 19.

- g) "pyyntiponnistuksella" kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse joukosta aluksia, sillä tarkoitetaan joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa;
- h) "turvallisilla biologisilla rajoilla" sellaisia kannan tilasta tai sen hyödyntämisestä kertovia indikaattoreita, joiden yläpuolella tiettyjen rajaviitearvojen rikkomisvaara on vähäinen;
- i) "viitearvoilla" arvioituja arvoja, jotka on saatu hyväksytyä tieteellistä menettelyä käyttäen ja jotka vastaavat luonnonvarojen ja kalastuksen tilaa ja joita voidaan käyttää kalastuksen hoidon ohjeina;
- j) "kalastuksen hoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla" hoitotoimia, jotka perustuvat periaatteelle, että riittävien tieteellisten tietojen puuttumista ei käytetä syynä lykätä tai jättää toteuttamatta toimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi;
- k) "säilyttämistä koskevilla viitearvoilla" asetettuja rajoja, joilla hyödyntäminen pyritään pitämään turvallisissa biologisissa rajoissa;
- l) "saalisrajalla" jonkin kannan tai kantaryhmän purettuja saaliita koskevaa määrällistä rajaa tietyssä ajanjaksona;
- m) "kalastuskapasiteetilla" neuvoston asetuksen (EY) N:o 2930/86 mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja sen tehoa kilowatteina (kW). Tietyn tyyppisessä kalastuksessa kapasiteetti voidaan määrittellä aluksen pyydysten lukumääränä ja/tai kokonaan;
- n) "laivastosta poistolla" aluksen poistamista jäsenvaltion kalastusrekisteristä. Niin kauan kuin alus jatkaa jäsenvaltion lipun alla purjehtimista sitä ei pidetä laivastosta poistettuna;
- o) "laivastoon lisäyksellä" jäsenvaltion lipun alla purjehtivan sellaisen aluksen rekisteröimistä, jolla on kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvaan kalastukseen oikeuttava lisenssi.
- p) "kalastusmahdollisuudella" määrällistä kalastusoikeutta;
- q) "yhteisön kalastusmahdollisuuksilla" yhteisön kalastusvesillä yhteisön käytössä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin lisätään yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön kalastusvesien ulkopuolella ja joista vähennetään kolmansille maille myönnetty kalastusmahdollisuudet.

II LUKU

SÄILYTTÄMINEN JA KESTÄVYYS

4 artikla

Toimenpidetyypit

1. Edellä 2 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi neuvosto toteuttaa yhteisön toimenpiteet, jotka kattavat vyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden sekä kestävän kalastustoiminnan harjoittamisen edellytykset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden suunnitteluaan käytettävissä olevien tieteellisten ja teknisten lausuntojen sekä erityisesti 34 artiklan mukaisesti perustetun komitean laatimien kertomusten perusteella. Niihin voi sisältyä kunkin kannan osalta erityisesti seuraavia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan kalastuskuolevuutta ja kalastustoimien ympäristövaikutuksia:
 - a) jäljempänä 5 artiklassa säädettävien monivuotisten hoitosuunnitelmien käyttöön ottaminen;
 - b) tavoitteiden vahvistaminen kantojen kestäväälle hyödyntämiselle;
 - c) saaliiden rajoittaminen;
 - d) kalastamaan oikeutettujen alusten lukumäärän ja tyyppin vahvistaminen;
 - e) pyyntiponnistuksen rajoittaminen;
 - f) seuraavanlaisten teknisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen:
 - i) pyydysten rakennetta ja käyttötapoja sekä näillä pyydyksillä kalastettaessa aluksella pidettäviksi hyväksytyjen saaliiden koostumusta koskevat toimenpiteet;
 - ii) vyöhykkeet ja/tai ajanjaksot, joilla kalastustoiminta on joko kiellettyä tai sitä on rajoitettu;
 - iii) aluksella pidettävien ja/tai aluksesta purettavien kalojen sallittu vähimmäiskoko;
 - iv) erityistoimenpiteet kalastustoimien meriekosysteemeihin ja muihin kuin kohdelajeihin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi;
 - g) kannustimien luominen, taloudelliset kannustimet mukaan luettuina, valikoivamman kalastuksen edistämiseksi.

5 artikla

Monivuotiset hoitosuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy monivuotiset hoitosuunnitelmat kantojen ja ensisijaisesti sellaisten kantojen kestäväälle hyödyntämiselle, joiden arvioidaan olevan turvallisten biologisten rajojen alapuolella. Suunnitelmissa otetaan huomioon näiden kantojen hyödyntämisen vaikutukset muihin lajeihin.

2. Monivuotiset hoitosuunnitelmat takaavat:

- a) turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kantojen nopean paluun näiden rajojen yläpuolelle;
- b) turvallisilla biologisilla rajoilla tai niiden yläpuolella olevien kantojen pysymisen rajojen yläpuolella;
- c) edellä a ja b kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa sen, että kalastustoimien vaikutus ekosysteemeihin pidetään tasolla, joka on sopusoinnussa näiden ekosysteemien kestävyuden kanssa.

3. Monivuotiset hoitosuunnitelmat laaditaan kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella. Ne perustuvat sekä asianomaisten tieteellisten elinten suosittelemiin säilyttämistä koskeviin viitearvoihin.

4. Monivuotisiin hoitosuunnitelmiin sisältyy tavoitearvot, joita käytetään vertailuarvoina, kun arvioidaan kantojen toipumista turvallisesti biologisiin rajoihin tai kantojen pysymistä turvallisissa rajoissa. Tavoitearvot ilmoitetaan

- a) populaation kokona ja/tai
- b) pitkäaikaisena tuottona ja/tai
- c) kalastuskuolevuutena ja/tai
- d) saaliiden vakautena.

Suunnitelmissa määritellään ensisijaiset keinot näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; ne voivat tarvittaessa sisältää myös tavoitteita, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai ekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen pitämistä ennallaan tai parantamista.

5. Monivuotisiin hoitosuunnitelmiin sisältyy pyyntisäännöt, jotka muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä, joilla säännellään saalisrajoja ja joihin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

6. Komissio raportoi monivuotisen hoitosuunnitelman tehokkuudesta tavoitteiden saavuttamisessa.

6 artikla

Saalis- ja pyyntiponnistusrajojen vahvistaminen

1. Niiden kantojen osalta, joille on hyväksytty monivuotinen hoitosuunnitelma, neuvosto päättää saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista sekä näihin rajoihin liittyvistä edellytyksistä suunnitelman toteuttamisen ensimmäisenä vuotena. Seuraavina vuosina saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista päättää komissio 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja monivuotisessa hoitosuunnitelmassa vahvistettujen pyyntisääntöjen mukaisesti.

2. Niiden kantojen osalta, joita ei säännellä monivuotisten hoitosuunnitelmien perusteella, saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista sekä näihin rajoihin liittyvistä edellytyksistä päättää neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

7 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä, enintään vuoden kestävästä toimenpiteistä.

2. Jäsenvaltion on toimitettava edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle sekä asianomaisille jäsenvaltioille ja neuvoa-antaville toimikunnille, jotka voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio tekee päätöksen asiassa 15 työpäivän kuluessa perustellun pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille ja ne julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitun komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 3 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

5. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin 20 työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 4 kohdassa tarkoitettua pyynnön.

8 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun kalastuksesta aiheutuu vakava ja ennalta arvaamaton uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille, jäsenvaltio voi suvereeniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla toteuttaa enintään kolme kuukautta kestäviä kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun aiheeton viivytys johtaisi vahinkoon, jota olisi vaikea korjata.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, on ilmoitettava komissiolle sekä asianomaisille jäsenvaltioille ja neuvoo-antaville toimikunnille aikeestaan lähettämällä näille toimenpideluonnos ja sen perustelut ennen toimenpiteiden hyväksymistä.

3. Asianomaiset jäsenvaltiot ja neuvoo-antavat toimikunnat voivat jättää kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta. Komissio vahvistaa toimenpiteen tai vaatii sen peruuttamista taikka muuttamista 15 työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta.

4. Päätös annetaan tiedoksi asianomaisille jäsenvaltioille. Se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa 3 kohdan toisessa alakohdassa mainitun komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedoksi antamisesta.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin 20 työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 5 kohdassa tarkoitetun pyynnön.

9 artikla

Jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamat toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi sekä kalastuksen vaikutusten minimoimiseksi meriekosysteemien säilyttämiseen 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista edellyttäen, että yhteisö ei toteuta kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastushoitoa koskevia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden on oltava yhteensopivia 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden kanssa, eivätkä ne saa olla lievempiä kuin yhteisön lainsäädännössä säädetty.

Kun jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet koskevat jonkin toisen jäsenvaltion aluksia, ne voidaan toteuttaa vasta, kun toimenpideluonnoksesta, johon liittyy perustelut, on neuvoteltu komission, asianomaisten jäsenvaltioiden ja neuvoo-antavien toimikuntien kanssa.

2. Muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin sovellettaviin toimenpiteisiin on sovellettava 8 artiklan 3–6 kohdassa säädettyjä menettelyitä.

III LUKU

KALASTUSKAPASITEETIN MUKAUTTAMINEN

10 artikla

Kalastuskapasiteetin vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava laivastojensa kalastuskapasiteetin vähentämistoimenpiteitä vakaan ja kestävä tasapainon saavuttamiseksi kalastuskapasiteettinsa ja yhteisön kalastusmahdollisuuksien välillä ja ottaen huomioon 6 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 11 artiklassa ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja laivaston kapasiteetin viitetasoja ylitetä.

3. Alusta ei saa poistaa julkisella tuella tuetusta laivastosta, ellei asetuksessa (EY) N:o 3690/93 määriteltyä kalastuslisenssiä ja, silloin kun niistä on säädetty, asiaa koskevissa asetuksissa määriteltyjä kalastuslupia ole sitä ennen peruutettu. Lisenssiä enempää kuin mahdollisia kyseessä olevaa kalastusta koskevia kalastuslupiaakaan vastaavaa kapasiteettia ei voida korvata.

4. Kun julkista tukea on myönnetty sellaisen kalastuskapasiteetin poistamiseen, joka ylittää sen kapasiteettimäärän, joka on poistettava 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitetasojen noudattamiseksi, poistettu kapasiteettimäärä vähennetään automaattisesti viitetasoista. Näin saaduista viitetasoista tulee uudet viitetasot.

11 artikla

Kalastuslaivastojen viitetasot

1. Komissio vahvistaa jokaiselle jäsenvaltiolle sen lipun alla purjehtivien yhteisön alusten kokonaiskalastuskapasiteetin viitetasot 31 artiklan 2 säännösten mukaisesti.

Viitetasot ovat samat kuin monivuotisen ohjausohjelman 1997–2002 (jäljempänä ”MOO IV”) neuvoston päätöksen 97/413/EY mukaisesti kullekin laivastonosalle 31 päiväksi joulukuuta 2002 vahvistettujen tavoitteiden summa.

2. Neuvosto voi vahvistaa muuna kuin kilowatteina ja bruttotonneina ilmoitetut kalastuskapasiteetin viitetasot.

12 artikla

Laivastoon lisäys- ja laivastosta poistojärjestelyt

Jotta estettäisiin kokonaiskalastuskapasiteetin kasvaminen, jäsenvaltioiden on hoidettava alusten laivastoon lisäykset ja laivastosta poistot siten, ettei laivastoon lisäysten kokonaiskapasiteetti missään vaiheessa ylitä laivastosta poistojen kokonaiskapasiteettia.

13 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Edellä olevan 11 ja 12 artiklan velvoitteiden valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Tietojen vaihto

Komissio ja jäsenvaltiot vaihtavat säännöllisesti tässä asetuksessa säädettyihin tavoitteisiin ja toimenpiteisiin liittyviä tietoja laivaston tilasta ja kehityksestä. Tietojenvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastusalusrekisteri

1. Jokaisen jäsenvaltion on luotava sen lipun alla purjehtivista yhteisön kalastusaluksista rekisteri, johon on sisällyttävä vähintään se määrä tietoja alusten ominaisuuksista ja toiminnasta, joka on tarpeen yhteisön tasolla vahvistettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava komission käyttöön edellä 1 kohdassa tarkoitetut vähimmäistiedot.

3. Komissio perustaa yhteisön kalastusalusrekisterin, johon sisältyy sen 2 kohdan nojalla saamat tiedot, ja antaa sen jäsenvaltioiden käyttöön.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vähimmäistiedot sekä menettelyt niiden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuksi toimittamiseksi määritellään 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Yhteisön rahoitusosuuksien tilapäinen peruuttaminen

Rajoittamatta 23 artiklan 4 kohdan soveltamista komissio voi peruuttaa tilapäisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ja yhteisön kiireellisestä toimenpiteestä kalastusalususten romuttamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o . . ./2002 mukaisen yhteisön rahoituksen tai vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle myönnettäviä kalastusmahdollisuuksia tai pyyntiponnistusta niin kauan kuin jäsenvaltio laiminlyö 10, 12 ja 15 artiklan säännös-

ten noudattamisen tai jättää toimittamatta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 ja komission asetuksessa (EY) N:o 366/2001 vaadittavat tiedot.

IV LUKU

VYÖHYKKEILLE PÄÄSYÄ JA ELOLLISTEN VESILUONNONVAROJEN KÄYTTÖOIKEUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Yhteisön kalastusaluksilla on oltava yhtäläinen pääsy kalastusvyöhykkeille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla yhteisön vesillä lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei II luvussa vahvistetuista toimenpiteistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioilla on oikeus rajoittaa kalastus niiden suvereneiteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa olevien naapurisuhteiden osana toteutettaviin järjestelyihin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

18 artikla

Erityissäännöt (Shetlandin kieltoalue)

1. Liitteessä II määritellyllä alueella perpendikkelpituudeltaan vähintään 26-metrinen yhteisön kalastusalususten muihin pohjakalalajeihin kuin harmaaturkskaan ja mustakitaturkskaan kohdistuvaa kalastustoimintaa säädellään ennakkolupajärjestelmän avulla tässä asetuksessa ja erityisesti sen liitteessä II säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta ja täytäntöönpanomenettelyistä voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Vyöhykkeille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevien sääntöjen tarkistaminen

1. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisön lainsäädännössä säädetystä vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevista muista kuin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista säännöistä kertomuksen, jossa se arvioi näiden sääntöjen aiheellisuutta säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden kannalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon 17 artiklan 1 kohdassa vahvistetun periaatteen neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä näihin sääntöihin tehtävistä muutoksista.

20 artikla

Kalastusmahdollisuuksien ja pyyntiponnistuksen jakaminen

1. Neuvosto päättää yhteisön kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta jakomenetelmästä jäsenvaltioiden kesken kunkin kannan osalta siten, että se takaa kullekin jäsenvaltiolle osuuden kyseisistä kalastusmahdollisuuksista ja/tai pyyntiponnistuksesta ottaen huomioon tarpeen taata kullekin jäsenvaltiolle sen kalastustoimien suhteellinen vakaus.

2. Kun yhteisö vahvistaa uusia kalastusmahdollisuuksia, neuvosto päättää näiden mahdollisuuksien jakomenetelmästä ottaen huomioon jokaisen jäsenvaltion edun.

3. Kukin jäsenvaltio päättää sille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta jakomenetelmästä sen lipun alla purjehtivien alusten osalta. Jäsenvaltion on annettava jakomenetelmä komissiolle tiedoksi.

4. Neuvosto vahvistaa kolmansien maiden käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ja jakaa ne kullekin kolmannelle maalle.

5. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetyt kalastusoikeudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

V LUKU

YHTEISÖN VALVONTA- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOJÄRJESTELMÄ

21 artikla

Tavoitteet

Yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmässä valvotaan kalastusvyöhykkeille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvien toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

22 artikla

Kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden sekä kalastustuotteiden kaupan pitämisen edellytykset

1. On kiellettyä harjoittaa yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia, jollei seuraavia edellytyksiä noudateta:

a) aluksella on oltava mukana kalastuslisenssi ja tarvittaessa myös kalastusluvat;

b) aluksella on oltava asennettuna toimiva järjestelmä, jonka avulla sen paikantaminen ja tunnistaminen kaukoseuranta-järjestelmien avulla on mahdollista;

c) aluksen päällikön on viipymättä kirjattava ja annettava tiedoksi kalastustoimia koskevat tiedot, joihin sisältyvät myös tiedot puretuista ja jälleenlaivatuista saaliista, sellaisessa muodossa, että ne voidaan siirtää sähköisesti. Tiedoista on toimitettava kopio viranomaisten käyttöön;

d) aluksen päällikön on päästettävä tarkastajat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä; tarkkailijajärjestelmää sovellettaessa päällikön on päästettävä myös tarkkailijat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä.

e) aluksen päällikön on noudatettava saaliiden purkamista, jälleenlaivausta, yhteisiä kalastustoimia, pyydyksiä, verkkoja sekä alusten merkitsemistä ja tunnistamista koskevia edellytyksiä ja rajoituksia.

2. Kalastustuotteiden kaupan pitämiseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) aluksen päällikkö saa myydä kalastustuotteita ainoastaan rekisteröidylle ostajalle tai rekisteröidyssä huutokaupassa;

b) kalastustuotteiden ostajan on oltava viranomaisten rekisteröimä;

c) kalastustuotteiden ostajan on toimitettava viranomaisille kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset, paitsi jos myynti tapahtuu rekisteröidyssä huutokaupassa, jonka pitäjillä on velvollisuus toimittaa kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset viranomaisille;

d) kaikkien purkamis- tai maahantuontipaikasta muualle kuljettavien yhteisössä aluksesta purettujen tai yhteisöön tuotujen kalastustuotteiden, joita koskevia kauppalaskuja tai myynti-ilmoituksia ei ole toimitettu viranomaisille, mukana on oltava kuljettajan laatima asiakirja ensimmäiseen myyntiin saakka;

e) tiloista tai kuljetusvälineistä vastaavien henkilöiden on otettava tarkastajat vastaan ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä;

f) jos jollekin lajille on vahvistettu vähimmäiskoko, myynnistä, varastoinnista ja kuljetuksista vastaavien toimijoiden on kyettävä osoittamaan tuotteiden maantieteellinen alkuperä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Säännöt voivat kattaa erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia harjoittavien jäsenvaltioiden, alusten päällikköjen, oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden dokumentointi-, kirjaamis-, raportointi- ja tiedonantovelvollisuudet.

Sääntöihin voi myös sisältyä tiettyjä alusryhmiä koskevia poikkeuksia näistä velvollisuuksista silloin, kun ne ovat perusteltuja näiden kalastusalusten toiminnan elollisiin vesiluonnonvaroihin kohdistuvien vaikutusten vähäisyyden vuoksi tai kun näistä velvollisuuksista aiheutuva taakka olisi suhteeton näiden alusten toiminnan taloudelliseen merkitykseen verrattuna.

23 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Ellei yhteisön lainsäädännössä ole toisin säädetty, jäsenvaltioiden on taattava yhteisen kalastuspolitiikan tehokas valvonta, tarkastaminen ja sääntöjen täytäntöönpano.

2. Jäsenvaltioiden on valvottava yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia alueellaan tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla. Niiden on myös valvottava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja niiden kansalaisten kalastusvyöhykkeille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kalastustoimia yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jaettava taloudelliset ja henkilöresurssit ja luotava tarvittavat hallinnolliset ja tekniset rakenteet tehokkaan valvonnan, tarkastamisen ja täytäntöönpanon varmistamiseksi ja käytettävä siihen muun muassa satelliittiseurantajärjestelmiä. Jäsenvaltioiden on myös otettava käyttöön alusten kaukohavaintojärjestelmä viimeistään vuonna 2004. Kussakin jäsenvaltiossa yksi viranomaislainen on vastuussa kalastustoimintaa koskevien tietojen keräämisestä ja tarkistamisesta, mihin sisältyy myös tarkkailijoiden sijoittaminen kalastusaluksille, sekä aiheellisten päätösten, myös kalastustoiminnan kieltämistä koskevien, tekemisestä ja tietojen toimittamisesta komissiolle sekä yhteistyöstä komission kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on hyvitettävä niiden toimivaltaisten viranomaisten toimista tai laiminlyönneistä johtuvasta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta aiheutuneet yhteisten elollisten vesiluonnonvarojen menetykset. Hyvityksen on tapahduttava jäsenvaltiolle myönnetyn kiintiön alennuksena. Alentaminen voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, tai sitä seuraavana vuonna taikka sitä seuraavina vuosina. Jos

kiintiön alentaminen ei ole mahdollista, komissio vahvistaa jäsenvaltion korvaukseksi kiintiötä vastaavan arvon.

Komissio tekee päätökset 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio voi päättää, että jäsenvaltioon kohdistuviin toimenpiteisiin liittyy kyseessä olevan kiintiön tai kiintiötä vastaavan arvon uudelleen jakaminen niille jäsenvaltioille, joiden on todettu kärsineen vahinkoa yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksestä. Näiden jäsenvaltioiden on käytettävä niille osoitettu kiintiö tai kiintiötä vastaava arvo yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta aiheutuneesta yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksestä johtunutta vahinkoa kärsineen kalastusalan hyväksi. Jos mikään yksittäinen jäsenvaltio ei ole kärsinyt vahinkoa, kiintiötä vastaava arvo katsotaan varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 4 artiklan mukaiseksi yhteisön tuloksi, joka on käytettävä yhteisen kalastuspolitiikan valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistamiseen.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanoa ja myös jäsenvaltioiden suorittamaa 3 kohdassa tarkoitettua viranomaisen hyväksymistä koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tarkastukset ja täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanotoimenpiteet alueellaan taikka suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla. Niiden on myös toteutettava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja niiden kansalaisten kalastustoimiin yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Näihin toimenpiteisiin sisältyy:

- a) pistokokeita ja tarkastuksia kalastusaluksilla ja yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja;
- b) kalastusalusten paikannuksia;
- c) tutkimuksia, rikkomisia koskevia oikeustoimia ja seuraamuksia 25 artiklan mukaisesti;
- d) ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Toteutettavista toimenpiteistä on esitettävä asianmukaiset asiakirjat. Toimenpiteiden on oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.

Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava 21 päivänä joulukuuta 1977 annettu varainhoitoasetus (EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1).

25 artikla

Rikkomisten seuranta

1. Kun yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, joihin kuuluu hallinnollisen menettelyn tai rikosoikeudellisen menettelyn aloittaminen vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan nojalla aloitettujen menettelyjen on oltava luonteeltaan sellaisia, että ne asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistavat sen, että rikkomisesta vastuussa oleva henkilö menettää rikkomisen tuottaman taloudellisen hyödyn, tai että ne saavat aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa rikkomisen vakavuuteen, ja ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaatuisia rikkomisia.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyistä johtuvia rangaistusseuraamuksia voivat olla rikkomisen vakavuudesta riippuen muun muassa:

- a) sakot,
- b) kiellettyjen pyydysten ja saaliiden takavarikointi,
- c) aluksen vakuustakavarikko,
- d) aluksen väliaikainen käytöstä poisto,
- e) lisenssin määräaikainen keskeyttäminen,
- f) lisenssin peruuttaminen.

4. Rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamista neuvosto päättää niiden neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyä vakavaa rikkomista koskevien seuraamusten tasosta, joita jäsenvaltioiden on sovellettava.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyä vakavaa rikkomista tekemässä olevia itse teossa tavattuja aluksia, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä jatkamasta vakavaa rikkomista.

26 artikla

Komission vastuulle kuuluvat tehtävät

1. Rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksen nojalle kuuluvaa vastuuta komissio arvioi ja valvoo jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista ja helpottaa niiden välistä koordinointia ja yhteistyötä.

2. Jos komissio havaitsee merkkejä siitä, että yhteistä kalastuspolitiikkaa sovellettaessa ei ole noudatettu säilyttämistä, val-

vontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, millä saattaa olla kielteinen vaikutus elollisiin vesiluonnonvaroihin tai yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän tehokkaaseen toimintaan niin, että tarvitaan kiireellisiä toimia, se asettaa kyseiselle jäsenvaltiolle vähintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltion on osoitettava noudattavansa sääntöjä ja annettava omat huomautuksensa.

3. Jos komissio 2 kohdassa tarkoitettua määräajan kuluttua umpeen toteaa, että sääntöjen noudattamista koskevat epäilyt eivät ole hälvenneet, se keskeyttää kokonaan tai osittain kalastustoimet tai saaliiden purkamiset joidenkin alusluokkien tai joidenkin satamien taikka alueiden osalta. Päätöksen on oltava oikeasuhteinen siihen riskiin nähden, joka sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuu elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.

Komissio lopettaa keskeytyksen 10 työpäivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on osoittanut, ettei sääntöjen noudattamista koskevia epäilyksiä enää ole.

4. Jos jonkin jäsenvaltion kiintiö, osuus tai määräosa katsotaan kokonaan käytetyksi, komissio voi toteuttaa välittömiä toimia.

5. Sen estämättä, mitä 23 artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio valvoo kolmansien maiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoimintaa yhteisön kalastusvyöhykkeillä, kun siitä on yhteisön lainsäädännössä säädetty. Sitä varten komissio ja jäsenvaltiot, joita asia koskee, tekevät yhteistyötä ja koordinoivat toimensa.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Komission suorittamat arvioinnit ja tarkastukset

1. Komissio voi omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja toimeenpanna yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista koskevia tarkastuksia, tutkimuksia, tarkistuksia ja selvityksiä. Se voi valvoa erityisesti:

- a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;
- b) kansallisten hallintotapojen ja tarkastus- ja valvontatoimien yhteensopivuutta sääntöjen kanssa;
- c) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhteensopivuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;
- d) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvonta- ja täytäntöönpanotoimia.

Tässä tarkoituksessa komissio voi toteuttaa tarkastuksia niin aluksilla kuin yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja, ja sen käyttöön on annettava kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se valvontaa tehdessään tarvitsee.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen näitä tehtäviä suorittaessaan tarvitsema apu.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Komissio laatii joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista koskevan arviointikertomuksen.

28 artikla

Yhteistyö ja koordinaatio

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja kolmansien maiden kanssa varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille niiden sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tarvittava apunsa.

2. Kun on kysymys rajat ylittävien kalastustoimien valvonnasta ja tarkastamisesta, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä luvussa tarkoitettut toimet koordinoidaan. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on vaihdettava tarkastajia.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava toistensa tarkastajien, tarkastusalueiden ja tarkastukseen käytettävien ilma-alusten suorittaa tarkastukset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti, kun on kyse niiden suvereeniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla harjoitettavasta ja kansainvälisillä merialueilla niiden lipun alla purjehtivien yhteisön alusten harjoittamasta kalastustoiminnasta.

4. Komissio laatii jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien nimeämisesitysten perusteella 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen luettelon yhteisön tarkastajista, tarkastusalueista ja tarkastukseen käytettävistä ilma-aluksista, joilla on lupa suorittaa tässä luvussa säädetty tarkastukset yhteisön vesillä ja yhteisön kalastusalueilla.

5. Yhteisön tarkastajien tai muiden jäsenvaltioiden tarkastajien taikka komission tarkastajien laatimat tarkastus- ja valvontakertomukset ovat hyväksyttävissä todisteita minkä tahansa

jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niillä on tapahtumia arvioitaessa sama arvo kuin jäsenvaltioiden omilla tarkastus- ja valvontakertomuksilla.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

PÄÄTÖKSENTEKO JA KUULEMINEN

29 artikla

Päätöksentekomenettely

Jollei muualla tässä asetuksessa toisin säädetä, neuvosto toimii perustamissopimuksen 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

Kansainväliset suhteet

Kansainvälisten sopimusten, joissa yhteisö on osapuolena, nojalla hyväksytyt toimenpiteet, joista tulee yhteisöä sitovia, saatetaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä 31 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kun sellaiset toimet koskevat kalastusmahdollisuuksien jakamista, sovelletaan ensimmäistä kohtaa sen jälkeen, kun neuvosto on vahvistanut 20 artiklassa säädetty toimenpiteet.

31 artikla

Kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitea

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea (jäljempänä "komitea").

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 4 ja 7 artiklaa. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan 20 työpäivää.

3. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan 60 työpäivää.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

32 artikla

Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat

1. Perustetaan alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia, joiden tehtävänä on auttaa 2 artiklan 1 kohdan tavoitteiden saavuttamisessa ja erityisesti toimia komission neuvonantajina tiettyjen merialueiden tai kalastusvyöhykkeiden kalastuksenhoitoa koskeissa asioissa.

2. Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat koostuvat kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joiden kalastusalueet toimivat kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, kalastus- ja vesiviljelyalojen, ympäristönsuojelu- ja kuluttajajärjestöjen, kansallisten ja/tai alueellisten hallintoelinten edustajista ja tieteellisistä asiantuntijoista. Komissio voi osallistua niiden kokouksiin.

3. Komissio voi kuulla alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella toteutettavia toimenpiteitä koskevista ehdotuksista, jotka se aikoo esittää ja jotka koskevat erityisesti asianomaisen alueen kalakantoja. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kuulla toimikuntia myös muista toimenpiteistä.

4. Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat voivat:

- a) antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia kalastuksenhoitoon liittyvistä asioista omasta aloitteestaan tai komission taikka asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä;
- b) ilmoittaa komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista omalla alueellaan ja antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisten ongelmien hoitamiseksi;
- c) hoitaa muita niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeellisia toimia.

33 artikla

Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamismenettely

Neuvosto tekee päätöksen alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan perustamisesta. Alueellinen neuvoo-antava toimikunta kattaa vähintään kahden jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvia merialueita.

34 artikla

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea

1. Perustetaan tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF). Tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa on kuultava tarvittaessa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen ja hoidon kannalta merkittävistä kysymyksistä, jollaisia ovat muun muassa biologiset, taloudelliset, ympäristölliset, sosiaaliset ja tekniset tekijät.

2. Komissio ottaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon huomioon, kun se tekee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastuksenhoitoa koskevia ehdotuksia.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja (ETY) N:o 101/76.

2. Viittauksia 1 kohdan nojalla kumottujen asetusten säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin.

36 artikla

Uudelleentarkastelu

Tämän asetuksen II ja III luvun säännöksiä tarkastellaan uudelleen ennen vuoden 2008 loppua.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I ⁽¹⁾

17 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN RANNIKKOVESILLE PÄÄSY

1. YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Flamborough Headistä itään Spurn Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. Lowestoftista itään Lyme Regisistä etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
4. Lyme Regisistä etelään Eddystonesta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Eddystonesta etelään Longshipsistä lounaaseen	pohjakalat kampasimpukat hummeri langusti	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
6. Longshipsistä lounaaseen Hartland Pointista luoteeseen	pohjakalat langusti hummeri	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
7. Hartland Pointista Lundy Islandista pohjoiseen vedettyyn viivaan	pohjakalat	rajoittamaton
8. Lundy Islandista suoraan länteen vedetystä viivasta Cardigan Harbouriin	kaikki lajit	rajoittamaton
9. Point Lynasista pohjoiseen Morecamben majakkalaivasta itään	kaikki lajit	rajoittamaton
10. County Down	pohjakalat	rajoittamaton
11. New Islandista koilliseen ⁽¹⁾ Sanda Islandista lounaaseen	kaikki lajit	rajoittamaton
12. Port Stewartista pohjoiseen Barra Headistä länteen	kaikki lajit	rajoittamaton
13. 57°40' pohjoista leveyttä Butt of Lewisista länteen	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton
14. St Kilda, Flannan Islands	kaikki lajit	rajoittamaton
15. Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N – 5°45' W välisestä viivasta länteen	kaikki lajit	rajoittamaton

⁽¹⁾ Oikaisu, EYVL L 73, 19.3.1983, s. 42.⁽¹⁾ Kaikki rajat on laskettu perusviivoista sellaisina kuin ne olivat asetuksen (ETY) N:o 170/83 voimaantulohetkellä ja yhteisöön kyseisen päivämäärän jälkeen liittyneiden valtioiden osalta sellaisina kuin ne olivat kyseisten valtioiden liittymishetkellä.

B. IRLANTI

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Point Lynasista pohjoiseen Mull of Gallowaysta etelään	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mull of Oasta länteen Barra Headistä länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton

C. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumbrugh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Whitby High'n majakasta itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandin majakasta itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton
4. St Kildaa ympäröivä alue	silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton
5. Butt of Lewisin majakasta länteen Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N – 5°45' W väliseen viivaan	silli	rajoittamaton
6. North Ronaa ja Suliskeria (Sulasgeir) ympäröivä alue	silli	rajoittamaton

D. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumburgh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Flamborough Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Cromerista pohjoiseen North Forelandista itään	pohjakalat	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	pohjakalat silli	rajoittamaton rajoittamaton
4. Dungenessin uudesta majakasta etelään Selsey Billistä etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Straight Pointista kaakkoon South Bishopista luoteeseen	pohjakalat	rajoittamaton

2. IRLANNIN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Erris Headistä luoteeseen Sybil Pointista länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mizen Headistä etelään Stagsistä etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
3. Stagsistä etelään Corkista etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli silli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
4. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
5. Carnsore Pointista etelään Haulbowlinesta kaakkoon	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton

B. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Mine Headistä etelään Hook Point	pohjakalat silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
2. Hook Point Carlingford Lough	pohjakalat silli makrilli keisarihummeri kampusimpukat	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton

C. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Stagsistä etelään Carnsore Pointista etelään	silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton

D. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Old Head of Kinsalestä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
2. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	makrilli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	pohjakalat	rajoittamaton
2. Wicklow Headistä itään Carlingford Loughista kaakkoon	pohjakalat	rajoittamaton

3. BELGIAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
6–12 meripeninkulmaa	Alankomaat Ranska	kaikki lajit silli	rajoittamaton rajoittamaton

5. SAKSAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (3–12 meripeninkulmaa) kaikki rannikot	Tanska	pohjakalat kilohaili tuulenkala	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
	Alankomaat	pohjakalat katkaravut	rajoittamaton rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Amrumin pohjoiskär- keen pisteeseen 54°43' N	Tanska	katkaravut	rajoittamaton
Helgolandia ympäröivä vyöhyke	Yhdistynyt kuningaskunta	turska punakampela	rajoittamaton rajoittamaton
Itämeren rannikko	Tanska	turska punakampela silli kilohaili ankerias valkoturska makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton

6. RANSKAN JA MERENTAKAISTEN DEPARTEMENTTIEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Koillis-Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Belgian ja Ranskan rajalta Manchen departe- mentin itäpuolelle (Vire-Grandcamp-les-Bainsin suisto 49°23'30" N – 1°2' W pohjois-koilliseen)	Belgia	pohjakalat kampusimpukat	rajoittamaton rajoittamaton
	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
Dunkerquesta (2°20' E) Cap d'Antiferiin (0°10' E)	Saksa	silli	rajoittamaton vain lokakuusta joulukuuhun
Belgian ja Ranskan rajalta läntiseen Cap d'Alp- rechtiin (50°42'30" N – 1°33'30" E)	Yhdistynyt kuningaskunta	kaikki lajit	rajoittamaton
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan ja Ranskan rajalta pisteeseen 46°08' N	Espanja	sardelli sardiini	— kohdennettu kalas- tus, rajoittamaton vain 1.1.–30.6. — elävän syötin kalas- tus vain 1.7.–31.10. — rajoittamaton vain 1.1.–1.1.–28.2. ja 1.7.–31.12. — lisäksi yllämainittui- hin lajeihin liittyvää toimintaa on harjoi- tettava vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukai- sesti ja rajoissa.
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan rajalta Cap Leucateen	Espanja	kaikki lajit	rajoittamaton ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Liittymisasiakirja 1985.

7. ESPANJAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa) Ranskan ja Espanjan rajalta Cap Mayorin majakkaan (3°47' W)	Ranska	pelagiset kalalajit	Rajoittamaton vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa) Ranskan rajalta Cap Creusiin	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton ⁽¹⁾

(¹) Liittymisasiakirja 1985.

8. ALANKOMAIDEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
(3–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Belgia Tanska	kaikki lajit pohjakalat kilohaili tuulenkala piikkimakrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
	Saksa	turska katkaravut	rajoittamaton rajoittamaton
(6–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton
Texelin eteläkärjestä länteen Alankomaiden ja Saksan rajaan	Yhdistynyt kuningaskunta	pohjakalat	rajoittamaton

LIITE II

SHETLANDIN KIELTOALUE

A. Maantieteelliset rajat

Skotlannin länsirannikolla sijaitsevalta leveysasteelta 58°30' N pisteeseen 59°30' N – 6°15' W		
pisteestä 58°30' N – 6°15' W	pisteeseen	59°30' N – 5°45' W
pisteestä 59°30' N – 5°45' W	pisteeseen	59°30' N – 3°45' W
12 meripeninkulman viivaa pitkin Orkneysaarista pohjoiseen		
pisteestä 59°30' N – 3°00' W	pisteeseen	61°00' N – 3°00' W
pisteestä 61°00' N – 3°00' W	pisteeseen	61°00' N – 0°00' W
12 meripeninkulman viivaa pitkin Shetlandista pohjoiseen		
pisteestä 61°00' N – 0°00' W	pisteeseen	59°30' N – 0°00' W
pisteestä 59°30' N – 0°00' W	pisteeseen	59°30' N – 1°00' W
pisteestä 59°30' N – 1°00' W	pisteeseen	59°00' N – 1°00' W
pisteestä 59°00' N – 1°00' W	pisteeseen	59°00' N – 2°00' W
pisteestä 59°00' N – 2°00' W	pisteeseen	58°30' N – 2°00' W
pisteestä 58°30' N – 2°00' W	pisteeseen	58°30' N – 3°00' W
pisteestä 58°30' N – 3°00' W	pisteeseen	Skotlannin itärannikolla leveysasteella 58°30' N.

B. Sallittu pyyntiponnistus

Enimmäismäärä aluksia, joiden pituus perpendikkeliä välillä on vähintään 26 metriä ⁽¹⁾ ja joilla on lupa kalastaa muita pohjakaloja kuin harmaaturskaa ja mustakitaturskaa ⁽²⁾.

Jäsenvaltio	Kalastusalusten sallittu lukumäärä
Ranska	52
Yhdistynyt kuningaskunta	62
Saksa	12
Belgia	2

⁽¹⁾ Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2930/86 (EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1) säädetty pituus perpendikkeliä välillä.

⁽²⁾ Harmaaturskaa ja mustakitaturskaa kalastaviin aluksiin voidaan soveltaa pyydysten ja muiden kuin edellä tarkoitettujen lajien aluksella säilyttämiseen liittyviä valvontatoimenpiteitä.

Ehdotus neuvoston asetukseksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta

(2002/C 203 E/39)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 187 lopull. — 2002/0116(CNS)

(Komission esittämä 29 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annettu asetus (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ sisältää yhteisön kalastusalan rakenneuudistusta koskevat säännökset.
- (2) Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapaino löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26 päivänä kesäkuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY⁽²⁾ soveltamisaikaa on jatkettu 31 päivään joulukuuta 2002.
- (3) Olisi vahvistettava tarpeelliset säännökset 1 päivänä tammikuuta 2003 alkavan kauden osalta.
- (4) On varmistettava yhdenmukaisuus kalastusalan uudelleenjärjestelyä koskevan politiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan muiden näkökohtien välillä ottaen erityisesti huomioon tavoite saavuttaa vakaa ja kestävä tasapaino kalastusalueiden kapasiteetin sekä niiden käytössä yhteisön vesillä ja yhteisön ulkopuolisilla vesillä olevien kalastusmahdollisuuksien välillä.
- (5) Koska tämä tasapaino voidaan saavuttaa ainoastaan kapasiteettia pienentämällä, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) kalastusalueille myönnetty yhteisön rahoitustuki olisi keskitettävä kalastusalueiden romuttamiseen, ja laivaston uudistamiseen myönnettävää julkista tukea ei pitäisi enää sallia.
- (6) Kalastusalueiden laitteistoa ja nykyaikaistamista koskevat toimenpiteet olisi samasta syystä rajoitettava joko turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua, tuotteiden turvallisuutta ja työoloja parantaviksi toimenpiteiksi tai pyydysten valikoivuutta lisääviksi toimenpiteiksi, joista jälkimmäiset saattaisivat kohdistua myös sivusaaliiden ja elinympäristöön kohdistuvien vaikutusten vähentämiseen. Näiden toimenpiteiden olisi oltava KOR-tukikelpoisia edellyttäen, että ne eivät johda pyyntiponnistuksen lisäämiseen.
- (7) Pienimuotoisen rannikkokalastuksen edistämistä koskeviin toimenpiteisiin olisi myönnettävä KOR:n tukea edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet eivät lisää pyyntiponnistusta herkissä rannikkomeren ekosysteemeissä eivätkä vedettävien pyydysten vaikutuksia merenpohjan kasvi- ja eläinkuntaan.
- (8) Yhteisön kalastusalueiden siirtäminen kolmansiin maihin, mukaan luettuina yhteisyritysten yhteydessä tehdyt siirrot, ei edistä kestävä kalastuksen lujittamista yhteisön ulkopuolisilla vesillä. Tällaisiin siirtoihin myönnettävää julkista tukea ei tästä syystä pitäisi enää sallia.
- (9) Sosiaalis-taloudellisilla toimenpiteillä pyritään tukemaan kalastajien uudelleen koulutusta, jonka avulla heidän on helpompi siirtyä harjoittamaan kokopäiväistä ammatillista toimintaa merikalastuksen ulkopuolella.
- (10) Olisi otettava käyttöön yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat korvauksen myöntämistä ja sen ajallista rajoittamista silloin, kun neuvosto päättää monivuotisesta hoitosuunnitelmasta taikka kun komissio tai yksi tai useampi jäsenvaltio päättää kiireellisten toimenpiteiden toteuttamisesta.
- (11) Jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalalle myöntämään tukeen olisi sovellettava perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa. Jotta voitaisiin nopeuttaa komission maksama palautusta jäsenvaltioiden ennakkoon maksamista varoista, olisi otettava käyttöön poikkeus periaatteesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava rahoituspanoksensa yhteisön yhteisrahoittamiin toimenpiteisiin, joista säädetään rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1260/1999⁽³⁾ määritellyissä kehittämissuunnitelmissa.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimiksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 179/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽²⁾ EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2002/70/EY (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 77).

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1).

(12) Menettelyyn liittyvistä syistä kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka edellyttävät julkista rahoitusta, joka on suurempi kuin mitä pakollisten rahoitusosuuksien osalta säädetään asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 tai kiireellisestä yhteisön toimenpiteestä kalastusalusten romuttamiseksi annetussa asetuksessa (EY) N:o [. . .], olisi käsiteltävä kokonaisuudessaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan mukaisesti.

(13) Asetus (EY) N:o 2792/1999 olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2792/1999 seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät saa lisätä pyyntiponnistusta.”

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Keinot

Jäljempänä II, III ja IV osastossa määritellyt toimenpiteet voidaan tukea kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä, jäljempänä 'KOR', tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin (elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun) asetuksen (ETY) N:o [. . .] 1 artiklassa määritellyjen yhteisen kalastuspolitiikan tukitoimenpiteiden soveltamisalan rajoissa sekä mainitun asetuksen 16 artiklaa ja 23 artiklan 4 kohtaa noudattaen.”

3. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artiklan a kohdassa määritellyssä ohjelmatyössä on noudatettava yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita ja erityisesti (elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun) asetuksen (EY) N:o [. . .] III luvun säännöksiä. Ohjelmatyötä on tämän vuoksi tarkistettava tarvittaessa ja erityisesti sovellettaessa [elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun] asetuksen (EY) N:o [. . .] 5 ja 6 artiklan mukaisesti päätettyjä pyyntiponnistusrajoja.

Ohjelmatyö kattaa kaikki tämän asetuksen II, III ja IV osastossa tarkoitettut alat.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artiklan b kohdassa määritellyistä kehittämissuunnitelmista on käytävä ilmi, että julkinen tuki on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi ja erityisesti, että kyseisiä kalastusalueita ei voitaisi nykyaikaistaa ilman julkista tukea ja etteivät suunnitellut toimenpiteet vaaranna kalastuksen kestävyttä.

Suunnitelmien sisältö esitetään liitteessä I.”

c) Poistetaan 4 kohta.

4. Poistetaan 4 ja 5 artikla.

5. Korvataan II osaston otsikko seuraavasti:

”II OSASTO

TOIMENPITEET PYYNTIPONNISTUKSEN MUKAUTTAMISEKSI”

6. Poistetaan 6 artikla.

7. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeellisia toimenpiteitä [elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun] asetuksen (EY) N:o [. . .] III luvun säännösten noudattamiseksi.

Tarvittaessa tähän voidaan päästä joko lopettamalla kalastusalusten kalastustoiminta pysyvästi liitteen III soveltuvia säännöksiä noudattaen tai rajoittamalla toimintaa taikka yhdistämällä molemmat toimenpiteet.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kalastusalusten kalastustoiminnan lopettamiseen pysyvästi voidaan päästä romuttamalla alus.”

c) Poistetaan 4 kohta.

d) Poistetaan 5 kohdan b), c) ja d) alakohta.

e) Poistetaan 6 ja 7 kohta.

8. Poistetaan 8 artikla.

9. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Kalastusalueiden laitteistoa tai nykyaikaistamista varten myönnettävä julkinen tuki

1. Julkista tukea voidaan myöntää kalastusalueiden laitteistoa varten, myös valikoivampien kalastusmenetelmien käyttämiseksi, tai kalastusalueiden nykyaikaistamiseksi edellyttäen, että:

- a) tuki ei koske vetoisuutena ja konetehona määriteltyä kapasiteettia;
- b) tuki ei lisää pyydysten tehokkuutta;
- c) tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien sisältö on liitteen I mukainen;
- d) liitteessä III vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan.

2. Julkisen tuen myöntämisen vaikutus otetaan huomioon 21 artiklassa tarkoitettussa täytäntöönpanoa koskevassa vuosikertomuksessa.

3. Kalastusalueiden laitteistoa tai nykyaikaistamista varten myönnettävään julkiseen tukeen kelpoiset menot eivät saa ylittää liitteessä IV olevassa taulukossa 1 esitettyjä määriä.”

10. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Kalastuslaivastoja koskevat yhteiset säännökset

Nykyaikaistamista ja laitteistoja varten tämän asetuksen nojalla myönnettävä julkinen tuki on maksettava takaisin suhteessa kuluneeseen aikaan, jos kyseinen kalastusalue poistetaan yhteisön kalastusaluerekisteristä viiden vuoden kuluessa nykyaikaistamisesta.”

11. Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä artiklassa ’pienimuotoisella rannikkokalastuksella’ tarkoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisia aluksia käyttäen ja ilman vedettäviä pyydyksiä harjoitettua kalastusta.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi muiden muassa seuraavia hankkeita voidaan pitää kokonaisvaltaisina yhteishankkeina:

- aluksen turvallisuuskalusto ja hygienia- ja työskentelyolosuhteiden parantaminen,
- teknologiset innovaatiot (entistä valikoivammat kalastustekniikat), jotka eivät lisää pyyntiponnistusta,
- tuotanto-, jalostus- ja kaupanpitoketjun järjestäminen (myynnin edistäminen ja tuotteiden lisäarvo),

— ammatillinen uudelleensuuntautuminen tai koulutus.”

12. Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) kalastajille, jotka voivat osoittaa työskennelleensä kalastajina vähintään viiden vuoden ajan, voidaan maksaa kertaluonteista henkilökohtaista korvausta, jonka tarkoituksena on auttaa heitä:

i) suuntaamaan toimintansa muuhun kuin merikalastukseen yksittäisen tai kollektiivisen sosiaalisen ohjelman puitteissa; tätä tukea maksetaan 50 000 euron enimmäismäärään yksittäistä tuensaajaa kohti rajoitettujen tukikelpoisten kustannusten perusteella; hallintoviranomainen päättää yksittäisen tuen määrästä toiminnan uudelleen suuntaamishankkeen laajuuden sekä tuensaajan antaman rahoitussitoumuksen perusteella;

ii) monipuolistamaan toimintaansa muuhun kuin merikalastukseen yksittäisen tai kollektiivisen monipuolistamishankkeen puitteissa; tätä tukea maksetaan 20 000 euron enimmäismäärään yksittäistä tuensaajaa kohti rajoitettujen tukikelpoisten kustannusten perusteella; hallintoviranomainen päättää yksittäisen tuen määrästä monipuolistamishankkeen laajuuden sekä tuensaajan antaman rahoitussitoumuksen perusteella;”

b) Korvataan 4 kohdan d) alakohta seuraavasti:

”d) edellä olevan 3 kohdan c) alakohdan i alakohdassa tarkoitettu toiminnan uudelleen suuntaamisesta maksettu korvaus palautetaan suhteessa kuluneeseen aikaan, jos tuensaaja alkaa uudelleen työskennellä kalastajana ennen kuin viisi vuotta on kulunut hänelle tarkoitettua korvauksen maksamisesta, ja että 3 kohdan c) alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu toiminnan monipuolistamisesta maksettu korvaus edistää niiden kalastusalueiden pyyntiponnistuksen vähentämistä, joilla tuensaajat harjoittavat toimintaa;”

c) Poistetaan 6 kohta.

13. Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan a) alakohta seuraavasti:

”a) erityisesti biologisista syistä johtuvien odottamattomien olosuhteiden vuoksi; korvausta voidaan myöntää enintään kolmen perättäisen kuukauden tai kuuden kuukauden ajan koko kaudella 2000–2006. Hallintoviranomainen toimittaa komissiolle etukäteen näitä olosuhteita koskevat tiedolliset todisteet;”

ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) jos neuvosto hyväksyy monivuotisen hoitosuunnitelman taikka jos komissio tai yksi tai useampi jäsenvaltio päättää kiireellisten toimenpiteiden toteuttamisesta; jäsenvaltio voi myöntää korvausta enintään yhdeksi vuodeksi."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. KOR:stä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin maksettava rahoitustuki ei saa jäsenvaltiokohdaisesti koko kaudella 2000–2006 ylittää seuraavista kahdesta kynnysarvosta korkeampaa: miljoona euroa tai neljä prosenttia alalle kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetystä yhteisön tuesta.

Neuvoston hyväksymän monivuotisen hoitosuunnitelman tai komission päättämien kiireellisten toimenpiteiden yhteydessä nämä enimmäismäärät voidaan kuitenkin ylittää edellyttäen, että toimenpide sisältää käytöstäpoistamisjärjestelmän, jonka tavoitteena on poistaa kahden vuoden kuluessa toimenpiteen toteuttamisesta joukko kalastusaluksia, joiden pyyntiponnistus on vähintään yhtä suuri kuin niiden kalastusaluksien pyyntiponnistus, jotka on poistettu kalastustoiminnasta suunnitelman tai kiireellisen toimenpiteen seurauksena.

Saadakseen komission hyväksynnän KOR:stä maksettavalle rahoitustuella jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toimenpiteestä ja toimitettava sille yksityiskohtaiset palkkiolaskelmat. Toimenpide tulee voimaan vasta komission annettua jäsenvaltiolle hyväksyntänsä.

Hallintoviranomainen määrittää 1 ja 2 kohdassa säädettyjen korvausten yksittäiset määrät tarkoituksenmukaisen parametrien, kuten tosiasiallisesti aiheutuneen vahingon, toiminnan uudelleensuuntaamiseksi toteutettujen ponnistelujen laajuuden, elvyttämissuunnitelman laajuuden tai teknisten mukauttamispyrkimysten laajuuden perusteella."

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Toistuvaan kausiluonteiseen kalastustoiminnan lopettamiseen ei voida myöntää 1, 2 eikä 3 kohdan mukaista korvausta."

14. Korvataan 18 artikla seuraavasti:

"18 artikla

Tukiedellytysten noudattaminen

Hallintoviranomaisen on varmistettava liitteessä III lueteltujen erityisten tukiedellytysten noudattaminen.

Hallintoviranomaisen on myös varmistettava ennen tuen myöntämistä edunsaajien teknisistä valmiuksista ja yritysten taloudellisesta elinkelpoisuudesta sekä siitä, että ne noudattavat kaikkia yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Jos tukikauden aikana havaitaan, että tuensaaja ei noudata yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, tuki on maksettava takaisin.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti."

15. Korvataan 19 artikla seuraavasti:

"19 artikla

Pakolliset rahoitusosuudet ja valtiontuki

1. Jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalalle myöntämään tukeen on sovellettava perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta yhteisön yhteisrahoittamiin toimenpiteisiin osoitettuihin jäsenvaltioiden pakollisiin rahoitusosuuksiin, joista säädetään tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa ja asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artiklan b kohdassa määritellyissä kehittämissuunnitelmissa tai kalastusaluksien romuttamista koskevasta yhteisön toimenpiteestä annetun asetuksen (EY) N:o [...] [...] artiklassa.

3. Sellaisia toimenpiteitä, jotka edellyttävät julkista rahoitusta, joka ylittää tämän asetuksen tai kalastusaluksien romuttamista koskevasta yhteisön toimenpiteestä annetun asetuksen (EY) N:o [...] säännökset tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pakollisten rahoitusosuuksien osalta, käsitellään kokonaisuudessaan tämän artiklan 1 kohdan perusteella."

16. Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

Komiteamenettely

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista 4, 5, 6, 8, 10, 15, 18 ja 21 artiklassa tarkoitettuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen."

17. Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) asetuksen (EY) N:o 1260/1999 51 artiklalla perustettu kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea 8, 15, 18 ja 21 artiklan täytäntöönpanossa; ja".

2 artikla

Muutetaan liitteet I–IV tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE

1. Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) alan tarpeet."

b) Korvataan 2 kohdan d alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) laivaston kehittymisen indikaattorit suhteessa monivuotisten hoitosuunnitelmien tavoitteisiin,"

2. Poistetaan liite II.

3. Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan otsikko seuraavasti:

"1. **Pyyntiponnistuksen mukauttamista koskevien toimenpiteiden toteuttaminen (II osasto)**"

b) Korvataan 1.0 kohta seuraavasti:

"1.0 *Alusten ikä*

Tässä asetuksessa aluksen ikä määritetään kokonaislukuna, joka saadaan, kun lasketaan erotus sen vuoden välillä, jona hallintoviranomainen teki päätöksen palkkion tai tuen myöntämisestä, ja aluksen käyttöönotto-vuoden välillä, siten kuin se määritellään kalastusalusten ominaisuuksista 22 päivänä syyskuuta 1986 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 2930/86 ⁽¹⁾."

c) Poistetaan 1.1 kohdan b) alakohdan iv) alakohta.

d) Poistetaan 1.1 kohdan c) ja d) alakohta.

e) Poistetaan 1.2 ja 1.3 kohta.

f) Korvataan 1.4 kohdan otsikko seuraavasti:

"1.4 *Kalastusalusten nykyaikaistaminen (9 artikla)*"

g) Poistetaan 1.4 kohdan b) alakohdan i) alakohta.

h) Korvataan 1.4 kohdan b) alakohdan ii) alakohta seuraavasti:

"ii) pyydettyjen ja aluksella säilytettyjen tuotteiden laadun ja turvallisuuden parantaminen, valikoivampien kalastusmenetelmien ja parempien saaliinsäilytysmenetelmien käyttö sekä terveyttä koskevien lakien ja asetusten soveltaminen, ja/tai"

i) Lisätään 1.5 kohta seuraavasti:

"1.5 *Sosiaalis-taloudelliset toimenpiteet (12 artikla)*

Kalastajien koulutusta tai heidän toimintansa monipuolistamista muuhun kuin merikalastukseen koskevien toimenpiteiden on edistettävä tuensaajien pyyntiponnistuksen vähentämistä, vaikka nämä jatkaisivat osa-ai-kaista kalastusta."

j) Poistetaan 2.5 kohdan b) alakohta.

⁽¹⁾ EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla asetuksella (EY) N:o 3259/1994 (EYVL L 339, 29.12.1994, s. 11).

4. Korvataan liitteessä IV olevaa taulukkoa 3 edeltävä 2 kohta seuraavasti:

"2. Taloudellisen osallistumisen tasot

- a) Kaikissa II, III ja IV osastossa tarkoitetuissa toimissa yhteisön taloudelliseen osallistumiseen A), kyseisen jäsenvaltion taloudelliseen kokonaisosallistumiseen (kansallinen, alueellinen ja muu B) ja tarvittaessa yksityisten edunsaajien taloudelliseen osallistumiseen C) sovelletaan seuraavia rajoja prosenttilukuina tukikelpoisista menoista ilmaistuna:

Ryhmä 1:

Palkkiot toiminnan pysyvää lopettamisesta (7 artikla), pienimuotoinen rannikkokalastus (11 artikla), sosiaalis-taloudelliset toimenpiteet (12 artikla), veden luonnonvarojen suojeleminen ja kehittäminen (13 artiklan 1 kohdan a) alakohta), kalastussatamien kalusto ilman yksityisten edunsaajien osallistumista rahoitukseen (13 artiklan 1 kohdan c) alakohta), uusien myyntikanavien löytäminen ja edistäminen ilman yksityisten edunsaajien osallistumista rahoitukseen (14 artikla), alan ammattikunnan toteuttamat toimet ilman yksityisten edunsaajien osallistumista rahoitukseen (15 artikla), palkkiot toiminnan tilapäisestä lopettamisesta ja muut rahoituskorvaukset (16 artikla), innovatiiviset toimet ja tekninen apu, mukaan luettuina julkisten elinten toteuttamat pilottihankkeet (17 artikla).

Ryhmä 2:

Kalastusalusten nykyaikaistaminen (9 artikla).

Ryhmä 3:

Vesiviljely (13 artiklan 1 kohdan b) alakohta), kalastussatamien kalusto, jonka kustannuksiin yksityiset edunsaajat osallistuvat (13 artiklan 1 kohdan c) alakohta), jalostaminen ja pitäminen kaupan (13 artiklan 1 kohdan d) alakohta), sisävesikalastus (13 artiklan 1 kohdan e) alakohta) toimenpiteet myynnin edistämiseksi ja uusien myyntikanavien löytämiseksi, joiden kustannuksiin yksityiset edunsaajat osallistuvat (14 artikla), alan ammattikunnan toteuttamat toimet, joiden kustannuksiin yksityiset edunsaajat osallistuvat (15 artiklan 2 kohta).

Ryhmä 4:

Pilottihankkeet, jotka ovat muita kuin julkisten elinten toteuttamia hankkeita (17 artikla).

- b) Niiden toimien osalta, jotka liittyvät veden luonnonvarojen suojelemiseen ja kehittämiseen (13 artiklan 1 kohdan a) alakohta), kalastussatamien kalustoon (13 artiklan 1 kohdan c) alakohta), uusien myyntikanavien löytämiseen ja edistämiseen (14 artikla), sekä alan ammattikunnan toteuttamiin toimiin (15 artikla), hallinto-viranomainen päättää, kuuluvatko ne ryhmään 1 vai ryhmään 3 erityisesti seuraavien seikkojen perusteella:

- yhteinen etu vai yksityinen etu,
 - kollektiivinen edunsaaja vai yksityinen edunsaaja (tuottajajärjestöt, ammattikuntaa edustavat järjestöt),
 - toiminnan tulokset ovat yleisessä käytössä vai yksityinen omistus ja hallinta,
 - yhteisöt, tutkimuslaitokset osallistuvat rahoitukseen."
-